

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ कोशस्येवमहीपानांकोशस्यविदुषामपि ॥ उपयोगोमहान्यस्माच्छेदशस्तेनविनाभवेत् ॥ १ ॥ गोमातकप्रांतजुषाश्रीमहेश्वरश
 र्मणा ॥ कताटीकाऽमरेकोशेसंक्षिप्तार्थासुबोधिनी ॥ २ ॥ सामयापूरिताकोशांतरशब्दाभिपूरणान् ॥ भाषापर्यायशब्दैश्चकचिह्निगादिभेदतः ॥ ३ ॥
 चिंकांडशेयोहैमश्चविश्वकोशोऽधमेदिनी ॥ एवमाविपुयेशब्दालिखितास्तेकचित्कचिन् ॥ ४ ॥ उदाहरणमप्यत्रवालानांवोधहेतवे ॥ केषुचिह्निरिवतं
 नूतंशब्देषुप्राकृतं कचिन् ॥ ५ ॥ कचित्पदानामर्थोपिदुर्वोधानांप्रदर्शितः ॥ नामूलं किंचिदप्यत्रपदादिलिखितंमया ॥ ६ ॥ यंथांतरज्ञापनाय = " ॥ चे
 त्यसंज्ञामकल्पिता ॥ क्षेपकाःप्रायशःश्लोकास्तथाऽत्रलिखितामया ॥ ७ ॥ शास्त्रेषुकाव्येषुपुस्तकप्रामाण्यैःक्षम्यतामत्रलिखलयदस्ति ॥ बालोपकृत्यै
 विहितंसयैतन्प्रायेणमुसंतिह्रियेल्लिखंति ॥ ८ ॥ पाठशालाधिपेक्याप्तन्क्यांभीसाहेवसंज्ञिते ॥ तत्संहिताऽशिशनेनविदुषातदनुज्ञया ॥ ९ ॥ तच्छेकरो
 पात्रिधेनरघुनार्येनशोधिता ॥ व्याख्याऽमरविवेकाख्यावर्द्धिताव्यापितापुनः ॥ १० ॥ पञ्चादतिः ॥ ॥ ७३ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ वदेत्तं परमं नंदं द्वा माहं नो मया युतं ॥ रज्जौ भुजंगवद्यत्र विवरीकृत्य ते जगत् ॥ इह खलु श्रीमदमरसिंहश्चिकीर्षितस्त्यनामलिगानुशास-
 नस्य निर्विघ्नपरिसमाप्त्यर्थं कृतं मंगलं यथादौ शिष्यशिक्षार्थं निवन्नाति ॥ यस्येति । भो धीराः अगाधस्यातिगंभीरस्य ज्ञानकरुणयोः समुद्रस्य यस्य अ-
 नन्यानिर्मला गुणाः क्षांत्यादयः संति सोऽक्षयः श्रिये संपत्तये अमृताय मोक्षार्थं च भवद्भिः सेव्यतामाराध्यतां ॥ १ ॥ चिकीर्षितं प्रति जानति ॥ समाहृत्येति । अन्ये
 न चानिर्मला गुणाः क्षांत्यादयः संति सोऽक्षयः श्रिये संपत्तये अमृताय मोक्षार्थं च भवद्भिः सेव्यतामाराध्यतां ॥ १ ॥ चिकीर्षितं प्रति जानति ॥ समाहृत्येति । अन्ये
 पातंत्राणि शास्त्रांतराणि "नामलिगानुशासनानि" समाहृत्य एकचकत्वा संक्षिप्तेः अल्पविस्तरवद्बर्थैः प्रति संस्कृतैः प्रतिपदं प्रकृतिप्रत्ययविचारेण कृतं स-
 चस्य ज्ञानदयासिंधोरगाधस्यानघा गुणाः ॥ सेव्यतामक्षयो धीराः स श्रिये चामृताय च ॥ १ ॥ समाहृत्या न्यतंत्राणि
 संक्षिप्तैः प्रति संस्कृतैः ॥ संपूर्णमुच्यते वर्गेनामलिगानुशासनं ॥ २ ॥ प्रायशोरूपभेदेन साहचर्याच्च कुत्रचित् ॥ स्त्री
 पुन्रपुंसकं ज्ञेयं तद्विशेषविधेः क्वचित् ॥ ३ ॥ स्कारैः वर्गैः सजातीय समूहैः संपूर्णसांगोपांगं नाम्नां स्वरित्यादीनां लिगानां च स्त्रीपुन्रपुंसका-
 र्यानां अनुशासनं व्युत्पादकं शास्त्रमुच्यते मयेति शेषः ॥ २ ॥ अथ वक्ष्यमाणशास्त्रस्य तावत्परिभाषामाह त्रिभिः श्लोकैः ॥ प्रायशदिति ॥ अत्र प्रायशः
 बाहुल्येन रूपभेदेन आकारविशेषेण स्त्रीपुन्रपुंसकं ज्ञेयं ॥ यथा लक्ष्मीः पद्मालयापद्मा । पिनाको जगवंधनुः । तत्रा कुत्रचित्साहचर्याच्छब्दांतरसाम्नि-
 ध्याह्निगं ज्ञेयं । यथा अश्वयुगश्चिवेनो । ब्रह्मात्मभूः सुरज्येष्ठः । विद्यद्विणुपदं । अत्र संदिग्धानि अश्वयुगब्रह्मविद्येति । अश्विन्यात्मभूविणुपदसाहच-
 र्यास्त्रीपुन्रपुंसकलिगानि । तथा क्वचित् तद्विशेषविधेः लिगविशेषोक्तेः । यथा भेरी स्त्रीदुभिः पुमान् । स्त्रीवेत्ति विष्टपं ॥ ३ ॥

भेदेति । अथास्मिन्पथेऽनुक्तानामव्युत्पादितानां भिन्नलिंगानामसमानलिंगानां भेदाख्यानाय लिंगभेदं समाख्यातुं द्वौ न कृतः । यथा । कुलिशं भि-
दुरं पथिः । ननु कुलिशाभिदुरपथयदिति । तथैकरोपोपिन कृतः । शिष्यमाणलिंगस्यैव प्रतीतिः । यथा । नभः खं आवणौ नभाः । ननु स्वश्चावणौ तु न भसीदिति ।
तथा क्रमादृते क्रमं विना संकरोपि भिन्नलिंगानां मिश्रीभावोपिन कृतः । साहचर्येण लिंगनिश्चयाभावप्रसंगात् । किंतु स्त्रीपुंनपुंसकानि क्रमेण पठितानि । य-
था । स्रवः स्त्री भ्रंस्तुतिर्नृतिः । ननु स्तुतिः स्तोत्रं स्तवो नुतिरिति । अत्राशयशो ह्यपभेदेनेत्याद्युक्तरीत्या ये पांलिंगव्युत्पादिते ते पांतु भिन्नलिंगानामपि स्थलांतरे
हं द्वावयः कृताः । यथा । असरो यक्षरक्षोर्गंधर्षकिन्नराः । मानापितरोपितरौ ॥ ४ ॥ त्रिलिग्यामिति । त्रिलिग्यां लिंगत्रयसमाहारे त्रिविविति पदमुक्तं । यथा ॥
भेदाख्यानाय न हं द्वौ नैकशेषो न संकरः ॥ कृतोऽत्र भिन्नलिंगानामनुक्तानां क्रमादृते ॥ ४ ॥ त्रिलिग्यां त्रिविविति पदं मि-
थुने नुद्वयोरिति ॥ निषिद्धलिंगं शेषार्थत्वं तायादिन पूर्वभाक् ॥ ५ ॥

इत्यर्थः ॥ तथामिथुने स्त्रीपुंसयोर्द्वयोरिति पदं । यथा । वन्दे ह्ययोज्ज्वलकौलौ । तथानिषिद्धलिंगं शेषार्थं । यत्र लिंगं निषिद्धं तत्र तदवशिष्टं लिंगं ज्ञेयं । य-
था व्योमयानं विमानोऽसीत्यत्र स्त्रीलिंगे निषिद्धे विमानस्य पुंनपुंसकविधिः तथानुराब्दः अंतो यस्य तत्त्वं । अथराब्दः आदिर्यस्य तदथादि । इदं द्वयं पूर्व-
भाक् न भवति पूर्वेण न संबध्यते । यथा पुलोमजाराशर्चीद्राणीनगरीत्वमरावतीत्यत्र नगरीति त्वंतं पदं दं द्राण्यानं संबध्यते । कित्त्वमरावत्या संबद्धं । तथा नि-
त्यानवरताजस्रमप्यथातिरायो भरदृत्यथादिपदं न पूर्वभाक् । किंतु भरस्य पर्यायः ॥ ५ ॥

स्वरितिस्वःस्वर्गः। नाकः। त्रिदिवः। त्रिदशालयः। सुरलोकः। द्यौः। त्रिविष्टपः। इति नवनामानि स्वर्गस्य । तत्र स्वरित्यव्ययं लिङ्गसंख्याकारकाभाववदित्यर्थः। द्यौर्दिवौ द्वे त्र्यल्लिङ्गे त्र्योर्गेवदाद्यः। द्यौः दिवौ दिवः। द्युभ्यामित्याद्यपरः। “त्रिविष्टपं कृत्वा विनपुंसकेषु त्रिदशालयादयः सुरसुदनादिशब्दोपलक्षकाः। एवमनृतापि अर्थसाम्येन पर्यायांतराणि स्वयम्भूतानि ॥ ६ ॥ अमराः निर्जराः देवाः त्रिदशाः विबुधाः। सुराः। सुपवर्णाः। सुमनसाः। त्रिदिवेशाः। दिवौकसाः।

मुत्तराद्यापि अर्थसाम्येन पर्यायांतराणि स्वयम्भूतानि ॥ ६ ॥ अमराः निर्जराः देवाः त्रिदशाः विबुधाः। सुराः। सुपवर्णाः। सुमनसाः। त्रिदिवेशाः। दिवौकसाः।
 स्वरव्ययं स्वर्गनाकत्रिदिवत्रिदशालयाः॥ सुरलोकोद्यौर्दिवौ द्विस्त्रियां कृत्वा त्रिविष्टपं ॥ ६ ॥ अमराः निर्जराः देवाः त्रिदशाः विबुधाः। सुराः। सुपवर्णाः। सुमनसाः। त्रिदिवेशाः। दिवौकसाः॥ ७ ॥ आदितेयाः। दिविषदो लेखाः। अदितिर्नन्दनाः॥
 दश। विबुधाः। सुराः॥ सुपवर्णाः। सुमनसाः। त्रिदिवेशाः। दिवौकसाः॥ ७ ॥ आदितेयाः। दिविषदो लेखाः। अदितिर्नन्दनाः॥
 आदित्याः। ऋभवोः। स्वप्नाः। अमर्त्याः। अमृतांघसः॥ ८ ॥ बर्हिर्मुखाः। क्रतुभुजो गीर्वाणाः। दानवारयः॥ वृन्दारकाः। दैवतानि
 पुंसि वा देवताः स्त्रियां ॥ ९ ॥

‘ दिवौकसः । ” ७ ॥ आदितेयाः। दिविषदः। लेखाः। अदितिर्नन्दनाः। आदित्याः। ऋभवः।
 पुंसि वा देवताः स्त्रियां ॥ ९ ॥
 अस्वप्नाः। अमर्त्याः। अमृतांघसः॥ ८ ॥ बर्हिर्मुखाः। क्रतुभुजः। गीर्वाणाः। “ गीर्वाणाः । ” दानवारयः। वृन्दारकाः। दैवतानि। देवताः। इति
 पट्टिशानि नामानि देवानां। व्यक्तिकाङ्क्षाल्याद्बहुवचनप्रयोगः। विकल्पेनैव ततश्चाब्दपुंसि। यथा दैवतमिदं दैवतोयमिति। देव एव देवतास्यार्थतल् ॥ ९ ॥

अथर्मप्रचारिण आह ॥ आदित्येति आदित्याद्वा दशविश्वेवद्यो दशचसवो दौ तु पिताः पट्टिशतः आभास्वराः चतुः पट्टिः ॥ अ निला एको न पंचारान् ॥ महाराजि
काः विशत्यधिकशतद्वयं । साध्याद्वा दश । रुद्रा एका दश । एता गणदेवताः ॥ अचतु पिताद्या गणा वीरु पातं जलादी द्रष्टव्याः ॥ १० ॥ देवयोनीनाह ॥ विद्येति ।
विद्याधरा जीमूतवाहनादयः ॥ अस्मरसो देवा गणाः ॥ प्रक्षाः ॥ कुबेरादयः ॥ रक्षां सिमाया विनो लंका दिवा सिनः ॥ गंधर्वास्तु बुरुप्रभृतयो देवगायनाः ॥ किन्नरा अश्वा
दिमुखानरकृतयः ॥ पिशाचाः पिशिता राभूत विरोपा गुह्यकाः मणिभद्रादयः ॥ “ निर्धिरक्षं नित्ये रक्षास्ते सुगुप्तक संज्ञकाः ॥ ” सिद्धाः विश्वावसु प्रभृतयः ॥ भू

आदित्य विश्वसवस्तु पिता भास्वरानिलाः ॥ महाराजिक साध्याश्च रुद्राश्च गणदेवताः ॥ १० ॥ विद्याधराप्सरो यंद्वर
क्षोगंधर्व किन्नराः ॥ पिशाचो गुह्यकः सिद्धो भूतो मीदिवयोनयः ॥ ११ ॥ असुरा दैत्य दैतेय दनुर्जैत्रा रिदानवाः ॥ शुक्र
शिष्यादिति सूता पूर्वदेवाः सुरद्विपः ॥ १२ ॥ सर्वज्ञः सुगतो बुद्धो धर्मराजस्तथागतः ॥ समंतभद्रो भगवान् मारजिहो

कजिज्जिनः ॥ १३ ॥ ताः बालपहादयोरुद्रानुचरा वाजातात्रैकवचनानि । एते देवयोनि संज्ञका दित्यर्थः ॥ विद्याधरोप्सरा इति पाठः भिन्नलिगत्वा
दयेऽनभिधानादसमासदतिरामाश्रम्या ॥ ११ ॥ असुराः ॥ “ आसुराः ॥ दैत्याः ॥ दैतेयाः ॥ दनुजाः ॥ इंद्रादयः ॥ दानवाः ॥ शुक्रशिष्याः ॥ दितिस्तुताः ॥ पूर्व
देवाः ॥ सुरद्विपः ॥ इति दशानामान्यसुराणां ॥ १२ ॥ सर्वज्ञः सुगतः ॥ बुद्धः धर्मराजः ॥ तथागतः ॥ समंतभद्रः ॥ भगवान् ॥ मारजित् ॥ लोकजित् ॥ जिनः ॥ १३ ॥

पृष्ठभिन्नः। दशवल्ः। अद्वयवादी विनायकः। मुनीन्द्रः। श्रीघनः। शास्ता। मुनिः। इत्यष्टादशबुद्धस्य ॥ १४ ॥ शाक्यमुनिः ॥ १४ ॥ शाक्यसिंहः। सर्वार्थसिद्धः। शौद्धोद
निः। गीतमः। अर्कबन्धुः। मायादेवीसुतः। इतिसप्तनामानि बुद्धावांतरभेदस्य शाक्यमुनेः ॥ १५ ॥ ब्रह्मा। आत्मभूः। सुरज्येष्ठः। परमेष्ठी। पितामहः। हिरण्य
गर्भः। लोकेशः। स्वयंभूः। चतुरामनः ॥ १६ ॥ धाता। अजयोनिः। द्रुहिणः। “द्रुयणः”। विरिचिः। “विरिचिः”। कमलासनः। सटा। प्रजापतिः।

पृष्ठभिन्नोदशवल्ः। इत्यष्टादशबुद्धस्य ॥ १४ ॥ शाक्यमुनिस्तुयः ॥ १४ ॥ सशाक्यसिंहः
पृष्ठभिन्नोदशवल्ः। इत्यष्टादशबुद्धस्य ॥ १४ ॥ शाक्यमुनिस्तुयः ॥ १४ ॥ सशाक्यसिंहः
सर्वार्थसिद्धः। शौद्धोदनिश्चयः ॥ गीतमश्चार्कबन्धुश्च मायादेवीसुतश्च सः ॥ १५ ॥ ब्रह्मात्मभूः। सुरज्येष्ठः। परमेष्ठी। पि
तामहः ॥ हिरण्यगर्भो लोकेशः। स्वयंभूश्च चतुरामनः ॥ १६ ॥ धाता। अजयोनिः। द्रुहिणो विरिचिः। कमलासनः ॥ सटा। प्रजा
पतिर्वेधाविधाताविश्वसृष्टिधिः ॥ १७ ॥ “नाभिजन्मांडजः पूर्वो निधनः कमलोद्भवः ॥ सदानंदो रजोमर्तिः स
त्यको हंसवाहनः” ॥ १८ ॥ विष्णुर्नारायणः। रुष्णो वैकुण्ठो विष्टश्च वाः। दामोदरो हृषीकेशः। केशवो माधवः। स्वभूः ॥ १८ ॥

वेधाः। विधाता। विश्वसृष्टिः। विधिः। इति विरातिर्ब्रह्मणः ॥ १७ ॥ विष्णुः। नारायणः। “नरायणः” कृष्णः। वैकुण्ठः। विष्टश्च वाः। दामोदरः।
हृषीकेशः। केशवः। माधवः। स्वभूः ॥ १८ ॥

दैत्यारिः । पुंढरीकाक्षः । गोविन्दः । गरुडध्वजः । पीतांबरः । अभ्युतः । शार्ङ्गः । विश्वक्सेनः । " विश्वक्सेनः " जनार्दनः ॥ १९ ॥ उपेद्रः । इंद्रावरजः । चक्रपाणिः । चतुर्भुजः । पद्मनाभः । मधुरिपुः । वामुदेवः । त्रिविक्रमः ॥ २० ॥ देवकीनंदनः । शौरिः । " सौरिः " श्रीपतिः । पुरुषोत्तमः । वनमाली । बलिध्वसी । कंसारातिः । अधोक्षजः ॥ २१ ॥ विश्वभरः । कैटभजित् । विधुः । श्रीवत्सलाछनः । पुराणपुरुषः । यज्ञपुरुषः । नरकांतकः ।

दैत्यारिः पुंढरीकाक्षो गोविंदो गरुडध्वजः ॥ पीतांबरोऽभ्युतः शार्ङ्गो विश्वक्सेनो जनार्दनः ॥ १९ ॥ उपेद्र इंद्रावरज
अक्रपाणिचतुर्भुजः ॥ पद्मनाभो मधुरिपुर्वासुदेवस्त्रिविक्रमः ॥ २० ॥ देवकीनंदनः शौरिः श्रीपतिः पुरुषोत्तमः ॥
वनमालो बलिध्वंसी कंसारातिरधोक्षजः ॥ २१ ॥ विश्वंभरः कैटभजिद्विधुः श्रीवत्सलाछनः ॥ पुराणपुरुषो यज्ञपुरु
षो नरकांतकः ॥ २२ ॥ जलशायी विश्वरूपो मुकुंदो मुरमर्दनः ॥ वसुदेवोऽस्य जनकः स एवानककुंडुभिः ॥ २३ ॥
बलभद्रः प्रलंबघ्नो बलदेवोऽच्युताग्रजः ॥ रेवतीरमणो रामः कामपालो हलायुधः ॥ २४ ॥

॥ २२ ॥ जलशायी । विश्वरूपः । मुकुंदः । मुरमर्दनः । इति पट्टचत्वारिंशद्विष्णोः । अस्य कृष्णस्य जनकः पिता वसुदेवः । वसुदेव एव आनककुंडुभिः ।
द्वेरुणा पितुः ॥ २३ ॥ बलभद्रः । प्रलंबघ्नः । बलदेवः । अभ्युताग्रजः ॥ रेवतीरमणः । रामः । कामपालः । हलायुधः ॥ २४ ॥

नीलांबरैरिहिणेयःतालांकःमुसली। “मुपली” हली। संकर्पणःसीरपाणिःकालिंदीभेदनःबलः। इतिसप्तशबलरामस्य ॥ २५ ॥ भेदनः। मन्मथः।
 मारः। प्रद्युम्नः। मीनकेतनः। कंदर्पः। दर्पकः। अनगः। कामः। पंचशरः। स्मरः ॥ २६ ॥ शंबरारिः। “संबरारिः”। मनसिजः। कुसुमेपुः। अनन्यजः। पुष्पधन्वा। रति
 पतिः। मकरध्वजः। आत्मभूः ॥ इत्येकोनविंशतिर्मदनस्यनामानि ॥ २७ ॥ “अरविदमशोकंचचूंचनवमल्लिका ॥ नीलोत्पलंचपंचैतेपंचबाणस्यसाय

पतिः। मकरध्वजः। आत्मभूः ॥ इत्येकोनविंशतिर्मदनस्यनामानि ॥ २७ ॥ मदनोमन्मथोमारः
 नीलांबरैरिहिणेयस्तालांकोमुसलीहली ॥ संकर्पणःसीरपाणिःकालिंदीभेदनोबलः ॥ २५ ॥ मदनोमन्मथोमारः
 प्रद्युम्नोमीनकेतनः ॥ कंदर्पोदर्पकोऽनंगःकामःपंचशरःस्मरः ॥ २६ ॥ शंबरारिर्मनसिजःकुसुमेपरनन्यजः ॥ पु
 ष्पधन्वारतिपतिर्मकरध्वजआत्मभूः ॥ २७ ॥ ब्रह्मसूक्तं प्यकेतुःस्यादतिरुद्रउपापतिः ॥ लक्ष्मीःपद्मालयापद्माक्रम
 लाश्रीहरिप्रिया ॥ २८ ॥ इंदिरालोकमातामाक्षीरोदतनयारमा ॥ शंखोलक्ष्मीपतेःपांचजन्यश्चक्रंसुदर्शनं ॥ २९ ॥

काः ॥ १ ॥ उन्मादनस्तापनश्चशोषणःस्तंभनस्तथा ॥ संमोहनश्चकामस्यपंचबाणाःप्रकीर्तिताः ॥ १ ॥ ” ब्रह्मसूक्तः। ऋष्यकेतुः। “ऋष्यकेतुः। वि
 श्वेकेतुः”। अनिरुद्धः। उपापतिः। इतिचत्वारिप्रद्युम्नसूतोः। लक्ष्मीः। पद्मालया। पद्मा। कमला। श्रीः। हरिप्रिया ॥ २८ ॥ इंदिरा। लोक
 माता। मा। क्षीरोदतनया। रमा। इत्येकादशलक्ष्म्याः। लक्ष्मीपतिर्विष्णोःशंखःपांचजन्यः। तस्यचक्रंसुदर्शननामकं। “सुदर्शनः” ॥ २९ ॥

तस्यगदाकौमोदकी । “कौपोदकी” । तत्स्यखड्गःनंदकः । तस्यमणिःकौस्तुभः । तस्यचापःशार्ङ्गः । अस्योरस्थलांछनंश्रीवत्सः । एकैकं ॥ ३० ॥ गरुत्मा
द् । गरुडः । तार्क्ष्यः । वैनेतेयः । खगेश्वरः । नागांतकः । विष्णुरथः । सुपर्णः । पन्नगाशनः । इतिनवनामानिगरुडस्य ॥ ३१ ॥ शंभुः । ईशः । पशुप

कौमोदकीगदाखड्गनंदकःकौस्तुभमणिः॥ चापःशार्ङ्गःमुरारस्तुश्रीवत्सोलांछनंस्मृतं ॥ ३० ॥ “अथाश्वशैव्यसु
ग्रीवमेघपुष्पचलाहकाः ॥ सारथिदोरुकोमन्त्रीह्युद्धवोवनजोगजः ॥ १ ॥” गरुत्मागरुडस्तादर्थ्यैवैनतेयःखग
ेश्वरः॥ नागांतकोविष्णुरथःसुपर्णःपन्नगाशनः ॥ ३१ ॥ शंभुराशःपशुपतिःशिवःश्रुलीमहेश्वरः॥ ईश्वरःशर्वई
शानःशंकरश्चंद्रशेखरः ॥ ३२ ॥ भूतेशःखड्गपरशुगिरिशोमृडः ॥ मृत्युंजयःकृत्तिवासाःपिनाकीप्रमथा
धिपः॥ ३३ ॥ उग्रःकपर्दीश्रीकंठःशितिकंठःकपालभृत्॥ वामदेवोमहादेवोविरूपाक्षखिलोचनः ॥ ३४ ॥

तिः । शिवः । शूली । महेश्वरः ॥ ईश्वरः । शर्वः । “सर्वः” । ईशानः । शंकरः । चंद्रशेखरः ॥ ३२ ॥ भूतेशः । खड्गपरशुः । गिरिशः । मृडः । मृत्युंजयः ।
कृत्तिवासाः । पिनाकी । प्रमथाधिपः ॥ ३३ ॥ उग्रः । कपर्दी । शितिकंठः । श्रीकंठः । कपालभृत् । वामदेवः । महादेवः । विरूपाक्षः । खिलोचनः ॥ ३४ ॥

कृशानुरेताः । सर्वज्ञः । धूर्जटिः । नीललोहितः । हरः "हरिः" स्मरहरः । भर्गः । "भर्ग्यः" इयंवकः । त्रिपुरांतकः ॥ ३५ ॥ गंगाधरः । अंधकरिपुः । क्रतुध्वं
 सी । वृषध्वजः । त्र्योमकेशः । भवः । भीमः । स्थाणुः । रुद्रः । उमापतिः । इत्यष्टचत्वारिंशन्नामानि शिवस्य । ईशितुंशीलमस्येश्वरः । ईदृतेच्छीलईशानः
 ॥ ३६ ॥ अस्य शंभोः जटाजूटः कपर्दनामा । अस्य धनुः अजगवं । "अजकवं" तदेव पिनाक इत्यपि । अस्य पारिपदाः परिषदिसाधवः । "पारिपद्याः" प्रमथाः ।
 ब्राह्मीत्याद्याः । "ब्रह्माण्याद्याः" मातरः । यथाहुः ब्राह्मी माहेश्वरी चैव कौमारी वैष्णवी तथा ॥ वाराही च तथेन्द्राणी चामुंडाः सप्तमातर इति ॥ ३७ ॥ विभूतिः ।
 रुशानुरेताः सर्वज्ञो धूर्जटिर्नीललोहितः ॥ हरः स्मरहरो भर्गो रुयंवकस्त्रिपुरांतकः ॥ ३५ ॥ गंगाधरोऽंधकरिपुः क्रतुध्वं
 सी वृषध्वजः ॥ व्योमकेशो भवो भीमः स्थाणुरूद्र उमापतिः ॥ ३६ ॥ "अहिबुध्न्योऽष्टमूर्तिश्च गजारिश्च महानटः ॥"
 कपर्दीः स्य जटाजूटः पिनाकोऽजगवंधनुः ॥ प्रमथाः स्युः पारिपदा ब्राह्मीत्याद्यास्तु मातरः ॥ ३७ ॥ विभूतिर्भूतिरैश्व
 र्यमणिमादिकमष्टधा ॥ उमाकात्यायनी गौरी काली हैमवती श्वरी ॥ ३८ ॥ भूतिः ऐश्वर्यं । इति त्रीणि ऐश्वर्यस्य । तत्तु । अणि
 नाम हि मेत्यादि भैरवष्टविधं ॥ "ते चाष्टौ भेदा यथा । अणिमामहिमा चैव गरिमाला धिमा तथा ॥ प्राप्तिः प्राकाम्यमीशित्वं वशित्वं चाट्टसिद्धयः ॥ अणोर्भावः ।
 महतो भावः येन ब्रह्माडिनमाति । गुरोर्भावः । लघोर्भावः । ग्रामिर्गुल्ययेण चंद्रादेः । प्रकामस्य भावदुच्छानभिघातः । ईशिनो भावः प्रभुत्वेन स्यात्वा अप्या
 ज्ञाकारिणः । वशिनो भावः येन भूमावपि उन्मज्जनमज्जने ॥" उमा । कात्यायनी । गौरी । काली । "काला ।" हैमवती । ईश्वरी । "ईश्वरा" ॥ ३८ ॥

शिवा “शिवा” भवानी । रुद्राणी । शर्वाणी । सर्वमंगला । अपर्णी । पार्वती । दुर्गा । मृडानी । चंडिका । अंबिका ॥ ३९ ॥ आर्या । दाक्षायणी ।
 गिरिजा । मेनकात्मजा । इत्येकविंशतिः पार्वत्याः । विनायकः । द्वैमातुरः । गणाधिपः ॥ ४० ॥ एकदंतः । हेरंबः । लंबोदरः । गजान-
 नः । इत्यष्टौ गणेशस्य । कार्तिकेयः । महासेनः । शरजन्मा । पडाननः ॥ ४१ ॥ पार्वतीनंदनः । स्कंदः । सेनानीः । अग्निभूः । गुहः । बाहुलेयः । ता-
 शिवाभवानीरुद्राणीशर्वाणीसर्वमंगला ॥ अपर्णापार्वतीदुर्गामृडानीचंडिकांबिका ॥ ३९ ॥ आर्यादाक्षायणी
 चैव गिरिजामेनकात्मजा ॥ विनायको विघ्नराजद्वैमातुरगणाधिपाः ॥ ४० ॥ अव्येकदंतहेरंबलंबोदरगजाननाः ॥
 कार्तिकेयो महासेनः शरजन्मा पडाननः ॥ ४१ ॥ पार्वतीनंदनः स्कंदः सेनानीरग्निभूगुहः ॥ बाहुलेयस्तारकजिह्विशा-
 खः शिखिवाहनः ॥ ४२ ॥ पाणमातुरः शक्तिधरः कुमारः कौचदारणः ॥ शृंगीभृंगीरिटिस्तुंडीनंदिकेनंदिकेश्वरः ॥ ४३ ॥
 “कर्ममोटीतुचामुंडाचर्मगुंडातुर्चाविका ॥” इंद्रे । मरुत्वान्मघवाविडौजाः पाकशासनः ॥ वृद्धश्रवाः शुनासीरः पुरु-
 हूतः पुरंदरः ॥ ४४ ॥
 रक्जित् । विशाखः । शिखिवाहनः ॥ ४२ ॥ पाणमातुरः । शक्तिधरः । कुमारः । कौचदारणः । “कौ-
 चदारणः” इति सप्तदशस्कंदस्य । शृंगी । भृंगी । रिटिः । तुंडी । नंदिकः । नंदिकेश्वरः । इति षण्णामानि नदिनः ॥ ४३ ॥ इंद्रः । मरुत्वान् । मघ-
 वा । “मघवान्” विडौजाः । पाकशासनः । वृद्धश्रवाः । शुनासीरः । “हितालप्यः । द्विदल्यश्च” । पुरुहूतः । पुरंदरः ॥ ४४ ॥

जिष्णु । लेख्यर्षभ । शक्र । शतमन्यु । दिवस्पतिः सुत्रामा “सूत्रामा” गोत्रं भित्वा वज्जीवासवः । दृत्रहा । दृषा ॥ ४५ ॥ वास्तोष्पतिः । सुरपतिः । बलारान्तिः । शची । अश्वमेदी । हरिहय । स्वाराट् । नमुचिसूदनः ॥ ४६ ॥ संकदनः । दुश्च्यवनः । तुराषाट् । मेघबाहन । आस्वंडल । सहस्राक्ष । इति पंचविंशदिद्रस्य । शचीपति । अभ्रमेदी । हरिहय । स्वाराट् । नमुचिसूदनः ॥ ४७ ॥ पुलोमजा । शची । “दत्यादिरपि” तनत्स्वाराट् जकारान्तः । तुराषाट् ह्रातः । क्रभुक्षानातः पथिवत् । तस्येद्रस्य प्रिया तु पुलोमजेत्युत्तरेण संबन्धः ॥ ४८ ॥ पुलोमजा । शची । “दत्यादिरपि” तनत्स्वाराट् जकारान्तः । तुराषाट् ह्रातः । क्रभुक्षानातः पथिवत् । तस्येद्रस्य प्रिया तु पुलोमजेत्युत्तरेण संबन्धः ॥ ४९ ॥ वास्तोष्पतिः सुरपति

स्वाराट्जकारांतं । तुरापाट्हातं । कभुक्षानातः पाथवत् । तस्यद्रव्यानां ७७
 जिष्णुर्लेख्यर्षभः शक्रः शतमन्युर्दिवस्पतिः ॥ सुत्रामगोत्रभिद्वजोवासवो वृत्रहा वृषा ॥ ४५ ॥ वास्तोष्पतिः सुरपति
 र्वलारतिः शचीपतिः ॥ जंभभेदी हरिहयः स्वाराणमुचिसूदनः ॥ ४६ ॥ संक्रंदनो दुश्च्यवनस्तुराणामेघवाहनः ॥ आ
 खंडलः सहस्राक्षकभुक्षास्तस्यतु प्रिया ॥ ४७ ॥ पुलोमजार्शचींद्राणीनगरीत्वमरावती ॥ हयउच्चैः श्रवाः सूतोमान
 लिर्नंदनं वनं ॥ ४८ ॥ स्यात्वासादवैजयंतो जयंतः पाकशासनिः ॥ ऐरावतोऽश्रमांतं गैरावणाश्रमुवह्यभाः ॥ ४९ ॥

लनद्वनवन ॥ ४७ ॥ तस्योपवनं नंदनं ॥ ४८ ॥ इद्रस्य प्रासादो गृह
दं द्राणी । इति च यमिन्द्रा प्रियाया । इन्द्रस्य नगरी तु अमरावती । तस्य अश्व उच्चैः श्रवाः । तस्य सारथिर्मातलिः । तस्योपवनं नंदनं ॥ ४९ ॥
विशेष वैजयंतनामा । जयत । पाकशासनिः । द्वेन्द्रपुत्रस्य । ऐरावतः । अभ्रमातगः । ऐरावणः । अभ्रमुवल्लभः । इति च त्वारि ऐरावतस्य ॥ ४९ ॥

ज्हादिनी । वज्रं । कुलिशं । भिदुरा "भिदिंर" । पविः । शतकोटिः । स्वरुः । "सातोपि" शंवः । "संवः । शंवः तालव्या अपि दंत्याश्च संवसूकरपांसवदत्तुं पम
विवेकः" दंभोलिः । अशानिः । इति दशकंवज्रस्य । तत्र ज्हादिनी स्त्री । वज्रमस्त्री पुन्रपुंसकलिङ्गं । पव्यादयः पुंसि । अशनिर्द्वयोः स्त्री पुंसयोः ॥ ५० ॥ व्योम
यानं । विमानः । द्वे विमानस्य । तत्र विमानः पुंसि स्त्रीवेच । नारदेवलायाः सुरर्षयः । एकं । सुधर्मा । देवसभा । इति द्वे देवसभायाः । पीयूषं । "पेयूषं"

ज्हादिनी वज्रमस्त्री स्यात्कुलिशं भिदुरं पविः ॥ शतकोटिः स्वरुः शंवी दंभोलिरशनिर्द्वयोः ॥ ५० ॥ व्योमयानं विमानो
ऽस्त्री नारदायाः सुरर्षयः ॥ स्यात्सुधर्मा देवसभा पीयूषममृतं सुधा ॥ ५१ ॥ मंदाकिनी वियद्वंगस्वर्णदी सुरदीर्घिका ॥
मेरुः सुमेरुर्हेमाद्रौ रत्नसानुः सुरालयः ॥ ५२ ॥ पंचैते देवतरवा मंदारः पारिजातकः ॥ संतानः कल्पवृक्षश्च पुंसि वाह
रिचंदनं ॥ ५३ ॥ सनत्कुमारो वैधात्रः स्वर्वावश्विनौ दत्तावश्विनौ चैव तानुभौ ॥ ५४ ॥

अमृतं । सुधा । त्रीण्यमृतस्य ॥ ५१ ॥ मंदाकिनी । वियद्वंग । स्वर्णदी । सुरदीर्घिका । चत्वारि मंदाकिन्याः । मेरुः । सुमेरुः । हेमाद्रिः । रत्नसानुः । सुरा
लयः । पंचकंकनकाचलस्य ॥ ५२ ॥ मंदारः । पारिजातकः । संतानः । कल्पवृक्षः । हरिचंदनं । पंचैते देवतरवः । तत्र हरिचंदनं स्त्रीवपुंसोः ॥ ५३ ॥ सन
त्कुमारः । "सनत्कुमारः ।" वैधात्रः । द्वे सनकादेः । स्वर्वधौ । अश्विनौ । दत्तौ । आश्विनौ । इति पदं अश्विनीकुमारयोः । ता
वुभौ यमलौ अतएव द्विवचनं ॥ ५४ ॥

उर्वशीमुखाः उर्वशीमेनकारं भेत्याद्याः । अस्मरसः । स्ववेश्यादतिचोच्यते द्वे । घृताचीमेनकारं भाउर्वशीचतिलोत्तमा । सुकेशीमंजुघोषाद्याः कथ्यन्ते । स्मरसो ब्रु
 धेः । अत्र अस्मरसः शब्द एकस्यामपि व्यक्तौ बहुवचनांतः स्त्रीलिङ्गः । अस्मरादत्यपि प्रयोगदर्शनात्प्रायशो बहुत्वाहाहाः । हूहूः । एवमाद्यौ येषां तद्याः । दिवौकसादि
 बानांगंधर्वाः गायनाः । एकैकं । आद्यशब्दान्तुं बुरुविश्ववसुचित्रथप्रभृतयः । हाहाः । हाहौ । हाहाः । हाहाः । हाहौ । हाहान् । हाहाभ्यामि
 त्यादि । “ हाहाः सातोपि । गंधर्वो हाहं सिम्रोक्त इति रत्नकोशात् । ” हूहूशब्दस्य द्वितीयैकवचनं हूहूमित्यादि द्रष्टव्यं । “ हहा इत्यादि ह्रस्वः ह्रुइत्युभयम् ह्रस्व
 स्त्रियां बहुष्वप्स्मरसः स्ववेश्या उर्वशी मुखः ॥ हाहा हूहू श्रैवमाद्या गंधर्वास्त्रिदिवौकसां ॥ ५५ ॥ अग्निवैश्वानरो वन्हि
 वीति होत्रो धनं जयः ॥ रुपीटयो निज्वलनो जातवेदास्तनूपात् ॥ ५६ ॥ बर्हिः शुष्मा रुष्णवर्त्मा शोचिष्केशः ॥ हिरण्य
 धः ॥ आश्रया शोबृहद्भानुः कशानुः पावकोऽनलः ॥ ५७ ॥ रोहिताश्रवा वायुसखः शिखावानां शुश्रुक्षणिः ॥ हिरण्य
 रेताद्भुतभुगद्हनो हव्यवाहनः ॥ ५८ ॥ श्व । गीतमाधुर्यं संपन्नौ विख्यातौ च हहा ह्रुइति व्यासोक्तेः । ” ॥ ५५ ॥ अग्निः । वैश्वानरः ।
 बन्हिः । वीति होत्रः । धनं जयः । रुपीटयोनिः । ज्वलनः । जातवेदाः । तनूनपात् ॥ ५६ ॥ बर्हिः । शुष्मा । रुष्णवर्त्मा । शोचिष्केशः । उषर्बुधः । आश्रया
 शः । “ आशपाशः । ” बृहद्भानुः । कशानुः । पावकः । अनलः ॥ ५७ ॥ रोहिताश्रवः । “ लादिरपि ” । वायुसखः । शिखावान् । आशुशुक्षणिः । हिरण्यरे
 ताः । द्रुतभुकू । दहनः । हव्यवाहनः ॥ ५८ ॥

समार्चिः । “कालीकरालोमनोजवासुलोहितासुधमवर्णास्फुलिगिनीविश्वदासाख्याः सप्तवन्देजिह्वाः” दमुनाः । “दमुनाः” । शुक्रः । चित्रभानुः । वि
भायसुः । शुचिः अपि सत् । इति चतुस्त्रिंशदग्निनामानां त्रिभिः शुष्मे तिसंधातो विग्रहीतचनाम । “शुक्रौ वैश्वानरो वर्हिः वह्निः शुष्मातनूपादिति शब्दार्णवान्” ।
यद्देवैर्न दत्तं तद्वर्हिः । “इदं तत् सातोपि” । और्वः । बहुलैर्जुवाः । “वाहवः । वहवानलः । त्रयवाहवाग्नेः
सप्तार्चिर्दमुनाः शुक्रश्चित्रभानुर्विभावसुः ॥ शुचिरपि सप्तमौर्वस्तुवाहवो वहवानलः ॥ ५९ ॥ वन्दे द्वयोर्ज्वालकी
लं वर्चिर्होतः शिखास्त्रियां ॥ त्रिपुस्फुलिगोऽग्निकणः संतापः संज्वरः समौ ॥ ६० ॥ “उल्कास्यान्निर्गतज्वालाभूति
भ्रंशितभस्मनि ॥ क्षारोरक्षाचदावस्तुदवो वनहुताशनः ॥ १ ॥” धर्मराजः पितृपतिः समवर्ती परेतराद् ॥ कृतानो
यमुनाभ्याताशमनो यमराड्यमः ॥ ६१ ॥ कालोदंडधरः श्राद्धदेवो वैवस्वतोऽंतकः ॥ राक्षसः कौणपः क्रव्यात्क्रव्या
दोऽस्वप आर्शरः ॥ ६२ ॥ • ॥ ५९ ॥ ज्वालः । कीलः । अर्चिः । “इदं तोपि” हेतिः शिखापचकं वह्नेरर्चिपि । तत्र ज्वालकी लोस्त्रीपुंसयोः ।
अर्चिस्त्रीनपुंसकयोः । हेति शिखेस्त्रियां । स्फुलिगः । अग्निकणः । द्वे अग्नेः कणिकायां । त्रिपुलिगत्रये । संतापः । संज्वरः । द्वे अग्नेः संतापे ॥ ६० ॥ धर्म
राजः । पितृपतिः । समवर्ती । परेतराद् । कृतानोः । यमुनाभ्याता । शमनः । यमराट् । यमः ॥ ६१ ॥ कालः । दंडधरः । श्राद्धदेवः । वैवस्वतः । अंतकः । इति
चतुर्दशानामनियमस्य । राक्षसः कौणपः । “कौणपः” । अश्रपः । आशरः । “आशृणाति हि न स्तीत्याशरः । आशिरः” ॥ ६२ ॥

रात्रिचरः। रात्रिचरः। कर्बुर । “कर्बुर । “कर्वर” । निकषात्मजः। यातुधानः “जातुधानः” पुण्यजनः। नैर्ऋतः। यातु । रक्षः। पञ्चदशराक्षसस्य । तत्र यातुरक्ष
सीनपुसके ॥ ६३ ॥ प्रचेता । वरुणः। “वरणः” पाशी । यादसापतिः। अप्पतिः। पञ्चकंवरुणस्य। श्वसनः। स्पर्शनः। वायुः। मातरिश्वा। सदागतिः॥ ६४ ॥ नभ
पृषदश्वः। गंधवहः। गंधवाहः। अनिलः। आशुगः। समीरः। मारुतः। मरुत् । जगत्प्राणः। “जगत्प्राणदतिपदद्वयमपि । ” समीरणः ॥ ६५ ॥ नभ

रात्रिचरो रात्रिचरः कर्बुरो निकषात्मजः ॥ यातुधानः पुण्यजनो नैर्ऋतो यातुरक्षसी ॥ ६३ ॥ प्रचेतावरुणः पाशीया
दसापतिरप्पतिः ॥ श्वसनः स्पर्शनो वायुर्मतिरश्वासदागतिः ॥ ६४ ॥ पृषदश्वो गंधवहो गंधवाहानिलाशुगः ॥ स
मीरमारुतमरुजगत्प्राणसमीरणाः ॥ ६५ ॥ नभस्वद्वार्तपवनपवमानप्रभञ्जनाः ॥ प्रकंपनो महावातो ब्रह्मावातः
सष्टष्टिकः ॥ ६६ ॥ प्राणोऽपानः समानश्चोदानव्यानौ च वायवः ॥ शरीरस्याइमे रंहस्तरसीतुरयः स्यदः ॥ ६७ ॥

स्यान्नातः। वातिः” पवनः। पवमानः। प्रभञ्जनः। विंशतिर्नामानिवायोः। प्रकंपनः। महावातः। द्वयं महावायोः। स एव सष्टष्टिकः ब्रह्मावात इत्युच्यते
॥ ६६ ॥ प्राणः। अपानः। समानः। उदानः। व्यानः। इमे पञ्चशरीरस्था वायुभेदाः। तथा चोक्तः। हृदि प्राणो गुदेऽपानः समानो नाभिं मंडले ॥ उदानः कठदेशे
स्याद्वायानः सर्वशरीरगदति ॥ अन्धप्रवेशनं मूत्रायुत्सर्गोन्नादिपाचनं ॥ भ्रापणादिनिमेषाश्च तद्व्यापाराः क्रमावसीदत्यपि ॥ एकैकं। रंहः। तरः। रयः। स्यदः ॥ ६७ ॥

मनुष्यधर्मा । धनदः । राजराजः । धनाधिपः । किन्नरेशः । वैश्रवणः । पौलस्त्यः । नरवाहिनः ॥ ७२ ॥ यक्षः । एकपिंगः । ऐलविलः । “ ऐव वि
लः । ऐव विहः । ” श्रोतः । पुण्यजनेश्वरः । सप्तशकुबेरस्य । अस्येतिप्रत्येकसंबध्यते । अस्थकुबेरस्याधानचैत्रयं । अस्य पुत्रोनलकूबरः ॥ ७३ ॥
अस्थस्थानकैलासः । अस्यपूज्यगङ्गाअलका । अस्यविमानपुष्पकं । “ पुष्पकः । ” इत्येकैकं । किन्नरः । किंपुरुषः । तुरंगवदनः । मयुः । चत्वारिकि

मनुष्यधर्माधिनदोराजराजोयनाधिपः ॥ किन्नरेशोवैश्रवणः पौलस्त्योनरवाहनः ॥ ७२ ॥ यक्षकापिंगैलविलश्रीदपु
ण्यजनेश्वराः ॥ अस्योद्यानचैत्रयंपुत्रस्तुनलकूबरः ॥ ७३ ॥ कैलासस्यानमलकापूविमानंतुपुष्पकं ॥ स्यात्कि
न्नरः किंपुरुषस्तुरंगवदनोमयुः ॥ ७४ ॥ निधिर्नाशेवधिर्भेदाः पद्मशंखादयोनिधेः ॥ इतिस्वर्गवर्गः ॥ ५३ ॥
द्योदिवौह्वेत्त्रियामभ्रव्योमपुष्करमंवरं ॥ नभोतरिद्वंगगनमनंतंसुरवर्त्मखं ॥ १ ॥

नरमात्रस्य ॥ ७४ ॥ निधिः । शेषधिः । द्वेसामान्यनिधेः ॥ नापुहिगः । काकाक्षिवदुभयत्रास्यसंबधः । पद्मः । शंखः । इत्यादयोनिधेर्भेदाः । आदि
शब्दान्मकरकच्छपादयः । “ महापद्मश्चपद्मश्चशंखोभकरकच्छपौ ॥ मुकुन्दकुन्दनीलाश्वखर्वश्चनिधयो नव ” एकैकं ॥ इतिस्वर्गवर्गः ॥ ५३ ॥
द्यौः । यौः । अभ्रं । व्योम । पुष्करं । अंवरं । नभः । अंतरिक्षं । “ अंतरिक्षं ” गगनं । अनंतं । सुरवर्त्म । खं ॥ १ ॥

विपद् । विष्णुपदं आकाशां विहाय ॥ विहाय सः । नाकः । युः । इत्येकोनविंशतिराकारास्त्य । तत्र यो दिवो ह्यो लिङ्गे । आकाशविहाय सखीवपुंसोः । विहायमनात्तोपुंसि । युरव्ययं । अलङ्गमित्यर्थः । शेषद्वये ॥ इतिव्योमवर्गः ॥ ७॥ दिशः । ककुभः । काष्ठाः । आशाः । हरितः । पंचकं दिशां । ताः पूर्वदक्षिणप

विद्यद्विष्णुपदं चानुपुं स्याकाशविहायसी ॥ विहाय सोपि नाकोपि द्युरपि स्यात्तदव्ययं ॥ २ ॥ “तारापथोऽनरिक्षंचमे
घाध्याचमहाविलं” इतिव्योमवर्गः ॥ ७॥ दिशस्तुककुभः । काष्ठा । आशा । अहरितश्च ताः ॥ प्राच्यवाची प्रतीच्यस्ताः
पूर्वदक्षिणपथिमाः ॥ ३ ॥ उत्तरादिगुदीची स्याद्विश्वं तन्निपुदिग्भवे ॥ “अवाग्भवमवाची नमुदीची नमुदग्भवं ॥ प्र
त्यग्भवं प्रतीची नंप्राची नंप्राग्भवं निपु” ॥ ३ ॥ इंद्रो बह्विः पितृपतिर्नैर्ऋतौ वरुणौ मरुत् ॥ २ ॥ कुवेर इशः प्रतयः पूर्वा
दीनां दिशां क्रमात् ॥ “रविः शुक्रो महीमनः स्वर्भानुर्भानुर्जो विधुः ॥ बुधो बृहस्पतिश्चेति दिशांचैव तथाग्रहाः ॥ १ ॥”
ऐरावतः पुंडरीको वामनः कुमुदोऽजनः ॥ ३ ॥

अत्रिमाः क्रमेण प्राच्यवाची प्रतीच्यः स्युः । यथा पूर्वादिकू प्राची । दक्षिणादिगवाची । “अ
पाची” पथिमादि कृतीची । एकैकं ॥ १ ॥ या उत्तरादि कू सोदीची । एकं । दिश्यमित्येकं दिग्भवे । दिगादिभ्य इति यत्त्वत्ययः । तच्चिपुवाच्यलिङ्गं । यथा दिश्यो
हस्ती । दिश्याहसिनीत्यादि । इंद्रादयोऽौकमात्पूर्वादीनां दिशां प्रतयः एकैकं ॥ २ ॥ ऐरावत इत्यौकमादिगजाः ॥ पूर्वादिदिशां आधारका गजा इत्यर्थः ॥ ३

अभ्रमुः । कपिला । पिगला । अनुपमा ॥ ४ ॥ ताश्चकर्णी । शुभ्रदंती । “ शुभ्रदंती । ” अंगना । अंजनावती । एता अटौ करिण्यः क्रमाद्विगजानां स्त्रियदस्यर्थः । एकैकं । अपदिशं । विदिक् । इति द्वयं दिशोर्मध्ये दिग्द्वयमध्यभागे तथाऽपदिशं क्लीबाव्ययं नृपसकं अव्ययं चेत्यर्थः । विदिक् स्त्रियां ॥ ५ ॥ अभ्यन्तरं । अंतरालं । द्वे अंतरवकाशस्य । चक्रवालं । मंडलं । द्वे मंडलस्य । अभ्रं । मेघः । वारिवाहः । स्नयितुः । बलाहकः ॥ ६ ॥ धाराधरः ।

पुष्पदंतः सार्वभौमः सुप्रतीकश्च दिग्गजाः ॥ करिण्योऽभ्रमुकपिलापिगलानुपमाः क्रमात् ॥ ४ ॥ ताश्चकर्णी शुभ्रदंती चांगना च अंजनावती ॥ क्लीबाव्ययं त्वपदिशं दिशोर्मध्ये विदिक् स्त्रियां ॥ ५ ॥ अभ्यन्तरं त्वंतरालं च क्रवालं तु मंडलं ॥ अभ्रं मेघो वारिवाहस्तनयितुर्वलाहकः ॥ ६ ॥ धाराधरो जलधरस्तडित्वान्वारिदं बुभुत् ॥ घनजीमतमूदि रजलमुग्धमयोनयः ॥ ७ ॥ कादंबिनी मेघमाला त्रिपुमेघ भवेऽभ्रयं ॥ स्तनितं गर्जितं मेघनिषेपे रसितादिच्च ॥ ८ ॥

जलधरः । तडित्वान् । वारिदः । अंबुभृत् । घनः । जीमतः । मुदिरः । जलमुक् । धूमयोनिः । इति पंचदशमेघस्य ॥ ७ ॥ कादंबिनी । मेघमाला । द्वे मेघद्वयस्य । अभ्रयमित्येकमेघभवे । तत्रिषु । यथा अभ्रिया आपः । अभ्रियं जलं । स्तनितं । गर्जितं । रसितं । आदिशब्दान् ध्वनितादि । त्रयं मेघनिर्घोषे ॥ ८ ॥

शंपा । शतन्द्वा । ज्हाविनी । ऐरावती । क्षणप्रभा । तडिद् । सोदामनी । “सोदामिनी” । विद्युत् । चंचला । चपला । दशकं विद्युल्लतायाः ॥ ९ ॥ स्फूर्जथुः ।
वज्रनिर्घोषः । “वज्रनिर्घोषः” द्वयमरानिर्घोषस्य । मेघज्योतिः । इरंभदः । द्वेमेघज्योतिषः । “वीजदतिप्रसिद्धस्य । ” इन्द्रायुधं । शक्रधनुः । क्रजुरो
हितं । इतिभोमिमेघप्रतिकलितारविरश्मयोधनुराकारेभान्नितस्यधनुषः ॥ १० ॥ दृष्टिः । वर्षं । द्वयमेघवर्षणस्य । अवग्रहः । द्वयंतद्विघाते

शंपाशतद्ददाह्नादिन्यैरावत्यः क्षणप्रभा ॥ नडित्सौदामनीविद्युच्चंचलाचपला अपि ॥ ९ ॥ स्फूर्जथुर्वज्रनिर्घोषोमे
घज्योतिरिरंभदः ॥ इन्द्रायुधं शक्रधनुस्तदेव क्रजुरोहितं ॥ १० ॥ दृष्टिर्वर्षतद्विघातेऽवग्रहावग्रहोसमौ ॥ धारासंपात
आसारः शीकरोऽबुकणाः स्मृताः ॥ ११ ॥ वर्षोपलस्तुकरकामेघच्छन्नेन्हिदुर्दिनं ॥ अंतर्थाव्यवथापुंसित्वं तद्विरप
वारणं ॥ १२ ॥ अपिधानतिरोधानिच्छादनानिच ॥ हिमांशुश्चंद्रमाश्चंद्रद्वंदुः कुमुदवांयवः ॥ १३ ॥

वर्षनिरोधे । धारासंपातः । आसारः । द्वयमेघधाराणां निरंतरपतनस्य । शीकर इत्येकं अबुकणानां । “दंत्यादिरप्ययं” ॥ ११ ॥ वर्षोपलः । करका । द्वय
अथमद्वयोर्मेघोदकं कठिनं सदुपलवत्सततितस्य । दुर्दिनमित्येकमेघच्छन्नेदिने । “रात्रेरप्युपलक्षणं” । अंतर्था । व्यवथा । अंतर्द्धिः । अपवारणं ॥ १२ ॥ अ
पिधानं । तिरोधानं । पिधानं । आच्छादनं । अटकमाच्छादनस्य तत्र अंतर्थाव्यवधेर्ब्रियां । अंतर्द्धिः पुंसि हि मांशुः चंद्रमाः चंद्रः । इंदुः । कुमुदवांयवः ॥ १३ ॥

विधुः । सुधांशुः । शुभ्रांशुः । ओषधीशः । निशापतिः । अजः । जैवातृकः । सोमः । “ सोमा । ” ग्लौः । मृगांकः । कलानिधिः ॥ १४ ॥ द्विजराजः । शशधरः । नक्षत्रेशः । क्षपाकरः । इतिविशतिनामानिचंद्रस्य । चंद्रमंडलस्य षोडशभागः कलासंज्ञः । एकं । विबः । मंडलं । द्वेविबस्य ॥ १५ ॥ भिन्नचित्तुर्भुजकलस्य । तत्र भिन्नपुसकं । शकलखंडेच्छीबुधोः । अर्धः पुंस्येव । यथाकंबलस्यार्धः खड्गस्यार्थः । वाच्यलिगोपि । यथाअर्धाशा

विधुः सुधांशुः शुभ्रांशुरोषधीशो निशापतिः ॥ अज्ञो जैवातृकः सोमो ग्लौः मृगांकः कलानिधिः ॥ १४ ॥ द्विजराजः शशधरो नक्षत्रेशः क्षपाकरः ॥ कला तु षोडशो भागो विबोः स्त्री मंडलं त्रिषु ॥ १५ ॥ भिन्नं शकलखंडे वा पुंस्यद्वौ द्वे स मेशके ॥ चंद्रिका कौमुदी ज्योत्स्ना प्रसादस्तु प्रसन्नता ॥ १६ ॥ कलं कं कौलां छनं च चिन्हं लक्ष्मचलक्षणं ॥ सुषमा परमाशोभा शोभा कान्तिर्युतिश्छविः ॥ १७ ॥

टी । अर्धः पटः । अर्धवत्तं । अर्धमित्येकं समे विभागे । तन्पुंसकमेव । चंद्रिका । कौमुदी । ज्योत्स्ना त्रयं चंद्रभायां । प्रसादः । प्रसन्नता । द्वयनैर्मल्यस्य ॥ १६ ॥ कलं कः । अंकः । लां छनं । चिन्हं । लक्ष्म । लक्षणं । पटं । सुषमा । सुषमेत्येकं परमायाः शोभायाः । शोभा । कान्तिः । युतिः छविः । चत्वारिंशो भागात्रस्य ॥ १७ ॥

राधा । विशाखा । द्वेविशाखायाः । पुष्यः । सिध्यः । तिष्यः । त्रयंपुष्ये । अविष्टा । धनिष्ठा । द्वेधनिष्ठायाः । अविष्टयासमाश्रविष्टातुल्येत्यर्थः ।
 प्रोष्ठपदाः । भाद्रपदाः । द्वयंपूर्वाभाद्रपदोत्तराभाद्रपदासु । पूर्वप्रोष्ठपदेद्वेउत्तरेचद्वेएवंचतुःसंव्याकत्वाद्बहुवचनं । स्त्रियःस्त्रीलिङ्गाःस्युः ॥ २२ ॥ नृगशी
 र्व । मृगशिरः । आपद्वायणी । त्रयंनृगशीर्षस्य । तस्यनृगशीर्षस्यशिशोदेशेया । पंचतारानिवसंतिताइल्वलाः । “इन्वकाः ” एकं ॥ २३ ॥ बृहस्पतिः

राधाविशाखापुष्येतुसिध्यतिष्यौश्रविष्ठया ॥ समाधनिष्ठाःस्युःप्रोष्ठपदाभाद्रपदाःस्त्रियः ॥ २२ ॥ नृगशीर्षनृग
 शिरस्तस्मिन्नेवाग्रहायणी ॥ इल्वलास्तच्छिशोदेशेनारकानिवसंतियाः ॥ २३ ॥ बृहस्पतिःसुराचार्योर्गीष्पतिर्धिष
 णोगुरुः ॥ जीवआंगिरसोवाचस्पतिश्चित्रशिखंडिजः ॥ २४ ॥ शुक्रोदैत्यगुरुःकाव्यउशनाभार्गवःकविः ॥ अं
 गारकःकुजोभौमोलोहितांगोमहीसुतः ॥ २५ ॥

सुराचार्यः । गीष्पतिः । धिषणः । गुरुः । जीवः । आंगिरसः । वा
 चस्पतिः । चित्रशिखंडिजः । नवकबृहस्पतेः । चित्रशिखंडीअंगिराः तज्जः ॥ २४ ॥ शुक्रः । दैत्यगुरुः । काव्यः । उशना । भार्गवः । कविः ।
 पटशुक्रस्य । उशनेतिसातं । ऋदुशनेत्यनङ् । अगारकः । कुजः । भौमः । लोहितांगः । महीसुतः । पंचकमंगलस्य ॥ २५ ॥

रोहिणेयः । बुधः । सोम्यः । त्रयंबुधस्य । सौरिः । " सौरः " शनैश्वरः । द्वेशनेः । तमः । राहुः । स्वर्भानुः । सैहिकेयः । विधुंतुदः । पंचराहोः । तमः । मातङ्गोये पुसिचक्रचिन् । " अदतः । स्वर्भानुस्तुतमोराद्धरितिपुंस्कांडरत्नकोशमरमालयोर्दर्शनान् । " २६ ॥ मरीच्यत्रिमुखा । सप्तर्षयश्चित्रशिखंडिसनाः । एकं । मुखशब्दात्पुलहपुलस्यादयः सप्तर्षयः । " तेयथा । मरीचिरंगिराअत्रिःपुलस्यःपुलहःकृतुः ॥ वसिष्ठश्चेतिसतेतेज्ञेयाश्चित्रशिखं

रोहिणेयोबुधःसौम्यःसमौसौरिशनैश्वरौ ॥ तमस्तुराहुःस्वर्भानुःसैहिकेयोविधुंतुदः ॥ २६ ॥ सप्तर्षयोमरीच्यत्रिमुखाश्चित्रशिखंडिनः ॥ राशीनामुदयोत्तमेपवपादयः ॥ २७ ॥ सूरसूर्यार्थमादित्यद्वादशात्मदिवाकराः ॥ भास्कराहस्कषत्रप्रभाकरविभाकराः ॥ २८ ॥ भास्वद्विवस्वत्सप्तार्थहरिदश्याणरश्मयः ॥ विकर्तनार्कमार्तडर्भिहिरारुणपूषणः ॥ २९ ॥

डिनः । " राशीनामुदयोत्तममित्युच्यते । एकं । मेघवपादयोराशयःस्युः । एकं । आदिनामिथुनकर्कादकादयः । मेघोदयोथमिथुनकर्कटसिंहकन्यके ॥ तुलाचटश्चक्रोथन्यीमकरःकुंभमीनको ॥ " २७ ॥ सूरः । " शूरः । " सूर्यः । अर्यमा । आदित्यः । द्वादशात्मा । दिवाकरः । भास्करः । अहस्करः । ब्रह्मः । प्रभाकरः । विभाकरः ॥ २८ ॥ भास्वान् । विवस्वान् । सप्तार्थः । हरिदश्वः । उष्णरश्मिः । विकर्तनः ॥ अर्कः । मार्तडः । " मार्तडः । " भिहिरः । " महिरः । " अरुणः । पूषा ॥ २९ ॥

धुमणिः । तरणिः । मित्रः । चित्रभानुः । विरोचनः । विभावसुः । ग्रहपतिः । त्रिपापतिः । अहर्पतिः ॥ ३० ॥ भानुः । हंसः । सहस्रांशुः । तपनः । “तापनः”
सविता । रविः । इति सप्तत्रिंशत्सूर्यस्य । “चंडांशुरपि । चंडांशोः पारिपार्श्वका इति वक्ष्यमाणत्वात्” । माठरः । पिंगलः । दंडः । इति चंडांशोः पारिपार्श्व-
काः । परितः पार्श्वे विद्यमानाः । यत उक्तं सौरतंत्रे । शक्रोऽस्य वामपार्श्वे तु दंडाख्यो दंडनायकः । वन्हिस्तु दक्षिणे पार्श्वे पिंगलो वामभागतः ॥ यमोऽपि दक्षिणे

धुमणिस्तरणिमित्रश्चित्रभानुर्विरोचनः ॥ विभावसुर्ग्रहपतिस्त्रिपापतिरहर्पतिः ॥ ३० ॥ भानुर्हंसः सहस्रांशुस्तेप-
नः सवितारविः ॥ “कर्मसाक्षी जगच्चक्षुर्लोकवंधुस्त्रयो ननुः ॥ प्रद्योतनोऽदिनमणिः खद्योतोलोकवंधवः ॥ १ ॥ इ-
नो भागोऽयमनिधिश्चांशुमाल्याज्जिनीपतिः ॥” माठरः पिंगलो दंडश्चंडांशोः पारिपार्श्वकाः ॥ ३१ ॥ सूरसूतोऽरुणो
ऽनूरुः काश्यपिर्गुरुडाग्रजः ॥ परिवर्पस्तुपरिधिरुपसूर्यकमंडले ॥ ३२ ॥

पार्श्वे भवेन्माठरसंज्ञयेति । एकैकं ॥ ३१ ॥ सूरसूतः ।
अरुणः । अनूरुः । काश्यपिः । गुरुडाग्रजः । पंचकं अरुणस्य । परिवर्पः । “तालव्यांतीपि” परिधिः । उपसूर्यकं । मंडलं । चत्वारिपरिवेपस्य सूर्यमभि-
तः कदाचिद्दृश्यमानस्य कुंडलाकारे तजो विशेषस्य । परिवर्पसाहचर्यात्परिधिः पुंसि ज्ञेयः । मंडलं परिवेषश्च परिधिश्चापसूर्यकमिति भागुरिः ॥ ३२ ॥

रोहिणेयः । युधः । सौम्यः । त्रयंयुयस्य । सौरिः । " सौरः " शनैश्चरः । द्वेशनेः । तमः । राहुः । स्वर्भानुः । सैहिकेयः । विधुंतुदः । पंचराहोः । तमः
सांतंछीये पुंसिचक्रित् । " अदंतः । स्वर्भानुस्तमोराहुरितिपुंस्कांडेरत्नकोशामरमालयोदर्शनात् । " २६ ॥ मरीच्यत्रिमुखा.सप्तर्षयश्चित्रशि
ख्यदिसंज्ञाः । एकं । मुखराब्दालुलहुपुलस्त्यादयःसप्तर्षयः । " तेयथा । मरीचिरंगिराअत्रिःपुलस्त्यःपुलहःक्रतुः ॥ वसिष्ठश्चेतिसनेतेज्ञेयाश्चित्रशिखं

रोहिणेयोनुवःसौम्यःसमौसौरिशनैश्चरौ ॥ तमस्तुराहुःस्वर्भानुःसैहिकेयोविधुंतुदः ॥ २६ ॥ सप्तर्षयोमरीच्यश्चि
मुखाश्चित्रशिखंदिनः ॥ राशीनामुदयोत्तमंतेनुमेपवपादयः ॥ २७ ॥ सूरसूर्यार्थमादित्यद्वादशात्मदिवाकराः ॥
भास्कराहस्कण्ठप्रभाकरविभाकराः ॥ २८ ॥ भास्वद्विवस्वत्सप्तार्थहरिदश्याप्पारश्मयः ॥ विकर्तनार्कमार्तडमि
हिरारुणपूषणः ॥ २९ ॥

दिनः । " राशीनामुदयोत्तममित्युच्यते । एकं । मेपवपादयोराशयःस्युः । एकं । आदि
नाभिथुनकर्कटादयः । मेपोटपोथमित्युनककटःसिंहकन्यके ॥ तुलाचटश्चिकोधन्वीमकरःकुम्भमीनकौ ॥ " २७ ॥ सूरः । " सूर्यः । " सूर्यः ।
अर्यमा । आदित्यः । द्वादशात्मा । दिवाकरः । भास्करः । अहस्करः । ब्रध्नः । प्रभाकरः । विभाकरः ॥ २८ ॥ भास्वान् । विवस्वान् । सप्तार्थः । ह
रिदश्वः । उणारश्मिः । विकर्तनः ॥ अर्कः । मार्तडः । " मिहिरः । " महिरः । " अरुणः । पूषा ॥ २९ ॥

धुमणिः । तरणिः । मित्रः । चित्रभानुः । विरोचनः । विभावसुः । महपतिः । त्विषांपतिः । अहर्पतिः ॥ ३० ॥ भानुः । हंसः । सहस्रांशुः । तपनः । “तापनः”
सविता । रविः । इति सप्त त्रिंशत्सूर्यस्य । “चंडांशुरपि । चंडांशोः पारिपार्थक्यादतिवक्ष्यमाणत्वात्” । माठरः । पिंगलः । दंडः । इति चंडांशोः पारिपार्थ-
काः । परितः पार्थ्वे विद्यमानाः । यत उक्तं सौरतंत्रे । शक्रोऽस्य त्रामपार्थ्वे तु दंडाख्यो दंडनायकः । बन्दिस्तु दक्षिणे पार्थ्वे पिंगलो वामभागतः ॥ यमोऽपि दक्षिणे

धुमणिस्तरणिमित्रश्चित्रभानुर्विरोचनः ॥ विभावसुर्ग्रहपतिस्त्विषांपतिरहर्पतिः ॥ ३० ॥ भानुर्हंसः सहस्रांशुस्तप-
नः सवितारविः ॥ “कर्मसाक्षी जगच्चक्षुर्लोकवंधुस्तृतीयननुः ॥ प्रद्योतनो दिनमणिः स्वद्योतनो लोकवांधवः ॥ १ ॥ इ-
तो भागोऽयमनिधिश्चांशुमाल्यजिनीपतिः ॥” माठरः पिंगलो दंडश्चंडांशोः पारिपार्थकाः ॥ ३१ ॥ सूरसूतोऽरुणो
ऽनुरुः काश्यपिर्गुरुडाग्रजः ॥ परिवेपस्तुपरिधिरुपसूर्यकमंडले ॥ ३२ ॥

पार्थ्वे भवेन्माठरसंज्ञयेति । एकैकं ॥ ३१ ॥ सूरसूतः ।
अरुणः । अनूरुः । काश्यपिः । गुरुडाग्रजः । पंचकं अरुणस्य । परिवेपः । “तालव्यांतीपि” परिधिः । उपसूर्यकं । मंडलं । चत्वारिपरिवेपस्य सूर्यमभि-
तः कदाचिद्दृश्यमानस्य कुंडलाकास्ते जो विशेषस्य । परिवेपसाहचर्यात् परिधिः पुंसि ज्ञेयः । मंडलं परिवेपश्च परिधिश्चापसूर्यकमिति भागुरिः ॥ ३२ ॥

किरणः । उल्लः । मयूखः । अंशुः । गभस्तिः । घृणिः । रश्मिः । " घृणिः । पृश्निः । " भानुः । करः । मरीचिः । दीधितिः । एकादशकिरणस्य । मरीचिः स्त्रीपुंसयोः । द्वयोर्मरीचिः किरणो भानुरुल्लः करः पदमिति शब्दार्णवः । मरीचिर्मुनिभेदे नागभस्तावनपुंसकमिति मेदिनी च । दीधितिः स्त्रिया । भित्तस्य काकाक्षिगोलकन्यायेनोत्तरश्लोके व्यन्ययः ॥ ३२ ॥ प्रभा । रुक् । रुचिः । छविः । द्युतिः । दीप्तिः । रोचिः । शोचिः । इत्येकादशमभामात्रस्य । तत्र दीप्त्यन्तानि स्त्रियां स्युः । रोचिः । शोचिः । सान्तेह्ये । द्विवचनतुरोचिपीशोचिपी । भाः सातः । प्रकाशः । द्योतः । आतपः । इति त्रयं सू

किरणोत्स्रमयूखांशुगभस्तिघृणिरश्मयः ॥ भानुः करः मरीचिः स्त्रीपुंसयोर्दीधितिः स्त्रियां ॥ ३३ ॥ स्युः प्रभारुग्रुचि
स्त्वद्भूभाभश्छविद्युतिदीप्तयः ॥ रोचिः शोचिरुभेह्ये प्रकाशो द्योत आतपः ॥ ३४ ॥ कोष्णं कवोष्णं मंदोष्णं कटु
ष्णं त्रिपुनद्वति ॥ तिग्मं तीक्ष्णं खरंतद्वन्मृगतृष्णा मरीचिका ॥ ३५ ॥ ॥ ७३ ॥ इति दिग्बर्गः ॥ ७४ ॥

यप्रभायाः । प्रभामात्रस्येत्येके ॥ ३४ ॥ कोष्णं । कवोष्णं । मंदोष्णं । कटुष्णं । चतुष्टयमीषदुष्णे । इदं धर्ममात्रे हूपभेदास्त्रीवे । तद्वति धर्मिणि त्रिषु । वा
च्यलिंगमित्यर्थः । तिग्मं । तीक्ष्णं । खरं । त्रयमत्युष्णस्य । तद्वत्कोष्णवत् । धर्मस्त्रीव । धर्मिणि त्रिषु । मृगतृष्णा । मरीचिका । द्वयं मृगजलस्य । मरुदेशादौ
सिकतामुग्रतिच्छुरिताः सूर्यकिरणाः जलाकारेण भांति तस्य जलाभासस्येत्यर्थः ॥ ३५ ॥ इति दिग्बर्गः ॥ ७५ ॥

[illegible]

कालोदिष्टोप्यनेहापिसमयोप्ययपक्षतिः ॥ प्रातपक्षमन्त्रात्प्रातः ॥ “व्युष्टं विभातं द्वे क्लृ
वेदिवसवासरो ॥ प्रत्युष्टोऽहर्मुखं कल्यमुपः प्रत्युपसी अपि ॥ २ ॥ “व्युष्टं विभातं द्वे क्लृ
चदिनं तितु सार्थं संध्या पितृ प्रसूः ॥ प्राक्कापरा कृमध्यान्हासि संध्यं मथ शर्वरो ॥ ३ ॥

पोऽहगुर्वेवसाविति मेदिनी । ” क
चत्वारिदिनान्ते । तत्रसायमित्यव्ययं
प्राक्त्वादत्रसायोदतः पुंस्येव ” । प्राक्त्वाद
प्राक्वरी ” ॥ ३ ॥

च।दनातनुसा।न।त।॥ २॥ दिनांतः। सायं। “सायः।” संध्या। “संध्या। संध्यापितृप्रसूःसंधेतिशब्दार्णवः।” पितृप्रसूः। चत्वारिदनांत। तत्रसायान्तः। प्राक्काद
ल्यंतालव्यांत ॥२॥ दिनांतः। सायं। “सायः।” संध्या। “संध्या। संध्यापितृप्रसूःसंधेतिशब्दार्णवः।” पितृप्रसूः। चत्वारिदनांत। तत्रसायान्तः। प्राक्काद
नपुंसकलिङ्गवा। “सायःकाढेदिनतेचेतिमेदिन्यादिपुसायइत्युक्तत्वात्सायमितिमांताव्ययस्याव्ययवर्गवक्ष्यमाणत्वाद्वात्रसायोदतःपुंस्येव”। प्राक्काद
यःसमाहृताः त्रिसंध्यज्ञेयं।” आबंतोवेतिपाक्षिकीच्छीबता। पक्षेत्रिसंध्या” एकं। तत्रप्राक्कःपूर्वाक्कः। शर्वरी। “शर्वरी” ॥ ३ ॥

निशा । निशीथिनी । रात्रिः । “रात्री । रात्रीरात्रिस्तमस्विनीतिशब्दार्णवः” त्रियामा । क्षणदा । क्षपा ॥ विभावरी । तमस्विनी । रजनी “रजनिरपि” ।
यामिनी । तमी । “तमा । तमिः ।” द्वादशानिशायाः ॥ ४ ॥ यातामसीतमोयुक्तरात्रिः सातमिता । एकं याचंद्रिकवाचंद्रमकारोनेअन्वितयुक्तरात्रिः सा
ज्योत्स्नो । एकं । ज्योत्स्नो ज्योतिष्मतीरात्रिज्योत्स्नाचंद्रमसः प्रभेतिशाश्वतः । पूर्वापरदिनाभ्यायुक्तायां रात्रौ पक्षिणीतिनामैकं ॥ ५ ॥ बह्व्योनिशाः गण
रात्रं स्यात् । एकं रात्रिसमुदायस्य । प्रदोषः । रजनीमुखं । द्वेरात्रेः पूर्वभागस्य । अर्धरात्रः निशीथइतिद्वेरात्रिमध्यसमयस्य । यामः । प्रहरः । द्वेअहेरात्राष्ट

निशा निशीथिनीरात्रिस्तियामाक्षपा ॥ विभावरीतमस्विन्यौरजनीयामिनीतमी ॥ ४ ॥ तमिस्रातामसीरा
त्रिज्योत्स्नोचंद्रिकयान्विता ॥ आगामिवर्तमानाहचुक्तायां निशीपक्षिणी ॥ ५ ॥ गणरात्रं निशाबह्व्यः प्रदोषोरज
नीमुखं ॥ अर्धरात्रनिशीथौ द्वौ द्वौ यामप्रहरोसमौ ॥ ६ ॥ सप्तवसंधिः प्रतिपत्यंचदश्योर्यदंतरं ॥ पक्ष्मांतौ पंचदश्यौ
द्वे पौर्णमासीनुपूर्णिमा ॥ ७ ॥

मांशस्य ॥ ६ ॥ प्रतिपत्यंचदश्योर्यदंतरं संधिः पर्वत्यन्वयः । यदाहुरुद्रः । दर्शप्रतिपदोः स
धौर्धथिष्यस्तावयोरपि ॥ पर्वच्छीवे विजानीयाद्विपुल्यभूतिष्वपीति । पर्वसंधिरितिचतुरक्षंवा । एकं । द्वे । अमापूर्णिमेपक्षांतौ । पंचदश्यौ । द्वयंपक्षांत
तिथ्योः । द्वित्वाद्वचनं । नतुनित्यं । पौर्णमासीपूर्णिमा । द्वे शुक्लपक्षांत्यतिथौ ॥ ७ ॥

सापूर्णिमाकलाहनेचद्रेसतिअनुमतिरित्युच्यते । एकं । सैवपूर्णिमापूर्णनिशाकरेसतिराका । एकं ॥ यापूर्वाषोर्णमासीसानुमतियोनारासारकेतिश्रुतिः
एकं । सैवपूर्णिमापूर्णनिशाकरेसतिराका । एकं ॥ यापूर्वाषोर्णमासीसानुमतियोनारासारकेतिश्रुतिः
एकं । सैवपूर्णिमापूर्णनिशाकरेसतिराका । एकं ॥ यापूर्वाषोर्णमासीसानुमतियोनारासारकेतिश्रुतिः
एकं । सैवपूर्णिमापूर्णनिशाकरेसतिराका । एकं ॥ यापूर्वाषोर्णमासीसानुमतियोनारासारकेतिश्रुतिः

कलाहीनेसानुमतिः पूर्णराकानिशाकरे ॥ अमांवास्यात्वमावस्यादर्शः सूर्यदुसंगमः ॥ ८ ॥ साहृष्टेदुःसिनीवाली
सानष्टेदुकलाकुहूः ॥ उपरागोग्रहारादुग्रस्तेत्विदोचपूष्णिच ॥ ९ ॥

अमावास्यायाअष्टौप्रहराश्चेतिनवप्रहरात्मकश्चंद्रक्षयकालः
 अमावास्यायाद्व्यतिथिः। अंत्यप्रहरद्वयंकुट्टसंज्ञः।

शास्त्रसिद्धः । तत्रायप्रहृद्वयेचद्रस्यसूक्ष्मता । अंतिमप्रहृद्वयेकृतलक्षयः । अतोऽभावास्यायाआद्यप्रहृ
मध्यमप्रहरपचकं दर्शयामि । राहुणाचंद्रेसूर्येचयस्ते सति तस्य पासस्योपरागः यद्दतिनामद्वय ॥ ९ ॥

सोपप्लवः। उपरक्तः। इतिद्वेराहुप्रस्तस्यैदोःसूर्यस्यवा। अग्रमुत्पातः। उपाहितः। इतिद्वेवह्निकृतोपसर्गस्य। ग्रहणेसतिकदाचिदोग्नेयमंडलादुत्पन्नोभयनितस्येत्येके। धूमकेत्वात्यस्योत्पातस्येत्यपरे॥ एकयोक्त्याऽपृथक्वचनेनपुष्पवंतावित्युक्तौसूर्याचंद्रमसौज्ञेयौ। एकं। एकयोक्त्येतिवचनासुप्यवंतइतिपुष्पवानितिवासूर्यःचंद्रोवानवक्तव्यः। यथारोदसीइत्येकयोक्त्याद्यावापृथिव्यौउच्येते। पुष्पवंतशब्दोऽनुबंतोऽकारांतश्च। धरणिधरशिखरस्थितपुष्पवंताभ्यामित्यादिप्रयोगदर्शनान्॥ १०॥ निमेषोऽक्षिस्पंदकालः। अष्टादशनिमेषामिलित्वाएकाकाष्ठाभवति। त्रिंशत्काष्ठाःमिलित्वाएका

सोपप्लवोपरक्तौद्वावद्युत्पातउपाहितः॥ एकत्रोक्त्यापुष्पवंतौदिवाकरनिशाकरौ॥ १०॥ अष्टादशनिमेषास्तुकाष्टात्रिंशत्तुनाःकला॥ नास्तुत्रिंशत्क्षणस्तेतुमुहूर्तेद्वादशास्त्रियां॥ ११॥ तेतुत्रिंशदहोरात्रःपक्षस्तेदशपंचच॥ पक्षौपूर्वापरौशुक्लकृष्णौमासस्तुतावुभौ॥ १२॥

कला ताःकलास्त्रिंशन्मिलित्वाएकःक्षणःतेक्षणाःद्वादशमिलित्वाएकोमुहूर्तःकृतीसंगान्। अहपूर्वाद्रात्रिंशद्वाह्द्वेवास्त्रिधानान्।” तेऽहोरात्राःपंचदशसंख्याकाएकःपक्षःपक्षोद्विविधः। शुक्लःकृष्णश्चेति। तत्रमासस्यपूर्वःशुक्लःकृष्णस्त्वपरः। यतःशुक्लादिकेमेणप्रायरोमासप्रवृत्तिः। तावुभौपक्षावेकोमासः। चाद्रेणमानेनेदमुक्तं॥ १२॥

मार्गद्वौ द्वौ मासौ क्रतुरेकः । स च हेमन्तादिसंज्ञः । माघायुपक्रमस्तु अयनारंभवशाज्ज्ञेयः । तैर्ऋतुभिस्त्रिभिरेकमयनं । तद्विधासूर्यगतिभेदात् । अर्कस्योद्यगति उत्तरायणं । दक्षिणागतिस्तु दक्षिणायनं । एवमेव अयने एको वत्सरः ॥ १३ ॥ विषुवत् । विषुवः । विषुवास्यमरात्रिवासरादतिपुंस्काद्बोपाकृतः । ” द्वयंसमरात्रिदिव्यस्मिन्तस्मिन्काले । तुलासंक्रांतीमेषसंक्रांतौ च दिनरात्रीसमेभवतः । तस्य कालस्येत्यर्थः ।

द्वौ द्वौ मार्गादिमासौ स्यादुतु सैरयनं त्रिभिः ॥ अयने द्वे गतिरुदग्दक्षिणार्कस्य वत्सरः ॥ १३ ॥ समरात्रिदिवेकाले विषुवद्विपुवं च तत् ॥ “पृष्वयुक्तपौर्णमासी पौषी मासे तु यत्र सा ॥ १४ ॥ नात्रासपौषो माघाद्याश्चैव मेकादशापरे ॥ १ ॥” मार्गशीर्षे सहा मार्ग आग्रहायणिकश्च सः ॥ १४ ॥ पौषे तैष सहस्यौ द्वौ तपामाघेऽथ फाल्गुने ॥ स्यात्तपस्यः फाल्गुनिकः स्याच्चैत्रे चैत्रिको मघुः ॥ १५ ॥

रात्रिदिवशब्दश्च चतुरविचतुरेत्यादिना साधुः । “पृष्वयनक्षत्रयुक्तापौर्णमासी पौषी ज्ञेया । सा पौषीयस्मिन्मासे वर्तते स नाम्ना पौषः । मघायुक्तपौर्णमासी यत्र समाघः स आघोर्येपति । परे पौषादन्ये एकादशमासा एव मुक्तरौ त्याज्ञेयाः ” एकेकं । मार्गशीर्षः । सहाः । मार्गः । आग्रहायणिकः । चत्वारि मार्गशीर्षस्य ॥ १४ ॥ पौषः । तैषः । सहस्यः । त्रीणि पौषस्य । तपाः । माघः । द्वे माघस्य । फाल्गुनः । तपस्यः । फाल्गुनिकः । त्रयं । चैत्रः । चैत्रिकः । मघुः । त्रयं ॥ १५ ॥

वेभात्यः । माधवः । राघः । श्रीणि । ज्येष्ठः । शुक्रः । द्वे । शुचिः । आपाठः । द्वे । आवणः । नभाः । आवणिकः । श्रीणि ॥ १६ ॥ नभस्यः । प्रौष्ठपदः ।
 भ्राद्रः । भ्राद्रपदः । चत्वारि । आश्विनः । द्वयः । आश्वयुजः । श्रीणि । कार्तिकः ॥ १७ ॥ बाहुलः । ऊर्जः । कार्तिकिकः । चत्वारि । ऋतुभेदानाह ॥ हेमे
 तदत्येकऋतुः । शिशिरदत्यपरः । सचपुन्रपुंसकलिंगः । एकैकं । वसंतः । पुष्यसमयः । सुरभिः । श्रीणि वसंतस्य । श्रीष्मः । उष्मकः । "ऊष्मकः" ॥ १८ ॥

वैशाखे माधवोराधो ज्येष्ठे शुक्रः शुचिस्त्वयं ॥ आपाठे आवणेतु स्यान्नभाः आवणिकश्च सः ॥ १६ ॥ स्युर्नभस्य प्रौ
 ष्ठपदभ्राद्रभाद्रपदाः समाः ॥ स्यादाश्विनइषोष्याश्वयुजोपि स्यात्तु कार्तिके ॥ १७ ॥ बाहुलोजैकार्तिनिको हेमंतः
 शिशिरोऽस्त्रियां ॥ वसंते पुष्यसमयः सुरभिर्ग्रीष्मउष्मकः ॥ १८ ॥ निदाघउष्णोपगमउष्णऊष्मागमस्तपः ॥ स्त्रियां
 प्रावट्स्त्रियां भूमिवर्षा अथ शरस्त्रियां ॥ १९ ॥

दत्तिसमकं ग्रीष्मस्य । तपोऽकारांतः पुंसि । प्रावट् । वर्षाः द्विवर्षन्तः । तत्र प्रावट्शब्दः पातः स्त्रियां । वर्षाशब्दस्तु । स्त्रीलिङ्गो भूभिनित्यं बहुवचनान्त इत्यर्थः ।
 शरदित्येकऋतुः सस्त्रीलिङ्गो वकारांतः ॥ १९ ॥
 निदाघः । उष्णोपगमः । उष्णः । ऊष्मागमः । "उष्मागमः ।" तपः ।

अमीहेमतादगः पट्पिऋतवः ऋतुसंज्ञकाः । ऋतुराब्दः पुष्टिगः । ते च हेमतादयः मार्गशीर्षादिमासानां षड्विंशत्युगैः क्रमाद्भवन्ति । उक्तं च । आदायमार्गशीर्षा
 अमीहेमतादगः पट्पिऋतवः ऋतुसंज्ञकाः । ऋतुराब्दः पुष्टिगः । ते च हेमतादयः मार्गशीर्षादिमासानां षड्विंशत्युगैः क्रमाद्भवन्ति । उक्तं च । आदायमार्गशीर्षा
 च्छद्दोद्गोमासाद्युर्मतइति । संवत्सरः । वत्सरः । अब्दः । हायनः । शरत् । समाः षड्वर्षस्य । तत्र हायनां ता अस्त्रियां । समाः स्त्रियां बहुत्वे च । समांसमां विजा
 यते इत्येकत्वेऽपि दृश्यते ॥ २० ॥ मानुषेण मासिन एकपैत्रोऽहोरात्रः । तत्र कृष्णाटम्या उत्तरार्धे दिनारंभः शुक्लाटम्या उत्तरार्धे रात्र्यारंभः । तथा । मानुषेण
 वर्षेण देवतः देवानामहोरात्रः तत्रोत्तरायणदिनं । दक्षिणायनरात्रिः । मानुषाणां यत्कृतादियुगचतुष्टयं । तद्वैवेद्युगज्ञेयं । एवैवेद्युगसहस्रे ब्राह्मोऽहोरात्रः ।

पटुमीऋतवः पुंसि मार्गादीनां युगैः क्रमात् ॥ संवत्सरावत्सरोब्दो हायनोऽर्धशरत्समाः ॥ २० ॥ मासेन स्यादहोरा
 त्रः पैत्रोर्वर्षेण देवतः ॥ दैवे युगं सहस्रे ब्राह्मः कल्पौ तु नौ नृणां ॥ २१ ॥ मन्वन्तरं तु दिव्यानां युगानां मेकसप्ततिः ॥ संव

तः प्रलयः कल्पः क्षयः कल्पांत इत्यपि ॥ २२ ॥

अयमर्थः । उक्तानां वेवताहोरात्राणां षड्विंशत्युगैः क्रमाद्भवन्ति । उक्तं च । आदायमार्गशीर्षा
 दशभिर्वर्षसहस्रे मनुष्यचतुर्युगं तच्च देवानामेकं युगं तत्सहस्रं ब्रह्मणो दिनं तत्तुभूतानां स्थितिकालस्तावत्येवरात्रिर्भूतानां प्रलयकाल इति । अत उक्तं तौ कल्पा
 विति । ये द्वे दैवे युगसहस्रे तौ नृणां कल्पो स्थितिप्रलयकालावित्यर्थः ॥ २१ ॥ दिव्यानां युगानां या एकसप्ततिरेकाधिका सप्ततिः तन्मन्वन्तरं । मनुनां स्यायं भु
 वचाश्चुषादीनां मन्तरमवकाशोऽवधिर्वा । तैश्चतुर्दशभिर्ब्रह्मणो दिनं भवति । एकं । संवतः । प्रलयः । क्षयः । कल्पः । कल्पांतः । पंचप्रलयस्य ॥ २२ ॥

पंकं । माप्मा । पापं । कित्तिपं । कल्मषं । कलुषं । वृजिनं । एनः । अधं । अंहः । “अधः” दुरितं । दुष्कृतं । द्वादशपापस्य । तत्रपंकच्छीबपु
स्रोः । पाप्मानकारांतःपुंसि । शेषंछीबे ॥ २३ ॥ धर्मं । पुण्यं । श्रेयः । सुकृतं । वृषः । पंचकंसुकृतस्य । तत्रधर्मच्छीबपुंसोः । वृषःपुंसि । मुत् । प्रीतिः
प्रमदः । हर्षः । प्रमोदः । आमोदः । संमदः ॥ २४ ॥ आनंदयुः । आनंदः । शर्म । शान्तं । “दंल्यादिर्वा” सुखं । द्वादशहर्षस्य । तत्रप्रीतिसाहचर्यान्मु

अस्त्रीपंकंपुमान्याप्मापापंपित्तिपकल्मषं ॥ कलुषं वृजिनैर्नोऽघमंहोदुरितदुष्कृतं ॥ २३ ॥ स्याद्धर्ममस्त्रियांपुण्य
श्रेयसीसुकृतंवृषः ॥ मुत्प्रीतिः प्रमोदामोदसंमदाः ॥ २४ ॥ स्यादानंदयुरानंदः शर्मशान्तसुखानिच ॥
श्वः श्रेयसंशिवं भद्रं कल्याणं मंगलं शुभं ॥ २५ ॥ भावुकं भविकं भव्यं कुशलं क्षेममस्त्रियां ॥ शस्तं चाथ त्रिषुद्रव्ये
पापंपुण्यंसुखादिच ॥ २६ ॥

दपित्त्रियांदकारांतः श्वः श्रेयसं । शिवं । भद्रं । “भद्रं” भद्रं शिवंतयेति त्रिकोद्देशेभः । कल्याणं
मंगलं । शुभं ॥ २५ ॥ भावुकं । भविकं । भव्यं । कुशलं । क्षेमं । शस्तं । द्वादशकल्याणमात्रस्य । तत्रक्षेमं शस्तं च पुन्रपुंसकयोः । श्वः श्रेयसमिति
चतुरक्षरं । पापपुण्यशब्दौ तथा सुखादिराब्दाः श्वः श्रेयः शिवभद्रादयः । “शस्तांताः” । द्रव्ये विरोप्ये वर्तमानास्त्रिषु विशेष्यलिङ्गादित्यर्थः । यथा पापा
स्तौ । पापः पुमान् । पापंकुलमित्यादि ॥ २६ ॥

मतल्लिका । मधचिका । प्रकांडं । “प्रकांडःपुंस्यपि । प्रकांडोनखीविटपेमूलशाखांतरेतरोः । शस्तदतिमेदिनी । अस्त्रीप्रकांडोविटपेतरुस्कंधप्रशस्त
योरितिरभसः ।” उद्धः । तल्लजः । अभूनिपंचप्रशस्तवाचकाणि । एतेतुपंचनित्यंद्रव्येएव लिगांतरेणसामानाधिकरण्येपिस्वलिंगंनजहति । प्रशंसव
चभैश्वेतिकृष्णसर्पवाप्यश्वादिवत्नित्यसमासः । यथाप्रशस्तोब्राह्मणमनल्लिका प्रशस्तागौर्गोमचचिका । गोप्रकांडं । ब्राह्मणोद्धः । कुमारीतल्ल
जः । अयःशुभावहोविधिः । शुभोत्सादकंदैवंसोऽयउच्यते । अयोऽकारांतः । एकं ॥ २७ ॥ देवं । दिष्टं । भागधेयं । भाग्यं । नियतिः । विधिः । ष

मतल्लिकामचचिकाप्रकांडंमुद्धतल्लजौ ॥ प्रशस्तवाचकान्यमून्ययःशुभावहोविधिः ॥ २७ ॥ देवंदिष्टंभागधेयंभा
ग्यंस्त्रीनियतिर्विधिः ॥ हेतुर्नकारणंबीजंनिदानंत्वादिकारणं ॥ २८ ॥ क्षेत्रज्ञआत्मापुरुषःप्रधानंप्रकृतिःस्त्रियां ॥

विशेषःकालिकोवस्यागुणाःसत्त्वरजस्तमः ॥ २९ ॥

दुंप्राक्तनकर्मणः । नियतिःस्त्री । विधिःपुंसि । हेतुः । कार

णं । बीजं । त्रयंहेतुमात्रस्य । हेतुःपुंसि । यदादिकारणंतन्निदानं । एकमुपादानकारणस्य ॥ २८ ॥ क्षेत्रज्ञः । आत्मा । पुरुषः । त्रयंशरीराधिदैवत
स्य । प्रधानं । प्रकृतिः । द्वेसत्त्वादिगुणसाम्यावस्थायाः । यःकालिकोविशेषः । कालकृतोदेहादेर्विशेषःयौवनानादिरवस्थोच्यते । एकं । सत्त्वं । रजः ।
तमः । एतेगुणाःप्रकृतेर्यमः । एकैकं । रजस्तमसीसाते ॥ २९ ॥

जनुः । जननं । जन्म । जनिः । उत्पत्तिः । उद्भवः । पटुजन्मनः । अनुःसांतं । जनिःसी । प्राणी । चेतनः । जन्मी । जंतुः । जन्युः । शरीरी । पटुप्राणिनः ॥ ३० ॥ जातिरित्यादिपद्यकेचिदत्रपठन्ति । “दन्तिटीकाकारेणलिखितपतुमूलवैतत्यथेदृश्यते ।” जातिः । जातं । सामान्यं । त्रयंघटत्वाद्विजातेः । व्यक्तिः । पृथगात्मता । द्वेघटादिव्यक्तेः ॥ चित्तं । चेतः । हृदयं । स्वांतं । हृत् । मानसं । मनः । सप्तकंचित्तस्य । हृत्दकारात्तः ॥ ३१ ॥

जनुर्जननजन्मानिजनिरुपत्तिरुद्भवः ॥ प्राणीतुचेतनोजन्मीजंतुजन्युशरीरिणः ॥ ३० ॥ जातिर्जातंचसामान्यव्यक्तिसुषुप्त्यगात्मता ॥ चित्तंतुचेतोहृदयंस्वांतंहृन्मानसंमनः ॥ ३१ ॥ इतिकालवर्गः ॥ बुद्धिर्मनीयाधिपणाधीःप्रज्ञाशेमुपीमतिः ॥ अक्षोपलब्धिश्चित्संविन्नपञ्चासिचेतनाः ॥ १ ॥ धोधारणावतीमेधासंकल्पःकर्ममानसं ॥ “अवधानंसमाधानंप्रणिधानंतयैवच” ॥ चित्ताभोगोमनस्कारश्चसंख्याविचारणा ॥ २ ॥

इतिकालवर्गः ॥ बुद्धिः । मनीया । धिपणा । धीः । प्रज्ञा । शेमुपी । मतिः । मेक्षा । उपलब्धिः । चित् । संवित् । प्रतिपत् । ज्ञप्तिः । चेतना । चतुर्दशबुद्धेः । तत्रचित्तातःसंविन्नप्रतिपत्तदांतः ॥ १ ॥ याधारणावतीधीःसामेधा । एक । यन्मानसंकर्ममनोव्यापारःसंसंकल्पः । एकं । “अवधानादित्रयसमाधानस्य” चित्ताभोगः । मनस्कारः । द्वेमनसःसुखादौतत्परतायाः । चर्चा । संख्या । विचारणा । त्रयंप्रमाणैरर्थपरीक्षणस्य ॥ २ ॥

“विमर्शादिधर्मपूर्वानुभूताविस्मरणस्य” । अध्याहारः । तर्कः । ऊहः । त्रयंतर्कस्य । “अपूर्वोत्प्रेक्षणंतर्कः” विचिकित्सा । संशयः । संदेहः । द्वापरः । चत्वारिसंशयज्ञानस्य । निर्णयः । निश्चयः । द्वेनिश्चयज्ञानस्य ॥ ३ ॥ मिथ्यादृष्टिः । नास्तिकता । द्वेपरलोकाभाववादिज्ञानस्य । नास्तिपरलोकादिति मतिर्यस्य तस्य भावो नास्तिकता । व्यापादः । द्रोहचिंतनं । द्वेपरद्रोहचिंतनस्य । सिद्धांतः । राद्धांतः । द्वेसिद्धांतस्य । सिद्धो अंतो निर्णयो य

“विमर्शो भावना चैव वासना च निगद्यते” ॥ अध्याहारस्तर्क ऊहो विचिकित्सा तु संशयः ॥ संदेहद्वापरौ चाथ समौ निर्णयनिश्चयो ॥ ३ ॥ मिथ्यादृष्टिर्नास्तिकता व्यापादो द्रोहचिंतनं ॥ समौ सिद्धांतराद्धांतौ भ्रांतिर्मिथ्यामतिभ्रमः ॥ ४ ॥ संविदागूः प्रतिज्ञानं नियमाश्रवसंश्रवाः ॥ अंगीकाराभ्युपगमप्रतिश्रवसमाधयः ॥ ५ ॥

स्यसिद्धांतः । भ्रांतिः । मिथ्यामतिः । भ्रमः । ध्रुवमयथार्थज्ञानस्य । स्थानोपुरुषोयमिति ज्ञानं भ्रांतिः । स्थानुर्वापुरुषोवाद्यमित्यनेककोटिकं ज्ञानं संशयः । स्थानोपस्थानुरिति ज्ञानं निश्चयः ॥ ४ ॥ संवित् । आगूः । प्रतिज्ञानं । नियमः । आश्रवः । संश्रवः । अंगीकारः । अभ्युपगमः । प्रतिश्रवः । समाधिः । दशकं अंगीकारस्य । तत्र संवित् आगूश्च खियां । “आगूर्वधूवत् । आगू । आगवद्वत्यादि ॥ पक्षे धूर्वत् । आगूरो । आगुस्त्वत्यादि” ॥ ५ ॥

० मोक्षविषयेयाधीर्बुद्धिः तत्ज्ञानं । एकं । मोक्षशास्त्रादन्यत्र शास्त्रे शिल्पे चित्रादौ च योर्विज्ञानमुच्यते “मोक्षनिमित्तं शिल्पशास्त्रयोर्धीज्ञानं । अन्यनिमित्तं यातयोर्धीः । माविज्ञानमिति वा । विज्ञानं कर्मणि ज्ञानेनैतद्निर्हेमः । एकं । मुक्तिः । केवल्यं । निर्वाण । श्रेयः । निश्रेयसं । अमृतं ॥ ६ ॥ मोक्षः । अपवर्गः । अष्टकं मोक्षस्य । अज्ञानं । अविद्या । अहंमतिः । त्रयमज्ञानस्य । रूपं । शब्दः । गंधः । रसः । स्पर्शः । एतेष्वविषया इति गोचरा इति द्वितीयार्था इति चोच्यते ।

मोक्षधीर्ज्ञानमन्यत्र विज्ञानं शिल्पशास्त्रयोः ॥ मुक्तिः केवल्यनिर्वाणश्रेयोनिःश्रेयसामृतं ॥ ६ ॥ मोक्षोऽपवर्गोऽथाज्ञानमविद्याहंमतिः स्त्रियां ॥ रूपं शब्दगंधरसस्पर्शश्च विषया अमी ॥ ७ ॥ गोचरा इन्द्रिया र्थाश्च हृषीकं विषयोऽद्रिय ॥ कर्मैन्द्रियं तनुपाद्यवादि मनोनेत्रादिर्धीन्द्रियं ॥ ८ ॥

यिनांतं । पायूपस्थादिकर्मैन्द्रियमुच्यते । आदिनावागादि ॥ “तद्यथा ॥ पायूपस्थपाणिपादौ वाक्चेतीन्द्रियसंभूतः । उत्सर्गानंदानंदानगत्यालापाश्च तत्क्रिया इति ” मनोनेत्रादि । धीन्द्रियमुच्यते । आदिनाश्चोत्रादि ॥ “मनःकर्णोत्तथानेत्रं रसना च त्वचा सह ॥ नासिका चेति पट्टना निधीन्द्रियाणि प्रचक्षते ” ॥ एक ॥ ८ ॥

अथरसभेदानाह ॥ तुवरः । “दीर्घादिरपि । कुवरोपि” । कषायः । द्वेतुवरस्यं प्राकृतभाषयानुरदत्तिस्व्यातस्य । मधुराद्याः पृथक्पृथक्क्षेयाः । एवं तुवराद्याः षडपिरसाउच्यंते ॥ तद्युतुवरोहरीतक्यादौप्रसिद्धः । मधुरोजलादौप्रसिद्धः । लवणः सैधवादौप्रसिद्धः । कटुर्मरीचादौप्रसिद्धः । एवंतिक्तोनिनादौ । अम्लस्ति त्तिड्यादौ । “अंभलं” अमीतुवराद्याः षडपिस्तमात्रिवर्तमानाः पुंसि । तद्वत्सुरसवत्सुवर्तमानास्त्रिषु । वाच्यलिगादित्यर्थः । “तुवरकषायौ नपुंसकावपि । अस्त्रील्युक्तत्वात्” ॥ ९ ॥ विमर्दीत्येसंघर्षणादिनोत्पन्नेजनमनोहरगंधेपरिमलदत्येकं । विमर्दघहणेनजातिपद्मादेर्निरासः । योऽतिनि

तुवरस्तुक्कषायोऽस्त्रीमधुरोलवणः कटुः ॥ तिक्तोम्लश्चरसाः पुंसितद्वत्सुषडमीत्रिषु ॥ ९ ॥ विमर्दीत्येपरिमलोगंधे जनमनोहरे ॥ आमोदः स्रोतिनिर्हारीवाच्यलिंगत्वमागुणात् ॥ १० ॥ समाकर्षीतुनिर्हारीसुरभिघ्राणतर्पणः ॥ इष्टगंधः सुगंधिः स्यादामोदीमुखवासनः ॥ ११ ॥

हारीअत्यंतसमाकर्षीसंगंधआमोदउच्यते ॥ “कस्तूरिकायामामोदः कर्पूरेमुखवासनः ॥ वक्रुलेस्यात्मरिमलश्चंपकेसुरभिस्तथेतिशब्दार्णवः” ॥ एकं । इतः परंअगुणाहुणाशुक्लादयदतिवक्ष्यमाणान्हुणशब्दात्वाक्वाच्यलिंगत्वअभिधेयानुसारेणत्रिलिंगत्वं ॥ समाकर्षी । निर्हारी । द्वेदूरनिपातिनोगंधद्रव्यस्य । निर्हृत्यवश्यंमनोनिर्हारी ॥ सुरभिः । घ्राणतर्पणः । इष्टगंधः । सुगंधिः । चत्वारिंशोभनगधयुक्तस्य । शोभनोगंधोऽस्यसुगंधिः आमोदी । मुखवासनइतिद्वे यन्मुखवासयतितस्यतांबूलादेः ॥ ११ ॥

पूतिगंधिः । दुर्गंधः । द्वेअनिट्गंधयुक्तस्य । पूतिर्दुट्गंधोयस्यसः । यदामगंधितद्विस्रं । एकंअपक्कमांसादिगंधस्य । आमोऽपक्कमलस्तस्येवंगंधोयस्य
तत् । उपमानाच्चेतीत् । शुक्लः । शुभ्रः । शुचिः । श्वेतः । विशदः । श्वेतः ॥ १२ ॥ अवदातः । सितः । गौरः । अवलक्षः । “वलक्षोपि”
धवलः । अर्जुनः । हरिणः । पांडुरः । पांडुः । पोडशनामानिशुक्लस्य । “तत्रार्जुनानिचयोदशनामानिशुक्लस्य । हरिणादीनित्रीणिपीतिमिश्रशुक्लस्ये

पूतिगंधिसुदुर्गंधोविस्त्रंस्यादामगंधियत् ॥ शुक्लशुभ्रशुचिश्वेतविशदश्चेतपांडुराः ॥ १२ ॥ अवदातःसितोगौ
रीःवलक्षोयवलोर्जुनः ॥ हरिणःपांडुरःपांडुरोपत्पांडुसुधूसरः ॥ १३ ॥ कृष्णेनीलासितश्यामकालश्यामलमेव
काः ॥ पीतोगौरोहरिद्राभःपालाशोहरितोहरितं ॥ १४ ॥

तिविभागःसाधुः । शब्दार्णवेतु श्वेतस्तुसमपीतोसौरक्तेतरजपारु
चिः । वलक्षस्तु सितःश्यावःकदलीकुसुमोपमः ॥ अर्जुनस्तु सितःकृष्णलेशवान्कुमुदच्छविः ॥ पांडुस्तुपीतभागार्द्धःकेतकीधूलिसन्निभदल्युक्तं । हरिणौ
पांडुसारंगविर्तिहेमः ॥ ” ईपत्पांडुः । धूसरः । “धूसरस्तु सितःपीतलेशवान्बकुलच्छविरितिशब्दार्णवः” । द्वेईपद्वयस्य ॥ १३ ॥ कृष्णः । नीलः । अ
सितः । श्यामः । कालः । श्यामलः । मेचकः । “मेचकःकृष्णनीलःस्यादतसीपुष्पसंनिभदतिशब्दार्णवः” । सप्तकंनील्यादिगतवर्णस्य । पीतः । गौ
रः । हरिद्राभः । त्रयंपीतस्य । पालाशः । “पालाशोपि” । हरितः । हरित् । त्रयंशिरीषादिपत्रगतवर्णस्य । हरित्नांतः ॥ १४ ॥

लोहितः। रोहितः। रक्तः। त्रयं रक्तस्य । यः कोकनदच्छविः रक्तोत्पलाभः स शोणदत्येकं ॥ योऽव्यक्तरागद्वयद्रक्तः सोऽरुणः कृष्णलोहित इत्य-
लोहितः। रोहितः। रक्तः। त्रयं रक्तस्य । यः कोकनदच्छविः रक्तोत्पलाभः स शोणदत्येकं ॥ योऽव्यक्तरागद्वयद्रक्तः सोऽरुणः कृष्णलोहित इत्य-
मरमाला ॥ एकं । यः श्वेतमिश्रो रक्तः स पाटलदत्येकं ॥ १५ ॥ श्यावः । कपिशः । द्वेधूसरा रुणवर्णस्य । कपिर्मर्कटः तद्वद्वर्णोऽस्यस्य कपिशः । धूम्रः ।
धूमलः । कृष्णलोहितः । त्रयं कृष्णमिश्रलोहितवर्णस्य । कडारः । कपिलः । पिंगः । पिशंगः । कद्रुः । पिंगलः । पङ्क्तिपिंगलवर्णस्य । अयमत्यंतगौर-
बालकस्य के शेषमुन्नसिद्धः । पिंगागोरोचनापाटुरितिकात्यः । “शब्दार्णवे तु सितपीतहरिद्रक्तः कडारस्तृणवन्निवत् । अयं तद्रक्तपीतांगः कपिलो गोविभूप-
॥ १५ ॥ श्यावः स्यात्कपि

लोहितो रोहितो रक्तः शोणः कोकनदच्छविः ॥ अव्यक्तरागस्वरुणः श्वेतरक्तस्तु पाटलः ॥ १५ ॥ चित्रं किम्रीरकल्माषशबलता श्वकंबु-
शोधूम्रधूमलौ कृष्णलोहिते ॥ कडारः कपिलः पिंगपिशंगौ कद्रुपिंगलौ १६ ॥ चित्रं किम्रीरकल्माषशबलता श्वकंबु-

णः ॥ हरितांशोधिकैः सैतुपिशंगः पद्मधूलिव-
रे ॥ गुणेशुक्लादयः पुंसि गुणिलिंगास्तु नदति ॥ १७ ॥ इति धीवर्गः ॥
तु । पिशंगस्त्वसितावेशात्पिशोदीपशिखादिषु । पिंगलस्तु परच्छायः पिंगेशुक्लागखंडवदित्युक्तं ॥ १६ ॥ चित्रं । किम्रीरः । “कमरीरः” कल्माषः ।
शबलः । एतः । कर्बुरः । पद्मकर्बुरस्य । विचित्रवर्णस्येत्यर्थः । शुक्लादयः गुणगुणमात्रेव वर्तमानाः पुंसि । चित्रं तद्रूपभेदान् पुंसकं । यथास्य पटस्य शुक्लं
रूपं । तद्वति गुणवति वस्तुनि वर्तमाना गुणिलिंगाः अभिधेयलिंगाः । यथाशुक्लाशाली । शुक्लः पटः । शुक्लवस्त्रं । रोहितादीनां स्त्रीत्वेषु वर्णादिनुदात्तात्तोप-

धात्तो नदति ङीप्वा । तकारस्य नकारश्च । यथाश्वेयी । रोहिता । रोहिणी । लोहिनी । लोहितेत्यादि ॥ १७ ॥ इति धीवर्गः ॥ ५ ॥

ब्राह्मी । भारती । भाषा । गीः । “ गिरापि । ब्राह्मणीवचनंवाचाजल्पितं गदितं गिरेशब्दार्णवः । गीर्भणिर्गिरिति त्रिकांडशेषः । तत्र गिरावाणीति पाठः । ” वाक् । वाणी । सरस्वती । व्याहारः । उक्तिः । लपितं । भाषितं । वचनं । वचः । त्रयोदशनामानिवचनस्य । तत्रापि सरस्वत्यंतानिवचनाधियाव्यादेवताया अपि । व्याहारादीनित्वधिष्ठेयस्यैव । गीरेफांता ॥ १ ॥ अपभ्रष्टशब्दः गावीगोणीत्यादि अपशब्दः सोऽपभ्रंश इत्युच्यते । एकं ।

ब्राह्मी तु भारती भाषा गीर्वाणाणी सरस्वती ॥ व्याहार उक्तिर्लपितं भाषितं वचनं वचः ॥ १ ॥ अपभ्रंशोऽपशब्दः स्याच्छेषशब्दस्तु वाचकः ॥ तिङ् सुवंतचचोवाक्यं क्रियावाकारकान्विता ॥ २ ॥

शास्त्रे व्याकरणादौ वाचकः तशब्द इत्युच्यते ॥ एकं । यथा ओतप्रोततंतूनां वाचकः पठति । तिङ् सुवंतचयः तिङ्तसुवंतपदसमूहो वाक्यं । तिङंतचयोर्यथा । पचति भवति पाकी भवतीत्यर्थः । सुवंतचयो यथा । प्रकृति सिद्धि मिदं हि महात्मनां ॥ कारकान्विता कारकैः संबद्धा क्रियावाक्यमुच्यते यथा देवदत्तगामिभिरक्षथुल्लुद्वेन । अत्रान्वित आकांक्षा योग्यता सन्नियवशाज्ज्ञेयं ॥ २ ॥

श्रुतिः । वेदः । आम्नायः । त्रयी । चत्वारिवेदस्य । अत्रलिंगसंकरो न दोषाय स्त्रीति विशेषविधानाच्च । तद्विधिः वैदिकी विधिर्यागादिः धर्म इत्युच्यते । वेदमूलत्वात्स्तुक्तोपि विधिर्धर्म एव । यदाह गौतमः । श्रुतिस्मृतिर्विहितो धर्म इति । केचित्तु लिंगसंकरो माभूदिति त्रयी धर्म इति । यजुः । साम । ऋक् । त्रयीशब्दे विशेषदर्शयन्वेदभेदानभिधत्ते । ऋक् । यजुः । साम । त्रयीशब्दे विशेषदर्शयन्वेदभेदानभिधत्ते । “विधानमग्नयजुःसाम्नां त्रयीधर्मविदुर्बुधाः” ॥

श्रुतिःस्त्रीवेदआम्नायस्त्रयीधर्मस्ततद्विधिः॥ स्त्रियामृक्सामयजुर्पीडतिवेदास्त्रयस्त्रयी॥ ३॥
श्रुतिःस्त्रीवेदआम्नायस्त्रयीधर्मस्ततद्विधिः॥ स्त्रियामृक्सामयजुर्पीडतिवेदास्त्रयस्त्रयी॥ ३॥
श्रुतिःस्त्रीवेदआम्नायस्त्रयीधर्मस्ततद्विधिः॥ स्त्रियामृक्सामयजुर्पीडतिवेदास्त्रयस्त्रयी॥ ३॥

यो वेदामिलितास्त्रयीज्ञेया । तत्र ऋक्शब्दः स्त्रीलिङ्गः ॥ ३ ॥ शिक्षाकल्पो व्याकरणमित्यादिवेदस्यांगज्ञेयं । “ शिक्षाकल्पो व्याकरणं निरुक्तं ज्योतिषां यो वेदा मिलितास्त्रयीज्ञेया । तत्र ऋक्शब्दः स्त्रीलिङ्गः ॥ ३ ॥ शिक्षाकल्पो व्याकरणमित्यादिवेदस्यांगज्ञेयं । “ द्वे पूर्वचरितस्य महाभारतावेः । उदा-
गतिः ॥ छंदोविचित्रितिरित्येव पदं गोवेद उच्यते । कल्पः कल्पसूत्रं ” । ओंकारः । प्रणवः । द्वे । इति हासः । पुरावृत्तं । द्वे पूर्वचरितस्य महाभारतावेः । उदा-
त्तः । अनुदात्तः । स्वरितः । इति त्रयः स्वरा उच्यन्ते एकं ॥ “ उदात्तश्चानुदात्तश्च स्वरितश्च स्वरास्तयः ॥ चतुर्थः प्रचिंतो नोक्तो यतो सौछांदसः स्मृतः ” ॥ ४ ॥

आन्वीक्षिकीत्येकं तर्कविद्यायां गौतमादिप्रणीतायां । दंडनीतिरित्येकं अर्थशास्त्रे बृहस्पत्यादिप्रणीते । “अर्थस्य भूम्यादेः शास्त्रं” । आख्यायिका । उ
पलब्धार्था । द्वयं अनुभूतार्थप्रतिपादकस्य वासवदत्तादेः । यत्पंचलक्षणं तत्पुराणमुच्यते । “सर्गश्च प्रति सर्गश्च शोमन्वंतराणि च ॥ वंशयानुचरितं चैव
पुराणं पंचलक्षणं” ॥ ५ ॥ प्रबंधस्य वाक्यविस्तरस्य वाक्यनारचनासाकथा । एकं नाटकं रामायणादेः । प्रवहिका । “प्रवहिका” । ग्रहेलिका ।

आन्वीक्षिकीदंडनीतिस्तर्कविद्यार्थशास्त्रयोः ॥ आख्यायिकोपलब्धार्थापुराणं पंचलक्षणं ॥ ५ ॥
प्रबंधकल्पनाकथाप्रवहिकाप्रहेलिका ॥ स्मृतिस्तु धर्मसंहिता समाहृतिस्तु संग्रहः ॥ ६ ॥

द्वयं यथापरैः संदिक्ष्येतादृशगुणाभिधानस्य । यथा । पानीयं पातुमिच्छामित्यतः कमललोचने ॥ यदि दास्यसि नेच्छामि नो दास्यसि पिबाम्यहमिति ।
“यदुक्तं । व्यक्तीकृत्यकमप्यर्थं स्वरूपार्थस्य गोपना । यत्र वा सार्थसंबद्धं कथ्यते सा प्रहेलिकेति” । यामन्वादिभिः प्रणीता धर्मसंहिता । धर्मवोधा
र्थैरचिता संहिता” । सा स्मृतिः । एकं । समाहृतिः । संग्रहः । “विस्तरणोपदिष्टानामर्थानां सूत्रभाष्ययोः । निबंधो यः समासेन संग्रहं तं विदुर्बुधाः” ।
द्वयं संग्रहं यथा ॥ ६ ॥

यासमासार्थापूर्णार्थासासमस्या । यथा । शतचंद्रनभस्यलं । तत्पूर्णं यथा । दामोदरकराघातविह्वलीकृतचेतसा ॥ दृष्टं चाणूरमहेनेति ॥ “समस्यासमासार्थनिपाठे तु अपरिपूर्णाथेत्यर्थः । ” किंवदंती । “किंवदंतिः । ” जनश्रुतिः । द्वेचतुरक्षरेनामनीलोकप्रवादस्य । वार्ता । प्रवृत्तिः । वृत्ता । हूतिः । आत्मा । चत्वारि यथास्थितलोकवृत्तकथनस्य । आह्वयः ॥ ७ ॥ आख्या । आह्वा । अभिधानं । नामवेयं । नाम । पदनाम्नः । हूतिः । आ

ममस्यानुसमासार्थाकिंवदंतीजनश्रुतिः ॥ वार्ताप्रवृत्तिवृत्तांतउदंतस्यादथाह्वयः ॥ ७ ॥ आख्यावहेअभिधानंच
नामवेयंचनामच ॥ हूतिराकारणाह्वानंसंहूतिर्बहुभिः कृता ॥ ८ ॥ विवादोव्यवहारः स्यादुपन्यासस्तुवाङ्मुखं ॥
उपोद्घातउदाहारः शपनं शपथः पुमान् ॥ ९ ॥

कारणा । आह्वान । त्रयं आह्वानस्य । यावद्वृत्तिः कृता हूतिः सा स हू
ति । एकं ॥ ८ ॥ विवादः । व्यवहारः । “विनानाऽर्थेष्वसदेहेरणंहार उच्यते ॥ नानासदेहेरणद्वयवहारः प्रकीर्तितदतिकाल्यायनः ” । द्वेऋणदा
नादिनिमित्तविविधवादस्य । उपन्यासः । वाङ्मुखं । द्वेवचनारभस्य । उपोद्घातः उदाहारः । द्वेप्रकृतसिद्ध्यर्थचितनस्य । तदुक्तं ॥ चिंताप्रकृतसि
द्ध्यर्थमुपोद्घातं प्रक्षतदति । “उपोद्घातादिद्वेवक्ष्यमाणोपयोग्यर्थवर्णनस्येति वा । ” शपनं । शपथः । द्वयं ॥ ९ ॥

प्रथमः अनुयोगः । पृच्छा । त्रयंप्रश्नस्य । प्रतिवाक्यं । उत्तरं । द्वेप्रतिवचनस्य । मिथ्याभियोगः । अभ्याख्यानं द्वे । " शतं मेधारयसीत्याद्यसत्याक्षेपस्य " । मिथ्याभिशंसनं ॥ १० ॥ अभिशापः । हेसुराणानादिमिथ्यापापोद्भावनस्य । अनुरागजः गुणानुरागेत्यः शब्दः प्रणादइत्युच्यते ! एकं । यशः । कीर्तिः । समज्ञा " समज्याममाज्ञाचेतिपाठांतरं " त्रयं कीर्तः । स्तवः । स्तोत्रं । स्तुतिः । त्रुतिः । चत्वारिस्तुतेः ॥ ११ ॥ द्विवारं त्रिवारं चोक्तं आम्नेडि प्रश्नोत्तुयोगः पृच्छा च प्रतिवाक्योत्तरसमे ॥ मिथ्याभियोगोऽभ्याख्यानमयमिथ्याभिशंसनं ॥ १० ॥ अभिशापः प्रणादस्तुशब्दः स्यादनुरागजः ॥ यशः कीर्तिः समज्ञा च स्तवः स्तोत्रं स्तुतिर्नुतिः ॥ ११ ॥ आम्नेडितं द्विस्त्रिरुक्तमुच्चैषु पंतुघोषणा ॥ काकुः खियां विकारो यः शोकभीत्यादिभिर्ध्वनेः ॥ १२ ॥ अवर्णाक्षेपनिर्वादपरीवादापवादवत् ॥ उपक्रोशो जुगुप्सा च कुत्सानिंदा च गर्हणं ॥ १३ ॥

तमुच्यते । यथा । " सर्पः सर्पइति । " एकं । उच्चैर्घटं । घोषणा । द्वे उच्चैर्घोषस्य । शोकभीतिकामादिभिर्ध्वनेर्योविकारः साकाकुः । एकं ॥ १२ ॥ अवर्णः । " वर्णः प्रशंसातद्विरुद्धोऽवर्णः " । आक्षेपः । निर्वादः । परीवादः । " परिवादः " । अपवादः । उपक्रोशः । जुगुप्सा । कुत्सा । निंदा । गर्हणं । वशनिंदायाः । अपवादवदिति वस्त्ययेन अवर्णादीनामुपक्रोशस्य चैकलिगत्वज्ञापितं । उपक्रोशांता अवर्णादयः पुंसीति तात्पर्यं ॥ १३ ॥

पारुष्यं । अतिवादः । द्वेनिष्ठरभाषणस्य । अपकारागोऽपकारार्थकंभाषणं । “चौरोसित्वांघातयिष्यामीत्यादि” तद्भर्त्सनमुच्यते । एकं । यःसर्नि
दःनिदायुक्तउपालंभस्तत्रपरिभाषणमित्येकं । “उपालंभोद्वेधा । गुणाविष्करणपूर्वकोनिदापूर्वकश्च । आद्योयथा । महाकुलीनस्यतवकिमुचितमि
दं । द्वितीयस्तुबंधकीमुतस्यतवोचितमेवेदमिति । तत्रयोद्वितीयः सपरिभाषणं” ॥ १४ ॥ मैथुनंप्रतिपरत्वीपुरुषसंयोगेननिमित्तेनयआक्रोशस्त

पारुष्यमतिवादःस्याद्भर्त्सनंत्वपकारागोः ॥ यःसर्निदउपालंभस्तत्रस्यात्यरिभाषणं ॥ १४ ॥ तत्रत्वाक्षारणायःस्या
दाक्रोशोमैथुनंप्रति ॥ स्यादाभाषणमालापःप्रलापोऽनर्थकंवचः ॥ १५ ॥ अनुलापोमुद्गुर्भाषाविलापःपरिदेवनं ॥
विप्रलापोविरोधोक्तिःसंलापोभाषणंमिथः ॥ १६ ॥

त्र आक्षारणेत्येकं । “आक्षारणमितिच्छेदमपि” आभाष
णं । आलापः । द्वेअन्योन्यसंवोधनपूर्वकभाषणस्य । यदनर्थकंवचःसप्रलापइत्येकं ॥ १५ ॥ अनुलापः । मुद्गुर्भाषा । द्वेबहुशोभाषणस्य । वि
लापः । परिदेवनं । द्वेरोदनपूर्वकभाषणस्य । विप्रलापः । विरोधोक्तिः । द्वेअन्योन्याविरुद्धभाषणस्य । मिथःपरस्परं उक्तिप्रत्युक्तियुक्तंयद्भाषणंसंला
पः “आलापस्तुएकेनापिक्रियते” १६ ॥

शुप्रलापः । मुवचनं । द्वेयुभाषितस्य । अपलापः । निन्हवः । द्वेगोपनकारिवचनस्य । यथातन्मिथ्येतिप्रतिवादिनिनिन्हवः । “चोद्यादित्रयमद्भुतप्र
श्रस्य शापादित्रयंशापवचनस्य । चार्द्रादित्रयंश्रेष्ठ्यामिथ्याभाषणस्य ।” संदेशवाक् । वाचिकं । द्वेदूतादिमुखेनसंदिश्यमानवचनस्य । उत्तरेऽतःप
रंवक्ष्यमाणाःचाग्नेदाः । “रुशत्यादयःसम्यग्गतास्त्रिपुत्रिलिगाः ॥ १७ ॥ यथारुशान्शब्दः । रुशद्वचनं । याअकल्याणीवाक्सारुशती । एकंतां

मुप्रलापःसुवचनमपलापस्तुनिन्हवः॥“चोद्यमाक्षेपाभियोगौशापाक्रौशौदुरेपणा॥अस्त्रीचाटुचटुश्लाघाप्रैम्पणा
मिथ्याविकथनं ॥ १ ॥” संदेशवाग्वाचिकंस्याद्वाग्भेदास्तुत्रिपूत्तरे ॥ १७ ॥ रुशतीवागैकल्याणीस्यात्कल्यातु
शुभात्मिका ॥ अत्यर्थमधुरंसात्वंसंगतंहृदयंगमं ॥ १८ ॥ निष्टुरंरुपंग्राम्यमश्लीलंसूतंप्रिये ॥ सत्येऽथंसंकु
लक्ष्मिष्टेपरस्परपराहते ॥ १९ ॥

तं । याशुभात्मिकावाक्सारुशती । “काल्यापि” । एकंतालव्यांतं । यदतिशयेन
मधुरंसात्वं । एकं । संगतं । हृदयंगमं । द्वेसंवद्धवचनस्य ॥ १८ ॥ निष्टुरं । पुरुषं । द्वेकर्कशवचनस्य । ग्राम्यं । अश्लीलं । द्वेशिथिलवचसः
“अश्रीकारकंभेदादिवचसदत्यर्थः ।” यदियंसत्यवचनंतत्रसूतमित्येकं । यत्परस्परपराहंतं “मातामेवंध्येतिवत्” पूर्वोपरिविरुद्धंतत्रसंकुलं
छिद्यभिनिनामद्वयं । यथा । पश्यत्यचक्षुःसरूणोत्यकर्णः ॥ १९ ॥

यत्तु नवर्णं नदं असंपूर्णं चारितवचस्तदुल्लमित्येकं । यत्स्वरितोदितं निरस्तं । एकं । सनिष्ठैवमपि ॥ “ सनिष्ठैवमपि ” । एकं ।
यदनर्थकं अर्थभूयतद्वद्वंस्यात् । एकं । “ अवध्यमपि । अवध्यमवधाहं स्यादनर्थकवचस्यपीतिदर्शनात् । ” ॥ २० ॥ अनक्षर । “ नप्रशस्ताक्षरा
णि यमिन् अक्षराणामप्राशस्यं चार्थद्वारकतच्चवचनार्हं । ” अवाच्यं । द्वेवक्तुमनर्हस्यवचसः । मृपार्थकं अत्यन्ताभूतार्थकतत् आहतं ज्ञेयं यथा । एष

लुप्तवर्णपदग्रस्तं निरस्तं स्वरितोदितं ॥ अंवृकृतं सनिष्ठो वमवद्वं स्यादनर्थकं ॥ २० ॥ अनक्षरमवा
च्यं स्यादाहृतं तु मृपार्थकं ॥ “ सोऽलुठनंतु सात्मासंभणितं रतिकूजितं ॥ श्राव्यं त्वद्यं मनोहारिविस्प
ष्टं प्रकटोदितं ॥ ” १ ॥ अथम्लिष्टमविस्पष्टं वितथं त्वनृतं वचः ॥ २१ ॥

वेध्यामुतोयातीति । एकं । “ सोऽलुठनादिद्वेसोपहासवचनस्य । भणित्तादिद्वैतिसमयकूजितस्य । श्राव्यादिपचस्पष्टवचनस्य । ” म्लिष्टं । अवि
स्पष्ट । “ अनम्लिष्टमित्योष्ठ्यादिपाठएव दृश्यते । म्लिष्टत्रिष्वव्यक्तवाचीति मेदिनी । द्वे अव्यक्तवचनस्य । ” यदनृतं वचः । यथासत्यपि धेनेनास्ति
अनमिति । तद्वितथमित्युच्यते । एकं ॥ २१ ॥

सत्यं । तथ्यं । कृतं । सम्यक् । चत्वारिसत्यस्य । सम्यक्चकारांतः । पूर्ववाग्भेदास्तु त्रिषुत्तरदतिवचनवृत्तित्वेन सत्यादीनां त्रिलिङ्गत्वमुक्तं । यथा । सत्यं । सत्यः । सत्यावाक् । सत्यं वचनमिति । इदानीं वक्तृवृत्तित्वेन एषां त्रिलिङ्गत्वमाह । अमूनीति । तद्वतिसत्यवति त्रिषु । रथा सत्यास्त्री । सत्यः पुमान् । सत्यः शब्दः । निनादः । निनदः । ध्वनिः । ध्वनः । खः । खनः ॥ २२ ॥ स्वानः । निर्घोषः । निष्वाहः । नादः । निस्वानः । निस्वनः । मान् । सत्यंकुलमिति । शब्दः । निनादः । निनदः । ध्वनिः । ध्वनः । खः । खनः ॥ २२ ॥ स्वानः । निर्घोषः । निष्वाहः । नादः । निस्वानः । निस्वनः ।

सत्यंतथ्यमृतंसम्यग्मूनित्रिपुतद्वति ॥ शब्देनिनादनिनदध्वनिध्वानरवस्वनाः ॥ २२ ॥ स्वा
ननिर्घोषनिन्हादनादनिस्वाननिस्वनाः ॥ आरवारावसंशवविरावाअथमर्मरः ॥ २३ ॥ स्व
निर्नैवस्त्वपणानांभूषणानांतुंशिजितं ॥ निष्काणोनिष्कणःक्षणःक्षणनमित्यपि ॥ २४ ॥

आरवः । आरावः । संरावः । विरावः । समदशराब्दमात्रस्य । वत्सपर्णानां त्वनितेशब्दे मर्मर इत्येकं । “मर्मरो वत्सभेदे च शुष्कपर्णध्वनौ तथा । पुंसि स्त्रियां पुनः प्रोक्ता मर्मरीपोतदारुणीति मेदिनी ।” ॥ २ ॥ ३ ॥ भूषणानां पुरादीनां त्वनितेशिजितमित्येकं । “तालव्यादि” निक्काणः । निक्काणः । क्काणः । क्काणः । क्काणः । पञ्चवीणादित्वनितस्य ॥ २ ४ ॥

प्रादेरुपसर्गात्प्रकाणःप्रकणत्रत्यादयस्तेवीणायाएवकणितेनान्यत्र । “आदिशब्दादुपकणादयः” । कोलाहलः । कलकलः । द्वेवहुभिःकृतस्यस्पष्ट
 शब्दस्य । द्वेतिश्यांपक्षिणारुतंशब्दः । वाशितं । एकं । तालव्यमध्योयं । प्रतिश्रुत् । द्वेप्रतिशब्दस्य । गीतं । गानं । द्वेगायनस्य ॥ २५ ॥
 इतिशब्दादिवर्गः ॥ २६ ॥ त्वरभेदानाह । निपादः । ऋषभः । गांधारः । पञ्चः । पञ्चमः । धैवतः । पञ्चमः । द्रव्यमीतंत्रीभ्यःकंठेभ्यश्चोस्थिताः

वीणायाःकणितेप्राटेःप्रकाणप्रकणादयः ॥ कोलाहलःकलकलस्तिरश्वांवाशितंरुतं ॥ स्त्रीप्रतिश्रुत्प्रतिध्वानेगीतं
 गानमिमेसमे ॥ २५ ॥ इतिशब्दादिवर्गः ॥ २६ ॥ निपादपंभगांधारपञ्चमध्यमधैवताः ॥ पञ्चमश्चेत्यमीसप्त
 तंत्रीकंठोरित्यताःस्वराः ॥ १ ॥ काकलीनुकलेसूक्ष्मेव्वनौतुमधुरास्फुटे ॥ कलोमंद्रस्तुगंभीरितारोत्युच्चैस्त्रयस्त्रिपु ॥ २ ॥

सप्तस्वराज्ञेयाः । एकैकं । तत्रनिपादंनर्दतिगजाः । ऋषभंगावः । गांधारंअजादयः । पञ्चमयूराः । मध्यमंकौचाः । धैवतमश्वाः । पञ्चमंकोकिलाः ॥ १ ॥
 सूक्ष्मेकलेकाकलीत्येकंस्त्रीलिङ्गं । “काकलिरपि” । कलेरिप् । साधूदितंकाकलिभिःकुलीनैरितिप्रयोगः । मधुरःश्रुतिसुखःसचासौअस्फुटोऽव्यक्ता
 स्वरःएतादृशेव्वनौकलइत्येकं । गंभीरिध्वनौमंद्रइत्येकं । अत्युच्चैर्ध्वनौतारइत्येकं । त्रयः कलमंद्रतारास्त्रिपु ॥ २ ॥

यः समन्वितलयः सम्यगन्वितोऽनुगतोलयोगीतादिसाम्यं यत्र एकताल उच्यते । “एकः समस्तालोमानमस्येत्येकतालः” एकं । वीणा । बल्लुकी । विपंची । त्रयं वीणायाः । सावीणानुसर्गभिस्त्रयीभिरुपलक्षिता । परिवादिनी । परिवदत्यवश्यं ॥ ३ ॥ यद्वीणादिकं वाद्यं तत्तत्तमुच्यते । आदिना सौरीश्रीरावणहस्त किन्नर्यादि । यन्मुरजादिकं मृदंगादिकं आदिना पटहादितदानद्वमुच्यते । वंशादिकं । “वंशीवेणुस्तेन वंश्यादिकमित्येव ।” आदिना शंखादि तत्सुपिरं नैत्रं । “सुपिरशार्च्चौ इत्यादिः । प्राचीनास्तुतालव्यादिरपीत्याहुः ।” यत्कालस्य मयतालादिकं आदिना घंटा झल्लर्यादितद्वनक्षेय । एकैकं ॥ ४ ॥ इदं तत्तादिकं

“नृणामुरसिमध्यस्यौद्वाविंशतिविधोऽर्थानिः ॥ समं द्रः कंठमध्यस्तारः शिरसि गीचने ॥ १ ॥” समन्वितलयस्ये कतालोर्वीणानुबल्लुकी ॥ विपंची सानुतंत्रीभिः सप्तभिः परिवादिनी ॥ ३ ॥ तत्तं वीणादिकं वाद्यमानदं मुरजादिकं ॥ वंशादिकं तु सुपिरं कांस्यतालादिकं घनं ॥ ४ ॥ चतुर्विधमिदं वाद्यं वादित्रातोद्यनामकं ॥ मृदंगामुरजाभेदास्त्वं क्वालिर्योऽर्धकास्त्रयः ॥ ५ ॥

चतुर्विधं वाद्यं वादित्रातोद्यनामकं । वादित्रं आतोद्यं च नामयस्यतत् । यदाह भरतः । तत्तच्चैवावनदं च घनं सुपिरमेव च चतुर्विधं तु विज्ञेयमातोद्यं लक्षणाच्चितमिति । मृदंगाः । मुरजाः । “मुरात्वेष्टनाज्जाताः ।” द्वे मृदंगस्य । बहुविधत्वाद्बहुवचनं । अंक्यः । आलिङ्ग्यः । ऊर्ध्वकः । “निर्वकारमपि ।” एते त्रयः मृदंगस्य भेदाः । अंक एव निधाय वादनादंक्यः । आलिङ्ग्य वादनादालिङ्ग्यः । ऊर्ध्वोक्तेन मुखेन वादनादूर्ध्वकः । किंच हरीतस्यारुतिस्त्वं क्मोपमध्यस्तयोर्ध्वकः । आलिङ्ग्यश्चैव गोपुच्छसमानः परिकीर्तित इति ॥ ५ ॥

यशसेयआदीपटहोवायेतसयशःपटहः । सएवढकेत्युच्यते । द्वेढकायाः । भेरी । “भेरिः” दुंदुभिः । द्वेदुंभेः । “भेर्यामानकदुंदुभीत्यपिपाठः ।” आन
 कः । पटहः । द्वेपटहस्य । “अस्त्रीतिपूर्वान्वयि । पटहोनासमारभेआनकेपुन्रपुंसकमितिभेदिनी ।” वीणादिवाद्यतेयेनतदुनुराकृतिकाठकोणउच्यते
 ॥ ६ ॥ वीणायाद्वंदःप्रवालः । एकं । ककुभः । प्रसेवकः । द्वेवीणादंडादयोदारुमयभांडांशार्थ्यश्चर्मणाच्छाद्येतस्य । “वीणाप्रांतस्थवक्रकाठ
 विशेषस्येत्यन्ये ।” अस्यावीणायाःकायःतंत्रीरहितोदंडादिसमुदायःकोलंवकदत्युच्यते । एकं । यत्रवीणाप्रतिंतड्योनिबध्यतेतत्निबंधनंपनाहइ

विशेषस्येत्यन्ये । ॥ ६ ॥ वीणादंडःप्रवालः
 स्याद्यशःपटहोढकाभेरीस्त्रीदुंदुभिःपुमान् ॥ आनकःपटहोःस्त्रीस्याल्कोणोर्वाणादिवादनं ॥ ६ ॥ वीणादंडःप्रवालः
 स्यात्ककुभस्तुप्रसेवकः ॥ कोलंवकस्तुकायोस्याउपनाहोनिबंधनं ॥ ७ ॥ वाद्यप्रभेदाडमरुमड्डुडिंडिमझझराः ॥
 मर्दलःपणवोऽन्येचनर्तकीलासिकसमे ॥ ८ ॥

त्युच्यते । एकं ॥ ७ ॥ डमरुप्रभृतयोवाद्यविशेषाज्ञेयाः । तत्रडमरुः
 मर्दलः । झझरः । झांगडइतिप्रसिद्धः । झझरः । दंडवीइतिप्रसिद्धः । डिंडिमः । दंडवीविपुलोमड्डुः । डिंडिमः । दंडवीविपुलोमड्डुः । पणवोऽप्येकः ।
 कापालिकादीनांवाद्यं । सएवविपुलोमड्डुः । डिंडिमः । दंडवीइतिप्रसिद्धः । झझरः । दंडवीइतिप्रसिद्धः । मर्दलोऽमृदंगसदृशोवाद्यभेदः । पणवोऽप्येकः ।
 अन्येचड्डुडुङ्गोमुखादयःसंति । नर्तकी । लासिका । “वाच्यलिंगत्वात्नर्तकीलासकः । समावितिपुंस्त्वनिर्देशोऽस्त्रीलिंगनिर्देशोऽङ्गीपटापोर्विवे
 कार्थः” द्वेनर्तक्याः ॥ ८ ॥

यद्विलंबितं तस्यादिकं तत्तत्त्वमित्युच्यते । एकं । यद्वृत्तं शीघ्रं नृत्यादि कृतं तत्तत्तद्विद्वन्तं तद्विद्वन्तं तद्विद्वन्तं तद्विद्वन्तं तद्विद्वन्तं । एकं । का
लक्रिययोर्मर्मानियमहेतुस्तालद्वयुच्यते । एकं । गतिवाद्यपादादिन्यासानां क्रियाकालयोः साम्यं लय इत्युच्यते । एकं ॥ ९ ॥ तांडवं । नटनं । नाट्यं । ला
स्यं नृत्यं । “नृत्तं” नर्तनं । पटुं नृत्यस्य । तत्र तांडवं छ्दीवपुंसोः । नृत्यगोतवाद्यमितीदं यमिति चोच्यते । “तूर्यं मुरजादितत्र भवंतौ रथेति
यौ पलक्षितं त्रिकमिति विग्रहः ।” द्वे ॥ १० ॥ यः स्त्रीवेषधारी नर्तकः पुरुषः तत्र । भ्रुकुंसः । भ्रुकुंसः । इति त्रयमित्यर्थः । नाट्योक्तौ नाट्यप्रकर

विलंबितं हुतं मध्यं तत्त्वमोघो घनं क्रमात् ॥ तालः कालक्रियामानंलयः साम्यमथास्त्रियां ॥ ९ ॥ ताडवं नटनं नाट्यं
लास्यं नृत्यं च नर्तने ॥ तैर्यत्रिंशं नृत्यगीतवाद्यं नाट्यमिदं त्रयं ॥ १० ॥ अङ्कुसं श्वश्रुं कुंसं श्वश्रुं कुंसं श्वतिनर्तकः ॥
स्त्रीपथारी पुरुषो नाट्योक्तौ गणिकाज्जुका ॥ ११ ॥ भगिनीपतिराबुत्तोभावो विद्वानथाबुकः ॥ जनको युवराजस्तु
कुमारो भर्तृदारकः ॥ १२ ॥

कासाञ्जुका । एकं ॥ ११ ॥ भगिन्याः पतिः आवुत्तदत्युच्यते । "आवृत्तोपि" एकं । यो विद्वान्भावदत्युच्यते । भावयतीति भावदतिर्योगव्युत्पत्त्या नात्यादन्यत्राप्येतादृशानां प्रयोगेन दोषः । एकं । जनकस्तु आवुकदत्युच्यते । एकं । युवराजस्तु कुमारः । भर्तृदारकः । द्वयं ॥ १२ ॥

राजा । भट्टारकः । देवः । द्वयं राज्ञः । तस्य राज्ञः सुता भर्तृदारिका । एकं । कृतोऽभिषेको यस्य स्यात्स्यारंज्ञा देवीत्येकं । इतरासुराङ्गीपुमद्विनीत्येकं । “अत्र विशेषः शब्दाणिवे । गणिकानुचरैरञ्जुकेति नाम्ना नृपेण सा । युवराजस्तु सर्वेण कुमारो भर्तृदारकः । भट्टारको वा देवो वा बाव्यो भृत्यजनेन सः । ब्राह्मणेन तु नाम्नैव राजन्निवृत्तिरिति । वयस्य राजन्निविवा विदूषक इमं वेदेत् ॥ अभिषिक्तानुराज्ञासौ देवीत्यन्या तु भागिनी । भट्टिनीत्यपैरन्यानी चैर्गोस्वामिनी

राजा भट्टारको देवस्तत्सुता भर्तृदारिका ॥ देवीकृताभिषेकायामितरामुतु भट्टिनी ॥ १३ ॥ अब्रह्मण्य
मवध्योक्तौ राजशालस्तुराष्ट्रियः ॥ अंवामाताऽथ बालास्याहासूरार्थस्तु मारिषः ॥ १४ ॥

तिसेति ॥ ” १३ ॥ अबध्यस्य वधानर्हस्य ब्राह्मणादेरुक्तौ दोषोक्तिकरणे अब्रह्मण्यमित्येकं । राज्ञः शालः राष्ट्रिय उच्यते । एकं । अंबा । माता । द्वे । बाला । वासूरिति द्वे कुमार्याः । आर्यः । “कर्तव्यमाचरन् काममकर्तव्यमनाचरन् । तिष्ठति प्राकृताचारो यः स आर्य इति स्तुत इति विसिद्धः । ” मारिषः । “मार्षकः । आर्ये मारिषमार्षकाविति शब्दार्णवः । ” द्वे आर्यस्य ॥ १४ ॥

याज्येष्टाभगिनीसाअत्तिका । अत्तामातासेव “अत्तिका । अत्तिकाचांतिकातयेतिद्विरूपकोशः ।” एकं । निष्ठा । निर्वहणं । द्वे “मुखप्रतिमुखग
भायमर्शनिर्वहणाख्याः पंचनाटकेसंधयः तत्रपंचमस्यसंधेः” । प्रस्तुतकथासमाप्तेरित्यन्ये । “निर्वहणंतुस्वीसंहारश्चसमापनइतिशब्दार्णवः । समेदिति
समानार्थेननुसमानलिंगेशब्दान्वेतिगम्यदर्शनात् ।” नीचांप्रत्याब्धानेहंडेइत्येकं । चेटीप्रतिआब्धानेहंडेइत्येकं । सखींप्रत्याब्धानेहला । “हल
धातोर्बाहुलकादाप्रत्ययः । हलाशब्दटावंतोपिसखीपर्यायः । तत्रपचायच् । बालावासुः सखीहलेतिचिकिडिवोपालितात् ।” अमूनित्रीण्यव्यया

अत्तिकाभगिनीज्येष्ठानिष्ठानिर्वहणेसमे ॥ हंडेहंजेहलाब्धानेनीचांचेटींसखींप्रति ॥ १५ ॥
अंगहारेऽंगविक्षेपोव्यंजकाभिनयौसमौ ॥ निर्वृत्तेत्वंगसत्वाभ्याद्वित्रिष्वांगिकसंत्विके ॥ १६ ॥

नि ॥ १५ ॥ “अंगस्यस्थानात्स्थानातिरेकनयनं ।” अंगहारः । “अंगविक्षेपः । द्वेनृत्यविशेषस्य । व्यंजकः । अभिनयः ।
ब्रह्मस्तादिभिर्भनोगतार्थप्रकाशानस्य । अंगेननिर्वृत्तेनिष्पन्नेकर्मणिआंगिकं । “अंगविक्षेपादि ।” सत्वेनअंतःकरणेननिर्वृत्तेसात्विकं । “तद्यथा ।
स्तंभःस्वेद्योथरोमांचःस्वरभंगोऽथवेपथुः । वैवर्ण्यमभ्रुप्रलयदत्यटोसात्विकागुणाः ।” इमेद्वेअपित्रिषु ॥ १६ ॥

नाटके हिरसाः अटो वेवोक्तास्तानाह । शृंगारः । वीरः । करुणः । अद्भुतः । हास्यः । भयानकः । बीभत्सः । रौद्रः । एतेष्टौ रसाज्ञेयाः । “चशब्दाच्छांती
 विनवमः । वात्सल्यं दशमः ।” शृंगारः । शुचिः । उज्ज्वलः । त्रयं शृंगारस्य ॥ १७ ॥ उत्साहवद्भनः । वीरः । द्वे वीरस्य । कारुण्यं । करुणा । घृणा । क
 पा । दया । अनुकंपा । अनुक्रोशः । समकं करुणस्य । हसः ॥ १८ ॥ हासः । हास्यं । त्रयं हासस्य । बीभत्सं । विद्वतं । “वेकतोपि । विद्वतो वैकतोप्याग्रहाय
 शृंगारवीरकरुणाद्भुतहास्यभयानकाः ॥ वीभत्सरोद्रौ च रसाः शृंगारः शुचिरुज्ज्वलः ॥ १७ ॥ उत्साहवद्भनो वीरः का
 रुण्यं करुणा घृणा ॥ रुपादयानुकंपा स्यादनुक्रोशोऽप्यथो हसः ॥ १८ ॥ हासो हास्यं च वीभत्सं विद्वतं त्रिष्विदं द्वयं ॥
 विस्मयोद्भुतमाश्चर्यं चित्रमप्यथ भैरवं ॥ १९ ॥ दारुणं भीषणं भीष्मं चो रं भीमं भयानकं ॥ भयं करं प्रति भयं रौद्रं तू
 त्रममोत्रिषु ॥ २० ॥

त्रममोत्रिषु ॥ २० ॥

प्यामग्रहायणमिति शब्दार्णवः । ” द्वे वीभत्सस्य । इदं द्वयं रसेषु सि तद्वति त्रिषु । विस्मयः । अद्भुतं ।
 आश्चर्यं । चित्रं । चत्वारि अद्भुतस्य । भैरवं ॥ १९ ॥ दारुणं । भीषणं । भीष्मं । चोरं । भीमं । भयानकं । भयं करं । प्रति भयं । नवकं भयानकस्य । रौ
 द्रं । उपं । द्वे रौद्रस्य । अमी अद्भुतादय उग्रां ताश्च तु र्दश शब्दार्णवेषु सि । शृंगारवीरत्यादिश्लोकेषु स्वदर्शनात् । अभिन्नलिगानां भेदं द्वंद्वप्रतिज्ञानात् । तद्व
 तितु त्रिषु । वाच्यलिगाः ॥ २० ॥

रसानुक्तात्तदनुगुणत्वेनोच्चावचानुभावनभिधत्ते । दः । त्रासः । भोतिः । भोः । साध्यसं । भयं । “ भिया । स्यादर्त्तनमृतीयाचगर्हाचाथभयंभियेतिशब्दा
 णयः । ” पदभयस्य । मानसः मनःसंबन्धिविवारःभावउच्यते । एकं । “ भावयतिकरोतिरसानितिभावः । ” योभावबोधकःचित्तविकारस्यप्रकाश
 कःकटाक्षादिःसोऽनुभावदत्तुच्यते । एकं ॥ २१ ॥ गर्वः । अभिमानः । अहंकारः । त्रयंगवस्य । “ अहमितिकरणमहंकारः । ” चित्तस्यसमुन्नतिःप
 रस्मादुत्कर्षचित्तनेनीन्नत्यमानउच्यते । “ एकं । गर्वादयःपंचापिपर्यायादितुमुक्तं । दर्पादिषट्कमदस्य ” अनादरः । परिभवः । तिरस्कि

चनुदर्शदरत्नासोभोतिर्भिःसाध्यसंभयं ॥ विकारोमानसोभावोऽनुभावोभावबोधकः ॥ २१ ॥ गर्वोऽभिमानोऽहंका
 रोमानश्चित्तसमुन्नतिः ॥ “ दर्पविलेपोऽवष्टंभश्चित्तोद्रेकःस्मयौमदः ॥ ” अनादरःपरिभवःपरीभावस्तिरस्क्रिया
 ॥ २२ ॥ रीढावमाननावज्ञावेहेलनमसूक्षणं ॥ मंदाक्षंहीलपात्रीडालंज्जासाऽपत्रपाऽन्यतः ॥ २३ ॥

या ॥ २२ ॥ रीढा । अवमानना । अवज्ञा । अवहेलनं । असूक्षणं । नवकमनादरस्य ॥ मंदाक्षं । ज्हीः । त्रया । त्रीडा । लज्जा । पंचलज्जायाः ।
 घञित्रीडोपि । गह्वरगर्ज्यभुजजागरहारकीलज्जालास्रदारभ्रसवर्तकगर्ज्जरूपाः । त्रीडादयश्चवरटश्चवरटश्चउत्कंठवाणकरकाश्चसमामयाश्चेतिस्त्री
 पुष्टिगकथनेभसः । सालज्जाऽन्यतःपरस्मात्चेदपत्रपा । एकं ॥ २३ ॥

क्षांतिः । नितिक्षा द्वेपराभ्युदयसहनस्य । परस्यविषयेपरकीयधनेस्पृहाऽभिध्या ॥ “परस्यविषयस्पृहेत्यपिपाठः । तत्रपरस्यविषयविषयिणीच्छेत्य
र्थः ॥ एकं । अभिचारेणध्यानंअभिध्या । अक्षांतिः । ईर्ष्या । द्वेपराभ्युदयासहनस्य । गुणेष्वपिदोषारोपःअसूया । एकं ॥ २४ ॥ वैरं । विरोधः ।
विद्वेषः । त्रयंवैरस्य । मन्युः । शोकः । शुक् । त्रयंशोकस्य । शुक्चांता । पश्चात्तापः । अनुतापः । विप्रतीसारः । त्रयंपश्चात्तापस्य ॥ २५ ॥

क्षांतिस्तिक्ष्णाभिध्यातुपरस्यविषयेस्पृहा ॥ अक्षांतिरीर्ष्याऽसूयातुदोषारोगुणेष्वपि ॥ २४ ॥ वैरंविरोधोविद्वेषो
मन्युशोकौतुशुक्खियां ॥ पश्चात्तापोनुतापश्चविप्रतीसारइत्यपि ॥ २५ ॥ कोपक्रोधात्मपरेशपप्रतिघातृक्रुधौस्त्रि
यो ॥ शुचौतुचरितेशीलमुन्मादश्चित्तविभ्रमः ॥ २६ ॥ प्रेमानाप्रियताहार्दप्रेमस्नेहोऽथदोहदं ॥ इच्छाक्रांदास्पृहे

हातृङ्गांछालिप्सामनोरथः ॥ २७ ॥

कोपः । क्रोधः । अमर्षः । रोषः । प्रतिघः । रुद्र । क्रुध । सप्तकंक्रोधस्य ।
तत्ररुद्रपांता । स्त्रियौस्त्रीलिंगे । “रुद्रक्रुधौटावंतावपि । क्रोधोभामःक्रुधारुपेतिशब्दार्णवः ॥” शुचौशुद्धेचरितेआचरणेशीलं । एकं । उन्मादः । चि
त्तविभ्रमः । द्वेचेतसोऽनवस्थितेः ॥ २६ ॥ प्रेमा । प्रियता । हार्द । प्रेम । स्नेहः । पंचप्रेम्णाः । तत्रप्रेमाना पुमान्स्नेहश्च । लिंगस्योक्तत्वात्संकरोदो
पाय । प्रेमस्त्रीवे । दोहदं । इच्छा । कांक्षा । स्पृहा । ईहा । वृद् । बांछा । लिप्सा । मनोरथः ॥ २७ ॥

कामः । अभिलाषः । तर्पः । द्वादशसूहायाः । तत्र दोहदंगभिणीच्छायामिच्छामात्रेपिदोहदं । तृदपांता । सतर्पामहांश्चेह्मलसा । द्वयोःस्त्रीपुंसयोः । उपायिः धर्मचिन्ता । द्वेधर्मचिन्तनस्य । तत्रोपाधिपुंसि । आधिः । मानसीव्यथा । द्वेमनःपीडायाः । आधिक्यतेपुंसि ॥ २८ ॥ चिन्ता । स्मृतिः । आध्यानं । त्रयंस्मरणम् । उत्कंठा । उत्कलिका । द्वेउत्कंठायाः । “ चिन्तातुस्तृतिराध्यानंस्मरणं ससृहेपुनः ॥ उत्कंठोत्कलिकेतस्मिन्प्रभिव्यातूभयोरपीतिशब्दार्णकामोऽभिलापस्तर्पश्चसौऽत्यर्थललसाद्वयोः ॥ उपाधिर्नोवर्माचिन्तापुंस्याधिमर्मानसीव्यथा ॥ २८ ॥ स्याच्चिन्तास्मृतिराध्यानमुत्कंठोत्कलिकेसमे ॥ उत्साहोध्यवसायः स्यात्सर्वीर्यमतिशक्तिभाक् ॥ २९ ॥ कपटोऽस्त्रीव्याजदंभोपधयश्छद्मकैतवे ॥ कुस्तृतिर्निरुतिः शठ्यं प्रमादो नवधानतः ॥ ३० ॥ कैतूहलं कौतुकं च कुतुकं च कुतूहलं ॥ स्त्रीणां विलासविधौ कविभ्रमाललितंतथा ॥ ३१ ॥

वः । ” उत्साहः । अध्यवसायः । द्वेउत्साहस्य । येनकृत्वाअसाध्यसाधनेष्युद्यतोभवति । सउत्साहोऽतिराक्तिभाक्सातिराक्तिश्चेद्वीर्यमुच्यते । “ अतिशयशक्तिर्वीर्यादित्वमरमालायांस्त्रीत्वं ” । एकं ॥ २९ ॥ कपटः । व्याजः । दंभः । उपधिः । छद्म । कैतवं । कुसृतिः । निरुतिः । शठ्यं । नवशाठ्यस्य । “ शठकैतवे । कपटः पुन्यपुंसकयोः । ” प्रमादः । अनवधानता । द्वेकर्तव्या नवधानस्य ॥ ३० ॥ कौतूहलं । कौतुकं । कुतुकं । कुतूहलं । चत्वारिकौतुकस्य । विलासः । विधौकः । विभ्रमः । ललितं ॥ ३१ ॥

हेला । लीला । अमीस्त्रीणांशृंगारभावजाः । शृंगारससमुद्भूताः क्रियाश्चेष्टाः षडमीहावाउच्यते । एकैकं । तत्ररामानयनवदनभ्रूभ्रूभृतीनायः कश्चिदु
हेला । लीला । अमीस्त्रीणांशृंगारभावजाः । शृंगारससमुद्भूताः क्रियाश्चेष्टाः षडमीहावाउच्यते । एकैकं । तत्ररामानयनवदनभ्रूभ्रूभृतीनायः कश्चिदु
स्यनेविशेषः सविलासः । गर्वाभिमानसंभूतो विकारोऽनादरात्मको विचोक्तः । वाग्वस्त्रभूषणादीनां स्थानविपर्ययो विभ्रमः सकलांगसमीचीनविन्या
सोललितं । अवगणनापूर्वकमभिनयप्रदर्शनहेला । प्रियभूषणवचनाद्यनुकूलिनीला । “तत्ररामादिलीलांतस्यमूलं त्वेवं । विलासोऽंगेविशेषोयः
प्रियाप्रावासनादिषु । विचोक्तोऽभिमतप्रासावपिगर्वादिनादरः । चित्तवृत्त्यनवस्थानं शृंगाराद्विभ्रमोमतः । अनाचार्योपदिष्टस्याल्लुलितं रतिचेष्टितं ॥
स्याद्भावसूचकोदाबोहेलास्यैवानुभावनं ॥ ग्रीढेच्छासुरतेहेलेतिवा ॥ प्रियस्यानुकूलिनीलाश्लिष्टावाग्वेपचेष्टितैः ॥ इतिशब्दात्मकारार्थादन्येपिज्ञे

हेलालीलेत्यमीहावाः क्रियाः शृंगारभावजाः ॥ द्रवकेलिपरीहासाः क्रीडालीलाचनर्मच ॥ ३२ ॥

याः । लीलाविलासोविच्छित्तिर्विभ्रमः किल किंचितं ॥ मोहायितं कुद्वमितं विबोकोललितं तथा ॥ विद्वतंचेतिमंतव्यादशस्त्रीणां स्वभावजा इति नाटक
रत्नक्रीडाः ॥ विच्छित्तिः । मंडनानादन्यासोविच्छित्तीरूपदर्पणः ॥ किल किंचितं । हर्षादुदितगोतादिव्यामिश्रं किल किंचितं ॥ मोहायितं । मोहायितं
प्रियं स्मृत्वासांगभंगं निजृम्भणं ॥ कुद्वमितं । दुःखोपचारः सौख्येपि हर्षात्कुद्वमितं मंतं । विद्वतं । वक्तव्याभाषणव्याजाद्विद्वदं दर्शितं गितं ॥ “द्रवः । केलिः ।
परीहासः । “परिहासः” क्रीडा । लीला । “लीलेत्यत्र खेलेतिकेचित् ।” नर्म । पदं क्रीडायाचस्य । केलिः पुंसि । भिन्नलिंगानां द्वंद्वभावात् ॥ ३२ ॥

अभीप्सितार्थसिद्ध्यर्थमर्थानुदानंव्याजः । तत्रव्याजः अपदेशः लक्ष्यमिति त्रयं स्वहृत्पाच्छादनस्य । “लक्ष्मपि । व्याख्यायां च ननालक्षं ह्रीं
यय्या जभुरभ्ययोरिति मूर्धन्यातिरभसः ।” क्रीडा । खेला । कूर्दनं । त्रयं बाललीलायाः । घर्मः । निदाघः । स्वेदः । त्रयस्वेदस्य । प्रलयः । नष्टचेष्टता ।
द्वेषसिद्दनाशस्य ॥ ३३ ॥ अवहित्या । आक्रान्तिः । द्वे “शोकादिजनितमुखगलान्यादः ।” आकारगोपनस्य । सवेगः । संभ्रमः । द्वे हर्षादि
नाकर्मसुत्तरणस्य । सोप्यासः । साभिप्रायोद्भासः । “उत्पासेनाधिक्येन क्षणेन वा साहितदतिवा ।” आच्छुरितकमुच्यते । एक । “परमस्यामर्पजन

व्याजोपदेशोलक्ष्यं च क्रीडाखेलाचकूर्दनं ॥ घर्मो निदाघः स्वेदः स्यात्प्रलयो नष्टचेष्टता ॥ ३३ ॥ अवहित्या कारगु
निःस्रमो संवेग संभ्रमौ ॥ स्यादाच्छुरितकं ह्रासः सोप्यासः समनाकस्मितं ॥ ३४ ॥ मध्यमः स्याद्विहसितं रोमांचो
रोमहर्षणं ॥ कंदितं रुदितं क्रुष्टं भृशं त्रिपुंजं भणं ॥ ३५ ॥

“ईगद्विकसिते दूतैः कटाक्षैः सौष्टवान्वितं । अवेक्षितद्विजद्वारमुत्तमानां स्मितं भवेत् ।” ॥ ३४ ॥ सहासो मध्यमश्च द्रुतल्लाघिकस्तर्हि विहसितं स्यात् ।
“आकुंचितकपोलाभं सत्त्वनं निःस्वनं तथा ॥ प्रस्तावोत्थं सानुरागमादुर्विहसितं बुधाः ।” एकं । रोमांचः । रोमहर्षणं । “पुलककंटकरामविक्रियारोमो
त्रमाश्रयेव ।” द्वे रोमोद्भ्रमस्य । कंदितं । रुदितं । क्रुष्टं । त्रिपुंजं । भृशं । जंभणं । द्वे जंभिकायाः । “जंभर्दंतिख्यातायाः ।” तच्च जंभस्त्रिपु ॥ ३५ ॥

छिद्रं । निर्व्ययं । रोकं । रंघं । श्वभ्रं । “तालव्यादि” । वपा । सुपिः । “शुपिः” एकादशच्छिद्रमात्रस्य । सुपिः स्त्री । भुवि यत् श्वभ्रं तत्र गताऽवटद्वयं । “ग
 तीवदेकुंकुरेदतिहैमः गर्तेत्यपि । शठकसरगतं शुगादतिस्त्रोपसप्रकरणे अभसात् । अवटिरिति दोषः । सुपिरमित्येकं सरं ध्रुयुक्ते वस्तुनि ” । शुपिरम
 पि” तत्रिपुवाच्यलिंगं ॥ २ ॥ अंधकारः । ध्यातं । तमितं । तमिरं । तमः । पंचकर्मधकारस्य । तत्रांधकारः स्त्री वपुंसोः । गढे ध्याति साति शयेतमसि अंधत
 मसमित्येकं । क्षणे ध्यातेऽद्यतमसमित्येकं ॥ ३ ॥ विष्वक्तमः सर्वव्यपि ध्यातं सूतमसमुच्यते । एकं । नागाः काद्रवेयाः । द्वे नागानां । तदीश्वरः नागानामी
 ५ ॥ छिद्रं निर्व्ययं रोकं रंघं श्वभ्रं वपा सुपिः ॥ गता वेदो भुवि श्वभ्रे सरं ध्रुयुक्ते वस्तुनि ॥ २ ॥ अंधकारोऽस्त्रियां ध्यातं तमिस्रं
 तमिरं तमः ॥ ध्याते गाढेऽद्यतमसं क्षणेऽद्यतमसं तमः ॥ ३ ॥ विष्वक्तं सूतमसं नागाः काद्रवेयास्तदीश्वरः ॥ शेषोऽनं
 तो वासुकिस्तु सर्पराजोऽयं गोनसे ॥ ४ ॥ तिलितः स्यादजगरे शयुर्वाहस इत्युभौ ॥ अलगदौ जलव्यालः समौ राजि
 लडुडुभौ ॥ ५ ॥

शः शेषोऽनंत इति चोच्यते । द्वयं । वासुकिः । सर्पराजः । द्वे नागराजस्य । गोनसः । “गोनासगेन साविति त्रि
 कोदशेषः । ” ॥ ४ ॥ तिलितः । द्वे पाणस इति प्रसिद्धस्य । अजगरः । शयुः । बाहसः । इति त्रयं अजगरस्य । आरदति ख्यातस्य । अलगदः ।
 “अलगदः” जलव्यालः । द्वे जलसर्पस्य । “पाणसर्पविरोद्धेत्यादि प्रसिद्धस्य । ” राजीलः । “राजीलः” । इडुभः । “तवर्गवृत्तीयादिरपि”
 द्वे निर्धिपस्य द्विमुखसर्पस्य मालुंड, दुर्नोद इति ख्यातस्य । निर्मुक्तो निर्विषः सर्पो राजीलः परिकीर्तित इत्यभिधानात् ॥ ५ ॥

मालुधानः । मालुलाहिः । द्वेखद्वाकारचित्रसर्पस्य । आघोलं, दिवडइतिल्यातस्य । निर्मुक्तः । मुक्तकंचुकः । द्वेत्यक्तकंचुकस्य । “अत्रकंचुक
 स्त्वक्” सर्पः । पृदाकुः । भुजगः । भुजंगः । अहिः । भुजंगः ॥ ६ ॥ आशीविषः । “आशीर्विषोपि । आशीस्तालुगतांदघ्रातयाविद्धोनजीव
 ति । तत्रविषमस्येति” विषधरः । चक्री । व्यालः । “व्याहोपि” । सरीसृपः । कुंडली । गूढपात् । चक्षुःश्रवाः । काकोदरः । फणी ॥ ७ ॥ दर्वी
 कः । दीर्घपृष्ठः । दंढशूकः । बिलेशयः । उरगः । पन्नगः । भोगी । जिल्लगः । पवनारानः । पंचविंशतिः सर्पस्य ॥ ८ ॥ “लेलिहानाद्यष्टौसर्प
 मालुधानोमानुलाहिर्निर्मुक्तोमुक्तकंचुकः ॥ सर्पः पृदाकुर्भुजगोर्भुजंगोर्हिर्भुजंगमः ॥ ६ ॥ आशीविषोविषधरश्च
 क्रीव्यालः सरीसृपः ॥ कुंडलीगूढपाच्चक्षुःश्रवाः काकोदरः फणी ॥ आदर्वीकरोदोर्घपृष्ठोदंढशूकोबिलेशयः ॥ उरगः प
 न्नगोभोगीजिल्लगः पवनारानः ॥ ८ ॥ “लेलिहानोद्विरसनोर्गोकर्णः कंचुकीतया ॥ कुंभीनसः फणधरोर्हरिर्भोगधर
 स्तया ॥ ९ ॥ अहेः शरीरं भोगः स्यादाशीरप्यहिदंष्ट्रिका ॥” त्रिष्वहयं विषास्थ्यादिस्फटाचांतु फणाद्वयोः ॥ समौ
 कंचुकनिर्मोकोद्वेदस्तुगरलं विपं ॥ ९ ॥ मात्रस्य । भोगइतिसर्पशरीरस्यैकं । आशीरित्यादिद्वेसर्पदंष्ट्रायाः ।” याद्विषास्थ्यादिअहि
 भवंतन् आहेयमुच्यते । एकं । स्त्रियां आहेयी । स्फटा । “फटा” फणा । द्वेफणायाः द्वे अपिल्लीपुंसयोः । कंचुकः । निर्मोक्तः । “निश्चयेनमुच्यतइति”
 द्वेसर्पत्वचः । खेडः । गरलं । विपं । “पुंलिङ्गमपि । पुंसिच्छीवेचेति विषेणापि संबध्यतइत्युक्तत्वात्” त्रयं विषमात्रस्य ॥ ९ ॥

काकोलः। कालकूटः। हलाहलः। सौराष्ट्रिकः। शौक्लिकेयः। ब्रह्मपुत्रः। प्रदीपनः ॥ १० ॥ दारदः। वत्सनाभः। अभीकाकोलाद्यानवस्थावरविषभेदाः। तत्र
“काकोलवित्रयस्त्रीधुंसाः। काकोलः। काकमेचकः। कालकूटः। पृथुमालिदैत्यरक्तोद्भवः। हलाहलस्तालपत्राकृतिः। हलाहलहालहलहलहालमित्यपि
तत्पर्यायाः।” हलाहलंहालहलंवदत्यपिहलाहलमितिद्विरूपकोशः। गोनासगोनसौहलाहलंहालहलंविपमितित्रिकांडशेषः।” सुराष्ट्रदेशेभवः। सौराष्ट्र
कः। “साराष्ट्रिकदस्यपि”शुक्लिकायांभवः। शौक्लिकेयः। सोमलदतिप्रसिद्धः। ब्रह्मपुत्रः। यथाज्ञवल्क्यः। त्वंविपब्रह्मणः। पुत्रः। सत्यधर्मव्यवस्थित

पुंसिस्त्रीविचकाकोलकालकूटहलाहलः ॥ सौराष्ट्रिकः। शौक्लिकेयः। ब्रह्मपुत्रः। प्रदीपनः ॥ १० ॥ दारदोवत्सनाभश्च
विपभेदाअमीनव ॥ विपवैद्यः। जांगुलिकोव्यालमाह्वंहिनुंडिकः ॥ ११ ॥ इतिपातालभोगिवर्गः ॥ ६३ ॥
स्यान्नारकस्तुनरकोनिरचोदुर्गतिःस्त्रियां ॥ तद्देवास्तपनावीचिमहारौरवरौरवाः ॥ १ ॥

इति। प्रदीपयति। जठरमिति। प्रदीप
नः। दारदेशेभवेदारदः। वत्सनाभः। वचनागदतिप्रसिद्धः। विपवैद्यः। जांगुलिकः। द्विविपहारवैद्यस्य। “जांगुलीविपविद्यामधीतेवेदवा। उक्तंच।
परीक्षितंसमश्रीयाजांगुलीभिर्भिषग्यतदति।” व्यालमाही। आहिनुंडिकदतिद्वेत्सर्पयाहिणः। गारुडीतिप्रसिद्धस्य। “व्यालमाह्वंहिनुंडिकदतिपाठः। तत्र
आहिनुंडिकदति” ॥ ११ ॥ इतिपातालभोगिवर्गः ॥ नारकः। नरकः। निरयः। दुर्गतिः। चत्वारिनरकस्यानरकभेदानाहातपनः। अभीचिः। महारौरवः। रौरवः ॥ १ ॥

संघातः । “संहारः” । कालसूत्रं । इत्याद्यास्तपनादिनरकभेदाः । आद्यशब्दात्तामिस्रकुंभीषाकादयः । तप्यते अनेन तपनः । जलवत्भासमानोप्यश्मपृष्ठ
रूपत्वान्नवीचयोयत्रसोऽवीचिः । रुरवोनामक्रव्यादा अतिकूरास्तत्संबंधीमहानरकोमहोरौरवः । रुरवः सर्पेभ्योतिहिंसाजनुविशेषास्तत्संबंधीरौरवः ।
सम्यक्कूहन्यतेयत्रसंघातः । कालरूपाणि सूत्राणियत्रतत्कालसूत्रं । एकैकं । नारकाः नरकैश्च वाः सत्वाः प्राणिनः प्रेता उच्यन्ते । एकं । नारकीसिंधुनदीवैतर
णीज्ञेया । एकं । नारक्यलक्ष्मीशोभानिर्ऋतिः उच्यते । एकं ॥ २ ॥ विष्टिः । आजूः । द्वेनरकेहठालक्षेपस्य । “निर्मूल्यकर्मकरणे इति मुकुटः । भद्रा

संघातैः कालसूत्रंचेत्याद्याः सत्वास्तु नारकाः ॥ प्रेतावैतरणीसिंधुः स्यादलक्ष्मीस्तु निर्ऋतिः ॥ २ ॥ विष्टिराजुः कारणा

तु यातनातीववेदना ॥ पीडाबाधाव्ययादुःखमार्मनस्य प्रसूतिजं ॥ ३ ॥

ख्यकरणस्येत्यन्ये । विष्टिः कर्मकरे मूल्ये
भद्राजुर्ग्रेणेपुचेतिहैमः ” आजूवैतनयोर्विष्टिरिति शाश्वतः । कारणा । यातना । तीव्रवेदना । त्रयं नरकपीडायाः । पीडा । बाधा । “आबाधेति वच्छिदः ।
आबाधोवेदनादुःखमिति हलायुधः । ” व्यथा । दुःखं । आमनस्यं । “अमानस्यं । प्रसूतिजममानस्यं कृत्स्नं कलकुलमिति वाचस्पतिः । अत्र अमनसो
भाव इति मानस्याग्निमिति वा विग्रहः । ” प्रसूतिजं ॥ ३ ॥

कटं । कृच्छं । आभीलं । नवदुःखस्य । अत्रनवापिदुःखस्येत्येके । “पीडादिचतुष्कमन पीडायाः । आमनस्यादिद्वयैवमनस्यस्य । कटादित्रयंशरी
रपीडायादतिभेदः । ” एषामध्येयदुःखादिकंभेदगामि विशेष्यदृष्टितत्त्वेषु । यथासंयसंवाहुःखाचवद्गुणा । सोयंदुःखःसुतोऽगुण सर्वदुःखंविवेकि
नदति । भेदगामित्वाभावेतदुक्तलिगमेव ॥ ६३ ॥ इतिनरकवर्गः ॥ ६३ ॥ समुद्रः । अब्धिः । अकूपारः । पारावारः । “पारावारः” । सरित्प
तिः । उदन्वान् । उदधिः । सिंधुः । सिंधुर्वमथुदेशाब्धिनदेनासारितिस्त्रियामितिबिभ्वमेविन्यौ । “सरत्त्वान् । सागरः । अर्णवः ॥ १ ॥ रत्नाकरः । जलनि
स्यात्कष्टंरुच्छमाभीलंत्रिष्वेपांभेदगामियत् ॥ इतिनरकवर्गः ॥ ६३ ॥ समुद्रोऽब्धिरकूपारःपारा

वारःसरित्पतिः ॥ उदन्वानुदधिःसिंधुःसरत्त्वान्सागरोर्णवः ॥ १ ॥ रत्नाकरोजलनिधिर्यादःपतिरपांपतिः ॥ तस्य
प्रभेदाःक्षीरोदोलवणोदस्तथापरे ॥ २ ॥ आपःस्त्रीभूम्निवावोरिसलिलंकमलंजलं ॥ पयःकीलालममृतंजीवनं
भुवनंवनं ॥ ३ ॥

धिः । यादःपतिः । अपांपतिः । पंचदशसमुद्रमात्रस्य । तस्यसमुद्रस्यप्रभेदाः । क्षीरोदः । लवणोदः । तथा
अपरेदध्युदधुनोदसुरोदेभूदस्वादूदाः । “लवणेक्षुसुरासर्पिदधिक्षीरजलाःसमादृत्यायुक्तेः । ” एकैकं ॥ २ ॥ आपः । वाः । वारि । “वारं” सलिलं ।
“सरिलसलिलंजलमितिवाचस्पतिः । ” कमलं । जलं । पयः । कीलालं । अमृतं । जीवनं । भुवनं । वनं ॥ ३ ॥

कवंधं । “कमंधमितिवा ।” उदकं । “दकमित्यपि । प्रोक्तं प्राज्ञैर्भुवनममृतं जीवनीयं दकं चेति हलायुधः । कंदकं जलमिति त्रिकांशोपः । अस्मि
न्यक्षेकवंधं च दकं पायदतिपाठः ।” पाथः । पुष्करं । सर्वतोमुखं । अंभः । अर्णः । तोयं । पानीयं । नीरं । “नारं” क्षीरं । अंबु । शंबरं । “संबर
मिति दित्यादि” ॥ ४ ॥ मेघपुष्पं । घनरसः । सप्तविंशतिर्जलस्य । तत्र आपः स्त्रियां बहुत्वे च नित्यं । वारेफांता । पूर्वोत्तरसाहचर्यास्त्रियां छीबे च ।
घनरसः पुंसि । शेषं छीबे । “अमुनि आपः सांतं छीबे च । वारं नारमित्युभयमच्छीबं । अत्र सर्वव्रतं सारावर्तः प्रमाणं । नारं घनरसः पुमानिति शब्दार्णवः ।

कवंधमुदकं पाथः पुष्करं सर्वतोमुखं ॥ अंभोर्णस्तोचपानीयनीरक्षीरांबुशंबरं ॥ ४ ॥ मेघपुष्पं घनरसस्त्रिपुद्गे आप्य
मममयं ॥ भंगस्तरंग ऊर्मिर्वास्त्रियां वीचिरथोर्मिपु ॥ ५ ॥ महत्सुह्रोलकह्रोलौ स्यादावर्तोऽभसां भ्रमः ॥

घनरसमिति स्त्रीयमपि । घनरसमंबुक्षीरमितिरत्नकोशात् । “कृपीठकंदमत्स्वी स्याज्जीवनीयं कुशं विपमित्यपि । आप्यं । अममयं । द्वे जलविकारस्य ।
त्रिपु । “आप्या । अममयी । इत्यादि ।” भंगः । तरंगः । ऊर्मिः । वीचिः । चत्वारि लहर्याः । वास्त्रियां भित्तिर्ऊर्मिणा वीचिना च संबध्यते काकाक्षिवत् ।
ऊर्मिरेव स्त्रीपुंसयोः । वीचिस्तु नित्यं स्त्रीत्येके ॥ ५ ॥ महत्सु ऊर्मिपु उह्रोलः कह्रोल इति द्वयं । अंभसां भ्रमः मंडलाकारेण भ्रमणं आवर्तः स्यात् । एकं ।

पुंति । विद्वः । पृपतः । विप्रुपः । चत्वारिजलविद्वानां । तत्रपृपतृह्वी । विद्वृपतौपुंसि । विद्वृपतृह्वी ॥ ६ ॥ चक्राणि । “वक्राण्यपि । वक्रःशनै
 श्रेषुसिपुटभेदेनपुंसकं ।” पुटभेदाः । अमाः । जलनिर्गमाः । चत्वारिनिचक्राकारेणजलान्यधोयांतितेषां । “चक्रादिद्वयंचक्राकारेणजलाना
 मधोयानस्य । अमादिद्वयजलनिःसरणजालकस्य । नद्यादौअधःस्थजस्योर्ध्वनिःसरणस्येतिवामतं ।” कूलं । रोधः । तीरं । प्रतीरं । तटं । पंचती
 रस्य । रोधःसातिं । “अदंतोपि । रोधःप्रोक्तश्चरोधसीतिसंसारवर्तः ।” तटंचिलिंगं ॥ ७ ॥ परंचअर्वाक्षपरार्वाचीतीरेक्रमेणपारावारोड्यते । नद्या.प

पृपंतिविद्वृपतःपुमांसोविप्रुपःस्त्रियां ॥ ६ ॥ चक्राणिपुटभेदाःस्युर्ध्वमाश्रजलनिर्गमाः॥ कूलंरोधश्चतीरंचप्रती
 रंचतटंचिपु ॥ ७ ॥ पारावारपरार्वाचीतीरेपात्रंतदंतरं॥ द्वीपोऽस्त्रियामंतररीपंचदंतवारीणस्तटं॥ ८॥ तोचोस्थितंतत्पु
 लिनंसैकतंसिकतामयं॥ निपहरस्तुजंवालःपंकोऽस्त्रोशादकदर्दमो॥ ९ ॥

रतीरं पारंअवाक्तीरंअवारमित्यर्थः । ए
 कैकं । तयोःपारावारयोःअंतरंमध्यंपात्रमुच्यते । एकं । वारीणोऽतर्मध्यस्तटंतद्वीपइतिअंतररीपमितिचोच्यते । अस्त्रियामित्युभाभ्यांसंबध्यते । द्वे
 “द्विर्गताआपोऽत्रसद्वीपः । अपांअंतर्गतंअंतररीपं ॥ ८ ॥ तोयोस्थितंतोयक्रमेणोत्थंतत्पुलिनमुच्यते । एकं । सैकतं । सिकतामयं । द्वेवालुकाप्रचुर
 स्थानस्य । निपहरः । जंवालः । पंकः । शादः । कर्दमः । पंचकदर्दमस्य । तत्रपंकःपुन्रपुंसकयोः ॥ ९ ॥

जलोच्छ्वासाः । परीवाहाः । “परीवाहाः ।” द्वयं निर्गममार्गं प्रवृद्धं जलं परिवहति तेषां । उपाजितानां वित्तानां त्याग एव हिरक्षणं ॥ तडा
गोद्वंसं स्थानां परीवाहादबांभसामिति । जलप्रवृद्धिरेव परीवाह इत्येके । कूपकाः । विदारकाः । द्वेष्टुष्कनद्यादौ हि जलार्थं गर्तः क्रियते तेषां । स्रोतोद्विधा
कारिणः शिलादयः कूपका इत्येके । नौतार्यनावातारितुमर्हजलादौ नाव्यं । एकं । तरिणः । नौः । तरिणः । तरिः । त्रयैर्नौकायाः । तरीरित्यपिलक्ष्मीवत् ।

जलोच्छ्वासाः परीवाहाः कूपकास्तु विदारकाः ॥ नाव्यं त्रिलिंगं नौतार्यं त्रियानौत्तरणं स्तरिः ॥ १० ॥
उडुपंतुपुवः कोलः स्रोतोऽबुसरणं स्वतः ॥ आतरस्तरपण्यं स्याद्द्विणीकाष्ठांबुवाहिनी ॥ ११ ॥

“कृदिक्कारादिति ढीपि । तरणी । तरी इत्यपि । तरणी तरीति हेमः ।” ॥ ११ ॥ उडुपं । पुवः । कोलः । त्रयमल्पनौकायाः ॥ “होडी पञ्चवदति ख्यातायाः”
स्य नोपदंबुसरणं जलगमनं तत्त्वोत्त उच्यते । सांतमेकं । “तालव्यादिरपि ।” आतरः । तरपण्यं । द्वेतरणमूल्यस्य । काष्ठांबुवाहिनी काष्ठमयी जलवाहिनी
सादौणी उच्यते । “द्विणी द्वोणिः” काष्ठमुपलक्षणं पापाणां देः । एकं । द्वोणी इति ख्यातस्य ॥ ११ ॥

सांयात्रिकः । "समुदितानां गमनं द्वौ पतारगमनं वा संयात्रा सा प्रयोजनमस्यास्तीति ।" पतवणिक् । द्वे नौकयावाणिज्यकारिणः । कर्णधारः । नाविकः ।
 द्वे अरित्रं भृत्वा यस्ता एव तितस्य । नियामकाः । पतवाहाः । द्वे पतमध्यस्थितकाष्ठापेटुजंत्वा दिवानायस्थित्वाये नियंतुं शक्तास्तेषां । कूपकः । गुणव
 क्षकः । द्वे रजवाद्याधरमध्यस्तं भस्य "कुत्रा, डोलकाठो" इति ख्यातस्य ॥ १२ ॥ नौकादंडः । क्षेपणी "क्षेपणिः क्षिपणिरिति च" द्वे नौकावाहकदंडस्य ।

सांयात्रिकः पतवणिक् कर्णधारस्तु नाविकः ॥ नियामकाः पतवाहाः कूपको गुणवत्क्षकः ॥ १२ ॥
 नौकादंडः क्षेपणी स्यादरित्रं के निपातकः ॥ अभिः स्त्रीकाष्ठकुदालः सैकपात्रं तु सेचनं ॥ १३ ॥

"दण्डे" इति ख्यातस्य । अरित्रं । के निपातकः । द्वे कर्णस्य सुकाण्डं इति ख्यातस्य । अभिः । "अभीत्यपि ।" काष्ठकुदालः । "क्षेपोत्तदि
 मलापनयनार्थं काष्ठकुदालस्य । कुदती इति ख्यातस्य । सैकपात्रं । सेचनं । द्वे चर्मादिरचितस्य जलोत्सर्जनपात्रस्य । "बालदी । डोल इति ख्यातस्य ।"
 यानपात्रं तु पतौ गच्छि भवेद्विपुसमुद्रियं ॥ सप्तु द्विको मनुष्योऽधिजातासामु द्विकाचनौ रितिकचित् ॥ १३ ॥

नावोऽर्धनावमित्येक । तच्छीवे । नावोद्विगोरधाच्चैतिष्ठ । अतीतनौकेनौकामतीत्यवर्तमाने मनुष्यादौ अतिनु । एक । त्रिलिंगं । अतः परं आगाधान्
अगाधशब्दमभिव्याप्य त्रिषु । वाच्यलिगादत्यर्थः । प्रसन्नः । अच्छः । द्वे निर्मलस्य । कलुषः । अनच्छः । आविलः । त्रयमलमिश्रस्य ॥ १४ ॥
निम्न । गभीर । गंभीरं । त्र्योणिगंभीरस्य । “खोलदतिख्यातस्य ।” तद्विपर्यये गंभीरादितरस्मिन् उत्तानमित्येक । अगाधं । अतलस्पर्शं । द्वे अत्यं

च्छीवेऽर्धनावं नावोऽतीतनौकेऽतिनु त्रिषु ॥ त्रिष्वगाधात्प्रसन्नोऽच्छः कलुषो नच्छ आविलः ॥ १४ ॥ निम्नगंभीरं
भीरमुत्तानं तद्विपर्यये ॥ अगाधमतलस्य शैकैवर्तदार्शधौवरी ॥ १५ ॥ आनायः पुंसि जालं स्याच्छणसूत्रं पवित्रकं ॥
मत्स्याधानी कुवेणी स्याद्विदिशं मत्स्यवेधनं ॥ १६ ॥ पृथुरोमाक्षपो मत्स्यामीनो वै सारिणोऽडजः ॥ विसारः शकुली

चाथ गडकः शकुलार्भकः ॥ १७ ॥

यः । जालं । द्वे जालस्य । शणसूत्रं । पवित्रकं । द्वे शणसूत्रस्य । मत्स्याधानी । कुवेणी । द्वे मत्स्यबंधनकरंडिकायाः । बडिश । “बडिश । बडिशरी ।
त्रयोपिलमध्यावा ।” मत्स्यवेधनं । द्वे मत्स्यवेधनस्य । गळदतिख्यातस्य ॥ १६ ॥ पृथुरोमा । क्षपः । मत्स्यः । मीनः । वै सारिणः । अंडजः । वि
सारः । शकुली । अटौ मत्स्यस्य । गडकः । शकुलार्भकः । द्वे मत्स्यविशेषस्य । गरदतिप्रसिद्धस्य ॥ १७ ॥

सहस्रदंष्ट्रः । पाठीनः । द्वेयहृदंष्ट्रस्य मतस्य विशेषस्य । उलूपी । शिशुकः । द्वेशिशुमाराकारमतस्य । नलमीनः । “डल्योरभेदान्नडमीनोपि” ।
त्रिलिचिमः । “त्रिलिचिमिः । नलमीनश्चिलिचिमिरित्योपालितः ।” द्वेजलतृणचारिमत्स्य विशेषस्य । वेगसातिप्रसिद्धस्य । श्रोष्ठी । शफरी ।
द्वेसहरीरितिन्यातस्य । “शुभ्र” मतस्य विशेषस्य । पुंसितुग्रोष्ठः । शफरः ॥ १८ ॥ क्षुद्राश्वेतं अङ्गमतस्याश्वेतपांसंघातः पोताथानमुच्यते । एकं । अथो

सहस्रदंष्ट्रः पाठीन उलूपी शिशुकः समौ ॥ नलमीनश्चिलिचिमः श्रोष्ठुतशफरीद्वयोः ॥ १८ ॥ क्षुद्राङ्गमतस्य संघातः
पोताथानमथेक्षपाः ॥ रोहितो मदुरः शालो राजीवः शकुलस्तिमिः ॥ १९ ॥ तिमिगिलादयश्चाथयादांसि जलजंत
वः ॥ तद्देदाः शिशुमारोद्रशंकवोमकरादयः ॥ २० ॥

तिप्रसिद्धस्य । मदुरः । मंगरादतिप्रसिद्धः । शालः । “सालोपि” चक्रांकितोमतस्य । राजीवः । रायादतिप्रसिद्धः । शकुलः । “अतिवेगवान् ।
सौरादतिप्रसिद्धः” । तिमिः ॥ १९ ॥ तिमिगिलः । आदिशब्दान्धावतादयो न्ये । एकैकं । यादांसि । जलजंतवः । द्वेजलचरमात्रस्य । तद्देदाः ज
लजंतूनां विशेषाः । शिशुमारः शिरसदतित्यानः । “शिशुमारोऽबुसंभूतजंतो नारात्मके च्युतदतिविश्वमेदिन्यौ” । उद्रः हृददतिप्रसिद्धः । शंकुः सफुद्
तिप्रसिद्धः । मकरो मगरदतिप्रसिद्धः । आदिशब्दाजलहृत्स्यादयः ॥ २० ॥

कुलीरः "कुलिः" कर्कटकः । "करकटः । कर्कडः । कर्कडः कुलिरेदतिहैमः ।" द्वे कुरले "खेकडा" इति ख्यातस्य । कूर्मः । कमठः कच्छपः । "अन्यत्र कच्छपीत्यपि पाठः । कच्छपीवल्लुकी भेदे डलौ क्षुद्रगदांतरे । पुंसि निध्यांतरे कूर्ममल्लबंधांतरेपि चेति विश्वमेदिन्यौ ।" त्रीणिकांस वदति प्रसिद्धस्य । ग्रहः । अवहारः । द्वे गोह । "नाडे सावज" इति ख्यातस्य । अवह्रियतेऽनेनेति अवहाराधारावायानामुपसंख्यानमिति घञ् । कर्तृणोवा । "अत्र अवराह इति पर्यायांतरं दृश्यते तत् अवपूर्वकाद्रहत्यागदत्यस्मात्तद्यजिबोध्यं । अवहारस्तु युद्धादिविश्रांतो माहचोरयोरिति हैमः ।" नक्रः । कुभीरः । द्वे नक्रस्य ग्राहविशेषस्य । "सुसर इति ख्यातस्य ।" कुंभीहस्ती तमीरयति कुंभीरः । महीलता ॥ २१ ॥ गंडूपदः । किंचुलकः । "किंचिलि

नक्रः । कुभीरः । द्वे नक्रस्य ग्राहविशेषस्य । "सुसर इति ख्यातस्य ।" कुंभीहस्ती तमीरयति कुंभीरः । महीलता ॥ २१ ॥ गंडूपदः किंचुलकोनि

स्यात्कुलीरः कर्कटकः कूर्मकमठकच्छपौ ॥ ग्राहोवहारो नक्रस्तु कुंभीरो यमहीलता ॥ २१ ॥ गंडूपदः किंचुलकोनि

हाकागोधिकसमे ॥ रक्तपातुजलौकायां स्त्रियां भूमिजलौकसः ॥ २२ ॥

कः । किंचुलुकः । "त्रीणि जलचरभेदस्य । केंचू ।

"काडू, दानवार, गाढोळ" इति ख्यातस्य । गड्डीयं थयः पदान्यस्य गंडूपदः । निहाका । गोधिका । द्वे जलगोधिकायाः "पाण्यां तीलघोरपड इति ख्यातायाः ।" रक्तपा । जलौका । जलौकसः । त्रीणि जलू इति ख्यातस्य तत्र जलौकसः स्त्रीत्वे बहुत्वे च नित्यं । "उचः क इति निपातितोऽदंत ओकशब्दः । जलौकानुजलौकास्याज्जलूकाचजलौकसीतिससारावती द्विदुवचनप्रायिकं । जलौकापि जलौकास्याज्जलूकाजलजंतुकेति तारपालोपि ॥ २२ ॥

उपकूपजलाशयेकूपसमीपेयोजलाशयःकूपोद्धृतांबुस्यापनीयशिलादिरचितोर्गतः यत्रत्यंजलंमुखेनगावःपिबंतितत्रआहावः । निपानं । इतिद्वे ।
 अंधुः । प्रहिः । कूपः । उदपानं । चत्वारिविहीरदतिख्यातस्य । तत्रोदपानंपुंसिवा ॥ २६॥ अस्यकूपस्यनेमिःअंतरज्वादिधारणार्थंदारुयंत्रं सात्रि
 का । एकं । " हातराहाटदतिख्यातस्य । " अस्यकूपस्यपापाणादिभिर्यन्मुखनिबंधनं नंदीपटदतिख्यात सवीनाहउच्यते । " विनाहः" । एकं पुष्क
 रिणी । खानं । द्वेपुष्करिण्याः । अखातं । देवखातकं । " अखातेदेवखातकदतिपुंस्काडोऽमरदत्तातुंस्यपि " द्वेअकत्रिमख्यातस्य । " देवद्वारस्य

आहावस्तुनिपानंस्यादुपकूपजलाशये ॥ पुंस्येवांधुःप्रहिःकूपउदपानंतुपुंसिवा ॥ २६॥ नेमिःस्त्रिकास्यवीनाहो
 मुखबंधनमस्ययत् ॥ पुष्करिण्यांतुखातंस्यादखातंदेवखातकं ॥ २७॥ पद्माकरस्तडांगोऽस्त्रीकासारःसरसीसरः॥
 वेशंतःपल्वलंचात्ससरौवापीतुदीर्घिका ॥ २८॥

जलाशयस्येत्यन्ये । " ॥ २७ ॥ पद्माकरः । तडागः । कासारः ।
 सरसी । सरः । पंचतडागस्य । तत्रतडागेतटाकदतिपाठः । सपुन्रपुंसकयोः । " तटाकतडागावपि । अत्रपद्मादिद्वेसपद्मागाधजलाशयस्य । कासा
 रादित्रयंकत्रिमपद्माकरस्येत्यपिमंतं । " सरसीस्त्री । सरःसातं । वेशंतः । पल्वलं । " पल्वलः" वेशतःपल्वलोऽस्त्रीतिवाचस्पतिः । " अत्यसरः ।
 त्रीणि सत्यसरसः । वापी । " वापिः । वाप्यांवापिरपिस्मृतेतिद्विरूपकोशः । " दीर्घीतिख्यातायाः । " अधरोहणवापिकायाः । " ॥ २८॥

स्वेयं । परिखा । द्वेदुर्गाद्वहिर्यत्सति स्वातं क्रियतेतस्य चरदतिप्रसिद्धस्य । यत्र अंभसाधारणक्षेत्रादिसेकार्थजलानां संग्रहणं स आधार उच्यते । एकं ।
 “धरण, बांधदतिख्यातस्य ।” यदुक्तं । अपाधारणमाधारस्तदल्पंचालवालकमिति । आलवालं । “अलवालं ।” आवालं । आवापः । त्रीणि
 दृक्षादिमृलैः संमतं । भूतोऽथारणार्थयद्वेदनंतस्य । “अल्लंदतिख्यातस्य ।” नदी । सरित् ॥ २९ ॥ तरंगिणी । शैवालिनी । तटिनी । ज्हादिनी । “ज्हा

स्वेयं नुपरि स्वाधारस्त्वं भूसां यत्र धारणं ॥ स्यादालवालमावापो यनदी सरित् ॥ २९ ॥ तरंगिणी शैवालिनी
 तटिनी ज्हादिनी धुनी ॥ स्रोतस्विनी द्वीपवती स्ववंती निधगार्पगा ॥ ३० ॥ “कूलंकपा निर्झरिणी रोधोवका सरस्वती” ॥
 गंगा विष्णुपदी जन्हुतनया सुरनिम्नगा ॥ भागीरथी त्रिपथगा त्रिस्रोता भीष्मसूरपि ॥ ३१ ॥

दिनी । ” धुनी । स्रोतस्विनी । “स्रोतस्वती ।” द्वीपवती । स्ववंती । निम्नगा । आपगा । “अपगेति ज्हास्वादिरपि । विद्याद्वगारमागारमपगामापगा
 मपीति द्वित्वपत्रीयाः ।” द्वादशनयाः ॥ ३० ॥ “कूलंकपादिसरस्वत्यंतानि चत्वार्यपिनद्याः” । गंगा । विष्णुपदी । जन्हुतनया । सुरनिम्नगा । भा
 गीरथी । त्रिपथगा । त्रिस्रोताः । भीष्मसूः । अयोभागीरथ्याः । त्रिस्रोताः सांता ॥ ३१ ॥

कालिदी । सूर्यतनया । यमुना । शमनस्वसा । चत्वारियमुनायाः । शमनस्वसाऋदंता । रेवा । नर्मदा । सोमोद्भवा । मेकलकन्यका । “मेखलक
न्यका ” चत्वारिनर्मदायाः । “मेकलक ऋषिरद्विर्वातस्थकन्यका ।” ॥ ३२ ॥ करतोया । सदानीरा । द्वे गौरीचिवाहेकन्यादानोदकाज्जातायाः । “य
दुक्तं । प्रथमं कर्कटेद्वीप्यहंगंगारजस्वला । सर्वारक्तवहानयः करतोयां वुवाहिनीति ।” बाहुदा । सैतवाहिनी । द्वेकार्तवीर्याज्जनेनयाऽवतारितातस्याः ।
“बाहुदस्य कर्तवीर्यस्येयं बाहुदा ।” शतद्रुः । शुतुद्रिः । द्वेशतरुद्वेतिदेशभाषयाप्रसिद्धायाः । शुतुद्रिरित्यपि पाठः । शुतुद्रिस्तोममिति श्रुतेः पाठान् ।

कालिदीसूर्यतनयायमुनाशमनस्वसा ॥ रेवानुनर्मदासोमोद्भवामेकलकन्यका ॥ ३२ ॥ करतोयासदानीराबाहु
दासैतवाहिनी ॥ शतद्रुस्तुतुद्रिः स्याद्विपाशानुविपादस्थियां ॥ ३३ ॥ शोणो हिरण्यवाहः स्यात्कुल्याऽल्पाकृत्रिमा
सरित् ॥ शरावतीवेन्नवती चंद्रभागी सरस्वती ॥ ३४ ॥

वसिष्ठशापप्रभयान्छतथाद्रुताशतद्रुः । विपाशा । विपाद् । द्वेपाश
मोचिनीतिख्यातायाः । वसिष्ठं विपाशयतीति विपाद् । शकारांता ॥ ३३ ॥ शोणः । हिरण्यवाहः । द्वेनदविशेषस्य । “शोणानदीतिप्रसिद्धस्य ।”
याऽल्पाकृत्रिमासरित्साकुल्या । तालव्यांतं । एकं । “कुल्यानदीकुल्यमस्थिकुल्यावारिप्रणालिकेति धरणेर्नदीमात्रेपि । शरावती । वेन्नवती । चंद्रभा
गा । “चांद्रभागा । चांद्रभागी । चंद्रभागी । चंद्रभागाचांद्रभागाचसौकोतेति द्विरूपकोशः ।” सरस्वती ॥ ३४ ॥

कावेरी । एतेपंचसमिद्विशेषाः । एकैकं । अन्याथसरितः कोशिकीगंडकीचर्मण्वतीगोदावेण्याद्याः संतीतिशेषः । सिंधुसंगमः । द्वेनदीमेलकस्य
“संभियतेमिलंत्यचसंभेदः ।” पयसोजलस्यपदव्यानिर्गमनमार्गमकरमुखादिहृपाप्रणालीत्वैकतद्द्वयोः । पुंसितुप्रणालः ॥ ३५ ॥ उत्तरोदाविकसार ।
योत्रिपुदेविकायांनद्यांभवंदाविकं । सरव्यांनद्यांभवंसारवं । एकैकं । त्रियांतुदाविकी । सारवी । सौगंधिकं । कल्हारं । “कल्हारं” संध्याविक्रासिनः शु
ल्लसरोजस्य । हृत्कं । रक्तसंध्यकं । द्वैरक्तकल्हारस्य । सक्तान्संधीन् अकतिरक्तसंध्यकं ॥ ३६ ॥ उत्पलं । कुवल्यं । द्वेकुमुदस्य । “कमलसाधारणस्ये

कावेरीसरितोन्याथसंभेदः सिंधुसंगमः ॥ द्वयोः प्रणालीपयसः पदव्यांनिपुतत्तरौ ॥ ३५ ॥ देविकायां सरव्यां च भवे
दाविकसारवौ ॥ सौगंधिकं तु कल्हारं हृत्कं रक्तसंध्यकं ॥ ३६ ॥ स्यादुत्पलं कुवल्यमथ नीलांबुजन्मच ॥ इंदीवरं
च नीलेस्मिन्सिते कुमुदकैरवे ॥ ३७ ॥ शालूकमेपाकंदः स्याद्धारिपर्णीतुकुंभिका ॥ जलनीलीतुशेवालं शैवलं थकुमु
द्वती ॥ ३८ ॥

त्यन्ये । कुवलंतूत्पलं कुवमितिचिकांडशेषः । नीलेस्मिन्नुत्पले नीलांबुजन्म । इंदीवरं इतिद्वे । इंदीवारं इत्यपि । “सि
नेथुभेस्मिन्नुत्पले कुमुदं कैरवं । द्वे । “कैरवस्यहंसस्येदं प्रियंकैरवं” ॥ ३७ ॥ एपांउत्पलविशेषाणांकंदः शालूकस्यात् । एकं । धारिपर्णी । कुंभिका ॥ द्वे ज
लकुंभीतिस्यातायाः । जलनीली । शेवालं । शैवलः । शेवालश्चापिशैवालः शेवलोजलनीलिका । “अयंशेवाळदतिख्यातस्याकुमुद्वती ॥ ३८ ॥

कुमुदिनी । द्वेकुमुदिन्याः । "कुमुदयुक्तदेशस्य च ।" नलिनी । "नडिन्यपि । नडाः संत्यत्रेति नडिनी ।" बिसिनी । पद्मिनी । त्रयंकमलिन्याः । मुखश
 ब्दात्सरोजिनीप्रभृतयः । पद्मं । नलिनं । अरविदं । महोत्पलं ॥ ३९ ॥ सहस्रपत्रं । कमलं । शतपत्रं । कुशेशयं । पंकेतरुहं । तामरसं । सारसं । सरसीरुहं
 ॥ ४० ॥ विसप्रसूनं । राजीव । पुष्करं । अंभोरुहं । पोडशकमलस्य । वापुंसीति पोडशाभिरपि संबध्यते । तत्र पुंडरीकं । सितांभोजं । द्वेसितकमलस्य । र
 क्तसरोरुहं ॥ ४१ ॥ रक्तोत्पलं । कोकनदं । त्रयरक्तकमलस्य । कोकनदमिति रक्तकुंदे पिवर्तते । यदाहुः । रक्ताब्जे रक्तकुंदे च बुधैः कोकनदं स्मृतमिति । नालः ।
 कुमुदिन्यां नलिन्यां तु बिसिनीपद्मिनीमुखाः ॥ वापुंसि पद्मं नलिनमरविदं महोत्पलं ॥ ३९ ॥ सहस्रपत्रंकमलं शतप
 त्रंकुशेशयं ॥ पंकेतरुहं तामरसं सारसं सरसीरुहं ॥ ४० ॥ विसप्रसूनराजीवपुष्करं भोरुहाणि च ॥ पुंडरीकंसितांभोज
 मथरक्तसरोरुहं ॥ ४१ ॥ रक्तोत्पलं कोकनदं नालीनोत्पलं मथास्त्रियां ॥ मृणालं विसं मञ्जादिकदं वैखंडमस्त्रियां ॥ ४२ ॥
 नालं । "नालानालीच" द्वेपद्मादिदंडस्य । मृणालं । विसं । "मृणाली । मृणालं नलदेहो बंधुन पुंसकयोर्विशदति विश्वः ॥ मृणाले
 तु विशं विसमिति द्विरूपकोशः ।" द्वेमृणालस्य भिसेदतिख्यातस्य । अस्त्रियां ह्यो बंधुंसीः । अञ्जादिकदं वै कमलादीनां समूहं खंडमित्येकमस्त्रियां "शं
 दः । पंडः ।" तालव्यामूर्द्धन्योऽञ्जादिकदं वै पंडशब्दोऽयं । मूर्द्धन्यएव पभेपूर्वाचार्यैर्विनिर्दिष्टस्य म्मविवेकः ॥ ४२ ॥

करहाटः । शिफाकंदः । द्वेपद्यमूलस्य । “शिफामूलतरुप्ररोहस्तत्सहितःकंदः कंदोमूलं । शिफेतिचकंदमितिचपृथक्कुनमनीइत्येके । किंजल्कः । केसरः । “केशरः” । द्वेकेसरस्य । संवर्तिका । नवदलं । द्वेपद्यादीनांनवपत्रस्य । बीजकोशः । वराटकः । द्वेबीजकोशस्य । बीजानांकमलाक्षाणांकोशोबीजकोशः ॥ ४३ ॥ इतिवारिवर्गः ॥ ७ ॥ उक्तान्वर्गान्संग्रहेणोपसंहरति । उक्तमिति । मयास्वव्योमादिकमुक्तं । शब्दादीतिरसंगंधा

करहाटःशिफाकंदःकिंजल्कःकेसरैःश्लियां ॥ संवर्तिकानवदलबीजकोशोवराटकः ॥ ४३ ॥ इतिवारिवर्गः ॥ ७ ॥
उक्तंस्वव्योमिदिकालधीशब्दादिसनाद्यकं ॥ पातालभोगिनरकंवारिचैपांचसंगतं ॥ १ ॥ इत्यमरसिंहकृतौनाम
लिंगानुशासने ॥ स्वरादिकांडःप्रथमःसांगएवसमर्थितः ॥ १ ॥

दिग्ग्रहणार्थमादिशब्दः । एषांस्वर्गादीनांसंगतंसंबंधवशात्प्राप्तेदेवासुरमेघादिकंतत्त्वोक्तं ॥ १ ॥ इतीति । एवममरसिंहस्यकृतौनाम्नांलिंगानांचानुशासनेस्वरादिशब्दानांकांडःसमूहःसांगःअंगोपांगसहितःप्रथमःसमर्थितःकथितः ॥ १ ॥ श्रीमत्यमरविवेकेमहेश्वरेणविरचितएवं । प्रथमःस्वरादिकांडःसमाप्तः ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

इत्यमरकोशेअमरविवेकटीकायांप्रथमकांडःसमाप्तः

अथअमरकोशसटीकद्वितीयकांडप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ वर्गादिति । दहवद्वयमाणेऽस्मिन्कांडेऽगैर्मृच्छाखानगरादिभिरुपनिर्मृत्तावेशादिभिः सहितैः पृथ्वीपुरादिशब्दैर्वर्गाउदिताः ।
 वक्रुमारख्यादत्यर्थः ॥ तत्रक्षमाभृच्छेलः । मृगादिभिरित्यादिशब्देनपक्षिणां ग्रहः । “यद्वाग्नानत्तिपुनः पुनः समृगादीसिंहः” ॥ १ ॥ भूः । भूमिः । अ
 चला । अनन्ता । रसा । विश्वंभरा । स्थिरा । धरा । धरित्री । क्षोणिः । क्षौणिः । क्षौणी । क्षीपा । काश्यपी । क्षितिः ॥ २ ॥ सर्वसह ।

वर्गाः पृथ्वीपुरक्ष्माभृद्वनौपयिमृगादिभिः ॥ नृत्रक्ष्मसन्नविट्शूद्रैः सांगोपांगैरिहोदिताः ॥ १ ॥ भूभूमिरचलाऽनन्तर
 साविश्वंभरास्थिरा ॥ धराधरित्रीधरणिः क्षोणिर्ज्याकाश्यपीक्षितिः ॥ २ ॥ सर्वसहावसुमतीवसुधोर्वोवसुंधरा ॥
 गोत्राकुः पृथिवीपृथ्वीक्ष्माः वनिर्मेदिनीमही ॥ ३ ॥

वसुमती । वसुधा । उर्वी । वसुंधरा । गोत्रा । कुः । पृथि-
 वी । “पृथ्वी । पृथ्वीपृथिवीपृथ्वीतिराज्दर्णवः ।” पृथ्वी । क्ष्मा । अवनिः । “अवनी” मेदिनी । मही । “महिः” दत्तिसप्तविंशतिर्नामानि
 भूमेः । अत्रभूमीधरणीत्यादयोऽङ्गीयन्ता अपि । कृदिकारादृक्त्तिनदनिगणसूत्रान् ॥ ३ ॥

“विपुलेत्येकादशभूमेश्च ।” मृत् । मृत्तिका । द्वेमृवः । मृत्ता । मृत्ता । द्वेप्रशस्तमृदः । प्रशस्तामृत्तिकावित्यन्वयः । कृष्णभूमः कृष्णमृत्स्यादुदग्भू-
मउदङ्मृदि । पांडुभूम पांडुमृच्चेत्यपि पठ्यते ॥ सर्वैः सस्यैराढ्यामृत्तिकाउर्वेत्युच्यते । एकं । ऊपः । क्षारमृत्तिका । द्वेक्षारमृत्तिकायाः । ऊपोदंतः
॥ ४ ॥ ऊपयान् । ऊपरः । द्वयंक्षारमृद्विशिष्टस्य । द्वावप्यन्यलिङ्गौ । यथा । ऊपवतीऊपरावास्यली । ऊपरंस्थलमित्यादि । स्थली । अकचिन्म

“विपुलागम्हरीयात्रीगौरिलोकंभिनीक्षमा ॥ भूतयात्रीरत्नगर्भाजगतीसागरांवरा ॥ १ ॥” मृन्मृत्तिकाप्रशस्तानु
मृत्सान्मृत्त्वाचमृत्तिका ॥ उर्वरासर्वसस्याढ्यास्यादुपःक्षारमृत्तिका ॥ ४ ॥ ऊषवानूपरोद्वावप्यन्यलिङ्गौस्थलंस्थ
ली ॥ समानौमरुयन्वानौद्विखिलाग्रहतेसमे ॥ ५ ॥

स्थानस्य । ‘कचिमातुस्थला । स्थलमुभयसाधारणं ।” मरुः ।
धन्या । द्वेमरुदेशस्य । निर्जलेत्यं । म्रियतेपिपासयायस्मिन्मरुः । खिल । अग्रहत । द्वेअकटस्यक्षेत्रादेः । नग्रहन्यतेह्लादिभिरग्रहतं । “समे समा
नार्थे” त्रिपुलिङ्गेपुदस्यर्थः ॥ ५ ॥

जगती । लोकः । विटपं । “ विटपं । ” जगत्स्यात्पिटपेच्छीवंवायौनाजंगमेग्रिषु ॥ जगतीभुवनेक्षमायांछंदोभेदेजनेपिच । लोकस्तुभुवनेजनेइतिमेदिनी । “ विटपःपुमानितिबोपालितः । ” भुवनं । जगत् । पंचभूतलस्य । “ एकंमहाभूतंपृथिवी । पंचमहाभूतविपर्येद्रियात्मकंजगदितिपृथ्वीजगतोभेदः । ” अयंजंबुद्वीपवर्तीदृश्यमानोलोकःभारतनामकंवपेक्षेयं । “ उक्तंच । उत्तरंयत्समुद्रस्यहिमाद्रेश्चैवदक्षिणं ॥ वर्षतद्भारतंनामभारतीयव्रतं ततिरिति । ” भारतस्यराज्ञदंभारतं । “ वर्षशब्दःपुष्टिगोपि । पुन्रपुंसकयोर्वर्षजंबुद्वीपाब्दवटिष्वितिरुद्रः । वर्षास्त्रीभारतादौचजंबुद्वीपाब्दवटिष्वितिमेदिनी । ” एकं । एवमिलालतादी

त्रिष्वथोजगतीलोकौविटपंभुवनंजगत् ॥ लोकौयंभारतंवर्षशरावत्यास्तुयोऽवधेः ॥ ६ ॥ देशःप्राग्दक्षिणःप्राच्य

उदीच्यःपश्चिमोत्तरः ॥ प्रत्यंतोऽस्लच्छदेशःस्यान्मध्यदेशस्तुमध्यमः ॥ ७ ॥

न्यटौवर्षाण्यम्यान्यपिशरावत्याअवधेः ॥ ६ ॥ यःप्राग्दक्षिणःप्राक्सहितोदक्षिणोदेशः सप्राच्यइत्येकं । शरावत्याअवधेयःपश्चिमोत्तरःपश्चिमसहितउत्तरोदेशःसउदीच्यइत्येकं ॥ प्रत्यंतः । मल्लच्छदेशः । द्वेदिशाचारहितस्यकामरूपादेः । “ यदुक्तं । चतुर्वर्ण्यव्यवस्थानयस्मिन्देशेनविद्यते । तंमल्लच्छविपयंप्राङ्पुरार्यावर्तमतःपरमिति । ” मध्यदेशः । द्वे । एतत्परिमाणंतु । हिमवद्विध्यधोर्मध्येत्याग्निवनशनादपि ॥ प्रत्यवेगंप्रयागाच्चमध्यदेशःप्रकीर्तितइति ॥ विनशानतीर्थभेदः । “ कुरुक्षेत्रं ” ॥ ७ ॥

आर्यावर्तः । पुण्यभूमिः । द्वे विध्यहिमाचलयोरंतरस्य । उक्तं च । आसमुद्राच्चैष्वर्षादासमुद्राच्चपश्चिमात् ॥ तयोरैवांतरगिर्योरार्यावर्त्तविदुर्बुधादिति
 “हिमप्रधानोऽगः हिमागः । हिमेनाल्यते हिमालः । अलभूषणादौघम् ।” नीवृत् । जनपदः । द्वे जनैर्वास्यमानराट्स्यमगधादेः । नीवृत्सुं सिसाह
 चर्यात् । नियतवर्तते स्मिन्नीवृत् । नहि वृत्तीति दीर्घः । “जनः पदवस्तु यत्र । भवे जनपदो जानपदोऽपि जनदेशयोरिति विश्वमेदिन्यौ ।” देशः । द्वे न
 विषय । उपवर्तनं । त्रीणि ग्रामसमुदायलक्षणस्य देशमात्रस्य ॥ ८ ॥ अथ गोष्ठशब्दमभिव्याप्य व्यवस्थायां त्रिषु त्रिषु लिंगेषु इत्यर्थः । नङ्गान् । नङ्गलः । द्वे न

आर्यावर्तः पुण्यभूमिर्मध्याविध्यहिमालयोः ॥ नीवृज्जनपदो देशविषयौ तत्पवर्तनं ॥ ८ ॥ त्रिष्वङ्गोष्ठान् नङ्गप्राये नङ्गा
 नङ्गल इत्यपि ॥ कुमुदान् कुमुदप्राये वेतस्वान्वहुवेतसे ॥ ९ ॥ शाद्वलः शाद्वल इति सजं बाले तु पंकिलः ॥ जलप्रायमनू

पंस्यत्पुंसिकच्छस्तथाविधः ॥ १० ॥

इप्राये नङ्गवहुले देशे ॥ कुमुद्वानित्येकं कुमुदप्राये । वेतस्वानित्येकवहुवेतसे । बहवो वेतसावानीरा
 यनतस्मिन्देशे । तदस्मिन्नस्तीत्यर्थे कुमुदनङ्गवेतसेभ्योऽङ्गानुप् ॥ ९ ॥ शाद्वर्षालतवृणैर्हरितेशोशाद्वल इत्येकं । शादाः संत्यस्मिन्शाद्वलः । सजं बालिकर्दमयुक्ते
 देशे पंकिल इत्येकं । जलप्रायः । अनूपं । द्वे जलबहुले देशस्य । अनुगता आपोऽत्र अनूप । तथाविधः अनूपसदृशः कश्चिन्नद्यादेरुपानदेशः कच्छ इत्युच्यते ।
 एकः । कच्छशब्दस्य पुंसोतिविशेषस्त्रिष्विति पूर्वोक्तस्य बाधनार्थः । कच्छ इत्यनूपस्यैव पर्याय इति केचित् । “कच्छं । कच्छमनूप इति बोधोपाहितः” ॥ १०

शर्करा । शर्करिलः । द्वेवालुकायुक्तदेशे । तत्रशर्करास्त्री । शर्करः । शर्करावान् । द्वेवालुकायुक्तस्यदेशादेः । आदिमोशर्कराशर्करिलोदेशेएव । दे
शेऽलिलवीचेतिनियमान् । एवंसिकतावत्युन्नेयाऊहनीयाः । तथाहि । सिकताः । सिकतायुक्तस्यदेशस्य । सैकतः । सिकता
यान् । द्वेवालुकायुक्तस्यदेशादेः । तत्रसिकतानित्यत्रियांबहुत्वेच । “अत्रशर्करासिकताशब्दोद्भावपिवहुवचनानावितिकेचित् ।” ॥ ११ ॥ देश

स्त्रीशर्कराशर्करिलःशर्करःशर्करावति ॥ देशएवादिमविवमुन्नेयाःसिकतावति ॥ ११ ॥ देशोनघंबुदृष्ट्यंबुसंप
न्नव्रीहिपालितः ॥ स्यान्नदीमातृकोदेवमातृकश्चयाक्रमं ॥ १२ ॥ सुराक्षिदेशराजन्वानस्यात्ततोऽन्यन्नराजवा
न् ॥ गोपुंगोस्थानकंनत्तुगौक्षीनंभूतपूर्वकं ॥ १३ ॥

इति । नघंबुभिर्दृष्ट्यंबुभिश्चसंपन्नेत्रीहिभिःपालितोदेशःक्रमेणन
दीमातृकोदेवमातृकश्चस्यात् । नघंबुजातसस्यद्वितोनदीमातृकः । दृष्ट्यंबुजातसस्यद्वितोदेवमातृकद्वत्यर्थः । एकैकं ॥ १२ ॥ धर्मशीलःशोभनो
राजायत्रससुराजा तस्मिन्देशराजन्वान् । एकं । ततोऽन्यन्नराजमात्रयुक्तेदेशराजवान् । एकं । गोष्ठं । गोस्थानकं । द्वेगवांस्थानस्य । तद्गोष्ठंभूतपूर्वकंचे
त्तुगौक्षीनमित्युच्यते । पूर्वयद्यगावआसन्तत्स्थानंगौक्षीनमित्यर्थः । गोष्ठात्त्वजभूतपूर्वदतिखन् । एकं ॥ १३ ॥

पर्यंतभूः । परिसरः । द्वेनदीपर्वतादीनामुपांतभुवः । सेतुः । आलिः । " आली " द्वेसेतोः " पुल्लिङ्गायामालौसेतुः पुमानित्यन्वयः । वामलूरः । नाकुः । बल्मीकं । शोणिवल्मीकस्य ॥ १४ ॥ अयनं । बर्त्स । मार्गः । अध्वा । पंथाः । " पथः । वाटः पथश्च मार्गश्चेति त्रिकांडशेषः " पदवी । " पदविः " । सृतिः ॥ सरणिः । ' शरणिः पथिचावलाविति तालव्यादिविजयात्तालव्यादिरपि । ङीष्तेऽपि " पद्धतिः । " पद्धती " पद्या । बर्त्सनी । " बर्त्सनिः ।

पर्यंतभूः परिसरः सेतुरालौखियांपुमान् ॥ वामलूरश्च नाकुश्च बल्मीकं पुन्रपुंसकं ॥ १४ ॥ अयनं वर्त्समार्गाध्वपंथा
नः पदवीस्तृतिः ॥ सरणिः पद्धतिः पद्यावर्त्सनीकपदीति च ॥ १५ ॥ अतिपंथाः सुपंथाश्च सत्पथश्चाचितेऽध्वनिः ॥ व्य
ध्वोदुरध्वोविषयः कदध्वाकांपथः समाः ॥ १६ ॥ अपंथास्त्वपथंतुल्येऽंगटकचतुष्पथे ॥ प्रांतरंदूरशून्योऽध्वाकां

तारिवर्त्सदुर्गमं ॥ १७ ॥

वर्त्सनिः । बर्त्सनी बर्त्सनीपथीति हेमः । " एकपदी । द्वादशमार्गस्य ॥ १५ ॥ अतिपंथाः । सुपंथाः । सत्पथः । त्रयं
अचितेऽध्वनिशोभने मार्गे । व्यध्वः । दुरध्वः । विषयः । कदध्वा । कापथः । " कुपथोपि " पंचदुर्गमस्य । तत्र कदध्वानांतः ॥ १६ ॥ अपंथाः । अपथं ।
द्वे अमार्गस्य । शृंगाटकं । चतुष्पथं । द्वे च व्हाटादिति ख्यातस्य । दूरश्चासौ शून्यश्च दूरशून्यः छायाजलादिवर्जितो दूरस्योऽध्वामार्गः प्रांतरमित्युच्यते । एकं ।
यद्गुर्गमचोरकं टकाद्युपद्रवयुक्तं वर्त्समार्गः कांतारमित्युच्यते । " पुंसिकांतारः कांतारोऽस्त्रीमहारण्ये विलेदुर्गमवर्त्सनीति मेदिनी । एकं ॥ १७ ॥

कोरायुगंगय्यतिरित्युच्यते । कोशोधनुःसहस्रैर्धनुर्हस्तचतुष्टयं ॥ “द्वाभ्यां धनुःसहस्राभ्यां गव्यूनिः पुंसि भाषितामिति शब्दाणि वासुस्यपि । क्रीवेतु गव्यूतं ।
 धन्यं तं सहस्रं तु कोशः कोशद्वयं पुनः । गव्यूतस्त्रीनुगव्यूनिर्गौरुतं गोमतं च तदिति वाचस्पतिः ।” किष्कणाहस्तानां चतुःशतं “चतुःशतीवा” नलवइत्यु
 च्यते । चतुःशतहस्तमितं स्थानं नलवसक्कमित्यर्थः । एकं ॥ घंटापथः संसरणं । द्वेराजपथमात्रस्य । घंटापलक्षितगजादीनां पंथा । घटापथः । “दशधन्वं
 तैरोराजमार्गो घंटापथः स्मृत इति चाणक्यः” तत्संसरणं पुरस्य नगरस्य चेतुषु निष्करमित्येकं । वृधैः संसरणं वर्त्मन गजादीनामसंकुलं । पुरस्योपस्करं चोक्तमि

गव्यूनिः स्त्री कोशं युगं नलवः किष्कुचतुःशतं ॥ घंटापथः संसरणं तत्पुरस्योपनिष्करं ॥ १८ ॥ “द्यावापृथिव्यौ राद
 स्यौ द्यावाभूमी च रौद्रसी ॥ दिवस्य पृथिव्यौ गंगानुरुमा स्यात्पृथिव्याकरः ॥ १ ॥” इति भूमिवर्गः ॥ पूः स्त्री पुरी नग
 रौ वापत्तनं पृष्ठभेदनं ॥

तिभृगः ॥ १८ ॥ “द्यावेत्यादिपंचद्विवचननामानि द्यावाभूम्योः । गंजेत्यादित्रयं क्षारसमुद्रम्य । गंजा
 खनौ मुराग्रहे । रुमामुपीवदोऽपु विशिष्टलवणाकर इति मेदिनी । गंजारुमेस्त्रियां ।” ॥ १ ॥ अंगोपांगोपेक्षया भूमिरेवात्र प्रधानमिति भूमिवर्ग इति व्य
 पदेशः । एवमन्यत्रापि मंतव्य ॥ इति भूमिवर्गः ॥ ७ पूः । पुरो । “पुरिः ।” पत्तनं । “पट्टनं ।” पृष्ठभेदनं ॥ ॥ ७ ॥

स्थानीयं । निगमः । सप्तकंनगरस्य । पूः । पुरौ । पुरीनगर्घौवास्त्रियौ । पक्षेपुरं । नगरं । केचिदत्रभेदंचक्रुर्यथा । यत्रानेकशिल्पिनोनेकवणिगादि
व्यवहारस्तत्पुरादिसंज्ञ । यत्रराजातदनुचराश्चसंति तत्पुरं पत्तनादिसंज्ञं । यथाकारादिवेष्टितंविस्तीर्णपुरंतत्स्थानीयादिनामकमिति । यन्मूलनगराद
न्यत्पुरंतच्छाखानगरमित्यन्वयः । एकं । मूलनगरराजधानी । ” १ ॥ वेश्याजनस्यसमाश्रयोनिवेशस्थानंवेशात्तुध्यते । द्वेवेश्यानिवासस्य । ” ता
लव्यातं । नेपथ्येगृहमात्रेचवेशोवेश्यागृहेपिचेतितालव्यांतरभसः । गृहमात्रेगणिकायाःसद्वनिवेशोभवेत्तुतालव्यः । तालव्योमूर्द्धन्योऽलकरणेक

स्यानीयंनिगमोऽन्यत्तुयन्मूलनगरात्पुरं ॥ १ ॥ तच्छाखानगरंवेशोवेश्याजनसमाश्रयः ॥
आपणस्तुनिपद्यायांविपणिःपण्यवीथिका ॥ २ ॥

यितआचार्यैरित्यूष्मविवेकः । ” आपणः । नि
पद्या । द्वेक्रयवस्तुशालायाः । हृदवणिकूपथपण्याजिरादिकमपि । विपणिः । ” विपणी । ” पण्यवीथिका । द्वेक्रयवस्तुशालापक्तेः । चत्वार्य
पिहृदस्येत्यन्ये । विपणिस्त्री । ” आपणादिद्वयंहृदस्य । बाजारदतिप्रसिद्धस्य । विपणीतिद्वयंहृदस्यविप्रयस्थानस्येत्यपिमनं ” ॥ २ ॥

रथ्या । यतोली । विशिखा । त्रीणिषामभ्यन्तरमार्गस्य । घवः । वप्रं । द्वेपरिवोद्धृतमृत्तिकाकूटस्य । “प्राकाराधारस्यवा ।” प्राकारः । वरणः । सालः । “शालः । तालव्यो नृपक्षपयोः शालोद्वेक्षेतौ भेदे च । तालव्य इत्युक्तस्तथा खियां दक्षशाखायामित्युष्मविवेकः । सालो वरणसर्जयोरितिरभसः ।” त्रयं यष्टिका कंटकादिरचितवेष्टनस्य । नगरादेः प्रांतभागे यादृतिः वेष्टनं वेणुकंटकादीनां तत्प्राचीनिमित्युच्यते । “प्राचीरमित्यपि ।” एकं ॥३॥ भित्तिः । कुलां । द्वे भित्तेः । तत्कुलां अंतर्न्यस्तकीकसचेद्वहूकसंज्ञं । “एडुकं । एडोकं । भवेद्वेडोकमेडुकमिति द्विरूपकोशः ।” एकं । अंतर्न्य

रथ्याप्रतोली विशिखास्याचयेवप्रमखियां ॥ प्राकारेश्वरणः सालः प्राचीनं प्रांततो वृत्तिः ॥ ३ ॥ भित्तिः स्त्रीकुड्यमे
दुंकं यदंतर्न्यस्तकीकसं ॥ गृहं गेहादवसितं वेष्टनमसन्ननिकेतनं ॥ ४ ॥ निशांतर्पस्य सदनं भवनागारमंदिरं ॥ गृहाः
पुंसि च भूम्येव निकाय्य निलया लयाः ॥ ५ ॥

स्तानिकीकसानि अस्थीनि दार्ढ्यार्थं यत्र तत् । कीकसं कठिनद्रव्यस्योपलक्षणं । गृहं । गेहं । उदवसितं । वेष्टनं । सन्नं । निकेतनं ॥ ४ ॥ निशांतं । पस्यं । “वस्यं । वसेस्तिः । तत्र साधुरिति यत् ।” सदनं । “सादनं ।” सदनं सादनं स
मभित्तिद्विरूपकोशः । भवनं । अगारं । “आगारं । विद्यादगारमागारमपगामपीति द्विरूपकोशः ।” मंदिरं । गृहाः । निकाय्यः । निलयः ।
आलयः । पोदरा गृहस्य । तत्र गृहशब्दः बहुत्वे नित्यं पुंसि च । “स्त्रीष्वपि ।” ॥ ५ ॥

वासः। कुटी। शाला। सभा। चत्वारिसभागृहस्य। तत्रकुटोद्वयोःस्त्रियांतुकुटीकुटिश्च। “कुटःकोटोपुमानस्त्रीघटेस्त्रीपुंसयोर्गृहेइतिभेदिनी। गृहादिस
भातानिर्विशतिर्नामानिगृहस्येत्यन्ये।” संजवनं। चतुःशालं। द्वेअन्योन्याभिमुखशालाचतुष्कस्य “चौसोपी, चौपट, चौकइतिप्रसिद्धस्या” पर्णशा
ला। उटजः। द्वेमुनिगृहस्य। “उटजस्तृणपर्णादिरितिदेशोकाशः॥” ६ ॥ चैत्यं। आयतनं। द्वेयज्ञायतनभेदस्य। वाजिशाला। मंदुरा। द्वेअश्व
शालायाः। “पागाइतिल्यातायाः” आवेशनं। शिल्पिशाला। “शिल्पशालेत्यपिपाठः। तत्रशिल्पस्यशालेति।” द्वेस्वर्णकारादीनांशालायाः। प्रपा। पानी
वासः। कुटीद्वयोःशालासभासंजवनंत्विदं॥ चतुःशालंमुनीनांतुपर्णशालोदजोस्त्रियां॥ ६ ॥ चैत्यमायतनंतुल्येवा
जिशालातुमंदुरा॥ आवेशनंशिल्पिशालाप्रपापानीयशालिका॥ ७ ॥ मठश्छात्रादिनिलयोगंजातुमदिरागृहं॥
गर्भागारंवासगृहमरिष्टंसूक्तिकागृहं॥ “कुट्टिमोऽस्त्रीनिवद्वाभूश्चंद्रशालाशिरोगृहं॥ ८ ॥ यशालिका। द्वेजलशालायाः।
“पाणपोहीइतिप्रसिद्धायाः”॥ ७ ॥ छात्रादिनिलयःशिष्यादीनांगृहमठइत्युच्यते। “छात्रोतिवास्यादिर्येषांपित्राजकक्षपणकादीनतिपांनिलयइति
वा।” आदिनाकापालिकादिसंग्रहः। गजादिद्वयमथस्थानस्य। गर्भागारं। वासगृहं। द्वेगृहमध्यभागस्य। अरिष्टं। सूतिकागृहं। “सूतकादी
नामत्वविकल्पास्तूतकागृहं।” द्वेप्रसवस्थानस्य। “चत्वारोपिपर्यायाइत्यन्ये। पाषाणादिनिबद्धाभूःसुकुट्टिमइत्येकं। भूमिगृह, नळघर, इतिप्रसिद्ध
स्य। चंद्रादिद्वयं गृहोपरितनगृहस्यउपरमाडी, अटाळीइत्यादिप्रसिद्धस्य॥ ८ ॥

वातायनं । गवाक्षः । द्वेगवाक्षस्य । "श्रीरोकादतिप्रसिद्धस्य" मंडपः । जनाश्रयः । तत्रमंडपस्य । द्वेमंडपस्य । धनिनां धनवतां वासः गृहंतत्
हर्म्यादि । आदिना स्वस्तिकादालिकादेर्धहः । देवानां राज्ञांच गृहं प्रासाद इत्येकं ॥ ९ ॥ सौधः । राजसदनं । उपकार्या । उपकारिका । चत्वारि राज
गृहस्य । स्वस्तिकादयर्धश्चरसयनां राजगृहाणां प्रभेदाः स्युः । तत्र चतुर्द्वारो रणः स्वस्तिकः । उपर्युपरि गृहं सर्वतो भद्रः । वर्तुलाकृतिर्नद्यावर्तः ॥ १० ॥

वातायनं गवाक्षोऽथ मंडपोऽसौ जनाश्रयः ॥ हर्म्यादि धनिनां वासः प्रासादो देवभूजां ॥ ९ ॥ सौधोऽसौ राजसदन
मुपकार्योपकारिका ॥ स्वस्तिकः सर्वतो भद्रो नद्यावर्तादयोपि च ॥ १० ॥ विच्छेदकः प्रभेदा हि भवन्तीश्वरसन्ननां ॥
रुयगारं भूभुजामंतः पुरं स्यादवरोयनं ॥ ११ ॥ शुद्धांतश्चावरोधश्च स्याददृष्टः क्षौममस्त्रियां ॥ प्रधानप्रचणालिंदा
बहिर्द्वारप्रकोष्ठके ॥ १२ ॥

विस्तीर्णमुदरो विच्छेदकः । "विच्छेदकः" आदिनारुचकवर्द्धमानादिग्रहः । भूभुजां
राजां सयगारं स्त्रीगृहंतत् अंतः पुरं अवरोधनं ॥ ११ ॥ शुद्धांतः । अवरोधः । चत्वारि । अदृष्टः । क्षौमं । "क्षौमं" द्वेहर्म्यादिपृष्ठस्य "उपरिगृहस्य माडी
इत्यादिरव्यातस्य ।" गृहविशेषस्येत्येके । प्रधानः । अलिंदः । "अलिंदः" गृहेकदेशे अलिंदः प्रधानः प्रधानस्तथेत्यमरमाला । "त्री
णिद्वाराद्वहिर्ध्वं प्रकोष्ठकस्तत्र ।" द्वारयकोष्ठाद्वहिर्द्वाराप्रवर्तिचतुष्कस्येति वा ॥ १२ ॥

गृहावपदृणी । देहली । देहूद्वाराधोभागस्य । उंवरदतिप्रसिद्धस्य । “देहूगोमयायुपलेपंलातीतिविगृहीतत्वाद्देहद्वाराधोभागस्य उंवरवोठा उंवरठाद
तिष्ठानस्य ।” अंगणं । “अंगनं । अंगनं प्रांगणेयानेकामिन्यामंगनामतेतिनांतवर्गेविश्वः ।” चत्वरं । अजिरं । त्रीणि प्रांगणस्य । शिलेत्येकंद्वारस्तं भावः
स्थितकाष्ठस्य । “शिली । तलदारुशाल्ययोपिनासादाह्वमस्ययदितिबोपालितात् ।” दंत्यांतं । “दंत्यांतं” द्वारस्तंभोपरिस्थितस्य दारुणः । “मस्त

गृहावग्रहणीदहल्यंगणं च त्वराजिरे ॥ अधस्ताद्धारुणिशिलानासादारूपरिस्थितं ॥ १३ ॥
प्रच्छन्नमंतद्वारं स्यात्पक्षद्वारं तु पक्षकं ॥ वलीकनीधेपटलप्रानैऽथपटलं छदिः ॥ १४ ॥

कपटो गणेशपट्टीदतिप्रसिद्धस्य ।” १३॥ प्रच्छन्नं । अंतर्द्वारं । द्वेगुप्तद्वारस्य । खिडकीसंज्ञस्य । पक्षद्वारं । पक्षकं । द्वेषार्थद्वारस्य । प्रच्छन्नमंतर्द्वारं स्यात्पक्षद्वारांतनुव्यतदतिकालायात्पक्षद्वारं पूर्वाच्ययीत्यन्ये । ” वलीकं । “ वलीकः पटलंप्रांतदतिबोपालितासुंस्त्वमपि ” नीघ्रं । द्वेपटलप्रांते गृहच्छादरंस्य । “ भित्तिवहिर्भागीयस्य वळचणपहवीदतिख्यातस्य ” पटलं । छदिः द्देछादनस्य । “ शाकारदतिख्यातस्य । ” छदिः सांतं स्त्रियां । छदिषौ ॥ १४॥

गोपानसी । वलभी " वलभी " वलभीतिमूर्द्धन्यमध्योपि । शुद्धातिवडभीचंद्रशालेसौधोर्ध्ववृश्मनीतिरभसः । ओकोगृहं पिठं चालोवडभीचंद्रशालिके
तित्रिकांशोपः । " द्वेछादनार्थयद्वक्रदशरुतत्र । पटलाधारभूतवक्रकाठेदत्यर्थः । " पटलाधारवंशपंजरस्य ओमणकडणीवांसादतिप्रसिद्धस्य सज्जादस्य
पिमंतः । " कपोतपालिका । विटंकं । द्वेसौधादौकाढादिरचितपक्षिगृहस्य ॥ १५ ॥ द्वाः । द्वारं । प्रतिहारः । " प्रतिहारः " । त्रयंद्वारस्य । तत्रद्वाः स्त्रियारंकां
तः । वितर्दिः । " वितर्दी " । द्वेदिकाः । द्वेवेद्याः । " अंगणादिपुस्तस्योपवेशस्थानस्येतिवा । " वितर्दिस्त्री । तोरणः । बहिर्द्वारं । द्वेतोरणस्य । " द्वारबाह्यभा

गोपानसीनुवर्त्तंभीछादनेवक्रदारुणि ॥ कपोतपालिकायां विटंकं पुन्रपुंसकं ॥ १५ ॥ स्त्रीद्वारं प्रतिहारः स्याद्वित
र्दिस्तुवेदिका ॥ तोरणोऽस्त्रीबहिर्द्वारं तु गोपुरं ॥ १६ ॥ कूटं पूर्द्धारियद्वस्तुनखस्तस्मिन्नथ त्रिषु ॥ कर्पाटमरं तु
त्येतद्विष्कंभोऽर्गलं नना ॥ १७ ॥

गस्य । " पुरद्वारं । गोपुरं । द्वेनगरद्वारस्य ॥ १६ ॥ पूर्द्धारिनगरद्वारे सुखेनावतारणा
र्थं " कमनिम्नं " यन्मुक्तं किमेतत्तत्रहस्तिनखदत्येकं । कर्पाटं । " कर्पाटं " । कर्पाटश्च कर्पाटश्च त्रिषु स्यादरं नेनेति वाचस्पतिः । कर्पाटश्चरमिति
त्रिकांशोपः । " अरं । द्वेकवाहदतिख्यातस्य । तत्रिषु । तत्र स्त्रियां कर्पाटी । अररी । तद्विष्कंभः तस्य कर्पाटस्यावटं भकं यन्मुसलं तद्वर्गलमित्यु
च्यते । तत्सोऽनपुंसकयोः । स्त्रियां त्वर्गला । " तद्विष्कंभ्यर्गलमिति पाठः । " ॥ १७ ॥

आगेहणं । सोपानं । द्वेसोपानस्य । “पायरीदितित्यातस्य ।” निश्चेणिः । “निश्चेणिरित्यपि । नियताश्रेणिः पंक्तिरेति निश्चेणिः ।” अधिरोहिणी । द्वयं नि
सृणी । “शिबी” इति त्यातस्य ॥ संमार्जनी । शोधनी । द्वे सारणी । “केरसुणी” इति त्यातस्य । तया संमार्जन्या निक्षिप्ते निरस्ते केर इति ख्याते संकरः । निः
संकार इति पाठकर्मणि पञ्च । “अवकरः । इति द्वयं ॥ १८ ॥ मुखं । निःसरणं । द्वे गृहादिमुखभूतस्य द्वारप्रदेशस्य । “उसदारपुढीलदार इति ख्यातस्य । निः
सरत्यनेन निःसरणं ।” सन्निवेशः । निकर्षणं । द्वे समीचीनवासस्थानस्य । “पुरादौ गृहादिरचनापरिच्छिन्नदेशस्येत्यर्थः । संवसथः । यामः । द्वे यामस्य ।

आरोहणं स्यात्सोपानं निश्चेणिस्त्वधिरोहिणी ॥ संमार्जनी शोधनी स्यात्संकरोऽवकरस्तथा ॥ १८ ॥ क्षिप्ते मुखं निःस
रणं सन्निवेशो निकर्षणं ॥ समौ संवसथग्राभौ वेदमभूवस्तुरस्त्रियां ॥ १९ ॥ ग्रामान्ते उपशल्यं स्यात्सीमसीमेस्त्रि
यामुभौ ॥ घोप आभीरपल्ली स्यात्पक्ष्णः शबरालयः ॥ २० ॥ इति पुरवर्गः ॥

वेदमभूवस्तुरभूमिः वास्तुरित्युच्यते । द्वे । “गृहरचना
वच्छिन्नभूमिः” ॥ १९ ॥ यामान्ते यामस्य समीपप्रदेशे उपशल्यमित्येकं । यामान्तमुपशल्यमित्यपि पाठः । “तत्र यामस्यान्ते समीपं” । सीमा । सीमा ।
द्वे यामादेर्मर्षाद्यां । नामन्सीमन् नित्यादि निपातनात् । पूर्वानकारांतः । “उभे द्वे स्त्रियां” घोपः । आभीरपल्ली । “आभीरपल्लिः ।” द्वे गोपालग्रामस्य ।
तद्गृहस्य वा । कुटीकयामकयोः पल्लिरिति शाश्वतः । शबरस्यालयः पक्ष्ण इत्युच्यते । द्वे “भिल्लयामस्य ।” शबरो वनचांडालः ॥ २० ॥ इति पुरवर्गः ॥

महोदधः । शिखरी । दमाभृत् । अहार्यः । घरः । पर्वतः । अद्रिः । गिरिः । ग्रावा । अचलः । शैलः । शिलोच्चयः । त्रयोदशपर्वतसामान्य
स्य ॥ १ ॥ लोकालोकः । चक्रवालः । “चक्रवादः” द्वेसप्तद्वीपवत्याभूमेऽप्यकारभूतेगिरौ । त्रिकूटः । त्रिकुत् । द्वेत्रिकूटाचलस्य । दांतः त्रिक
कुत् । अस्ताः । चरमदमाभृत् । द्वेअस्ताचलस्य । “अस्तंक्षितेष्ववसिते त्रिपुनापश्चिमाचलेऽतिविश्वमेदिन्यौ” उदयः । पूर्वपर्वतः । द्वेउदयाचलस्य ॥ २ ॥

महोदधेशिखरिध्माभृदहार्यधरपर्वताः ॥ अद्रिगोत्रगिरिग्रावाचलशैलशिलोच्चयाः ॥ १ ॥ लोकः
लोकश्चक्रवालत्रिकूटलिङ्गकुत्समौ ॥ अस्तसुचरमध्माभृदुदयः पूर्वपर्वतः ॥ २ ॥ हिमवान्निपथो
विन्ध्योमात्यवान्पारियात्रकः ॥ गंधमादनमन्येचहमकूटादयोनगाः ॥ ३ ॥

हिमवानित्यादयः सप्तपर्वतविशेषाः । आद्रिनामलयचित्रकूटमंदरादयः । एकैकं । “ठक्” पारियात्रक इत्यपि पाठः । गंधमादन इति
पुष्टिगोप्यन्यत्र । स्यादंधमादनोभृंगे गंधकेवानरांतरे ॥ त्रीसुरायां नेगेन खीतिमेदिनी ॥” ३ ॥

पापाणः । प्रस्तरः । पावा । उपलः । अश्मा । शिला । दृषत् । सप्तपापाणस्य । शिलादृषवौस्त्रियां । कूटः । शिखरं । शृंगं । त्रयमपिपुन्यपुंसक
लिंगं पर्वतापस्य । “अस्त्रीतिपूर्वोत्तराभ्यां संबध्यते । शिखरवाची शृंगशब्दः स्त्रीबएव दृश्यते ।” प्रपातः । अतटः । भृगुः । त्रयं पर्वतात्पतनस्थानस्य । प्रपतत्य
स्मिन्प्रपातः । न विद्यते तटोऽत्रेत्यतटः । “प्रपातस्तु तटो भृगुरित्यपि पाठः । तत्र प्रपत्य ते यतस्तटात्सतटो भृगुरिति ॥ ४ ॥ अद्रेर्नितं वो मध्यभागः कटक इ

पापाण प्रस्तरग्रावोपलाश्मानः शिलादृषत् ॥ कूटोऽस्त्री शिखरं शृंगं प्रपातस्त्वतटो भृगुः ॥ ४ ॥ कटकोऽस्त्री नितं

वोद्रेः स्त्रुः प्रस्यः सानुरस्त्रियां ॥ उत्सः प्रस्त्रवणं वारिप्रवाहो निर्झरो झरः ॥ ५ ॥

त्युच्यते । एकं । स्त्रुः । प्रस्थः । सानुः ।

श्रीणिपुन्यपुंसकलिगानि समभूभागे पर्वते कदेशे । तत्र स्त्रुः पुमानेवेति सर्वधरः । त्रौति प्रस्त्रवत्यंभः स्त्रुः । प्रतिष्ठतेऽस्मिन्प्रस्थः । सनोति ददाति सुखं सानुः । उ
त्सः । प्रस्त्रवणं । द्वयत्रपानीयं निपत्य बहुलीभवति तस्य स्थानस्य । प्रस्त्रवत्यस्मिन्प्रस्त्रवणं । वारिप्रवाहः । निर्झरः । झरः । “झृपो देवादिकान् पित्वा दडि झ
रा । अश्मदः झरिः । डीपि झरीच ” त्रीणि झरा इति स्थानस्य । पंचापि पर्याभादत्यन्धे ॥ ५ ॥

दरी । कंदरः । द्वेपर्वतस्यगृहाकारकत्रिमविवरस्य । पक्षेकंदरा । गुहा । गम्हरं । द्वेदेवखातेअकृत्रिमविलेबिलविषये । केचिद्देवखातादिपर्यायच
तुटयमाहुः । यत्काल्यः । देवखातेविलंगुहेति । गम्हरं विलदंभयोरिति च । केचिन्तु । सूक्ष्मस्थूलभेदनद्वाभ्यांद्वाभ्यांभेदमाहुः । गिरेःसकाशाच्च्युताः
पतितायेस्थूलपापाणास्तेगंडशैलास्तुच्यन्ते । “गिरेस्तिर्यक्प्रदेशाद्वह्निर्निगताःशूलाकारपापाणास्तेदंतकादत्येकं ।” ॥ ६ ॥ खनिः । “खानी । खा

दरीतुकंदरोवास्त्रिदेवखातविलेगुहा ॥ गम्हरंगंडशैलास्तुच्युताःस्थूलोपलागिरेः ॥ ६ ॥ “दंतकास्तुबहिस्तिर्यक्प्रदे
शान्निर्गतागिरेः॥” खनिःस्त्रियामाकरःस्यात्पादाःप्रत्यंतपर्वताः ॥ उपत्यकाद्रेशसन्नाभूमिरुर्ध्वमधित्यका ॥ ७ ॥

निः । खनिरेवमताखानिरितिद्विरूपकोराः । ” आकरः । द्वेरत्नाद्युत्पत्तिस्थानस्य खाणदतिख्यातस्य । पादाः । प्रत्यंतपर्वताः । द्वेपर्वतसमीपस्थाल्य
पर्वतानां । अद्रेरधःसन्निहिताभूमिरुपत्यकेत्युच्यते । एकं । अद्रेरुर्ध्वायाभूमिःसाधित्यका । एकं ॥ ७ ॥

अर्द्वयन्मनःशिलादिसपातुरित्युच्यते । आदिनाहरितालस्वर्णताम्रादिग्रहः । “तदुक्तं । सुवर्णरौप्यताम्राणिहरितालंमनःशिला । गैरिकंजन्मकासीस
सीसलोहाःसर्हिगुलाः ॥ गंधकोऽभकदत्याथाधातवोगिरिसंभवादिति ।” गैरिकं । विशेषतोधातुः । विशेषणधातुरित्येवप्रसिद्धमित्यर्थः । एकं । गेरु
“काव ” इतिष्यातस्य । निकुंजः । कुंजः । द्वेलतादिपिहितोदरे लताद्याच्छादितगर्भेस्थाने । “विकल्पेनद्वेच्छीवेअपि ।” आदिनानृणादिग्रहः ॥ ८ ॥
इतिशैलवर्गः ॥ ९ ॥ अटवी । अरण्यं । विपिनं । गहनं । काननं । वनं । पट्टमरण्यस्य । तत्राटवीस्त्रियां । “ कट्टिकारादितिङ्गीष्वा । तेना

धानुर्मनःशिलाद्यद्रेगैरिकंकतुविशेषतः ॥ निकुंजकुंजौवाङ्क्षीवेलतादिपिहितोदरे ॥ ८ ॥ इतिशैलवर्गः ॥ ९ ॥
अट्व्यरण्यंविपिनंगहनंकाननंवनं ॥ महारण्यमरण्यानीगृहारामास्तुनिष्कुटाः ॥ १ ॥ आरामःस्यादुपवनंरु
त्रिमंवनमेवयत् ॥ अमात्यगणिकागेहोपवनेवृक्षवाटिका ॥ २ ॥

न्यत्राटविरित्यपि ” महारण्यं । अरण्यानी । द्वे
महतोवनस्य । अरण्यानीस्त्रियां । गृहारामाः । निष्कुटाः । द्वेगृहसमीपकृत्रिमवनेषु । “ कुटाद्गृहानिष्क्रान्तिष्कुटाः । ” ॥ १ ॥ यत्कृत्रिमंकृत्यानिष्टं
नंवनंतत्रआरामः । उपवनं । इतिद्वे । वृक्षवाटिकेत्येकममात्यानावेश्यानांचयद्गृहोपवनंतत्र ॥ २ ॥

यद्राज्ञःसाधारणंप्रमदाभिरन्यैर्थासहक्रीडाद्यर्थवनं तत्रआक्रीडः। उद्यानमितिद्वे । “ ज्ञेयमाक्रीडमुद्यानमित्यभरमालायामाक्रीडस्यापिछ्छीवत्वमुक्तं । ”
अतउद्यानंअंतःपुरोचितंराज्ञीनामेवक्रीडायामुचितंचैत्यमदवनंस्यात् । व्यापोःसंज्ञाछंदसोरितिजुह्वः । एकं ॥ ३ ॥ वीथी । “ छ्नीपोविकल्पादन्यत्र
वीथिरित्यपि । ” आलिः । आवलिः । पंक्तिः । श्रेणी । पंचकंपंक्तः । “ आल्यादित्रोणिङीपिदीर्घान्यपि । श्रेणी । जृह्वान्तोऽपि ” लेखाः । “ रेखाः ”

पुमानाक्रीडउद्यानंराज्ञःसाधारणंवनं ॥ स्यादेतदेवप्रमदवनमंतःपुरोचितं ॥ ३ ॥ वीथ्यालिरावलिःपंक्तिःश्रेणी
लेखास्तुराजयः ॥ वन्यावनसमूहस्यादंकुरोऽभिनवोद्भिदि ॥ ४ ॥ वक्षोमहीरुहःशाखीविटपीपादपस्तारुः ॥ अनो
कहःकुटःशालःपलाशीद्रुद्रुमागमाः ॥ ५ ॥

राजयः । द्वेलेखानां । “ सांतरापंक्तिः । निरंतरालेखाः । यथाविप्रपं
क्तिः भस्मलेखा । ” बनानांसमूहवन्येत्येकं । अभिनवोद्भिदि नूतनप्ररोहे अंकुरइत्येकं । “ अंकुरः । अंकुरश्चांकुरःप्रोक्तइतिहलायुधः । ” ॥ ४ ॥
वक्षः । महीरुहः । शाखी । विटपी । पादपः । तारुः । अनोकहः । कुटः । शालः । “ सालःसर्जतरौवक्षमात्राकारयोरपीति । सालः
पादपमत्रेस्यात्पाकारदतिमदिनीविश्वकोशी । ” पलाशी । द्रुः । द्रुमः । अगमः । त्रयोदशवक्षस्य ॥ ५ ॥

पुष्पाज्जातैः फलेरुपलक्षितोऽक्षो वानस्पत्यः । एकं । आग्नेः । अपुष्पासु पुष्पं विना जातैः फलेरुपलक्षितोऽक्षो वानस्पत्यः । एकं । पनसोऽंबरादेः । द्रुम
 मात्रेऽपि वानस्पत्यः । “वनस्पतिर्द्रुमात्रे विना पुष्पं फलं द्रुमदन्ति मेदिनी कोशान् ।” फलपाक एवांतो यासांता ओषध्यः स्युः । एकं व्रीहियवादेः । “ओषधिः
 फलपाकात्तास्यादि तिवापाठः । ङीपि ओषधी ।” अंबध्यः । “अंबध्यः” फलेयहिः । द्वेयथा कालं फलधरस्य ॥ ६ ॥ बंध्यः । “बंध्यः” बंधेसाधुः ।
 यद् ” अफलः । अवकेशी । त्रयं कृतावपि फलरहितस्य । फलवान् । फली । व्रीणिसफलस्य । फलिनोऽदंतः । प्रफुल्लः । उफुल्लः । संफुल्लः ।
 वानस्पत्यः फलैः पुष्पातैरपुष्पादनस्पतिः ॥ ओषध्यः फलपाकांताः स्युर्वंध्यः फलेग्रहिः ॥ ६ ॥ बंध्योऽफलोवकेशी
 च फलवान् फलिनः फली ॥ प्रफुल्लोऽफुल्लसंफुल्लज्जाकोशविकचस्फुटाः ॥ ७ ॥ फुल्लश्चैते विकसिते स्युर्वंध्यादयस्त्रि
 पु ॥ स्याणुर्वानाध्रुवः शंकुर्ह्रस्वशाखा शिफः क्षुपः ॥ ८ ॥

व्याकोशः । “मूर्द्धन्यांतीवा ।” विकचः । स्फुटः ॥ ७ ॥

फुल्लः । एतेऽदौ विकसिते पुष्प्यन्ते स्युः । अंबध्यादयः अंबध्वोऽफलदत्त्यादयो विकसितांताः त्रिपुचिलिग्यास्युः । स्थाणुः । ध्रुवः । शंकुः । व्रीणिछिन्न
 विटपस्य प्रकाशे । वाना । स्थाणुराब्दो विकल्पेन पुंसीत्यर्थः । “रूपभेदाच्छीबत्वं । स्थाणुरस्त्रीति वापाठः । स्थाणुः कीले हेरेषु मान् । अस्त्रीषु वदन्ति मेदि
 नी ।” शाखाग्रसिद्धा । शिफावक्षमूलं । जह्वे शाखा शिफेयस्य सक्षुपदल्युच्यन्ते । एकं ॥ ८ ॥

नविद्येतेप्रकाशोयस्यतस्मिन्संश्रयः । गुल्मः । इतिद्वयं । वल्ली । “सर्वधानुभ्यदन् । वल्लिः । वेष्टिः । वल्लीनुवेष्टिः सरणदतिवाचस्पतिः” । व्रततिः । “व्रततिः । व्रततीः । व्रततिर्व्रततीस्त्वथेतिह्लासुधः ।” लता । श्रयंलतायाः । वीरुन् । गुल्मिनी । उलपः । इतित्रयं याप्रतानिनीशाखादिभिर्विस्तृतलता
तत्रेत्यर्थः । तत्रवीरुच्छब्दोधातः सियां ॥९॥ नगाधारोहोवृक्षादीनामुच्चत्वं तत्रउच्छ्रायः । उत्सेधः । सच्छ्रयः । इतित्रयं । “आरोहोदेष्ट्वपि । आरो
होदेष्ट्वपिउच्छ्रायेत्सकट्यामानमिद्यपि । आरोहणेगजारोहदतिहेमः । नगाधारोहदस्यादिनागिरिदेवालयदिग्रहः । उत्सेधमित्यपि । उत्सेधस्तूच्छयेन

अप्रकांडितं वगुल्मौ वह्योतुर्ग्रततिर्लता॥ लताप्रतानिनीवीरुहृल्मिन्युलपइत्यपि॥ ९॥ नगाद्यारोहउच्छायउत्सेवश्चो
च्छयश्चसः॥ अस्त्रीप्रकांडःस्कंधःस्यान्मूलान्छाखावधिस्तरोः॥ १०॥ समेशाखालनेस्कंधशशाखाशालेशिफाजटे॥
शाखाशिफाभरोहःस्यान्मूलान्चाग्रंगतालता॥ ११॥

श्रीकृष्णसंहननेपिचेतिमेदिनी । ” प्रकांडः । स्कंधः । इतिद्वेतेरोर्मूलमारभ्य, शाखापर्यंतोयोभागस्तत्र । “ तरोर्मूलस्कंधयोस्तंप्रकांडः । ” १०॥ शाखा । लता द्वेशाखायाः । स्कंधशाखा । शाला । द्वप्रधानशाखायाः । “ स्कंधात्प्रथमोत्पन्नशाखायादित्यर्थः । शिफा । जटा । द्वेतरुमूलस्य । “ पाळदतिप्रसिद्धस्य । ” शाखायाः शिफामूलं अवरोहदत्तुच्यते । एकं । “ पारोगा । पारं वादतिप्रसिद्धस्य । ” मूलाद्वृक्षमूलमारभ्यामपर्यंतं गतानामुद्भूत्यादिरप्यवरोहदत्तुच्यते । एकं । “ मूलादूर्ध्वगताशिफालतास्यादित्यपि । ” ११ ॥

शिरसोऽयं शिरोग्रं तत्शिखरमित्युच्यते । शिरआद्यस्त्रयोपिपर्यायादतिकेचित् । शिखरंवाना । पक्षेपुंसीत्यर्थः । मूलं । बुध्नः । अंघ्रिनामकः । पा
दमूलपर्यायसंज्ञकः । त्रीणिवक्षदेर्मूलस्य । सारः । मज्जा । द्वयंदक्षद्विःस्थिरांशे । “गाम्भा, नरदित्येते ” तत्रमज्जानातः नरिपुंसि । कचिद्वाबंतोपि
दृश्यते । “सारोमज्जासमौत्वक्स्त्रोतिपाठः । समौसमानलिंगौ । ” त्वक् । वल्कं । वल्कलं । त्रयंतवचः । तत्रवल्काद्विद्वयंछोबपुंसोः ॥ १२ ॥ काष्ठं ।

शिरोग्रंशिखरंवानामूलंवुध्नोऽंघ्रिनामकः ॥ सारोमज्जानरित्वक्स्त्रीवल्कंवल्कलमस्त्रियां ॥ १२ ॥
काष्ठंदाविंधनंत्वधइधमेधःसमित्त्रियां ॥ निष्कुहःकोटरंवानावहरीमंजरिःस्त्रियौ ॥ १३ ॥

वारु । “दारुरित्यन्यत्र । पुनपुंसकयोर्दारुरित्युक्तेः । ” द्वेकाष्ठमात्रस्य । दंधनं । एधः । इध्मं । एधः । समित् । पंचकंशुष्कस्यनृणकाष्ठादेः । “आ
द्यत्रयंअग्निसंदीपननृणकाष्ठादेः । जलवणदतिप्रसिद्धस्य । अत्यद्वयंयागादौहूयमानसमिदादेरितिमतं । ” तत्रआद्यएधःशब्दःसातःस्त्रीवे । अन्यस्त्व
दंतःपुंसि । समिद्धांतः ॥ निष्कुहः । कोटरं । द्वेदक्षगतविवरस्य । कोटरंवाना पक्षेपुमान् । वह्रिः । मंजरिः । कृदिकोरादक्तिनइतिगणसूत्रात्त्वहरी ।
मंजरीइत्यपि । द्वेतुलस्यादेरभिनवोद्विदि । “कैसरदितिव्यातस्य । ” ॥ १३ ॥

पत्रं । पलारां । छदनं । दलं । पर्णं । छदः । पङ्कपत्रस्य । तत्रछदोऽदंतःपुंसि । “पर्णस्त्रिपत्रेपणतुपत्रेदतिहैमः । पल्लवः । किसलयं । “किसलयमपि” द्वेपत्रादियुक्तेशाखायाः पर्वाणि । तत्रकिसलयं पुंसिस्त्रीवेच । “पुंसिस्त्रीवेचपल्लवदन्तिव्याडिः ।” विस्तारः शाखापल्लवसमुदायलक्षणआभोगः विस्पृच्यते । एकं । “विटपोनस्त्रियांस्तंशाखाविस्तारपल्लवदतिमेदिनीकोशान् । शाखायां पल्लवस्तेवेविस्तारेविटपोस्त्रियामितिरभसाच्च पल्लवादिच

पत्रंपलारां छदनंदलंपर्णं छदः पुमान् ॥ पल्लवोऽस्त्रीकिसलयं विस्तारो विटपोऽस्त्रियां ॥ १४ ॥
वृक्षादीनां फलंसंस्पृष्टं प्रसवबंधनं ॥ आमि फलेशलादुःस्याच्छुष्केवानमुभेत्रिपु ॥ १५ ॥

तुटयमेकार्थकं वा । अन्यदुक्तंकाल्येन । स्कंधादूर्ध्वतरोः शाखाकटकविटपोमतदति । ” ॥ १४ ॥ वृक्षादीनामिति पूर्ववर्णापिसंवध्यते । वृक्षादीनां फलंसस्य भित्युच्यते । “तालव्यायापि” एकं । प्रसवः पुष्पादिः बध्यते येन तत्तदंतमुच्यते । एकं । दंठ, “डेंख” इति ख्यातस्य । बंधनं पुष्पयोर्वंतमाह कात्यः । आमि अपके फलेशलादुरित्येकं । शुष्के फलेवानमित्येकं । उभेशलादुर्वानंच त्रिपुत्रिलिग्यां ॥ १५ ॥

क्षारकः। जालकं। द्वेनूतनकलिकायाः। तद्वृत्तस्येत्येके। तत्रजालकंछीवैएव। कलिका। कोरकः। द्वेअस्फुटितपुष्पस्य। कळीइतिख्यातस्य। गुच्छकः।
 स्तवकः। द्वेकलिकादिभिराकीर्णस्यपल्लवग्रंथेः। “विकासोन्मुखकलिकायादतिकेचित्।” स्तवकेहारभेदेचगुच्छःस्तवेपिकीर्तितदतिदंत्यातेरुद्रः। पुष्पा
 दिस्तवकेगुच्छइतितालव्यातेरंतिदेवः। कुडमलः। मुकुलः। द्वेद्विपक्षितकलिकायां॥१६॥ सुमनसः। पुष्पं। प्रसूनं। कुसुमं। सुमं। “सर्वधातुसमाने
 पुसमंस्यादभिधेयववितिमेदिनी।” चत्वारिपुष्पस्य। “कुसुमंसमित्यपिपाठः। तत्रपुष्पस्यपंचनामानि।” भून्निस्त्रियासुमनसइतिरत्नकोशः। सुमनाः
 पुसमंस्तयोःस्त्रियाभितिमेदिनीकोशः। मकरंदः। पुष्परसः। द्वेपुष्पमधुनि। परागः। सुमनोरजः। द्वेपुष्परेणोः॥१७॥ सर्ववक्ष्यमाणवृक्षलतोपधिजातीयं
 पुष्पमालयोःस्त्रियाभितिमेदिनीकोशः। मकरंदः। पुष्परसः। द्वेपुष्पमधुनि। परागः। सुमनोरजः। द्वेपुष्परेणोः॥१८॥ स्त्रियःसुमन
 क्षारकोजालकंछीवैकलिकाकोरकःपुमान्॥ स्यादुच्छ्रंस्तवकःकुडमलोमुकुलोःस्त्रियां॥१९॥ द्विहीनप्रसवेसर्वहरीतक्यादयःस्त्रियां॥
 सःपुष्पप्रसूनंकुसुमंसुमं॥ मकरंदःपुष्परसःपरागःसुमनोरजः॥१७॥ द्विहीनप्रसवेसर्वहरीतक्यादयःस्त्रियां॥
 आश्रयवैणवप्लाक्षनैर्यग्राधैर्गुदंफले॥१८॥ स्त्रीपुल्लिगमपि। अश्वत्थकपित्यादीनामभिधानंप्रसवेपुष्पफलेमूलचवर्तमानंत
 द्विहीनक्षेयं। द्वाभ्यांस्त्रीपुंसाभ्याहीनं नपुंसकलिगमित्यर्थः। यथा। चंपकंआमंसूरणमित्यादि। तत्रविशेषमाह। हरीतक्याःफलंहरीतकी। आदिनाको
 शातकीकर्कटीद्राक्षेत्यादि। अश्वत्थस्यफलंआश्वत्थं। वेणोःफलंवैणवं। वृक्षस्यफलंप्लाक्षं। न्यग्रोधस्यफलंनैग्र्यमोधं। इंगुद्याःफलंऐंगुदं। बृहत्याः
 फलंबाहंतं। एकैकं। वृक्षादिभ्योणितिपुनरण्विधानात्। अश्वत्थादिशब्देभ्यःफलेलुङ्नास्तीत्यर्थः॥१८॥

जंबूः । जंबू । जीणिजंबूः फले । जीनीबूथिकामल्लिकेत्यादयः पुष्पे वर्तमानाः । स्वलिङ्गा एव स्युः । न तु छीवे । यथा जात्याः पुष्पं जातीस्त्री । ब्रीहयः फले स्वलिङ्गाः । यथा नीहीणां फला निब्रीहयः पुंसि । एवं मापुद्रयवादयोऽपि ज्ञेयाः । यथा मापाणां फलं मापाः ॥ १ ॥ विदारी वृहत्पुंशु मतीत्याद्या मूलेऽपि स्वलिङ्गाः । यथा विदार्या मूलं चिदारी । अपि राब्दासुष्येऽपि स्वलिङ्गाः । पाटला पुष्पे वर्तमाना छीवे । यथा पाटलायाः पुष्पं पाटलं । अपि शब्दात् स्वलिङ्गाः । “ पा

वार्हतं च फले जंबूः स्त्री जंबू जांबवं ॥ पुष्पे जाती प्रभृतयः स्वलिङ्गा ब्रीहयः फले ॥ १ ॥ विदार्या घास्तु मूलेऽपि पुष्पे छीवेऽपि पाटला ॥ ब्रीहिद्रुमश्च लदलः पिप्पलः कुंजराशनः ॥ २० ॥ अश्वत्थेऽथ कपित्थे स्युर्दधित्थग्राहि मन्मथाः ॥ तस्मिन्दधित्थफलः पुष्पफलदंतशठावपि ॥ २१ ॥ उदुंबरो जंतु फलो यज्ञांगो हेमद्रुग्धकः ॥ कोविदारै च चमरिकः कुद्वालो

युगपत्रकः ॥ २२ ॥

दलः कुसुमे वर्णेष्वप्यशुब्रीहिश्च पाटलदन्तिराश्वत्थासुल्लिङ्गोऽपि । ” ब्रीहिद्रुमः । चलदलः । पिप्पलः । कुंजराशनः ॥ २० ॥ अश्वत्थं । पंचपिप्पलवृक्षस्य । कपित्थः । “ अमरमालायां पवर्ग तृतीयमध्योऽपि । ” दधित्थः । ग्राही । मन्मथः । दधित्थफलः । दंतशठः । सप्तकं कपित्थस्य । “ कवठदन्तिप्रसिद्धस्य ॥ २१ ॥ उदुंबरः । “ मेदिन्यां टवर्ग तृतीयमध्यः । त्रिकांडशेषेऽप्येवमेव ” । जंतु फलः । यज्ञांगः । हेमद्रुग्धकः । चत्वारि उदुंबरस्य उद्वरदन्तिख्यातस्य । कोविदारः । चमरिकः । कुद्वालः । युगपत्रकः । चत्वारि कांचनदन्तिख्यातस्य ॥ २२ ॥

सप्तपर्णः । विशालत्वक् । शारदः । “लुंतीपि । शारदीतोयपिप्पल्यांसप्तपर्णेचिदंत्यतिष्ठुद्रः । शारदोब्देस्त्रियातोयपिप्पलीसप्तपर्णयोरितिमेदिनी ।” विषमच्छदः । चत्वारिंसांतवणइतिव्यातस्य । दुरधिगमवस्तुनः । प्राकृतसंज्ञयापिव्याख्याने नदीपः । यदुक्तं । प्रयोजनाथर्विचनप्रवृत्तिर्यतनी ।” प्राकृतद्वोपइति । किंच । रसवीर्यविपाकेभ्योमूलात्सुष्याफलाद्दलात् । आकारादेशकालादेर्वनौपध्यर्थमुन्मयेदिति । आरग्वधः । “अरग्वधः । स्तन । प्राकृतद्वोपइति । किंच । रसवीर्यविपाकेभ्योमूलात्सुष्याफलाद्दलात् । आकारादेशकालादेर्वनौपध्यर्थमुन्मयेदिति । आरग्वधः । अरग्वधः । अरग्वधोयशंपाक कृतमालस्तथाऽर्घ्वइतिरत्नकोशः ।” राजदक्षः । शम्याकः । “संपाकःशंपाकश्च । संपाकस्तर्ककेधृष्टेऽत्रिषुनाचतुंगु

संसर्पणोविशालत्वक्शारदोविषमच्छदः ॥ आरग्वधेराजदक्षश्चतुंगुलाः ॥ २३ ॥ ओरेवतव्याधिघातकृतमालसुर्वर्णकाः ॥ स्युर्जंबीरेदंतशठजंभभीरजंभलाः ॥ २४ ॥ वरुणोवरणःसेतुस्तिकशकःकुमारकः ॥ पुन्नागेपुरुषस्तुंगःकेसरोदेववल्लभः ॥ २५ ॥

लइतिमेदिनी ।” चतुंगुलः ॥ २३ ॥ ओरेवतः । व्याधिघातः । कृतमालः । सुवर्णकः । “सुवर्णकः” । अटो बाहवाइतिव्यातस्य । जंबीरः । “जंबीरः” दंतशठः । जंभः । जंभीरः । जंभलः । “जंभरः” पंचकंजावेर । “लघुइदंनिवू”इतिव्यातस्य ॥ २४ ॥ वरुण । वरण । सेतु । तिकशकः । कुमारकः । पंच वायवर्णाइतिव्यातस्य । पुन्नागःपुरुषःतुंगः । “केसरः” देववल्लभः । पंचकंउडी । “उडणी, उडली” इतिव्यातस्य ॥ २५ ॥

पारिभद्रः । निवतरुः । मंदारः । पारिजातकः । चत्वारिनिवतरोः । “कहूनिवदतिख्यातस्य” तिनिशः । स्यंदनः । नेमी । “नेमिः । पुल्लिगस्तिनि
शेनेमिश्रकप्रतिमिधामपीतिरुद्रः ।” रथद्रुः । अतिमुक्तकः । वंजुलः । चित्रकृत् । सप्त तिवसदतिख्यातस्य । अयं खदिरसदृशः कंठकरहितः । पी
तनः । कपीतनः । आभ्रातकः । “अभ्रातकः । कपिचूतोऽभ्रातकोस्यफलेपशुहरीतकीतिचिकांशेषः ।” त्रयं अंबाढादतिख्यातस्य । मधूकः । “म

पारिभद्रे निवतरुर्मंदारः पारिजातकः ॥ तिनिशे स्यंदनो नेमी रथद्रु रतिमुक्तकः ॥ २६ ॥ वंजुलश्चित्रकृत् चायद्वौ पीत
नकपीतनौ ॥ आभ्रातके मधूके तु गुडपुष्पमधुह्रमौ ॥ २७ ॥ वानप्रस्थमधुषो लौजल्लैत्रमधूलकः ॥ पीलो गुडफ
लः संसीतस्मिंस्तु गिरिसंभवे ॥ २८ ॥

धूकः । मधूलः । मधुलः । “गुडपुष्पः । मधुह्रमः ॥ २७ ॥ वानप्रस्थः । मधु
गिरिजः सोल्यपत्रकदतिमाधवः । मधूकोन्यो मधूलस्तु जलजो दीर्घपत्रकदतिस्वामी ।” पीलुः । गुडफलः । संसी । त्रीणि पीलुवृक्षस्य । “अक्रोढद
तिप्रसिद्धस्य ।” अयंगुर्जरदेशोप्रसिद्धः । गिरिसंभवे तस्मिन् पीलो ॥ २८ ॥

अक्षोढः । “अक्षोढः । आक्षोढः । आखोढः । ” कंदरालः । “कर्परालः” । इति द्वयं । “पर्वतपील्यो.ङो गरी अक्रोड इति व्यातस्य । ” अं
कोढः “अंखोढः । अंकोलः । ” निकोचकः । “निकोटकः । ” द्वे अंकोटस्य । “पिसे इति व्यातस्य । ” पलाशः । किशुकः । पर्णः । वातपोथः । चत्वा
रिपलाशस्य । वेतसः ॥ २९ ॥ रथः । आभ्रपुष्पः । विडुलः । शीतः । “शीतं । शीतं नुपास्वानीरबहुवारद्वुमेपुचैत्यजयात् ” बानीरः । बंजुलः ।

अक्षोढं कंदरालौ द्वावं केटितु निकोचकः ॥ पलाशे किंशुकः पर्णी वातपोथोऽथ वेतसे ॥ २९ ॥ रथाभ्रपुष्पविडुरशी
तवानोरं वंजुलाः ॥ द्वौपरिव्याधविडुलौ नादेयी च विवेतसे ॥ ३० ॥ सौभाजने शिशुग्रीतीक्ष्णगंधकाक्षीवमोचकाः ॥
रक्तोसौमधुशिशुः स्यादरिटः फेनिलः समौ ॥ ३१ ॥

‘सप्तैकं वेतसस्ये । “वेत इति व्यातस्य । ” विडुलः ।
नादेयी । अंबुवेतसः । चत्वारिजलवेतसस्य । नादेयीत्वी ॥ ३० ॥ सौभाजनः । “सौभाजनः । शोभाजनः । शोभाजनः । ” शिशुः । तीक्ष्णगंधकः ।
अक्षीवः । “आक्षीवः” मोचकः । पंचकं शैगूल । “शैवगा, शैगट ” इति व्यातस्य । असौसौभाजनो रक्तो रक्तपुष्पश्चेन्मधुशिशुरित्युच्यते । एकं । अ
रिटः । फेनिलः । द्वेरिठा इति व्यातस्य । “अन्यत्र रिटमित्यपि । रिटं क्षेमशुभाभावे पुंसि खड्गे च फेनिल इति मेदिनी । ” ॥ ३१ ॥

विल्वः । शांडिल्यः । शैलूपः । मालूरः । श्रीफलः । पंचकं विल्वस्य । पृक्षः । जटी । “जटिः” पर्कटी । “पर्कटिः” । “त्रयं पिपरीदितिल्यातस्य । अयं गोमांतकभाषयकेष्वादितिल्यातः । तत्र जटीपर्कटिनाविन्तौ । पर्कटीङीपतेतिकश्चत् । न्यग्रोधः । बहुपात् । वटः । त्रयंवटस्य ॥ ३२ ॥ गालवः । शावरः । “सावरः” लोभ्रः । निरीटः । तिल्वः । मार्जनः । पङ्कलोध्रस्य । “तत्रायौ श्वेतलोध्रेषोपारक्तलोध्रेदत्येके” । आम्रः । चूतः । रसालः । त्रयं आम्रस्य । असौ आम्रोत्तिसौरभश्चेत्सहकारदत्येकं ॥ ३३ ॥ कुंभः । उलूखलकं । कुंभेति संघातविगृहीतं । कुंभमिति छीवमपि । कामुकैव नार्याचकुंभछीवंतुगु

विल्वेशांडिल्यशैलूपैमालूरश्रीफलावपि ॥ पृक्षोजटीपर्कटीस्यान्यग्रोधो बहुपाद्वटः ॥ ३२ ॥ गालवः शावरो लो
ध्रस्तिरोटस्तिस्त्वमार्जनौ ॥ आद्यश्चूतोरसालोसौ सहकारोत्तिसौरभः ॥ ३३ ॥ कुंभो लूखलकं छीवैको शिको गुगु
लुः पुरः ॥ शैलुः श्लेष्मातकः शीत उदालो बहुवारकः ॥ ३४ ॥

लावितिरभसः । कुंभं चिह्नं तिगुगुलाविति विश्वप्रकाशः । उदूखलमि
त्यपि । उदूखलं गुगुली स्यादुलूखले पिनद्वयोरिति मेदिनी । उलूखले गुगुलौ च छीवमुक्तमुदूखलमितिरुद्रः । अत्र पक्षे कुंभं चोदूखलमिति पाठः कर्त्त
व्यः । कुंभोलूः खलकं कुंभोलूखलं । कुंभोलूखलाकारादृक्षकोशान्निर्यातं । कुंभोलूखलकं कुंभं कुंभोलूखलकं वरमिति वाचस्पतिः । कोशिकः । गुगु
लुः । “गुगुलुः” पुरः । पंचगुगुलवक्षस्य । पुरोऽदंतः शैलुः । “शैलुः” श्लेष्मातकः । शीतः । उदालः । बहुवारकः । पंचशैलट । “भोकरि” इति ख्यातस्य ३४

राजादनं । "राजातनः । राजादनः । राजादनं प्रसरकोराजातनदतिवाचस्पतिः । प्रियालः । "प्रियालश्च प्रियालकदतिभायवः ।" सन्नकट्टुः । धनुःपटः । चत्वारिचारदतिख्यातस्य । धनुः । पटदतिव्यस्तमपि । धनुः प्रियालेनानखीराशिभेदेशरासनदतिमेदिनी । पटः प्रियालवक्षेनासुचेलपुन्यपुंसकभिर्निरभसः । गंभारी । "कंभारी" सर्वतोभद्रा । काश्मरी । "काश्मरी" मधुपर्णिका ॥ ३५ ॥ श्रीपर्णी । भद्रपर्णी । काश्मर्यः । सुप्तशिवणीदिति ख्यातस्य । काश्मर्योऽदंतःपुंसि । कर्कधूः । "कर्कधूः" बदरी । कोलिः । "कोली" कोला । "कोली" तत्रकर्कधूद्वयोः स्त्रीपुंस

राजादनं प्रियालः स्यात्सन्नकट्टुर्धनुःपटः ॥ गंभारीसर्वतोभद्राकाश्मरीमधुपर्णिका ॥ ३५ ॥ श्रीपर्णीभद्रपर्णीच काश्मर्यश्चाप्ययद्वयोः ॥ कर्कधूर्वदशकोलिः कोलंकुवलफेनिले ॥ ३६ ॥ सौवीरं वदंघाटाप्यस्यात्स्वादुकंटकः ॥

विकंकतः सुवाटक्षोग्रंथिलोव्याघ्रपादपि ॥ ३७ ॥

योः । कोलं । कुवलं । फेनिलं ॥ ३६ ॥ सौवीरं । "यजि ।

सौवीर्यं ।" बदरं । घाटा । पद्मवदरीफलस्य । घाटाशब्दोवदरीसदृशेवक्षभेदेपिवर्तते । बदरीसदृशाकारोवक्षःसूक्ष्मफलोभवेत् । अटव्यामेवसाधोटा गोपघटेतिचोध्यतदतिसुभूत्युक्तेः । "स्वादुकंटकः । विकंकतः । "विकंकतः । "वेकंकतः ।" सुवाटक्षः । ग्रंथिलः । व्याघ्रपात् । पंचविकंकतस्य । "वेहळीदिति ख्यातस्य ।" अयंयज्ञियवक्षभेदः करनाटकभाषयाहलुमाणिकादतिख्यातः ॥ ३७ ॥

ऐरावतः । नागरंगः । नादेयी । भूमिर्जवुका । चत्वारिनागरंगस्य । नारिगदतिख्यातस्य । “अत्रपूर्वद्वयंभूमिर्जव्वाइत्यपिमंतं ।”
तिंदुकः । “तिंदुकी ।” स्फूर्जकः । कालस्कंधः । शितिसारकः । चत्वारि तेंडू । टेंभुरणीदतिख्यातस्य ॥ ३८ ॥ काकेंदुः । कुलकः । काकतिंदुकः । काकपी
लुकः । चत्वारिकाकेंतेंडू । “काकटंभुरणी, कडूटंभुरणीइति, कुचला, काजरा” इतिख्यातस्य । गोलीढः । झादलः । घंटा । पाटलिः । मोक्षः । मु

ऐरावतोनागरंगोनादेयीभूमिर्जवुका ॥ तिंदुकःस्फूर्जकःकालस्कंधश्चशितिसारके ॥ ३८ ॥ काकेंदुःकुलकःका
कतिंदुकःकाकपीलुके ॥ गोलीढोझादलोघंटापाटलिर्मोक्षमुष्कौ ॥ ३९ ॥ तिलकःक्षुरकःश्रीमान्समौपिचुल
झावुकौ ॥ श्रीपर्णिकाकुमुदिकाकुंभीकैडयकट्फलौ ॥ ४० ॥

ष्ककः । पंचघंटापाटलेः । “मोरवाइतिप्रसिद्धस्य ।”
घंटा पाटलिरितिनामद्वयंवा ।” ॥ ३९ ॥ तिलकः । क्षुरकः । श्रीमान् । त्रयंतिळ्वा “तिलकंपुष्य” इतिख्यातस्य । पिचुलः । झावुकः । द्वेझावु
कस्य । तिलकभेदोयं । “कोवीदतिख्यातेयमितिकेचित् ।” श्रीपर्णिका । कुमुदिका । कुंभी । कैडयः । कट्फलः । पंच कुंमल । “कुंभ्याइति, का
यफल” इतिख्यातस्य । कुंभीस्त्री ॥ ४० ॥

क्रमुकः । पट्टिकास्यः पट्टी । लाक्षाप्रसादनः । चत्वारि लोहितलोघ्नस्य । पट्टिका आख्यायस्य सः । पट्टास्यास्तीति पट्टीदन्तः । “ङीपंतोवा ।” तूद् “नूद्ः ।”
यूपः क्रमुकः । ब्रह्मण्यः । ब्रह्मदारु ॥ ४ ॥ तूलं “तूलोपि” पद्वं अश्वत्याकारे वृक्षभेदे । “पारसापिपळइति ख्यातस्य ।” नीपः । प्रियकः कंदवं । हरिप्रियः ।
चत्वारिकलंवदिति ख्यातस्य । वीरवृक्षः । अरुष्करः । अग्निमुखी । भड्डातकी । चत्वारि “बिबवा । भिलावादिति ख्यातस्य ।” ॥ ४ ॥ गर्दभांडः । कंदराजः ।
चत्वारिकलंवदिति ख्यातस्य ॥ ४ ॥

क्रमुकःपट्टिकाख्यःस्यात्पट्टीलाक्षाप्रसादनः॥तूदस्तुयुपःक्रमुकोन्नहण्योन्नहदरुच॥४१॥
तल्लंचनीपप्रियककंदंवास्तुहरिप्रियः॥वीरवृक्षोऽरुष्करेग्निमुखीभह्मताकीन्निपु॥४२॥गर्द
भांडिकंदरालकपीतनसुपाश्वकाः॥पुक्षश्चतितिडोचिंचाऽम्लिकाऽथोपीतसारके॥४३॥

कपीतनः । सुपार्श्वकः । मुक्षः । पंच गजहंड “खालीपिपरी” इति ख्यातस्य । तितिडी । “तितिडी । अम्लिकाचाम्लिकाचिचातितिडीकाचतिति
लीतिचद्रः” चिचा । अम्लिका । “आम्लीका । अम्लिका । तितिडीत्वाम्लिकाचिचातितिडीकाकपिप्रियेतिवाचस्पतिः ।” त्रयंचिचायाः । पीत
सारकः ॥ ४३ ॥

सर्जकः । असनः । “आसनः । पटिभस्करं धयोः स्त्रीवमासनं ननु जीवकदतिरुद्रभसौ ।” वंधूकपुष्पः । प्रियकः । जीवकः । पङ्कअसपाइतिख्यातस्य ।
 “सन्नकटिअत्ताण, पालेअसणइतिद्वोभेदोख्यातो ।” सालः । “श्यालः” सर्जः । कार्यः । “कार्प्यः” अश्वकर्णकः । सस्यसंवरः “शस्यसंवरः” पं
 चशालरुशस्य सालइडनिप्रसिद्धस्य ॥ ४४ ॥ नदीसर्जः । वीरतरुः । इन्द्रुः । ककुभः । अर्जुनः । पंचकं अर्जुनवृक्षस्य । “अर्जुनसादडाइत्यपि
 यदनि ।” राजादनः । “राजादनं क्षीरिकायां प्रियालेकिशुकैः पित्रेति मेदिनी ।” फलाध्यक्षः । क्षीरिका । चयं खिरणीइतिख्यातस्य ॥ ४५ ॥

सर्जकारसनचंधूकपुष्पप्रियकजीवकाः ॥ सालेनसर्जकार्श्याश्वकर्णकाः सस्यसंवरः ॥ ४४ ॥ नदीसर्जो वीरतरुः
 इन्द्रुः ककुभोऽर्जुनः ॥ राजादनः फलाध्यक्षः क्षीरिका चामयद्वयोः ॥ ४५ ॥ इंगुदीतापसतरुर्भूर्जेचमिष्टदुत्वचौ ॥ पि
 ण्डिलापूर्णीमोचास्तिरायुः शाल्मलिद्वयोः ॥ ४६ ॥

इंगुदी । तापसतरुः । द्वेद्वगुद्याः । “हिगणवेठइतिख्यातायाः ।”
 द्वयोरित्युक्तत्वात् । सितुदंगुदः । भूर्जः । चर्मी । मृदुत्वक् । त्रीणि भूर्जवृक्षस्य । पिण्डिला । पूर्णी । मोचा । स्तिरायुः । शाल्मलिः । “शल्मलिः ।
 शाल्मलः ।” पंचसांवरीइतिख्यातस्य । द्वयोः स्त्रीपुंसयोः । “स्तिरमायुधस्याः स्तिरायुः । पटिवर्षसहस्राणि क्वने जीवति शाल्मलिः । रिति वचनात् ॥ ४६ ॥

शाल्मल्यावेदेनिर्यासेपिच्छेत्येकं । “सांवरीचाडीकइतिख्यातस्य । काथःकपायोनिर्धपोनिर्यासेवेष्टकस्तथेतिरभसः ।” रोचनः । कूटशाल्मलिः
 शाल्मल्यावेदेनिर्यासेपिच्छेत्येकं । “सांवरीचाडीकइतिख्यातस्य । काथःकपायोनिर्धपोनिर्यासेवेष्टकस्तथेतिरभसः ।” रोचनः । कूटशाल्मलिः
 द्वेकाळीसावरीइतिख्यातस्य । चिरिविल्वः । “चिरिविल्वः ।” नक्तमालः । “रक्तमालः” करजः । करजः । चत्वारिकरंजदक्षस्य ॥ ४७ ॥
 प्रकीर्य । पूतिकरज । “पूतिकरज” पूतिकरज । पूतिकरज । पूतिकरज । पूतिकरज । पूतिकरज । पूतिकरज । पूतिकरज । पूतिकरज । पूतिकरज ।
 कारकइत्यपिपाठः । “चत्वारि काटेकरज” घाणेराकरज । पदूयथः । मर्कटी । अंगारवहरी । एतेत्रयःकरंजभेदाः । “अंगारवर्ण
 पिच्छातुशाल्मलीवेपेरोचनःकूटशाल्मलिः ॥ चिरिविल्वोर्नक्तमालःकरजश्चकरंजके ॥ ४७ ॥ प्रकीर्यःपूतिकर
 जःपूतिकःकलिर्मरकः ॥ करंजभेदाःपदूग्रंथोमर्कट्यंगारवहरी ॥ ४८ ॥ रोहोरोहितकःछीहशत्रुर्दोडिमपुष्पकः ॥

जःपूतिकःकलिर्मरकः ॥ करंजभेदाःपदूग्रंथोमर्कट्यंगारवहरी ॥ ४८ ॥ रोहोरोहितकःछीहशत्रुर्दोडिमपुष्पकः ॥
 गायत्रीवालर्तनैर्यःखदिरोदंतधावनः ॥ ४९ ॥

पूतीवहरी । अंगारवहरी ” ॥ ४८ ॥ रोही । रोहितकः । छीहशत्रुः । दोडिमपु
 ष्पकः । चत्वारि रक्तरोहिडाइतिख्यातस्य । गायत्री । “बन्धिगायत्रिणातथेतैवैक्यकादिन्नंतोपि ।” वालतनयः । खदिरः । इतथावनः । चत्वारिखदि
 रस्य । “गायत्रीस्रिया । गायत्रीखदिरेस्त्रीस्यादितिरभसः । वालपत्रश्चेतिप्राचापाठः । यदाह । खदिरोरक्तसारथ्यगायत्रीदंतधावनः । कटकीवालप
 त्रश्चजिन्हशल्य क्षतिःक्षयइतित्रिकाडशेषेप्येवमेवपाठः ॥ ” ४९ ॥

अरिमेदः । विट्स्वदिरः । द्वेदुर्गंधिस्वदिरस्य । विट्गंधिः । स्वदिरोविट्स्वदिरः । सितेशुक्लसोरस्वदिरेकदरः । सोमवल्कः । इतिद्वयं । व्याघ्रपुच्छः । गंधर्वहस्तकः ॥ ५० ॥ एरंडः । उरुवूकः । उरुवुकः । रुक्कः । रुचुकः । चंचुः । पंचांगुलः । मंडः । वर्धमानः । व्यडंव कः । व्यहवर्नोपि । एकादशराएंहस्य । मंडयतीतिमंडः । कश्चिदमंडमितिपदमाह । “आमंडइत्यपि । गंधर्वहस्तकोमंडआमंडोव्याघ्रपुच्छकइतितार

अरिमंदोविट्खदिरकदरःखदिरसिते ॥ सोमवल्कोप्यथव्याघ्रपुच्छगंधर्वहस्तकौ ॥ ५० ॥ एरंडउरुवूकश्चरुचक
 श्रित्रकश्चसः ॥ चंचुःपंचांगुलमंडवर्द्धमानव्यडंवर्काः ॥ ५१ ॥ अल्याशमीशमीरःस्याच्छमीसक्तुफलाशिवा ॥
 पिंडीतकोमरुचकःश्वसनःकरहाटकः ॥ ५२ ॥ शल्यश्चमदनेशक्रपादपःपारिभद्रकः ॥ भद्रदारुद्रुकिंलिमंपीत
 दारुचदारुच ॥ ५३ ॥

ली " शिवा । त्रयंशम्याः । पिंडीतिकः । मरुक्कः । श्वसनः । करहाटकः ॥ ५२ ॥ शल्यः । मदनः । पदंगोळादतिख्यातस्य । शक्रपादपः । पारि
भद्रकः । भद्रदारु । द्रुकिलिमं । पीतदारु । दारु ॥ ५३ ॥

पूतिकाष्ठं । एतानिसंसं देवदारुणि । पाटलिः । “पाटली” । पाटला । मोघा । ‘अमोघा । अलिप्रिया विशालाप्याप्यमोघापाटलिर्द्वयोः इति वाचस्पतिः ।”
 काचस्थाली । “कालास्थाली फलेरुहेत्यपि पाठस्तत्र काला स्थाली । इति पदद्वयं । कालातुरुष्णवृंताख्यामंजिष्ठानीलिकासुचेति मेदिनी । स्थाली
 स्यात्पाटलोऽस्य योरिति मेदिनी विश्वप्रकाशौ ।” फलेरुहा ॥ ५४ ॥ कृष्णवृंता कुबेराक्षी । सप्तपाटलायाः । “पाटली इति ख्यातायाः ।” तत्र पाटलि

पूतिकाष्ठं च सप्तस्युर्देवदारुण्यद्वयोः ॥ पाटलिः पाटलामोघाकाचस्थाली फलेरुहा ॥ ५४ ॥ कृष्णवृंता कुबेराक्षी
 श्यामानु महिलाब्ध्या ॥ लतागोवंदिनी गुंद्रा प्रियंगुः फलिनी फली ॥ ५५ ॥ विष्वक्सेना गंधफली कारंभा प्रियक
 श्रसा ॥ मंडूकपर्णपत्रोर्णनटकद्वंगटुकाः ॥ ५६ ॥

द्वयोः । श्यामा । महिलाब्ध्या । लता । गोवंदिनी । गुंद्रा । प्रियं
 गुः । फलिनी । फली ॥ ५५ ॥ विष्वक्सेना । गंधफली । कारंभा । प्रियकः । द्वादशप्रियंगुवृक्षे । “वाघांटी इति ख्याते ।” महिलायाः स्त्रियाः आब्धयद्
 व आब्धयो यस्य सा । महिलायाः समग्रनामभिरभिधीयत इत्यर्थः । तत्र प्रियकः पुंसि । रोपं स्त्रियां । मंडूकपर्णः । पत्रोर्णः । नटः । कदुंगः । टुटुकाः ॥ ५६ ॥

कपिला । भस्मगर्भा । चत्वारिंशत्सवा इति श्रुत्या तस्य । अगुरुदन्तिपृथग्पदंवा । “तत्पुन्यपुंसकं । अगुरुद्वीवेशि शपाया मिहिरुद्रः । अगुरुः स्याच्छिष्या
यामिति विश्वप्रकारः । शिष्यापतंत्रयं शिसवा इति श्रुत्या तस्य । याकपिलाकृष्णवर्णपुष्पासाभस्मगर्भेत्येकमित्यन्ये । काळाशिसवा इति प्रसिद्धस्य ।”
शिरीषः । कपीतनः । भंडिलः । भंडिरः । भंडीलो भंडिरो नेति वाचस्पतिः । “त्रयं शिसदन्ति श्रुत्या तस्य । चापेयः । चंपकः । हेमपुष्पकः ।

कपिलाभस्मगर्भा शिरीषस्तुकपीतनः ॥ भंडिलोप्यथ चापेयश्चंपकौ हेमपुष्पकः ॥ ६३ ॥
एतस्य कलिकांगं फली स्यादयं केसरैः ॥ वकुलो वंजुलो शोकैः समौ करकदार्ढिमौ ॥ ६४ ॥

नयंकुडचोपा । “सोनचोपा” इति श्रुत्या तस्य ॥ ६३ ॥ एतस्य चंपकस्य कलिकांगं फलीत्येकं । तथा च प्रयोगः । नपट्पदो गंधफली मज्जि इति ।
केसरः । “तालव्यमध्योपि ।” वकुलः । द्वे ओवळ । “वकूळ” इति श्रुत्या तस्य । वंजुलः । अशोकः । द्वे अशोकस्य । करकः । दार्ढिमः । “दार्ढिमः ।
दालिमः । दालिमः । दार्ढिबसारपिडीर स्वादुम्लथुकवत्तुभा इति रभसः । निरुण्डशोष्येवं ।” द्वे दार्ढिमस्य । दार्ढिबदन्ति श्रुत्या तस्य ॥ ६४ ॥

चापेयः । केसरः । नागकेसरः । “स्वर्णभसर्पाख्यो नागकेसरः पट्पदप्रियदतिरभसः ।” कांचनाब्धयः । चत्वारिणागचांपादितिल्यातस्य । कांचनाब्धयः स्वर्णपर्यायनामकद्वयार्थः । जया । जयंती । तर्कारी । नादेयी । वैजयंतिका । पंच दहाकळ । “थोरऐरण ” इतिल्यातायाः । ॥ ६५ ॥ श्रीपर्णा । अग्निमंथः । कणिका । गणिकारिका । जयः । पंच नखेलइतिल्यातस्य । दशाप्येकस्य पर्यायादत्येक । कुटजः । शक्रः । वत्सकः । गिरिमल्लिका । चत्वारि कुडाइतिप्रसिद्धस्य ॥ ६६ ॥ एतस्यैवकुटजस्यफले कलिंगं । इंद्रयवं । भद्रयवं । भद्रयवं । भद्रयवं । भद्रयवं । पुमानित्यमरमा

चापेयः केसरो नागकेसरः कांचनाब्धयः ॥ जयाजयंतितर्कारी नादेयी वैजयंतिका ॥ ६५ ॥ श्रीपर्णमग्निमंथः स्यात्कणिकागणिकारिका ॥ जयोऽथकुटजः शक्रो वत्सको गिरिमल्लिका ॥ ६६ ॥ एतस्यैव कलिंगेन्द्रयवं भद्रयवं फले ॥ कृष्णपाकफलाविग्रसुपेणाः करमर्दके ॥ ६७ ॥ कालस्कंधस्तमालः स्यात्तापिच्छोप्यथसिंदुके ॥ सिंदुवारेंद्रसुरसौ निर्गुंडाद्राणिकेत्यपि ॥ ६८ ॥

ला । कलिंगा । तत्रैव स्त्रीकेंद्रिपाठान् । “आविग्रः” सुपेणः । करमर्दकः । चत्वारि करमर्दकस्य । करवंदइतिल्यातस्य । कृष्णपाकफलमस्य कृष्णपाकफलः ॥ ६७ ॥ कालस्कंधः तमालः । तापिच्छः । “तापिजः” । त्रयंतमालस्य । सिंदुकः । “सिंधुकः” । सिंधुवारः । इंद्रसुरसः । “इंद्रसुरिसः” । निर्गुंडी । “निर्गुंडी” इन्द्राणिका । पंच सिंदुवारस्य । सिंधुआरी, निगडी, निर्गुंडी इतिल्यातस्य ॥ ६८ ॥

वेणी । गग । गरी । “स्वेत्यपि । अगरीत्यपि । देवताडैस्वरातीक्ष्णत्रिपुस्याद्रद्भेषुमानितिरभसः । खरागरीतिसमस्तमपि । मूषिकाविपद्भवाद्भ्रमागिरतिग
 रागरीत्येकंपदमपि । तदुक्तं । जीमूतकोदेवताडोद्यत्रकेरोगरागरीति ।” देवताडः । जीमूतः । पंच देवतालस्य । देवताली । “देवहंगरी” इति ख्यातस्य ।
 श्रीहस्तिनी । भूतंडी । द्वे हस्तिकर्णाभपत्रस्य । शाकभेदस्य सिरिहस्तिनी “योरुकरू” इति ख्यातस्य । तृणशून्यं । “तृणशूने गुल्मे साधु ।
 तत्र साधुरिति यत् । मल्लिकोहसंभेदस्याचृणशून्येपिमल्लिकेति रुद्रः ।” मल्लिका ॥ ६९ ॥ भूपदी । शीतभीरुः । “शतभीरुः । मल्लिकाशतभीरु
 श्यगवाक्षीभद्रमल्लिका । शीतभीरुर्मदायंती भूपदी तृणशून्यकमिति वाचस्पतिः ।” चत्वारिमल्लिकायाः । “मोगरी इति ख्यातायाः ।” सैवमल्लिकाव
 वेणी गंगरी देवताडोजीमूतइत्यपि ॥ श्रीहस्तिनी तु भूतंडी तृणशून्यं तु मल्लिका ॥ ६९ ॥ भूपदी शीतभीरुश्च सैवा
 स्फोटो वनोद्भवा ॥ शैफालिका तु सुवहानिर्गुंडा नीलिका च सा ॥ ७० ॥ सितासौ श्वेतसुरसा भूतवेश्यथमागधी ॥ ग
 णिका यथिकां वष्टासापीता हेमपुष्पिका ॥ ७१ ॥ नोद्भवा आस्फोटेलुच्यते । एकं । रानमोगरी इति ख्यातस्य । आस्फोतेत्यपि ।
 “आस्फोता गिरिकर्ण्यं च वनमल्लिकां च योपितीति भेदिनी ।” शैफालिका । “शीफालिका ।” सुवहा । निर्गुंडी । नीलिका । चत्वारि कृष्णपुष्पायाः निर्गु
 ङ्याः । “राननिर्गुंडी इति ख्यातायाः । दयंश्चेत्तपुष्पा” ॥ ७० ॥ असौ निर्गुंडी सिता श्वेतसुरसा । भूतवेशी इति चोच्यते । “दयंकातरी निर्गुंडी इति ख्याताया ।”
 मागधी । गणिका । यथिका । अंबव्हा । चत्वारि यथिकायाः । जुर्द इति ख्यातायाः । सायूथिका पीता पीतपुष्पा चेत् हेमपुष्पिका स्यात् एकं ॥ ७१ ॥

अतिमुक्तः । पुंङ्कः । वासंती । मायवी । लता । पञ्च कुंदभेदस्य कुसरीइति “कस्तूरमोगरा, मधुमाधवीइतिच ।” ख्यातस्य । अतिमुक्तादिद्वयं म
 छिकाभेदस्येत्येके । “माधवीलतेत्येकंपदमपि ” । सुमनाः । मालती । जातिः । “जाती । जातीफलंचमालत्यामितिमेदिनी ” । त्रीणि जातेः जाई
 “चमेली, मोठांश्वेतजाई, पीतवर्णजाई ” इतिख्यातायाः । तत्रसुमनाःसंतिः । “ठावंतोपि । सुमनायाश्चपत्रेणेतिसुश्रुतेदर्शनात् ।” सप्तली । नवमालि
 का । “नवमल्लिका ” द्वेनेवाळी “थोरमोगरा, बटमोगरा, वेलमोगराः ॥७२॥ माध्यं । कुंदं । “कुंदः । कुंदोमाद्येस्त्रीमुकुंदश्चमिनि
 का ।

अतिमुक्तःपुंङ्कःस्याद्वासंतीमाधवीलता ॥ सुमनामालतीजातिःसप्तलानवमालिका ॥ ७२ ॥

माध्यंकुंदंरक्तकस्तुबंधूकंबंधुजीवकः ॥ सहाकुमारीतरणिरम्लानस्तुमहासहा ॥ ७३ ॥

ध्वंतेरपुचेतिमेदिनी । “द्वेकुंदस्य । रक्तकः । बंधूकः । “बंधुकः ।” बंधुजीवकः । त्रीणिवंधुकस्य । “दुपारीइतिख्यातस्य ।” सहा । कुमारी । त
 रणिः । त्रीणि कुमारीइति “काटेरेंवती, लघुरानरेंवती, शैवतीगुलाब ” इतिख्यातायाः कुमार्याः । अम्लानः । महासहा । द्वेआवोलीइतिख्याता
 याः । “तत्राम्लानइत्येकं कुरंदकमात्रस्य । काटेरेंवती, थोरानरेंवती, इत्याख्यातायाइतिकेचित् ” ॥ ७३ ॥

तत्राम्लाने शोणरक्ते कुरवक इत्येकं । “कुरुवक इत्येकं । “नीलीनीलवर्णार्था द्विटी तत्र बाणा । दासी । अंतर्गलः । “अंतर्गलः” इति त्रयं । द्वयोरित्युक्ते चोपादयति । “नीला द्विटी नील द्विटी चेत्यपि पाठः” ॥ ७४ ॥ सैरयकः । “सैरयकः सैरीयकः सह चः” सैरयकः सहाचरः । पीतारक्तो यनीलश्च कुसुमैस्तं विभावयेत् ॥ पीतः कुरवक इत्येकः । नीलः अंतर्गलो दासी वाण औदनपाक्यपीत्युक्तः । द्वयं द्विटीमात्रस्य । कोराटी इति ख्यातस्य । तस्मिन् सैरयकेऽरुणे रक्तवर्णं कुरवक इत्येकं ॥ यापोतपुष्पा द्विटी सा कुरवक इत्युच्यते । त

तत्र शोणे कुरवकस्तत्र पीतं कुरवकः ॥ नीली द्विटी द्वयोर्वाणा दासी चान्तर्गलश्च सा ॥ ७४ ॥ सैरयकस्तु द्विटी स्यात्तस्मिन् कुरवकोऽरुणे ॥ पीता कुरवको द्विटी तस्मिन् सहचरी द्वयोः ॥ ७५ ॥ ओं इ पुष्पं जप पुष्पं तिलस्य यत् ॥ प्र तिहास शत प्रास चंडात हयमारकाः ॥ ७६ ॥

स्मिन् कुरवके सहचरीत्यपि । द्वयोरित्युक्ते सहचरी इत्यपि ॥ ७५ ॥ ओं इ पुष्पं । जप पुष्पं । द्वे जास्वद इति ख्यति । जवेत्यपि । जवायां तु जपास्त्रियाभिनिर्धर्मदासः । ओं इ पुष्पे पिदक्षेपि जवाशब्दः प्रकीर्तित इति त्रिकोडशेषान् । ओं इ पुष्पस्य दक्षस्यापि च जवेत्यभिधान । यत्तिलस्य पुष्पं तद्वज्जपुष्पसंज्ञकं । एकं । प्रतिहासः । “प्रतीहासः” शतप्रासः । चंडातः । हयमारकः ॥ ७६ ॥

कग्धीरः । पंचक्रं कग्धीरस्य । कण्ठेरदतिख्यातस्य । करीरः । क्रकरः । ग्रंथिलः । त्रीणि करीरस्य । कारवी “नेवती” इति चख्यातस्य । उन्मत्तः । कितवः । धूर्तः । धत्तूरः । “धुत्तूरः धुत्तूरः । धुत्तूरस्तुपुंडरीशोधुत्तूरः कनकाव्हय इति शब्दार्णवः । उन्मत्त उन्मादवतिधुत्तूरमुचुकदयोरिति विवक्ष्यप्रकाशः । मदनः स्मरवसंतदुमिद्धुत्तूरसिक्थक इति मेदिनी । ” कनकाव्हयः ॥ ७७ ॥ मातुलः । मदनः । सप्तकं धत्तूरस्य । घोतरा इति ख्यातस्य ।

करवीरैरकरीरैतुक्रकरग्रंथिलावुभौ ॥ उन्मत्तः कितवो धुत्तूरः कनकाव्हयः ॥ ७७ ॥ मातुलो मदनश्चास्य फले
मातुलपुत्रकः ॥ फलपूरो बीजपूरो रुचको मातुलुंगके ॥ ७८ ॥ समीरणो मरुवकः प्रस्थपुष्पः फणिज्जकः ॥ जंबीरो
प्ययपर्णासै कठिंजरकुठेरकौ ॥ ७९ ॥

कनकाव्हयः । स्वर्णपर्यायनामकः । अस्य धत्तूरस्य फले मातुलपुत्रक इत्येकं । फल
पूरः । बीजपूरः । रुचकः । मातुलुंगकः । चत्वारि मातुलिगस्य महाकुंग इति ख्यातस्य ॥ ७८ ॥ समीरणः । मरुवकः । प्रस्थपुष्पः । फणिज्जकः ।
जंबीरः । “जंभीरः” पंचदेशात् जंबीर इति ख्यातस्य । स्वल्पपर्णस्य पर्णासिभेदस्य । “श्वेतमरवा इति चख्यातस्य । ” पर्णासिः । कठिंजरः । कुठेरकः ।
त्रीणि पर्णासिस्य । “आजवलेति, बावरी इति चख्यातस्य । ” ॥ ७९ ॥

अत्रपर्णसितिकाद्वपुष्याभ्यांश्वेतेअर्जकद्वत्येकं । पाठी । चित्रकः । वन्हिसंज्ञकः । त्रयंचित्रकस्य । चितादितिल्यातस्य । तत्रपाठीद्वन्मंतः । वन्हि
संज्ञकोवन्हिपर्व्यायनामकः । अर्काव्हः । वसुकः । “वसुकः ।” आस्फोटः । “आस्फोटः । आस्फोटस्तुपुमानर्कपणस्यात्कोविदारकदितिमेदिनी ।”
गणहूपः । विकीरणाः । “विकीरणाः ।” ॥८०॥ मंदारः । अर्कपर्णः । सप्तर्क अर्कस्य रुद्धदितिल्यातस्य । अर्काव्हयः सूर्यपर्यायनामकः । अत्रार्क

सितेऽर्जकोत्रपाठीतुचित्रकोवन्हिसंज्ञकः ॥ अर्काव्हवसुकः स्फोटंगणरूपविकीरणाः ॥ ८० ॥ मंदारश्चार्कपर्णो
ऽत्रगुक्तेऽलर्कप्रतापसौ ॥ शिवमहोपाशुपतएकाष्टीलौबुकोवसुः ॥ ८१ ॥ वंदावृक्षादनीवृक्षरुहाजीवंतिकेत्यपि ॥
वत्सादनीछिन्नरुहागुडूचतींत्रिकाऽमृता ॥ ८२ ॥

शुक्लेऽलर्कः । प्रतापसः । दितिद्वे । शिवमहो । पाशुपतः । एकाष्टी
लः । बुकः । “बुकः । बकस्तुवकपुष्येस्यात्कद्वेथीद्विचरक्षसीतिविश्वप्रकाशः ।” वसुः । पंच बुकस्य । “रुद्धमंदारदितिल्यातस्य । थोरबकुळीदिति
ख्यातस्येत्यपिमतं ।” ॥८१॥ वंदा । वृक्षादनी । वृक्षरुहा । जीवंतिका । चत्वारि वृक्षोपरिजातलताविशेषस्य वेदले “वेदागुळी, बाँवे” इतिल्यातस्य ।
वत्सादनी । छिन्नरुहा । गुडूची । “गुडूची” तंत्रिका । अमृता ॥ ८२ ॥

जीवंतिका । सोमवह्नी । विशल्या । मधुपर्णी । नवगुह्याः । “गुळवेळ ” इतिख्यातायाः । मूर्वा । “मूर्वी” देवी । मधुरसा । मोरठा । तेजनी । स्रवा । “स्रवा” ॥ ८३ ॥ मधूलिका । मधुश्रेणी । गोकर्णी । पीलुपर्णी । दशमूर्वायाः । मूदितिख्यातायाः । द्यंभोरुगोपयोगिनी । द्यंभोरवेळ इतिप्रसिद्धस्येलेके । पाठा । अंबठा । विद्धकर्णी । “अविध्यकर्ण्यपि ।” स्थापनी । श्रेयसी । रसा ॥ ८४ ॥ एकाष्टीला । पापचेली । प्राचीना । वनतिक्तिका । दशपागायाः । पाडवळी । “पाडाडमूळ ” इतिख्यातायाः । कटुः । कटंभरा । “कटंभरा ” अशोकरोहिणी । “व्यस्तमपीदं नाम । अशोकाकटुरोहिण्या

जीवंतिकासोमवह्नीविशल्यामधुपर्ण्यपि ॥ मूर्वादेवीमधुरसामोरठातेजनीस्रवा ॥ ८३ ॥ मधूलिकामधुश्रेणीगोकर्णीपीलुपर्ण्यपि ॥ पाठांबठाविद्धकर्णीस्थापनीश्रेयसीरसा ॥ ८४ ॥ एकाष्टीलापापचेलीप्राचीनावनतिक्तिका ॥ कटुःकटंभराशोकरोहिणीकटुरोहिणी ॥ ८५ ॥ मत्स्यपित्तारुणभेदीचक्रांगशकुलादनी ॥ आत्मगुप्ताजहाऽव्यंढाकंदूराप्रावपायणी ॥ ८६ ॥

मशोकोबंधुलह्नुमदतिरभसः । रोहिणीकटुरोहिण्यामितिरुद्रः ।” कटुरोहिणी ॥ ८५ ॥ मत्स्यपिप्ता । कृष्णभेदी । “कृष्णभेदा । कृष्णभेदाचंद्ररुहेतिनिघंटुः । चक्रांगी । शकुलादनी । अष्टौ केदारकुटकीदितिल्यातायाः । आत्मगुप्ता । अजहा । “जहा ” अन्यंढा । कंदूरा । “कंदूरा । कपिकच्छूश्चकंदूरेतीडुः ।” प्रावपायणी ॥ ८६ ॥

अप्यप्रोक्ता । शूकशिशिः । “शश्वच्छशांकशिशिराणिचशूकशिविरित्यूष्मविवेकत्रिद्वितालव्या । शूकशिरापि । मर्कटीशूकशिराचेतिवाचस्पतिः ।”
 कनिकच्छुः । “कपिकच्छुः ।” मर्कटी । नव कुवली । “कुहिरी ” इतिख्यातायां । मर्कटतुल्यलोमयुक्तत्वान्मर्कटी । यत्स्पर्शनकंठूरुत्पद्यतेऽतःकंठू-
 रा । चित्रा । उपचित्रा । न्ययोधी । द्रवंती । शंवरी । एषा ॥ ८७ ॥ प्रत्यक्श्रेणी । सुतश्रेणी । रंडा । “चंडा । प्रत्यक्श्रेणिविपाचंडापुत्रश्रेण्याखुप

नःप्यप्रोक्ताशूकशिशिःकपिकच्छुश्चमर्कटी ॥ चित्रोपचित्रान्यग्रोधीद्रवंतीशंवरीरूपा ॥ ८७ ॥ प्रत्यक्श्रेणीसुतश्रे-
 णीरंडामूपिकपण्यपि ॥ अपामार्गःशैखरिकोऽधामार्गवमयूरकौ ॥ ८८ ॥ प्रत्यक्पर्णीकेशपर्णीकिणिहीखरमं-
 जरी ॥ हंजिकाब्राह्मणीपद्माभार्गीब्राह्मणयष्टिका ॥ ८९ ॥

र्णिकेतिनिघंटुः । ” मूपिकपर्णी । दशमूपिकपण्यः । ८७ ॥
 दीरकानीइतिख्यातायाः । अपामार्गः । शैखरिकः । धामार्गवः । “अधामार्गवः । अधामार्गवोऽधामार्गःकोशातकीचेतिद्वर्थे ।” मयूरकः ॥ ८८ ॥
 प्रत्यक्पर्णी । केशपर्णी । “कोशपर्णी । कपिलोमतुल्यानिलोमशानिपर्णान्यस्याः ।” किणिही । खरमंजरी । अटकं अपामार्गस्य । आघाडाइ-
 तिरप्यातस्य ॥ हंजिका । “फंजिका ।” ब्राह्मणी । पद्मा । भार्गी । ब्राह्मणयष्टिका ॥ ८९ ॥

अगारवल्ली । बालेयशाकः । वर्बरः । वर्द्धकः । नवकं भाग्यः । 'भारंगइतिख्यातायाः ।' मंजिष्ठा । विकसा । 'विकया' जिगी । समंगा । कालमेपिका । 'कालमेशिका' ॥ ९० ॥ मंडूकपर्णी । मंडरी । 'भंडिरी । रक्ताभट्टिरिकाचेतीदुः ।' भंडी । योजनवल्ली । नवकं मंजिष्ठायाः । 'यो जनपण्यपीतिपाठः ।' यासः । यवासः । दुस्पर्शः । धन्वयासः । 'धनुयांसः ।' कुनाशकः ॥ ९१ ॥ रोदनी । 'चोदनी' कच्छुरा । अनता । स

अंगारवल्लीबालेयशाकवर्बरवर्द्धकाः ॥ मंजिष्ठाविकसाजिगीसमंगाकालमेपिका ॥ ९० ॥ मंडूकपर्णीमंडरीभंडीयोजनवल्लीपि ॥ यासोयवासःकुनाशकः ॥ ९१ ॥ रोदनीकच्छुरानंतासमुद्रानादुरालभा ॥ पृश्निपर्णीपृथक्पर्णीचित्रपर्णीचित्रपर्ण्यध्रिवल्लीका ॥ ९२ ॥ क्रीटुविन्नासिहपुच्छीकलशीधावनीगुहा ॥ निदिग्धिकास्तृशीव्याघ्रीबृहतीकंटकारिका ॥ ९३ ॥

मुद्रांता । दुरालभा । दशकं धन्वयासस्य घमासादितिख्यातस्य । पृश्निपर्णी । पृथक्पर्णी । चित्रपर्णी । अध्रिवल्लीका । 'अध्रिपर्णिकेतिपाठः ।' ॥ ९२ ॥ क्रीटुविन्ना । सिहपुच्छी । कलशी । 'कलशः' धावनी । 'धावनिः' गुहा । नवकं सिहपुच्छ्याः । डबला 'पिठवण' इतिख्यातायाः निदिग्धिका । स्तृशी । व्याघ्री । बृहती । कंटकारिका ॥ ९३ ॥

अप्युक्तः । शूकशिवः । “शश्वच्छांकशिराणिचशूकशिविरित्यप्यविवेकद्वितालव्या । शूकशिवपि । मर्कटीशूकशिवचित्तिवाचस्पतिः ।”
 कपिकच्छुः । “कपिकच्छुः ।” मर्कटी । नव कुवली । “कुहिरी ” इतिख्यातायां । मर्कटतुल्यलोभयुक्तत्वान्मर्कटी । यत्स्पर्शनकंठूरुस्यतेतःकंठू
 रा । चित्रा । उपचित्रा । न्ययोधी । द्रवती । शंबरी । वृषा ॥ ८७ ॥ प्रत्यक्श्रेणी । सुतश्रेणी । रंडा । “चंडा । प्रत्यक्श्रेणीवृषाचंडापुत्रश्रेण्याखुप

अप्युक्तः । शूकशिवः । “शश्वच्छांकशिराणिचशूकशिविरित्यप्यविवेकद्वितालव्या । शूकशिवपि । मर्कटीशूकशिवचित्तिवाचस्पतिः ।”
 कपिकच्छुः । “कपिकच्छुः ।” मर्कटी । नव कुवली । “कुहिरी ” इतिख्यातायां । मर्कटतुल्यलोभयुक्तत्वान्मर्कटी । यत्स्पर्शनकंठूरुस्यतेतःकंठू
 रा । चित्रा । उपचित्रा । न्ययोधी । द्रवती । शंबरी । वृषा ॥ ८७ ॥ प्रत्यक्श्रेणी । सुतश्रेणी । रंडा । “चंडा । प्रत्यक्श्रेणीवृषाचंडापुत्रश्रेण्याखुप

दीरकानीदृतिख्यातायाः । अपमार्गः । शैखरिकः । धामार्गवः । “अधामार्गवः । अधामार्गवोऽधामार्गःकोशातकीचेतिद्वर्थे ।” मयूरकः ॥ ८८ ॥
 प्रत्यक्पर्णी । केरापर्णी । “कोरापर्णी । कपिलोभतुल्यानिलोभशानिपर्णान्यस्याः ।” किणिही । खरमंजरी । अटकं अपामार्गस्य । आघाडाद
 हंजिका ॥ ८९ ॥

चव्यं । चव्या । चव्याकोलाचचविकेतिहेमचंद्रः । "चविका । चविकदतिपुष्टिगोपि ।" द्वेचव्यस्यचवकदतिख्यातस्य । "केचित्चव्यादिद्वयपूर्वाच्ययी
 त्याहुः । अत्रपदेतुस्थानेच.पाठ्यः ।" काकचिचि । "काकचिचि । काकचिचा । गुंजातुकाकचिचायांपठहेचकलध्वनावितिमेदिनी ।" गुंजा ।
 कृणाला । ग्रीणि गुजायाः । पलंकया । दक्षुगंधा । श्वदंष्ट्रा । स्वादुकंटकः ॥ ९८ ॥ गोकंटकः । गोक्षुरकः । वनशृंगाटः । सप्तकं गोक्षुरस्य सरांटाइ
 चव्यंतुचविकार्काकचिंचीगुंजेतुरुणाला ॥ पलंकपात्विदुगंधाश्वदंष्ट्रास्वादुकंटकः ॥ ९८ ॥ गोकंटकोगोक्षुरकोवन
 शृंगाटइत्यपि ॥ विश्वाविषाप्रतिविषाऽतिविषोपविषारुणा ॥ ९९ ॥ शृंगीमहोपचयक्षीरावीदुग्धिकासमे ॥ श
 तमूलीबहुसुताऽभीरुर्दिवरीवरी ॥ १०० ॥ ऋष्यप्रोक्ताऽभीरुपत्रीनारायण्यः शतावरी ॥ अहेरुथपीतद्रुकाली
 यकहरिद्रवः ॥ १०१ ॥

तिख्यातस्य । विश्वा । विषा । प्रतिविषा । अतिविषा । उपविषा । अरुणा ॥ ९९ ॥ शृंगी । महोपधं ।
 अटकं अतिविषायाः । "अतिविषदतिख्यातायाः ।" क्षीरावी । दुग्धिका । द्वेदुग्धीदतिख्यातायाः । शतमूली । बहुसुता । अभीरुः । दंदिवरी ।
 वरी ॥ १०० ॥ ऋष्यप्रोक्ता । अभीरुपत्री । नारायणी । शतावरी । अहेरुः । दशकमपिस्त्रीलिंगं । सहस्रमूल्याः । "शतावरीतिख्यातायाः ।"
 पीतद्रुः । कालीयकः । "कालेयकः" । हरिद्रुः ॥ १०१ ॥

प्रचोदनी । कुली । क्षुद्रा । दुःस्वर्शा । राष्ट्रिका । दशकं कंदकारिकायाः रिणोदतिख्यातायाः । नीली । काला । छीतकिका । ग्रामीणा । मधुपर्णि
का ॥ १४ ॥ रंजनी । श्रीफली । तुल्या । द्रोणी । "तूणो । तूणीनील्यां नियगेनेति मेदिनी । तूणीनुनील्यां तूणां नियगकदतिविश्वप्रकाशः ।" दोला "मे
ला । तुल्या श्रीफलिकामेलासारवाहीचरंजनीति निघट्टुः " नीलिनी । एकादश नील्याः । दयंवत्खादिंरंजनकारिणीकृष्णवर्णा । अवलगुजः । सोमरा

प्रचोदनीकुलीसुद्रादुःस्वर्शाराष्ट्रिकेत्यपि ॥ नीलीकालाच्छीतकिकाग्रामीणामधुपर्णिका ॥ १४ ॥ रंजनीश्रीफलीतु
ल्याद्रोणीदोलाचनीलिनी ॥ अवलगुजः सोमराजीसुवह्निः सोमवह्निका ॥ १५ ॥ कालमैपीरुष्ण्याफलावाकुंची
पूतिफल्यपि ॥ रुष्णोपकल्यावेदेहीमागधीचपलाकणा ॥ १६ ॥ उपणापिप्पलीशौडोकोलाथकरिपिप्पली ॥ क
पिवल्लीकोलवल्लीश्रेयसीवशिरःपुमान् ॥ १७ ॥

जी । सुवह्निः । सोमवह्निका ॥ १५ ॥ कालमैपी । "कालमे
कुल्या । वेदेही । मागधी । चपला । कणा ॥ १६ ॥ उपणा । "उपणा" पिप्पली । "पिप्पलिः ।" शौडो । कोला । दशकं पिप्पल्याः । करि
पिप्पली । कपिवल्ली । कोलवल्ली । श्रेयसी । वशिरः । "दंतमध्योपि" पंच गजपिप्पल्याः ॥ १७ ॥

शालेयः । शीतशिवः । छत्रा । मधुरिका । भिसिः । “मिसी । मिशिः । मिशी । मिशीमिशिरित्तालव्यातआहसोमनंदी ।” मिश्रेया । पङ्कं मधुरि
कायाः । “वद्विशेष” इतिख्यातायाः । सीडुंडः । “वज्जट्टमःसिडुंडोथेतिरभसातन्द्स्वादिरपि ।” शीडुंडइदित्तालव्यादिरपि । “वज्जः । लुक् । लुही ।
“लुहिः । लुहा । लुहीलुहालुगित्यमरदत्तः ।” गुडा । “गुडी । गुडोगोलेलुक्लुक्कनीलुहीगुडिकयोर्गुडेतिरुद्रः” ॥१०५॥ समंतदुग्धा । षट् वज्जट्टमस्य
“शेरनिवहुग” इतिख्यातस्य । तत्रलुक्कहकारांत.त्वी । “वज्जट्टुःलुक्लुहीगुडेतिपाठः ।” वेह्लं । अमोघा । “मोघापि । कृमिघ्नतडुलंमोघितिवाचस्प

शालेयःस्याच्छीतशिवश्छत्रामधुरिकामिसिः ॥ मिश्रेयाप्यथसीडुंडोवज्जःलुक्खीलुहीगुडौ ॥ १०५ ॥ समंत
दुग्धाथोवेह्लममोघाचित्रतंडुला ॥ तंडुलश्चरुमिघ्नश्चविडंगपुन्रपुंसकं ॥ १०६ ॥ बलावाट्यालकाघंटारवातुश
णपुष्पिका ॥ मृद्धीकागोस्तनैर्द्राक्षास्वादीमधुरसेतिच ॥ १०७ ॥

तिः ।” चित्रतंडुला । तंडुलः । “तंतुलः । तंतुकमिसूत्रंलाति ।”
कृमिघ्नः । विडंगं । पङ्कं विडंगस्य वावडिगइतिख्यातस्य ॥१०६॥बला । वाट्यालका । द्वे तुपकडी । “चिकणा”इतिख्यातस्य । घंटारवा । शणपु
ष्पिका । द्वे शणपुष्पिकायाः । “लघुतागइति घागरीइतिचेत्येके ।” मृद्धीका । गोस्तनी । “गोस्तना ।” द्राक्षा । स्वाद्वी । मधुरसा । पंच द्राक्षायाः ॥१०७॥

द्वर्ग्यो । पंचपचा । “पंचवचेत्यपि” दारुहरिद्रा । पर्जनी । समकं दारुहळदतिख्यातस्य । वचा । उद्यगंधा । पङ्गुंधा । गोलोमी । शतपर्विका । पं
चकं वचाघाः वेखंडतिख्यातायाः ॥ १०२ ॥ याशुक्लावचासौहमवतीत्येकं । वैद्यमाता । सिंही । वाशिका । “दंत्यमध्यापि” वृषः । अटरूपः ।
“अटरूपः” । सिंहास्यः । वासकः । वाजिदंतकः । अटकं अटरूपस्य अडुळसादतिख्यातस्य ॥ १०३ ॥ आस्फोटा । “आस्फोता” । आस्फो

दार्वीपंचपंचादारुहरिद्रापर्जनीत्यपि ॥ वचोग्रगंधापङ्गुंधागोलोमीशतपर्विका ॥ १०२ ॥ शुक्लाहमवतीवैद्यमात
सिंह्यौतुवाशिका ॥ वृषोऽटरूपः सिंहास्योवासकोवाजिदंतकः ॥ १०३ ॥ आस्फोटागिरिकर्णस्याद्विष्णुक्रांताऽप
राजिता ॥ इक्षुगंधानुकण्डिषुकोकिलाक्षेत्सुरक्षुराः ॥ १०४ ॥

तागिरिकर्ण्यौचवनमल्यांचयोपितीतिमेदिनी” । गिरि
कर्णौ । विष्णुक्रांता । अपराजिता । चत्वारि विष्णुक्रांतायाः । दक्षुगंधा । कोडधुः । कोकिलाक्षः । दक्षुरः । क्षुरः । पंचकोकिलाक्षस्य । कोळसुं
दा । “तालिमखान्याचर्वी । कोलिस्ता ।” इतिख्यातस्य ॥ १०४ ॥

लांगली । शारदी । तोयपिप्पली । शकुलादनी । चत्वारिंशकभेदस्थभोगुड “जळपिपळी” इतिख्यातस्य । खराश्वा । कारवी । दीप्यः । मयूरः । ला
चमस्तकः । “लोचमर्कटः” । पंच मयूरशिखायाः । मोरशेढा इतिख्यातायाः । “अजमोदा इत्यपिमत” ॥ १११ ॥ गोपी । “अजादित्वाद्वाप् । गो
पा । गोपीश्यामागोपचह्नुगोपागोपालिकासचेतिवाचस्पतिः” । श्यामा । शारिवा । “सारिवा” । अनंता । उत्पलशारिवा । पंच उत्पलशारिवायाः । उ
परसळ । “उपलसरी” इतिख्यातयाः । योग्य । ऋद्धिः । सिद्धिः । लक्ष्मीः । चत्वारि ऋद्धिनामकस्य ओपधिविशेषस्य । “केवणी, मुरुडशेंगइतिच

लांगलीशारदीतोयपिपलीशकुलादनी ॥ खराश्वाकारवीदीप्योमयूरेश्लोचमस्तकः ॥ १११ ॥ गोपीश्यामाशो
रिवास्यादनंतोत्पलशारिवा ॥ योग्यऋद्धिःसिद्धिलक्ष्म्यौवृद्धेरप्याव्हयाइमे ॥ ११२ ॥ कदलीवारणंबुसारंभामो
चांशुमत्फला ॥ काष्ठीलामुद्रपर्णीनुकाकमुद्रासहेत्यपि ॥ ११३ ॥

ख्यातस्य ।” इमेयोग्यादयश्चत्वारोवृद्धेर्द्धिनामको
पधेरप्याव्हयाः स्युः ॥ ११२ ॥ कदली । “अजादित्वाद्वापि कदला । कदलोपि । कदलश्च कदल्यसावितिब्याडिः ।” वारणंबुसा । “वारणंबुसा ।”
रंभा । मोचा । अंशुमत्फला । काष्ठीला । षट् कदल्या । मुद्रपर्णी । काकमुद्रा । सहा । त्रयं काकमुगु “रानमूग” इतिख्यातायाः काकमुद्रायाः ॥ ११३ ॥

सर्वानुभूतिः । सरला । “सरणा” त्रिपुटा । “त्रिपुटी । सर्वानुभूतिः सरणा त्रिपुटारोचनीसरा । त्रिपुटी महती श्यामेति वाचस्पतिः ।” त्रिवृता । त्रिवृत् । त्रिभंडी । रोचनी । “रोचनी त्रिवृता दंत्योरिति भेदिनी ।” सप्त त्रिवृतायाः । “तेहु, श्वेतनिशोत्तरदतिचख्यातायाः ।” श्यामा । पालिदी । “पालिधी” सुवेणिका ॥ १०८ ॥ काला । मसूरविदला । अर्धचंद्रा । कालमेपिका । सप्तकृष्णवर्णायास्त्रिवृतायाः । “कालार्तेहु, निशोत्तर, निगडी, तिधारेंदतिख्यातायाः” मधुकं । छीतकं । यटिमधुकं । “यटीमधुकं ।” मधुयटिका । चत्वारि यटिमधुकस्य । गोडकोट “ज्येष्ठमघ” इति ख्यातस्य ॥ १०९ ॥

सर्वानुभूतिः सरला त्रिपुटा त्रिवृता त्रिवृत् ॥ त्रिभंडी रोचनी श्यामा पालिद्यौ तु सुवेणिका ॥ १०८ ॥ कालामसूरविदलाऽर्धचंद्रा कालमेपिका ॥ मधुकं छीतकं यटिमधुकं मधुयटिका ॥ १०९ ॥ विदारी क्षीरशुक्ले क्षुगंधां क्रोष्टी तु यासिता ॥ अन्या क्षीरविदारी स्यान्महाश्वेतक्षुगंधिका ॥ ११० ॥

विदारी । क्षीरशुक्ला । क्षुगंधा । क्रोष्टी । चत्वारि शुक्लभूमि
अन्या कृष्णेत्यर्थः । “क्रोष्टी शृगालिका कृष्णविदारी लांगली पुचेति मेदिन्या कृष्णविदारीत्युक्तत्वात् यासितेत्यत्रासितेति पदच्छेदे मेदिन्या विरोधेन पूर्वना
मचतुष्कं कृष्णभूकं प्मांडस्य । क्षीरेति त्रयं शुक्लभूकं प्मांडस्येति वा । असिताया अन्या शुक्लेत्यर्थः ।” ॥ ११० ॥

गागेरुकी । नागबला । क्षपा । न्हस्वगवेधुका । चत्वारिवलाविशेषस्य । “न्हस्वधिकणादितिर्यातस्य ।” धामार्गवः । घोपकः । द्वेघोपवल्याः । “घोसाळी, दोडकीइतिचख्यातायाः ।” सघोपकः पीतकः पीतपुष्पश्चेत् महाजालौत्युच्यते । एकं । स्त्रीलिंगं ॥ ११७ जोत्स्नी । “ज्योत्स्ना । जोत्स्नीपटोलीज्योत्स्नीतिहैमः । पटोलिका । जाली चयं पटोलिकायाः । “पडवळीइतिख्यातायाः ।” नोदेयी । भूमिजंबुका । द्वेभूजंबवाः “भुइजांभूज्योत्स्नीतिहैमः । पटोलिका । जाली चयं पटोलिकायाः ।” लागलिकी । अग्निशिखा ।

की इतिख्यातायाः । नोदेयीनागरंस्याज्जयायांजलवेतसे ॥ भूमिजंबवांजवायांचव्यगुटेपिचयोपितीतिमेदिनी । “लागलिकी । अग्निशिखा ।

गांगेरुकीनागबलाज्ञपान्हस्वगवेधुका ॥ धामार्गवोघोपकःस्यान्महाजालोसपीतकः ॥ ११७ ॥ जोत्स्नीपटोलिका

जालीनादेयीभूमिजंबुका ॥ स्याष्टांगलिक्यग्निशिखाकाकांगीकाकनासिका ॥ ११८ ॥ गोधापदीतुसुवहामुस

लीतालमूलिका ॥ अजशृंगीविपाणीस्याद्रोजिह्वादोर्विकेसमे ॥ ११९ ॥

द्वेलांगल्या । वागचवका । “कळला

वी” इतिचख्यातायाः । काकागी । काकनासिका । द्वे काकजंघास्थोपधिविशेषस्य । “कावळीइतिख्यातस्य” ॥ ११८ ॥ गोधापदी । सुवहा ।

द्वे हंसपादिकायाः । रक्तलाजालूइतिख्यातायाः । “मुसली । तालमूलिका । द्वे मुसल्याकद, मुसलकद इतिख्यातायाः । अजशृंगी । विपाणी । द्वे

मेढ्रशिगीइतिख्यातायाः औपधेः । इयंतजशृंगाकारफलाबहुक्षीरासंकटकानित्रीषधिरितिमुभूतिराह । गोजिह्वा । दार्विका । “दार्विका” द्वेदव

ली । “पाथरी” इतिख्यातस्य क्षेत्रजस्यशाकमेढस्य ॥ ११९ ॥

वार्ताकी । “पुंस्यपिवार्ताकदति । वार्ता । वार्ताकुः । वार्तिगणस्तुवार्तागोवार्ताकःशाकविल्वकदतिरभसः । वार्तावार्तिगणेष्वत्तावितिविश्वः । वार्ताकु
रेयगुणसमयुक्तेतिवैयकाच्च ।” हिंगुली । सिंही । भंटाकी । दुष्यधर्पिणी । पंच वार्ताक्याः । रानवांगी “डोरली” इतिख्यातायाः । नाकुली । सुरसा ।
गत्ता । सुगंधा । गंधनाकुली ॥ ११४ ॥ नकुलेष्टा । भुजंगाक्षी । छत्राकी । सुवहा । नव रास्त्रायाः । भुंगसी “भुंगसवेल्” इतिख्यातायाः । “रास्त्रा
सुगंधयोःस्थानेनागसुगंधेतिपाठः ।” विदारिगंधा । “विदारिगंधा” । अंशुमती । सालपर्णी । “शालपर्णी” । ध्रुवा । पंच सालपर्ण्याः । ड्राव

वार्ताकीहिंगुलीसिंहीभंटाकीदुष्यधर्पिणी ॥ नाकुलीसुरसारास्त्रासुगंधागंधनाकुली ॥ ११४ ॥
नकुलेष्टाभुजंगाक्षीछत्राकीसुवहाचसा ॥ विदारिगंधाशुमतीसालपर्णीस्थिराध्रुवा ॥ ११५ ॥
तुंडिकेरीसमुद्रांताकार्पासीवदरतिच ॥ भारद्वाजीतुसावन्याशृंगीतुक्कपभोदपः ॥ ११६ ॥

“डवला, सालवण” इतिख्यातायाः ॥ ११५ ॥ तुंडिकेरी ॥ समुद्रांता । कार्पासी ॥ “कर्पासी” । वदरा । चत्वारि कार्पास्याः साकार्पासी वन्या व
नेभवाचेन्नारद्वाजीत्युच्यते । एकं । शृंगी । कपभः । दपः । त्रयं कपभाख्यौषधिर्विशेषस्य । “बेलघाटीइतिख्यातस्य ।” शृंगीशब्दद्वन्द्वतः ॥ ११६ ॥

शैलेयं । पंच शैलेयस्य । फूल । “शिलाजित” इति श्रुत्या तस्य । तालपर्णी । दैत्या । गंधकुटी । मुरा । गंधिनी । चत्वारि मुरायाः तालिसपत्र “भोरमांशी” इति श्रुत्या तायाः । गजभक्ष्या । “गजभक्षा” सुवहा । सुरभी । “सुरभिः” । सुरभिः शुद्धकीमातृभिन्मुरागोषु यो वितीति मेदिनी । सुरभीरसेत्येकम विपदं । ” रसा ॥ १२३ ॥ महेरणा ” कुंदुरुकी । सहकी । “शहकी । श्याचिद्भेदो शहक्याविति तालव्यादौ रभसः । स

शैलेयं तालपर्णी तु दैत्या गंधकुटी मुरा ॥ गंधिनी गजभक्ष्या तु सुवहा सुरभी रसा ॥ १२३ ॥ महेरणा कुंदुरुकी सहकी ह्रीदिनी ति च ॥ अग्निज्वाला सुभिसे तु धातकी धातुपुष्पिका ॥ १२४ ॥ पृथ्वीका चंद्रवालेला निष्कुटिर्बहुला यसा ॥ सूक्ष्मोपकुंचिका तु रथा कोरंगी त्रिपुटा त्रुटिः ॥ १२५ ॥

हकी सहकी ल्हदेति रुद्रः । ” ल्हदिनी । “ज्हादिनी । ” अष्ट, सालर्द्ध इति श्रुत्या तायाः । अग्निज्वाला । “अग्नेज्ज्वलिवरक्तपुष्पत्वात्” सुभिक्षा । धातकी । धातुपुष्पिका । “धातुपुष्पिका” चत्वारि धातक्याः । धायफूल “धायटी” इति श्रुत्या तायाः ॥ १२४ ॥ पृथ्वीका । चंद्रवाला । एला । निष्कुटिः । “निष्कुटी” । बहुला । पंचकं एलायाः । साएला सूक्ष्मा सूक्ष्मप रिमाणेन उपकुंचिका । तुत्या । कोरंगी । त्रिपुटा । त्रुटिः । “त्रुटी” इति पंचनामानि ॥ १२५ ॥

तां त्रुल्लवह्नी । तां त्रुली । नागयह्नी । नीणि नागवह्नुयाः । “पानवेल दतिल्यातायाः” । द्विजा । हरेणुः । हरेणुका । कौती । कपिला । भस्मगंधिनी । पद्मं रेणुकात्यगंधद्वयस्य । “रेणुकवीज दत्तिप्रसिद्धस्य” ॥ १२० ॥ एलावालुक । बालुकं । पंच बालुकाख्य गंधद्रव्यस्य । ‘वायुक, काकडोदतिल्यातस्येत्यपिमतं । पालंकी । मुकुंदः । कुंदः । कुंदरुः । “मुकुंदः । कुंदुः । कुंदरः ।” चत्वारि पालकी । “पो

तां त्रुल्लवह्नीतां त्रुलीनागवह्नुययद्विजा ॥ हरेणुरेणुकाकौतीकपिलाभस्मगंधिनी ॥ १२० ॥ एलावालुक
मैल्यं मुगंधिहरिवालुकं ॥ बालुकं चाथपालं क्यं मुकुंदः कुंदः कुंदरुः ॥ १२१ ॥ बालंहीवेरवाह्नीदीव्यं के
शांनुनामच ॥ कालानुसार्य वद्धाद्रमपुष्पशीतशिवांनितु ॥ १२२ ॥

ईशाक वास्तुकाकारा पालख ।” इति चख्यातस्य
॥ १२१ ॥ बालं । न्हीवेरं । बहिष्ठं । उदीच्यं । केशांनुनाम । पंच बाळादतिल्यातस्य । “बालः । बालोनाकुतलेऽथस्य गजस्यापि च बालधौ ॥ बा
ध्यलिगोर्भके मूर्त्त्यौ रेपुन्नपुंसकमिति मेदिनी ।” केशाश्चावुच तयोर्नामयस्य तत्केशांनुनाम । यावत्केशस्यावुनथ्यनामानितानि सर्वाणि बालस्यापी
त्यर्थः । कालानुसार्य । वद्ध । अद्रमपुष्पं । शीतशिवं ॥ १२२ ॥

व्याशयुधं । “व्यालयुधं । करजं । चक्रकारकं । चत्वारि व्याघ्रनखनामकगंधद्रव्यस्य । “लघुनखला, वाघनख इतिख्यातस्य ।”
 मुरिरा । विद्रुमलना । कपेताधिः । नदी । नली ॥ १ २ ९ ॥ धमनी । अंजनकेशी । सप्त नलीनामकगंधद्रव्यस्य । “पवारितिलोकेप्रसिद्धस्य । दयंत
 नरपथेयसिद्धा ।” इनुः । दृढविलासिनी । शुक्तिः । शंखः । खुरः । कोलदलं । नखं । “नखी” सप्त नखाण्यगंधद्रव्यस्य । “नखलादिति” ख्यात

व्याडांयुधं व्याघ्रनखं करजं चक्रकारकं ॥ सुपिराविद्रुमलताकपोतांघ्रिर्नटीनली ॥ १ २ ९ ॥
 धमन्यं जनकेशी च हनुर्दृढविलासिनी ॥ शुक्तिः शंखः खुरः कोलदलं नखं मथाढकी ॥ १ ३ ० ॥
 काक्षी नृत्तानुवरिकानृत्तलंकसुराष्टजे ॥ कुटन्मटं दशपुंरं वानेयं परिपेलवं ॥ १ ३ १ ॥

स्य । अननूतः श्री साहचर्यात् । वदरी तुल्यपत्रत्वात् कोलदलं । आढकी ॥ १ ३ ० ॥ काक्षी । नृत्ताना । तुवरिका । “वर्षिकामूलिकानुवर्षाढकीकुच्छु
 राशटीनियोपालिता नृवरिका ।” नृत्तलंकं “नृत्तलंकं” सुराष्ट्रजं । पट्टु नृवरिकायाः । नूर इति ख्यातायाः । कुटन्मटं । दशपुंरं । “दशपुरमिति दशपू
 रमिति दशपूरमिति च । दशपुंरं दशपुंरं वानेयं विताब्ध्यमिति वाचस्पतिः ।” वानेयं । परिपेलवं ॥ १ ३ १ ॥

व्याधिः । कुटं । पारिभाष्यं । वाप्यं । “व्याप्यं । आप्यं ।” पाकलं । उत्पलं । पङ्कं कङ्कुकोष्ठ “गोडेंकोष्ठ” इतिख्यातस्य । शंखिनी । चोरपुष्पी ।
 केशिनी । त्रयं चोरचक्षुष्याः “चोर शखाडुली, सांखवेल्” इतिख्यातायाः । चितुन्मकः ॥ १२६ ॥ झटामला । अइझटा । ताली । शिवा । ताम
 लकी । पङ्कं भूम्यामलक्याः । झटामलेस्यत्रझटेतिपृथक्पदंवा । अमलेतिछेदः । आहच । तामलक्यामलातालीति । झटानामलकीतिचेति । प्र
 पौडरीकं । पौडर्यं । “पुंडर्यं” । द्वेपौडर्यस्य । इंदरालपर्णितुल्यपत्रक्षेयं । स्थलपद्ममितिगौडाः । तुनः । कुबेरकः ॥ १२७ ॥ कुणिः । “तुणिः”

व्याधिःकुपंपारिभाष्यंवाप्यंपाकलमुत्पलं ॥ शंखिनीचोग्पुष्पीस्यात्केशिन्यथवितुन्मकः ॥ १२६ ॥
 झटामलाइझटातालीशिवातामलकीतिच ॥ प्रपौडरीकंपौडर्यमथतुनःकुबेरकः ॥ १२७ ॥ कुणिः
 कञ्छःकान्तलकनंदिवक्षोऽथराक्षसी ॥ चंडाधनहरीक्षेमदुष्पन्नगणहासकाः ॥ १२८ ॥

कञ्छः । कान्तलकः । नंदिवक्षः । “नंदीवक्षः” । पङ्कं नंदिवक्षस्य । “नांदरुखी इतिख्यातस्य ।” अयमश्वत्थाकारपत्रः । राक्षसी । चंडा । धनह
 री । क्षेमः । दुष्पन्नः । गणहासकः । पङ्कं चौराख्यगंधद्रव्यस्य । “चोरओंवा । किरमाणीओंवा । गठेना गाडीवनमूळ इतिख्यातस्य । गणइत्यप्य
 स्यनाम ” ॥ १२८ ॥

कर्चूरकः । “कर्चूरकः ।” द्राविडकः । काल्पकः । वेधमुख्यकः । चत्वारि कचर इतिख्यातस्य । हरिद्राभस्य कल्पेभवः काल्पक ओष्ठ्यमप्यः । “ता लब्धमध्योपि ।” ओषध्यदति । फलपाकांतानां वीक्षादीनां जानावेव ओषध्य स्युः । ओषधि शब्दप्रयोगः स्यादित्यर्थः । बहुत्वविवक्षायां बहुवचने नतु नित्य । यदा तु ओषधे रोगहारित्वमात्रं प्रतीयते न त्वन्यत् । तदा औषधशब्दप्रयोगः । ओषधेरजाता वित्यण् । न केवलमौषधिरेवौषधशब्दवाच्या । किंतु रोगहरत्वेन च तक्षोद्राभि फलकल्कादिचौषधमिति सर्वमिति विशेषणार्ज्जेयं ॥ १३५ ॥ यत्पञ्चपुष्पादितच्छाकसङ्गकं । एक भोजनसाधनस्य पुष्पा

कर्चूरक्रीद्राविडकः काल्पको वेधमुख्यकः ॥ ओषधो जातिमात्रे स्युरजातौ सर्वमौषधं ॥ १३५ ॥
शाकार्ख्यं पत्रपुष्पादि तंदुलीचोत्पमारिपः ॥ विशल्याग्निशिखानंता फलिनी शक्रपुष्पिका ॥ १३६ ॥

देः । आदिना मूलादिषुहः । उक्तं च । मूलपत्रकरीराग्रफलकांठाधिहृदकं ॥ त्वकूप्यं कवचं च वशाकं दशविधं स्मृतमिति । तत्र करीरं वंशंकुरः । कां डमिश्रदुंदुबादि । अधिरूढकं बीजांकुरः । कवचं छत्राकं । शेषं स्पष्टं । तुंडुलीयः । अल्पमारिपः । द्वे तांदूली । “तांडुळजा” इति ख्यातस्य । विशल्या । अग्निशिखा । अनता । फलिनी । शक्रपुष्पिका । पंचकमग्निशिखायाः । “कळलावी इति ख्यातायाः” शक्रोऽर्जुनतरुः तत्पुष्पमिव पुष्पं अस्यां शक्रपुष्पी ॥ १३६ ॥

प्लवं । गोपुरं । गोनदं । केवर्तमुस्तकं । “केवर्तमुस्तकं । केवर्तमुस्तकं ।” अष्टकं केवर्तमुस्तकस्य केवडी, “जलमुस्ता, क्षुद्रमोक्षा मोथा” इति ख्यातस्य
 मंधिपर्णे । शुक्रं । वर्हपुष्पं । “शुक्रवर्हमित्येकमपि नाम । वर्हिपुष्पं । वर्हिः पुष्पं वर्हपुष्पं चेति पृथगपि ।” स्थौण्यं । कुक्कुरं । पंच गंटीवन “भटोरा” इति
 ख्यातस्य ॥ १ ३ २ ॥ मरुन्माला । पिशुना । स्पृक्का “स्योदरादित्वात्सलोपेपृक्कापि” देवी । लघुः । समुद्रांता । वधूः । कोटिवर्षा । लंकोपिका । दश
 कं पिङ्गेति ख्यातायाः स्पृक्कायाः । अत्र मरुन्मालेति संघातविगृहीतं । यदाहवाचस्पतिः । स्पृक्का तु ब्राह्मणी देवी मरुन्मालालतालघुः । समुद्रांता वधूः को

प्लवगोपुरगोनदकेवर्तमुस्तकानि च ॥ ग्रंथिपर्णेशुक्रं वर्हपुष्पं स्थौणेयकुक्कुरे ॥ १ ३ २ ॥ मरुन्माला तु पिशुना स्पृक्का
 देवी लतालघुः ॥ समुद्रांता वधूः कोटिवर्षालंकोपिकेत्यपि ॥ १ ३ ३ ॥ तपस्विनी जटामांसी जटिलालोमशा मिशी ॥
 त्वक्पत्रमुत्कटं भृंगं त्वचंचोचं वरांगकं ॥ १ ३ ४ ॥

टिवर्षालंकोपिकामरुत् । मुनिर्माल्यवतीमालामोहनाकुटिलालतेति ॥ १ ३ ३ ॥
 तपस्विनी । जटामांसी । जटिला । लोमशा । मिशी । “मिसिः । मियिः । मियी । मसिः । मयिः । मयी । मसी ।” पंचजटामांस्याः । जटिति पृथ
 क्पदंवा । यदाह । मांसी कृष्णजटा हिस्त्रानलदा जटिलामिसिः । जटा च पिशिनीपेशी कव्यादी च तपस्विनीति । त्वक्पत्रं । उत्कटं । भृंगं । त्वचं । चोचं
 वरांगकं । पट्त्वक्पत्रस्य । “दालचिनी ।” तंज इति ख्यातस्य । त्वक्त्वचचोचशब्दाः स्युर्वल्केचर्मणि पत्रकदन्ति धरणिः ॥ १ ३ ४ ॥

एलापर्णी । मुबहा । रास्ना । युक्तरसा । चत्वारि एलापर्ण्याः कोलिदण्डतिख्यातायाः । चांगेरी । घुक्रिका । दंतशठा । अंबठा । अम्ललोणिका । “अम्ललोणिका ।” पंच अम्ललोणिकायाः चुका इति ख्यातायाः ॥ १४० ॥ सहस्रवेधी । चुक्रः । अम्लवेतसः । शतवेधी । चतुष्कमम्लवेतसस्य “चांगे” इति ख्यातायाः । “पंच अम्ललोणिकायाः चुका इति ख्यातायाः” “लाजळु” इति प्रसिद्धायाः ओषधेः ॥

एलापर्णी तु सुवहारस्नायुक्तरसाचसा ॥ चांगेरी चुक्रिका दंतशठा वंष्ट्राम्ललोणिका ॥ १४० ॥
सहस्रवेधी चुक्रोऽम्लवेतसः शतवेध्यापि ॥ नमस्कारी गंडकारी समंगा खदिरेत्यपि ॥ १४१ ॥ जी
वंती जीवनी जीवाजीवनीयामधुस्रवा ॥ कूर्चशीर्षो मधुरकः शृंगह्रस्वांगजीवकाः ॥ १४२ ॥

॥ १४१ ॥ जीवंती । जीवनी । जीवा । जीवनीया । मधुस्रवा । “मधुः स्रवेति पदद्वयमपि । मधुपुष्परसेक्षौद्रमधेनानुमधुद्रुमे । वसंतद्वैत्यभिज्ञैत्रेस्या जीवंत्यां नुयोपितीति मेदिनी । विश्वप्रकाशोप्येवं । पंच जीवत्याः । “हरणवेल्, हरणडोडी इति ख्यातायाः ।” कूर्चशीर्षः । मधुरकः । शृंगः । ज्हत्वा गः । जीवकः । पंच जीवकस्य ॥ १४२ ॥

किराततिक्तः । “चिरतिक्तश्चिरतिक्तश्च । किरातश्चिरतिक्तश्च भूनिबहिमकावपीतिरभसः ।” भूनिबः । अनार्थतिक्तः । त्रयंकिरादतदतिख्यात
 स्य । सप्तला । विमला । शातला । “सातला । विमलासातलायां स्यादिति विश्वप्रकाशः ।” भूरिफेना । चर्मकपा । पंच सप्तलायाः । “शिक्रेकादं
 दतिप्रसिद्धायाः ।” ॥ १४३ ॥ वायसोली । स्वादुरसा । वयस्था । त्रयं लहानकावळी, काकोली इति चख्यातस्य । मकूलकः । “पूपेदरादित्वाहुते

किराततिक्तो भूनिबोनार्यतिक्तोऽथ सप्तला ॥ विमलाशातलाभूरिफेनाचर्मकपेत्यपि ॥ १४३ ॥
 वायसोलीस्वादुरसावयस्याथर्मकूलकः ॥ निकुंभोदंतिकाप्रत्यक्श्रेण्यदुंदुवरपर्यपि ॥ १४४ ॥
 अजमोदानूग्रगंधाब्रह्मदभायवानिका ॥ मूलेपुष्करकाश्मीरपद्मपत्राणिपौष्करे ॥ १४५ ॥

मुकूलकोपि ” । निकुंभः । दंतिका । “दंतिका ” प्रत्यक्श्रेणी । उदुंदुवरपर्णी । “ऊदुंदुवरपर्णी । ऊदुंदुवरपर्णी ।” पंच दंत्याः । “दोतीदतिख्यातायाः ।” य
 स्याःचीजं जयपाळदतिख्यातं ॥ १४४ ॥ अजमोदा । उपगंधा । ब्रह्मदभा । यवानिका । “यमानिका ।” द्वे यवान्याः । औवादतिख्यातायाः । “यवानी
 द्वयस्यवेद्रेनामनीत्यपिमतं ।” पुष्करं । काश्मीरं । पद्मपत्रं । “पद्मवर्णमिति पाठः ।” त्रीणिपौष्करमूले । पुष्करमौषधि विशेषस्तस्य मूलेत्यर्थः ॥ १४५ ॥

अव्यथा । अतिचरा । पद्मा । चारटी । पद्मचारिणी । पंच उत्तरदेशेप्रसिद्धायाः पद्मचारिण्याः । “स्यलकमलिनी इतिख्यातायाः ।” कांपिल्यः ।
 ‘कांपिल्यः । चंद्रःकर्पूरकांपिल्यसुधांशुस्वर्णवारिष्वितिमेदिनी ।” कर्कशः । चंद्रः । रक्तागः । रोचनी । “रोचनी ।” पंच शुंडारोचनीतिख्यातायारोच
 न्याः ॥ १४६ ॥ प्रपुन्नाडः । “प्रपुन्नालः । प्रपुन्नाडः । प्रपुन्नाडः ।” एलगजः । “एलगजः ।” दद्रुघ्नः । “दद्रुघ्नः ।” चक्रमर्दकः । पद्मा

अव्यथातिचरापद्माचारटीपद्मचारिणी ॥ कांपिल्यःकर्कशश्चंद्रो रक्तांगरोचनीत्यपि ॥ १४६ ॥
 प्रपुन्नाडस्त्वैडगजोदद्रुघ्नश्चक्रमर्दकः ॥ पद्माटउरणाख्यश्चपलांडुस्तुसुकंदकः ॥ १४७ ॥ लतार्क
 दुद्रुमौतन्नहरितेऽथमहोपधं ॥ लथुनंगुंजनारिपमहाकंदरसोनकाः ॥ १४८ ॥

टः । उरणाख्यः । “उरणाक्षः ।” पदं टाकळा इतिख्यातस्य । पलांडुः । सुकंदकः । द्वे पलांडोः । “कांदा इतिप्रसिद्धस्य ।” ॥ १४७ ॥ हरितेहरि
 द्वर्णे तन्नपलांडो लतार्कः । दुद्रुमः । उतिद्वे । महोषध । लथुनं । “लथुनं” गुंजनं । अरिष्टः । महाकंदः । सोनकः । पट् लथुनस्य । लथुनगुंजनयो
 राकृतिभेदोपरसैक्यात् अभेदोबहुवोमन्यंते ॥ १४८ ॥

पुनर्नवा । शोथघ्नी । द्वे पुनर्नवायाः । “चेदुक्ली इतिदेशेप्रसिद्धायाः ।” वितुन्नं । सुनिपण्णकं । द्वे सुपुन । “कुरुहु ” इतिख्यातस्य शाकभेदस्य । वातकः । शीतलः । अपराजिता । शणपर्णी । “सनपर्णी । असनपर्णी । भवेदसनपर्ण्योचशीतलः शिशिरैरन्यवदिति विश्वप्रकाशः । शीतलं पुष्पकदल्येकं पदमिति धन्यतरिराह ” ॥ १४९ ॥ पारावतांघ्रिः । “चत्वारि शणपर्ण्याः गोकर्णी इति ख्यातायाः । “शीतल वात

पुनर्नवातुशोथघ्नी वितुन्नं सुनिपण्णकं ॥ स्याद्वातकः शीतलोपराजितो शणपर्ण्यपि ॥ १४९ ॥ पारावतांघ्रिः कटभी पण्य । ज्योतिष्मतीलता ॥ वार्षिकं त्रायमाणा स्याच्चायंतीवलभाद्रिका ॥ १५० ॥ विष्वक्सेनप्रिया गृष्टिवाराहीवदरेत्यपि ॥ मार्कवो भृंगरार्जः स्यात्काकमाचीनुवायसी ॥ १५१ ॥

त्रायमाणा । त्रायंती । बलभाद्रिका । चतुष्कं त्रायमाणायाः ॥ १५० ॥ विष्वक्सेनप्रिया । गृष्टिः । “गृष्टिः ।” वाराही । वदरा । चतुष्कं वारास्याः । रदतिरभसात् । “द्वे माका इति ख्यातस्य । काकमाची । वायसी । द्वे कावली । “काकजंघा ” इति ख्यातायाः ॥ १५१ ॥

शतपुष्पाः सितच्छत्राः । अतिच्छत्राः । मधुराः । मिसिः । “मिसी” अवाक्पुष्पी । कारवी । सप्तकं शोष इति ख्यातायां शतपुष्पायां । सरणा “सरणी । सारणी । सरणासरणी चार्वाकटं भ्रममहाबलेति रुद्रः । रुग्भेदेनाप्रसारण्यां स्वल्पनयां च सारणीति मेदिनी ॥ १५२ ॥ कटंभरा । “कटंभरा” राजवला । भद्रवला । पञ्च प्रसारण्याः । चांदवल । “कुजप्रसारणी । ” इति ख्यातायाः । जनी । “जनिः” जतूका । “जतूका” रजनी । “रजनिः”

शतपुष्पाः सितच्छत्राः । अतिच्छत्राः । मधुराः । मिसिः ॥ अवाक्पुष्पी कारवी च सरणा तु प्रसारणी ॥ १५२ ॥ तस्यां कटंभरा राजवला भद्रवलेत्यपि ॥ जनी जतूकारजनी जतुरुच्चक्रवर्तिनी ॥ १५३ ॥ संस्पर्शार्थशटी गंधमूली पङ्गुग्रंथिकेत्यपि ॥ कर्चुरोऽपि पलाशोऽथ कारवेष्टुः कठिष्ठकः ॥ १५४ ॥

जतुकृत् । चक्रवर्तिनी ॥ १५३ ॥ संस्पर्शा । पट्टचक्रवर्तिन्याः चाकवत इति ख्यातायाः । शटी । गंधमूली । “गंधमूला ।” पङ्गुग्रंथिका । कर्चुरः । “कर्चुरः । कर्चुरः । पलाशः । पञ्च शम्याः” का पूरका चरी, अविहळद इति ख्यातायाः । “कारवेष्टुः । कठिष्ठकः । “कठिष्ठकः” ॥ १५४ ॥

गुपथी । “मुसवी । गुशबी ।” त्रीणि कारवेत्तस्य । कारली इति स्यात्तस्य । कुलकं । पटोलः । तिक्तकः । पटुः । चत्वारि पटोल “पडवळ” इति ख्या-
तस्य । कूष्मांडकः । कर्करुः । द्वे कूष्मांडस्य । “कोहळा इति ख्यातस्य ।” उर्वारुः । “ईर्वालुः । ईर्वारुः । उन्मजो धस्तुरु र्वारुः क-
र्कटिः स्यादिति पुंस्का डेर ल कोशात् ।” कर्कटी । “कर्कटिः” द्वे कर्कट्याः कांकडी इति ख्यातायाः ॥ १५ ॥ दक्षाकुः । कटुतुंबी । द्वे कटुतुंब्याः । “हु
ध्याकटुभांपळा इति ख्यातायाः । अत्र दक्षाकुशब्दः कटुकटुत्वस्य भयसाधारणः ।” नंबी । “नंबिः । नंबा ।” अत्र नम्बः । “नम्बा” इति ख्यातायाः ।

हाफला । तुंगानुघर्तलाऽलावृनिवेतुवीतुलावृकेतिवाचस्पतिः । अलावृस्तुंवकः प्रोक्तदतिचंद्रः । लावृकेत्यन्यकोशे । द्वे काळाभांपळा इतिख्यातस्य । ”
अलानुर्द्धस्वनिोपकचिन् । चित्रा । गवाक्षी । गोडुवा । ग्रीणि गोडुवायाः “कंवडळ इतिख्यातायाः । चित्राऽखुपर्णीगोडुवासुभद्रादंतिकासुच ॥ मा
घायांसर्पनक्षेत्रदीभेदेषुचसियाभितिभेदिनी । गवाक्षांत्विद्रवारुण्यांगवाक्षोजालकेकपाविर्तिहेमः । गोडुगधेतिपाठोनदृश्यतेकोशेषु । गोडुगधेतिचिभू
इदित्यसिद्धिवैद्यके ” विशाला । इंद्रवारुणी । द्वे इंद्रवारुण्याः । “मोठीकंवडळ इतिख्यातायाः ॥ १५६ ॥

अशीघ्रः। मृगः। “तालव्यादिरपि।” कंदः। त्रीणिसूरणस्य। गंडीरः। समष्टिला। द्वे गंडीराख्यशाकभेदस्य। “कडूसूरण इतिख्यातस्य।” ॥
 कलंड्यादयः पंच शाकभेदाःस्युः। एकैकं। तत्रकलंडीविषण्वकृतिः। “कलंडीनुशतपर्वाकलंडूर्वासुबिरुधदतिवाचस्पतिः। कलंडीशाकभेदपिस्या
 हंडशरयोःपुमानितिमेविनी।” उपोदिका। “उपोदीकापि” बाली। “थोरमयाळ, पोर्देमांडवीवेल” इतिप्रसिद्धा। मूलकं मुळा इतिख्यातं। हिल

अशीघ्रःमूर्णःकंदोगंडीरस्तुसमष्टिला॥ कलंड्युपोदिकास्त्रीतुमूलकंहिलमोचिका॥ १५७॥ वास्तुकंशाकभेदाः
 स्युर्दूर्वातुशतपर्विका॥ सहस्रवीर्याभार्गव्योरुहानंताथ्यसासिता॥ १५८॥ गोलोमीशतवीर्याचगंडालीशकुला

क्षका॥ कुरुविंदोमेघनामामुस्तामुस्तकमस्त्रियां॥ १५९॥

मोचिका देशांतरे हलहंची। “चाक्रवत” इतिप्रसिद्धा॥ १५७॥

वास्तुकं। वथुवा। “चंदनवटुवा” इतिप्रसिद्धं। “वास्तुकमपि” दूर्वा। शतपर्विका। “शतपर्णिका” सहस्रवीर्या। भार्गवी। रुहा। अनंता। प
 द् दूर्वायाः॥ १५८॥ सादूर्वा सिताशुक्लाचेत् तच्चगोलोमी। शतवीर्या। गंडाली। शकुलाक्षका। इतिचत्वारि। कुरुविंदः। मेघनामा। मुस्ता। मु
 स्तकं। चत्वारि मुस्तायाः। “मोथइतिख्यातायाः”। मेघनामा मेघपर्यायनामकः। “मुस्तकंपुंसिद्धीवेच।” ॥ १५९॥

भद्रमुस्तकः । भद्रमिति पृथगपि नाम । भद्रं स्यान्मंगले हे हि मुस्तके करणांतरे इति रुद्रः । ” गुंदा । द्वे मुस्ताविशेषस्य । भद्रमुस्तकस्य । “नागरमोथा इति
 म्यातस्य । ” असियायिनि मुस्तकभद्रमुस्तकाभ्यां संबध्यते । धन्वतरिरयं भेदमाह । मुस्तकं बुधरो मेघो घनो राजी विशेरुतकः भद्रमुस्तो वराहो ब्दे गो गेयः कु
 रुधिदकदति । चूडाला । चकला । उच्चटा । श्रीणि उच्चटामूलस्य । “फुरही इति को कणे ख्यातस्य मुस्ताविशेषस्य । ” वंशः । त्वकूसारः । कर्मरः । त्व
 चिसारः । नृणध्यजः ॥ १६० ॥ शतपर्वा । यवफलः । वेणुः । मस्करः । तेजनः । दशकं वेणोः । ग्रैवेणवः अनिलोद्धताः अनिले न कीटादिकतरंगगतवा
 स्याद्भद्रमुस्तको गुंदा चूडाला च कला चूडा ॥ वंशे त्वकूसार कर्मर त्वचिसार तृणध्वजाः ॥ १६० ॥ शतपर्वा यवफ
 लं वेणु मस्कर तेजनाः ॥ वेणवः कीचकास्ते स्युर्चैस्वनंत्यनिलोद्धताः ॥ १६१ ॥ ग्रंथिर्नापर्वपरुपी गुंद्रस्ते जनकः श
 रः ॥ नईसुधमनः पोटागलोऽथोकाशं मस्त्रिचां ॥ १६२ ॥

पर्व । परु । “पल्लवतो वि । मृज्जा सारोपंथि परुः परागः कुसुमेणुरिति पुंस्काद्विरत्नकोशात् । ” श्रीणि वंशादिग्रंथे । परेन्द्रेति ख्यातस्य । तत्र ग्रंथिर्नापुमान्
 गुंद्रः । तेजनकः । शरः । “सरः । सरसुमुंजो वाणाख्यो गुंद्रस्ते जनकः शरदतिवाचस्पतेर्दत्त्यादिश्च । ” श्रीणि शरस्य । नडः । “नलः । अथ पोटागलः पुंसि
 नले च काशमस्य योरिति मेदिनी । ” धमनः । पोटागलः । श्रीणि देवनक इति ख्यातस्य । काशं । “कासं” ॥ १६२ ॥

इक्षुगंधा । पोदगलः । त्रीणिकाशस्य । “काशेषुन्पुंसकं ।” बल्वजाइत्येकं पुष्टिगंवद्वचनान्तं । “मोळ, लव्हाळे, लवा इतिव्यातस्य । एकोबल्वजइ
तिभ्राप्यकारवचनादेकत्वेपि ।” रसालः । इक्षुः । द्वे दक्षोः । पुंडुः । कांतारकः । इत्याद्यस्तस्येक्षोभेदाः । आदिनाकोशकारादिग्रहः । “सच । इक्षुः क
र्कटकोवशः कांतारोवेणुनिःसृतिः । इक्षुरस्य. पांडुकश्च रसाल. कुसुमारक. इति ” एकैक ॥ १६३ ॥ वीरण । वीरतरं । तृणभेदस्य । “काळावाळादिति
ख्यातस्य ।” द्वे अस्य वीरणस्य मूले । उशीरं । अमयं । नलवं । सेव्यं । अमृणाल । जलाशयं ॥ १६४ ॥ लामज्जक । लघुलयं । अवदाहं । इटकापथं

इक्षुगंधापोदगलः पुंसिभूमितुबल्वजाः ॥ रसालइक्षुस्तद्भेदाः पुंडुकांतारकादयः ॥ १६३ ॥ स्याद्वीरणं वीरतरं मूले
स्योशीरमस्त्रियां ॥ अभयं नलवं सेव्यममृणालं जलाशयं ॥ १६४ ॥ लामज्जकं लघुलयमवदाहेष्टकापथे ॥ नडाद
यस्तृणं गर्मुच्छ्रयामाकप्रमुखा अपि ॥ १६५ ॥

इतिदशानामानिस्युः । लघु । लय । इतिपृथगपि । लामज्जकंसुवासंस्या
दमृणालं लयं लघ्विति सुश्रुतः । अवदाहेष्टमिति अवदाहेष्टकापथमिति चैकैकपदमिति । नडादयः । नडकाशादयः । तृणं तृणजातीया इत्यर्थः । “नलाद
य इत्यपि पाठः । ये च गर्मुच्छ्रयामाकप्रमुखा. गर्मुच्छ्रयामाकौ तृणयान्यविशेषौ । प्रमुखशब्दाद्वक्ष्यमाणाः कुशादयः कंगुकौद्रवाद्याश्च तेपि तृणजातीयाः ।
“अत्र प्रमुखशब्दान्नीचारायाप्रहीतव्याः । अन्यथा कौद्रवादीनाहं विव्यत्वापातात् । श्यामाकः । श्यामकोपि चेति हलायुधाच्छामकोपि ।” एकं ॥ १६५ ॥

कुशं । कुथः । दर्भः । पवित्रं । चत्वारि कुशस्य । तत्र कुशं ह्रीवपुंसोः । कनूणं । पौरं । सौगधिकं । ध्यामं । देवजग्धकं । रौहिपं । पट्ट गंजाण । रो
 द्विसगवत ” इति स्यात्तस्य नृणभेदस्य ॥ १६६ ॥ छत्रा । अतिछत्रः । पालघ्नः । “पालं क्षेत्रं हन्तीति पालघ्नः ।” मालातृणकं । “मालाकाराणि तृणा
 न्यस्य ।” भूस्तृणं । पंच वचाकृतेर्जलतृणभेदस्य । “अत्र आश्रयं शतगवत इति ख्यातस्य । अंत्यद्वयं मालाकारनृणस्येत्यपि मतं ।” शस्यं । “शस्यं”

अस्त्रीकुशं कुयोदर्भः पवित्रमथ कनूणं ॥ पौरसौगधिकं ध्यामदेवजग्धकं रौहिपं ॥ १६६ ॥ छत्रातिच्छत्र
 पालघ्नौ मालातृणकभूस्तृणे ॥ शर्ष्पवालतृणं घासोयवसंतृणमर्जुनं ॥ १६७ ॥ तृणानां संहतिस्तृणान
 ज्यातुनडसंहतिः ॥ तृणराजा बृहस्तालो नालिकेरस्तृणांगली ॥ १६८ ॥

सं । द्वे गवापीनां भक्ष्यतृणस्य । तृणं । अर्जुनं । द्वेतृणमात्रस्य ॥ १६७ ॥ तृणानां संहतिः समूहस्तृणेत्युच्यते । घासः । यव
 कं । तृणराजः । तालः । द्वे तालस्य । तृणराजा कथस्तृणराजनामकः । नालिकेरः । “नारिकेरः । नारिकेलः । नारीकेलः । नारिकेलिः ।
 नारीकेली ।” लांगली । द्वे नारिकेलस्य । “नारिकेल इति स्यात्तस्य । लांगली स्त्री । लांगलः । इदं नंतः पुंसोत्येके ॥ १६८ ॥

घोंटा । पुगः । क्रमुकः । गुवाकः । गुवाकोपिचगूवाकइतितारपालः । "खपुरः । पंचपूगदक्षस्य । सुपारीपोफळोइतिख्यातस्य । "अस्य फलंउद्देगमित्युच्यते । एतेतालनालिकेरपूगाक्षयः । हिताललालभेदः सनुअस्यपरिमाणःतत्सहिताः । खर्जूरादयश्चत्वारश्च । एवमष्टौए तेतृणहुमाइस्युच्यंते । एकं । तत्रखर्जूरःखाजूरइतिख्यातः । केतकीडोपंता केगत । "केतक"इतिख्याता । एवंतालो तालीभेदः । खर्जूरीखर्जूरभेदः

घोंटानुपूगःक्रमुकोर्गुवाकःखपुरोस्यतु ॥ फलमुद्देगमेतच्चाहितालसहितास्त्रयः ॥ १६९ ॥ खर्जूरः
केतकीतालीखर्जूरीचतुणहुमाः ॥ इतिवनौपधिवर्गः ॥ ॥ ७३ ॥ सिंहोमृगेंद्रःपंचास्योहर्यक्षः
केसरीहरिः ॥ "कंठोस्वोमृगरिपुमृगदृष्टिमृगाशनः॥पुंडरीकःपंचनखचित्रकायमृगं द्विषः ॥ १ ॥"

॥ १६९ ॥ इतिवनौपधिवर्गः ॥ ॥ ७३ ॥ सिंहः । मृगेंद्रः । पंचास्यः । हर्यक्षः । केसरी । हरिः । पट्टसिंहस्य । केसरीइत्यंतः । ताल
व्यमध्योपि । पंचविस्तृतमास्यमस्यपंचास्यः । "पचिविस्तरे । मुखंपादाश्चपंचास्थानीवयस्येतिवा " कंठोस्वोमृगरिपुमृगदृष्टिमृगाशनइत्यादयोव्य
स्यपर्यायाः ॥ १ ॥

शार्दूलः। द्वीपी। व्याघ्रः। त्रीणि व्याघ्रस्य। तरक्षुः। “तरक्षः”। भृगादनः। द्वे कुक्कुराकृतेः कृष्णे रखाचित्रितस्य भृगुविशेषस्य। “तरसइति व्यातस्य”। वराहः। सूकरः। घृष्टिः। “घृष्टिः”। कोलः। पोत्री। किरिः। “किरः”। दंष्ट्री। घोणी। स्तब्धरोमा। क्रोडः। भृदारः। द्वादशसूकरस्य। तालव्यादिरपिशृकरः। साहचर्वाहृष्टिः पुंसि। पोत्रिणी। दंष्ट्रिणी। घोणिनी। सव्यरोमाणौ। ॥ २ ॥ कपिः। पुवगः। शाखानृगः। बलीमुखः। “बलिमुखः”। वलीमुखः। वानरः। कीशः। वनौकाः। नवक वानरस्य। वनौकसो। “शाखाचारी नृगः शाखानृगः”। भल्लुकः॥ ३ ॥ क्रक्षः।

शार्दूलद्वीपिनौ व्याघ्रेतरक्षुस्तु भृगादनः॥ १ ॥ वराहः सूकरो घृष्टिः कोलः पोत्री किरिः कितिः॥ दंष्ट्री घोणी स्तब्धरोमा क्रोडो भूदार इत्यपि॥ २ ॥ कपिपुवंगः पुवगः शाखानृगवलीमुखाः॥ मर्कटो वानरः कीशो वनौका अथ भल्लुके॥ ३ ॥ क्रक्षः च्छभल्लुर्भल्लूकगंडके खड्गखड्गिनौ॥ लुलायौ महिपोवाहद्विपल्कासरसैरिभाः॥ ४ ॥

अच्छभल्लुः। भल्लूकः। “भल्लूकः। भल्लूकः”। चतुष्कमच्छभल्लस्य। आत्वाल, रीसइति व्यातस्य। “केचन भालुइति व्यातायाः नाम चतुष्कमिति वदन्ति।” नृस्य मध्येऽपि। भल्लुकइति। अच्छभल्लुपरिषद्विरहनीति प्रयोगः। अच्छइति च। अच्छस्फटिकभल्लूकनिर्मलेष्विति मेदिनी। गंडकः। खड्गः। खड्गः। खड्गगंडशृंगं गंडा इति। लुलायः। “लुलायइति ओष्ठ्यां तोपि”। महिषः। वाहद्विपत्। कासरः। सरिभः पंच महिषस्य। “गवाइति व्यातस्य”॥ ४ ॥

श्रिया । श्रूरिमाय । गोमायुः । मृगधूर्तकः । शृगालः । "सृगालः" वंचुकः । "वंचकः" । वंचकस्तुखलेधूर्तं गृह्णन् औचजं वुकदतिकीर्शति । "क्रोटा
फरु । फेरुः । जंबुकः । दश जंबुकस्य, कोल्हादतिख्यातस्य । खियामिति पुण्यक्तावपिशिवाशब्दो नित्यस्त्रीलिङ्गइत्यर्थः । चतुष्पदाद्विलिंगतावध्य
तेन तदपवादोऽयं ।" मृगालोदत्यादिरपि । क्रोटुशब्दस्य रूपाणि तु । क्रोटा । क्रोटारौ । क्रोटारं । क्रोटारौ । क्रोटुः । क्रोटुनेत्या

स्त्रियांशिवाभूरिमायगोसायुमृगधूर्तकाः॥ शृगालवंचकक्रोष्टुफैरुफैरवजंबुकाः॥ ५॥

ओतुर्विंडालोमार्जारोत्पदंशकआखुभुक्॥ त्रयोगैधरगौधारगौधेयगौधिकात्मज॥ ६॥

दि । दीर्घमध्योपि जयूकदति ॥ ५ ॥ ओनु । विहाल । “ विहालः । ” मार्जारः । वृषदंशकः । आखुभुक् । पंच मार्जारस्य । गौधेरः । गौधेरः । “ अयंकृष्णसर्पाधायघोरवडदतिख्यातायांचतुष्याज्जायते । अ
गौधेरः । एतेनयः शत्रुगोधिक्तामजे स्थलगोधिकाया अपत्येऽगारदतिख्यते । ” ॥ ६ ॥

श्वचित् । शल्यः । द्वे शल्यस्य । साळी ” इतिख्यातस्य । श्वानंविध्यतिलोम्ना श्वचित् श्वाविधौ । तस्यशल्यस्यलोम्निरालली । शल्लं । शलं । इतित्रीणि । शललीस्त्रियां । इदंसीमंतोन्यनादाबुपयुज्यते । वातप्रमीः । वातमृगः । द्वेवातमृगस्य । वाधूळइतिख्यातस्य । वातप्रमी रीदंतः पुंसि । रूपाणितु । वातप्रमीः । वातप्रम्यौ । वातप्रमी । वातप्रम्यौ । वातप्रमी । वातप्रमी स्त्रियां तुलदमीवत् । कोकः । इहामृगः । वृकः । चोणि वृकस्य लंङगइतिख्यातस्य । ” ॥ ७ ॥ मृगः । वातायुः । वनायुः । वनायुः । हरिणः ।

श्वचित्तुशल्यस्तद्वोम्निराललीशल्लंशलं ॥ वातप्रमीर्वातमृगःकोकस्त्वीहामृगोवृकः ॥ ७ ॥ मृगेकुरंगर्वातायुह
रिणांजिनयोनयः ॥ ऐणेयमेण्याश्वर्माद्यमेणस्यैणमुभेत्रिपु ॥ ८ ॥ कदलीकंदलीचीनश्वमूरुप्रियकावपि ॥ स
मूरुश्वेतिहरिणाअमीअजिनयोनयः ॥ ९ ॥

अजिनयोनिः । पंच हरिणस्य । एण्याहरिण्याश्वर्माद्यं आद्यशब्दान् मांसा
दि ऐणेयमित्युच्यते । एकं । प्राणिरजतादिभ्योऽद्दत्यब् । एणास्यनुचर्माद्यैरेणमित्युच्यते । एकं । उभे ऐणेयैरेणचत्रिपुस्पष्टं ॥ ८ ॥ कदली । कंदली ।
चीनः । चमूरुः । मिथकः । समूरुः । एतेषु हरिणभेदाः । एकैकं । कदलीकंदल्योडीर्पतेस्त्रियां । स्वाभिमतेतुदन्तौपुंसि । अमीयद्हरिणाः वक्ष्य
माणाः कृष्णसारादयश्चअजिनयोनयउच्यते । यत एतेचर्मण्युपयुक्ताः ॥ ९ ॥

कृष्णसारः । “ कृष्णसारः । कृष्णवर्णनेतिसमासः । शारः शबलवातयोरिति तालव्यादोरभसः । ” रुहः । न्यंकुः । रंकुः । शंबरः ।
“ शंबरः । संवरः । शंढणोति दृञ्वरणे । रोहिपः । रोहिपंकचृणेज्ञेयरोहिपोहरिणांतरइति विश्वप्रकाशः । ” गोकर्णः । पृषतः । ऐणः ।
अथः । “ अथः । एणः कुरंगमोरिष्यः सादृश्यश्चालोचनइति त्रिकांडशेषोपात् । तत्ररिष्योपि । ” रोहितः । “ रोहितः ” चमरः । एतेद्वादशमृगाः मृ-
गभेदाः । एकैकं । तत्र कृष्णसारः कृष्णवर्णनमिश्रः कृष्णमृगइति ख्यातः । रुदंशांतरभाषायां भुवार “रोहै” इति ख्यातः । न्यंकुनार्गुणइति ख्यातः ।
गंधर्वः शरभोरामः सुमरोग ॥ १० ॥ गंधर्वः शरभोरामः सुमरोग ॥ १० ॥

कृष्णसौररुह्यंकुशंर्वरौहिषाः ॥ गोकणपुपतणश्र्यराहताश्रमराष्टगाः ॥ ११ ॥

वयःशशः॥ इत्यादयामृगद्राधागवाद्याः पशुजातयः ॥
इतिख्यातः । शंवरः । सांवा । “सांवर” इतिख्यातः । रौहिपः रोही इतिख्यातः । गोकर्णः । गोंवइतिख्यातः । पृषतः बिडुविशिष्टः पुषवइतिख्यातः । एते
इतिख्यातः । शंवरः । सांवा । “सांवर” इतिख्यातः । रौहिपः रोही इतिख्यातः । गोकर्णः । गोंवइतिख्यातः । पृषतः बिडुविशिष्टः पुषवइतिख्यातः । एते
एणश्चाहनेनः । ऋव्यः शीघ्रगामी । रोहितोरक्तवर्णः । चमरश्चामरोपयोगिपुच्छः ॥ १० ॥ गंधर्वः । शरभः । रामः । सुमरः । गवयः । शशः । एते
पट्टमृगभेदाः । “शरभस्तालव्यादिः । ” तत्रगंधर्वो गंधविशिष्टः । शरभोलङ्घीसराइतिप्रसिद्धः । रामोरमणीयरूपो नृगभेदः । सुमरः सरणशीलः । ग
वयः गवाइतिख्यातः । शशः ससाइतिख्यातः । एकैकं । इत्यादयः गंधर्वादयः आदिशब्दादत्रानुक्तानवनपोतादयो ये च पूर्वोक्तामृगद्राधाः सिंहाद्याश्चम
रांताः ये च वर्गान्तरे वक्ष्यमाणगवाद्याः गोहस्सश्वादयः पशुशब्दवाच्याइत्यर्थः । एकं ॥ ११ ॥

अधोगंता । खनकः । एकः । पुंश्च जः । उंदुरः । पंचक्षेपकश्लोकगतनामानि मयकस्य । " उंदुरुः । मयकः । " जहस्योपधदीर्घोपधमुपमपधानुभ्यां कुनिमुपकः मयक इति द्वयं । " आलुः । त्रयं मयकस्य, उदुरुं दुरुं दुरं दतिशब्दान्वे । गिरिका । बालमूपिका । द्वे स्वल्पमूपकजातेः । " खर्वोखुर्वालमूपिकेति दुर्गः । " छुलुंदरी गंधमुखी दीर्घतुंडी दिवाधिकेति श्लोकाधिकिचिदत्र पठति । सरटः । ककलासः । " ककलाशः । ककुलासः । " द्वे सरडा इति ख्यातस्य । मुसली । गृहगोधिका । " गृहगोलिकेत्यपि पाठः । " द्वे गृहगोवायाः । " पाल इति ख्यातायाः । " मुसतिसंशयं खंडयति शुभाशुभसूचकत्वात् मुसली इति । मुशलीति । तालव्यमध्यापि । ज्येष्ठासि कुह्यमस्याच गृहगोवाया गृहालिकेति कोशान्तरं ॥ १२ ॥ लूता । तंतुवायः । " तंत्रवायः । "

"अधोगंता तु खनको वृकः पुंश्च ज उंदुरः ॥ उंदुरुर्मयकोप्याशु गिरिका बालमूपिका ॥ सरटः ककलासः स्यान्मुसली गृहगोधिंका ॥ १२ ॥ लूतास्तीतंतुवायार्णनाभमर्कटकाः समाः ॥ नीलंगुस्तु रुमिः कर्णजलौकाः शतपद्युभे ॥ १३ ॥

ऊर्णनाभः । मर्कटकः । चत्वारि ऊर्णनाभस्य । " कोष्ठी कोष्ठी इति ख्यातस्य । तत्र लूतानित्यं स्त्री । नीलंगुः । रुमिः । " रुमिः । " रुमिर्नाकमिव ल्कोटलाशार्थारुमिलेखर इति मेदिनी । इमामये भवेत्सुसिकीटे च रुमिचकिमिरिति भ्रसः । " द्वे अपि पुंसि । शुद्रकीटमात्रस्य । " कुसुरडा घुल्ले इति ख्यातस्य । नीलांगुरिति दीर्घमध्यापि । " नीलंगुरपि नीलांगुरिति द्विरूपकोशः । " कर्णजलौकाः । शतपदी । द्वे स्त्रीलिंगे । कर्णजलूका । " धौण, गोम, वळौजी " इति ख्यातायाः शतं पादाय स्याः सा । " कर्णजलूका कर्णजलौकेति च दावंतापि ॥ १३ ॥

दृश्विकः । शूककीटः । द्वेशूककीटस्य । “ऊर्णादिभक्षकस्य कसरदतिख्यातस्य ।” शूकंशूकाकारलोमतयुक्तसर्वाङ्गीकृतः शूककीटः । अलिः । “अलिः ।” दृश्विकोद्गुणआलि. स्यादितिवोपालितः । आली । अथालीस्यादृश्विकेभ्रमरेयुमानितिकोशांतर ।” हुणः । “द्रोणः ।” दृश्विकः । व्रीणि विचूदतिख्यातस्य विपकीटस्य । तत्रालिरित्तदन्तश्च । पारावतः । “पारापतः कलरवः पञ्चीश्वेनः शशादनदतिरभसः ।” कलरवः । कपोतः । व्रीणिपारावतस्य । पारवा । “खबूतर” दतिख्यातस्य । पारावतः कपोतः स्यात्कपोतोविहगांतरदतिविश्वः । शशादनः ॥ १४ ॥ पञ्ची ।

दृश्विकः शूककीटः स्यादलिद्गुणौतुदृश्विके ॥ पारावतः कलरवः कपोतोयशशादनः ॥ १४ ॥
पञ्चीश्वेनउलूकस्तुवायसारतिपेचकौ ॥ “दिवान्धः कौशिकोघूकोदिवाभानोनिशादनः ॥”
व्याघ्राटः स्याद्भरद्वाजः खंजरीटस्तुखंजनः ॥ १५ ॥

श्वेनः । भयं ससाणादतिख्यातस्य । उलूकः । वायसारतिः । पेचकः । अयमुलूकस्य । घूक । “घुबड पेचापक्षी” दतिख्यातस्य । “दिवान्धः कौशिकः । घूकः । दिवाभीतः । निशादनः । पंचकमप्युलूकस्य ।” व्याघ्राटः । भरद्वाजः । द्वेभरद्वाजस्यपक्षिणः । “कुक्कुडकोंबा । कुंभारकोंबादतिख्यातस्य ।” खंजरीटः । खंजनः । द्वेचलसुष्पस्यपक्षिविशेषस्य । “ताजवा तय्यरदतिख्यातस्य ।” ॥ १५ ॥

लोहपृष्ठः । कंकः । द्वेवाणोपयोगिपत्रस्यपक्षिभेदस्य । चापः । दक्षपक्षिभिर्दोश्वासदतिदंत्यातेपुरुद्रः । ” किकीदिविः । किकिदिविः । किकिदिविः । किकीदिविः । किकिः । किकी । दिवः । चापोदिविः किकिः स्मृतइतिव्याडिः । ” द्वे चारंगा । ” चाप. तास. ” इतिख्यातस्य । कलिंगः । भृगः । धूम्याटः । ग्रीणिर्फेचुहार । ” मसकचूडपक्षी ” इतिख्यातस्य । ” धूमसमूहदवाटतीतिधूम्याटः । ” शतपत्रकः ॥ १६ ॥ दार्वाघाटः । द्वे बटफोरा । सुतारपक्षी । काष्ठकुह टांकारी । ” इतिख्यातस्य । सारंगः । शारंगः । शारंगश्चातकेख्यातः शबलेहरिणे

लोहपृष्ठस्तुकंकः स्यादथचापः किकीदिविः ॥ कलिंगभृगधूम्याटाअथस्याच्छतपत्रकः ॥ १६ ॥
दार्वाघाटोऽयसारंगस्तोककश्चातकः समाः ॥ रुकंवाकुस्ताम्रचूडः कुक्कुटश्चरणायुधः ॥ १७ ॥
चटकः कलविंकः स्यात्तस्यस्त्रीचटकातयोः ॥ पुमपत्येचाटैरस्त्रपत्येचटकैवसा ॥ १८ ॥

पिचैतितालव्यादावजयः । ” तोककः । चातकः । ग्रीणिचातकस्य । कृकवाकुः । ताम्रचूडः । कुक्कुटः । चरणायुधः । चत्वारिकुक्कुटस्य । ” कौबडे इतिख्यातस्य । ” १७ ॥ चटकः । कलविंकः । द्वेचटकस्य ॥ ” चिमणी इतिख्यातस्य । ” तस्यचटकस्यस्त्रीचटकेत्येकं । तयोश्चटकस्य चटकायाश्चपुमपत्ये चाटैरदत्येकं । तयोस्त्यपत्येस्त्रीस्त्रेऽपत्येचटकेत्येकं ॥ १८ ॥

कर्करेटुः । “कर्करेटुः ।” करेटुः । “करेटुः ।” द्वे अशुभवादिनिषक्षिभेदे । कंकरेट । “करेटो कपक्षी ।” इति ख्याते । “करेटु कंकरेटु स्यात्करेटु-
कर्करेटुकदन्तिरभसः ।” कृकणः । कंकरः । द्वे करकदन्तिख्यातस्य करेटुभेदस्य । कदन्तिकणतिशब्दं करोति कृकनाणति शब्दं करोति वा ।” वन

कंकरेटुः करेटुः स्यात्कृकणकंकरौसमौ ॥ वनप्रियः परभृतः कोकिलः पिकइत्यपि ॥ १९ ॥
काकैतुकरटारिष्टवल्लिपुष्टसकृत्वजाः ॥ ध्वांसात्मघोषपरभृद्वल्लिभुग्वायसा अपि ॥
“सएवचचिरंजीवीचैकदृष्टिश्चमौकुलिः ॥” २० ॥

प्रियः । परभृतः । कोकिलः । पिकः । चत्वारिकोकिलस्य ॥ १९ ॥ काकः । करटः । अरिटः । बल्लिपुष्टः । सकृत्वजाः । ध्वांक्षः । आत्मघोषः ।
परभृतः । बल्लिभुक् । वायसः । दशकाकस्य । “चिरंजीवी । एकदृष्टिः । मौकुलिः । मौकलिरपि । एतदपित्रयंकाकस्य ।” परभृतो । बलि
भुजो ॥ २० ॥

द्रोणकाकः । काकोलः । द्वे काकभेदस्य । “होवकावळा । कण्णकावळा ।” इतिख्यातस्य । “द्रोणोस्त्रियामाढकेस्यादाढकादिचतुष्टये । पुमान्कृ
पीपतोरुणाकाकेस्तीनीश्वंतर इतिमेदिनी । द्रोणः कृपीपतोरुणाकाकदतिविश्वप्रकाशः । द्रोणकाकोदग्धकाकोवृद्धकाकोवनाश्रयइति
पः ।” दान्यूहः । “दान्यूहः ।” कालकंठकः । द्वे बाहूद “अंयकाक । जलकाक ” इतिख्यातस्य । कालेवर्षाकालेकंठोऽस्यकालकंठकः । आतापी ।
“आतापी । आतापिभिधेच्चिह्नइतिविश्वप्रकाराः ।” चिह्नः । द्वेचिह्नस्य । घारइतिप्रसिद्धस्य । आतापिनौ । दाक्षाय्यः । गृध्रः । द्वेगृध्रस्य ।

द्रोणकाकस्तुकाकोलोदात्त्यूहः कालकंठकः ॥ आतापि चिह्नौ दाक्षाय्यगृधौ कारश्रुकौ समौ ॥ २१ ॥
कुङ्कुमौ चोथवकः कण्हः पुष्कराण्डस्तु सारंसः ॥ कौकश्चक्रश्चक्रवाको रयांगान्ध्यानामकः ॥ २२ ॥

ग्रीधइतिख्यातस्य । दाक्षाय्य इति द्वितालव्यसंयुक्तां त्यपाठः सर्वत्रदृश्यते । दक्षवृद्धोशीघ्राथे च शुदक्षिस्त्रिहिगृहीत्याय्यः । दाक्षाय्यः । दाक्षाय्यस्यायं
अण् दाक्षाय्यः ” करिः । शुकः द्वे करिस्त्य । “ रावा । राघू । पोपटइतिख्यातस्य ।” ॥ २१ ॥ कुङ्कु । कौचः । “ कौचः ” द्वे ठेक । “ कुङ्कुंचा ” इति
ख्यातस्य । नमकुङ्कुचांतः । कुंचौ । वकः । कण्हः । द्वे वकस्य । “ वगळाइतिख्यातस्य ” केजलेल्लयते शब्दं कुरुते कण्हः । कंकइतिपाठः । “ अयं
पाठः कुचास्तीतिनदृश्यते । किंतु सर्वत्र कण्हइत्येव ।” पुष्कराण्डः । सारसः । द्वे सारसस्य । पुष्कराण्डः पद्मपर्यायनामकः । कौकः । “ कुकः । ” च
कः । चक्रवाकः । रयांगः । चत्वारिचक्रवाकस्य । रयांगस्य चक्रस्येवाण्ड्याः नामानि तन्नामकः ॥ २२ ॥

कादंबः । कलहंस । द्वे कलोमधुरवाक्सचासौहस्यतस्य बक्कइतिप्रसिद्धस्य । उल्लोकाः । कुरः । द्विकुरस्य । कुरसीदतिप्रसिद्धस्य । "हंसः । श्वे-
तगरुत् । चक्राग । मानसौका । चत्वारि हंसस्य । बहुत्वविषयायाबहुवचने ॥ २३ ॥ येसिताः देहेनशुक्लाः चंचुचरणैर्लोहितैरुपलक्षिताहसास्ते
राजहसा स्युरित्येकं । चंचुसहिताश्चरणास्तेरितिबिग्रहः । अन्यथाप्राण्यगत्वादकचचनंबुवारि । लक्षणेनतृतीया । "हसानाराजाराजहंसः । " मलिनै-

कादंबः कलहंसः स्यादुल्लोशकुरौसमौ ॥ हंसास्तु श्वेतगरुतश्चक्रांगामानसौकसः ॥ २३ ॥
राजहंसास्तु ते चंचुचरणैर्लोहितैः सिताः ॥ मलिनैर्मल्लिकाक्षस्तथातर्गटाः सितैरैः ॥ २४ ॥

रीपद्भून्नेश्चचुचरणैस्तेसिताहंसामल्लिकाक्षादत्युच्येते । एकं । मल्लिकाकाराणिअक्षीणियेपाते । 'मल्लिकाख्याइत्यपि' । सितैरैः कृष्णवर्णैः चंचुचरणैः ।
लक्षितास्तेथार्तराष्ट्रा स्युः । एकं ॥ २४ ॥

शराटिः । “शरातिः । शराली । शराटिः । शराटिः । आटिः शरालिर्वरटीगंधोलीवानरीकपीतिस्त्रीलिङ्गकटिरत्नकोशः । ” आटिः । “आटी । ” आटिः । “आडी ” त्रयस्त्रीलिङ्गं । आडोतिख्यातस्य पक्षिण । “ आटिः पुल्लिङ्गोपिकचित्र । ” बलाका । विसकंठिका । द्वे बालेदो क । “ वगळा ” इतिख्यातस्य वकभेदस्य । विसमिवदीर्घः कंठोऽस्याः विसकंठिका । हंसस्य योपितल्लीवरटास्यादित्येक । सारसस्य त्रीनुलक्ष्म णेत्युच्यते । “ निर्मकरोपि । लक्ष्मणश्चैव सारसद्वयमरमाला । लक्ष्मणनाम्नि चिन्हे च सारस्यालक्षणा कचिदिति विध्वः । ” एकं ॥ २५ ॥ जनुका ।

शरारिरारिर्गडिर्द्विश्ववलाकविसकंठिका ॥ हंसस्य योपिद्वरटासारसस्य तुलक्ष्मणा ॥ २५ ॥
जनुकाजिनपत्रास्यात्परोष्णेतैलपायिका ॥ वर्वणा मर्दिकानीलासरवामधुमक्षिका ॥ २६ ॥

“जनुका ” अजिनपत्रा । द्वे बहुरी । “ वामचिराद् ” इति ख्याते पक्षिभेदे । अजिनंचर्म तद्वेपथ्रेपक्षौघस्याः सा । परोष्णी । “ परोटी । ” तैलपायि का । द्वे पक्षयुक्ते कीटकविशेषे तैलद्रुवा । “ बाघूळ ” इति ख्याते । तैलं पिवतीव तैलपायिका । चत्वार्यपि जनुकाया इत्येके । वर्वणा “ वर्वणा ” मक्षि का । “ मक्षीका । ” नीला । त्रयं मक्षिकायाः । सरधा । मधुमक्षिका । द्वे मक्षिकाभेदस्य । “ मधमाशी इति ख्यातस्य । ” ॥ २६ ॥

पतंगिका । पुत्तिका द्वे मधुमक्षिकाभेदस्य । द्यंतुसरघातः क्षुद्रा यन्निमित्तो मधुभेदः । माक्षिकं तेलवर्णस्याहृतवर्णतुषौत्तिकमिति । दंशः । वनमक्षिका । द्वे “मोदीडास रानमारी” इति ख्यातस्य । तेषां दशानाजातिर्याऽप्यासां दरीत्युच्यते । “एक डांस इति ख्यातस्य ।” गंधोली । वरटा । “वरटी । वरटा वरटीहंस्योस्तत्पतौ वरटः ।” द्वे वरटी । “गंधीणमारी” इति ख्यातस्य । तत्र गंधोली डीपंता । वरटा त्वीपंसयोः ॥ २७ ॥ भृ

पतंगिका पुत्तिका स्यादंशस्तुवनमक्षिका ॥ दंशीतज्जातिरत्पास्यादंधोली वरटा द्वयोः ॥ २७ ॥
भृंगमारी झीरुंका चीरी द्विह्लिका च समाह्वयः ॥ समौ पतंगशलभौ खद्योतो ज्योतिरिगणः ॥ २८ ॥

गारी । झीरुका । “झीरिका । क्षिरिका । क्षीरी । क्षिह्लिका । क्षिह्लका । क्षीलिका । चित्ठिका ।” चत्वारि क्षिह्ली
“मुरकूटं चिलटइत्यादि ख्यातस्य ।” झीरुंका चोदतिरोति झीरुका । याहि रात्रौ अदृश्यासतीत्यनति । तथा च प्रयोगः । अदृश्य क्षिह्लीस्वन
कर्णरूलेरिति । समादृत्येन च तुष्टयमेककार्यकमित्युक्तं । दमादतिस्त्रीत्यनिश्चयः । पतंगः । शलभः । द्वे टोळ “दीपपतंग” इति ख्यातस्य । खद्यो
तः । ज्योतिरिगणः । द्वे खद्योतस्य । “काजवादि ख्यातस्य” ॥ २८ ॥

मधुव्रतः । मधुकरः । मधुलिङ् । मधुपः । अली । द्विरफः । पुष्पलिङ् । भृंगः । पट्पदः भ्रमरः । अलिः । एकादशभ्रमरस्य । अमधुकरे मधुकरशब्दो
 लुढः । मधुकिरतिविक्षिपतीतिवा । मधुलिहौ । पुष्पलिहौ ॥ २९ ॥ मयूरः । वह्निः । वही । नीलकंठः । भुजंगभुक् । शिखावलः । शिखी । केकी ।
 मेघनादानुलासी । नव मयूरस्य । वह्निोदितः । वहीदिनंतः । भुजंगभुजौ । शिख्यादित्रयभिन्नंतं । मेघनादमनुलसत्यवश्यमेघनादानुलासी ॥ ३० ॥ म

मधुव्रतोमधुकरोमधुलिणमधुपालिनः ॥ द्विरफपुष्पलिङ्भृंगपट्पदभ्रमरालयः ॥ २९ ॥
 मयूरोवह्निर्वहीनीलकंठोभुजंगभुक् ॥ शिखावलःशिखीकेकीमेघनादानुलास्यपि ॥ ३० ॥
 केकावाणीमयूरस्यसमौचंद्रकमेचकौ ॥ शिखान्चूडाशिखंडस्तुपिच्छवर्हैनपुंसके ॥ ३१ ॥
 स्वर्गेविहंगविहंगमविहायसः ॥ शकुतिपक्षिशकुनिशकुंतशकुनद्विजाः ॥ ३२ ॥

यूषाणोकेकेत्युच्यते । एकं । चंद्रकः । मेचकः । द्वेपिच्छस्य नेत्राकारचिन्हस्य । “वह्निंकंठसंवर्णमेचकंब्रुवतेब्रुधादितिकात्यः ।” शिखा । चूडा
 द्वे मयूरशिखायां । शिखंडः । पिच्छं । वर्हं । त्रीणिमयूरपिच्छस्य ॥ ३१ ॥ स्वर्गः । विहंगः । विहंगमः । विहायाः । शकुंतिः । पक्षी ।
 शकुनिः । शकुंतः । शकुनः । द्विजः ॥ ३२ ॥

पतन्त्री । पची । पतगः । पतन् । पत्रयः । अंढजः । नगैकाः । वाजी । चिकिरः । विः । विष्किरः । पतन्त्रिः ॥ ३३ ॥ नीडोद्भवः । गरुत्मान् । पि
त्सन् । नभसंगमः । सप्तविरतिः पक्षिमात्रस्य । शकुन्तिरिदंतः । शकुन्तोदंतः । विरिल्येकाक्षरं नाम । नभसंगमदति पंचाक्षरं । अथतेषां विशेषावक्ष्य
तदतिशेषः । हारीतोद्देशात्तत्रापया हारिल “ तिल गिरूपक्षी ” इति ख्यातः । “ हारितइतीकारह्रस्वोपि । ” मद्रुः । जलकाकः । “ पाणकाबळा इति

पतन्त्रिपत्रिपतगपतत्पत्रयांढजाः ॥ नगैकोवाजिविकिरविविष्किरपतन्त्रयः ॥ ३३ ॥
नीडोद्भवागरुत्संतःपित्संतोनभसंगमाः ॥ तेषांविशेषाहारीतोमद्रुःकारंढवःपुवः ॥ ३४ ॥

ख्यातः । ” कारंढवः । करदुबाडतिख्यातः । “ अयंकाकंतुडोदीर्घपादः कृष्णवर्णः । ” पुवः । पुढेरी “ पाणकोंबडा ” इति ख्यातः । “ पुवःपुसेपु
नोकपो । शब्देकरंढवेम्लच्छजातीभेलकभेलयोः । कमनिशमहीभागेकुलकेजलवायसे । जलांतरेपुत्रंगधतृणमुस्तकभियपीसिहेमचंद्रः । ” ॥ ३४ ॥

नित्तिरिः । “ नित्तिरः । कपोतलावतित्तिरादतिवाचस्पतिः । ” नित्तिरपक्षीइतिप्रसिद्धः । लावोलता “ लावापक्षी ” इतिप्रसिद्धः । जीवजीवोभयतुल्यपत्रकः । “ जीवजीवयतीति जीवजीवः । तद्वशीनेन विपनाशनात् । जीवजीवो जिवाजिवश्चेत्यपि । ” चकोरकश्चकोरः । योयंचंद्रिकयानृप्यति । कोयष्टिकः । कौण्डादतिख्यातः । टिटिभक्तः । “ टिटिभक्तः । टिटिभदत्यपि । ” टिटिभदतिख्यातः । वर्तकश्चित्र

नित्तिरिः कुक्कुभोलावो जीवजीवश्चकोरकः ॥ क्रोयष्टिकः टिटिभकोवर्तकोवर्तिकादयः ॥ ३५ ॥
गरुत्पक्षं च्छर्दाः पत्रं पतत्रं च तनूरुहं ॥ स्त्रीपक्षतिः पक्षमूलं चंचुखोटिरुभेस्त्रियौ ॥ ३६ ॥

पक्षः पक्षिभेदः । “ गांजीणपक्षी इतिख्यातः । ” वर्तिका । वटर्द “ वनचटक ” इतिप्रसिद्धा । स्त्रियांवर्तिकेत्यपि । आदिशब्दान् सारिका कपिजलादयः । एकैकं ॥ ३५ ॥ गरुत् । पक्षः । छर्दः । पत्रं । पतत्रं । तनूरुहं । पट्रपक्षस्य । गरुतौ । पक्षौ । छटौ । पक्षसीचस्यतौ पक्षावितिशुभांकः । चंचूश्चंचुस्तथात्रोटिरिति हलायुधः ॥ ३६ ॥
“ पक्षतीति छीषंतीति ॥ ” पक्षतीति छीषंतीति ॥ “ एकं । चंचुः । त्रोटिः । द्वे पक्षितुंडस्य ।

प्रडीनं । उड्डीनं । संडीनं । एतास्त्रिष्वङ्गानांगतिक्रियाः गमनव्यापाराः । गतिविशेषादत्यर्थः । तत्रप्रहीनं तिर्यग्गमनं । उड्डीनं ऊर्ध्वगमनं संडीनं सं-
 प्रहीनं । पेशी । "पेशिः" कोशः । "कोषः" । "अंडं" । त्रयमंडस्य । तत्रपेशीस्त्री । कोशोत्क्रिया । अंडद्विहीने । छीबेदित्यर्थः । रूपभेदेनैवछी-
 गतगमनं । पेशी । "पेशिः" कोशः । "कोषः" । "अंडं" । त्रयमंडस्य । तत्रपेशीस्त्री । कोशोत्क्रिया । अंडद्विहीने । छीबेदित्यर्थः । रूपभेदेनैवछी-
 बत्वेसिद्धेद्विहीनदस्युक्तिः साहचर्येणयातमस्त्रीत्वंवारयति "पेशीनामांसखंडानांकोशोभांडागारदतिनामैक्यमितिस्वामी ।" कुलायः । नीडं । द्वेप-
 क्षिगृहस्य । "घरटा, खोपा, कोटं इतिप्रसिद्धस्य ॥३७॥" पोतः । पाकः । अर्भकः । डिभः । पृथुकः । शावकः । शिशुः । सप्तकं शिशुमात्रस्य ।

प्रडीनोड्डीनसंडीनान्येताःखगगतिक्रियाः॥ पेशीकोशोद्विहीनैडंकुलायोनीडमस्त्रियां॥ ३७॥

पोतःपाकोर्भकोर्डिभःपृथुकःशावकःशिशुः॥ स्त्रीपुंसौमिथुनंदंयुग्मंतुयुगुलंयुगं॥ ३८॥

"स्त्रियांतुपोनीडीबंता । पाका । अर्भका । डिभा । पृथुका । एतेचटाबंताः ।" स्त्रीपुंसौ । मिथुनं । दंढं । त्रीणिस्त्रीपुरुषरूपयुग्मस्य । स्त्रीचपु-
 मांश्चस्त्रीपुंसौ । अचतुरविचतुरेतिसाधुः । दंढंशब्दस्यस्त्रीपुंसपरत्वेकालिदासप्रयोगः । दंढानिभावंक्रिययाविवत्रुरिति । युग्मं । युगुलं । युग । त्रयं
 युग्मस्य । केचिनुद्वंद्वयुग्मेदतिसमस्तंपठित्वाद्वद्वादिचतुष्टयंसमानमाहुः ॥ ३८ ॥

समूहः । निवहः । व्यूहः । संदोहः । विसरः । व्रजः । स्तोमः । ओघः । निकरः । व्रातः । वारः । संघातः । संचयः ॥ ३५ ॥ समुदायः । समुदयः । समवायः । चयः । गणः । संहतिः । वृद्धं । निकुरं वं । कदंबकं । द्वाविंशतिः समूहस्य । तत्रसंहतिः स्त्रियां । “वारः सूर्यादिवसेद्वारेऽवसरवृद्धयोः । कुक्कलसेहरेवारोवारं मयस्य भाजनदिति विश्वप्रकाशः ।” ॥ ३६ ॥ वृद्धमेदाः । समुदायविशेषोपावक्ष्यंत इति शेषः । तमैः सजातीयैः प्राणिभिरप्राणिभिर्वासुमूहो

समूहो निवहव्यूहसंदोहविसरव्रजाः ॥ स्तोमौघनिकरव्रातवारसंघातसंचयाः ॥ ३९ ॥ समुदायः समुदयः समवायश्च योगणः ॥ त्रियां तु संहतिर्वृद्धं निकुरं वं कदंबकं ॥ ४० ॥ वृद्धमेदाः समैर्वर्गः संघसार्यैस्तु जंतुभिः ॥ सजातीयैः कुलं यूयंतिरश्वां पुन्रपुंसकं ॥ ४१ ॥ पशूनां समजोन्येषां समाजोऽथ सधर्मिणां ॥ स्यान्निकायः पुंजरशीनूत्करः कूटमस्त्रियां ॥ ४२ ॥

वर्ग इत्युच्यते । एकं । यथा मनुष्यवर्गः । शैलवर्गः । सजातीयैर्विजातीयैरपि जंतुभिः प्राणिभिरेव समूहः संघः सार्य इति बोध्यते । द्वे यथापशुसंघः । वणिक् सार्यः । सजातीयैर्जंतुभिरैव कुलं यथा विप्रकुलं । एकं । निरश्वामेव सजातीयानां समूहो यूयं । यथा मृगयूथं । एकं ॥ ४१ ॥ पशूनामेव वृद्धं समज इत्युच्यते । एकं । अन्येषां पश्वतिरिक्तानां वृद्धं समाजः । यथा श्रोत्रिय समाजः । एकं । सधर्मिणां एकधर्मवत्समूहो निकायः । यथा श्रोत्रिय निकायः । पुंजः । “पिंजः । राशिः । उत्करः । कूटं । चत्वारि धान्यादिराशेः । “कूटं पुन्यपुंसकं ।” ॥ ४२ ॥

तद्गणेतेपाकपोतादीनांसमूहेकापोतादीनिस्तुः । यथाकपोतानांसमूहः कापोतं । शुक्रानांसमूहः शोकं । एवंमयूराणांसमूहः मायूरं । तित्तिराणांसमूहो
 तत्तिरं । कपोतादिभ्यः अनुदात्तादेरञ् । आदिशब्दान्काकभित्यादि । येगृहासक्ताः क्रीडार्थं पंजरादौस्थापितादित्यावत् । तेपक्षिभृगाः छेकागृह्य
 कादितिचस्तुः । द्वे । गृह्माएवगृहसकाः स्वार्थकन् ॥ इतिसिंहादिवर्गः ॥ ७ ॥ मनुष्याः । मानुषाः । मर्त्याः । मनुजाः । मानवाः । नराः । पु
 मांसः । पंचजनाः । पुरुषाः । पुरुषाः । नरः । एकादश मनुष्याणां । नृशब्दस्यैकवचनंतुना । पुमांसइत्यादि पंचकंतुपुंव्यक्तावपिप्रायेणप्रयुज्यते । य

कापोतशौकमायूरतैत्तिरादीनितद्गणे ॥ गृहासक्ताः पक्षिभृगाश्छेकास्तेगृह्यकाश्चते ॥ ४३ ॥ इतिसिंहा
 दिवर्गः ॥ ७ ॥ मनुष्यामानुषामर्त्यामनुजामानवानराः ॥ स्युः पुमांसः पंचजनाः पुरुषाः पू
 पानरः ॥ १ ॥ स्त्रीयोपिदवलाद्योपानारीसीमंतिनीवधूः ॥ प्रतीपदर्शिनीवामावनितामहिलातथा ॥ २ ॥

यापुंस्कोकिलः ॥ १ ॥ स्त्री । योषित् । जोषिता । योषितेत्यपि । स्त्रीवधूर्योपिनांगनेतिचिकांडशेषः । ” अबला । योपा । “जोषेतिचवर्ग
 नृतीयादिः । ” नारी । सीमंतिनी । वधूः । प्रतीपदर्शिनी । वामा । वनिता । महिला “महस्योत्सवस्यदलाभूमिरितिब्रिग्रहेमहेला । महंतस्रस्रवलातीति
 महलापि । ” एकादशस्त्रियाः । स्त्रियो । योषितौ । वध्वौ ॥ २ ॥

विशेषाः स्त्रीणांभेदावद्व्यंतदतिशेषः । अंगनेत्येकं प्रशस्तांग्याः । एवं रामा पश्यते मेकैकं । तत्र भीरुर्भयशीला । “भीरुरिति दीर्घोकारांता । भीरुर्भीरूश्च ।” कामिनी कामयमाना । वामलोचना चारुनेत्रा । प्रमदा प्रकटकामवेगा । मानिनी प्रणयकोपवती । कांता मनोहरा । ललना ललनयुक्ता । नितयिनी ॥३॥ सुंदरी शोभनावयवा । “सुंदरापि” । रमणी रमयंती । “रमणापि” रामा रममाणा । कोपना । “कोपनी । कोपिनी ।” भामिनी । द्वेकोपशीलायाः । वारोहा । “वरः आरोहो नित्योऽस्याः” मत्तकाक्षिनी । “मत्तकाक्षिनो” । “वरः वर्णोऽस्य स्याः” चत्वारिगुणैरुत्कृ

विशेषास्त्वंगनाभीरुः कामिनी वामलोचना ॥ प्रमदा मानिनी कांता ललना च नितयिनी ॥ ३ ॥

सुंदरी रमणी रामा कोपना सैव भामिनी ॥ वारोहामत्तकाक्षिं न्युत्तमा वरवर्णिनी ॥ ४ ॥

कृताभिपेकामहिषी भोगिन्योऽन्या नृपस्त्रियः ॥ पत्नी पाणिगृहीती च द्वितीया सहधर्मिणी ॥ ५ ॥

दायाः स्त्रियाः । यद्वा उत्तमेति न पर्यायः किनु उत्तमा स्त्री सितस्पर्याया ज्ञेयेति तदर्थः । शीते मुखेण सर्वांगी घीष्मेया सुखशीतला । भर्तृभक्ता च यानारी विशेषाचरवर्णिनीति रुद्रः ॥ ४ ॥ यारुताभिपेकानृपस्त्री सा महिषीत्येकं । अन्या अरुताभिपेकानृपस्त्रियो भोगिन्यदत्युच्यन्ते । एकं । पत्नी । पाणिगृहीती । द्वितीया । “द्वयोः पूरणी द्वितीया । द्वितीया तिथिगेहिन्यो द्वितीयः पूरणे द्वयोरिति हेमचंद्रः ।” सहधर्मिणी ॥ ५ ॥

भार्यो । जाया । “जायतेऽस्यां । जायायास्तद्विजायात्वंयदभ्यां जायतेपतिरितिभनुः ।” दाराः । “दारयंतिभातृन् । दृविदारणेणिजंतः ।” सप्त परिणीतायाःस्त्रियाः । तत्रदाराशब्दोनित्यंपुंसिवहुवचनांतश्च । “दारशब्दटाबंतोपि । कोडाहारातथादारात्रयएतेयथाक्रमं । कोडेहारेचदारेषुशब्दाःप्रोक्तामनीविभिरितिहेमचंद्रान् ।” पाणिगृहोक्तोऽस्याः पाणिगृहीती । डीषता कुटुंबिनी । पुरंधी । ‘पुरंध्रिः’ द्वे पतिपुत्रादिमत्याः । मुचरित्रा । स

भार्यजायाथपुंभूभिदाराःस्यात्तुकुटुंबिनी॥ पुरंधीसुचरित्रातुसतीसाध्वीपतिव्रता ॥ ६॥
 कृतसापत्निकाऽध्युदाग्धिविनाथस्वयंवरा ॥ पतिंवराचवर्याथकुलस्त्रीकुलपालिका ॥ ७॥

ती । साध्वी । पतिव्रता । चत्वारिपतिसेवातत्परायाः ॥ ६ ॥ कृतसापत्निका । अध्यूढा । अधिविन्ना । त्रीणि कृतानेकविवाहस्य । पुंसोयाप्रथमोढास्त्रीतस्याः । कृतसापत्निकंसपत्नीभावोस्याःसा । “कृतसापत्निकेतिपाठः ।” स्वयंवरा । पतिंवरा । वर्या । त्रीणिस्वेच्छयापतिवरणोद्युक्तायाः । स्वयंवरास्त्रीस्वयंवरा । कुलस्त्री । कुलपालिका । द्वेकुलवत्याः ॥ ७ ॥

कन्या । कुमारी । द्वे प्रथमवयसिर्वर्तमानायाः । गौरी । नम्रिका । अनागतार्तवा । त्रीणि अट्टरजस्कायाः । अनागतं अग्रामंरजोयस्याः सा । अट्टवर्षाभवेद्गौरीदशमेनम्रिकाभवेदितितस्यावोत्तरभेदः । मध्यमा । दृष्टरजाः । द्वे प्रथमप्राप्तजोयोगायाः । तरुणी । तृह्वनतरणयोः । त्रोरश्वलोवेत्यनद । "तलुनी । तलूनः । पवनेयूनि युवत्यांतलुनीस्थेतिमेदिनी ।" युवतिः । "युवतीतिङीयंतिकेचिन् । यूनीतिङीयंतोन्यत्र " द्वे मध्यमवयसि वर्तमानायाः ॥ ८ ॥ लुपा । जनी । "जनिः ।" वधूः । त्रयंपुत्रादिभार्यायाः । "वधूःपत्न्यालुपानार्योःसृक्कासारिवयोरपि । नवपरिणोतायांचेतिहे

कन्याकुमारीगौरीतुनम्रिकाःनागतार्तवा ॥ स्यान्मध्यमादृष्टरजास्तरुणीयुवतिःसमे ॥ ८ ॥

समास्तुपार्जनीवध्वश्चिरिटीतुसुवासिनी ॥ इच्छावतीकामुकास्यादृपस्यंतीनुकामुकी ॥ ९ ॥

मानवधूरित्येकं नवोढायाःसियाअपि । "चिरिटी । "चिरिटी । "चिरिटी । "चिरिटीतुसुवासिन्यास्याद्वितीयवयसिभितिविश्वप्रकाशः ।" सुवासिनी । द्वे किंचिह्रद्व्यर्षोवनायां परिणीतायां । सुदुवसतिमुवासिनी । "स्वासिनीत्यपिपाठः । तत्रस्वेपुषिचादिपुवस्तुरीलमस्यादिति विग्रहः । स्ववासिन्यां चिरिटीस्याद्विनीवेवयसिसितियामितिरुद्रः ।" इच्छावती । कामुका । द्वे यभनार्दीच्छावत्याः । दृपस्यंती । कमुकी । द्वे "अश्वदृपवत्" मेथुने न्छावत्यां ॥ ९ ॥

याकांतार्थिनी भर्तुः संकेतस्थानं गच्छतिसाऽभिसारिका । यदुक्तं । हित्वा लज्जाभ्रयेऽश्लिष्टा मदेन मदेन यथा । अभिसारयेते कांतं सा भवेदभिसारिकेति ।
एकं । पुंश्चल्ली । धर्विणी । “ धर्वणी । कृषधा तोरनिः कर्षणिः । ” बंधकी । असती । कुलटा । इत्वरी ॥ १० ॥ स्वेरिणी । पांशुला । अष्टस्वैरिण्याः ।
या शिशुनारहिता सा अशिन्वी । एकं । निष्पतिसुतापतिपुध्ररहिता सा अवीरा । एकं । “ पतिपुत्रवती वीररतिनाममाला । ” विश्वस्ता । विधवा ।

कांतार्थिनी तु या याति संकेतं साऽभिसारिका ॥ पुंश्चल्ली धर्विणी बंधक्यसती कुलटेत्वरी ॥ १० ॥

स्वेरिणी पांशुला च स्यादशिन्वी शिशुनाविना ॥ अवीरानिष्पतिसुता विश्वस्ता विधवे समे ॥ ११ ॥

आलिः सखी वयस्याथ पतिवती स भर्तृका ॥ वट्टापलिकी प्राज्ञी तु प्रज्ञा प्राज्ञा तु धीमती ॥ १२ ॥

द्वे रंभायाः ॥ ११ ॥ आलिः । सखी । वयस्या । त्रयं सख्याः । “ आलिः सखी संतुगलिरालिराबलिरिष्यत इति राश्वतः । ” पतिवती । स भर्तृका ।
द्वे जीवभर्तृकायाः । वट्टा । पलिकी । द्वे पक्षकेश्यां । प्राज्ञी । प्रज्ञा । द्वे यायत्किमपि स्वयं प्रकर्षेण जानाति तस्याः । प्राज्ञा । धीमती । द्वे बुद्धि-
मत्याः ॥ १२ ॥

यायुद्रस्य भार्या सा विजातोयाऽविशुद्धी लुच्यते । एकं । तज्जाति । शूद्रजाति । " अन्यभार्यापि " शूद्रे लुच्यते । आभीरी । महाशूद्रो । द्वे गोपालि
काया । जातिपुंगवयोः । महाराष्ट्रस्य जातो महाशूद्रस्य स्त्रीत्येव रूपपुंगवे च समा । उभयत्रापि नाम द्वयं ङीप्रत्ययांतमेवेत्यर्थः ॥ १३ ॥ अर्याणी
भार्या तु यस्य कस्य चित् । स्त्रिया । स्वयं वैश्वजातिः भार्या तु यस्य कस्य चित्स्तु इत्यर्थो बोध्यः । एवं क्षत्रिया । क्षत्रियाणी । द्वे स्वयं क्षत्रियजातिः
शूद्रो शूद्रस्य भार्या स्याच्छूद्रा तज्जातिरेव च ॥ आभीरी तु महाशूद्रजातिपुंगवयोः समा ॥ १३ ॥ अर्याणी स्वय
मर्या स्यात्क्षत्रिया क्षत्रियाण्यपि ॥ उपाध्यायाप्युपाध्यायी स्यादाचार्योपि च स्वतः ॥ १४ ॥ आचार्या नानुपुंगवो
स्यादर्यो क्षत्रियतया ॥ उपाध्यायानुपाध्यायी पोटास्त्रीपुंसलक्षणा ॥ १५ ॥

सा वित्रीवचनं तथेति पाशराशमाधवीयेयम् । तथा स्वतः स्वयं मन्त्रव्याख्या कृताचार्या स्यात् । एक । त्रयमपि समानार्थमित्येके ॥ १४ ॥ पुंगवे आचार्य
स्यात्स्त्रीत्येवं रूपेणैव आचार्यानीत्येकं । आचार्यादणत्वचेति णत्वाभाव । तथा अर्यस्य स्त्रीत्यर्थे अर्यात्येक । एव क्षत्रियस्य स्त्रीत्यर्थे क्षत्रियी । एक । उ
पाध्यायानी । उपाध्यायी । द्वे उपाध्यायस्य भार्याया । स्त्रीपुंसलक्षणा स्तनश्मश्रुरूपेण स्त्रीपुंसचिह्नेन युक्ता पोटे लुच्यते ॥ १५ ॥

वारस्त्री । गणिका । वेश्या । “मूर्द्धन्यमध्यपाठोपि ।” रूपमाजीवा । चत्वारिंशदायाः । “वारस्यदं दस्यस्त्रीवारस्त्री ।” रूपमाजीवो जीविकायस्याः सार्व-
पाजीवा । सार्वश्यागुणवत्त्वाज्जनेः सत्कृतासती वारमुख्यास्यान् । एकं । “वारवेश्यादं देमुख्यावारमुख्या ” कुट्टनी । शंभली । शंभलीति तालव्यादि-
रपि । द्वे परनारीपुंसायोजयिज्या । “शशुरवंभलनेवदतीति शंभली ।” ॥ १९ ॥ विप्रश्रिका । ईक्षणिका । देवव्रता । त्रयं शुभाशुभनिरूपिण्याः । रजस्व-
ला । स्त्रीधर्मिणी । अविः । अत्रेयी । मलिनी । पुष्पवती ॥ २० ॥ ऋतुमती । उदक्या । अष्टरजस्वलायाः । स्त्रीधर्मो रजःसोऽस्ति अस्याः सार्वीधर्मि-

वारस्त्रीगणिकावेश्यां रूपमाजीवाः यसाजनैः ॥ सत्कृतावारमुख्यास्याकुट्टनी शंभली समे ॥ १९ ॥
विप्रश्रिकास्त्रीक्षणिकादवज्ञाय रजस्वला ॥ स्त्रीधर्मिण्यविशत्रेयी मलिनी पुष्पवत्यपि ॥ २० ॥

ऋतुमत्यप्युदक्यापि स्याद्रजःपुष्पमार्तवं ॥ श्रद्धालुर्दोहदवती निष्कला विगतार्तवा ॥ २१ ॥

णी । अविस्त्रीधर्मिणी विद्यादितिकात्यः । “अवीतिदीर्घातापि । अत्रियीवदगम्यत्वादात्रेयी । अत्रियिकेत्यम्यत्र । रजः । पुष्यं । आर्तवं । त्रीणि स्त्रीर-
जसः । ऋतुरेवार्तवं प्रज्ञायण् ” । श्रद्धालुः । दोहदवती । द्वे गर्भवसादनादि विशेषाभिलाषिण्याः । “दोहदगर्भिण्यभिलाषोऽस्यस्याः ” निष्कला ।
“निष्कली ।” विगतार्तवा । वेहीनरजस्वायाः । “निर्गतकलंशुक्रमस्याः निष्कला ।” ॥ २१ ॥

आपन्नसत्त्वा । गुर्विणी । अंतर्वली । गर्भिणी । चत्वारिगर्भिण्याः । “अंतरस्त्यस्यार्गमोऽतर्वली ।” गणिकादेर्गणिसमूहे गणिक्यादि । यथा गणिकानां
 समूहो गणिक्यं । गर्भिणीनां समूहो गर्भिणं । युवतीनां समूहो यौवतं । एकैकं ॥ २ ॥ याद्विरूढा द्विवारुता तत्र पुनर्भूः । दिधिषूः । दिधिषु
 रपि । “हेतुपूर्वके कस्य भूत्वा पुनरन्यस्य भवतीति पुनर्भूः ।” असता च क्षता चैव पुनर्भूः संस्कृता पुनरित्युक्तं । मनुस्तु । ज्येष्ठायां यद्यनूढायां कन्यायामूह्यते
 ५नुजा । सा चापे दिधिषून्नेया पूर्वान् दिधिषु मतेत्याह । “दिधिष्वो । तस्या द्विरूढायाः पतिर्दिधिषुरित्युच्यते । एकं । “पुनर्भूः पतिरुक्तश्च पुनर्भूर्दिधिषूस्त
 २नुजा । सा चापे दिधिषून्नेया पूर्वान् दिधिषु मतेत्याह । “दिधिष्वो । तस्या द्विरूढायाः पतिर्दिधिषुरित्युच्यते । एकं । “पुनर्भूः पतिरुक्तश्च पुनर्भूर्दिधिषूस्त

आपन्नसत्त्वा स्याद्विण्यं वर्तली च गर्भिणी ॥ गणिकादेस्तु गणिक्यं गर्भिणं यौवतं गणे ॥ २ ॥

पुनर्भूर्दिधिषून्नेया पूर्वान् दिधिषु पतिः ॥ सतु द्विजो ग्रे दिधिषूः सैव यस्य कुटुंबिनी ॥ २ ॥

कानीनः कन्यकाजातः सुतोऽथ सुभगा सुतः ॥ सौभागिनेयः स्यात्पारक्षणे यस्तु परस्त्रियाः ॥ २ ॥

येत्येषां व्यूत इति स्त्री । “सा पुनर्भूर्यस्य द्विजस्य कुटुंबिनी कुटुंबपुत्रादिष्वप्यवर्गस्तद्वती सोपे दिधिषुरित्येकं । “अपे दिधिषुरिति नृस्वतीतिपि । दि
 धिषूः परपूर्वापे दिधिषुस्तसुरंध्रक इति नाममाला । “द्विजशब्देन वर्णत्रयस्यापि ग्रहण ॥ २ ॥ कन्यकाया अनूढा याजातः सुतः कानीन इत्युच्यते । ए
 क । सुभगा सुतः । सौभागिनेयः । हेतुभगा पुत्रस्य । यः परस्त्रियाः सुतः पारक्षणेयः । एकं ॥ २ ॥

पितृष्वसुः पितृभगिन्याः सुतः पितृष्वसेयः । पितृष्वस्त्रीयः । द्वे । मातृष्वसुः सुतोप्येवं । यथामातृष्वसेयः । मातृष्वस्त्रीयः । द्वे । विमाता मातुः सपत्नी तस्याः पुत्रो वै मात्रेय इत्युच्यते । एकं । "वैमात्रोप्यन्यत्र" ॥ २५ ॥ बाधकिनेयः । वधुलः । असती सुतः । कौलटेयः । कौलटेयः । पंच कुलटापुत्रस्य ॥ २६ ॥ यदितुसती भिक्षुकी भिक्षार्थिनी तर्हितस्या आत्मजः कौलटिनेयः । कौलटेयः । द्वे कुलानि भिक्षार्थ अटात न तु जारार्थतस्याः कुलटायाः पुत्रः कौलटिनेयः । इतरस्याः कौलटेरदिति भेदः । कुलं जनपदे गृह इति विश्वः । आत्मजः । तनयः । सुतः । पुत्रः । पंचकंपुत्रस्य । पुन्नाम्नो नरकाद्य पैतृष्वसेयः स्यात् पैतृष्वस्त्रीयश्च पितृष्वसुः ॥ सुतो मातृष्वसुश्चैवं मात्रेयो विमातृजः ॥ २५ ॥ अथ बांधकिनेयः स्याद्वधुलश्चासती सुतः ॥ कौलटेयः कौलटेयो भिक्षुकी तु सती यदि ॥ २६ ॥ तदा कौलटिनेयोऽस्याः कौलटेयो पिचात्मजः ॥ आत्मजस्तनयः भूतः सुतः पुत्रः स्त्रियांत्वमी ॥ २७ ॥ आहुटुहितरसवः प्रत्यंतोक्तयोः समे ॥ स्वजाने त्वौरसारः स्वोतातस्तु जनकः पिता ॥ २८ ॥

स्मात्स्वितरं त्रायते सुतः ॥ तस्मात्सुत्रदत्तिप्रोक्तः स्वयमेव स्वयं भवेति ।” अमी आत्मजादयः सर्वे स्त्रियां वर्तमानाः ॥ २७ ॥ दुहितरं आहुः । यथा । आत्मजा । तनया । सनुः । सुता । पुत्री । दुहितेत्यपि ऋदंत । अपत्यं । तोकं । द्वेतयोः समे पुत्रे दुहितरि च ह्युबल्लिगे एवेत्यर्थः । औसः । उरस्यः । “औरस्य इत्यपि ।” द्वे स्वजाते सवर्णाया मूढायां स्वस्माज्जाते पुत्रे न तु दत्त्रिमादौ । ततः ॥ जनकः पिता । त्रीणि पितुः ॥ २८ ॥

जनयित्री । "अतर्भाविताप्यर्थाजनित्री । प्रसूः । माता । जननी । "जननिः" चत्वारिजनन्याः । भगिनी । स्वसा । द्वे स्वसुः ॥ "यापस्य स्वसासान
नादेत्येक । ऋदतमिदं । ननदेत्यपि । ननादातुस्वसापत्युर्नदानदिनीचसेतिरभसः ।" नपूत्री । पोत्री । द्वे सुतस्यसुतायाश्चात्मजातत्र ॥ २९ ॥ भ्रातृव
र्गस्यभार्या परस्परं यातर, स्युः । एकं । प्रजावती । भ्रातृजाया । द्वे भ्रातृजायाया । मातुलानी । मातुली । "मातुलेत्यपि" द्वे मातुलभार्याया । ॥ ३० ॥
पत्यु पत्न्याश्चप्रसूर्मताश्चश्रूरित्युच्यते । एकं । तयो पतिपत्न्यो पिताश्चश्रुरइत्युच्यते । "श्वश्रू शिशुश्चश्रुरादतिशभेदाद्विनालव्यः ।" एक पितुः भ्राता

जनयित्री प्रभूमूर्मताजननी भगिनी स्वसा ॥ ननादातुं स्वसापत्युर्नपूत्री पोत्री सुता र्मजा ॥ २९ ॥ भार्यास्तु भ्रातृवर्ग
स्मयातरः स्युः परस्परं ॥ प्रजावती भ्रातृजाया मातुलानीत मातुली ॥ ३० ॥ पतिपत्न्योः प्रसूः श्वश्रूः श्वश्रूः पतिपतात
योः ॥ पितृभ्रातापितृव्यः स्यान्मातृभ्रातातु मातुलः ॥ ३१ ॥ श्यालाः स्युर्भ्रातरः पत्न्याः स्वभिनोदेष्टुदेवरो ॥ स्वस्वी
यो भगिनेयः स्याज्जामातादुहितुः पतिः ॥ ३२ ॥

पितृव्यः । एकं । मातृ भ्रातामातुलइत्युच्यते । एक ॥ ३१ ॥ पत्न्या भ्रातर श्याला
इत्येक । श्यालाशब्दस्तालव्यादिर्द्वित्यादिर्वा 'उच्छिष्टमधुपर्कवाची श्यालशब्दः । श्यालातीति श्यालः ।" स्वभिन पत्युर्भ्रातरिकं निष्ठेदेवा । देवरः । देह
शब्दस्य देवादेवरीदित्यादि । "देहदेवरदेवानइति शब्दार्णवादन्यत्रनातोपिदेवेति ।" त्वलीयः । "घेकृतेत्यस्त्रियः । ठकि । स्वस्त्रियः ।" भगिनेयः । द्वे
भगिन्या पुत्रे । दुहितुः पतिः जामातास्यात् । एक ॥ ३२ ॥

पितामहः । पितृपिता । द्वेपितुः पितरि । तस्य पितामहस्य पिताप्रपितामहइत्येकं । एवंमातुः पित्रादीमातामहादि । यथामातुःपिता मातामहः । एकं तत्पिताप्रमातामहः । एकं । सपिंडाः । सनाभयः । द्वे सप्तपुरुषावधिज्ञानिषु । सपिंडानुपुरुषे सममेविनिवर्ततइतिस्थिते । “समानएकःपिंडोदेहो मूलपुरुषोनिर्वाप्योवाऽस्यसपिंडेनवर्ततइतिवाप्तपिंडः । समानीनाभिर्मूलपुरुषोस्यसनाभिः ।” ॥ ३३ ॥ समानोदर्यः । सोदर्यः । सगर्भ्यः । सहजः । च

पितामहःपितृपितानत्पिताप्रपितामहः ॥ मातुर्मातामहाधैवंसापिंडास्तुसनाभयः ॥ ३३ ॥
समानोदर्यसोदर्यसगर्भ्यसहजाःसमाः ॥ सगौत्रचांधवज्ञानिवंधुस्वस्वजनाःसमाः ॥ ३४ ॥
ज्ञानेयंध्युतातेपांक्रमाद्रावसमूहयोः ॥ धवःप्रियःपतिर्भर्ताजारस्तूपपतिःसमौ ॥ ३५ ॥

त्वारि एके।दरस्यभ्रातुः । सगौत्रः । कांधवः । ज्ञातिः । बंधुः । स्वः । स्वजनः । षट् सगौत्रस्य । समानमेकंगौत्रमस्यसगौत्रः । अत्रस्वशब्दस्यस्वरूपं स्वः । स्वी । स्वाः । इत्यादि ॥ ३४ ॥ तेषांभावसमूहयोःक्रमात्ज्ञातेयं बंधुतास्यात् यथाज्ञातीनांभावोज्ञातेयं । एकं । बंधूनांसमूहोबंधुता । एकं । च वः । प्रियः । पतिः । भर्ता । चत्वारिपत्युः । जारः उपपतिः । द्वे । मुख्यादभ्यस्यभर्तुः । “उपमितःपत्याउपसृष्टःपतिरनेनवा उपपतिः ।” ॥ ३५ ॥

अमृतेभर्तृजाराज्जातः कुंडलमुच्यते । एक । 'कुंडयतेकुलमेनकुंड । कुडिदिहे । स्त्रियांतुकुंडो ।' मृतेभर्तृजाराज्जातो गोलक इत्येकं । आत्रीयः ।
 "भानृजः ।" भानृजः । द्वेभानृपुत्रस्य । भानृभगिन्योभ्रातराविति स्यात् । एक । उभावितिसहोक्तौ सत्याभितिसूचनार्थं । भ्राता च स्वस्य भ्रात
 रौ । भानृपुत्रोऽस्य सुदुहितृभ्यामित्येकशेषः ॥ ३६ ॥ मातापितरौ । मातरपितरौ । प्रसूजनयितरौ । चत्वारि द्विवचनानिमाद्यासहोक्तेऽपि
 तरि । माता च पिता च पितरौ । पिता मात्रेत्येकशेषः । मातरपितरावित्यत्र ककारयोररब्धभावो निपात्यते । नमातरपितराभ्यामिति प्रयोग इति न्यासः

अमृतेजारजःकुंडोमृतेभर्तृगोलकः ॥ आत्रीयोभ्रातृजोभ्रान्योभ्रातरावुभौ ॥ ३६ ॥ मातापितरौपितरौ
 मातरपितरौप्रभूजनयितरौ ॥ श्वश्रूश्वशुरौश्वशुरौपुत्रौपुत्रश्वदुहिताच ॥ ३७ ॥ दंपतीजंपतीजायापतीभार्याप
 तीचनौ ॥ गर्भाशयोजरायुःस्यादुल्लव्यंचकललोस्त्रियां ॥ ३८ ॥ श्वश्रूश्वशुरौ । श्वशुरौ । द्वे सहोक्तयोः श्वश्रूश्वशुरयोः । पुत्रश्चदु

हिताच एकशेषपुत्रौ स्यातामित्यर्थः । एक ॥ ३७ ॥ दंपती । जंपती । जायापती । भार्यापती । चत्वारिदंपत्योः । तावित्यनेनेति शब्दाद्विवचनानां पुंसीति
 सूचितं । "शाल्मलीमेथलीमैत्रीदंपतीजंपतीसचेति वाचस्पतीस्त्रीत्वमप्युक्तं ।" गर्भाशयः । जरायुः । उल्लवः । चीणि येनेवेति तोगर्भः कुक्षीतिष्ठति । त
 स्य चर्मणः । गर्भाशयेनैव गर्भाशयः । जरायुरुदंतः । कलल इत्येक शुक्ररोगिणतसन्निपात्रस्य त्रिसिद्धत्वादस्य पर्यायोक्तः किं नु अस्तीत्येवमत्र वि
 धीयते । उल्लवपर्यायः कलल इत्येक । यदाहुः । तदुल्लवकललं चतदिति ॥ ३८ ॥

[illegible]

बालः । माणकः । द्वे बालस्य । आषोढशादालः । वयस्थः । वयसि तिष्ठतीति वयस्थ इत्यपि । वयःपक्षिण बाल्यादीवयो यौवनमात्रक इति विश्वः । तरुणः । युवा । प्रयंपूनः । प्रवयाः । स्थविरः । वृद्धः । जीनः । जीर्णः । जरन् । पद्वंद्वस्य । प्रवयसौ । जर्तौ ॥ ४२ ॥ वर्षीयान् । दशमी । ज्यायान् । श्रीण्यति वृद्धस्य । अतिशयेन वृद्धो वर्षीयान् । वर्षीयांसौ । “दशमो वस्याचिरोऽस्यास्तीति दशमी । वयसि पूरणविनिः ।” वर्षीयानौ । ज्यायांसौ । पूर्वजः । अपियः । “अपीयः” अयजः । त्रीणि ज्येष्ठभ्रातुः । “पूर्वस्मिन्काले जातः पूर्वजः ॥” जघन्यजः । कनिष्ठ । “कनीयानित्यपि” यवीया

बालस्तु स्यान्माणवको वयस्य स्तरुणो युवा ॥ प्रवयाः स्थविरो वृद्धो जीनो जीर्णो जरन्नपि ॥ ४२ ॥ वर्षीयान् दशमी
ज्यायान् पूर्वजस्त्वग्रियोऽयजः ॥ जघन्यजेत्युः कनिष्ठं यवीयो वरजानुजाः ॥ ४३ ॥ अमांसो दुर्बलश्छातो बलवान्मांसो
सलोऽसलः ॥ तुर्दिलस्तुर्दिभस्तुर्दीवृहत्कुक्षिः पिचंडिलः ॥ ४४ ॥

द्र । “यविष्ठः । अतिशयन इतीष्टन् ।” अवरजः । अनुजः । पंचकं कनिष्ठभ्रातुः । “जघन्येव काले जातः जघन्यजः । अवरस्मिन्काले जातः अवरजः ।” ॥ ४३ ॥ अमांसः । दुर्बलः । छातः । त्रीणि अबलस्य । छातश्चवर्गादिः । छोल्लेदने । शातदतिपाठः । बलवान् । मांसलः । अंसलः । त्रीणि बलवतः । “अंसो बलमस्यास्त्योत्यंसलः ।” तुर्दिलः । “तुर्दिकः तुर्दितः ।” तुर्दिभः । “तुर्दिभः ।” तुदी । “तुंडी ।” बृहत्कुक्षिः । पिचंडिलः । “पिचंडिलः । तुंदमस्यास्तीति तुर्दिलः । तुर्दिभौ ॥ ४४ ॥

५० अगदीटः । अयनाटः । अवभटः । नतनासिकः । चत्वारिचिपिटनासिकस्य । केशवः । केशिकः । “केशवान्” । केशी । त्रयं वशस्तकेशस्य । प्रशस्ताः केशाः सत्यस्य केशवः । वलिभः द्वे जरयाऽलथचर्मणः । वलिस्त्वसंकोचोस्तिवस्यसः वलिनः ॥ ४५ ॥ विकलांगः । द्वे निमर्गतोन्यूनवयवस्य । अपकटंगच्छतीत्यपोगंडः । पूषोदरादिः । “पौगंड एकदेशोऽस्य पोगंडः पौगंडश्चेत्यापि । पौगंडो विकलांगे

अवटीटोः वनाटश्चावभटो नतनासिके ॥ केशवः केशिकः केशी वलिनो वलिभः समौ ॥ ४५ ॥
विकलांगस्तपोगंडः खर्वो ह्रस्वश्च वामनः ॥ खरणाः स्यात्स्वरणसो विग्रस्तुगतनासिकः ॥ ४६ ॥

कदतिरन्तर्गताः । पौगंडो विकलांगः स्यादिति ह्रस्वायुधश्च । “खर्वः । वामनः । त्रयं ह्रस्वस्य । “खुजा इति ख्यातस्य ।” खरणाः । खरणसः । द्वे तीक्ष्णनासिकस्य । “सरलनाकील इति ख्यातस्य ।” खरणाः सान्तः । विग्रः । विग्रः । विग्रः । विग्रो विखर्विनासिक इति रभसः ।” ग
ननासिकः । द्वे गतनासिकस्य । “नकटा इति ख्यातस्य ।” ॥ ४६ ॥

प्रकस्य । खुरणसौ । प्रज्ञः । “ प्रज्ञः । ” प्रगतजानुकः । द्वे यस्य ज्ञान्वोर्महदंतरालं वर्त
 र्ध्वजानुः । द्विषितो यस्य जानुनी ऊर्ध्वभवतस्तस्य । संज्ञः । “ संज्ञः ” संहतजानुकः ।
 संज्ञः । “ संज्ञः ” संहतजानुनी ऊर्ध्वभवतस्तस्य । संज्ञः । “ संज्ञः ” संहतजानुकः ।
 द्वे संज्ञजानुकस्य । “ प्रज्ञः प्रगतजानुः स्यात्प्रज्ञोऽप्यत्रैव दृश्यते । संज्ञः संहतजानोश्च भवेत्संज्ञोऽपि तत्र हि । ऊर्ध्वज्ञोऽर्ध्वज्ञोऽप्युर्ध्वजानुक इ
 तिसाहस्रकः ” ॥ ४७ ॥ एडः । बधिरः । द्वे श्रवणं द्रियहीनस्य । “ बधिरा इति ख्यातस्य । ” न्युजः । कुञ्जोऽक्षप्रभेदेनान्युजः स्याद्वाच्य

४७ ॥

खुरणाः स्यात्खुरणसः प्रज्ञः प्रगतजानुकः ॥ ऊर्ध्वज्ञोऽर्ध्वज्ञानुः स्यात्संज्ञः संहतजानुकः ॥ ४७ ॥
 स्यादेडवधिरः कुञ्जगडुलः कुकरेः कुणिः ॥ पृश्निरत्यतनोऽश्रोणः पंगो मुंडस्तु मुंडिते ॥ ४८ ॥

लिंगक इति मेदिनी । “ गडुलः ” गडुरः । गडुः पृष्ठगडुकुञ्जे इति मेदिन्या । “ कुवडा इति ख्यातस्य । ” कुकरः । कुणिः । “ कुणिः । नि
 सर्गतः कुणिः पंगुः पंगडा इति नाममाला । ” द्वे रोगादिना दूषितकरस्य । पृश्निः । “ पृश्निः ” अत्यतनुः । द्वे अत्यतनुर्धस्य तस्य अमानुप्रायस्य । श्रोणः ।
 पंगुः । द्वे जंघाविकलस्य । मुंडः । मुंडितः । द्वे कृतवपनस्य ॥ ४८ ॥

बलिरः । केकरः । द्वे नेत्रवियुक्तस्य । "काणा, केरा, निरवाइतिव्याप्तस्य ।" केमूर्ध्निकर्तुशीलमस्येतिकेकरः । खोडः । "खोरः । खोलः । अथ खंजकेखोडखोरावितिरभसः ।" खंजः । द्वे गतिविकलस्य । "लंगडाइतिव्याप्तस्य । त्रिविविति । जरावराः । जराशब्दादवराः अर्वाक्पठिताः । उत्तानशयाद्याः खंजांतास्त्रिपुवाच्यल्लिगाइत्यर्थः । जडुलः । "जडुलः ।" कालकः । पिपुः । त्रयंकृष्णवर्णस्य देहगतचिन्हविशेषस्य । "लासैइति

बलिरः केकरः खोडं खंजस्त्रिपुजरावराः ॥ जडुलः कालकः पिपुः स्तिलकस्तिलकालकः ॥ ४९ ॥
अनामयं स्यादा रोग्यं चिकित्सा रुक्प्रतिक्रिया ॥ भेषजौषधभेषज्यान्यगदोजायुरित्यपि ॥ ५० ॥

ख्यातस्य ।" तिलकः । तिलकालकः । द्वे आकृतिौ वर्णतश्चकृष्णतिलतुल्यस्य देहगतचिन्हस्य । तिलइवकालकः ॥ ४९ ॥ अनामयं । आरोग्यं । द्वे रोगाभावस्य । "आमयस्याभावः अनामयं ।" चिकित्सा । रुक्प्रतिक्रिया । द्वे रोगप्रतीकारस्य । 'रुजःप्रति प्रतिक्रियानिरसनं रुक्प्रतिक्रिया ।" भेषजं । औषधं । भेषज्यं । "भेषजं । भेषरोगं जयति भेषजं ।" अगदः । जायुः । पंचौषधस्य । अगदसाहचर्याज्जायुरुदंतः पुंसि ॥ ५० ॥

मणः । पूर्वम् । अरुः । नीणित्रणस्य । उर्मि । अरुधी । योत्र ग' सदा गलति तत्र नाडीव्रण इत्येकं । पुमानिति पुंस्त्वावधारणार्थे निर्देशः । कोठः । मंडलकं । कुतं । चित्रं । चत्वारिंशस्य । कोठा इति द्वयमडलकं त्रिकुष्ठस्य 'गजकर्ण इति प्रसिद्धस्य' । कुठादिद्वयं श्वेतकुष्ठस्येत्येके । दुर्नामकं । अर्शः । द्वे अर्शे गिगस्य । "मूत्राध्याय, अर्शः ।" इति ख्यातस्य । अर्शमिति स्त्रीवमप्यन्यत्र । ॥ ५४ ॥ आनाहः । निवंधः । द्वेमलमूत्रनिरोधस्य । "मल

व्रणोऽग्निवार्ममरुः क्लीबेनाडीव्रणः पुमान् ॥ कोठो मंडलकं कुष्ठं त्रिवेदुर्नामकाश्च सी ॥ ५४ ॥
आनाहस्तु निवंधः स्याद्गृह्णीरुक् प्रवाहिका ॥ प्रच्छदिका वर्मिश्च स्त्रीपुमांस्तु वमथुः समाः ॥ ५५ ॥

यद्वेग इति ख्यातस्य ।" गृह्णीरुक् । प्रवाहिका । द्वे संग्रहणीरोगस्य । प्रकर्षणवहति बहुस्रवति गुदमस्यां सा प्रवाहिका । मलप्रवहणं प्रवाहिकेति ख्यामी । "प्रवाहिकारुक् वेगः गृह्णीरुक्त्यादित्यन्ययोवा । गृह्णीरितीकारज्ज्वोपि ।" प्रच्छदिका । वर्मिः "वमी ।" वमइति पुंस्त्रिगोपि । वमथुः । नीणि वमनरोगस्य । तत्राद्यद्वयं स्त्रियां । वमथुः पुंसीत्यर्थः । समाः समानार्थाः ॥ ५५ ॥

अथन्याधिभेदावश्यते । विद्रधिऋदादौगंभेदः । विद्रंदातीतिविद्रधिःस्त्रियां । “आदिशब्देनकपालकर्णप्रमेहानांपिटकाज्ञेयाः ।” ज्वर.प्रसिद्धः
मेहनिमूत्रयतेऽनेनमेहः । सचरक्तमेह शुभ्रमेहइत्यादिभेदेनबहुविधः । भगंदरोगुलसमीपेविस्फोटविशेषः । “श्लीपदं । पादवल्मीकं । द्वयंश्ली
पदरोगस्य । वारुळइतिख्यातस्य । केशभ. । दंद्रुमकः । द्वयंमस्तककेरारोगस्य । चाईदतिप्रसिद्धस्य ।” अश्मरी । मूत्रकृच्छ्रं । द्वे अश्मर्याः । अ
श्मकाकारंशुक्रंरातिवदातीत्यश्मरीस्यादित्यनेनमूत्रकृच्छ्रमित्यश्मर्याः पर्यायइतिस्त्वचितं मूत्रविघ्नमात्रेमूत्रकृच्छ्रमित्तिनायमश्मर्याः पर्यायइतिकेचित् ।

व्याधिभेदाविद्रधिःस्त्रीज्वरमेहभगंदराः ॥ “श्लीपदंपादवल्मीकंकेशघ्रास्त्वद्रलुप्तकः”
अश्मरीमूत्रकृच्छ्रंस्यात्पूर्वेशुक्रावधेस्त्रिपु ॥ ५६ ॥ रोगहार्यगंदंकारोत्तिपग्वैद्यौचिकि
त्सकै ॥ वार्त्तिनिरामयःकल्पउल्लाघोनिर्गतो गदान् ॥ ५७ ॥

इत परशुकावधे मक्ष्यमाणान्शुक्रशब्दात्पूर्वमूर्च्छितांतास्त्रिपु । वाय्वल्लिगाइत्यर्थः ॥ ५६ ॥ रोगहारी । अगदंकारः । तिपक् । वैद्यः । चिकित्सकः
पचवैद्यस्य । रोगहारिणौ । श्रिपजो । वार्त्तः । निरामयः । कल्पः । त्रीणिरोगरहितस्य । कल्पस्तालुध्यातः । “कल्पंप्रभातेमधुनिसज्जेदत्तेनिरामये
कल्याकल्याणवाचिस्यादितिहेम. ।” उल्लाघइत्येकरोगान्मुक्तस्य । अयमपिपूर्वस्यैवपर्यायइत्येके ॥ ५७ ॥

ग्लानः । ग्लानः । द्वे रोगादिवशात् हर्षरहितस्य । आमयावी । विकृतः । व्याधितः अपटुः । आतुरः । अभ्यमितः । अभ्यातः । सप्तकं रोगिणः ।
 पामनः । कच्छुरः । द्वे पामायुक्तस्य ॥ ५८ ॥ दद्रुणः । दद्रूणः । दद्रूणः । दद्रूणः । द्वे दद्रुयुक्तस्य । दद्रुः खज्जुभेदः । “दाददतिप्रसिद्धा”
 अशरीरोगेणयुतः अशंसदत्युच्यते । एक । वातकी । वातरोगी । द्वे वातरोगयुक्तस्य । सानिसारः । अतिसारकी । द्वे अतिसारयुक्तस्य ॥ ५९ ॥ छि

ग्लानग्लान् आमयावीविकृतोव्याधितोपटुः ॥ आतुरोभ्यमितोभ्यातःसमोपामनकच्छुरो ॥ ५८ ॥
 दद्रुणोदद्रुणोस्यादर्शरोगयुतोर्शसः ॥ वातकीवातरोगीस्यात्सानिसारोतिसारकी ॥ ५९ ॥
 स्युःछिन्नासेनुहचिह्नपिह्नाःछिन्नेदिणचाप्यमी ॥ उन्मत्तउन्मादवतिश्लेष्मलःश्लेष्मणःकफी ॥ ६० ॥

नाक्षः । नुहः । चिह्नः । पिह्नः । चत्वारिह्नेदयुक्तेअक्षिणीयस्य तस्यपुंसः । “चिपढोदतिख्यातः” । “अमीचुहचिह्नपिह्नाखयः छिन्नेदिणचिह्ने
 दयुक्तेनेपिवर्तते । “चिपढेदोळेदतिख्यातेषु” उन्मत्तः । उन्मादवान् । द्वे उन्मादयुक्तस्य । उन्मादोवातपित्तादिकृतश्चित्तविभ्रमः । श्लेष्मलः ।
 श्लेष्मणः । कफी । त्रीणिकफयुक्तस्य ॥ ६० ॥

रुजारोगेण भुमेव कपृषोधो मुखस्तन्युजइत्येकं । वृद्धनाभिः । तुदिलः । तुदिलः । तुदिभः । "त्रीणिवाताविनोन्नतनाभेः । किलासी ।
मिथलः । द्वे सिध्ययुक्तस्य । " शिष्यादतिष्यातस्य । " अधः । अदक् । द्वे दृष्टिहीनस्य । " अयक्षा इतिष्यातस्य । " अदृशो । मूर्च्छलः । मूर्ते ।
मूर्छित । त्रीणिमूर्च्छयुक्तस्य ॥ ६१ ॥ भुजं । तेजः । तेजः । वीजं । वीर्यं । इन्द्रियं । पद्मेतसः । मायुः । पित्तं । द्वे पित्तस्य । मायुरुदंतः पुंसि ।

न्युन्नोभुमेरुजावृद्धनाभौतुदिलतुदिभौ ॥ किलासीसिध्मलोधादकमूर्च्छालेभनमूर्छितौ ॥ ६१ ॥

शुकंतेजोरेतसीचबीजवीर्येन्द्रियाणिच ॥ मायुःपित्तंकफःश्लेष्मासिध्मातुत्वगस्तद्वरं ॥ ६२ ॥

पिशितंतरसंमांसं पलं कव्यमांमिपं ॥ उत्तमं शुष्कमांसं स्यात्तद्वहुरं चित्तिगकं ॥ ६३ ॥

कफः । श्लेष्म । द्वे कफस्य । श्लेष्माणो । त्वक् । असूक्ष्मरा । " असूक्ष्मरात्येके । " द्वे चर्मणः । त्वचौ । " त्वचेति दाबंतश्चान्य
रा । " ६२ ॥ पिशितं । तरसं । मांसं । पलं । कव्यं । आंमिपं । पदं मांसस्य । उत्तमं । शुष्कमांसं । वहुरं । " वहुरमिति ज्द्वस्वोकारमपि । " त्री
णिशुष्कमांसस्य । तद्वहुरं चित्तिगकं । " ६३ ॥

रुधिरं । असृक् । लोहितं । अश्वं । रक्तं । क्षतजं । शोणितं । सप्त रक्तस्य । असृजी । बुक्का । अश्वमांसं । द्वे हृदयांनर्गतपद्याकारमांस
भेदस्य । “काळीजदतिख्यातस्य ।” बुक्काश्री । “बुक्कापमांसमितिसमस्तमपि ।” हृदयं । हन् । द्वे हृदयाख्यनिम्नदेशस्य । बुक्काविचतुष्कं स
मानार्थमित्येके । हृदी । हृदि । मेदः । वषा । वसा । त्रीणिमांसजन्यस्नेहस्य । “चरवी । माददतिख्यातस्य ।” मेदसी ॥ ६४ ॥ ग्रीवायाः शि
रोपीवाशिरा । यापथास्थितामीवाशिरासामन्येत्युच्यते । एकं । नाडी । धमनिः । शिरा । त्रयंशिरायाः । “नाडीदतिख्यातायाः ।” शिरेति दंत्या

रुधिरैस्तृक्लोहितास्वरक्तदतजशोणितं ॥ बुक्काग्रमांसंहृदयंहृन्मेदस्तुवपावसा ॥ ६४ ॥
पश्चाद्ग्रीवाशिरामन्यानाडीतुधमनिःशिरा ॥ तिलकंक्लोममस्तिष्कंगोर्देकिटंमलोऽस्त्रियां ॥ ६५ ॥

दिरपि । कृदिकारादक्तिनदतिङीषिधमनीत्यपि । तिलकं । क्लोम । द्वे मांसपिण्डविशेषस्य । पुष्फुसदतिख्यातस्य । क्लोममित्यदंतमपि । मस्तिष्कं ।
“मस्तिष्कं । अथमस्तिष्कोमस्तुल्लिगोपीतित्रिकाडशेषः ।” गोर्द । “गोदः ” द्वे मस्तकसंभूतपृताकारस्नेहस्य । “गोदं मेदू ” इतिख्यातस्य ।
किट । मलः । द्वे कर्णादिगतमलस्य । “वसाशुक्रभसृक्मज्जाकर्णविण्मूत्रविण्मूत्राः । श्लेष्माश्रुदूषिकास्वेदोद्वादेशैर्तैर्नृणांमलाः ।” ॥ ६५ ॥

अं० । "आत्रमित्यपिमनोरमायामुक्तं ।" पुरोतन् । द्वे अंत्रस्य । "आतंडं इतिव्यातस्य ।" पुरीतती । पुरीतंति । "पुरीतदक्षियामितिवाचस्पतिको
शालुंस्यपि ।" गुल्मः । छिहा । द्वे वायकुक्षिस्थमांसपिडविशेषस्य । छिहानौ । "छोहाशब्दछाबंतोपि ।" वस्त्रसा । स्नायुः । द्वे अंगप्रत्यंगसंधिबंधनरू
पायाः स्नायोः । "शिरा इतिव्यातायाः ।" कालखंडं । यकृत् । द्वे दक्षिणकुक्षिगतमांसपिडस्य ॥ ६६ ॥ सृणिका । "सृणिका ।" स्यंदिनी । लाला ।
नीणि लालायाः । "लाळ इतिव्यातायाः ।" स्यंदिनीदंत्यादिः । दूषिकेत्येकं नेत्रयोर्मलस्य । "उकीर, पू, इतिव्यातस्य । दूषिकादीर्घमध्यापि । दूषि

अंत्रं पुरीततुगल्मस्तु छिहापुंस्ययवस्त्रसा ॥ स्नायुः क्षियांकालखंडयकृतीतुसमेइमे ॥ ६६ ॥ सृणिकास्यंदिनी लाला
दूषिकेत्येकं नेत्रयोर्मलं ॥ "नासामलंतुसिर्घाणं पिंजूपकर्णयोर्मलं ॥" मूत्रं प्रस्नावउच्चारवस्करौ शमलं शकृत् ॥ ६७ ॥
पुरीपंगूथवर्चस्कमस्त्रीविष्टाविशौक्षियौ ॥ स्यात्कर्परः कपालोस्त्रीकीकसंकुल्यमस्थिच ॥ ६८ ॥

दूषीचेत्यव्यन्यन । सिर्घाणमित्येकनासामलस्य । सिर्घाणं सिर्घानं चेत्यपि । पिंजूपदत्येकं कर्णमलस्य । मूत्रं । प्रस्नावः । द्वे मूत्रस्य । उच्चारः । अ
वस्करः । शमलं । शकृत् ॥ ६७ ॥ पुरीपं । गूथं । वर्चस्कं । विष्टा । विट् । नवविष्टायाः । "उच्चार्यतेत्यज्यते इत्युच्चारः । अबकीर्यते अधः क्षिप्यत
इत्यवस्करः ।" गूथं वर्चस्कं पुंसि छीवेच । शकृती । "विट्तालव्यमूर्धन्यांस्त्यः । विशो । विषौ । गूथं । पुरीषं वर्चस्कमित्यपि पाठः ।" कर्परः । क
पालः । द्वे शिरोस्थिखंडस्य । कपालमस्त्रियां । कीकस । कुन्यं । अस्थि । त्रीणि अस्थिमात्रस्य ॥ ६८ ॥

कं कालद्वये कशरीगतास्थिपंजरस्य । “सागाडा पिजराइतिख्यातस्य ।” कशेरुकेत्येकं पृष्ठमध्यगतास्थिदंडस्य । “कणाइतिख्यातस्य” करोटि
रित्येकं शिरोगतास्थिसंघस्य । “करोटोतिडीपंतापि । यदाह पुष्पदंतः । नृकरोटीपरिकरइति” पशुकैत्येकं पार्श्वगतास्थिनि । “वर्गही इतिख्याते ।”
॥६९॥ अग । प्रतीक । अवयव । अपघन । चतुष्कं देहावयवस्य । कलेवरं । गात्र । वपुः । संहनन । शरीर । वर्णम् । विग्रहः ॥ ७० ॥ काय । देहः ।

स्याच्छरीरास्थिकंकालः पृष्ठास्थितुकशेरुका ॥ शिरोस्थनिकरोटिः स्त्रीपार्श्वस्थानितुपशुका ॥ ६९ ॥
अंगप्रतीकोवयवोऽपघनोऽथकलेवरं ॥ गात्रं वपुः संहननं शरीरं वर्णं विग्रहः ॥ ७० ॥ कायो देहः क्लोव
पुंसोः स्त्रियां मूर्तिस्तनुस्तनूः ॥ पादाग्रं प्रपदं पादः पदं द्विश्चरणोऽस्त्रियां ॥ ७१ ॥

मूर्तिः ॥ तनुः । तनू । द्वादश देहस्य । वपुषी । वर्णमणी । तन्वो । पादाग्रं । प्रपदं । द्वे पादाग्रस्य । चवडाइतिख्यातस्य । पादः । पत् । अत्रिः । चर
णः । चत्वारि चरणस्य । दांतः पत् । “पदोऽत्रिरिति पाठे अदंतः पदशब्दः ।” ॥ ७१ ॥

तद्वंथीपादस्य पार्श्वस्थोमंथिचिरोषोषुटिकेगुल्फावितिचोच्यते । द्वयं । 'पायांचाघोटादतिख्यातस्य ।' घुटिकेस्त्रियां । द्वत्वाद्ब्रुवचनं नतु नित्य ।
तयोः गुल्फचोरथः प्रदेशः पार्णिरित्येकं । खण्डदतिख्यातस्य । 'पार्णिःस्त्रीपुंसयोः पादमूलेस्याः खजिनीकटावितितुरंतिदेवः । जंघा । प्रसृता । द्वे
जंघायाः । पोटरौ इतिप्रसिद्धायाः । जानु । ऊरुपर्व । अष्टोवत् । त्रयं जानूरुसंथः । ढोपर । 'गुड्यादतिख्यातस्य ।' तत्राष्टीवदस्त्रियां । जानुनी ।
ऊरुपर्वणी । अष्टीवन्ती ॥ ७२ ॥ सक्थि । ऊरुः । द्वे जानूपरिभागस्य । 'मांडीदतिख्यातस्य ।' ऊरुपरिभागः सक्थीतिकचिद्रेदोदश्यते । तस्योरोः

तद्वंथीघुटिकेगुल्फौपुमान्याणिस्तयोरथः ॥ जंघातुप्रसृताजानूरुपर्वोष्ठोवदस्त्रियां ॥ ७२ ॥ सक्थिच्छीवे

तद्वंथीघुटिकेगुल्फौपुमान्याणिस्तयोरथः ॥ जंघातुप्रसृताजानूरुपर्वोष्ठोवदस्त्रियां ॥ ७३ ॥ कटोनाश्रोणिफलककटिः

पुमानूरुस्तंस्त्रिधुः पुंसिवक्ष्णः ॥ गुदंत्वयानपायुनावन्तिनाभरथाद्वयोः ॥ ७३ ॥ कटोनाश्रोणिफलककटिः
पुमानूरुस्तंस्त्रिधुः पुंसिवक्ष्णः ॥ गुदंत्वयानपायुनावन्तिनाभरथाद्वयोः ॥ ७४ ॥ संधिः वक्ष्णदत्येकं । गुदं । अपानं । पायुः । त्री

श्रोणिः कंकुच्यती ॥ पंथ्रान्निर्तवः स्त्रीकट्याः क्लीबंतुजवनपुरः ॥ ७४ ॥ श्रोणिः कटिस्तस्याः फलकं कटिस्तुच्यते ।

णि विष्ठा निर्गमहारस्य । पायुरुदंतोनपुमान् । वस्तिरित्येकं स्त्रीपुंसलिङ्गनाभेरधोमूत्राशयस्य ॥ ७५ ॥ श्रोणिः कटिस्तस्याः फलकं कटिस्तुच्यते ।

सपुमान् । एकं । कटिः । 'कटीतिङीपंतापि ।' श्रोणिः । 'श्रोणी ।' कंकुच्यती । 'त्रयं स्त्रीलिङ्गकट्याः ।' कंकुच्यती । 'कंकुच्यती ।' कंकुच्यती । 'कंकुच्यती ।' कंकुच्यती ।

कंकुच्यती । 'कटिः स्त्रीकटिः । तस्याः पंथ्रान्निर्तवः । 'निर्भूतं तस्यते । 'कामुकैः । निर्तवः । 'तमुकांक्षायां ।' जघनमित्येकं स्त्रीकट्याः
पुरोभागे । 'वांदनं औदोदतिख्याते ।' ॥ ७६ ॥

नितंवस्थौ पृष्ठवंशादधोभागे विद्यमानौ कूपकौगतौ कुकुंदरे स्यातां । “अकारादिरपि” एकं । द्वयहीनेच्छीवि । द्वित्वमनित्यं । स्फिचौ । कटिप्रोथौ । द्वे कटिस्थमांसपिडयोः । “कुलेदतिख्यातयोः । कटिः तस्याः प्रोथौ मांसपिडो कटिप्रोथौ । खियां स्फिचौ कटिप्रोथौ कटिप्रोथौ च पूलकाविनिरभसः । स्थस्य । द्वयो रित्यस्य यो नितान्वयः । शिश्रः । मेट्टः । मेहनं । शोफः । “शेषः” चत्वारिंशस्य । मुष्कः । अंडकोशः । “मूर्धन्यांतोपि” दृषणः । श्री

कूपकौतु नितंवस्थौ द्वयहीने कुकुंदरे ॥ खियां स्फिचौ कटिप्रोथावुपस्यो वदयमाणयोः ॥ ७५ ॥ भगं योनिर्द्वयोः शि
श्रौ मेट्टो मेहनशोफंसी ॥ मुष्कांडकोशो वृषणः पृष्ठवंशाधरे त्रिकं ॥ ७६ ॥ पिचंडकुक्षी जठरोदरं तुदं स्तनौ कुचौ ॥
तं स्थानं त्रिकं दत्तेकं । “माकडहाड इति ख्यातस्य ।” ॥ ७६ ॥ पिचंडः । “पिचिडः ।” कुक्षिः । जठरं । उदरं । तुदं । पंच जठरस्य तत्र पिचंडकुक्षीपुं

चतुकोना कुचाननमिदं त्रिककोशः । “चूप्यते पीयत इति चूचुकं ।” कोडं । भुजांतरं ॥ ७७ ॥
पण्डकोशस्य । “आंडकुली इति ख्यातस्य ।” पृष्ठवंशाधरे त्रिभिरस्थिभिर्घटि
सि । “जठरं विकल्पेन पुंसि । जठरो न खियां कुक्षौ एव द्वकंकटयोश्चिविति मेदिनी ।” कुचः । स्तनः । द्वे वक्षोजस्य । चूचुकं । कुचापं । द्वयं स्तनाग्रस्य ।

उरः । वलः । वक्षः । पंचवक्षसि । तत्र कर्कटं न नाकिनुत्सीनपुसकर्योः । स्त्रियातुकोटो । तनो. शरीरस्य चरमं पश्चाद्भागं. पृष्ठमित्येकं । स्कंधः । भुज
शिरः । अंसः । त्रीणि भुजशिरसः । 'स्वांवाइति ख्यातस्य ।' तस्य स्कंधस्य संधी जनुशब्दवाच्यो । एकं । "नपुंसक ।" ॥ ७८ ॥ बाहुमूलं । कक्षः ।
द्वे कक्षस्य । तयोरयोभागः । पार्श्वमित्येकं । मध्यमं । अवलम्ब । माज. "कमर" इति ख्यातस्य । अस्त्रिनिमध्य
मादिशब्दत्रयेऽप्येवेति । "परोक्षो भुजबाहुशब्दौ स्त्रीपुंसयोः ॥ ७९ ॥ भुजः । बाहु । बाहोः श्वभुजयोः पुमानिति दामोदरः । बाहो बाहु रिति

उशेवत्संचवक्षश्चपृष्ठंतुचरमंतनोः॥ स्कंधोभुजशिरोसोऽस्त्रोसंधीतस्यैवजज्ञणी॥ ७८॥

बाहुमलेउभेकक्षौपाश्वर्मसतीतयोएवः॥ मध्यमंचावलम्बेचमध्योऽस्तीद्विपरीद्वयोः॥ ७९॥

भुजबार्द्धप्रवेष्टोदोः स्यात्कफोणिसुकुर्परः॥ अस्योपरिप्रगंडः स्यात्कफोष्ठस्तस्य चाप्यथः॥ ८०॥

स्यतदतिदेशीकौशः ।" प्रवेष्टः । दोः । चत्वारिभुजस्य । "त्रियांनुभुजा । बाह्या ।" दोषो । शसादोदोषः । दोष्णेत्यादि । "दोदोषचभुजोबाहुःपाणि
ईस्त. करस्तथेति धनंजयान् । दोषेति टाबन्तोपि वर्तते ।" कफोणिः । "कफणिः । कपोणिः । कफणिर्द्वयोरिति शब्दार्णवः ।" कूर्परः । "कर्परः" हे
कोपरइति ख्यातस्य । अस्य कूर्परस्योपरि भागे प्रगण्ड इत्येकं । तस्य कूर्परस्याधोभागे प्रकोष्ठ इत्येकं ॥ ८० ॥

पाणिप्रकोष्ठसंधिर्मणिवधः । तमारभ्यकनिष्ठापर्यन्तं करस्य मांसलोवहिर्भागः करभट्टयुच्यते । एकं । पञ्चशाखः । शयः । । “शमः । पाणिः
 शम शयोद्वस्तद्वस्तद्वयमरमाला ।” पाणिः । त्रीणि करस्य । तर्जनी । प्रदेशिनी । ‘प्रदेशनीत्यपि ।’ द्वे अंगुष्ठसमीपंगुल्याः ॥ ८१ ॥ अंगुली ।
 करशाखा । द्वे अंगुलीभावस्य । ता अगुल्यः । क्रमेण अंगुष्ठः । प्रदेशिनी । मध्यमा । अनामिका । इति संज्ञाभिरुच्यन्ते । एकैकं । त

मणिबंधादाकनिष्ठं करस्य करभोवहिः ॥ पञ्चशाखः शयः पाणिस्तर्जनीस्यास्य देशिनी ॥ ८१ ॥
 अंगुल्यः करशाखाः स्युः पुंस्यंगुष्ठः प्रदेशिनी ॥ मध्यमानामिका चापिकनिष्ठा चेति ताः क्रमात् ॥ ८२ ॥
 पुनर्भवः कररुहो नखोऽस्त्री नखरास्त्रियां ॥ प्रादेशनालगोकर्णस्तर्जन्यादि स्युतेते ॥ ८३ ॥

त्रांगुष्ठः पुंलि । प्रागुक्तापि प्रदेशिनीतत्त्वत्पदार्थमिह पुनरुक्तेति न दोषः ॥ ८२ ॥ पुनर्भवः । “पुनर्भवः” । कररुहः । नखः । नखरः । चत्वारि न

खस्य । “नखरः पुंसि स्त्रीवेच । नखरं त्रिविधं इति अमरमाला ।” तर्जन्यादिभिस्त्रिभिरंगुलिभिर्युते गुष्ठे विस्तृते प्रादेशादयः क्रमात्स्युः । “प्रादेशादिति ज्ञ
 स्वादिरपि ।” एकैकं । तथा हितर्जनीसहितांगुष्ठे विस्तृते प्रादेशः । एवं मध्यमासहितांगुष्ठे विस्तार तालः । अनामिकायुतेऽगुष्ठे गोकर्णः ॥ ८३ ॥

कनिष्ठासाहचर्येण विस्तृते वितस्तिः । द्वादशांगुलः । द्वे साहचर्याद्वितस्तिः पुंसि । स्त्रियाभिति सुभूतिः । चर्पटः । चर्पटः । चर्पटः स्फारविपुले चर्पटे चर्पटेष्विचेति मेदिनी विश्वप्रकाशे । प्रतलः प्रहस्तः । प्राणि विस्तृतांगुलिके पाणौ ॥ ८४ ॥ वामदक्षिणो द्वौ प्रतलो । संहतौ चेत्संहतलः स्यात् । “सिंहतल इत्यपि पाठ । संहतलः प्रतलश्चेति नामद्वयं वा । तत्र संहतलप्रतलावित्यविसर्गपाठः । प्रतने प्रश्लिष्टे वा तलेऽत्र प्रतलः ।” निकुञ्जो निःशेषेण कुञ्जो कृतः पाणिः प्रमृतिः स्यात् । “प्रमृतं इति पाठः तत्र प्रकटं प्रमृतमस्येति द्विग्रहः । प्रमृतः सुप्रसारस्याद्विनोते वेगेनेति त्रिषु । अर्द्धजलोत्पुल्लिगोजंघायां प्रसू

अंगुष्ठे स कनिष्ठे स्याद्वितस्तिर्द्वादशांगुलः ॥ पाणौ चर्पटप्रतलप्रहस्ताविस्तृतांगुलौ ॥ ८४ ॥ द्वौ संहतौ संहतलः प्रतलो वामदक्षिणौ ॥ पाणिर्निकुञ्जः प्रसृतितस्तौ युतावजलिः पुमान् ॥ ८५ ॥ प्रकोष्ठे विस्तृतकेशहस्तौ मुष्ट्यानुबद्धया ॥ सरलिः स्यादरलिस्तु निष्कनिष्ठेन मुष्टिना ॥ ८६ ॥

तामतेति मेदिनी ।” एक । द्वौ द्वौ प्रसूतौ संहतौ चेदंजलिरित्येकं पुंसि ॥ ८५ ॥ विस्तृतः करोयन्नतादंशप्रकीर्णे कूर्पराधोभागे हस्त इत्येकं । अयं चतुर्विधस्त्यंगुलमितो ज्ञेयः । सनुबद्धयामुष्ट्योपलक्षितः रलिरित्येकं । “मुदाहात इति ख्यातस्य । सरलिरित्यपि स्त्रियामपि ।” निष्कनिष्ठेन विस्तृतकनिष्ठेन मुष्टिना उपलक्षितो हस्तः अरलिरित्येकं स्त्रिया । “अरलिः पुमानपि । नारलिः कफणो हस्तप्रकीर्णे विततांगुलाविविरुद्रविश्वप्रकाशे ।” मुष्ट्यामुष्टिनेति निर्देशेन मुष्टिर्द्वयोरिति ज्ञापितं ॥ ८६ ॥

तिर्यक्तयोर्विस्तृतयोः करसहितयोर्बाह्वोरतरं व्यामः । ऊर्ध्वविस्तृतदोषौ भुजोपाणीचयेन तस्य नुःपुंसो यन्माननतत्रौ रूपमित्येकत्रिषु । स्त्रियां तु पौरुषी ।
॥ ८७ ॥ कंठः । गलः । द्वे “यो वायुभागस्य । गोकनळी गोकटी. नरही इति व्यातस्य ।” यो वा । शिरोधिः । कंधरा । त्रीणि मानइति व्यातस्य ।”
शिरोधिरपि स्त्री । साप्रीत्राति सृभीरेखाभिर्विशिष्टा कंबुभीवास्यादित्येकं । अबटुः । घाटा । ककाटिका । त्रीणि पीवाशिरःसधेः पश्चाद्भागस्य । “यो

व्यामोर्बाह्वोः सकरयोस्तनयोस्तिर्यगंतरं ॥ ऊर्ध्वविस्तृतदोष्याणि नृमाने पौरुषं त्रिषु ॥ ८७ ॥
कंठो गलोऽथ ग्रीवायां शिरोधिः कंधरेत्यपि ॥ कंबुग्रीवाच्चिरेखासावटुर्घाटा ककाटिका ॥ ८८ ॥
वक्रास्ये वदनं तुडमानं लपनं मुखं ॥ छविघ्राणं गंधवहा घोणानां सौचनसिका ॥ ८९ ॥

वायामुन्नतभागस्य घाटी इति व्यातस्येतिकेचित् । ’तत्रावटुः पुंसि ॥ ८८ ॥ वक्रं । आस्यं । वदनं । तुडं । आननं । लपनं । मुखं । सप्त मुखस्य ।
“आस्यं ते वर्णायेन अस्यते मासो वाऽस्मिन् तदास्यं । प्यत् । मुखं मुखोतरं लंचद्वयमास्यमिति रिति मितीशाश्वतः ।” घ्राणं । गंधवहा । घोणा । नासा “न

सा । नस्या । घ्राणं गंधवहानासानसानस्याचनसिकेतिसाहसांकः ।” नासिका । पंच नासिकायाः ॥ ८९ ॥

ओष्ठः । अधरः । रदनच्छदः । दशनवासः । चत्वारिओष्ठस्य । ओष्ठाभ्यां स हितावधरौ । केचिदुपरिवर्त्योष्ठः अधोवर्त्यधर इति मन्वते । तदयुक्तं । अध
गोष्ठः । विबोष्ठीत्यादिप्रयोगदर्शनात् । चिबुकमित्येकं अधस्तात् अधरायोभागे । गङ्गः । कपोलः । द्वे कपोलस्य । “ गाल इति ख्यातस्य । ” स आ पिनेन्नक
पोलमध्यदेशो गङ्ग इति पथात् । तस्या कपोलाभ्यां पराचिबुकस्याधो हनुरित्येक । हनुः पुंस्यपि । प्रायेण स्त्रियां ॥ ९० ॥ रदनः । दशनः । दंतः । रदः ।
चत्वारिदन्तस्य । तालुः । काकुदं । द्वे तालुनः । रसज्ञा । रसना । ‘ तालव्या अपि दंत्याश्चेत्यादौ जिह्वायां रसनातथेत्युक्तेः रसनाशब्दो दंत्यतालव्यमध्यः ।
चत्वारिदन्तस्य । तालुः । काकुदं । द्वे तालुनः ॥ ९० ॥

ओष्ठाधरौ तु रदनच्छदौ दशनवाससी ॥ अधस्ताच्चिबुकं गङ्गौ कपोलौ तत्पराहनुः ॥ ९० ॥

रदनादशनादंतारदास्तालुतुकाकुदं ॥ रसज्ञारसनाजिह्वाप्रांतावोष्ठस्य स्थक्किणी ॥ ९१ ॥

रसनमिति श्लोबमपि । रसनं त्वेदनेष्यन्ते । जिह्वाया तु नपुंसि स्यादिति भेदिनी । “ जिह्वा । त्रीणि जिह्वायाः । प्रांताविति ओष्ठद्वयस्य वामदक्षिणोप्रांतौ
सक्किणी स्याता । ईदंतस्य स्त्रियामेकवचनं । नातस्य स्त्रीबे वा द्विवचनमेतत् । सूक्किदतिदंतस्य स्त्रीबे द्विवचनवा । सूक्किण्यां सूक्किसूक्के चेति शब्दभे
दात् । “ सूक्केतिनांतस्य स्त्रीबे सूक्किणी तिपाठः । कवयुक्तमिति मतेतु । यथा सूक्किणी स्त्रियां । सूकिनातमिदंतंच । सूक्केतिनांतं । सूक्कसूकमदंतंचेत्य
न्यत्र ” एक ॥ ९१ ॥

ललाटं । अलिकं । गोधिः । त्रीणिभालस्य । 'अलिकं ह्रस्वदीर्घमध्यामितिराजदेवः ।' गोधिः पुंसि । दृग्भ्यामूर्ध्वभागो भुवो । एकं । भूः । नासोप
रिभुयोर्मध्ये कूर्च इत्येकं । अक्षणः । कनीनिका मध्यगतकृष्णमंडलं तारकेत्युच्यते । एकं ॥ ९२ ॥ लोचनं । नयनं । नेत्रं । ईक्षणं । चक्षुः । अक्षि ।
दृक् । दृष्टिः । अदौनेत्रस्य । चक्षुषी । दृशौ । अस्रु । नेत्रान्बु । रोदनं । अस्र । अश्चपंचनेत्रोत्पन्नम् ।

ललाटमलिकंगोधिखुर्वैहग्यांश्रुवौस्त्रियौ ॥ कूर्चमस्त्रीश्रुवोर्मध्यन्तरकाक्षः कनीनिका ॥ ९२ ॥

अपांगौनेत्रचार्त्तौकटाक्षोपांगदर्शने ॥ कर्णपत्रम् ॥ १३ ॥

उत्तमंगं शिरः शीर्षमूर्धानामस्तकोत्थितां ॥ निर्वृत्तः संतुष्टः ॥ १४ ॥

त्यमध्यं । "तालव्यमध्यमपि ।" ॥ ९३ ॥ नेत्रयोगवैश्वानरे । त्वं ।
चक्रुः कुतलवालः कचः केशः शिरोरुहः ॥ ९४ ॥

बण । श्रवः । पद् कर्णस्य । स्त्रीतिविशेषविधानात् संकरोनिर्दोषाय । श्रवसी ॥ ९४ ॥ उत्तमंगं । शिरः । शीर्षं । मूर्धा । मस्तकः । पंच शिरसः । नापुमा
न । त्रिकूरः । “त्रिकूरः । कुंनलामूर्द्धजास्त्वस्त्राथिकूराश्चिकूराः कचादिति दुर्गः ।” कुंतलः । बालः । कचः । केशः । शिरोरुहः पट्ट केशस्य ॥ ९५ ॥

केशिकं । केश्यं । द्वेतद्वे । केशानांसमूहे । अलकाः । चूर्णकुंतलाः । द्वे कुटिलकेशानां । ते अलकाः ललाटेऽलंबमानाः भ्रमरकाः स्युः । काकपक्षः । शिखण्डकः । “शिखण्डिकः । शिखांडकशिखण्डिकावितिवाचस्पतिसुभूती । शिखण्डोर्बह्वचूडयोरिति मेदिन्यां ” द्वे कुमारचूडायाः ॥ १६ ॥ कवरी । केशवेशः । द्वे केशावंगरचनायाः । कवरीस्त्री । संयताः मोक्तिकशमादिवण्डाः कचाः केशसमूहोऽयमिह इत्येकं । “बुचबुच

तद्वद्वैकेशिकैश्चमलकाश्चूर्णकुंतलाः ॥ तेललाटेभ्रमरकाः काकपक्षः शिखण्डकः ॥ १६ ॥
कवरीकेशवेशोऽयमिह संयताः कचाः ॥ शिखाचूडाकेशपाशीव्रतिनस्तु सटाजटा ॥ १७ ॥
वेणिः प्रवेणीशीर्षण्यशिरस्योर्विशदेकचे ॥ पाशः पक्षग्रहस्तथकलापार्थाः कचाऽपरे ॥ १८ ॥

तिस्थानस्य ।” शिखा । चूडा । केशपाशी । त्रीणि शिखायाः । केशपाशघो । सटा । जटा । द्वे व्रतिनः शिखायां ॥ १७ ॥ वेणिः । प्रवेणी । द्वे सर्पाकाररचितकेशवेशस्य । वेणीत्यपि । “प्रवेणिरित्यपि । प्रवेणि. स्त्रीकुथावेण्योरिति मेदिनी ।” शीर्षण्यः । शिरस्यः । द्वे विशदे निर्मलेकेशे । कचादित्यर्थप्रधानो निर्देशः । तेन कचपर्यायात् । परे पाशादयस्त्रयः कलापार्थाः केशसमूहाच्चिन्न इत्यर्थः । यथा कचपाशः । केशपाशः । केशपक्षः । कुंतलहस्तः ॥ १८ ॥

॥

॥

मंडनं । पचालंकारस्य । मुकुटं । “मुकुटं ।” किरिटं । द्वे “किरीटस्य । तच्चकिरीटं पुंसिद्धौबच ।” चूडामणिः । शिरोरत्नं । द्वे शिरोमणेः । हारमध्यगः हारमध्यगतोनायकमणिः तरलं स्यात् । एकं ॥ १०२ ॥ बालपाश्या । पारितथ्या । द्वे सीमंतभूषणस्य । “स्वामीतुप्रथमं बालं बंधनं मुक्तावलीनामित्याह । परितस्तथाभूतैव पारितथ्या ।” पञ्चपाश्या । ललाटिका । द्वे ललाटभूषणस्य । कर्णिका । तालपत्रं । “तालपत्रं ।” द्वे तालं कस्य ।

मंडनं चाथर्मुकुटं किरिटं पुन्रपुंसकं ॥ चूडामणिः शिरोरत्नं तरतो हारमध्यगः ॥ १०२ ॥
बालपाश्या पारितथ्या पञ्चपाश्या ललाटिका ॥ कर्णिका तालं पत्रं स्यात्कुण्डलं कर्णवेष्टनं ॥ १०३ ॥
त्रैवेयकं कंठभूषणं लंबनं स्याद्दलं निका ॥ स्वर्णैः प्रालंबिका थोरः भूत्रिका मौक्तिकैः कृता ॥ १०४ ॥

तानवद्वदित्यातस्य । कुंडलं । कर्णवेष्टनं । द्वे कुण्डलस्य । तत्र कर्णिका लंबी भिरेव धार्यते । इदं पुरुषैरपि ॥ १०३ ॥ त्रैवेयकं । कंठभूषा । द्वे योवा ललं निका मौक्तिकैरचिता चेदुरः सुविके ल्येकं ॥ १०४ ॥

सारमनं । पंचस्त्रीणांकटिभूषणस्य । "दान कंबरपद्मादतिस्थ्यातस्य । एकयष्टिर्भवेत्कांचीमेखलात्वष्टयटिका । रसनाबोद्धशङ्गेयाकलापः पञ्चविंश
कदतिभेदास्त्रिह्रनोक्ताः ।" शृखलमित्येकंपुंसकटिभूषणस्य । "कडदोरादतिस्थ्यातस्य ।" शृखला । पावांगुद । तुलाकोटिः । "तुला
कोटी" मंजीरः । "मंजीरः" नूपुरः ॥ १०९ ॥ हंसक. । पादकटकः । पद्मनूपुरस्य । 'तोरद्व्या' पेजणदतिस्थ्यातस्य । हंसकादिद्वयंपादकटक
स्य । वाळेंदतिस्थ्यातस्येतिसं ।" तुलाकोटिः स्त्री । मंजीरोनस्त्रियां । किंकिणी । "किंकिणिः । कंकणी । कंकणस्यात्यंतिसरः कंकणीक्षुद्रघंटिके

स्त्रीवैसारसनं चार्थपुंस्कट्यांष्ट्रं खलं त्रिषु ॥ पादांगदंतुलाकोटिर्मजीरेनूपुरोऽस्त्रियां ॥ १०९ ॥
हंसकः पादकटकः किं किं किं क्षुद्रघंटिका ॥ त्वक्फलकमिरोमाणि वस्त्रयोनिर्दशत्रिषु ॥ ११० ॥

निभागिः।" शुद्धघटिका । द्वे घागरी । "ध्रुगुर" इतिस्थितायाः । त्वगादिचतुष्कं बल्लाणायोनि कारणं । कारणचतुर्विध्यात् 'बल्लाणां चतुर्विध्यमिति भावः । क्षीमादित्येतद्विनावाल्कफालादयो निष्प्रवाण्यतादृश त्रिषु । तत्रकंचेतिचकारादेकादशतंत्रकंच त्रिषु । बध्यमाणदुकूलसाहचर्याः क्षीमं ह्रीममेव । निष्वित्येके ॥११०॥'

त्वगादिजन्यादिक्रमेणाभिहितानि । क्षौमादिवस्त्रवाल्क्येयं । क्षुमाअतसीतद्विकारः क्षौमं । आदिनाशाणमित्यादि । एकं । त्वद्भूमयस्य । फालं कार्पासं । वादरं । त्रीणिकार्पासवस्त्रस्य । रुमीणामपाननिर्गतसूत्रकतः कुञ्जलाकारः कोराः रुमिकोशस्तस्मादुत्थंकोशैर्यस्यात् । नृगरोमजं वस्त्रं कवमित्येकं । “अत्रनृगशब्देनपशुमात्रं ग्राह्यं । तेनकञ्जलाद्यपि” ॥ १११ ॥ अनाहतं । निष्प्रवाणि । तंत्रकं । नवावरं । चत्वारिनुतनवस्त्रस्य ।

वाल्कंक्षौमादिफालंतुकार्पासं वादरंचतत् ॥ कौशैर्यं रुमिकोशोत्थं रं कवं नृगरोमजं ॥ १११ ॥
अनाहतं निष्प्रवाणि तंत्रकंच नवावरं ॥ तत्स्यादुद्रमनीयं यद्द्वौतयोर्वस्त्रयोर्युगं ॥ ११२ ॥
पत्रोर्णैर्धौतकौशैर्यं बहुमूल्यं महाधनं ॥ क्षौमं दुकूलं स्याद्द्वौतु निवीतं प्रावृतं त्रिपु ॥ ११३ ॥

कौशैर्यं तदतिप्रसिद्धस्य । निर्गताप्रवाणीतुं वायशालाकाऽस्मान् निष्प्रवाणि धौतयोर्वस्त्रयोर्युगं यत्तदुद्रमनीयमित्येकं । “युगमित्यविवक्षणं ।” ॥ ११२ ॥ यद्द्वौतकौशैर्यं तत्पत्रोर्णं । एकं । बहुमूल्यं यद्वस्त्रादिकं तन्महाधनमित्येकं । त्रिलिंगं । क्षौमं । दुकूलं । द्वे पटवस्त्रस्य । “पाटांबदन्तिव्या तस्य ।” निवीतं । प्रावृतं । द्वे प्रावृतवस्त्रस्य ॥ ११३ ॥

“पाटांबदन्तिव्या

कालीयकं । कालानुसाये । त्रयं जायकाख्यगंधद्रव्यस्य । पीतचंदनदतिख्यातस्य । जयतिगंधांतरं जायकं । कालीयकंचकालेयंचकं कांतिदायक
 भित्तिव्याहिः । वंशिकं । अगुरु । राजाहं । लोह । कभिजं । जौगक ॥ १ २ ६ ॥ कालागुरु । सप्तकंसमार्थकं । कृष्णागुरुणः पर्यायादित्यर्थः
 “नगुरुयस्मान्दगुरुः । अगुरुर्जौगकेलयाचितिहैमादगुरुः पुंस्यपि । अगुरुरितिकचिन् । लोहोऽस्त्रीशस्त्रकेलौ हेजागके सर्वते जसदिति मेदिनीकोशाहोहं
 पुंस्यपि । ” अगुरुद्रव्यस्य पञ्चव्देन संबंधः स्यादित्यस्य त्वंतत्वादुत्तरेण संबंधः । यदगुरुमहिगंधि सामगल्यास्यादित्येकं । “अत्रजौगकांता निअगुरु

कालीयकंचकालानुसायेचायसमार्थकं ॥ वंशिकागुरुराजाहंलोहं कृमिजौगकं ॥ १ २ ६ ॥ कालागुरु
 गुरुस्यानुमंगत्यामहिगंधियत् ॥ यक्षधूपः सर्जरसो रालसर्वरसावपि ॥ १ २ ७ ॥ बहुरूपोप्यथ वकधूपक
 त्रिमधूपकौ ॥ नुरुष्कः पिंडकः सिद्धोचावनोप्यथ पायसः ॥ १ २ ८ ॥

णः । कालागुर्यादिद्वयंकृष्णागुरुणः । त्वित्यत्र तद्विनिपाठ स्तत्रयद्गुरुमहिगंधितन्मगल्येत्यर्थः । यक्षधूपः । सर्जरसः । रालः । सर्जरसः ॥ १ २ ७ ॥ बहु
 रूपः । पंचधूपस्य “रालदतिख्यातस्य । अराल इति वा । रालः सर्जरसो रालोधूपको वन्निबल्लुभदतिरभसः । वकधूपः । कश्चिमधूपकः । द्वे अनेकपदार्थे
 कृतधूपस्य । नुरुष्कः । पिंडकः । सिद्धः । यावनः । चत्वारिसिन्हाख्यगंधद्रव्यस्य । “ऊद- लोबानदतिख्यातस्य ” पायसः ॥ १ २ ८ ॥

श्रीवासः । वृकधूपः । श्रीवेष्टः । सरलद्रवश्रीपिटदधिक्षीरघृताब्धयदनिरभसः ।" सरलद्रवः । पंचसरलद्रवस्य । " विशेषनामकधूपद-
तिल्यातस्य । पयसोऽमुमस्यक्षीरस्यवाविकारः पायसः । सरलस्य देवदारोर्द्रवः सरलद्रवः । पायसस्तुद्धीवपुंसोः श्रीवासपरमान्मयोरिति मेदिनी । मृ-
गनाभिः । मृगमवः । कस्तूरी । त्रयंकस्तूर्याः । मृगनाभिः पुंसि । मृगनाभिर्मृगमदोमृगः कस्तूरिकापिचेतिमाधवः । मदीरेतसिकस्तूर्यामिति मेदि-
नि ।

श्रीवासोवृकधूपोपिश्रीवैष्टसरलद्रवौ ॥ मृगनाभिर्मृगमदः कस्तूरीचाथकोलंकं ॥ १२९ ॥
कंकोलंकंकोशफलमयकर्पूरमस्त्रियां ॥ घनसारश्वंद्रसंज्ञः सिताश्वो हिमवालुका ॥ १३० ॥

नी । मुष्यराक्षत्रियोनाभिः पुंसि प्राण्यंगके द्वयोः । चक्रमध्ये प्रपाने च स्त्रियां कस्तूरिकामद इति भसः ।" कोलंकं । कोरकं । कोरकोऽस्त्रीकुड्मले-
यत्कंकोलकमृणालयोरिति मेदिनी ॥ १२९ ॥ कंकोलंकं । कोराफलं । त्रीणिकंकोलकं । गवलादतिव्यातस्य । कर्पूरं । घनसारः । चंद्रः । सिता-
श्वः । सिताश्व इत्यपि । हिमवालुका । पंचकर्पूरस्य । चंद्रसंज्ञश्वंद्रपर्यायनामकः । पुंसि कर्पूरः ॥ १३० ॥

गंधसारः । मलयजः । भद्रश्रीः । चंदनः । चत्वारिचंदनस्य । “मलयागुरु । मैलागिरिइतिख्यातस्य ।” भद्रश्रियो । तैलपर्णिकमित्येकं घवलशीत
लचंदनविशेषस्य । गोशीर्षकमित्येकं उत्पलगंधिचंदनस्य हरिचंदनमित्येकं कपिलवर्णचंदनस्य । एवं त्रयोभेदाः । तिलपर्णवृक्षभेदे जातौ तैलपर्णी ।
स्वायंकन् । तैलपर्णगोशीर्षौ गिरी आकारावस्येति स्वामी ॥ १३१ ॥ तिलपर्णी । पत्रांगं । रंजनं । रक्तचंदनं । कुचंदनं । पंच रक्तचंदनस्य । “ति

गंधसारो मलयजो भद्रश्रीश्चंदनोऽस्त्रियां ॥ तैलपर्णिकगोशीर्षहरिचंदनमस्त्रियां ॥ १३१ ॥
तिलपर्णी तु पत्रांगं रंजनं रक्तचंदनं ॥ कुचंदनं चायजातीकोशजातीफलसमे ॥ १३२ ॥

लपर्णी नदी आकरोऽस्यास्ति अच् । ङीप् च ।” जानीकोशं । जानीफलं । जानिकोशं जानिफलमित्यपि पाठः । जातिः । जातीवा । कोशं । फलं ।
इति पृथगपि । जातिर्जातिफले पिचेति रभसः । कोशोऽस्त्रीकुक्षले पत्रे दिव्ये खड्गपिधानके । जानिकोशे इति मेदिनी विश्वप्रकाशौ । फलं लाभे जाति
कोशे बाणाये फलके पिचेति रुद्रः । द्वे जायफलद्वेति ख्यातस्य ॥ १३२ ॥

मान्यं । माला । स्मृ । त्रयमूर्ध्निधृतायाःकुसुमावलेः । उपचारादन्यत्रापिप्रयोगः । केशमध्यधृतामालागर्भकदल्युच्यते । एकं । यन्माल्यंशिखायां
लंघयानंतत्प्रभटकमित्येकं । पुगेन्यस्ते ललाटपर्यन्तंक्षिप्तं ललाटकमित्येकं ॥ १३५ ॥ यन्माल्यं कंठादृजुलं विसरलंलंघमानंतस्यालंघमित्येकं । य
न्माल्यंतिर्यगुपधीतमनृजुडरसिक्षिप्तंतैकक्षिकमित्येकंचतुरक्षरं । “विकक्षमुरस्तत्रभववैकक्षकमित्यपि ।” आपीड । शेखरः । द्वे शिखामुच्यस्त
माल्यमाचत्य ॥ १३६ ॥ रचना । परित्यंदः । द्वे माल्यादिरचनायाः । “परित्यंददत्यपिपाठ ।” आभोगः । परिपूर्णता । द्वेसर्वोपचारपरिपूर्णतायाः ।

माल्यंमालासजौमूर्ध्निकेशमध्येतुगर्भकः ॥ प्रभ्रष्टकंशिखालंघिपुशेन्यस्तंललामकं ॥ १३५ ॥ प्रातंबन्जुलंबि
स्यालंकंठाद्वैकक्षिकंतुतत् ॥ यत्तिर्यविक्षममुरसिशिखास्वापीडशेखरे ॥ १३६ ॥ रचनास्यात्परित्यंदआभोगःपरि
पूर्णता ॥ उपधानंतूपवहःशय्यायांशयनीयवत् ॥ १३७ ॥ शयनंमंचपर्यंकपल्यंकाःखट्वासमाः ॥ गंडूकःकंडु
कौदीपःप्रदीपःपीठमासनं ॥ १३८ ॥ उपधान । उपवर्हः । द्वे उच्छीर्षस्य । “उशीदितिख्यातस्य” उपधीयते आरोप्यतेभिरोच उप

धानं । शय्या । शयनीयं ॥ १३७ ॥ शयनं । त्रीणिशय्यायाः । वदितिउत्तरेणसमत्वद्योतनाय । मंचः । पर्यंकः । पल्यंकः । खट्वा । चत्वारिखट्वायाः ।
पलंगवाजदितिख्यातायाः” गंडूकः । “गंडूकः । गंडूकः ।” कंडुकः । द्वे चेंडूदितिख्यातस्य । क्रीडाकारणस्य । “गिरदी- गालउशीदितिख्यातस्येति
केचिन् ।” दीपः । पदीपः । द्वे दीपस्य । पीठं । आसनं । द्वे “विटरःपीठमखियामितिचिकांडशेषः ।” ॥ १३८ ॥

समुद्रकः । संपुटकः । द्वे संपुटकः । “उवा. चोफुलादल्यादित्यातस्य ।” प्रतिग्राहः । “प्रतिग्रहः । प्रतिग्रहः स्वीकरणे सैन्यपृष्ठे पतद्गृहे । विभ्रभ्यो विधि
 घट्टेन द्रुहे च घट्टांतरदतिमेदिनी ।” पतद्गृहः । द्वे “पिकदानीदितित्यातस्य ।” प्रसाधनी । कंकतिका । द्वे गजदंतादिरचितायाः केशमार्जन्याः ।
 कणीदितित्यातायाः । कंकतंतुप्रसाधनमिति ह्रीवकाडिः मरमाला । पिटातः । पटवामक. । द्वे बुकादितित्यातस्य चूर्णविशेषस्य ॥ १३९ ॥ दर्पणः ।
 मुकुरः । “मुकुरः । मुकुरः स्यान्मकुरवद्वर्पणे वकुलद्रुमे । कुलालदंडे दतिमेदिनी । मंकुरइत्यपिकेचित् ।” आदर्शः । त्रीणि वर्पणस्य । “आरसाइति

समुद्रकः संपुटकः प्रतिग्राहः पतद्गृहः ॥ प्रसाधनी कंकतिका पिटातः पटवामकः ॥ १३९ ॥
 दर्पणे मंकुरादर्शो व्यजनं तालवृंतकं ॥ इति मनुष्यवर्गः ॥ ॥ ७३ ॥
 संततिर्गोत्रजननकुलान्यभिजनान्वयौ ॥ वंशोन्ववायः संतानो वर्णाः स्युर्ब्राह्मणादयः ॥ १ ॥

ख्यातस्य ।” साहचर्याद्वर्पणः पुंस्येव । आदर्शो दर्पणः प्रोक्तइत्यमरमाला । व्यजनं । तालवृंतकं । द्वे तालपत्रादिनिर्मितव्यजनस्य । व्यजति वायुर
 नेन व्यजनं ॥ इति मनुष्यवर्गः ॥ ॥ ७३ ॥ संततिः । गोत्र । जननं । कुलं । अभिजनः । अन्वयः । वंशः । अन्ववायः । संतानः । नव वं
 शस्य । तत्र संततिः स्त्री । ब्राह्मणादयो वर्णाः स्युः । एकं ॥ १ ॥

ब्राह्मणश्च त्रियंवेश्यशूद्राः वर्णाश्चातुर्वर्ण्यमित्येकं । राजबीजी । राजवंश्यः । द्वे राजवंशोत्पन्नस्य । राजबीजिनौ । बीज्यः । कुलसंभवः । द्वे कुलमात्रेऽप्यन्यस्य ॥ २ ॥ महाकुलः । “महाकुलः ।” कुलीनः । आर्यः । सभ्यः । सज्जनः । साधुः । षट्सज्जनस्य । ब्रह्मचायादयश्चत्वारोऽपि आश्रमशब्दवाच्या इत्यर्थः । एकं । “वनमेव प्रस्थः प्रदेशस्तत्र भवः वानप्रस्थः । अत्र भिक्षुर्यतिः ॥ ३ ॥ द्विजातिः । अयजन्मा । भूदेवः । वाङ्मवः । विप्रः । ब्राह्म

विप्रत्सत्रियविट्शूद्राश्चातुर्वर्ण्यमितिरमृतं ॥ राजबीजीराजवंश्यो बीज्यस्तुकुलसंभवः ॥ २ ॥

महाकुलकुलीनार्यसभ्यसज्जनसाधवः ॥ ब्रह्मचारीगृहीवानप्रच्छो भिक्षुश्चतुष्टये ॥ ३ ॥

आश्रमोस्त्रीद्विजात्यग्रजन्मभूदेववाङ्मवः ॥ विप्रश्च ब्राह्मणोऽसौ षट्कर्मायागादिभिर्वृतः ॥ ४ ॥

विद्वान्विपश्चिह्नोऽपज्ञः सन्सुधीः कोविदोऽबुधः ॥ धीरो मनीषीज्ञः प्राज्ञः संख्यावान्पंडितः कविः ॥ ५ ॥

णः । षट्ब्राह्मणस्य । “बहवायां जातो वाङ्मवः । बहवा द्विजयोषितीति मेदिनी ।” असौ ब्राह्मणो यागादिभिर्यजनादिभिर्युक्तः षट्कर्मास्मात् । तदुक्तं । इज्याध्ययनदाननियान्नाध्यापनेतया । प्रतिषह्श्चतैर्युक्तः षट्कर्माविप्र उच्यते इति । एकं ॥ ४ ॥ विद्वान् । विपश्चित् । दोषज्ञः । सन् । सुधीः । कोविदः । बुधः । धीरः । मनीषी । ज्ञः । प्राज्ञः । “प्राज्ञः । प्रज्ञस्तु पंडिते वाच्यलिङ्गो बुद्धौ तु योषितीति मेदिनी ।” संख्यावान् । पंडितः । कविः ॥ ५ ॥

धीमान् । सृग् । कृती । कृष्टिः । लब्धवर्णः । विचक्षणः । दूरदर्शी । दीर्घदर्शी । द्वाविंशतिः पंडितस्य । विद्वांसौ । विपश्चिती । संतो । ज्ञो । संख्यावं
तो । कृतिनौ । “संख्याविद्याणां सस्य संख्यावान् । लब्धवर्णः स्तुतिर्यत्नलब्धवर्णः । दूरान्दूगद्वापश्यतीति दूरदर्शी ।” श्रोत्रियः । छांदमः । द्वे वे
दाध्यायिनः ॥ ६ ॥ मीमांसकमित्यादिपद्यद्वयमन्त्रकेचित्पठंति । तदत्रत्यं नैत्युपेक्षितं । तस्येयं बालवोधार्थव्याख्या । मीमांसकः । जैमिनीयः । द्वे

धीमान्सुरिः कृतीः कृष्टिः लब्धवर्णो विचक्षणः ॥ दूरदर्शी दीर्घदर्शी श्रोत्रियच्छांदसौ समौ ॥ ६ ॥
मीमांसकौ जैमिनीये वेदांती ब्रह्मवादिनी ॥ वैशेषिके स्यादौलूक्यः सौगतः शून्यवादिनि ॥ १ ॥
नैयायिकस्त्वेदं पादः स्यात्स्याद्वादिक आर्हकः ॥ चार्वाकलौकायनिकौ सत्कायैसांख्यकापिलौ ॥ २ ॥

मीमांसाशास्त्रवेत्तुः वेदांती । ब्रह्मवादिनी । द्वे वेदांताशास्त्रस्य । वैशेषिकः । औलूक्यः । द्वे सप्तपदार्थवादिनः । सौगतः । शून्यवादी । द्वे जगत्कारणं
शून्या गतिं मतवत्तं विनोनास्तिकस्य ॥ १ ॥ नैयायिकः । अक्षपादः । आक्षपादोवा । द्वे न्यायशास्त्रस्य । स्याद्वादिकः । आर्हकः । द्वे मोक्षोऽ
स्ति स्यान्नास्तिस्यादिति वादिनः । चार्वाकः । लौकायनिकः । लौकायनिकोवा । द्वे देहात्मवादिनो बौद्धस्य । सांख्यः । कापिलः । द्वे तदेवेदं कार्येज
गदिति मानिनः । सांख्यशास्त्रस्य ॥ २ ॥

उपाध्यायः । अध्यापकः । द्वे “उपेत्याधीयतेऽस्मादुपाध्यायः । अध्यापयतीत्यध्यापकः ।” निषेकोगर्भाधानं । आदिनापुंसवनादि । तस्य कर्म
 णः कर्ता पित्रादिर्गुरुः स्यात् । एक । मंत्रो वेदस्तस्य व्याख्याकर्त्ता आचार्यः स्यात् । एकं । व्याख्यालक्षणं तु । पदच्छेदः पदार्थोक्तिर्विश्रहोवाक्ययो
 जना । आक्षेपोऽथ समाधानं व्याख्यानं च लक्षणमित्युक्तं । अच्यरे यागत्रिपदे यक्कत्वजामादेष्टा सव्रती ॥ ७ ॥ यष्टा । यजमानः । इति त्रयेणोच्यते
 “आदिष्टीत्यपि पाठः ।” व्रतिनौ । यष्टारौ । स यजमानः सोमव्रतियागे आदिष्टा दीक्षित इत्युच्यते । एकं । इज्याशीलः । यायजूकः । द्वे यजनशीलस्य

उपाध्यायोऽध्यापकोऽयस्यान्निषेकादिरुद्गुरुः ॥ मंत्रव्याख्याकृताचार्य आर्दृष्टात्वध्वरेव्रती ॥ ७ ॥

यष्टा च यजमानश्च स सोमव्रतिदोक्षितः ॥ इज्याशीलो यायजूको यज्वानुविधिनेष्टवान् ॥ ८ ॥

स गीष्पतीष्ट्यास्यपतिः सोमपीथीनुसोमपाः ॥ सर्ववेदाः स ये नैष्ठोचागः सर्वस्वदक्षिणः ॥ ९ ॥

“पुनः पुनः भृशं वा यजेते यायजूकः ।” विधिना सोमेन यजेतेत्यादि यागविधाधकविधिमात्रेणैष्टवान् यागकृतवान् स यज्वान् स्यात् । एकं । यज्वानौ ।
 ॥ ८ ॥ यः गीष्पतीष्ट्यावृहस्पतिसवविधिना इष्टवान् स स्थपतिरित्युच्यते । वज्रपेयेन द्वावृहस्पतिसवेन यजेतेति तद्विधिः । एक । सोमपीथी । “सो
 मपीथी । सोमपीवी ।” सोमपाः । “सोमपः । द्वे सोमयाजिनः । सोमपीथिनौ ” सर्वदाः यं दीक्षितस्तु तत्कालं ।” येन सर्वस्वदक्षिणो विश्वजिन्नामा
 यागददः स सर्ववेदाः स्यात् । एकं । “सर्वस्वदक्षिणा यत्र । सर्ववेदयतिसर्ववेदाः । विद्रुलाभे ” सर्ववेदसौ ॥ ९ ॥

सागे शिक्षायां गोपेते प्रवचने वेदे अधीतीकृताध्ययनो नूतनानुज्ञेकं । योनूचानो गुरोः सकाशात् गृहस्थायाश्च मां तस्मात्तत्रे लब्धानुज्ञः समावृत्तः स्यात् । एकं । अभियवेत्माने कृते सति मुत्वा स्यात् । सुयजोर्द्धु निविति सुनोते भूतेर्द्धु निप् । सुतवान् । सुत्वा । सुत्वानो । अभियवः त्वपने पीडनत्वा ने सुरासंधाने च ॥ १० ॥ छात्रः । अनेवासी । “अनेवासीत्यपि । शिष्यः । त्रीणि गुरोर्दोषाच्छादनं छात्रं तच्छीलमस्य छात्रः । अने समीपे वस्तुं शीलमस्योनेवासी ।” शोक्षाः । प्राथमकल्यिकाः । द्वे आरब्धाध्ययनानां वदूनीं शिक्षालभते ते शोक्षाः । प्रथमकल्पः । आद्यारंभः प्रयोजनं येषां निग्राथमकल्यिकाः । एकः समानो

अनूचानः प्रवचने सांगेयी नीगुरोस्तुयः ॥ लब्धानुज्ञः समावृत्तः सुत्वा त्वभिपवेकृते ॥ १० ॥ छात्रां नैवांसिनो शिष्ये
शोक्षाः प्राथमकल्यिकाः ॥ एकब्रह्मवनाचारामिथः सुब्रह्मचारिणः ॥ ११ ॥ सतीर्थ्यास्वेकगुरवः श्रितवानग्निमग्नि
चित् ॥ पारंपर्योपदेशस्यादौ तित्यमिति हाव्ययं ॥ १२ ॥

णस्ते मिथः परस्परं स ब्रह्मचारिण इत्युच्यते । चरणे ब्रह्मचारिणीति समानस्य सभावः । एकं ॥ ११ ॥ एकः समानो गुरुत्वे पाते परस्परं सतीर्थ्याः स्युः । स
मानतीर्थे वासीति व्यत्ययः । तीर्थे चेदति समानस्य सः । एकं । योऽग्निचितवानसोऽग्निचित् । एकं । कताग्निचयनस्य । ऐतिह्यं । इति ह द्रव्यं पारंप
र्येण लोकपरंपरया यत्पदेशस्तस्मिन् । इति हेत्यव्ययं ॥ १२ ॥

यत्तयमंज्ञानंसा उपज्ञास्यात् । यथापंथस्यपाणिनिरुपज्ञा । एकं । ज्ञात्वा यआरंभःस उपक्रमः । यथायंथस्योपक्रमः । ज्ञानपूर्वक आरंभइत्यर्थः । एकं । यज्ञः । सवः । अर्धः । यागः । सप्ततनुः । मखः । ऋतुः । सतयज्ञस्य ॥ १३ ॥ पाठद्वयः पंच ब्रह्मयज्ञादिनामकामहायज्ञाःस्युः । एकं । तत्र पाठोविधिनानेदादेःपठनं सत्रहयज्ञः । होमोवैश्वेदेवहोमोसदेवयज्ञः । अतिथीनायुहागतानांसपर्याअन्यादिनतोषणं समनुष्ययज्ञः । तर्पणं पितृणा मनोवृत्तानादृत्तिसंपादनं सपितृयज्ञः । बलिः बलिहर्णं सभूतयज्ञः । “पठनंपाठः भवेधत्तु । मनुः । अध्यापनब्रह्मयज्ञः पितृयज्ञस्तुतर्पणं । होमोदे

उपज्ञाज्ञानमाद्यंस्याउज्ञात्वारंभ उपक्रमः ॥ यज्ञः सवोर्ध्वरोयागः सप्ततनुर्मखः ऋतुः ॥ १३ ॥
पाठोहोमश्वातिथीनांसपर्यातर्पणंवलिः ॥ एतेपंचमहायज्ञाब्रह्मयज्ञादिनामकाः ॥ १४ ॥
समज्यापरिपदोष्टीसभासमिति संसदः ॥ आस्थानीक्खीवमांस्थानंस्त्रीनपुंसकयोः सदः ॥ १५ ॥

चोबलिर्भोतोनृयज्ञोऽतिथिपूजनमिति ।” ॥ १४ ॥ समज्या । परिषत् । गोक्षी । सभा । समितिः । संसत् । आस्थानी । आस्थानं । सदः । नवसभायाः । परिषदौ । गोठयो । संसदौ । आस्थान्यौ । सदः सार्तंछीवे । स्त्रीत्वेनृसदाः । “समजतिगच्छत्यस्यांसमज्या । गावोनेकावाचस्तिष्ठत्यस्यां गोक्षी । सहस्रं । नावाभांस्तस्यासभा । संयंतिगच्छंत्यस्यांसमितिः । संसीदत्यस्यांससत् । आतिष्ठत्यस्यामास्थानी । सीदंत्यस्यांसदः ।” ॥ १५ ॥

हविर्गोहाग्राक्रु पूर्वदेशो सदस्यादीनां यद्गृहे सग्राग्वंशदत्त्येकं । यज्ञशालायाः पूर्वपश्चिमस्तंभयोरर्पितंदीर्घकाष्ठग्राग्वंशदत्तिकाचत् । यज्ञकर्मणि विधिर्वेदोक्तक्रियाकलापयेपश्यति ते सदस्याः । “ऋत्विग्विशेषोपादत्यर्थः ।” एकं । सभासदः । सभास्ताराः । सभ्याः । सामाजिकाः । चत्वारिसभ्येषु । “सभां सृणोति सभास्ताराः । सृब् आच्छादने । सभायां साधवः सभ्याः । समाजं रक्षन्ति सामाजिकाः ॥ १६ ॥ यजुर्वेदं त्विगध्वयुः । एकं । सामविदुद्राता । एकं । ऋग्वेदं चित्तोता । एकं । धनैर्वार्याः यजमानेन धनादिदत्त्वावराणीयाये आग्नीध्राद्याले ऋत्विजः । याजकाः । द्वे “आग्नीध्र आद्योयेषां आद्यशब्दाद्गृ

प्राग्वंशः प्राकृद्द्विर्गोहात्सदस्याविधिदर्शिनः ॥ सभासदः सभास्ताराः सभ्याः सामाजिकाश्च ॥ १६ ॥

अध्वयुद्गातृहोतारो यजुः सामग्विदः क्रमात् ॥ आग्नीध्राद्याधनैर्वार्यान् ऋत्विजो याजकाश्च ॥ १७ ॥
वेदिः परिष्कृता भूमिः समेस्यं डिलचत्वेर ॥ चपालो यूपकटकः कुंवासुगहनावृतिः ॥ १८ ॥

सोब्रातृहोत्रध्वर्यादयः षोडशा । ऋतौ यजन्ति ते ऋत्विजः । कात्यस्तु दत्ताः कुर्वन्ति ये यज्ञं ऋत्विजो याजकाश्च तदति ॥ १७ ॥ परिष्कृतयज्ञार्थं साधिताहमरूपाकारा भूमिर्वेदिरित्युच्यते । एकं । वेदीत्यपि । स्यं डिलं । चत्वर । द्वे यज्ञार्थं संस्कृतस्य भूभागस्य । यूपकटकः । यूपस्य शिरसि वलयाकारः काष्ठविकारश्च पालः स्यात् । एकं । यागभूमावंत्यजादि दर्शनवारणाथ सुगहनावृतिर्वटनकुंवास्थात् । “एकं स्त्रियां” ॥ १८ ॥ ।

यूपायं । तर्म् । द्वे यूपाये । तर्म्णी । निर्मथ्यदारुणिअग्निंसित्थ्यथ निर्मथनीयेकांश्चे अरुणिरित्येकंस्त्रीपुंसयोः । “अरणीतिस्त्रियां ।” दक्षिणाग्निः । गार्हपत्यः । आहवनीय । एतेत्रयोऽग्नय अग्निविशेषा स्युः । एकैकं । “क्वचित्तुत्रयाणाद्ब्रह्म पठ्यते ।” १९ ॥ ददमग्नित्रयत्रेतास्यात् । एकं । “त्रि त्वंज्ञता ” ज्ञेतास्त्री । ज्ञेते । मनादिनासंस्कृतोऽग्नि प्रणीतइत्येक । समूह । परिषाध्यः । उपचाध्य । एतेत्रयः अग्नोप्रयोगोस्त्रियेवतेअग्निधारणार्थे

यूपाग्रंतर्म्निर्मथ्यदारुणित्वरणिर्द्वयोः ॥ दक्षिणाग्निर्गार्हपत्याहवनीयौत्रयोऽग्नयः ॥ १९ ॥
अग्नित्रयमिदंज्ञेताप्रणीतःसंस्कृतोऽनलः ॥ ममूह्यःपरिचाय्योपचाय्यावग्नौप्रयोगिणः ॥ २० ॥
योगार्हपत्यादानीयदक्षिणाग्निःप्रणीयते ॥ तस्मिन्नानांय्योऽथाग्रायीस्वाहाचहुतभुक्विम्रया ॥ २१ ॥

स्थलविशेषेप्रयुक्ता ॥ २० ॥ गार्हपत्यादानीयोद्धृत्ययोदक्षिणाग्निः प्रणीयते प्रवेश्यते तत्रआनाय्यइत्येक । अग्रायी । स्वाहा । हुतभुक्प्रिया । च यममे प्रियाया । अस्यस्वाहाशब्दस्यनान्ययत्वं द्रव्यवाचित्वान् । अतएवस्वाहातुदक्षिणेपार्श्वेदतिप्रयोगः सगच्छते ॥ २१ ॥

केऽग्निमुखे हूयमानेऽन्ने च हरित्येकं । "हव्यस्य पाकः हव्यपाकः । अनवसाविततत्तुल्यपाकओदनश्च हरितियाजिकाः । चर्यते भक्ष्यत इति चरुः । मीमां
ति मेदिनी च ।" ॥ २२ ॥ शृतं पकं चतुर्णं च तस्मिन् क्षीरे दधियोगतो याविकृतिः सा आमिक्षा स्यात् । एकं । नृगचर्मणारचितं यद्वा जनतद्भुवि त्रिमित्येकं ।

ऋक्कुसामिधेनी धाय्या च यास्यादग्निमिमिधेनी ॥ गां यत्री प्रमुखं छंदो हव्यपाके चरुः पुमान् ॥ २२ ॥
आमिक्षा सा शृतो ण्यो चाक्षीरे स्यादधियोगतः ॥ यवित्रं व्यजनं तद्यद्रचितं नृगचर्मणा ॥ २३ ॥
पृषदोज्यं सदध्याज्ये परमान्नं तु पायसं ॥ हव्यकव्ये दैवपिण्डे अन्ने पात्रं सुवादिकं ॥ २४ ॥

"पुवित्रमित्यपि" ॥ २२ ॥ दधियुक्ते धृतं पृषदाज्यमित्येकं । "पृषदाज्यं । पृषदाज्यं तदुच्यते इति हेमचंद्रः ।" परमान्नं । पायसं । द्वे
क्षीरान्नस्य । दैवपिण्डे दैवपितृसंबन्धिनि अन्ने क्रमेण हव्यकव्ये स्यात् । "हूयते श्रीण्यते देवायेन हव्यं । कूयते पितृभ्यः कव्यं । कुराब्दे ।" देवेभ्यो दीयमा
नमन्नं हव्यं । पितृभ्यो दीयमानमन्नं कव्यमित्यर्थः । "पृषामित्यपि । तस्यैवमित्यण् ।" एकैकं । सुवचमसादिकं पात्रं स्यात् । एकं ॥ २४ ॥

ध्रुवा । उपभृत् । जुहूः । एतेत्रयः सुचोभेदाः । स्त्रियः । सुवः एकं पुंस्त्रि । “अत्रयथासुवशब्दस्य रूपभेदास्तुं स्त्वसिद्धेनेति पुंस्त्वविधिसुधापूर्वत्रस्त्रियद
तिस्त्रीत्वविधिरपि बोध्यः । सुबाह्वयोर्होमपात्रे शल्लकी मूर्ध्वयोस्त्रिया मिति मेदिनी कोशे स्त्रीलिङ्गोऽपि दृश्यते ।” क्रतोर्यः पशुरभिमन्त्रय हतः - असौ उपाकृतः
स्यात् । एकं । “उपाक्रियते हि स्य तदस्युपाकृतः ।” ॥ २५ ॥ परंपराक । शमनं । “शसनं ससनं चेत्यपि ” प्रोक्षणं । अयं वधार्थकं । यक्षि मपशुहनन

ध्रुवोपभृज्जुहूर्नतु सुवोभेदाः सुचः स्त्रियः ॥ उपाकृतः पशुरसौ योऽभिमन्त्रय क्रतौ हतः ॥ २५ ॥
परंपराकं शमनं प्रोक्षणं च वधार्थकं ॥ वाच्यलिङ्गाः प्रमीतो यस्य पन्त्र प्रोक्षितो हते ॥ २६ ॥
सान्नाय्यं हविरग्नौ तु हुतं त्रिपुवपट्कृतं ॥ दीक्षां तो वभृयो यज्ञे तत्कर्मो हतु यज्ञियं ॥ २७ ॥

वाचीत्यर्थः । प्रमीतः । उपसंपन्नः । प्रोक्षितः । त्रीणि यागार्थं हते पशुमात्रे वाच्यलिङ्गानि ॥ २६ ॥ हविर्विशेषः । सान्नाय्यं स्यात् । एकं । अग्नौ हुतं
याज्यादि वपट्कृतं स्यात् । तत्रिपुवाच्यलिङ्गं । एकं । “वपट्कृतं त्रिपुलक्षणं । वपणमंत्रेण कृतं प्रोक्षितं ।” यज्ञे दीक्षांतः दीक्षायाः समापकः इति पूर्वक
स्नानविशेषः अवभृथः । एकं । तत्कर्मो हविरग्नौ तु हुतं त्रिपुवपट्कृतं । यज्ञियं । एकं त्रिपु ॥ २७ ॥

यत्कृतुकर्मतदिष्टं स्यात् । “कृतुर्यज्ञः । कर्मदानं । एकान्निकर्मवहनं चैतायां यच्च हूयते । अंतर्व्याचयदानमिष्टतदभिधीयतइति मनुः ।” एकं । स्वातं वापीरूपं आदिना देवात्त्यादित्यत्कर्मतत्पूर्तं स्यात् । एकं । “पुष्करिण्यः सन्नावापि देवतायतनानि च । आरामश्च विशेषेण पूर्वकर्मविनिर्दिशेदिति स्थितिः ।” यज्ञशेषे पुनोद्देशादौ अमृतमित्येकं । भोजनशेषे देवपित्रादिभुक्तशेषे विघसदत्येकं । यन्मनुः । विघसाशी भवेन्नित्यं नित्यं चामृतभोजनः ।

त्रिष्वथ कृतुकर्मपुं पूर्वस्वातादिकर्मयत् ॥ अमृतं विघसो यज्ञशेषभोजनशेषयोः ॥ २८ ॥
 त्यागो विहापितं दानं मुत्सर्जनं विसर्जने ॥ विश्राणनं वितरणं स्पृशनं प्रतिपादनं ॥ २९ ॥
 प्रादेशनं निर्वपणं पवर्जनं महतिः ॥ मृतार्थं तदहेदानं त्रिपुस्यादौ ध्वेदं हि कं ॥ ३० ॥

विघसो भुक्तशेषः स्यादग्निशेषमथामृतमिति ॥ २८ ॥ त्यागः । विहापितं । दानं । उत्सर्जनं । विसर्जनं । विश्राणनं । वितरणं । स्पृशनं । प्रतिपादनं ॥ २९ ॥ प्रादेशनं । निर्वपणं । अपवर्जनं । अंहतिः । त्रयोदशदानस्य । तत्र अंहतिः स्त्री । मृतार्थं मृताय तदहेदानं मरणदिनमारभ्य दशाहपर्यंतं विहादिदानं और्ध्वदेहि कं स्यात् । “और्ध्वदेहि कमित्युभयपदवद्विरपि ।” तद्विपु । विहातुं और्ध्वदेहि की । क्रिया । “तदहर्दानमित्यपि पाठः ।” ॥ ३० ॥

पितृदानं । निवापः । द्वे पितृनु द्विश्वयद्वानं क्रियेत तत्र शास्त्रतः तत्कर्म पितृसंबधिकर्म आहं स्यात् । आहः स्तियत्र तच्छाहं । प्रज्ञाश्रद्धेतिणः । मासिके
 ऽमात्रास्या आहः न्वाहार्यमित्येक । अन्धोऽष्टमोऽंशः कुतपः स्यात् । अंशशब्दोत्र मुहूर्तपरः । मुहूर्तात्समादूर्ध्वमुहूर्तान्नवमादयः सकालः कुतपो नैव इत्यु
 क्तैः । दिवसस्याष्टमे भागे मंदी भवति भास्करे । सकालः कुतपो ज्ञेय इति शातातपः । “हृदीवेतु कुतपं । शब्दरत्नावल्यातु कुतप इति ह्युक्तारोपि ।” ॥ ३१ ॥
 पर्येषणा । परीटिः । आहो द्विजभक्तिशुश्रूषायाः । अन्वेषणा । गवेपणा । द्वे धर्मादि मार्गणस्य । ‘चतुष्कमपि धर्मान्वेषणस्येत्यपि मतं ।’ सनिः । अ

पितृदानं निवापः स्याच्छ्राद्धं तत्कर्म शास्त्रतः ॥ अन्वाहार्यमासिकं शोऽष्टमोऽंशः कुतपोऽस्त्रियां ॥ ३१ ॥

पर्येषणा परीटिश्चाऽन्वेषणा च गवेपणा ॥ सनिस्त्वध्येषणायाञ्चाऽभिशस्तिया च नार्थना ॥ ३२ ॥

पटुतृन्निष्वर्ध्यमर्चार्थे पादं पादाय वारिणि ॥ क्रमादातिथ्यातिथेये अतिथ्यर्थे च सार्धुनि ॥ ३३ ॥

ध्येषणा । द्वे यन्गुर्वीदं कचिदर्थे प्रार्थनयानियोजनं तत्र । याञ्चा । अभिशस्तिः । “अभिपस्तिः ।” याचना । अर्थना । चत्वारि याचनायाः । याञ्चे
 त्यत्र चकार अकारसंयोगः ॥ ३२ ॥ पटिति अर्घ्यपाद्यातिथ्यातिथेयावेशिका गंतवदति पटूशब्दावाध्यल्लिगा इत्यर्थः । अर्घः पूजोपचारस्तदर्थे वारिणि ज
 ले अर्घ्यमित्येकं । पादाय पादार्धं वारिणि पाद्यं । एकं । अतिथ्यर्थे आतिथ्यमित्येक । अत्रातिथौ च त्साधुतत्र आतिथेयमित्येकं ॥ ३३ ॥

चत्वारः । अथात्रः । गृहागतः । चत्वारः गृहागतस्य । नापुमान् । “त्रिकांशेषेनुप्राधुणस्वतिथिर्द्वयोरित्युक्तं । खियांतुअतिथी ।” दूग
 चोपगतं श्रौतं चैव उपस्थितं । अतिथितं विजानीयान्नातिथिः पूर्वमागततदतिव्यासः । प्राधुणिकः । द्वे अभ्यागतस्य । तिथिः पूर्वोत्सवाः
 सर्वत्रकालेन महात्मना । सोऽतिथिः सर्वभूतानां शेषानभ्यागताच्चिदुरितियमः । अभ्युत्थान । गौरवं । द्वे उत्थानपूर्वकसत्कारस्य ॥ ३४ ॥ पूजा । नम
 स्त्वा । अपचितिः । सपर्या । अर्चा । अर्हणा । पट्पूजायाः । वरिवस्या । शुश्रूषा । परिचर्या । उपासना । “उपासनमित्यपि । उपासनं गराभ्यासे

स्युरावेशिक आगंतुरतिथिर्नागृहागते ॥ प्राधुणिकः प्राधुणिकश्चाभ्युत्थानंतु गौरवं ॥ ३४ ॥ पूजानमस्याऽपचितिः
 सपर्यार्चाऽर्हणाऽसमाः ॥ वरिवस्यानुश्रूपापरिचर्याप्युपासना ॥ ३५ ॥ ब्रज्याऽटाऽद्यापर्यटनं चर्वात्वीर्यापथे स्थि
 तिः ॥ उपस्पर्शस्त्वाचमनमयमौनमभाषणं ॥ ३६ ॥

पाशब्दगुरुसेवायां लाक्षणिकः । “परिचर्यानुपसर्प्येति भागुरिः ।” ३५ ॥ ब्रज्या अटा । अद्या । पर्यटनं । चत्वारि पर्यटनम्य । अटापर्यटनं भ्रमड
 तिरलकोशः । अद्येत्यत्र मूर्धन्यतालव्यसंयोगः । दद्याद्यास्वलुसातस्येति त्रयोः । इर्यापथे ध्यानमोनादिके योगमार्गस्थितिश्चर्या स्यात् । एकं । चर्वा
 त्वीर्या चिदुर्ध्वा इति यथांतर । उपस्पर्शः । आचमनं । द्वे “उपस्पर्शः स्पर्शमात्रेऽस्नानाचमनयोरपीति मेदिनी ।” मोनं । अभाषणं । द्वे ॥ ३६ ॥

... ॥ उपपासः । द्वे उपपासस्य । मायान्मधुमसंगं यवजयेदोपवस्तकदतिप्रयोगः । पृथगात्मतापृथक्स्वरूपत्वं विवेकः स्यात् । एकं । यथाचिज्ज
 ईयमिति साभी । पाठे षट्पठने योजलिः स ब्रह्मांजलिः । अध्ययनस्यादौ हस्तयोर्द्विप्रणवोच्चारणपूर्वकमंजलिः क्रियते एकं । वेदपाठे विप्रणवो मुखान्

ओपवस्तं तृपवामो विवेकः पृथगात्मता ॥ ३८ ॥ स्याद्ब्रह्मवर्चसंवृत्ताध्ययनद्विरथांजलिः ॥
 पाठब्रह्मांजलिः पाठे विप्रणवो ब्रह्मांजलिः ॥ ३९ ॥ ध्यानयोगासेन ब्रह्मासनं कल्पे विधिक्रमौ ॥
 मुख्यः स्यात्प्रथमः कल्पोऽनुकल्पस्तुततोऽयमः ॥ ४० ॥

निर्गतजलकणाव्रविषः स्मृः । "विप्रणवस्त्यपि पाठः ।" एकं ॥ ३९ ॥ ध्यानयोगधोरामेन ब्रह्मासनमित्येकं । एकतनेन मनसा स्मरणं ध्यानमुच्य
 ते । चिन्तननिमित्तं धस्तुसद्विर्योगदतिस्थितः । कल्पः । विधिः । क्रमः । चयं नियोगशब्दस्य । यः प्रथमः कल्पः आद्यो विधिः समुत्पद्यः स्यात् । य
 आत्मीयं भिगजित । नतो मुख्यादयमो गौणः अनुकल्पः स्यात् । यथा ब्रह्मासनेनोच्चारणेन ॥ ४० ॥

संस्कारपूर्वकं श्रुतेर्ग्रहणं उपाकरणं स्यात् । एकं । उपाकर्मणि “संस्कारउपनयनं ।’ पादग्रहणं । अभिवादनं । द्वे नामगोत्रोक्तिपूर्वकस्य नमस्कारविशेषस्य ॥ ४१ ॥ भिक्षुः । परित्राट् । कर्मदो । पाराशरी । मस्करो । पंचं संच्यासिनः । परित्राजो “कर्मदेनप्रोक्तं भिक्षुसूत्रमर्थोक्तिकर्मदो । पाराशर्येण प्रोक्तं भिक्षुसूत्रमधीते पाराशरी । मस्करो ज्ञानं वेणुर्वास्यास्ति मस्करो ।” तपस्वी । नापसः । पारिकांक्षी । त्रयंतपोयुक्तस्य । ‘पारि ब्रह्मज्ञानं कांक्षति

संस्कारपूर्वग्रहणं स्यादुपाकरणं श्रुतेः ॥ समेतुपादग्रहणमभिवादनमित्युभे ॥ ४१ ॥
भिक्षुः परित्राट् कर्मदो पाराशर्यपिमस्करो ॥ तपस्वी तापसः पारिकांक्षी वाचं च मोमुनिः ॥ ४२ ॥
तपः क्लृशसहोदांतो वर्णिनो ब्रह्मचारिणः ॥ ऋषयः सत्यवचसः स्नातकस्त्वाप्तुतो व्रती ॥ ४३ ॥

पारिकांक्षी ।” वाचं यमः । मुनिः । द्वे वाग्यतस्य ॥ ४२ ॥ तपसः क्लृशोऽनुद्विगोदातः स्यात् । एकं । वर्णी । ब्रह्मचारी । द्वे ब्रह्मचारिणः । ऋषिः । सत्यवचाः । द्वे ऋषिसामान्यस्य । तद्वेदास्तु महर्षिदेवर्षिब्रह्मर्षियभृतयः यो व्रती वेदव्रतवान् । आप्तुतः स्नातः कृतसमावर्तन इति यावत्सः स्नातक इत्युच्यते । “आप्तुव्रतीति पाठो वा ।” यदाहुः । गुरोरेतुवरंदत्वा स्नायाद्वा तदनुज्ञया । वेदव्रतानि वा पारंगीत्वा ह्युभयमेव वेति ॥ ४३ ॥

निर्जितः स्ववशास्थदं द्रियसमूहोयैस्तेयतिनः । यतयः । द्वे । योनियमवशान्भूमिविशेषेते असौस्थंडिलभायी ॥ ४४ ॥ स्थांडिलः । द्वे विरजस्तमाः
 द्वयातिगः । द्वे सत्वैकनिष्ठेषुव्यासादिषु । “रजस्तमोभ्यांविगतः विरजस्तमाः ।” पवित्रः । प्रयतः । पूतः । त्रयंपवित्रस्य । पाखंडः । सर्वलिंगी । द्वे
 बौद्धक्षपणकादिषुदुःशास्त्रवर्तिषु । “तत्रपाखंडः कत्रगद्वितीयमध्यः । पालनाच्चत्रयोधर्मः पाराधेननिगद्यते । तंखंडयंति ते तस्मात्पाखंडास्तेन हेतुने

येनिर्जितेन्द्रियग्रामायतिनोयतयश्चते ॥ चः स्थांडिलेव्रतवशाच्छेतेस्थंडिलशाय्यसौ ॥ ४४ ॥ स्थांडिलश्चाथविर
 जस्तमसः स्युर्द्वयातिगाः ॥ पवित्रः प्रयतः पूतः पाखंडाः सर्वलिंगिनः ॥ ४५ ॥ पालाशोदंडोऽपापादोव्रतेरांभस्तुवैण
 वः ॥ अस्वीकमंडलुः कुंडोव्रतिनांसासनं वपी ॥ ४६ ॥ अजिनंचर्मकृत्तिः स्त्रीभैक्षं भिक्षाकदंवकं ॥ स्वाध्यायः स्याज्ज
 पः सुत्याग्निपवः सवनंचसा ॥ ४७ ॥

ति” ॥ ४५ ॥ व्रतेब्रह्मचारिणः पलाशसंबंधीदंडोऽपापादस्युच्यते । एकं । वैणुसंबंधीदंडोरांभद
 त्येकं । कर्मंडलुः । कुंडो । द्वे व्रतिनांजलपात्रस्य । “क्रीवैकमंडलु । कुंडीस्त्रियां । जानपदेति कुंडीप्” कुंड्यो । व्रतिनायदासनंसावपी । एकं । वृसीतिपा
 दांतरं ॥ ४६ ॥ अजिनं चर्म । कृत्तिः । त्रीणिमृगादेश्चर्मणि । भिक्षाणांसमूहोभैक्षं । स्वाध्यायः । जपः । द्वे वेदाभ्यांसस्य । “सुअतीवावृत्त्यात्यार्थवाध्य
 यनं स्वाध्यायः ।” सुत्या । अभिषवः । सवनं । त्रीणि सोमाभिषवस्य । तत्रसुत्याटावन्ता । सुवंति सोममस्यांसुत्या । संज्ञायांसमजेतिक्यप् ॥ ४७ ॥

सन्धेनसांसर्ववापानां नाराकंजप्यं ऋगादिअद्यमर्षणं स्यात् । एकं । स्त्रियांत्वघमर्पणी । पक्षांतयोरमावास्यायां पौर्णमास्यां च विहितो यागो क्रमेण दर्शः पौ
र्णमासश्च स्यात् । एकैकं ॥ ४८ ॥ शरीरसाधनापेक्षं शरीरमात्रेण साध्यं नित्यं यत्कर्म तदयम् । आह च । अहिंसासत्यमस्तेयं ब्रह्मचर्यं परिपहोयमाद
ति । एकं । यत्कर्म आगंतुसाधनं आगंतुबासंसाधनं यत्र तत् । मृज्जलादिना साध्यमित्यर्थः । नित्यं कृत्रिमं यत्कर्म स नियमः । यदाह । शौचसंतोषतपः

सर्वेनसामपध्वंसिजव्यंत्रिष्वचमर्षणं ॥ दर्शश्च्यौर्णमांसश्रवागौपक्षांतयोः पृथक् ॥ ४८ ॥ शरीरसा
धनापेक्षं नित्यं यत्कर्म तद्यमः ॥ नित्यमस्तु स यत्कर्म नित्यमागंतु साधनं ॥ ४९ ॥ “क्षौरंतु भद्राकरणं मुंड
नं वपनं त्रिषु ॥” उपवीतं ब्रह्मसूत्रं प्रोद्धते दक्षिणे करे ॥ प्राचीना वीतमन्यस्मिन्निवीतं कंठलंबितं ॥ ५० ॥

स्वाध्यायेऽथ ऋषिगणानां नियमादिति । एकं । कचित्सुस्तके क्षौरं तु दत्त्यादिदृश्यते तव ब्रह्म त्वं नैत्युपेक्षितं । क्षौरादिचतुष्कं मुहुनस्येत्युपेक्षितं ग्रहः ।”
॥ ४९ ॥ दक्षिणे करे श्रोतृते सति यद्रहस्यं तदुपवीतं स्यात् । एकं । अन्यस्मिन्वा मेकं श्रोतृते प्राचीनाचीतं स्यात् । एकं । कंठं लंबितं ऋजुभावेन वि-
न्यस्तं तत्तत्र हस्यं निवीतमित्येकं ॥ ५० ॥

अगुलीनामयेद्वेवतीर्थज्ञेयं । अतोदेवतीर्थेनतपयिदित्यत्रांगुल्ययेणेतिबोध्द्यं । स्वत्यांगुल्योरनामिकायाः कनिष्ठिकायाश्चमूलेकायं । कःप्रजापतिर्दे-
वताऽस्यकायं । प्राजापत्यमित्यर्थः । अंगुष्ठतर्जन्योर्मध्यभागेपिञ्चं । “पेच्यमित्यपि ” अंगुष्ठस्यमूलेतुब्राह्मतीर्थं । यथाज्ञवल्क्यः । कनिष्ठातर्ज-
न्यंगुष्ठमूलान्ययंकरस्यच । प्रजापतिपितृब्रह्मदेवतीर्थान्यनुक्रमान् । एकैकं ॥ ५१ ॥ ब्रह्मभूयादित्रयं ब्रह्मभावस्य । ‘ब्रह्मणोभावःब्रह्मभूयं ।’ तद्वत्

अंगुल्यग्रेतीर्थैद्वंस्वत्यांगुल्योर्मूलेकायं ॥ मध्येगुष्ठांगुल्योःपिञ्चंमूलेत्वंगुष्ठस्यब्राह्मं ॥ ५१ ॥
स्याद्ब्रह्मभूयंब्रह्मत्वंब्रह्मसायुज्यमित्यपि ॥ देवभूयादिकंतद्वल्क्यंसांतपनादिकं ॥ ५२ ॥
संन्यासवत्यनशनेपुमान्प्रायोऽथवीरहा ॥ नष्टाग्निःकुहनालोभान्मिथ्यर्यापथकल्पना ॥ ५३ ॥

देवभूयदेवत्वदेवसायुज्यमितित्रयंदेवभावस्य । सांतपनादिकंकल्लंस्यात् । एकं । तदुक्तं । गोमूत्रंगोमयंक्षीरंदिशसिर्षिकुरोदकं । एकरात्रोपवासश्च
कल्लंसांतपनंस्तुतमिति । आदिनाप्राजापत्यादियहः ॥ ५२ ॥ संन्यासपूर्वकेभोजनत्यागेप्रायश्चित्तं । अदंतपुंसि । वीरहा । नष्टाग्निः । द्वेनटाग्रियं
स्यतस्य । ‘वीरोऽग्निसंहंतीतिविरहा ।’ वीरहणो । लोभात्परधनाद्यभिलाषात्प्रायामिथ्येर्यापथकल्पना दंभेनव्यानादिसंपादनंसाकुहेनेत्येकं ॥ ५३ ॥

१० धर्मविद्विहितोयागादिः । कामोयथाविधिस्त्रिसेवनं । अर्थोपनं । एभिस्त्रिभिः समुदितस्त्रिवर्गः । एकं । समोक्षकैः । धर्मार्थकाममोक्षैरित्यर्थः । एते समुदितश्चतुर्वर्गइत्येकं । तर्धर्मादिभिः सवैलैश्चतुर्भद्रमित्येकं । “चत्वारिभद्राणि श्रेष्ठा निअत्र । वरस्यजामनुयेस्त्रिधावयस्याजन्याः स्युरित्येक । इति ब्रह्मवर्गः ॥ ७५ ॥ मूर्धाभिपिक्तः । राजन्यः । बाहुजः । क्षत्रियः । विराट् । पचक्षत्रियस्य । विराजो । राजा । राट् । पार्थिवः । क्षमाभृत् । “क्षमाभुक् ।”

त्रिवर्गोऽथर्मकामार्थश्चतुर्वर्गः समोक्षकैः ॥ सवैलैस्तैश्चतुर्भद्रं जन्याः स्त्रिधा वरस्यये ॥ ५८ ॥ इति ब्रह्मवर्गः ॥ ७५ ॥ मूर्धाभिपिक्तो राजन्यो बाहुजः क्षत्रियो विराट् ॥ राजाराट् पार्थिवश्च क्षमाभृन्नुपभूपमहीक्षितः ॥ १ ॥ राजा तु प्रणताशेषसामंतः स्यादधीश्वरः ॥ चक्रवर्ती सावर्भौमो नृपो न्योमंडलेश्वरः ॥ २ ॥ येनैष्टं राजसूचनमंडलस्येश्वरश्च चः ॥ शास्त्रियश्चाज्ञाया राज्ञः स सम्राडथ राजकं ॥ ३ ॥

नृपः । भूपः । महीक्षितः । सप्तराज्ञः । राजानौ । राजौ । क्षमाभृत् । महीक्षितो ॥ १ ॥ प्रणता अशेषसामन्ताः खिलदेशान्तरनृपायस्यसराजाऽधीश्वरइत्येकं । चक्रवर्ती । सावर्भौमः । द्वे आसमुद्रक्षितीशस्य । तदन्योनृपोमंडलेश्वरइत्येकं ॥ २ ॥ राजसूयाख्यक्रतुविशेषेण येनेष्टं । द्वादशमंडलस्येश्वरश्च चः । यश्च स्वाक्रया सर्वभूपान् शास्त्रिर्दृष्टा विशेषणत्रयेण विशिष्टो राजा सम्राट् स्यात् । ‘एकैकविशेषणविशिष्टोऽपि सम्राट् इति केचित् । एकः ॥ ३ ॥

नृपतीनांगणेगजकमित्येकं । क्षत्रियाणांगणेराजन्यकमित्येकं । मंत्री । धीसचिवः । अमात्यः । त्रयंबुद्धिसहायस्य । “धीप्रधानःसचिवोधीसचिवः । अमासहसर्मपिबाभवः अमात्यः । अव्ययार्थम् ।” ततोधीसचिवादित्येकमौपयुक्ताःसचिवाः कर्मसचिवाःस्तुरित्येकं ॥ ४ ॥ महामात्राः । प्रथानानि । द्वे मंत्र्यानांराजसहायानां । “प्रथानइत्यपि” । महामात्रप्रधानस्यादितिपुंस्काडेबोपालितात् । महतीमात्रायेषानेमहामात्राः । मात्राकर्णविभूषायाविज्ञेमानेपरिच्छेदइतिमेविनी । पुरोधाः । पुरोहितः द्वे । व्यवहाराणांक्रणादिविषयेवादिप्रतिवादिनिर्मितविवादानां द्रष्टरिनिर्णेतरिप्राड्विवा

राजन्यकंचनृपतिक्षत्रियाणांगणेक्रमात् ॥ मंत्रीधीसचिवोमात्योन्यकर्मसचिवास्ततः ॥ ४ ॥ महामात्राःप्रथानानिपुरोधास्तुपुरोहितः ॥ द्रष्टरिव्यवहाराणांप्रादिवार्त्तकास्तदर्शकौ ॥ ५ ॥ प्रतीहारोद्वारपालहास्यदास्थितदर्शकाः ॥

कः । अक्षदर्शकः । इतिद्वे “न्यायाधीशइतिख्यातस्य । माट्चविवाकश्चप्राड्विवाकौ प्रश्नविवेकावस्यस्त. प्राड्विवाकः । यदुक्तं । विवादानुगतंस्तद्वापूर्ववाक्यंमयस्ततः । विचारयतियेनासौप्राड्विवाकस्ततःस्तदिति । अक्षणाव्यवहाराणादर्शकः । अक्षःकर्षेतुपेचकेशकटव्यवहारयोरिति विश्वः । प्रतीहारः । “प्रतिहारः ।” द्वारपालः । द्वास्थितः । द्वास्थः । पंच द्वारपालस्य । “द्वाःस्थःद्वाःस्थितइतिसविसर्गोपपाठ. । द्वाःस्थितंदर्शकंइतिसमस्तमपि ।” प्रतीहारोपिदर्शकइतिरुद्रः । द्वारपोद्वास्थितान्दर्शोदतिरभसः ॥

दी० रक्षिवर्गः । अनीकस्य । द्वे राजरक्षकगणस्य । अध्यक्षः । अधिकृतः । द्वे अधिकारीदितिव्याप्तस्य । “अधिअधिकंउपगिवाक्रियतेऽस्मात्अधि
कृतः ।” ६ ॥ एकस्मिन्ग्रामेअधिकृतःस्थायुकःस्यात् । “शेखदारउदितिव्याप्तस्य ।” भूगुपवहुग्रामेष्वधिकृतो गोपउत्पेकं । “गोपोगोपालके गो
पाऽध्यक्षेपृथ्वीपतावपि । ग्रामस्याधिकृतेपुंसिशाखिवार्यौपयेस्त्रियामितिमेदिनी ।” भौरिकः । कनकाध्यक्षः । द्वे स्वर्णाध्यक्षस्य । ह्रप्याध्यक्षः । नै

रक्षिवर्गस्त्वनोकस्योऽथाध्यक्षाधिकृतोसमौ ॥ ६ ॥ स्यायुकोऽधिकृतोग्रामेगोपोग्रामे
पुभरिपु ॥ भौरिकःकनकाध्यक्षोरुप्याध्यक्षसुनैष्किकः ॥ ७ ॥ अंतःपुरेस्त्वधिकृतःस्या
दंतर्वेशिकोजनः ॥ सौविदह्लाःकंचुकिनःस्यापत्याःसौविदाश्चने ॥ ८ ॥

किकः । द्वे ह्रप्याधिकृतस्य ॥ ७ ॥ अंतःपुरेऽधिकृतोजनः अंतर्वेशिकःस्यात् । एकं । “अंतर्वेशेनिचुक्तः अंतर्वेशिकः ।” सौविदह्लाः । कंचुकिनः
स्थापत्याः । सौविदाः । चत्वारि राजसन्निधौ “राज्ञां ह्यगारेवा ” वेत्रधरा. कंचुकिनः पुरुपास्तिष्ठतितेषां । “सुष्टुविदंविद्वांसमपिलांतिवशंकुर्वन्ति
सुविदह्लास्तातामिरक्षकाः सौविदह्लाः । तिष्ठत्येषुपुरुषाः तेषास्थाना दाराणांपतयः पालकाःस्यापत्याः सुविदश्चतुरास्त्रियस्तासारक्षकाः सौविदाः ।
तस्येदमित्यण् ।” ॥ ८ ॥

पंडः । “शटः । शंढः । पंडः ।” वर्षवर । द्वे अंतःपुरचारिणः क्लीबमात्रस्य । “खोजादितिख्यातस्य । यदुक्तं । येत्वत्पसत्वाःप्रथमाःक्लीबाश्चस्त्रीस्वभा
 विनः । जात्यानदुष्टाःकार्येषुतेवैवर्षवरा.स्यतादति” । सेवकः । अर्थी । अनुजीवी । चीणिसेवकस्य । विषयास्त्वदेशादनंतरोऽव्यवहितोराजाशत्रुः
 स्यात् । एकं । अतः शत्रोः परंमित्रं राजातरेणव्यवहितोराजामित्रस्यादित्यर्थः । एकं ॥ ९ ॥ परतरःशत्रुमित्राभ्यांपरोराजाउदासीन स्यात् । अति
 व्यतहितउदासीनइत्यर्थः । एकं । पृष्ठतः पश्चाद्देशेवर्तमानो राजापाणिण्याहः । राक्षिशत्रुजयार्थपुरतो गतेयस्तद्राष्ट्रजिघृक्षति सपृष्ठवर्तीपाणिण्याहः

षष्ठोवर्षवरस्तुल्यौसेवकार्थ्यनुजीविनः॥ विषयानंतरोराजाशत्रुर्मित्रमंतःपरं ॥ ९ ॥

उदासीनःपरतरःपाणिग्राहस्तुष्टुतः॥ रिपौवैरिसपत्नारिद्विपद्वेपणदुर्ददः॥ १० ॥

द्विद्विपक्षाहितामित्रदस्युशान्नवशत्रवः॥ अभिघातिंपरारानिप्रत्यर्थिपरिपंथिनः॥ ११ ॥

त्यर्थः । एकं । रिपुः । वैरी । सपत्नः । द्विपः । द्वेषणः । दुर्ददः ॥ १० ॥ द्विद्वि । विपक्षः । अहितः । अमित्रः । दस्युः । शत्रवः । शत्रुः ।
 अभिघाती । “अभिघाती । अभियातिश्चापि । द्वेव्योभियातिरमित्रदतिरत्नकोशः ।” परः । अरातिः । प्रत्यर्थी । परिपंथी । एकोनविंशतिर्नामा
 निशत्रोः । “सपत्नारिरितिसमस्तमपि ।” द्विपौ । दुर्ददौ । द्विपौ । अभिघातिनौ ॥ ११ ॥

वयस्यः । स्निग्धः । सवयाः । त्रयंतुल्यवयसः प्रियस्य । मित्रं । सखा । सुहृत् । त्रीणि मित्रस्य । सखेदंतः सखायौ । सुहृदौ । सख्यं । सामपदीनं । द्वे भे
 द्याः । अनुरोधः । अनुवर्तनं । द्वे आनुकूल्यस्य ॥ १२ ॥ यथार्हवर्णः । प्रणिधिः । अपसर्पः । चरः । स्पशः । चारः । गूढपुरुषः । सप्तचारपुरुषस्य । यथा
 ह्रवर्ण आकाशस्य यथार्हवर्णः । स्पशते वाचते परान्स्पशः । आत्मः । प्रत्ययितः । द्वे विसंवादरहितस्य । प्रत्ययो विश्वासः सजातोऽस्य प्रत्ययितः ॥ १३ ॥

वयस्यः स्निग्धः सवया अयमिन्नं सखा सुहृत् ॥ सख्यं मानपदीनं स्यादनुरोधो नुवर्तनं ॥ १२ ॥ यथार्हवर्णः प्रणि
 धिरपसर्पश्चरः स्पशः ॥ चारश्च गूढपुरुषश्चासप्तत्ययितौ समौ ॥ १३ ॥ सांवत्सरो ज्योतिषिको देवज्ञगणकाव
 पि ॥ स्युर्मौहूर्तिकमौहूर्तज्ञानिकार्तातिका अपि ॥ १४ ॥ तांत्रिको ज्ञातिसिद्धांतः सत्रीगृहपतिः समौ ॥ लिपिक
 रोऽक्षरचणोऽक्षरचंचुश्चलेखके ॥ १५ ॥

सांवत्सरः । ज्योतिषिकः । देवज्ञः । गणकः । मौहूर्तिकः । मौहूर्तः । ज्ञानी । कर्ताति
 गृहपतिः । द्वे गृहपतिनः । “जोशीदितिव्यातस्य” ॥ १४ ॥ तांत्रिकः । ज्ञातिसिद्धातः । द्वे शास्त्रवेत्तुः । “ज्ञात-सिद्धातो येन ज्ञातसिद्धातः ।” सत्री ।
 चणः । अक्षरचंचुः । लेखकः । चत्वारिलेखकस्य । अक्षरैर्वित्तोऽक्षरचणः । तेन वित्तश्चंचुश्चणो ॥ १५ ॥

लिखितं । अक्षरसंस्थानं । लिपिः । “लिपी ।” लिखिः । चत्वारि लिखिताऽक्षरस्य । लिखिताक्षरविन्यास इति पाठो लिखितनामाक्षराणां यो विन्यासः स तेत्यर्थः । संदेशहरः । दूतः । द्वे संदिश्यत इति संदेशो निरूपणं तद्वरति इति संदेशहरः । तस्य दूतस्य भावे कर्मणि च दूत्यमित्येकं । “दौत्यमपि । तद्गजकर्मणी इति त्वपाठः ।” दूतस्य भागकर्मणी इति यच्छांसत्वात् ॥ १६ ॥ अध्वनीनः । अध्वगः । अध्वन्यः । पांथः । पथिकः । पंचपांथस्य । “स्त्रियांनुपांथा । पथिकी । पथक्कन् । वीत्वान्डीप् ।” स्वामी । राजा । अमात्यो मंत्री । सुहृन्मित्र । कोशो यनागारं । राष्ट्रं जनपदवर्तिभूमिः । दुर्गं दुर्गमं यांनुपांथा । पथिकी । पथक्कन् । वीत्वान्डीप् ।” स्वामी । राजा । अमात्यो मंत्री । सुहृन्मित्र । कोशो यनागारं । राष्ट्रं जनपदवर्तिभूमिः । दुर्गं दुर्गमं

लिखिताऽक्षरसंस्थाने लिपिर्लिखितरूपे स्त्रियौ ॥ स्यात्संदेशहरो दूतद्वयं तद्भावं कर्मणी ॥ १६ ॥ अध्वनीनो ध्वगो ध्वन्यः पांथः पथिक इत्यपि ॥ स्वाम्यमात्यसु हत्कोशराष्ट्रदुर्गबलानि च ॥ १७ ॥ राज्यांगानि प्रकृतयः पौराणां श्रेणयोऽपि च ॥

स्थान । “पर्वतादि ।” बलं सेना ॥ १७ ॥ एतानि सप्त राज्यांगानि स्युः । राज्ञः कर्मराज्यं । तस्यांगानि आरंभकाणि । त्वाम्यमात्यश्च राष्ट्रं च दुर्गं कोशं बलं सुहृन् । परस्परपकारी इति सप्तान्गं राज्यमुच्यत इति कामंदकीये । एतान्येव प्रकृतिराब्ध्यानि स्युः । द्वे प्रकटं कुर्वन्ति राज्यप्रकृतयः । पौराणां श्रेणयोऽपि प्रकृतयः स्युः । “पौरश्रेणिभिः सहाष्टागमपिराज्यामित्यर्थः ।” यत्काल्यः अमात्यश्च तथा पौराः स द्विः प्रकृतयः स्मृता इति । एकं । शिष्योपजीविनां पंक्तिश्च श्रेणिः । मुख्यः सजातीयसमूहः श्रेणिरित्यन्ये ॥

संधिः । संधानं । स्वर्णादिनाशत्रूणांप्रीत्युत्पादनमिति । संधिशब्दः पुमान् । परमंडलेदाहलुंठनादियहणं विग्रहः । शत्रुप्रतिविजिगीषोर्गमनं यानं । शक्तिः
प्रतिबधे सत्कालं प्रतीयादिति दुर्गादिकं निर्माय तत्रावस्थानमासनं । बलिना सहसंधिः । अबलेन सह विग्रहः इति प्रकारं द्वयै द्वयं अरिणा पीड्यमान
स्य बलवद्दूपाद्याश्रयणं आश्रय । एतेषां भेदास्तु कामंदकीयादौ द्रष्टव्याः ॥ १८ ॥ एते संध्यादयः षट्गुणाः स्युः । एकं । प्रभावोत्साहमंत्रजास्ति सः

संधिर्नाविग्रहो यानमासनं द्वयमाश्रयः ॥ १८ ॥ षट्गुणाः शक्तयस्ति सः प्रभा
वोत्साहमंत्रजाः ॥ क्षयः स्यान् च वृद्धिश्च त्रिवर्गे नीतिवेदिनां ॥ १९ ॥

शक्तयः स्युः । एक । तत्र कोशदंढजं तेज प्रभावशक्तिः । विक्रमादिनोन्नतिरुत्साहशक्तिः । संधिविग्रहादीनां मन्त्रेण यथावत्स्थापनमंत्रशक्तिः । पंचांग
मंत्रो मंत्रशक्तिरित्यन्ये । क्षयः स्यान् वृद्धिरिति त्रयं नीतिवेदिनां त्रिवर्गः स्यात् । नीतिशास्त्रोक्तत्रिवर्ग इत्यर्थः । एक । अष्टवर्गस्यापचयः क्षयः । तस्यैवो
पचयो वृद्धिः । उपचयापचयराहित्येनावस्थानं स्थानं । अष्टवर्गस्तु । कपिर्वणिक् पथोदुर्गसेतुः कुजरबंधनं । खनिर्बलं करदानमित्युक्तः ॥ १९ ॥

कोशः अर्थोऽयः । दंडः दमः । सेनातज्जन्यतेजः प्रतापः प्रभावश्च स्यात् । द्वे "अधिक्षेपावमानादेः प्रयुक्तस्य परेण यत् । प्राणीत्यवेव्यसहनेन तेजः समुदाहृतमिति भरतः ।" सामप्रियवचनादि । "तदुक्तं । परस्परौपकाराणादर्शनगुणकीर्तनं । संबंधस्य समाख्यानमापत्त्याः सप्रकाशनं । वाचापेशलयासाधुतवाहमिति चार्पणं । इति सामविधानेः सामपंचविधं स्मृतमिति ।" दानं च नादेः समर्पणं । भेदः संहतानां रात्रूणां भेदेनात्मसात्करणं । दंडनंदः । इतश्चतुर्कंदपायचतुष्टयं स्यात् । अन्यत्र सप्तोपाया अप्युक्ताः । सामदानं च भेदश्च दंडश्चेति चतुष्टयं । मायोपेक्षेत्रजालं च सप्तोपायाः प्रकीर्तिता इति ।" भे

सप्रतापः प्रभावश्च तेजः कोशटंडजं ॥ सामदानं भेददंडावित्युपायचतुष्टयं ॥ २० ॥
साहसंतुदमोदंडः सामसात्वमयोसमौ ॥ भेदोपजापावुपधाद्यैर्यत्परीक्षणं ॥ २१ ॥

दोदंडः सामदानमिति पाठोत्तरं ॥ २० ॥ साहसं । दमः । दंडः । त्रीणि दंडस्य । साम । सांख्ये । "द्वे संख्येति ख्येति ख्यातस्य ।" भेदः । उपजापः । द्वे संहतयोर्द्वौ चोपकरणस्य । धर्मार्थकाभैर्भयेन च परीक्षणं । अभात्यादीनामाशाविषणं उपधास्यात् । तद्यथा । भावज्ञानां पराज्ञाने रितेनाग्नेन दुष्टो यं राजानं तेन मुत्सृज्या न्यमभिप्रेचयामो न्यं वा साधुं नृपं व्रजामदलुक्तो अमात्यादिर्यद्वितद्वापणनमन्येत तर्हि सत्यं धार्मिको यमिति निश्चयो धर्मपरीक्षणं । एवमर्थपरीक्षणादिबुद्धोदाहर्त्तव्यं । एकं ॥ २१ ॥

अथपडक्षीणादिनिःशलाकांता.पंचशब्दास्त्रिपुवाच्यलिङाः । यस्तृतीयाद्यगोचरः तृतीयादिनान्नायते किंतुद्वाभ्यामेवक्रियते समंत्रादिरषडक्षीणद-
त्येकं । विविक्तः । विजनः । छन्ः । निःशलाकः । रहः ॥ २२ ॥ रहः । उपांशु । सप्तविजनस्य । तत्रैकरहः सांतंछीवं । द्वितीयंरहउपांशुइतिच
द्वे अलिगे । अव्ययेइत्यर्थः । तद्रवेरहोभवेरहस्यमित्येकं । विसंभः । “तालव्यमध्योपि । विश्रंभकेलिकलहेविश्वासेप्रणयेपिचेतिमेदिनी ।” वि

पंचत्रिष्वपडक्षीणोयस्तृतीयाद्यगोचरः ॥ विविक्तविजनच्छन्ननिःशलाकास्तथारहः ॥ २२ ॥
रहथोपांशुचालिगेरहस्यंतद्रवेत्रिपु ॥ समौविसंभविश्वासौभ्रपोभ्रशोयथोचितात् ॥ २३ ॥
अभ्रपन्यायकल्यास्तुदेशरूपसमंजसं ॥ युक्तमौपयिकंलभ्यंभजमानाभिनीतवत् ॥ २४ ॥
न्याय्यंचत्रिपुपटसंप्रधारणातुसमर्थनं ॥ अववादस्तुनिर्देशोनिर्देशःशासनंचसः ॥ २५ ॥

श्वासः द्वे । यथोचितात्स्वरूपादंशः । तपनंभ्रपःइत्येकं ॥ २३ ॥ अभ्रपः । न्यायः । कल्पः । देशरूपं । समंजसं । पंचकं नीतः । “प्रशस्तदेशनंदेशरूपं ।
प्रशंसायारूपम् ।” युक्तं । औपयिकं । लभ्यं । भजमानं । अभिनीतं । न्याय्यं । पटन्यायादनपेतस्यद्रव्यादेः । अभिनीतवदितिवच्छब्दोयुक्तादी
नांपर्यायत्वद्योतनार्थः । एतेपडपित्रिपु । संप्रधारणा । समर्थन । द्वे युक्तायुक्तपरीक्षायाः । अववादः । निर्देशः । निर्देशः । शासनं ॥ २५ ॥

शितिः । आशा । पट्टकर्मज्ञापनस्य । “कार्यमवलंब्यवटनमत्राववादः ।” संस्था । मर्यादा । धारणा । स्थितिः । चत्वारिण्यायमार्गस्थितेः । आगः । अपराधः । मंतुः । त्रीण्यपराधस्य । आगः सातं ह्रीबे । मंतुः प्रुसि । उद्धानं । बंधनं । द्वे बंधनस्य ॥ २६ ॥ द्विगुणोदंडो द्विपाद्यः स्यात् । एकं । द्वौ पादौ परमाणस्य द्विपाद्यः ।” भागधेयः । करः । बलिः । त्रौणिकर्पकादिभ्यो राजमास्यभागस्य । “धारा. पट्टी. बसूलदतिख्यातस्य । भागएवभागधेयः ।” घट्टोनदीतीरादिस्थानं कदादतिख्यातं । आदिना गुल्मप्रतोल्यादि । तत्र ये द्वे येनेतव्यानेतव्यवस्तुसंबधोरक्षणमास्योभागः सशुल्कः स्यात् । लभभ्यो

शिष्टिश्चाज्ञाचसंस्थानुमर्यादाधारणास्थितिः ॥ आगोपराधो मंतुश्च समेतद्वानबन्धने ॥ २६ ॥

द्विपाद्यो द्विगुणोदंडो भागधेयः करोवलिः ॥ घट्टादिदेयं शुल्कोस्त्रीप्राभृतंतु प्रदेशनं ॥ २७ ॥

उपायनमुपग्राह्यमुपहारस्तथोपदा ॥ यौतंकादितुयेदं सुदायो हरणंचतत् ॥ २८ ॥

यं । एकं । “जकातदतिख्यातस्य । ह्रीबशुल्कं ।” प्राभृतं । प्रदेशनं ॥ २७ ॥ उपायनं । उपपाहं । उपहारः । उपदा । घट्टनुपगुर्वादिदर्शनदोसमर्पमाणस्य वस्तुनः । तत्रोपदालियां । युतकयोर्वधूवरयो र्दिदौतकं । आदिना बंधुदेयादियदेयं तस्मुदायः । हरणंच स्यात् । द्वे “कन्यादानकालेन तभीक्षादौ च वीयमानद्रव्यस्य । यौतकमपि । यौतकं यौतुकंचतदिति वाचस्पतिः ।” सुदायः प्रुसि ॥ २८ ॥

प्रभिन्नः । गर्जितः । मत्तः । त्रीणिक्षरन्मदस्य । उद्घातः । निर्मदः । द्वे गतमदस्य । उद्धमतिस्ममदं उद्घातः । हास्तिकं । गजता । द्वे हस्तिनां वंदे । करिणी । धेनुका । वशा । त्रीणिहस्तिन्याः । “वशातालव्यांता” ॥ ३६ ॥ हस्तिनोगंडः कपोलः कटः स्यात् । एकं । मदः । दानं । द्वे “मदोदकस्य” व मधुः । करशीकरः । द्वे करिकरा निर्गतजलकणस्य । शिरसः पिंडो कुंभो स्यातां । एकं । तयोः कुंभयोर्मध्ये आकाशस्थानं विदुः स्यात् । एकं ॥ ३७ ॥

प्रभिन्नो गजितो मत्तः समावुद्घातनिर्मदौ ॥ हास्तिकं गजता वंदे करिणी धेनुका वशां ॥ ३६ ॥ गंडः कटो मदो दानं व मधुः करशीकरः ॥ कुंभौ तु पिंडौ शिरसस्तयोर्मध्ये विदुः पुमान् ॥ ३७ ॥ अवग्रहे ललाटं स्यादोपिका त्वक्षिकूटकं ॥ अपांगदेशो निर्याणं कर्णमूलं तु चूलिका ॥ ३८ ॥ अधः कुंभस्य वाहित्यं प्रतिमानमधोऽस्य यत् ॥ आसनं स्कंधदेशः स्यात्पद्मं कं विंदुजालकं ॥ ३९ ॥

गजस्य ललाटं अवग्रहः । “अवग्रहा हृत्यपि” । एकं । ईपिका । “ईपिका । ईपिका । ईपिका” । लाटस्याप्यधोक्षेपं । एकं । अस्या वाहित्यस्याधोभागे दंतयोर्मध्यं प्रतिमानं स्यात् । एकं ॥ ३८ ॥ कुंभस्याधोभागे वाहित्यं । इदं ल व्यकं स्यात् । एकं । पद्ममिव रक्तत्वात्पद्मकं । हस्तिनो देहे हि प्रायश आरक्तविदवः संति ॥ ३९ ॥

गजम्यदार्श्वभागः पक्षभागः स्यात् । एकं । अपतोयोभागः सदेनभागः स्यात् । एकं । हस्तिनः पूर्वजंघादिदेशो गच्छं स्यात् । पश्वाजंघादिदेशो वरं स्यात् । “पवर्गादिमध्यमपि । अपरं नुत्तरार्धे स्यात्पश्चाद्भागैश्च दंतिनामिति विश्वविश्वप्रकाशौ ।” एकैकं ॥ ४० ॥ तोत्रं । वेणुकं । “वेणुकं । तोत्रं । प्राजनेन वेणुके विचेति मेदिनी विश्वप्रकाशौ ।” द्वे तोत्रनद्वयस्य । बंधनाधारस्तं भे आलानमित्येकं । निगडः । त्र्योणिशृङ्खलस्य । शृङ्खलापुंस्कादीबन्धे च निगडे त्रिविचि निमेदिनी । “अदूरित्यप्यन्यत्र । अदूर्त्तियां स्यान्निगडे भेदेषूपणस्य चेति मेदिनी ।” अंकुशः । सृणिः । “तालव्या

पार्थभांगः पक्षभांगोदंतभागस्तु यो ग्रतः ॥ द्वौ पर्वे पञ्चाज्जंघादिदेशौ गान्नावरे क्रमात् ॥ ४० ॥ तौ त्रैवेणुकमालानंबं
धस्तंभेऽथ शृङ्खले ॥ अर्दुर्कानि गडोऽस्त्री स्यादं कुशोऽस्त्री स्तंभिः स्त्रियां ॥ ४१ ॥ दुप्याकदंयावरत्रा स्यात्कल्पना सज्ज
नासमे ॥ प्रवेण्यात्तरणं वर्णः परिस्तोमः कथाद्वयोः ॥ ४२ ॥ विरपि । शणिरं कथावाची च काशश्च तणवाच्च कइति शभेदः । द्वे ३

नास्तम् ॥ प्रवेण्यास्तरणवर्णः पारस्तामः कुर्याद्द्वयाः ॥ ४२ ॥
 शस्य । सृणिः स्त्रियां । आरक्षमग्रमवमत्यसृणिशितायमितितुमाचस्यप्रभावः ॥ ४१ ॥ द्रुष्या । “चूष्येतिमुकुटः” कक्ष्या । वरत्रा । त्रयमध्यबन्धनोपयोगि
 न्याश्वर्मरज्ज्वाः । कक्षार्थमध्यदेशेभवाकक्ष्या । कल्पना । सज्जना । द्वे नायकारोहणार्थगजसज्जीकरणे । प्रवेणी । आस्तरणं । वर्णः । परिस्तोमः । कुथः ।
 पञ्च गजपृष्ठवर्तिन आस्तरणस्य । स्त्रियांतुकथा । “स्त्रीप्रवेणीकुथं त्रिविबोपालितः” प्रवेणिः स्त्रीकुथावेण्योरिति मेदिनी ॥ ४२ ॥

असांगुं द्वायक्षमंहस्यश्वं दृस्तीचाश्वश्वतर्द्धीतमुच्यते । सेनांगत्वात्समाहारः । गजवधनीगजालानभ्रः वारीस्यात् । वायतेऽनयावारी । एकं । घोटकः । “घोटउत्यपि । घोटसैयवगंधर्वाहयवाजितुरंगमादतिरभसः ।” वीतिः । “पीतिरित्यपि । पीतिर्नाश्वेस्त्रियां पानदतिमेदिनी । पीतिः पानेतुरंगेचिति त्रि
श्वमन्काशः । तुरंगः । तुरंगः । अश्वः । तुरंगमः ॥ ४३ ॥ वाजिः । बाहः । अर्वा । गंवर्कः । हयः । सैधवः । सप्तिः । त्रयोदशघोटकस्य । वीतिरिदंतः ।
अर्वानक्रारंतः । अर्वतो । वाजिनो । येकुलीनाः । प्रशस्तजातिभवा अश्वास्ते आजानेयाः । एकं । “आजेनक्षेपेणानेयाः प्रापणीया आजानेयाः । अश्व

वीतं त्वसारंदस्य श्वं वारीतु गजवंधनी ॥ घोटके वीति तुरंगतुरंगाश्वतुरंगमाः ॥ ४३ ॥

वाजिवाहानगंधर्वाहयसवसतयः ॥ आजानेयाः कुलीनास्युर्वीनीताः साधुवाहिनः ॥ ४४ ॥

वनायुजाः पारसीकाः कान्धोजावाल्हिकाहवाः ॥ ययुरश्वोश्वमेधीयोजवनस्तुजवाधिकः ॥ ४५ ॥

शासतु । शक्तिभिर्भिन्नहृदयस्खलंतश्चपदेपदे आजानंतियतः संज्ञामाजानेयास्ततः स्मृता इति ” येसाधुवाहिनः शोभनंवहंति ते विनीताः स्युः । एकं । ॥ ४४ ॥ वनायुदेशे जाताः वनायुजाः । एवं पारसीकाः । विदेशजाताः पारसीकादयो हयभेदाः स्युः । एकैकं । “वनायुजः पारसीक उक्त इति रत्नकोशात् ।
श्वेताश्वं कर्कार्थं वनायुजमपि पारसीकमिति नाममालायाश्ववनायुजपारसीकौ पर्यायशब्दावपि । वाल्हीकं वाल्हिकधोरहिगुनोर्नाश्वदेशयोरिति त्रि
कांदेशे पादौर्मध्ये पिवाल्हीक इति ।” योश्वमेधीयः अश्वमेधीयः अश्वमेधायहितोऽश्वः सययारित्येकं । योजजेनेनेगेनादितिः ॥ ४५ ॥

पृष्ठ्य । स्थोरी । द्वे जलादिभारवाहिनोऽश्वस्य । “स्थोरबलमस्यास्तीतिस्थोरी । स्थोरीत्यपि ” सितशुद्धोऽश्वः कर्कदत्येकं । योरथस्यबोढाद्वर
 थदत्येक । अस्यबालः किरीर । एकं । “ शिगतं दृतिस्थातस्य । ” उपचारादन्यप्रापिप्रयोगः । वामी । अश्वा- । बडवा । त्रीण्यश्वायाः । “चो
 द्दीदृतिस्मातायाः । ” गजेवदवानासमूहेवाडवं । एक ॥ ४६ ॥ अश्वेनएकेनदिनेनगम्यतेयद्वल्लतडाश्वीनत्रिषु । एकं अश्वानामध्यंकश्य । एक । क

पृष्ठ्यःस्थोरीसितःकर्कदित्योबोढारथस्ययः॥ बालःकिरीराम्यश्वावडवावाडवंगणे॥
 ॥ ४६ ॥ त्रिष्वश्वीनयदश्वेनदिनेनैकेनगम्यते ॥ कश्यंतुमध्यमश्वानोद्दिपाहेपाचनित्व
 नः॥ ४७ ॥ निगालस्तुगलोद्देशोद्वेदत्वश्वीयमाश्ववत्॥

शामर्हतिकश्यं । अश्वस्यनित्यनः शब्द हेपाज्हेपाचस्यात् । द्वे ॥ ४७ ॥ गलोद्देश गलजुत्संधि निगाल स्यात् । एक । “घंटाबंधसमीपस्थोनिगा
 ल कीर्तिनोत्तुधेः । तस्मिन्नेवमणिर्नामरोमजःशुक्लकन्मतदस्यश्वशालं । ” अश्वीयं । आश्वं । द्वे अश्वानावेदे । वतानिर्देशोद्वयोस्तुल्यत्वद्योतनाय ॥

असागंयुद्धाद्यक्षमंहस्यश्वं हस्तीचाश्वश्चतद्वीतमुच्यते । सेनागल्वात्समाहारः । गजर्वधनी गजालानभ्रः वारीस्यात् । वार्यतेऽनयावारी । एकं । घोटकः ।
 “घोटदत्यपि । घोटसंयवगंधर्वाहयवाजितुरंगमादतिरभसः ।” वीतिः । “पीतिरित्यपि । पीतिनाश्वेस्त्रियां पानइति मेदिनी । पीतिः पानेतुरंगे चेति वि
 श्वदकाशः । तुरंगः । अश्वः । तुरंगमः ॥ ४३ ॥ वाजिः । वाहः । अर्वा । गंधर्वः । हयः । सैधवः । सन्निः । त्रयोदशघोटकस्य । वीतिरिदंतः ।
 अर्थानकारांतः । अवर्तौ । वाजिनो । ये कुलीनाः प्रशस्तजातिभवा अश्वास्ते आजानेयाः । एकं । “आजनेनक्षेपेणानेयाः प्रापणीया आजानेयाः । अश्व
 वीतं त्वसारंहस्यश्वं वारीतु गजवंधनी ॥ घोटकं वीति तुरंगतुरंगश्वतुरंगमाः ॥ ४३ ॥
 वाजिवाहान्वगंधर्वाहयसैधवसतयः ॥ आजानेयाः कुलीनास्युर्वीनीताः साधुवाहिनः ॥ ४४ ॥

वनायुजाः पारसीकाः कंबोजावाल्हिकाहयाः ॥ ययुरश्वोश्वमेधीयो जवनस्तु जवाधिकः ॥ ४५ ॥
 शास्त्रतु । शक्तिभिर्भिन्नहृदयास्त्वं ततश्चपदेपदे आजानं तियतः संज्ञामाजानेयान्ततः स्मृता इति ” ये साधुवाहिनः शोभनं वहंति ते विनीताः स्युः । एकं ।
 ॥ ४४ ॥ वनायुदेशे जाताः वनायुजाः । एवं पारसीकाः । विदेशजाताः पारसीकादयो हयभेदाः स्युः । एकं । “वनायुजः पारसीक उक्त इति रत्नकोशान् ।
 श्वेताश्वं कंकरं च वनायुजमपि पारसीकमिति नाममालायाश्च वनायुजपारसीकौ पर्यायशब्दावपि । वाल्हीकं वाल्हिकधीरहिगुनोर्नाश्वदेशयो रिति त्रि
 कांडशेषाद्दीर्घमध्योपि वाल्हीक इति ।” योश्वमेधीयः अश्वमेधायहितोऽश्वः स ययुरित्येकं । योजवेन वेगेनाधिकः स जवनः । एकं ॥ ४५ ॥

पृष्ठयः । स्थैरी । द्वे जलादिभिरवाहिनोऽश्वस्य । "स्थोरंबलमस्यास्तीतिस्थैरी । स्थैरीत्यपि । स्थितः शुद्धोऽश्वः कर्कदत्येकं । योरथस्यबोढापर
पृष्ठयः । स्थैरी । द्वे जलादिभिरवाहिनोऽश्वस्य । "स्थोरंबलमस्यास्तीतिस्थैरी । स्थैरीत्यपि । स्थितः शुद्धोऽश्वः कर्कदत्येकं । योरथस्यबोढापर
पृष्ठयः । स्थैरी । द्वे जलादिभिरवाहिनोऽश्वस्य । "स्थोरंबलमस्यास्तीतिस्थैरी । स्थैरीत्यपि । स्थितः शुद्धोऽश्वः कर्कदत्येकं । योरथस्यबोढापर

६००८—किशोरिवाभ्यश्चावडुवाबाहुवंगणे॥

पृष्ठयः स्यारोसतः ककारेण्यवाढारवल्पनः॥ नाहं
 ॥ ५८ ॥ निष्ठाश्चीनं यदश्रेण दिनेनैकेन गम्यते ॥ कथ्यंतु मध्यमश्चानां हि पाद्मेपाचनिस्त्व

॥ ४६ ॥ निगालसगलोद्देशोद्वेत्वश्वीचमाश्ववत् ॥
नः ॥ ४७ ॥

शामर्हितिकथं । अथस्यनिस्यनः शब्दः हेपाहेपाचस्यात् । द्वे ॥ ४७ ॥ गलोद्देशः गलजत्रुसंधिः निगलः स्यात् । एकं । "घटाबंधसमीपस्थोनिगा
लः कीर्तिनोवृधेः । तस्मिन्नेवमणिनिमरोमजः शुक्लकृन्मतदत्यवशास्त्रं ।" अश्वीयं । आश्वं । द्वे अश्वानंदे । वतनिर्देशोद्वयोस्तुल्यत्वद्योतनाय ॥

अमूः आस्कंदितायाः अश्वानांपंचगतयः धाराख्याः । एकं । यत्रवेगान्तीश्वेनशृणोतिनपश्यति । तादृशीगतिरास्कंदितं । “भरपट्टा । भरयांवचालदति
प्रसिद्धं । केवलगत्यर्थगृहीतेचवडचालदतिप्रसिद्ध आस्कंदितमित्यपिमतं ” चतुर्थेणयुक्तासरलागतिर्धौरितकं । “धौरितकमितिहेमचंद्रः । तुरकी
गामचालदतिप्रसिद्धं ” मध्यमवेगेनचक्रवद्गुणैरचितं । “डुडकीचालदतिप्रसिद्धं ।” अथकायंसमुल्लस्यकुत्सितस्थलादौकुचितास्यंविचलनंवल्लि
नं । “वाजीचालदतिप्रसिद्धं ।” पूर्वापरोन्मनतः क्रमादोपगणंश्रुतं । “चौकचालदतिप्रसिद्धं ॥ ४८ ॥ अश्वस्यघोणानासिकाप्रोथमित्येकं । “पुंति

आस्कंदितं धौरितकं रचितं वल्गितं श्रुतं ॥ ४८ ॥ गतयोमः पंचयारांघोणातुप्रोथमस्त्रियां ॥ कविकातुखलीनोऽस्त्रीश
फंक्षीवैखुरः पुमान् ॥ ४९ ॥ पुच्छोऽस्त्रीलूमलांगंलेवालहस्तश्चवालधिः ॥ त्रिपूषत्तलुठितौ परवत्सेमुडुर्भुवि ॥ ५० ॥

स्त्रीवैच । कविका । खलीनः । “खलिनमित्यपि ।” द्वे लोहादिनिर्मितस्यमुखमध्येनिहितस्य । कडियाली । “लगाम ।” इतिख्यातस्य । “कवीत्य
प्यन्यत्र । स्त्रीवैखलीनं ।” कवतेदंतेनशब्दायतेकविका । शफं । खुरः । ‘खुरदतिभरतमालायां ।’ द्वे “सुंभदतिख्यातस्य” । खुरतिविलिखतिश्मांखु
रः ॥ ४९ ॥ पुच्छः । तूमं । लांगूलं । “लांगूलमित्यपि” । त्रीणि “दांडीदतिख्यातस्य । पुच्छः अस्त्रीपुंनपुंसकं” । लूममदंतं । वालहस्तः । वाल
धिः । द्वेकरासमूहयुक्तस्य पुच्छापभागस्य । वालधिः पुमान् । उषावत्तः । लुठितः । द्वेअमराणांत्यर्थमुडुर्भुविपार्श्वार्थोपरावत्तस्याश्वस्य ॥ ५० ॥

युद्धमयः प्रयोजनयस्य तस्मिन् चक्रयुक्तेयाने शतांगः । स्यंदनः ॥ रथः । इति त्रयं । यच्चक्रयुतं यानं समराय युद्धार्थं न भवति असौ पुष्परथः स्यात् ।
एकं क्रीडारथस्य । यथा पुष्पनक्षत्रं सुखकरं न द्वयोपोति पुष्परथः । अंतस्य मध्यः । “पकारमध्यपाठोपि । तत्र कुसुमाकारत्वात् पुष्पमिव रथ इति विष-
हः ॥ ५१ ॥ कर्णरथः । प्रवहणं । इयनं । “ । हयनमित्यपि । इयगतौ ” । अयं स्त्रीणां वाहनार्थं कृतस्योपरिवस्त्रादिना पिहितस्य रथविशेषस्य ।
“वुरस्याचीगाढी इति प्रसिद्धस्य” । यल्लक्ष्यं । कर्णरथस्यां रथनाथपत्नी ॥ अनः । शकटः । द्वे । “गाढी इति ख्यातस्य । शकटं पुंसि स्त्रीबेच । शक्नोति

याने चक्रिणियुद्धार्थे शतांगः स्यंदनो रथः ॥ असौ पुष्परथश्चक्रयानं न समराय यत् ॥ ५१ ॥
कर्णरथः प्रवहणं इयनं तु समं त्रयं ॥ ह्योवेनः शकटोऽसौ स्याद्ग्रीकं बलवात्स्यकं ॥ ५२ ॥
शिविकायाप्ययानं स्याद्दोलां प्रेक्षां दिकास्त्रियां ॥ उभौ नैवैवैयाघ्रौ द्वीपि च मार्वते रथे ॥ ५३ ॥

भारं चोदुःशकटः” । अनः स्तान् । कंबलिभिर्हैर्वसिबोढव्ययच्छकटं सांगत्री । “गांघीति मुकुटः” । एकं । “गाढी इति ख्यातस्य” स्त्रियां ॥ ५२ ॥ शि-
विका । याप्ययानं । द्वे पुरुषवाप्तस्य यानविशेषस्य । “पालखी इति ख्यातस्य” । दोला । “ढीबीदोली” । प्रेक्षा । द्वे दोलायाः हिंदोळा इति ख्यातायाः ।
“दोली इति ख्यातायावा” । आदिशब्दान् शयनखट्वावाहादिदोला । द्वीपीव्याघ्रस्तच्चर्मणा प्रावते रथे द्वेपः । वैयाघ्र इति द्वयं ॥ ५३ ॥

दी० पांडुकंवलसंवीतः स्यंदनः पांडुकंवली । कंवलादिभिरादिशब्दाद्वत्तुल्लादिभिरावृतेरथे । कांवलः । वास्त्र । दौकल । “चार्मः । क्षौमः” । इत्यादयः । ऐकैक ॥ ५४ ॥ द्वेपनैयाद्यादयस्त्रिषु । वाच्यलिङ्गत्वान् । यद्वैपीरथ्या । द्वेपीरथ्या । द्वयंरथसमूहे । धूः । यानमुखं । द्वे रथादेरग्रभागस्य । ‘धूदतिस्थ्यातस्य’ । धूः स्त्री । धुरो । रथागं । अपस्कर । द्वे रथावयवमात्रस्य ॥ ५५ ॥ चक्रं । रथागं । द्वे चक्रस्य “चाकदतिस्थ्यातस्य” । नेमिः ।

पांडुकंवलसंवीतः स्यंदनः पांडुकंवली ॥ रथेकांवलवास्त्राद्याः कंवलादिभिरावृते ॥ ५४ ॥
त्रिषु द्वेपादयोरथ्यारथ्यकट्यारथ्यव्रजे ॥ धूः स्त्री क्ळावेयानमुखंस्याद्रयांगमपस्करः ॥ ५५ ॥
चक्रं रथांगंतस्यांतैनेमिः स्त्री स्यात्त्रयिः पुमान् ॥ पिंडिकानाभिरस्याग्रकोलेकेतुद्वयोरणिः ॥ ५६ ॥

“नेमीत्यपि” । शधि । द्वेतस्य चक्रस्यान्ते भूस्पर्शभागे । पिंडिका । “पिंडीत्यपि” नाभिः । “नाभीत्यपि” । द्वे चक्रकाष्ठाधारभूतस्य मंडलाकारस्य चक्रमध्यस्य । नभ्यते हि स्यतेऽक्षोऽनयानाभिः स्त्री । अक्षस्य नाभिक्षेपस्य काष्ठस्याग्नेचक्रधारणार्थं यत्कीलकमारोप्येत तत्र अणिरित्येकं स्त्रीपुंसयोः । “आणिराणिव दशापकीला श्रीसीमसुद्वयोरिति मेदिनी” ॥ ५६ ॥

तयगुतिः । वरुथः । द्वेरात्रादिभ्यःपरिक्षणार्थरथस्यलोहादिमयंयदावरणंक्रियेततस्य । नापुमान् । “व्रियेतरथोऽनेनवरुथः” । कूवरः । युगंधरः ।
 द्वेयचरयस्याश्वाचध्यतेतस्यकाष्ठस्य । “दांहीतिख्यातस्य । युगकाष्ठबंधनस्थानस्यापिच । युगंबोदुर्बंधनकाष्ठं धारयतीति युगंधरः” । रथायःस्य
 काष्ठं अनुकर्षः । “अनुकर्षेतिनातोप्ययं । अनुकर्षनाक्षतलदावितिबोपालितात् ॥ एकं रथस्याधस्थलभागदारुणः” युगेनअततियुगाद्रथाश्वादि
 तस्ययुगोयुगायुगः प्रासंगदितस्यात् । नापुमान् । काका क्षितयुगादिति विशेषणंअयमेवयुगराब्दपुंसिनतुयुमादिवाचीतिप्रदर्शनार्थं । अतोयुगादिति

रथगुतिर्वरुथोनाकूवरस्तुयुगंधरः ॥ अनुकर्षोदावर्धस्थप्रासंगोनायुगाद्युगः ॥ ५७ ॥
 सर्वस्यादाहनंयानंयुग्यंपत्रचथोरणं ॥ परंपरावाहनंयत्तद्वैनीतकमस्त्रियां ॥ ५८ ॥

पाठे शकटमंधियुगादन्योयुगःरुपादीनांस्कंधेआसज्जमानःसमासंगदित्यर्थः । एकं । “जुं जोकड्दतिख्यातस्य । युगंध्वितीयंप्रासंगइतिकात्यः ॥ ५७ ॥
 सर्वहस्सश्वादियाहनंयानादिशब्दवाच्यं । यानं । युग्यं । पत्रं । थोरणं । चत्वारियत्परंपरावाहनंनरादिवोदुपरंपरयावाक्षतेनेशिबिकादितद्वैनीतकंस्यात् ।
 विनीतानांशिक्षितानामिदं । “पुंसिवैनीतक. । विनीतकमित्यपि” ॥ ५८ ॥

पांडुकंवलसंवीतः पांडुकंवलीत्येकं । कंवलादिभिरादिशब्दाद्वत्तुक्कुलादिभिरावृतेरथे । कांवलः । वाम्नः । दौक्लः । “चर्मः । क्षोमः” । इत्यादयः । ऐक्यं ॥ ५४ ॥ द्वेपवैयाघ्रादयस्त्रिषु । वाच्यलिगत्वान् । यद्वेपीरथ्या । द्वेपोरथः । रथ्या । रथकथा । द्वयंरथसमूहे । धूः । यानमुखं । द्वेस्थादेरयंभा गम्य । ‘धूरदतिख्यातस्य’ । धू स्त्री । धुरो । रथांगं । अपस्करः । द्वेस्थावयवमात्रस्य ॥ ५५ ॥ चक्रं । रथांगं । द्वचक्रस्य “चाकदतिख्यातस्य” । नेमिः ।

पांडुकंवलसंवीतः स्यंदनः पांडुकंवली ॥ रथेकांवलवास्त्राद्याः कंवलादिभिरावृते ॥ ५४ ॥
त्रिषु द्वेपादयो रथ्यारयकत्वारयव्रजे ॥ धूः स्त्री क्लीवेयानमुखंस्याद्रथांगमपस्करः ॥ ५५ ॥
चक्रं रथांगं तस्यांते नेमिः स्त्री स्यात्प्रधिः पुमान् ॥ पिंडिकानाभिरंसाग्रकीलकेतुद्वयोरणिः ॥ ५६ ॥

“नेमीत्यपि” । प्रधिः । द्वेतस्यचक्रस्यांते भूस्पर्शिभागे । पिंडिका । “पिंडीत्यपि” नाभिः । “नाभीत्यपि” । द्वेचक्रकाष्ठाधारभूतस्य मंडलाकारस्य चक्रमध्यस्य । नभ्यते हि स्यतेऽक्षोऽनयानाभिः स्त्री । अक्षस्य नाभिक्षेपस्य काष्ठस्यापेचकधारणार्थं यत्कीलकमारोप्यते तत्र अणिरित्येकं स्त्रीपुंसयोः । “आणिराणिवदक्षापकीला श्रीसीमद्वयोरिति मेदिनी” ॥ ५६ ॥

येसहस्रेण बलिनः सेन्यवंतः तेसाहस्राः सहस्रिणश्चस्युः । द्वे । बलसैन्यं तदस्ति ये पाते । सहस्रं योद्धारः संत्येपां नायकानां ते । परिधिस्थः । परिचरः । द्वे सेनात्रिभ्यस्तुर्यः समंताच्चरति तस्य दंडनायकस्य । “तत्तावेद्वारदितिष्ठति परिधिस्थः । सेनानीः । बाहिनीपतिः । द्वे सेनापतेः । सेनान्यौ ॥ ६२ ॥ कंचुकः । बारबाणः । “बाणवारदित्यपि ।” द्वे सन्नाहस्यचोलकादेः । “छीबेतुवारबाणं ।” सकंचुकाः पुरुषामध्ये मध्यभागे दाढ्या

बलिनीये सहस्रेण साहस्रास्ते सहस्रिणः ॥ परिधिस्थः परिचरः सेनानीर्बाहिनीपतिः ॥ ६२ ॥
कंचुको वारबाणोऽस्त्रीयसुं मध्ये सकंचुकाः ॥ बध्नंति तत्सारसनमधिकंगोऽथ शीर्षकं ॥ ६३ ॥
शीर्षण्यं च शिरस्त्रेऽथ तनुत्रं चर्मदंशनं ॥ उरच्छदः कंकटकोर्जगरः कवचोऽस्त्रियां ॥ ६४ ॥

र्थकंचुकोपरिपद्वध्नंति तत्सारसनं । अधिकांगः । द्वे “पंचागीदितिख्यातस्य । कचित्सारसनाधिपांगदिति पाठः । तच्च सारसनं ज्ञेयमधिपांगं निबन्धनमिति दुर्गं । अधिपांगं सारसनमितिकात्यश्च ” शीर्षकं ॥ ६३ ॥ शीर्षण्यं । शिरस्त्रं । त्रीणि टोपदिति ख्यातस्य । “शीर्षिकं मुखमस्माच्छीर्षकं ।” तनुत्रं चर्म । दंशनं । उरच्छदः । कंकटकः । जगरः “जागरदित्यपि” कवचः । मत्तकं कवचस्य । “छीबेतुकवचं” ॥ ६४ ॥

आधोरणाः । हस्तिपकाः । हस्त्यारोहाः । निपादिनः । चत्वारिहस्तिपकेषुमाहातदतिव्यातेषु । द्वे द्वे भिन्नार्थइत्येके । तदाआद्येमहामात्रस्य परेगजा रोहस्य । नियंता । प्राजिता । यन्ता । सृतः । क्षत्ता । सारथिः ॥ ५९ ॥ सव्येष्ठः । दक्षिणस्यः । एताअष्टौसंज्ञाआख्यायथकुटुंबिनः सारथेरित्यर्थः । प्राजितारौ । “सव्येवामेतिष्ठतिसव्येष्ठः ।” सव्येष्ठेतिऋदंतदतिकेचित् । रथिनः । स्यंदनारोहाः । द्वे रथानारुह्युध्यतां । अश्वारोहाः । सादि-

आधोरणाहस्तिपकाहस्त्यारोहानिपादिनः ॥ नियंताप्राजितायन्तासृतःक्षत्ताचसारथिः ॥ ५९ ॥
सव्येष्ठदक्षिणस्यौचसंज्ञारथकुटुंबिनः ॥ रथिनःस्यंदनारोहाअश्वारोहास्तुसादिनः ॥ ६० ॥
भटायोवाश्वयोद्धारःसेनारक्षास्तुसैनिकाः ॥ सेनायांसमवेतायैसन्यास्तैसैनिकाश्चते ॥ ६१ ॥

नः । द्वे अश्ववारः । “स्वार” इतिप्रसिद्धानां ॥ ६० ॥ भटः । योधः । योद्धा । त्रयंयोद्धुः । सेनारक्षाः । सैनिकाः । द्वे सेनारक्षकानांप्रहरिकादीनां । “पाहरेकरी. गस्तकरीइत्यादिव्यातानां ।” सेनारक्षतिसैनिकाः । येसेनायांसमवेताःसंगतास्तैसन्याःसैनिकाइतिचस्युः । द्वे ॥ ६१ ॥

रुतहस्तः । सुप्रयोगविशिखः । कृतपुंखः । त्रीणिरनिक्षेपनिष्णातस्य । “कतोभ्यस्तोहस्तोयस्यकतहस्तः ।” लक्ष्याद्विधात्व्युतः सावकोयस्यसोऽपगढप्रपत्क स्यात् ॥ एकं ॥ ६८ ॥ धन्वी । धनुष्मान् । धनुष्कः । निर्षंगी । अस्त्री । धनुर्धरः । षट्पदधनुर्धरस्य । धनुष्मन्तौ । कण्डवान् । कण्डीरः । द्वे शरधारिणः । अयंकेवलकाद्वद्वयादुपाधिभेदाद्वाधनुर्धरतोभिन्नः । गान्कीकः । शक्तिहेतिकः । “द्वे शक्त्यायुधवारकस्य ।” शक्तिः प्रहरणमस्य गान्कीकः । शक्तिघट्योगीकरू ॥ ६९ ॥ यष्टिहेतिकोयाष्टीकः । एकः । “दाहेवालालतिल्यातस्य ।” परश्वधः परशुः सहेतिर्यस्यमः पारश्वधिकः

रुतहस्तः सुप्रयोगविशिखः कृतपुंखवत् ॥ अपराद्धपृष्कोसौलक्ष्याद्यश्रुतसांयकः ॥ ६८ ॥
धन्वीधनुष्मान्धातुष्कोनिपंग्यस्त्रोधनुर्धरः ॥ स्यात्काण्डवांस्तुकाण्डीरः शक्तीकः शक्तिहेतिकः ॥ ६९ ॥
याष्टीकपारश्वधिकौयष्टिपाठ्वधहेतिकौ ॥ नैस्त्रिशिकोऽसंहतिः स्यात्समौ प्रासिककौतिकौ ॥ ७० ॥

म्यात् । एकं । “करणीकरीः गढासेकरीदतिल्यातस्य ।” यष्टिस्त्रयितिहेतिकावित्यपिपाठः । असिः खड्गः हेतिः शस्त्रमस्यसैनैस्त्रिशिकः । एकं ।
‘निमचेकरीदतिल्यातस्य ।’ प्रासिकः । “एकं नासायुधहेतिकस्य । बहुमकरी विटेकनी सांगकरोदतिल्यातस्य ” कौतिकः । कुतहेतिकस्य ।
‘भालेकरीदतिल्यातस्येकं ।’ कुतोभल्लः ॥ ७० ॥

आमुक्तः । प्रतिमुक्तः । पिनद्धः । अपिनद्धः । चत्वारिपरिहितकंचुकोदः । आमुच्यतेवध्यतेस्मआमुक्तः । सन्नद्धः । वर्मितः । सज्जः । दंशितः । व्यूढकंकटः । पंचकवचभूतः । सन्नस्यतिस्मसन्नद्धः ॥ ६५ ॥ आमुक्तादयस्त्रिपुयथा । आमुक्ताशरी । आमुक्तः कंचुकः । आमुक्तं वस्त्रं । एवं स नद्धासजेत्यादि । वर्मभूतांकवचिनांगेकावचिकमित्येकं । पदातिः । “पदातः । पदातिः । पदातः । पदातिपत्तिपादातपादाविकपदाजयमित्य

आमुक्तः प्रतिमुक्तश्चपिनद्धश्चापिनद्धवत् ॥ सन्नद्धोवर्मितः सज्जोदंशितोव्यूढकंकटः ॥ ६५ ॥

त्रिष्वामुक्तादयोवर्मभूतांकावचिकंगणे ॥ पदातिपत्तिपदगर्पादातिकपदाजयः ॥ ६६ ॥

पदश्चपदिकश्चाथपादातंपत्तिसंहतिः ॥ शस्त्राजीविकांडपृष्ठायुधीयायुधिकाः समाः ॥ ६७ ॥

रमाला ” पत्तिः । पदगः । पादातिकः । “पादादिगः । स्वार्थेकन् । पादाविकदत्यपिपाठः । पादाभ्यांअवति अवरक्षणादौ ।” पदाजिः ॥ ६६ ॥ पदः । पदिकः । समपदातेः । पादाभ्यांअततिगच्छतितनुवाहनेनसपदातिः । पादस्यपदाज्यातीतिपदादेशः । पत्तिसंहतिः पदातिसमूहः । पादातमि त्येकं । शस्त्राजीवः । कांडपृष्ठः । कांडस्पष्टदतिराजमुकुटः । तत्रस्पष्टगृहीतकांडशब्धेन । बाहिताभ्यादिष्वितिपरनिपातः । आयुधीयः । आयु धिकः । चत्वारिआयुधजीविनः ॥ ६७ ॥

यो जेतुं शक्यते तज्जघ्यः । यथारामेण रात्रौ जघ्यः । रात्रं जेतुं रामः शक्येत्येवत्यर्थः । एकं । जेतु इत्येकं जेतव्यमात्रे । यथा जेत्यं मनः । न तु जघ्यं । जेत्रः । जेता । द्वे जेतुः । ॥ ७४ ॥ यो विद्विषतः शत्रून् प्रति अलं सामर्थ्येन योद्धुं सन्मुखं च्छनिस अभ्यमित्रीयः । अभ्यमित्रीण इति च स्यात् । श्रीणि यज्जं स्य पराक्रमस्यातिशयेन युक्तः स ऊर्जस्वलः । उर्जस्वी इति च स्यात् । द्वे । “ऊर्जशब्दोऽदंतः सांतश्च । ऊर्जातिशया न्वित इत्यपि पाठः ।”

जघ्यो यः शक्यते जेतुं जेतव्यमात्रके ॥ जैत्रस्तु जेतो योगच्छुत्य त्वं विद्विषतः प्रति ॥ ७४ ॥
सोऽभ्यमित्रीऽभ्यमित्री योऽप्यभ्यमित्रीण इत्यपि ॥ ऊर्जस्वलः स्यादूर्जस्वीय ऊर्जातिशयान्वितः ॥ ७५ ॥
स्यादुरस्वानुरसिलो रयिनो रयिको रथी ॥ कामं गाम्यनुकामी नो ह्यत्यंती नस्तथा भृशं ॥ ७६ ॥

॥ ७५ ॥ उरस्वान् । उरसिलः । द्वे “विशालवक्षसः ।” उरस्वंती । रयिनः । “रथिर इत्यपि ।” रथिकः । रथी । श्रीणि रथस्वामिनः । रथो ह्यस्वास्तीति रथिनोऽदंतः । यः कामं गामी यथेच्छं गच्छति तच्छीलः सेनिकावीन स्यात् । “कामगामीत्यपि ।” एक । तथेति गामिसमुच्चये । यो भृशं गामी अत्यर्थं गमनशीलः सोऽत्यंतीनः । एक ॥ ७६ ॥

चर्मी । फलकपाणिः । द्वे चर्मधारिणः । “ढालार्द्धदन्तिख्यातस्य ।” फलतिविधीयतेफलकश्चर्म पाणोयस्य । पताकी । वैजयंतिकः । द्वे पताकांविभृ-
तः । ‘निशागकरी. जरीपटकेकरीदन्तिख्यातस्य ।” विजयंत्याचरतिवैजयंतिकः । अनुष्ठवः । सहायः । अनुचरः । अभिचरः । चत्वारिअनुचर-
स्य ॥ ७१ ॥ पुरोगः । अयेसरः । “अयसोपि ” प्रष्ठः । अयतःसरः । पुरःसरः । पुरोगमः । पुरोगामी । सप्तपुरोगामिनः । प्रतिष्ठेतेप्रष्ठः । मदगामी ।

चर्मीफलकपाणिः स्यात्पताकीवैजयंतिकः ॥ अनुष्ठवः सहायश्चाऽनुचरोऽभिचरः समाः ॥ ७१ ॥
पुरोगमिस्सप्तप्रष्ठाग्रतः सरः पुरः सराः ॥ पुरोगमः पुरोगामीमदगामीतुमंथरः ॥ ७२ ॥
जंघालोतिर्जवस्तुत्यौजंघाकरिजंघाधिकौ ॥ तस्वीत्वरितोविगीप्रजवीजवनोजवः ॥ ७३ ॥

मंथरः । द्वे “शनेर्गामिनः” ॥ ७२ ॥ जंघालः । “जंघिलः । प्रहालप्रक्षिलौतुल्यौ जंघालजंघिलादयदन्तिवाचस्पतिः ” अतिजवः । “अतिबलद-
त्यपि ।” द्वयमतिवेगवतः । जंघाकरिकः । जंघाधिकः । “जंघासाध्यत्वादुपचाराद्वतिर्जंघा ।” योजंघाबलेनजीवतितत्रद्वयं । तस्वी । त्वरितः । वे-
गी । प्रजवी । जवनः । पञ्चत्वरितमात्रस्य ॥ ७३ ॥

एकदशोयस्यांसाएकेभा । एकोरथोयस्यांसा । त्रयोऽव्यायस्यासा । पञ्च पदातयोयत्रसा । एतद्विशेषणचतुष्टयविशिष्टासेनापत्तिः स्यात् । यदुक्तं ।
 एकोरदोगजश्चेकोनरा पञ्चपदातयः । त्रयश्चतुरगास्तज्जे । पत्तिरित्यभिधीयतइति । एकं । पत्यगैः पत्तेरवयवैर्गजादिभिस्त्रिगुणैर्यथोत्तरक्रमत्सेनामु
 खादय आख्याः स्युः ॥ ८० ॥ तथा । त्रिसृभि पत्तिभिः सेनामुखं । त्रिभि सेनामुखैर्गुल्मः । गुल्मत्रयेणगणः । त्रिभिर्गणैर्बाहिनीतिसृभिः बाहि
 नीभिः पृतना । पृतनानयेणचमूः । एतत्रयेणाऽनीकिनी । तत्रयेणअक्षौहिणी । तथाच । अक्षौहिण्यामित्यधिकैः सप्तत्या

एकैर्भैकरयाऽव्यापत्तिः पञ्चपदातिका ॥ पत्यगैस्त्रिगुणैः सर्वैः क्रमादास्यायथोत्तरं ॥ ८० ॥
 सेनामुखं गुल्मगणौ बाहिनी पृतनाचमूः ॥ अनीकिनी दशानी किन्यक्षौहिण्यथसंपदि ॥ ८१ ॥

अष्टभि शतेः । संयुक्तानिसहस्राणि गजानामेकविंशतिः ॥ २१८७० ॥ एवमेवथानातुसंस्थानं कीर्तितंबुधैः ॥ २१८७० ॥ पञ्चषष्टिसहस्राणि
 पट्शतानि दशैवतु । संख्यातास्तुरगास्तज्जेर्विनारथतुरंगमैः ॥ ६५६१० ॥ नृणाशतसहस्राणिसहस्राणि तथानव । शतानि त्रीणि चान्यानि पञ्चाशच्च
 पदातयः ॥ १०९३५० ॥ इत्येकैकं । सप्तत् ॥ ८१ ॥

शूरः। वीरः। विक्रांतः। त्रीणिशूरस्य। जेता। जिणुः। जित्वरः। त्रीणिजयनशीलस्य। रणेसंयुगेसाधुः सांयुगीनः। एकं। “युद्धकुशलस्य।” शस्त्राजीवेकांढपृष्ठेनियत्प्रायुक्तंनदादयः। “सांयुगीनांताः।” त्रिषु। वाच्यलिङ्गत्वात् ॥ ७७ ॥ ध्वजिनी। वाहिनी। सेना। पूतना। अनीकिनी। चमूः। बलूथिनी। बलं। सैन्यं। चक्रं। अनीक। एकादशसेनायाः। “पुंसिअनीकः” ॥ ७८ ॥ बलस्यसैन्यस्यविन्यासोयुद्धार्थेरचनाविशेषेणस्थापनंव्यूहइत्येकं। “विहूइतिव्याप्तस्य” युधिदंडादयोभेदाः विशेषाः व्यूहस्येत्येत्येतिशेषः। सैन्यस्यदंडवर्तियगवस्थानंदंडः। आदिनाभोगमंडलादयः। यदाहकामंद

शूरोवीरश्चविक्रांतो जेतो जिणश्च जित्वरः ॥ सांयुगीनो रणे साधुः शस्त्राजीवा दयस्त्रिषु ॥ ७७ ॥ ध्वजिनी वाहिनी सेनापृतनानीकिनी चमूः ॥ बलूथिनी बलं सैन्यं चक्रं चानीकं मस्त्रियां ॥ ७८ ॥ व्यूहस्तु बलविन्यासो भेदादंडादयो युधि ॥ प्रत्यासारो व्यूहपार्णिः सैन्यपृष्ठे प्रतिग्रहः ॥ ७९ ॥

कः। तिर्यग्वृत्तिस्तुदंडः स्याद्भोगोच्चावृत्तिरेवच। मंडकः सर्वतोवृत्तिः स्करपताकासर्वतोभद्रदुर्जयादयोभेदाः सर्परात्रीरवदवस्थानंमंडलः। गजादीनां विजातीयैरमिश्रितानां स्थानमसंहतः। एतेपांचशकटमत्यपि। “सैन्यपृष्ठः। प्रतिग्रहः। पतद्गृहइत्यपि।” द्वे सेनायाः पश्चाद्भागस्य। प्रतिगृह्यतेऽवटभ्येत्येत्येनप्रतिग्रहः ॥ ७९ ॥

दुघणः । “दुघनदत्यपि” । मुद्गरः । घनः । त्रयं मुद्गरस्य । “मुद्गलदतिख्यातस्य” । ईली “ईली” । करवालिका । “करपालिकेत्यपि” द्वेऽहस्य
स्वङ्गेकृतेरेकधारस्य शस्त्रस्य । “स्वाङ्गादतिख्यातस्य । गुप्तीदतिकेचिन्” । भिदिपालः । सृगः । द्वे अदमप्रक्षेपसाधनस्य रज्जुमयस्य यंत्रविशेषस्य ।
गोफोणदतिख्यातस्य । भिदिद्वारतालं नुदशकुतोभिधीयत इति । तदवच्छिन्नः कालोपि भिदिः तं पालयतीति भिदिपालः” । परिघः । परिघातिनः ।

दुघणो मुद्गरघनौ स्यादौली करवालिका ॥ भिदिपालः सृगस्तुल्यौ परिघः परिघातिनः ॥ ९१ ॥
द्वयोः कुठारः स्वधितिः परशुश्च परश्वधः ॥ स्याच्छस्त्रीचासिपुत्री च छुरिका चासिधेनुका ॥ ९२ ॥

द्वे लोहबद्धहस्तप्रमाणलगुडस्य ॥ ९१ ॥ कुठारः । स्वधितिः । परशुः । परश्वधः । “परश्वदधाति । परश्वधइत्यपि” । चत्वारिकुठारस्य । “कुण्डाह
दतिख्यातस्य” तत्र कुठारः स्त्रीपुंसयोः । “तत्र स्त्रियां कुठारी । कुठारकः पशुरथ च्छुरिका कोशशायिकेति रभसः” । स्वधितिः पुंसि । शस्त्री । असिपुत्री ।
छुरिका । असिधेनुका । चत्वारिछुरिकायाः ॥ ९२ ॥

ग्रहितेक्षितेयाणे निरस्तदत्येकं । विपाक्तः । दिग्धः । लिप्तकः । त्रीणि विपाक्तेषाणे । तूणः । उपासंगः । तूणीरः । निपगः । उपुधिः ॥ ८८ ॥ तूणी । पद्मिपुथे । दपवोधीयेतवस्यां भस्त्रायासा उपुधिः स्त्रीपुंसयोः । तूणीस्त्री । “तूणेपुधी उपासंग इति रत्नकोशे । खड्गः । निस्त्रिंशः । चंद्रहासः । असिः । रिटिः । “ऋटिरित्यपि । ऋटिः खड्गस्तरवारीति त्रिकांशेषः । कौक्षेयकः । मंडलायः । करवालः । “करपाल इत्यपि” । कृपाणाः । नव खड्गस्य । तैरवार इति

निरस्तः ग्रहितेयाणे विपाक्ते दिग्धालितकौ ॥ तूणोपासंगतूणीरनिपंगोपुधिर्द्वयोः ॥ ८८ ॥
तूण्यां खड्गे तु निस्त्रिंशचंद्रहासासिरिष्टयः ॥ कौक्षेयकौ मंडलाग्रः करवालः कृपाणवत् ॥ ८९ ॥
त्सरुः खड्गादिमुष्टौ स्यान्मेखलातन्निबंधनं ॥ फलकोः स्त्रीफलं चर्मसंग्राहो मुष्टिरस्ययः ॥ ९० ॥

ख्यातस्य । खंडयति परं खड्गं ॥ ८९ ॥ खड्गस्य मुटोत्सरित्येकः । थरुं, मूठ इति ख्यातस्य । तकारादिकं पुंसि । आदिना

नामकं” छुरिकादिग्रहः । तस्य खड्गस्य मुष्टे चर्मवर्धिकाया निबंधनं मेखलास्य । “एकं । डाली इति ख्यातस्य । यथाग्रहरोतो हस्तात् न निर्याति खड्गः । फलकः । फलं । चर्म । त्रीणि टाल इति स्यात्तस्य चर्मणः । स्त्रीविफलकं । अस्य फलकस्य यो मुष्टिग्रहणस्यानंसं ग्राहः । एकं । “मूठ इति ख्यातस्य” ॥ ९० ॥

अरिशत्रुसमीपेयत्सेनयासहाभिगमनंतदभिषेणनस्यात् । एकं । यात्रा । ब्रज्या । अभिनिर्याणं । प्रस्थानं । गमन । गमः । घट्टकंप्रयाणस्य ॥ ९५॥
 आसारः । प्रसरण । “प्रसरणीत्यपिपाठः । प्रसरणिरित्यपि” द्वे सैन्यस्यसर्वतोव्याप्तेः । प्रचक्रं । चलित । द्वे प्रस्थितसैन्यस्य । प्रचक्रचलितं त्रिष्वि
 त्प्रसरमाला । रणे अहिताच्यति प्रयरहितस्य शूरस्य यद्गमनं सो भिक्कमदत्येक । “अतिक्कमदत्येक” ॥ ९६ ॥ वैतालिकाः । बोधकराः । द्वे येनृपागस्तुति
 पाठेन प्रातर्बोधयतिनेषु । “विविधेन तालेन शब्देन चरतितैवैतालिकाः ।” चाटिकाः । घटाघातिनये शंसंति तेषां टिकाः ।

यत्सेनयाभिगमनमरौतदभिषेणनं ॥ यात्राब्रज्याऽभिनिर्याणंप्रस्थानंगमनंगमः ॥ ९५ ॥

स्यादासारः प्रसरणंप्रचक्रंचलितार्थकं ॥ अहितान्प्रत्यभीतस्यरणेयानमभिक्कमः ॥ ९६ ॥

वैतालिकाबोधकराश्चाटिकाघाटिकार्थकाः ॥ स्युर्मगधास्तुमगधाबंदिनस्तुतिपाठकाः ॥ ९७ ॥

यदाहुः । प्रबोधसमये । घंटाशिल्पास्तुघाटिकादिति । “चक्रिकाघाटिकार्थकादतिकचित्याठ । तत्रचक्रमस्ति बाधत्वेन यस्य । ठन् । घटीकायंति ।
 कैशब्दे । द्वे घटिकावादकस्य ।” मागधाः । मगधाः । “मधुकादतिमुकुटः । मधुमधुरं कायतिदिति विग्रहः ।” द्वे राजाप्रतोवंशक्रमस्य स्तावकानां । य
 दाहुः । मागधाः सूतवशाज्जादिति । बंदिनः स्तुतिपाठकाः । द्वे राजादिस्तुतिपाठकेषु । “भाटइतिव्यानेषु । बंदतेस्तुबतेतच्छीलावदिनः । “यदुक्तं ।
 वदिनस्त्वमलप्रज्ञा प्रस्तावसदृशोक्तयइति ।” चत्वारएकार्थाइत्येके ॥ ९७ ॥

शल्यं । शंकुः । द्वे बाणाग्रस्य आयुधविशेषस्य । “फलदतिख्यातस्य । शलतिशल्यं । शलगतौ” । यच्छाश्वतः । संख्याकीलकयोः शंकुः शंकुः प्रहरणा
तरति । नापुमान् । सर्वला । “शर्वला । शार्दूलशर्वलाशलादुरिति शभेदान् ।” तोमरः । “द्वे गुरुगुजदतिप्रसिद्धस्य मथदंडाकारशस्त्रभेदस्य । तौर्गता
भ्रियतेऽनेन तोमरः शल्यादिचतुष्कमपि तोमरस्येत्येके । तत्र सर्वलाखी । प्रासः । कुंतः । “द्वे भालादिति ख्यातस्य ।” कोणः । पालिः । “पाली ” अ
श्रिः । “अश्रीः ।” कोटिः । “कोटो ।” चत्वारिखट्वादिप्रांतभागस्य । “टोक्कडतिख्यातस्य । तत्र पाल्यादयः स्त्रियाः” ॥ ९३ ॥ सर्वाभिसारः । स

वापुंसिशल्यं शंकुर्नासर्वला तोमरोऽस्त्रियां ॥ प्रासस्तुकुंतः कोणस्तुस्त्रियः पाल्यश्रिकोटयः ॥ ९३ ॥
सर्वाभिसारः सर्वौघः सर्वसन्नहनार्थकः ॥ लोहाभिसारोऽस्त्रभृतां राज्ञां राजनाविधिः ॥ ९४ ॥

वौघः । सर्वसन्नहनं । त्रीणि चतुरंगे न्यसन्नहनस्य । जमावदतिख्यातस्य । सर्वसन्नहनमर्थो यस्य” । सर्वेषामभिसरणं सर्वाभिसारः । अस्त्रभृतां रा
ज्ञां महानवम्यां वानी राजनासमयेशस्त्रादिसमर्पणलक्षणः यो विधिः स लोहाभिसार इत्युच्यते । एकं । लोहं शस्त्रं अभिसार्यते प्रस्थाप्यतेऽब्रह्मोद्वा
भिसारः । “लोहाभिहारोपि । लोहस्य शस्त्रस्यऽभितोहरणं । लोहाभिहार इत्युक्तो विधिर्नारी राजनोत्तर इत्यमरमाला । नारी राजनो विधिरिति पाठे निःशेषेण
राजनमत्रेति बहुव्रीहिर्बोध्याः” ॥ ९४ ॥

दर्पादालम्बविषयेयासंभवासासामर्थ्याविष्करणंसाआहोपुरुषिकेत्युच्यते । अहंपुरुषइत्यहंकारवानहोपुरुषस्तद्भावआहोपुरुषिका । एकं । यःपरस्परमहंशक्तोहंशक्तइत्यहंकारःसाअहमहमिकास्यात् । एकंपरस्परं ॥ १०१ ॥ द्रविणं । तरः । सहः । बलं । शौर्यं । स्थाम । शुष्मं । शक्तिः । पराक्रमः । प्राणः । दशपराक्रमस्य । तरसी । सहसी । स्थामनी । शुष्ममदंतं । “सहइत्यदंतोपि । सहास्त्रियांबलेनस्त्रीतिरभसः । सहोंबलेनस्त्रियांस्त्यादि

आहोपुरुषिकादर्पाद्यास्यात्संभावनात्मनि ॥ अहमहमिकातुसास्यात्परस्परंयोभवत्यहंकारः ॥ १०१ ॥
द्रविणंतरःसहोवलशौर्याणिस्थामशुष्मंच ॥ शक्तिःपराक्रमःप्राणोविक्रमस्त्यतिशक्तिता ॥ १०२ ॥
वीरपानंतुचत्पानंवृत्तेभाविनिवारणे ॥ युद्धमायोधनंजन्यंप्रधानंप्रविदारणं ॥ १०३ ॥ मृधमास्कंदनंसंख्यंसमीकंसंपरायिकं ॥ अस्त्रियांसमरानीकरणाःकलहविग्रहौ ॥ १०४ ॥

तिमेदिनीच” । विक्रमः । अतिशक्तिता । द्वेअतिपराक्रमस्य ॥ १०२ ॥ रणेवृत्तेसतितच्छ्रमशांत्यर्थंअथवाभाविभविष्यतिरणेतदुत्साहइत्यर्थंयद्द्वीराणामव्यपानंतद्वीरपानंस्यात् । “वीरपणमित्यपि । वाभावकरणयोरितिणत्वं” । युद्धं । आयोधनं । जन्यं । प्रधानं । प्रविदारणं ॥ १०३ ॥ मृधं । आस्कंदनं । संख्यं । समीकं । सांपरायिकं । “संपरायिकं । कन्” । समरः । अनीकः । रणः । कलहः । निग्रहः ॥ १०४ ॥

समयाच्छपथाद्येसंयामादनिवर्तिनोऽपराह्युखास्तेसंशतकाःस्युरेकं । रेणुः । धूलिः । “धूली” । पाशुः । “पाशुः ।” रजः । चत्वारिधूल्याः । “धूळद
तिग्यातायाः । रेणुःस्त्रीपुंसयोः ।” पांसुः पुंसि । रजःस्त्रीबे ॥ ९८ ॥ चूर्णं । क्षोदः । द्वे पिष्टस्यरजसः । “पटपिरजसइत्येके । चूर्णःपुल्लिगोपि ।
चूर्णधूलौसारभेदचूर्णानिवासयुक्तिविविक्तिमैदिनी । चूर्णानिवासयोगाःस्युश्चूर्णधूलिःसशर्करदतिशाश्वतश्च ।” समुत्पिजः । पिजलः । द्वे अत्यंतमा

संशतकास्तुसमयात्संग्रामादनिवर्तिनः ॥ रेणुर्द्वयोःस्त्रियांधूलिःपांसुर्नानदयोरजः ॥ ९८ ॥
चूर्णोक्षोदःसमुत्पिजपिजलौभ्रशमाकुले ॥ पताकवैजयंतोस्यात्केतनंध्वजमस्त्रियां ॥ ९९ ॥
सावीराशंसनंयुद्धभूमिर्यातिभयप्रदा ॥ अहंपूर्वमहंपूर्वमित्यहंपूर्विकास्त्रियां ॥ १०० ॥

कुलेसेन्यादौ । पताका । वैजयंती । केतनं । ध्वजं । चत्वारिपताकायाः । केतनादिद्वयपताकाद्वस्येत्येके । “पुसिध्वजः” ॥ ९९ ॥ यायुद्धभूमिः
स्वंद्वितैर्गजादिभिरतिभयदासावीराशंसनस्यात् । “एकं । वीराआशंस्यतेऽघवीराशंसनं । आढःशसिद्च्छायां ।” अहंपूर्वमहंपूर्वं अहमयेभवा
मोत्यामहपुरःसरं पूर्वयुद्धं अहंपूर्विकास्यात् । एकं । स्त्रियां ॥ १०० ॥

अजन्यं । उत्पातः । उपसर्गः । त्रयमुत्पातस्य । “शुभाशुभसूचकस्य । नजनेसाधुअजन्य” । मूर्च्छा । कश्मलं । मोहः । त्रीणिमूर्च्छायाः । अवमर्दः । पीडनं । द्वे सस्यादिसंपन्नस्य देशस्ययत्परचक्रेणपीडनंतत्र ॥ १०९ ॥ अभ्यवस्कंदनं । अभ्यासादनं । द्वे छलदाक्रमणस्य । यादृङ्निख्यातस्य । विजयः । जयः । द्वे शत्रुपराङ्मुखीकरणेनलब्धस्योत्कर्षस्य । वैरशुद्धिः । प्रतीकार. वैरनिर्यातनं । त्रीणिवैरप्रतीकारस्य ॥ ११० ॥ प्रद्रावः । उ

अजन्यंक्लीबमुत्पातउपसर्गःसमंत्रयं ॥ मूर्च्छानुकश्मलंमोहोऽप्यवमर्दस्तुपीडनं ॥ १०९ ॥
 अभ्यवस्कंदनंत्वभ्यासादनंविजयोजयः ॥ वैरशुद्धःप्रतीकारोवैरनिर्यातनंचसा ॥ ११० ॥
 प्रद्रावोद्रावसंद्रावसंदावाविद्रवोद्रवः ॥ अपक्रमोपयानंचरणेभंगःपराजयः ॥ १११ ॥
 पराजितपराभूतोत्रिषुनष्टतिरोहितौ ॥ प्रमापणंनिबर्हणंनिकारणंविशारणं ॥ ११२ ॥

द्रावः । संद्रावः । विद्रवः । द्रवः । अपक्रमः । अपयानं । अष्टौपलायनस्य । येः रणेभगःसपराजयइत्येकं ॥ १११ ॥ पराजितः । पराभूतः । द्वे निर्जितस्य । नष्टः । तिरोहितः । द्वे निलीनस्य । त्रिष्वितिकाकाक्षिवदुभयत्रयुज्यते । प्रमापणाद्विधांतानित्रिशब्दामानिवधस्य । “ता नि । प्रमापणं । प्रमापनंवा । निबर्हण । निबर्हणंवा । निकारणं । विशारणं । निशारणंवा ॥ ११२ ॥

संप्रहारः । अभिसंपातः । कलिः । संस्फोटः । “संस्फोटः” संयुगः । अभ्यामर्दः । “अभिमर्दस्तु पुंसि स्याद्वमर्दसंपराये चेति मेदिनी ।” समाघातः । संग्रामः । अभ्यागमः । आहवः ॥ १०५ ॥ समुदायः । संयत् । समितिः । आजिः । समित् । युत् । एकत्रिशयुद्धस्य । संख्यंश्चनुस्वारं । समरादित्रयं अस्त्रियां । संयतौ । यमितौ युधौ । नियुद्धं । बाहुयुद्धं । द्वे बाहुयुद्धस्य । तुमुलं इत्येकं कर्णस्य संकुले परस्परसंबाधे वर्तते ॥ १०६ ॥ क्षेडा । सिंहनादः । द्वे

संप्रहाराभिसंपातकलिसंस्फोटसंयुगाः ॥ अभ्यामर्दसमाघातसंग्रामाभ्यागमाहवाः ॥ १०५ ॥
समुदायः स्रियः संयत्समित्याजिसमिद्युधः ॥ नियुद्धं बाहुयुद्धे यत्तुमुलं रणसंकुले ॥ १०६ ॥
क्षेवडा तु सिंहनादः स्यात्कर्णघटनाघटा ॥ क्रंदनं योधसंरावोर्बृंहितं कर्णजितं ॥ १०७ ॥
विस्फारो धनुषः स्वानः पटहाडं वरौ समौ ॥ प्रसभं तु बलात्कारो हटोऽथ स्वलितं छलं ॥ १०८ ॥

वीराणां सिंहनादनुच्यनादविशेषस्य । क्षेडाटावन्ता । कर्णाघटनायुद्धे संघटनं घटा स्यात् ॥ योधानां संरावः आक्रोशपूर्वकः शब्दः क्रंदनं स्यात् । एकं । कर्णागर्जितं बृंहितं स्यात् । एकं ॥ १०७ ॥ धनुषः शब्दे विस्फारः । एकं । पटहः । आडंबरः । द्वे संग्रामध्वनेः । प्रसभं । बलात्कारः । हटः । त्रीणि बलात्कारस्य । “प्रगतासमाविचारोऽस्मात्प्रसभं । बलात्कर्णबलात्कारः” । स्वलितं । छलं । द्वे युद्धमर्यादायाश्चलनस्य ॥ १०८ ॥

अपमूर्धमस्तकहीननर्तकक्रियायुक्तं यत्कल्लवरं । “धट्टद्विख्यातं सकवधः स्यात् । एकं । युद्धे सहस्रं पूरणः कवंधो नृत्यते । उपचारान्तर्गतनरहितेऽपि प्रयोगे । दम्भशान । पितृवनं द्वे प्रेनभूमेः । “मसणवट्ठीद्वितीयाया” । “शब-शनेऽस्मिन् दम्भशान । “द्विनालव्यं” । “कुणपः शबं । द्वे निर्जीवशरीरस्य । “पुस्तितुशब-” ॥ ११८ ॥ प्रयहः । उपयहः । बटी । “बदिरित्यपि” त्रीणि “चोरावेगकर्पणस्य । बटी । अटकावडतिख्यातस्य ।” बंधनमेहेका रेत्नेक । स्त्रिया । असवः । प्राणा । द्वे प्राणाना । भूम्नि बहुत्वे । एवंशब्दाद्याणा अपि नित्यपुंसि भूम्नि च । प्राणो नाम वायुरित्येके । तत्तु वायुमात्रवि

कवंधोस्त्रीक्रियायुक्तमपमूर्धकल्लवरं ॥ दम्भशानं स्यात्पितृवनं कुणपः शवमस्त्रियां ॥ ११८ ॥ प्रग्रहोपग्रहौ बंधाकारा
स्याद्वंधनालये ॥ पुंसि भूम्यसंवः प्राणाश्चैवं जीवोऽसुधारणं ॥ ११९ ॥ आयुर्जीवितकालो नाजीवात्तुर्जीवितोपयं ॥
इति क्षत्रियवर्गः ॥ ॥ ऊरव्या ऊरुजा अर्यवैश्या भूमिस्पृशो विशः ॥ आजोवो जीविकावार्तावृत्तिवर्तनजीवने ॥ १॥

वक्ष्या । जीवः । असुधारण । द्वे प्राणधारणस्य ॥ ११९ ॥ जीवितवृत्तिः कालं आयु स्यात् । एकं । उसनं ह्योषे । जीवितस्यौपधरक्षणोपायो जी
वानु स्यात् । नापुमान् । एकः ॥ ॥ इति क्षत्रियवर्गः ॥ ॥ ऊरव्यः । ऊरुजः । अर्यः । वैश्यः । भूमिस्पृक् । विट् । पटू वैश्यस्य । आर्जिवः ।
जीविका । वार्ता । वृत्तिः । वर्तनं । जीवनं । पटजीविकामात्रस्य ॥ १ ॥

प्रवासनं । परासनं । निपूदनं । निमूदनमिति वा । निर्हिंसनं । निर्वासनं । संज्ञापनं । निर्यथनं । निर्गन्धनं । अपासनं ॥ ११३ ॥ निस्तरुणं । निह
ननं । क्षणनं । परिवर्जनं । निर्वापणं । विशसनं । मारणं । प्रतिघातनं ॥ ११४ ॥ उद्वासनं । प्रमथनं । क्रथनं । उजासनं । आलंभः । पिंजः ।
विरारः । घातः । उन्माथः । “उन्मथोवा” । वधः । इति ॥ ११५ ॥ पंचता । “पंचत्वं” । कालधर्मः । दिष्टांतः । प्रलयः । अत्ययः । अंतः । नाशः । मृ

प्रवासनं परासनं निपूदनं निर्हिंसनं ॥ निर्वासनं संज्ञापनं निर्यथनं मपासनं ॥ ११३ ॥

निस्तरुणं निहननं क्षणनं परिवर्जनं ॥ निर्वापणं विशसनं मारणं प्रतिघातनं ॥ ११४ ॥

उद्वासनं प्रमथनं क्रथनं उजासनं । आलंभः पिंजः विशरघातोन्माथवधा अपि ॥ ११५ ॥

स्यात्पंचता कालधर्मो दिष्टांतः प्रलयोऽत्ययः ॥ अंतो नाशो द्वयोर्मृत्युर्मरणं निधनोऽस्त्रियां ॥ ११६ ॥

परासु प्रासपंचत्वपरतः प्रेतसंस्थिताः ॥ मृतप्रमीतोऽत्रिष्वेते चित्ताचित्वाचित्तिः स्त्रियां ॥ ११७ ॥

लुः । मरणं । निधनः । दशमरणस्य । तत्र मृत्युर्द्वयोः । निधनमस्त्रियां ॥ ११६ ॥ परासुः । प्राप्तपंचत्वः । परेतः । प्रेतः । संस्थितः । मृतः । प्रमीतः
सप्तमृतस्य । एते वाच्यलिङाः । चित्ता । चित्त्वा । चित्तिः । त्रयंप्रेतदाहाधारचुल्लेः “सरणदतिख्यातस्य” ॥ ११७ ॥

उद्धारः । अयमृणस्य । “उद्धारश्चोद्धृतानृणइतिविश्वः ।” अर्थप्रयोगः । “कुसीदं । कुषीदंश्चेत्यपि ।” वृद्धिजीविका । त्रीणिऋणसंबन्धि
कालान्तरद्वयेण । “लोकेन्याजइतिष्यतेन ।” जीविकाया । याज्ञयायदाप्तंवाचितकं । “एकं । जायांआणलेला. जायजाणाजिन्मसइतिष्या
तस्य ” निमयात्परिवर्ताप्तंआपमित्यकं । “अपमित्यआप्तं । अपमित्ययाचिताभ्यांकक्कनो । परिवर्तोविनिमयइतिमेदिनी ।” निमयःपरिवर्तः
स्यादितिमनुः ॥ ४ ॥ प्रयोक्ताऋणस्यदाता उत्तमर्णइत्येकं । “उत्तमंऋणमस्य ।” ऋणस्यग्राहकोऽधमर्णइत्येकं । कुसीदिकः । वार्धुषिकः । वृ

उद्धारोऽर्थप्रयोगस्तुकुसीदंवृद्धिजीविका ॥ याज्ञयाप्तंयाचितकंनिमयादापमित्यकं ॥ ४ ॥

उत्तमर्णाधमर्णौदोप्रयोक्तृग्राहकौक्रमात् ॥ कुसीदिकोवार्धुषिकोवृद्धाजीवश्चवार्धुषिः ॥ ५ ॥

क्षेत्राजीवःकर्षकश्चरुषिकश्चरुषीवलः ॥ क्षेत्रवैह्यशालेयंव्रीहिशाल्युद्भवोचितं ॥ ६ ॥

ध्याजीवः । वार्धुषिः । चत्वारिऋणंदत्वातद्वृद्ध्याजीविन. पुरुषस्य । “कुसीदार्थप्रयच्छतिकुसीदिकः । वृद्धिगर्ह्योप्रयच्छतिवार्धुषिकः ” ॥ ५ ॥ क्षे
त्राजीवः । कर्षकः । “कार्षकोवा ” रुषिकः । रुषीवलः । चत्वारिरुषीवलस्य । रुषिरस्यास्तीतिरुषीवलः । वलेइतिदीर्घः । व्रीह्युद्भवोचितं
व्रीह्युद्भवेयोग्यंक्षेत्रवैह्य । एक । शाल्युद्भवोचितक्षेत्रशालेयं । एकं ॥ ६ ॥

कृपि कृपेण । पशुपालस्य कर्मपाशुपाल्यं गोरक्षणादि । वणिजां कर्मवणिज्यं क्रयविक्रयादि । “वणिज्यं । वणिजेत्यपि ।” एवं त्रयोवत्तयो वैश्या
ना जीविनामेवादित्यर्थः । अथ नृतामृताभ्यां जीवेतमृतेन प्रभृतेन वा । सत्यानृताभ्यामपि वानश्वस्य कथंचनेत्यादि स्तुत्युक्ता नृत्तिभेदा न्युत्पादयति ॥
सेवापरचित्तानुवर्तनसाश्वत्तिः । “शुनो वृत्तिरिव शुनद्ववृत्तिर्वा । शुनो वृत्तिः स्तुता सेवागर्हिततद्विजन्मना । हिंसादोषप्रधानत्वादनुतं कपिरुच्यते इत्यु
क्ते ॥” श्ववृत्तिर्न च सेवनमिति श्रीभागवते । एकं । कपिः कर्षणं तदनुतं स्यात् । अनुतं कर्षणं स्तुतमिति स्थितेः । “प्रनृतमिति कचित्पाठः । प्रनृतं कर्षणं स्तुत

स्त्रियां कृपिः पाशुपाल्यं वणिज्यं चेति वृत्तयः ॥ सेवाश्ववृत्तिरनुतं कपिरुच्छशिलं वृत्तं ॥ २ ॥
द्वेयाचिन्तायाचित्योपार्थसंख्यं नृतानृते ॥ सत्यानृतं वणिग्भावः स्यादणं पर्युदंचनं ॥ ३ ॥

मिति मनूक्तेः ॥” एकं । उच्छश्च शिलं च उच्छशिलं समाहारद्वन्द्वः । आपणादोपतितकणानामेकशो यदहणमुच्छः । क्षेप्रादौ स्वामित्युक्तकणिशानां ग्रहणं शि
लं । एतद्व्यंक्रतमित्युच्यते । “उच्छः कणश आदानं कणिशायजनं शिलमिति यादवः । पुमानुच्छः शिलं वृत्तमिति बोधालितः ॥” एकं ॥ २ ॥ याचिते प्र
त्यहंतं दुलादिया आया नृतमित्येक । मृतं तु नित्ययाज्ञास्यादित्युक्तेः । अयाचिते अजरवर्तनवयाज्ञां चिन्तयन्त्येवमनृतमित्येकं । वणिग्भावो वणि
ज्यं क्रयविक्रयादितस्तस्यानुतं स्यात् । एकं । किंचित्सत्यं किंचिदसत्यं सत्यानृतं । कर्षणं । पर्युदंचनं ॥ ३ ॥

त्रिगुणाकृतं । तृतीयकृतं । त्रिहल्यं । त्रिसीत्यं । चत्वारिवारत्रयकृष्टस्य । त्रिगुणं । "कृतंकृष्टक्षेत्रत्रिगुणाकृतं । संख्यायाश्चेतिडाच् । तस्मि
त्रिगुणाकृतेइत्यर्थः । द्विगुणाकृतेपिसर्वपूर्वयोऽयं । यथा ॥ द्विगुणाकृतं । द्वितीयकृतं । द्विहल्यं । द्वितीयं । चत्वारिवारद्वयकृष्टस्य । इहद्वि.कृष्टे
गंवाकृतमि यप्रिनाम । "शंभशब्दोद्वितीयकर्णेवर्तते । संवाकृतमितिद्वितीयदिवापः । १ ॥ उप्यतेस्मिन्नितिवापः क्षेत्रं । द्रोणादिपरिमित
धान्यस्यवापादौद्रोणित्रादयःस्युः । यथाद्रोणस्यवापःक्षेत्रंद्रोणिकः । आढकस्यवापःआढविकः । आदिशब्दात्परउस्यवापःप्रास्थिकः । "कौडवि

त्रिगुणाकृतंतृतीयकृतंत्रिहल्यंत्रिसीत्यमपितस्मिन् ॥ द्विगुणाकृतंतुसर्वपूर्वशंवाकृतमपीह ॥ ९ ॥

द्रोणादुक्तादिवापादौद्रोणिकाढकिकादयः ॥ स्वारीवापस्तस्वारीकउत्तमणादयस्त्रिषु ॥ १० ॥

पुन्यंसंख्योर्वप्रःकेदारःक्षेत्रमस्यतु ॥ कैदारकंस्यात्कैदार्थैर्द्वैत्रैकैदारिकंगणे ॥ ११ ॥

कं । " । इत्यादि । वापादावित्यादिशब्दात्तत्रादियहः । द्रोणस्यपचोद्द्रोणिकःत्रयाहः । स्वारीवापः । स्वारीपरिमितयत्रोप्यतेसस्वारीकः । एकं । उत्तम
णदित्र'स्वारीकाना.त्रिलिग्या । वाख्यल्लिगत्वात् ॥ १० ॥ वप्रः । केदारः । क्षेत्रं । त्रीणिक्षेत्रस्य । "क्षेत्रइतिख्यातस्य । "अस्यक्षेत्रस्यगणेशसमूहेकैदार
कं । कैदार्थं । "कैदारं । क्षेत्रं । कैदारिकं । इतिचत्वारि ॥ ११ ॥

गोदारणं । सीरः । “शीरइत्यपि ।” चत्वारिहलस्य । शम्या । युगकीलकः । द्वे युगस्यकीलके । खीळइतिख्याते । शम्यतेव्यादिरनयाशम्या । लो गलस्यबद्धास्यात् । “ईशा । प्रभुशंकरयोरीशः त्रियांलांगलबद्धकइतितालव्यातेरुद्गरभसौ । ईशः स्यामिनि रुद्रे च स्यादीशाहलदंढकइतिशतिषु वि श्वः । एकं । इसाहइतिख्यातस्य । लांगलपद्धतिः हलरचिंतरेखासीनास्यान् । “शीता । शीतानभः सरितिलांगलपद्धनौ च शीतादशाननरिपोः सहधर्मि णीच । शीतं स्तदं हि मृगुणे च तद्विचिंतरेखासीनास्यान् । एकं । नांगराचंतासइतिख्यातस्य” ॥ १४ ॥ पशुबंधनेदद्या

गोदारणंचसीरोऽयशम्याखीयुगकीलकः ॥ ईपांलांगलदंढः स्यात्सीतालांगलपद्धतिः ॥ १४ ॥ पुंसिमेधिः खलेदारु न्यस्तं यत्पशुबंधने ॥ आशुब्रीहिः पाटलः स्याच्छितशूकयवौ समौ ॥ १५ ॥

विबंधननिमित्तेयत्काटंन्यस्तं निखातंतत्रमेधिः । “मेधिरित्यपि” । खलेदारु । दन्तिद्वे । “मेढइतिख्यातस्य” खलेदार्विंति हलदंतादितिसप्तम्याअलुक् । यद्वाखलेधान्यमर्दनस्थलेयद्वाहइतिपृथक्प द्वा । आशुः । ब्रीहिः । पाटलः । “पाटलिरित्यपि । पाटलोवर्णस्यास्तीति” । त्रयं ब्रीहिः । “पाटलोब्रीहिपाटलउच्यतेइतिनामद्वयमितिसुभूतिः” । तत्रआशुच्छीबे । “पुंस्यपि । आशुस्तुब्रीहिशोषयोरितिहेमचंद्रः । आशुब्रीहिरित्येकंपदमितिसुभूतिः । आशुब्रीहौपाटलोनाश्वेतरक्तेऽन्यलिगवानिति रुद्रोपि” । ब्रीसादिपुंसि । धान्यमात्रेपिब्रीहिवक्ष्यंति । शितशूकः । यवः । द्वेजवइतिख्यातस्य । “शितशूकोद्विनालव्यः । मध्यतालव्योपि” ॥ १५ ॥

लोष्टं । लोटुः । द्वेनृत्तिकारवंडस्य । ‘ढेंकुळ.डिफळइतिख्यातस्य । लोष्टंपुंस्यपि । लोटुपदेपिलोटः स्यादितिबोधाहितः’ कोटिशः । “कोटीशइत्य
पि ।” लोटभेदनः । द्वे लोटभंजनमुद्गरस्य । “कुळव डिफळाइतिख्यातस्य । प्राजनं । तोदनं । तोदनं । त्रीणिषादेस्माडनोपयोगिनस्तोत्रस्य । “आसू
ह, चाबूकइतिख्यातस्य” नुद्यतेऽनेनतोचं । यल्लस्य तोत्रवेधैकपाणये । खनित्रं । अवधारणं । हेकुद्यालादेः । “कुदळइतिख्यातस्य” ॥१२॥ दान्नं ।
लयित्रं । द्वे लुनानिछिनत्तिअनेनलवित्रं । “इळा.कोयता.” इतिप्रसिद्धं । आवंधः । योत्रं । योक्तं । त्रीणियुगबंधनोपयोगिन्यारज्जौ । “जंपणी.जोते

लोष्टानिलेष्टवः पुंसि कोटि शोलाष्टभेदनः ॥ प्राजनतोदनंतोत्रस्वनित्रमवदारणे ॥ १२ ॥

५ नलवन्नवायान्नयाक्तमथाफलं ॥ निरंशिकुटंकफालः रूपकोलांगलं हलं ॥ १३ ॥

इतिरव्यातायां । 'फलं । निरीशं । "निरीपमिति" । कुटंकं । "दीर्घादिरितिमुकुटः" फालः । कृषकः । कृषिकाकृषिको
तिरुद्रास्त्वियामपि" । पंच लांगलस्याधःस्थितेकाष्ठे । यस्यांगलोहेनब्रध्द्यते । "आद्यत्रययत्रकोष्ठफालोनिबध्यतेतस्य । अंत्यद्वयंप
त'फलतिविशीर्यतेभूमिरेनफालः । लांगलं । हलं । "हालःफालबहूतीतिविक्रमादित्यः । हालोहलेप्रमानहालामदि
तिमेदिनी" ॥ १३ ॥

तिरुद्रास्त्रियामपि । पंच लंगलस्याधःस्थितेकाष्ठे । यस्याग्रलोहेनप्रवध्यते । “आद्यत्रययत्रकोष्ठेफालोनिबध्यतेतस्य । अत्यद्वयंकालस्येत्यपिम
त'फलतिविशीर्यतेभूमिरेनफालः । लांगलं । हलं । हालः । “हालःफालबहःसीतेतिविक्रमादित्यः । हालोहलेपुमान्हालामदिरायांचयोपिती
तिमेदिनी” ॥ १३ ॥

एवमप्यप्योधवलः शुभ्रश्चेत्सिद्धार्थदत्तेकं । गोधूमः । सुमनः । द्वेगह्वरेतिख्यातस्य । सुमनोऽदंतः । यावकः । कुल्माषः । “कुल्मासदतिदंत्यांतः” । द्वेअर्धे स्विन्नम्ययवादेः । ‘अर्धे’ शजेयवादिक्पुगयार्थेति च ख्यातस्य” । धान्यभेदस्येत्येके । “शूकशून्ययवादेरित्यन्ये” । चणकः । हरिमंथकः । हरिमंथं जइत्यपि । “द्वेहरभरादितिख्यातस्य” ॥ १८ ॥ तिलपेजः । तिलपिजः । द्वेनिष्कलेतिले । “वाङ्मेतीक रानतीळइतिख्याते । जर्तिलइत्यप्यस्य नाम । जर्तिलः कथ्यते स द्विररण्यमभ्रवर्तिलइत्युक्तेः” । सवः । क्षुताभिजननः । राजिका । कृष्णिका । आसुरी । पंच राजसर्पपाख्यस्य कृष्णसर्पस्य । “मोहरी. राईइति

मिद्धार्थस्त्वेपधवलोगोधूमः सुमनः समौ ॥ स्याद्यावकस्तुकुल्मापथ्यणको हरिमंथकः ॥ १८ ॥

द्वौ तिले तिलपेजश्च तिलपिजश्च निष्कले ॥ सवः क्षुताभिजननो राजिका कृष्णिकासुरी ॥ १९ ॥

स्त्रियौ कंकुप्रियंगू द्वे अतसी स्यादुमा क्षुमा ॥ मातुलानी तु भंगायां ब्रीहिभेदस्त्वणुः पुमान् ॥ २० ॥

ख्यातस्य” । क्षुतमभिजायेतऽनेनेति क्षुनाभिजननः । “क्षुवाभिजननइत्यपि । तत्रक्षुधामभिजनयतीति विग्रहः” ॥ १९ ॥ कंकुः । “कंकुरित्यपि” । प्रियंगुः । द्वेकांग । “राळे” इति ख्यातस्य । अनसी । उष्णी । क्षुमा । व्रजं जबसदिति ख्यातस्य धान्यभेदस्य । मातुलानी । भंगा । द्वेभागतागाचैर्ब्रीहिति च ख्यातस्य । “तरंगभेदयोर्भोगो भंगासस्य राणाव्हयइति रुद्रः” । ब्रीहिभेदः अणुः स्यात् । एकं ॥ २० ॥

तत्रयवहरितेहृदिद्विर्गेतोक्मदत्येकं । “निःशूकयवस्य ।” कलायः । सतीनकः । “सतीनकदतिमाधवः । प्रज्ञाथणू । सतीलकदतिमेदिनी ।” हरेणुः । रेणुकः । चत्वारि । “वाटाणादतिख्यातस्य ।” कोरदूपः । कोद्रवः । “काद्रवदत्यपि ।” द्वे हरोकदतिख्यातस्य ॥ १६ ॥ मंगल्यकः । मसूरः । “मसूरा । वेशधार्पाव्रीहिभेदंचमसूरासुखिया । मसूरमयुरौपुंसिद्धावेतावपिचैतयोरितिभसः । मसूरामसूरावानवेश्याव्रीहिप्रभेदयोरितिभेदि

तोयमस्तुतत्रहरितेकलायस्तुसतीनकः ॥ हरेणुरेणुकौचास्मिन्कोरदूपस्तुकोद्रवः ॥ १६ ॥
मंगल्यकोमसूरेऽथमंकुपंकमर्युपुंकौ ॥ वनमुद्रसर्पपेतुद्वैतंतुभकदंवकौ ॥ १७ ॥

नीच । द्वे मसूरदतिख्यातस्य ।” मकुपकः । मुकुपकः । विश्वमेदिन्योस्तुमुकुपौव्रीहिभेदेनेतिटवर्गद्वितीयांतः ।” मयुष्ठकः । “मयुष्ठकः । मयुष्ठकः । मपुष्ठोपि । मपुष्ठकः । मपुष्ठोप्यन्यत्र ।” वनमुद्रः । “व्रीणिमठ. मठकोडतिख्यातस्य ।” सर्पपः । तंतुभः । “तंतुभोपि ।” कदंबकः । त्रयसंसव । “शिरस ।” इतिख्यातस्य । “सर्पपःत्यात्सरिपपदतिचिकोदशेषः ” ॥ १७ ॥

एवमप्येवमवतः शुभ्रयेति द्वार्थदत्तेकं । गोधूमः । सुमनः । द्विगुहं दत्तिख्यातस्य । सुमनोऽदंतः । यावकः । कुल्माषः । “कुल्माषदत्तिदत्त्यातः” । द्विअर्ध
स्त्रिअर्धस्य यवोदः । “अर्धशजेययादिकघुगयदिति च ख्यातस्य” । धान्यभेदस्येत्येके । “शूकशून्ययवदित्यन्ये” । चणकः । हरिमंथकः । हरिमंथजइत्य
पि । “द्वेहरभरादिति ख्यातस्य” ॥ १८ ॥ निलपेजः । निलपिजः । द्वेनिष्कलेतिले । “वामेतीळ रानतीळदत्तिख्याते । जर्तिलदत्त्यप्यस्य नाम । जर्तिलः कथ्य
ते स द्विररण्यमभं लिलदल्युक्तेः” । सचः । क्षुताभिजननः । राजिका । कृष्णिका । आसुरी । पंच राजसर्पपाख्यस्य कृष्णसर्पस्य । “मोहरी रादेदिति

सिद्धार्थस्त्वेवधवलो गोधूमः सुमनः समौ ॥ स्याद्यावकस्तुकुल्मापश्चणको हरिमंथकः ॥ १८ ॥
द्वौ तिले निलपेजश्च निलपिजश्च निष्कले ॥ द्रवः क्षुताभिजननो राजिका कृष्णिका सुरी ॥ १९ ॥
स्त्रियौ कंगुप्रियंगूद्वे अतसी स्यादुमा क्षुमा ॥ मातुलानीतु भंगायां ब्रीहिभेदस्त्वणुः पुमान् ॥ २० ॥

ख्यातस्य” । क्षुनमभिजायतेऽनेनेति क्षुनाभिजननः । “क्षुयाभिजननदत्त्यपि । तत्रक्षुधामभिजनयतीति विग्रहः” ॥ १९ ॥ कंगुः । “कंगुरित्यपि” ।
प्रियंगुः । द्वेक्रोम । “राले” इति ख्यातस्य । अतसी । उमी । क्षुमा । चवंजवसदिति ख्यातस्य । धान्यभेदस्य । मातुलानी । भंगा । द्वे भांगनागाचेर्बोद
ति च ख्यातस्य । “तरंगभेदयोर्भोगासस्य राणाव्यूहयदतिरुद्धः” । ब्रीहिभेदः अणुः स्यात् । एकं ॥ २० ॥

५१०

सस्यस्यशूकंसुक्ष्मं सुचिंतुल्यमयंकिशारुः स्यादेकंपुंसि । “कुंसदतिख्यातस्य” । सस्यस्यमंजरीनिर्गतनूनशिरः कणिशं । एकं । कणाः संत्यस्य कणि
शं । “कणिशरो धान्यशीपकं इति तालव्यानेरत्नकोशः । मूर्द्धन्यातोपि” । धान्यं । ब्रीहिः । स्तंबकरिः । अयं वीहियवादेः । स्तंबकरिरित्तः पुंसि । नृण्यवा
देर्गुच्छोनालादिपुंजः स्तंबः स्यात् । एकं । “थोवदतिप्रसिद्धस्य” ॥ २ ॥ अस्य गुच्छस्य यः कांडः स नाडी । नाडं च स्यात् ।

किंशारुःसस्यशूकंस्यात्कणिशंसस्यमंजरी॥धान्यंब्रोहिःस्तंवकरिःस्तंवोगुच्छस्तृणादिनः॥ २३॥
नाडीनालंचकांडाःस्यपलालोःस्त्रीसनिष्फलः॥ कडंगरोरुसंक्षीबेधान्यत्वाच्चित्रपःपुष्पः
शूकस्त्रीश्लक्ष्णतीक्ष्णानेगामिहिः—

दान्मूर्धन्यात्तमपि' द्वेपञ्चालादियोर्यजुःसंज्ञायां
 वा॥ १३॥

[illegible]

क्रद्धादयश्चत्वारोवाच्यलिङ्गाः । क्रद्धं । आवसितं । “अवसितं । अवसितमृद्धेज्ञानेपीतिविश्वः । द्वेअपनीतचृणस्य । राशीकृतस्यधान्यस्य । पुनं । बहुलीकृतं । द्वेअपनीतनुसस्यधान्यस्य । शूर्पादिनाशोधितस्येत्येके ॥ २३ ॥

शमीप्रभवंधान्यंतत्रमापमुद्रादयोभेदाः । “यंहुक्तरत्नकोशे । मुद्रोमापोराजमापःकुलत्थश्चणकस्तिलः । कलायस्तवरइतिशमीधान्यगणःस्मृतदति” ।
एकं । शूकसहितंधान्यंशूकंधान्यंतत्रयवगोधूमादयोज्ञेयाः । एकं । बृहन्नालोबहुलजलोत्पन्नोब्रीहिविशेषःकलमः । एतदेवक्षयाकिंचिदपकृतं पट्टि
रोन्नेणपच्यमानःपटिकः । ओदिशब्दाद्रक्तादिराजशाल्यादयः एतेशालयःस्युः । एकं । अमीमापयवशालिकलमषटिकाद्याःपुंसि ॥ २४ ॥ नींबारो
मुन्यन्यभेदःनेर । “देवभात” । इतिप्रसिद्धः । बहुवचनात्स्थामाकादयोगृह्यते । एतेनृणधान्यानिःस्युः । एकं । गवेधुः । “गवेधुरित्यपि” गवेधुंका । द्वेमु

मापादयःशमीधान्येशुकधान्येशुक्रवादयः ॥ शालयःकलमाद्याश्चपटिकाद्याश्चपुंस्यमी ॥ २४ ॥ तृणधान्यानिनीवा
राःस्त्रीगवैर्धुर्गविधुका ॥ अयंभिर्मुसलोःस्त्रीस्यादुदूखलमुलूखलं ॥ २५ ॥ प्रस्फोटनंशूर्पमस्त्रीचालनीतितउःपुमान् ॥

न्यनंविशेषस्य । “कसदेवैर्वीइतिप्रसिद्धस्य । दंदकसाडःकसादतिकोकणेप्रसिद्धं । गवाजलेनतत्रवाएधते । एधवह्नौ” । अयोधं । मुसलः । “द्वेमुस
लदतिल्यातस्य । स्त्रीवेमुसलं” । उदूखलं । उलूखलं । “उखलइतिप्रसिद्धस्य” ॥ २५ ॥ प्रस्फोटनं । शूर्पं । “सर्पेभित्तिवत्यादिरपि” ।
द्वे “सर्पदतिल्यातस्य” । चालनी । तितउः । द्वे “चाळणइतिप्रसिद्धस्य” । क्षुद्रछिद्रशतौपंतंचालनंतितउःस्थतदतिकात्यः । “चालनंतितउप्रोक्तभि
तिस्त्रीबकडेरत्नकोशः । नस्त्रीतितउचालनीतित्रिकाडशेषः” । तनोतिसारंतितउः ॥

सस्यस्यगृकंसृदमंसृचिनुल्यमयंकिशारुःस्यादेकंपुंसि । “कंसदतिख्यातस्य” । सस्यस्यमंजरीनिर्गतनूतनशिरःकणिशं । एकं । कणाःसंत्यस्यकणिशं । “कणिशोधान्यशीर्षकदतितालव्यातेरत्नकोशः । मूर्द्धन्यांतोपि” । धान्यं । व्रीहिः । स्तंबकरिः । त्रयंव्रीहियवादेः । स्तंबकरिरिदंतःपुंसि । तृणयवादेशुच्छोनालादिपुंजःस्तंबःस्यात् । एकं । “थोवदतिप्रसिद्धस्य” ॥ २१ ॥ अस्यगुच्छस्ययःकाडःसनाडी । नालंचस्यात् द्वे । सकाडोऽगृहीतफलत्वान्निष्कलः पलालः स्यात् । एकं । “सरमःकडवावाटूकदतिख्यातस्य । छोवैपलालं” । कडंगरः । कडंकरदतिहरदत्तपाठः” । वुसं । “वुपेवपतुपारतोपादतिपमे

किंशारुःसस्यशूकंस्यात्कणिशंसस्यमंजरी ॥ धान्यंव्रीहिःस्तंबकरिःस्तंबोगुच्छस्तृणादिनः ॥ २१ ॥

नाडीनालंचकांडोऽस्यपलालोऽस्त्रीसनिष्कलः ॥ कडंगरोवुसंछीविधान्यत्वचितुपःपुमान् ॥ २२ ॥

शूकोऽस्त्रीश्लक्ष्णतीक्ष्णाग्रशमीशिर्वात्रिपूत्तरे ॥ ऋद्धमावसितंधान्यपतंतुबहुलीकृतं ॥ २३ ॥

दान्मूर्धन्यातमपि द्वेपलालादिक्षोदस्यभूतदतिख्यातस्य । तुपदत्येकंव्रीह्यादेस्त्वचि । “कौडादतिख्यातायां” ॥ २२ ॥ श्लक्ष्णंकशतीक्ष्णंनिशितंएतादृशंधदपयवनेस्लनशूकदत्येकं । “छोवैशूकं” । शमी । शिवा । “शिविः । शिवीचित्यपि । दंत्यादिर्वा । “द्वेशेगदतिप्रसिद्धस्यमापादिकलस्य । उत्तरे ऋद्धादयश्चत्वारोवाच्यलिगाः । ऋद्धं । आवसितं । “अवसितं । अवसितमृद्धेज्ञानेपीतिविश्व । द्वेअपनीततृणस्य । राशीकृतस्यधान्यस्य । पूतं । बहुलीकृतं । द्वेअपनीतवृत्तस्यधान्यस्य । शूर्पादिनाशोधितस्येत्येके ॥ २३ ॥

शमीप्रभंधान्यंतत्रमापमुद्गादयोभेदाः । “यदुत्तरलकोशे । मुद्गोमाघोरजमापकुलत्थश्चणकस्तिलः । कलायस्तूवरदतिशमीधान्यगणः स्मृतदति” ।
 एकं । शूकसहितंधान्यंशूकधान्यंतत्रयवगोधूमादयोज्ञेयाः । एक । बृहन्नालोबहुलजलोत्पन्नोब्रीहिविशेषः कलमः । एतदपेक्षया किंचिदपकटः षष्टि
 रात्रेण पच्यमानः पटिक । आदिशब्दाद्रक्तादिराजशाल्यादयः एतेशालयः स्युः । एकं । अमीमाषयवशालिकलमषटिकाद्याः पुंसि ॥ २४ ॥ नीबारो
 मुन्यन्वभेदः नेर । “देवभात” । इतिप्रसिद्धः । बहुवचनादश्यामाकादयो गृह्यन्ते । एते तृणधान्यानि स्युः । एक । गवेधुः । “गवेदुरित्यपि” गवेधुका । द्वेमु

मापादयः शमीधान्येशुकधान्येयवादयः ॥ शालयः कलमाद्याश्च पटिकाद्याश्च पुंस्यमी ॥ २४ ॥ तृणधान्यानि नीवा
 राः स्त्रीगवेधुर्गवेधुका ॥ अयोग्रं मुसलोऽस्त्री स्यादुदूखलमुलूखलं ॥ २५ ॥ प्रस्फोटनं शूर्पमस्त्री चालनी तितउः पुमान् ॥

न्यन्वविशेषस्य । “कसर्दचेवीदितिप्रसिद्धस्य । इदंकसाढः कसादितिको कणेप्रसिद्धं । गवाजलेनतत्रवाएधते । एधद्वौ” । अयोप । मुसलः । “द्वे मुस
 लदतिख्यातम्य । छीविमुसलं” । उदूखलं । उलूखलं । द्वे उलूखल । “उलूखलदतिप्रसिद्धस्य” ॥ २५ ॥ प्रस्फोटनं । शूर्प । “सूर्पमितिदंत्यादिरपि” ।
 द्वे “सूपदतिख्यातस्य” । चालनी । तितउः । द्वे “चाळणदतिप्रसिद्धस्य” । क्षुद्रछिद्रशतोपेतंचालनं तितउः स्मृतदतिकात्यः । “चालनं तितउप्रोक्तमि
 ति छीबकाडेरलकोशः । नस्त्री तितउचालनी तिचिकाडशेष” । तनोतिसारं तितउः ॥

स्यूतः । प्रसेवः । द्वे धान्यादिभरणार्थकृतस्य च भण्डस्य । पिशवी । "गोणी. थेली इति ख्यातस्य ।" सौव्येन स्मस्यूतः । "स्योनप्रसेवावित्यपि पाठः ।
स्योनस्यूतप्रसेवकाचितिरभसः ।" कंडोलः । पिठः । "पिठइत्यपि ।" पिठो वोलेबलेमाद्रे देहागोरकदेशवोः । देहमात्रे निवापे च गोलसि स्तृहकयोरपी
तिभेदिनी ।" द्वे वेणुदलादिरचितभाण्डस्य । "पाटी. कर्णिगइत्यादि ख्यातस्य ।" कटः । किलिजकः । द्वे वंशादिविकारस्य । "करंडा इत्यादि

स्यूतप्रसेवौ कंडोलपिठौ कटकिलिजकौ ॥ २६ ॥ समानौ रसवत्यां तु पाकस्थानम्
हानसे ॥ पौरोगवस्तदध्यक्षः सूपकारास्तु वल्लवाः ॥ २७ ॥

ख्यातस्य ।" कटत्याख्येणोतिदिकटः ॥ २६ ॥ समानाविति स्यूतादिभिर्गुणैः संबध्यते । रसवतो । पाकस्थानं । महानसं । त्रीणि पाकस्थानस्य
सैपाकधर. पाकराला इति ख्यातस्य । तस्य पाकस्थानस्याध्यक्षः अधिकृतः पौरोगव. स्यात् । एकं । "वांकनी सदिति ख्यातस्य । पुरः पूजिता गौर्भूमिः
पुरोगवी तस्येदमित्यण् । पौरोगवः ।" सूपकारः । वल्लवः ॥ २७ ॥

आरात्मिकः । आपत्तिकः । सुदः । ओदनिकः (गुणः । सप्तपाककर्तुः । आचारीदतिख्यातस्य । आद्यद्वयं व्यञ्जनकारस्येति सीरस्वामी । आपूपि
कः । कादविकः । भक्ष्यकारः । “भक्ष्यकारः । भक्ष्यकार इत्यपि ।” श्रीणिभक्ष्यकारस्य । भक्ष्येनैतलपक्कादि । “इमे पौरोगवाद्या वाष्पलिंगाः ॥ २८ ॥
अश्मन्तं । उद्धान । “उत्तमानदित्यपि” उत्तमायते । ल्युट् । उद्धारमित्यपि । “अतिशयणी । बुद्धिः । “बुद्धोत्यपि ।” अंतिका । “अंतिकेत्यपि ।

आरात्मिका आंधसिकाः मुदा औदनिकगुणाः ॥ आपूपिकः कादविको भक्ष्यकार इमे त्रिषु ॥ २८ ॥

अश्मन्तमुद्धानं मधिश्रयणीचुहिरंतिका ॥ अंगारयानिकांगारशकट्यपिह संत्यपि ॥ २९ ॥

हसन्यप्यनखीस्यादंगारोलोतमुल्मुकं ॥

अंघनेऽद्य अतिअदिवधने । ण्वुल् । “पंचचुहः । “चुल् इति ख्यातायाः । अश्मनोऽप्यंतोच्चाश्मन्तः ।” श्रीश्रुपके । अधिश्रियेतास्या अधिश्रयणी ।
अंगारयानिका । अंगारशकटी । हसंती ॥ २९ ॥ हसनी । चतुष्कमंगारशकट्याः । आगटी । “शेगडी” इति ख्यातायाः । अंगारः । अलानं । उ
ल्मुकं । श्रीणिप्रल्लत्काष्ठस्य । “आद्यमेकं निखारादिति ख्यातस्य । अपि मध्यकोलीत इति ख्यातस्येत्यपि मतं । अंगारमुल्मुकेन खीपुंङ्गिगस्तुमहीसुत
इति विश्वः ॥

प्रंगीपं । भ्रातृः । द्वे चणकादिभर्जनपात्रस्य । "खापर. गन्हेदतिख्यातस्य ।" भृज्यतेऽस्मिन् भ्रातृः । कंदुः । स्वेदनी । द्वे मयनिर्माणोपयोगिनोभाटी
 विपगिद्रपानस्य । कंदुयोना पिकलेनपुमान् । पक्षेम्मी ॥ ३० ॥ अलंजरः । "अलिजरदस्यपि ।" मणिकः । द्वे महाकुंभस्य । "माठ. डेसदतिख्या
 तस्य ।" कंठगी । आलुः । "आलूरित्यपि ।" गलंतिका । त्रयंतंरुलादिप्रक्षालनोपयोगिन्याः गलंतिकायाः । "गळतीदतिख्यातायावा ।" गलतं
 भोग्यागलंतिका । पिठरः । स्याली । उखा । "उपेत्यपि" । कुंठं । चत्वारिस्थाल्याः । "पिठरः स्याल्यानक्षीवमिति मेदिनी । स्थालं भाजनभेदेपि स्या

कृविः वगीपं भ्रातृना कंदुर्वस्वेदनी खियां ॥ ३० ॥ अलंजरः स्यान्मणिकः कर्कर्यालुर्गलंतिका ॥ पिठरः स्याल्युखाकुं
 डं कलशं स्तुत्रिपुंद्रयोः ॥ ३१ ॥ घटः कुटनिपावस्त्रीशरावोवर्धमानकः ॥ ऋजोपंपिष्टपचनं कंसोऽस्त्रीपानभाजनं ॥ ३२

ती स्यात्पाटलोन्मयोरिति मेदिनी । कुंडो कंसं दलो जारात्पतिवत्तीमनेपुमान् । पिष्टेतुनेनेति विश्वमेदिन्या । "कलशः । "दंत्यांतीपि केन जलेन लसतिक
 लसः" ॥ ३१ ॥ घटः । कुटः । निपः । चत्वारिकलशस्य । कलशो । कलशी । द्वयोरिति घटेन संबध्यते । घटी । अस्त्रीति शरावेण संबध्यते । शरावः ।
 "सरागइति दंत्यादिरपि ।" वर्धमानकः । द्वे पात्रभेदस्य । "मालटीदतिप्रसिद्धस्य ।" ऋजोपमिष्यपि । "ऋचोषमित्यपि ।" बांडुलकात्कीषच्
 पिष्टपचनं । द्वे पिष्टपात्रोपयोगिनः पात्रस्य । "तवा. कटर्ददतिख्यातस्य ।" कंसः । पानभाजनं । "द्वे क्षीरादि ।" पानपात्रस्य ॥ ३२ ॥

रुतेभ्यर्मणः स्नेहपात्रैस्तायाघारपात्रं कुतुः स्यात् । एकं । “बुधलादतिख्यातस्य” स्त्रियां सिवकुतूगत्याद्स्वाचिकुतुपः । कुत्वादुपच् । सर्वे “स्यूतादिपि टरादिच्” । पात्रमात्रं । आवपनादिमन्त्रं । आत्रपनं । भांडं । पात्रं । अमत्रं । भाजनं । पंच । “भांडे । आयघणदतिख्यातस्य । पिबत्यनेनपात्रं” ॥ ३३ ॥
 दर्विः । “दर्वी” । कंविः । “कंबी” । खजाका । त्रयं स्त्रियां दुर्व्याः । “पळीदतिख्याताया ।” खजतिमश्रातिपाकं खजाका । तर्दूः । दारुहस्तकः । द्वे

कुतूः कृतैः स्नेहपात्रं सैवात्पाकुतूः पुमान् ॥ सर्वमावपनं भांडपात्रामत्रं च भाजनं ॥ ३३ ॥
 दर्विः कंविः खजाका च स्यात्तद्वद्वारुहस्तकः ॥ अस्त्रीशक्रं हरितकं शिशुरस्य तु नाडिका ॥ ३४ ॥

दर्विभेदस्य । “द्ववलीदतिख्यातस्य । दारुणो हस्तको दारुहस्तकः” । तर्दूः पुंसि । अयं परिवेषणायुपयोगी । शक्रं । हरितकं । शिशुः । त्रयं वास्तुकोदः शाकस्य । शक्यते भोक्तुमेन शक्रं । शिशु पुंसि । सो भांजनेपिशियुरुक्तः । अस्य शाकस्य नाडिकानालं ॥ ३४ ॥

१० कर्तव्यः । कङ्कवद्विचस्यात् द्वेद्वेदतिरव्यातस्य" । वेपवार । "वेसवारः । वेसवारद्वयपि" । उपस्करः । द्वेशाकादिसंस्कारार्थं रचिनहरिदाससर्वपमरी
चादिचूर्णस्य । "आग्नेयसंहितायामुक्तं । चित्रकं पिप्पलीमूलं पिप्पलीचव्यनागरं । धान्याकर्जनीश्वेतंतुलाश्वसमांशकाः । वेसवारद्वयपिप्पलीतःशा
कादिपुत्रियोजयेदिति । दशपलानिहरिद्रायाः । विशंतिपलानिघान्याकस्य । पंचपलानिधुद्धजीरकस्य । सार्द्धद्वयपलं मेथिकायाः । एतच्चतुष्टयं

कलंयश्च कङ्कवश्च वेपवार उपस्करः ॥ नितिडीकंच चुकंच वटस्याम्लमयवेहजं ॥ ३५ ॥
मंरीचं कौलकं रुष्णमूं पणं धर्मपत्तनं ॥ जीरकं जरणं जाजी कणा रुष्णं तु जीरके ॥ ३६ ॥

भर्जितमेवपासं । घीणिपलानिमरीचस्य । अर्द्धपलं हिणोः । एतत्सर्वमेकत्र संयोज्य संमर्दिनं वेसवारद्वयन्ये" । नितिडीकं । "नितिडीकमित्यपि" ।
चुक्र । वट्याम्लं । मयपि नितिडीकस्याम्लभेदस्य । "आमसोलद्वयानस्य" । वेहजं ॥ ३५ ॥ मरीच । "मरिचमित्यपि" । कौलकं । कण्ठं । ऊष
णं । धर्मपत्तनं । पङ्कजरीचस्य । पिरिद्वितिल्यातस्य । ऊषणं दीर्घाय । "ऊषस्यापि । उपणं परिचेष्टीवमिति मेदिनी" । जीरकः । जरणः । अजाजी ।

कणा । चत्वारि जीरकस्य । अजाजीत्वी ॥ ३६ ॥

११ कर्तव्यः । कङ्कवद्विचस्यात् द्वेद्वेदतिरव्यातस्य" । वेपवार । "वेसवारः । वेसवारद्वयपि" । उपस्करः । द्वेशाकादिसंस्कारार्थं रचिनहरिदाससर्वपमरी
चादिचूर्णस्य । "आग्नेयसंहितायामुक्तं । चित्रकं पिप्पलीमूलं पिप्पलीचव्यनागरं । धान्याकर्जनीश्वेतंतुलाश्वसमांशकाः । वेसवारद्वयपिप्पलीतःशा
कादिपुत्रियोजयेदिति । दशपलानिहरिद्रायाः । विशंतिपलानिघान्याकस्य । पंचपलानिधुद्धजीरकस्य । सार्द्धद्वयपलं मेथिकायाः । एतच्चतुष्टयं

सुपवी । कारवी । पृथ्वी । पृथुः । कालः । उपकुञ्चिका । पङ्के कृष्णवर्णजीरके । “काळंजिरं काळेइतिख्याते ।” आर्द्रकं । शृंगवेरं । द्वे आर्द्रकस्य । शु-
 क्र्या पूर्ववत्पण्डितं । “अलेंदतिख्यातं ।” छद्मा । वितुन्नकं ॥ ३७ ॥ कुस्तुबुरु । “कुस्तुंबरीतिभरतमालायां ।” धान्याकं । “धन्याकं । न्हस्वादीतिमुकुटः ।
 धन्याकं धान्यकं कुस्तुंबुरुधनीयकमिति रभसः । धनेयकं मित्यपि ।” चत्वारि कौथिविरी । “धणे” इति ख्यातस्य । शुंठी । “शुंठिरिति न्हस्वात्तापि ।
 सधन्याशुंठिसेषवमिति वेषकं ।” महोषधं । विंश्वं । नागरं । विश्वभेषजं । पंचशुंठ्याः । खियातुविंश्वं । “विंश्वस्य दोषस्य भेषजं” ॥ ३८ ॥ आरनाल

सुपवीकारवीपृथ्वीपृथुः कालोपकुञ्चिका ॥ आर्द्रकं शृंगवेरस्यादयश्छन्नावितुन्नकं ॥ ३७ ॥

कुस्तुर्वरुचधान्याकं मथशुंठीमहोषधं ॥ स्नानपुंसकुयोर्विश्वनागरविंश्वभेषजं ॥ ३८ ॥

आरनालकसौवीरकुल्माषाभिपुतानिच ॥ अवतिसोमधान्याम्लकुञ्जलानिचकाजिके ॥ ३९ ॥

कं । सौवीरं । कुल्माषाभिपुतं । अवतिसोमं । धान्याम्लं । कुञ्जलं । काजिकं । सप्तकं काजिकस्य । कुल्माषैरर्धस्विनेयवादिभिर्भिययते स्म कुल्मा-
 षाभिपुतं । कुल्माषमिति पृथग्वा । कुल्माषं काजिके पिचेति विश्वः । “कुलार्धस्विनः माषोस्मिन्कुल्माषः ।” अवतिसासूयते अवतिसोमं । आहुचं । “ध-
 न्वंतरिः ।” काञ्चिकं काजिकं वीरकुल्माषाभिषुतं तथा । अवतिसोमं धान्याम्लमारनालं महारसं । सौवीरं च सुवीरम्लं तथा च कृतुषोदिकमिति ॥ ३९ ॥

सहस्रवेधि । अनुकं । बाढीकं । “बाढीकं ।” हिंगु । रामठं । पंच हिंगुवक्षस्यनिर्यासे । सहस्रविध्यतिगंधेनसहस्रवेधि । इन्नेतल्लीवे । तस्य हिंगुन.पत्री तस्यो । “त्वक्पत्री । तत्पत्रीत्वचमाख्यातत्वक्पत्रीकारवीतिचेतिरुद्रः । त्वक्पत्रीतिचकारव्यामितिहेमः ।” कारवी । पृथ्वी । बाप्पिका । “बाप्पिके त्यपिपाठः ।” कबरी । पृथुः । पंचक हिंगुतरो.पञ्चामित्यर्थः ॥ ४० ॥ निशा । कांचनी । पीता । हरिद्रा । वरवर्णिनी । पंच हरिद्रायाः । निशाख्यानि शापर्यायवाच्येत्यर्थः । तेनरजनीरात्रिरित्याद्यपि । यत्तामुद्रसमुद्रभवंलवणंनतत्अक्षीव । “अक्षीवमित्यपि ।” वशिरं । “वसिरमित्यपि ।” द्वे ॥ ४१ ॥

सहस्रवेधिजनकंवाह्नीकंहिंगुरामठं ॥ तत्पत्रीकारवीपृथ्वीवाप्पिकाकवरीपृथुः ॥ ४० ॥

निशाख्याकांचनीपीताहरिद्रावरवर्णिनी ॥ सामुद्रयत्तुलवणमक्षीवंवशिरंचतत् ॥ ४१ ॥

सैंधवोक्षीशीतशिवंमाणिमंथंचसिधुजे ॥ रोमकंवसुकंपाक्यंविडंचरुतकेद्वयं ॥ ४२ ॥

सैधवः । शीतशिवं । सितशुभ्रंचतच्छिवंच” माणिमंथं । सिधुजं । चत्वारि सिधुजेलवणे । “शेदिलोणइतिख्याते” सिधुदेशेभवेसैधवं । मणिमंथपर्वतेभवंमाणिमंथं । मणिबंधमित्यपिपाठः । रोमकं । वसुकं । “वसूकमितिहेमचंद्रः । वस्तकं । वस्तकइववस्तकं । अजगंधित्वात् । रोम केवस्तकंवस्वितिनाममाला ।” द्वे शांभरलवणस्य । शाभरिदेशोरुमानामकोलवणाकरः तत्रभवरोमकं । “सांभरलोणइतिख्यातं । पाक्यं । विड । इय द्वे नामनीरुतकेकत्रिमेलवणे । “विडलोणइतिख्याते ।” पाकेसायुपाक्यं । क्षारमृत्तिकोहिपाचयित्वालवणंकुर्वीति ॥ ४२ ॥

सोवर्चलः। अक्षं। रुचकं। श्रीणिमधुरलवणस्य रुचणभेदस्य। हृद्यगंधमेतत्। “सैचळखारइतिख्यातं।” तत्रसौवर्चलेमेचकेकृष्णवर्णेतिलकमि
लेकं। यद्वेधाः। कृष्णसौवर्चलगुणालवणेगंधमर्जितइति। मत्स्यंही। फाणितं। “हेराव. कांकवीइतिख्यातस्य” खंडविकारः। शर्करा। सिता।
श्रीणिशर्करायाः। “खंडीसाकर. पिठीसाकरइतिभेदंभिन्नाया।” पचापिशर्करायाइत्येके॥४३॥ दध्यादिनाक्षीरस्यविकृतिः कूर्चिका। यदाहुः
वप्रासहृषयःपकयत्तत्याह्विकूर्चिका। तत्रेणपकयत्क्षीरंसाभवेत्तक्रकूर्चिकेति। एकं। रसाला। मार्जिता। द्वे दधिमधुशर्करामरीचार्द्रादिभिः

सोवर्चलेऽप्सरचकेतिलकंतत्रमेचके॥ मत्स्यंडीफाणितंखंडविकारःशर्करासिता॥४३॥
कूर्चिकाक्षीरविकृतिःस्याद्रसालातुमार्जिता॥ स्यात्तेमनंतुनिष्ठानंचिलिंगावासितावधेः॥४४॥

कृतस्यलेसस्य। “श्रीखंडइतिख्यातस्य। यदुक्तंसुदशाब्दे। अर्द्धाढकःशुचिरपयुषितस्यवघ्नःखंडस्यषोडशपलानिशाशिप्रभस्य। सर्पिष्यलंमधुप
लंमरिचंक्षिकर्षथुब्धाःपलार्धमपिचार्द्धपलंचतुर्णां। सूक्ष्मपटेललनयान्मृदुपाणिघृष्टाकर्पूरघूलिसुरभीकृतपात्रसंस्था। एवाढंकोदरकंतासरसारंसा
लायास्त्वादिताभगवतामधुसुदनेनेति।” तेमनं। निष्ठानं। द्वे व्यंजनस्यदघ्नादेः। “कडीइतिख्यातस्य।” तिमत्यार्द्राभवत्यन्मनेनेमनं। सूपाद्यपि
तेमनमुपचारान्। इतःपरंबासितांतावाव्यलिंगाः॥००॥

गन्धारुतं । भटिनं । शूल्य । ययशूलेनसरुनस्यमासादे । शूलेनपक्कशूलाकृतं । शूलात्याकदतिडात्र । शूलंलोहशलाका । उख्यं । पैठर । द्वे स्था
लीसररुतस्यान्नादेः । प्रणीतं । उपसपन्नं । द्वे रसादिसंपन्नस्यव्यंजनादेः । प्रयत्नं । सुसंस्कृतं । द्वे प्रयत्ननिष्पन्नस्यघृतपक्कादेः ॥ ४५ ॥ पिच्छि
लं । विजिल । “विज्जलं । विज्जनचेत्यपि ।” द्वे मद्दयुक्तव्यादेः । “सार्द्धमुडावहो. मद्गादतिख्यातस्य ।” संमृष्टं । शोषित । द्वे केशकीटाद्यपन

शूलारुतंभटिनंशूल्यमुख्यंनूपैठरं ॥ प्रणीतमुपसंपन्नंप्रयत्नंस्यात्सुसंस्कृतं ॥ ४५ ॥
स्यापिच्छिलंविजिलंसंमृष्टंशोषितंसमे ॥ चिक्रणंमसृणंस्निग्धंतुल्यभाषितवासितं ॥ ४६ ॥

यनेनशोषितस्यान्नादेः । चिक्रणं । मसृणं । स्निग्धं । त्रीणिस्निग्धस्य त्रिगितिअव्यक्तंकणतिचिक्रणं । कणशब्दे । भाषितं । वासितं । द्वे पुष्पादिद्र
व्यान्तरेणाधिवासितस्य । ययाधूपेनभाषितास्तिलाः । वास्यतेद्रव्यान्तरेणमिश्रीक्रियतेधूपपुष्पादिनावाऽधिवास्यतेवासितमितित्त्वाम् । धूपतंवासि
तंविदुरितिमुनि ॥ ४६ ॥

आपकं । पौलिः । अभ्युषः । “अभ्युषः । अभ्योषश्चापि ।” इयं “अर्द्धस्विन्नयवादेघृतादिना भर्जितयवादेवोक्तपक्वानस्य । पोळीइत्यादिप्रसिद्ध
स्या ।” लाजाः भर्जितव्रीहयः पुंभूभिपुंसिबहुत्वेच । एवमक्षता अपि पुंभूभि । अक्षता यवा इति पुराणं । एकैकस्या भिधानं पुंबहुत्वविधानार्थं । “लाजः
स्या ।” लाजाः भर्जितव्रीहयः पुंभूभिपुंसिबहुत्वेच । एवमक्षता अपि पुंभूभि । अक्षतनद्वयोः षंडेलजेषु चिष्वहिंसिते । यवे पिक्वचिदिति मेदिनी । “पृथुकः ।
स्याबाह्वंतडुले । नपुंसकमुखरीरेऽथ स्त्रिया पुंभूभि चाक्षता इति मेदिनी । अक्षतनद्वयोः षंडेलजेषु चिष्वहिंसिते । यवे पिक्वचिदिति मेदिनी । “पृथुकः ।
चिपिटकः । द्वे आर्द्रभटव्रीहितंडुलस्य । ‘पोहे इति प्रसिद्धस्य ।’ घाना इत्येकं भट्टयवे वर्तते । नित्यं स्त्रियांबहुत्वेच ॥ ४७ ॥ पूषः । अपूपः । पिट

आपदं पौलिरभ्युषोलाजाः पुंभूभिचिपिटकोधानाभ्रष्टयवस्त्रियः ॥ ४७ ॥
आपदं पौलिरभ्युषोलाजाः पुंभूभिचिपिटकोधानाभ्रष्टयवस्त्रियः ॥ ४८ ॥

पपोऽपपः पिष्टकः स्यात्करं भोदयि सकवः ॥ भः सास्त्राभक्तमवान्ननादुपान्नासशान्नः ॥

कः । श्रीणितं दुलपिटरचितस्य भक्ष्यभेदस्य । “वडा. घागादत्यादिख्यातस्य ।” अपः पिष्टपूः स्यादिति मुनिः । यल्लक्ष्यं । चंद्रांशुनिर्मलाः पद्मा
शालितं दुलनिर्मिता इति । दधियुक्ताः सक्तवोदधिसक्तवः करंभः स्यात् । “करंबइत्यार्षे । केन जलेन रंभते । रविशब्दे । एकंसक्तवस्तुधानां चूर्णे ।
ते च प्रायेण पुंभूभिः । भिः सा । भक्तं । अंधः । अन्नं । ओदनः । दीदिविः । पद्मनस्य । अंधः सतं । ओदनोऽस्त्री । दीदिविः पुंसि ॥ ४८ ॥

भिःसटा । दग्धिका । द्वेदगथान्नस्य । “करपदतिख्यातस्य” । सर्वेष्वारसानां द्रवद्रव्याणां अग्रं अग्रिमो द्रवः मंडः स्यात् । “क्लोवेमंडः” । एकं निबळी इति ख्यातस्य” मासरः । आचामः । निस्त्रावः । “विस्त्रावदतिमुकुटः” । त्रीणि भक्तसमुद्भवे मडे । नीसः “पेज” इति ख्यातस्य ॥ ४९ ॥ यवागूः” । उष्णि का । आणा । विलेपी । तरला । पंच द्रवदोदनस्य “आटवलपातळभात कणहेरी इति ख्यातस्य” । यवागूदोधाता । “भक्षणेत्यर्द्धक्षपकं । भक्षणं । अभ्यंजनं । द्वैतलस्य । तिलमिश्रओदनः कसरः स्यादेकं” । गवांसर्वं । गोखिदग विभवं गोविकार इत्याद्यर्थेषु यत्स्वीरादितद्रव्यं स्यात् । एकं । “त्रिपु । इ भिः सटादग्धिकासर्वरसाग्रमंडमस्त्रियां ॥ मासराचामनिस्त्रावामंडभक्तसमुद्भवे ॥ ४९ ॥ यवागूरुष्णि का आणा विलेपी तरला च सा ॥ “ब्रक्षणाभ्यंजनैतैलं कसरस्तु नैलौदनः” ॥ गव्यं त्रिपुगवांसर्वं गोविट्गोमयमस्त्रियां ॥ ५० ॥ तत्तु शुष्कं करीपोः स्त्रीदुग्धं क्षीरं पयः समं ॥ पयस्य माज्यदध्यादिद्रप्सं दधिघनेतरत् ॥ ५१ ॥

धिदुग्धदेः” । गोविट् । गोमयं । द्वेगोः पुरीषे । “शेण इति ख्याते” । गोविट्पांतास्त्री ॥ ५० ॥ तद्रोमयं शुष्कं करीषं स्यात् । एकं । “गोवरी इति ख्यातस्य” ।

दुग्धं । क्षीरं । पयः । त्रीणि । “दूध इति ख्यातस्य” । पयः सांतं । पयसो विकारो यदा ज्यदध्यादितत्पयस्यं । एकं । “आदिनातं क्रनं वनीतं” । यद्वनादित रत्श्लथं दधितत्तद्रप्सस्यात् । “द्रप्स्यमिति भरतमालायां । द्रप्सः पुंस्यपि” । एकं पातळदहो इति प्रसिद्धस्य ॥ ५१ ॥

घृतं । आज्यं । हविः । सर्पिः । चत्वारिधृतस्य । हविषी । सर्पिषी "हविः सर्पिर्विहोतव्येदतिहेमः" । अंजनीधमाज्यं । आद्पूर्वादिसंज्ञायां क्यप् ।
नवनीतं । नवोद्धृतं । हे "लोणीवतिख्यानस्य" । यथिताद्वन्नो नवतत्कालमुद्धृतं । सो गोदोहोद्रवं पूर्वदिनप्राप्तगोक्षीरघृतं हेयगवीनं स्यात् । एकं । "एकरा
त्रयपुंविताहप्रउत्पन्नस्य घृतस्य" । स पूर्वदिने योगो दोहस्तस्मादुद्रवोयस्य तत् ॥ ५२ ॥ दंष्ट्राहृतं । कालशेष । अरिष्टं । गोरसः । चत्वारिदंष्ट्रमंयितस्ये

घृतमाज्यं हविः सर्पिर्नवनीतं नवोद्धृतं ॥ तत्तु हैयगवीनं यत्तु गोदोहोद्रवं घृतं ॥ ५२ ॥
दंष्ट्राहनं कालशेषमरिष्टमपि गोरसः ॥ तत्क्रंत्युदश्विन्मथितं पादां बद्धं बुनिर्जलं ॥ ५३ ॥

गोरसमात्रस्य । तद्विरोधमाह । पादांबुचतुर्थांशमुद्रकयत्रतदंष्ट्राहतं क्रमित्युच्यते । अर्द्धांबुअर्धमुद्रकं यत्र गोरसेतदुदश्वित् । तत् । "उदकेन श्वयतिव
र्जते ओदश्वित्कमोदश्विति संस्कृत इत्यर्द्धशेषकं । "निर्जलं जलरहितं दधिपं धनमात्रेण मथितमित्युच्यते । एकैकं ॥ ५३ ॥

दधिभवंमहंअग्रिमंमस्तुस्यात् । एकंछोबे । “दध्नउपरिभागस्य । वल्लभिःसुतदधिजलस्येत्यपिमतं”अभिनवंपयः नवप्रसूतायाःगोक्षीरंसप्तदिनावधिपी
यूष स्यात् । पीयूषंसप्तद्विषाविधोक्षीरेतयोऽमृतदनिविश्वमेदिन्यौ । पेयूपमितिमुकुटः” । तत्कथितंसत्पीयूषशब्दवाच्यमित्येके । एकं । अशना
या । वृभुक्षा । क्षुत् । त्रयं क्षुधः । क्षुत्स्त्री । “अशनस्यदच्छाअशनाया । क्षुधेत्यन्यत्र” । यासः । कवलः । द्वेघांसदतिरय्यातस्य । कवलार्थकइत्यपि
पाठः” ॥ ५४ ॥ सर्पीतिः । तुल्यपानं द्विसहपानस्य । सग्धि । सहभोजनं । द्वे”सहभोजनस्य” । तत्रसग्धिःस्त्री । उदन्या । पिपासा । तृप् । तर्पः । च

महेंदधिभवंमस्तुपीयूषोऽभिनवंपयः ॥ अशनायावृभुक्षाक्षुद्रासस्तुकवलःपुमान् ॥ ५४ ॥
सर्पीतिःस्त्रीतुल्यपानंसग्धिःस्त्रीसहभोजनं ॥ उदन्यातुपिपासाहृतपजग्धिस्तुभोजनं ॥ ५५ ॥
जैमनंलेहंआहारोनिवासोन्यादइत्यपि ॥ सौहित्यंतपणंतमिःफेलाभुक्तसमुद्भिन्नं ॥ ५६ ॥

त्वारितृप् । तृट्पांता । तर्पःपुंति । “तृषालितातृपोस्त्रियामिति विश्वः” । जग्धिः । भोजनं ॥ ५५ ॥ जैमनं । “जमनमितिद्विरूपकोशः ।” लेहः”ले
प” । लेपस्तुलेपने । अशनेचसुरायाचेतिहेमचंद्रः । “आहारः । निघासः । “निघसइत्यपि” । न्यादः । सप्त भोजनस्य । जग्धिःस्त्री । सौहित्य । तर्प
णं । तृप्तिः । त्रीणि तृप्तेः । पूर्वभुक्तपश्चात्समुद्भिन्नंभुक्तसमुद्भिन्नं । भुक्कोत्सृष्टमितिधावत् । साफेलास्यात् । “फेला”रितिजटाधरः” । एकं ॥ ५६ ॥

कामं । प्रकामं । पर्यातं । त्रिकाम । इष्टं । यथेप्सितं । षडंयथेस्पितस्य । क्रियाविशेषणान्येतानि । यथाकामंभुङ्क्तेस्म । गोपः । गोपालः । गोसं
मयः । गोधुक् । "गोदुहः । गोषगोदुहबहुवाङ्गितिचिकांशेषः ।" आभोरः । "अभीरदत्यपि । अभिर्दयति ईरगत्यादौ ।" बहुवः । षट् गोपालस्य ।
गोदुहो ॥ ५७ ॥ गोमहिष्यादिकंपादबंधनमित्युच्यते । पादेनबंधनमस्येति । यादबंधनमित्येकेपेठुः । तत्रगवादिद्याद्वंविज्जमिति कोशांतरप्रमाणं ।

कामंप्रकामंपर्यातंनिकामेष्टंयथेप्सितं ॥ गोपंगोपालगोसंख्यगोधुर्गाभीरबहुवाः ॥ ५७ ॥
गोमहिष्यादिकंपादबंधनंदौगवीश्वरे ॥ गोमानगोमीगोकुलंतुगोधनंस्यद्गवांब्रजे ॥ ५८ ॥
त्रिष्वशितंगवीनंतद्गवोयत्राशिताःपुशः ॥ उक्षाभद्रोबलीवर्दक्रमपभोवृषभोवृषः ॥ ५९ ॥

आदिनाखराजाविकार्यहृणं । गोमात् । गोमी । द्वैराब्देगवीश्वरेगवांस्वामिनि । गोमंतौ । गोमिनो । गोकुलं । गोधनं । द्वेगवांब्रजे गोसंबंधिस
मूहे ॥ ५८ ॥ यत्रपुशगावआशिताः श्रीजिताः तत्स्थानंआशितंगवीने । एकं । त्रिपुलिगघये । "उक्षा । भद्रः । बलीवर्दः । "बरीवर्दः ।" क्रमपभः
वृषभः । वृषः ॥ ५९ ॥

अनङ्गान् । सौरभेयः । गो. । नव दृषभस्य । उक्षाणौ । अनङ्गहो । गात्रौ । “स्त्रियां अनङ्गहो । अनुङ्गुहीत्यपि ।” उक्षाण्यपभाणांसंहतिः समूहोऽक्षकस्यान् । एकं । गवासंहतिः गव्या । गोत्रा । द्वे । वत्सानासह निर्वात्सक । धेनूनासंहतिर्धेनुक । एकैकं क्रमेण ॥ ६० ॥ महान्दृषोमहोक्षः । एक । “महादृषस्य ।” अचतुरेति साधुः । दृढोक्षः । जरद्वयः । द्वे दृढदृषभस्य । यन्मालाया । महोक्षः स्यादुक्षतरः स्काधिकः स्कथवाहकः । योऽन्यपङ्कद

अनङ्गान्सौरभेयोगैरुक्षाणसंहतिरौक्षकं ॥ गव्यागोत्रागवां वत्सधेनोर्वात्सकधेनुके ॥ ६० ॥
 दृषोमहान्महोक्षः स्याद्दृढोक्षस्तु जरद्वयः ॥ उत्पन्नउक्षाजातोक्षः सद्योजातस्तु तणकः ॥ ६१ ॥
 शकृत्क रिस्तु वत्सः स्याद्दम्यवत्सतरो समौ ॥ आर्षभ्यः पंडनायोग्यः पंडोगोपतिरिदं चरः ॥ ६२ ॥

शनो वत्सः कूटो भग्नविषाणकदति । उत्पन्नः बलीवर्धभावं भग्नउक्षाजातोक्षः स्यान् । एकं । सद्योजातो दृषस्तणकः स्यान् । एकं ॥ ६१ ॥ शकृत्क रिः । वत्सः । द्वे । दम्यः । वत्सतरः । द्वे स्पटतारुण्यस्य । वत्सत्वत्पत्यमस्य वत्सतरः । पंडनागोपतित्वं तद्योग्य आर्षभ्यः एक । पंडः । “पंडदत्यपि” गोपतिः । ददचरः । “ददरत्यपि” चीणिस्वेच्छाचारिणो दृषभस्य । पणोतिददति गभं पंडः । दृषादृच्छया चरति ददचरः ॥ ६२ ॥

अस्य षष्ठस्य स्कंधे शेषवहः स्यात् । एकं । “खादादतिख्यातस्य” सास्त्रा । गलकबलः । द्वे गोः कंठे लवमानस्य चर्मणः । “सांकळी. कांबळदतिख्यातस्य” । नस्तितः । नस्त्योतः । “नस्तोपइत्यपि पाठः ।” द्वे स्यूतनासिकस्य । “वेसण्यावैलदतिख्यातस्य ।” नस्येनासारं धिऊतः रज्ज्वाप्रोतः नस्त्योतः । प्रष्ठवाट् । “पष्ठवाडितिरिफरहितमिति स्वामी ।” युगपार्ध्वगः । द्वे दमनार्थयुग्येन सह स्कंधे बद्धकाष्ठस्य । युगस्य स्कंधकाष्ठस्य पार्श्वगच्छतीति युगपार्ध्वगः ॥ ६३ ॥ युगस्य बोढायुग्यः । वत्सानां दमनकाले स्कंधे काष्ठमासज्यते स ग्रासंगः । तस्य बोढा ग्रासंग्यः । “लोढण्यावैलदतिख्यातः ।” शकटस्य

स्कंधदेशत्वस्य वहः सास्त्रा तु गलकंबलः ॥ स्यान्नस्ति तस्तु न स्योतः प्रष्ठवाडयुगपार्ध्वगः ॥ ६३ ॥

युगादीनां तु बोढारो युग्यप्रासंग्यशाकटाः ॥ खनति तेन तद्बोढाः स्येदं हालिकसैरिकौ ॥ ६४ ॥

धूर्वहेधुर्यधौरयधुरीणाः सधुरंधराः ॥

बोढाशाकटः । एकैकं । तेन खनतीत्याद्यर्थे हालिकः सैरिकश्च स्यात् । यथाहलेन खनति हालिकः । एवं हलस्य बोढा हलस्यायं वाहालिकः । एवं सौरेण खनति सौरेण बोढा सौरेण स्यायं वा सैरिकः । सौरे हलस्य पर्यायः । द्वे “नागन्यवैलदतिख्यातस्य” ॥ ६४ ॥ धूर्वहः । धुर्यः । धौरयः । धुरीणः । धुरंधरः । पंच धुरंधरस्य । “धूर्वहशब्दो दोर्घादिः वोरुपधायादिति दोर्घः” ॥

एकधुरीणः । एकधुरः । प्रययएकामेवधुरंवहति । एकं । माहेयी । सौरभेयी । गोः ।
 उत्सा । माता । शृंगिणी ॥ ६६ ॥ अर्जुनी । अग्र्या । रोहिणी । नवकं गवि । गावो । मातरो । यागेपुत्तमासागो नचिकीत्येकं । “नचिकी । नचिकी
 गोरुत्तमानुचिकीसायक्रीतितीतिनाममाला । नीचिकानाचिकीचेतिद्विरूपकोशः” । नीचिचरतिनीचिकी । वर्णा ‘वयवप्रमाणा’ दीनाभिजात ।

उभवेकधुरीणैकधुरावेकधुरावेह ॥ ६५ ॥ सतुसर्वधुरीणः स्याद्योवैसर्वधुरावहः ॥
 माहेयीसौरभेयीगौरुत्तामाताचशृंगिणी ॥ ६६ ॥ अर्जुन्यग्र्यारोहिणीस्यादुत्त
 मागोपुनैचिकी ॥ वर्णादिभेदात्संज्ञाः स्युः शबलीधवलादयः ॥ ६७ ॥ द्विहायनीद्वि
 वर्षागौरैकाब्दात्त्विकहायनी ॥ चतुरब्दाच्चतुर्हायण्येवंत्र्यब्दात्रिहायणी ॥ ६८ ॥

शबलीधवलादयोगवासंज्ञाः । शबलीचित्रवर्णा । “शबलापि ।” धवलीशुक्लवर्णा । “धवलापि ।” आदिनाकपिलापाटलेत्यादि । अवयवभेदान्
 लंबकणोवकशृंगीत्यादि । “प्रमाणभेदान्दीर्घाखर्वावामनीत्यादि ।” एकैकं ॥ ६७ ॥ वयोभेदात्संज्ञाभेदमाह । द्विवर्षा द्वेवर्षप्रमाणमस्याः सागौर्द्वि
 हायनी । एक । एकाब्दागौः एकहायनी । एकं । चतुरब्दागौः चतुर्हायणी । एकं । त्रिवर्षात्रिहायणीस्यान् । एकं ॥ ६८ ॥

वरा । वंध्या । द्वे “वांश्चदतिख्यातायाः ।” अवतोका । “वतोकेत्यपि ।” स्वद्रर्भा । द्वे अकस्मात्पतितगर्भायाः । मृतवत्सालवद्गर्भतिमाला । एष भोगभैरुनायं आक्रातासंधिनी । सधागर्भाधानमस्यस्याः संधिनी । एकं । वृषोपगमनाद्गर्भोपघातिनीवेहदित्युच्यते । एकं । तांतस्त्रियां । विहंतिगर्भवे दत्त । वेदद्वयोपगतेतिभागुरि ॥ ६९ ॥ प्रजनेगर्भपहणेकाल्याप्राप्तकालासागौरुपसर्था । एक । बालाचासौगर्भिणीचबालगर्भिणीसाप्रष्ठोही । “प ह्योहीत्यपिपाठः । तत्रपृषादरादित्वान्लोपः ।” एकं । अचंडी । सुकरा । द्वेअकोपनाया । बहुसूतिः । परेष्टुका । द्वेबहुप्रसवायाः ॥ ७० ॥ चिर

वशाबंध्याः वतोकातस्वद्रर्भायसंधिनी ॥ आक्रांताष्टपभेणायवेहद्गर्भोपघातिनी ॥ ६९ ॥

काल्योपसर्थाप्रजनेप्रष्ठोहीबालगर्भिणी ॥ स्यादचंडीतुसुकराबहुसूतिः परेष्टुका ॥ ७० ॥

चिरप्रसूतावष्कर्यणीधेनुः स्यान्नवसूतिका ॥ सुव्रतासुखसंदोद्यापीनोक्षीपीवरस्तनी ॥ ७१ ॥

प्रसूता । वष्कयणी । “वष्कयिणीत्यपि । वष्कयस्त्वेकहायनोवत्सदतिशाकटायनः” । द्वेदीर्घकालेनप्रसूतायाः । धेनुः । नवसूतिका । द्वेनूतनप्रसूतायाः । सुव्रता । सुखसंदोद्या । “सुखसंदोद्येत्यपि” । द्वेसुशीलायाः । “मिसकीनदतिख्यातायाः” । पीनोक्षी । पीवरस्तनी । द्वेस्थूलस्तन्याः ॥ ७१ ॥

द्रोणस्त्रीरा । द्रोणदुःखा । द्वेद्रोणपरिमितदुग्धदात्र्यां । बंधकं आधिसत्रस्थिताऋणशुद्धिपर्यंतत्तमर्णगृहेहोहनाथस्थापितेतियावत् । साधेनुष्या । ए
कं । बंधकं स्याद्विनिमयदतिविश्वः । यावत्पर्येषप्रसूयते सा समासमीनेत्येकं प्रचाक्षर ॥ ७२ ॥ ऊधः । आपीनं । द्वेगोखनस्य । “कांसदतिख्यातस्य ।”
ऊधः सातंछीबं । शिवकं । कीलक । द्वेगवांबंधनार्थं निखानस्य काष्ठस्य । “मेढ्रदतिख्यातस्य” । दाम । संदानं । द्वेबंधनरज्जोः । “दावेदतिख्या
तायाः ।” संदीयतेष्वध्यतेऽनेन संदानं । दामनांतं । स्त्रियांनुदामा । दामनौ । पशुरज्जुः । दामनी । “बंधनीत्यपि पाठः” । द्वे यस्यामेकस्यांबहुमंथियु

द्रोणक्षीराद्रौ णटुग्धधेनुप्याबंधके स्थिता ॥ समांसमीनासायैव प्रतिवर्षप्रसूयते ॥ ७२ ॥

ऊधस्तुल्लीवमापीनंसमौ शिवककीलकौ ॥ नपुंसिदामसंदानं पशुरज्जुस्तुदामनी ॥ ७३ ॥

वैशाखमंथमंथानमंथानोमंथदंडके ॥ कुठरोदंडविष्कंभोमंथनो गर्गरीसमे ॥ ७४ ॥

तायांबहुवोवृषाबध्यते तस्यारज्जोः । “दावणदतिख्यातायाः ।” चरणपाशस्येत्येके ॥ ७३ ॥ वैशाखः । मथः । मंथानः । मंथाः । मंथदंडकः । पंच

मंथनदंडस्य । “द्वीदतिख्यातस्य ।” मथाः । मंथानो । कुठरः । “कुठरदतिपठितुकुटकीदित्ये । वाहुलकादरः ।” दंडविष्कंभः । द्वे यत्र मंथदंडो बध्यते
तस्य स्तंभस्य । “पुस्तकस्वाबदतिख्यातस्य ।” मंथनी । गर्गरी । द्वे मथ्यमानदविपात्रस्य । मथेतस्यामथनी । कलशीत्यपि पाठः ॥ ७४ ॥

उट्टः । क्रमेलकः । मयः । महाङ्गः । चत्वारिउट्टस्य । उट्टस्यशिशु करभदत्येकं । दारवैःकाष्ठमयैः पादबंधनैरुपेताः करभाः शृङ्खलकाः स्युरेकं ॥ ७५ ॥
 अजा । छागी । हे "शेळीदतिख्याताया." शुभः । तुभः । स्तभः । स्तभः । सुभश्चेत्यपि । "अजः । पचकमजस्य । "बोकडदति,
 ख्यातस्य ।" मेट्टः । उरभः । उरणः । ऊर्णयिः । मेघः । दृणिः । एडकः । "सप्तकमेडह एडकादतिख्यातस्य ।" अविरित्यपि । ऊर्णायुरुदतः ॥ ७६ ॥ उ

उट्टेक्रमेलकमयमहाङ्गाः करभः शिशुः ॥ करभाः स्युः शृङ्खलकादारवैः पादबंधनैः ॥ ७५ ॥
 अजा छागी शुभच्छागवस्तच्छगलका अजे ॥ मेहोरश्नोरणीयुमेपट्टणयएडके ॥ ७६ ॥
 उट्टोरश्नाजवंदेस्याट्टेकैरश्नकाजकं ॥ चक्रीवंतस्तुवालेशरासभागर्दभाः खराः ॥ ७७ ॥
 वेदेहकः सार्थवाहो नैगमोवाणिजोवणिक् ॥ पण्याजीवोत्थापणिकः क्रयविक्रयिकश्चसः ॥ ७८ ॥

ट्टाणांदेओट्टकं । उरभ्राणांदेओरभ्रकं । अजानांदेअजकं । क्रमादेकैकं । चक्रीवान् । बालेयः । रासभः । गर्दभः । खरः । पंचगर्दभस्य । "गाढवदति
 स्थातस्य" ॥ ७७ ॥ वेदेहकः । सार्थवाह । नैगमः । निगमोवणिजेपुर्यामितिविश्वः । वाणिजः । वणिक् । पण्याजीवः । आपणिकः । क्रयविक्र
 यिक । अट्टेक्रयविक्रयाम्बावर्तमानस्य । वाणीदतिख्यातस्य । वणिक्स्त्रिया । वणिज्यायापुमान्वाणिजिकेचहरिणांतरदिति विश्वः । वणिजो ॥ ७८

पि कृता । चिक्रयिकः । द्वे वमपात्रादिदत्त्यातन्मूल्यगृहृतः । “विकणारादितिर्यातस्य । विक्रयेण जीवति विक्रयिकः ।” कायिकः । द्वे मूल्येन वनादिगृहृतः । “विक्रतयेणागदतिप्रसिद्धस्य । क्रयेण जीवति क्रयिकः ।” वाणिज्यं । “वाणिज्यमपि । दूतवाणिग्भ्यां चेतियः ।” वाणिज्या । द्वे वाणिजां कर्मणि । “वाणिपणादितिर्याते । वाणिजां कर्मवाणिज्यं ।” मूल्यं । वस्तु । अवकयः । त्रयं विक्रेयवस्तुनां मूल्यस्य । “मोलदतिर्यातस्य” । तस्य यन्मिथ्यलुप्तमिगिनिवन्धः ॥ ७९ ॥ नीवी । “नीवीरित्यपि ।” परिपण । मूलधनं । क्रयविक्रयादिव्यवहारयन्मूलधनं तस्य । भांडवलदति

विक्रेतास्याद्विक्रयिकः कायिकः क्रयिकः सौ ॥ वाणिज्यं तु वाणिज्यास्यान्मूल्यं वस्तुप्यवकयः ॥ ७९ ॥ नीवीपरिपणं । मूलधनं लभोऽधिकं फलं ॥ परिदानं परवर्तते नैमेयनिमयावपि ॥ ८० ॥ पुमानुपनिधिन्यासः प्रतिदानं तदपणं ॥

तस्यानस्य । नीवीशी । परिपण्यते इत्यर्थप्रयुज्यते परिपणः । मूलधनादधिकं निष्पन्नं कालंतरेण सलाभः स्यात् । “एकं । नफादित्यादिर्यातस्य ।” परिदानं । “प्रतिदानमित्यपि ।” परीवर्तः । “परिवर्तदित्यपि ।” नैमेयः । “नैमेयोपि ।” निमयः । “विमय इत्यपि ।” चत्वारि परिवर्तनस्य । “मोचदलादितिप्रसिद्धस्य” मेदूत्रणिदाने । निमानं निमयः ॥ ८० ॥ उपनिधिः । न्यासः । द्वे निक्षेपस्य । “देव, पुरलेखेन्द्रव्यदितिप्रसिद्धस्य” स्यूतैतेषां भेदो नास्ति । तस्यानिक्षेपस्य निक्षेपे भर्पणं प्रतिदानमित्युच्यते । एकं प्रतीपदानं प्रतिदानं ॥

संख्यार्थद्विवद्बुचनेस्तः । संख्यांतरार्थवर्तमानायाविशत्यादिसंख्यायाः द्विवचनेबहुवचनेअपिभवतइत्यर्थः । यथाद्विविंशती । गवांशतानि । “नि
 लोविंशतयइत्यादि । तामुविंशत्यादिपुनवतिपर्यन्ताःस्त्रियां । पंक्तिगिति । पंक्तिदशसंख्यातामारभ्यदशगुणउत्तरंयत्रतादृशंसंख्यानंकमात्शतसहस्रा
 दिस्यात् । पंक्तिदशाक्षरंछदोदशसंख्याबलित्वपिइतिविश्वः । यथादशगुणापंक्तिः शतंस्यात् । शतंदशगुणंसहसंस्यात् । एवमयुतादि । यदाहुः ॥
 एकदशरानसहस्रायुतलक्षप्रयुतकोटयःक्रमशः । अर्बुदमब्जंखर्वनिखर्वमहापद्मशंकवस्तेस्यात् । जलधिश्चांत्यमध्यपरार्द्धमितिवंशगुणोत्तराःसं
 ह्राः । संख्यायाःस्थानानांव्यवहारार्थकृताःपूर्वैरिति ॥ ८४ ॥ यौतवं । हुवयं । पाय्यं । इतित्रयंसमानार्थकं समानमर्थोयस्यतत् । परिमाणवाचक

संख्यार्थद्विवद्बुचनेस्तस्मात्सुचानवतेःस्त्रियः ॥ पंक्तेःशतसहस्रादिकमाद्दशगुणोत्तरं ॥ ८४ ॥
 यौतवंहुवयंपाय्यमितिमानार्थकंत्रयं ॥ मानंतुलांगुलिप्रस्थैर्गुजापंचाद्यमापकः ॥ ८५ ॥

मित्यर्थः । यौतवंओष्ठ्यांतवर्णं । पाय्यंतालव्यसंयुक्तांतं । तन्मानंतुलांगुलिप्रस्थैर्भिद्यते । तुलामानंअंगुलिमानंप्रस्थमानंचेति । त्रिविधमित्यर्थः ।

एतदेवोन्मानप्रमाणपरिमाणशब्देः क्रमेणव्यवृद्धियते । “यदुक्तं । ऊर्ध्वमानंकिलोन्मानंपरिमाणंतुसर्वतः । आयामस्तुप्रमाणंस्यात्संख्याभिन्नानुस

र्वतइति ।” पंचगुजाः आधमापकः शास्त्रीयोमापकःस्यात् । यथाचशास्त्र पंचरूणालोमापइति । एकं । आधेतिविशेषणंद्विरूणलस्यराजतमाष
 स्यव्यारुत्यर्थं । तस्यशास्त्रेप्रायशोव्यवहाराभावात् ॥ ८५ ॥

द्रव्यं । चिन्तं । स्वापतेयं । रिकथं । ऋकथं । धनं । वसु । हिरण्यं । द्रविणं । सुभ्रं । अर्थः । राः । विभवः । त्रयोदशवनस्य । तन्नअर्थादित्रयंपुंसि । राद्वयोर्विभवेस्वर्णेदन्निरुद्धः । राद्यौ । रायः ॥ ९० ॥ कोशः । हिरण्यं । द्वे अपिचटिताघटितयोर्हिमरूपयोः । कोशस्तालव्यानिमृद्धन्यातोवाः । ताभ्याहमरूप्याभ्यां यदन्यत्ताभाविंकतत्कुप्यस्यात् । एक । कुप्यद्वादि । अर्थाद्विरण्यमरूप्यं चकुप्यं तद्वयंकुप्यमकुप्यं चआहतं “मुद्रितंचेत्” रूपं ।

द्रव्यंचिन्तंस्वापतेयंरिक्थमृक्थयंधनंवसु ॥ हिरण्यंद्रविणंद्युममर्थैरविभवाअपि ॥ ९० ॥
 स्यात्कोशश्चहिरण्यंचहेमरूप्यैरुताकृते ॥ ताभ्यांयदन्यत्तत्कुप्यंरूप्यंतद्वयमाहतं ॥ ९१ ॥
 गारुत्मतंमरकतमदमगर्भेहिरिन्मणिः ॥ शोणरत्नंलोहितकःपद्मरागोऽथमौक्तिकं ॥ ९२ ॥

प्यं । “एकनाणेदतिख्यानस्य ।” रूपमाद्वन्यतेऽस्यरूप्यं । रूपदादाहृतदतियन् । रूप्यस्यादाहृतस्वर्णरजंतरजनेपिचेतिविश्वः ॥ ९१ ॥ गारुत्मतं । मरकत । अदमगर्भः । हरिन्मणिः । चत्वारिंशच्चदतिप्रसिद्धस्यमणेः । शोणरत्नं । लोहितकः । पद्मरागः । त्रीणिपद्मरागस्य । “माणीकइतिख्यातस्य” । मौक्तिकं ॥ ९२ ॥

मुक्ता । द्वे 'मोतीदतिप्रसिद्धस्य ।' मुच्यते शक्तिभिर्मौक्तिकं । विद्रुमः । प्रवालः । "द्वे पौवळेदितिव्यातस्य । छविप्रवालं ।" रत्नं । मणिः । द्वे अश्मजातो मरकतादौ मुक्तादिकेऽपि वर्तते । तत्र मणि स्त्रीपुंसयोः । "स्त्रिया ङीपतोऽपि मणी ।" आदिशब्दाद्विद्रुमेषु । रमते स्मिन् रत्नं । कनकं कुलिशं नीलं पद्मरागचमौक्तिकं । एतानि पञ्च रत्नानि रत्नशास्त्रविदो विदुः । सुवर्णरजतं मुक्ता राजावर्तप्रवालक । रत्नपञ्चकमाख्यातं शेषं वस्तु प्रचक्षते इति वा । मुक्ता

मुक्ताथ विद्रुमः पुंसि प्रवालं पुंन्रपुंसकं ॥ रत्नं मणिर्द्वयोश्च मजातो मुक्तादिकेऽपि च ॥ ९३ ॥
 स्वर्णं सुवर्णं कनकं हिरण्यं महारत्नं ॥ तपनीयं शातकुंभं गणैयं भर्मकचूरं ॥ ९४ ॥
 चामीकरं जातरूपं महारजतकांचने ॥ रुक्मं कान्तं स्वरं जांबूनदमष्टापदोऽस्त्रियां ॥ ९५ ॥

फलं हिरण्यं च वैद्र्यं पद्मरागकं ॥ पुष्परागं च गोमेदं नीलं गारुत्मकं तथा । प्रवालमुक्तान्युक्ता निमहारत्नानि च न वेति" ॥ ९३ ॥ स्वर्णाद्येकोनविंशतिः सुवर्णस्य । तत्र हे भर्मणी नीते ॥ ९४ ॥ अष्टापदं छविपुंसयोः । शातकौभमिति द्विरूपकोशः । कर्बूरमिति दीर्घमध्यं शब्दरत्नवल्यां । कचूरं । कचूरः स्यात्सुमान् शब्दात्सुवर्णं पुंन्रपुंसकमिति मेदिनी । भर्ममित्यदंतमपि द्विरूपकोशे ॥ ९५ ॥

यदलंकाररूपमुवर्णनं शृंगीकनकमित्येकं । शृंगीतिप्रथमपि । यन्मालाभूषणं कनकशृंगीति । दुर्वर्णादिपञ्चकं रजतस्य । “तत्र खर्जुरज्ज्वलस्त्रोकारमि
ति रामनाथः ।” अविशब्दान्तरकलधौतमित्यपि ॥ ९६ ॥ रीतिः । आरकूटः । द्वे पित्तलस्य ” तत्र रीतिः स्त्रिया । रीतीत्यपि । आरकूटं पुंसि
स्त्रीष्वेच ।” तावकं । शुल्ब । म्लेच्छमुखं । द्यटं । “द्विटमपि ।” वरिटं । उडुबरं । “औडुबरं भवेत्तामेकलावौयज्ञशस्त्रिन इत्यजयः ।” षट्तावस्य ॥ ९७

अलंकारसुवर्णं यच्छृंगीकनकमित्यदः ॥ दुर्वर्णं रजतं रूप्यं खर्जुरं श्वेतमित्यपि ॥ ९६ ॥
रीतिः स्त्रियामारकूटो न स्त्रियामयतावकं ॥ श्रुत्यं म्लेच्छमुखं द्यष्टवरिष्टौडुबराणि च ॥ ९७ ॥
लोहोऽस्त्रीशस्त्रकं तीक्ष्णं पिंडं कालायसायसी ॥ अश्मसारोऽथ मंडूरं सिंहानं मपितन्मले ॥ ९८ ॥

लोहः । शस्त्रकं । तीक्ष्णं । पिंडं । कालायसं । “कृष्णायसमिति रत्नमाला ।” अयः । अश्मसारः । समलोहस्य । “अश्मसारं च शस्त्रकमित्यमरमा
ला ।” मंडूरं । सिंहानं । “सिंहानमित्यपि पाठः । सिंघानमित्यपि ।” द्वे लोहमलस्य लोहकीटद्वेति व्यातस्य । मंडूरं दर्वर्गमध्यं ॥ ९८ ॥

३० सर्वमपि ते जसं सुवर्णरजतादिकं लोहमित्युच्यते । “प्रज्ञायगिलौहमित्यपि” । यद्वासर्वस्वर्णादिते जसं लोहं च स्यात् । “ते जसो विकारस्तैजसं” यदुक्तं । सुवर्णरजतान्धरीतिः क्रांस्त्यन्तथाचपु । सीमं कालायसंचेचमष्टोलोहानि च क्षतदति । अयस्तु विशेषाल्लोहसंज्ञं । अयसो विकारः फालाख्यः कुशी लः । रसः । सूतः । पारदः । “पाग्नः । रसैः पारदः प्रोक्तः पारतोपि निगद्यतदति तारपालः । पारतस्तु मनावपांडुः सूतस्तुरहितो मलात् । पारदस्तु मना

सर्वं च नैजमं लोहं विकारस्त्वयसः कुशी ॥ द्वारः काचोऽथ च पलो रसः
भूतश्च पारदे ॥ ९९ ॥ गवलं माहिपं शृंगमभ्रकं गिरिजामले ॥

कुरीतः सर्वं तु ल्यगुणाः स्मृता इति शब्दार्णवः” । चत्वारि पारदस्य । “पारादिति ख्यातस्य” ॥ ९९ ॥ यन्माहिषं शृंगंतद्रवलमित्येकं । पारदो हि प्रायेण ग वलं निचाप्यन्तेत नतदभिधानं । अभ्रकं । गिरिजामलं । द्वे “अभ्रकदिति ख्यातस्य” । “अभ्रस्य प्रतिकृतिरभ्रकं । गिरिजं । अमलमितिकश्चित् । तन्मते व्रीणि । “गिरिजं गिरिजाबीजममलंगवलब्जमिति वाचस्पतिः”

स्रोतोऽजनं । स्रोतोऽजनं । कापोऽजनं । यामुने । चत्वारिंशोऽवीराजनस्य । “सुरमादितिख्यातस्य ।” घमुनास्रोतसोऽजातमंजनं स्रोतोऽजनं । सुवीरदेशे भवं
स्रोतोऽजनं । धन्वंतरिस्तु । अंजनं मेचकं कृष्णसोवीरस्यासुवीरजं । कापोतकं यामुनचस्रोतोऽजनमुदाहृतमिति ॥ १०० ॥ तुल्यांजनं । शिखिग्रीवं ।
बितुन्नकं । मयूरकं । कर्परी । पञ्चतुल्यांजनस्य । भोरचूददितिख्यातस्य । तुल्यक्षिरोगान्तुल्यं । तुल्यचतदंजनं च । दार्विकादारुहरिद्रा तत्काशोद्भू

स्रोतोऽजनं तु सौवीरं कापोनां जनयामुने ॥ १०० ॥ तुल्यांजनं शिखिग्रीवं बितुन्नकमयूरकं ॥
कर्परीर्दार्विकाकायोद्भवं तुल्यं रसांजनं ॥ १०१ ॥ रसगर्भताक्ष्यशैलंगंधाश्मनितुंगंधिकः ॥
सौगंधिकश्च द्रुप्याकुलात्यौतुकुलत्थिका ॥ १०२ ॥

ब । तस्याः काथे “समभागेन अजादुग्देन” संस्कृतं तुल्यं तुल्यांजनं रसांजनं नादिसंज्ञं स्यात् । “दार्विकेत्यपि ।” रसांजनं ॥ १०१ ॥ रसगर्भं । ताक्ष्यं
शैलं । त्रीणि । केचिन्तुल्यं रसांजनमिति समस्तं पठेत् । गंधाद्रमा । गंधिकः । “गंधकइत्यपि ।” सौगंधिकः । त्रीणि गंधस्य । चक्षुष्या । कुलात्ती ।
कुलत्थिका । त्रयं । “तुल्यविशेषस्य निष्ठासुरमादितिख्यातस्य ।” चक्षुष्येहिता चक्षुष्या । कुलेतिष्ठति नित्यं निष्ठासुरमादिति कुलत्थिका ॥ १०२ ॥

रीतिपुष्पं । पुष्पकेतु । पुष्पकं । “वैष्णवकमित्यपि” कुसुमांजनं । चत्वारिसंतमपिचलादुत्पन्नस्य” जलाचैफूलइतिख्यातस्य ।” पुष्पकेतु । उदंतं
 स्त्रीबे । पिंजरं । पीतनं । तालं । आलं । “अलं । हरितालमलंतालवर्णकंनटभूषणमितिमाधवः ।” हरितालकं । पंचहरितालस्य ॥ १०३ ॥ गैरेयं । अ
 र्थं । गिरिजं । अद्मजं । शिलाजतु । पंचशिलाजतुनः । “शिलाजितइतिख्यातस्य” । अर्थात्तरसायनार्थंभिरर्थं । शिलायांस्त्रबल्लाक्षाकृतिंत्वाच्छि
 लाजतु । बोलः । गंधरसः । “रसगंधइतिस्वामी । राजदंतादित्वात् ।” प्राणः । पिडः । गोपरस । पंचगंधरसस्य । “रक्त्याबोळइतिख्यातस्य” । गोपः । रसश्चेति

रीतिपुष्पं पुष्पकेतु पुष्पकं कुसुमांजनं ॥ पिंजरपीतनं तालमलं च हरितालके ॥ १०३ ॥
 गैरेयमर्थं गिरिजमद्मजं च शिलाजतु ॥ बोलगंधरसप्राणपिडगोपरसाः समाः ॥ १०४ ॥

डिंडीरोऽब्धिकफः फेनः सिंदूरनागसंभवं ॥ नागसीसकयोगेष्ठं वप्राणित्रपुपिच्छं ॥ १०५ ॥

पृथगपि । अत्रगोसइतिमुकुटः । गांजलंस्थिति । घातकर्मणि । गोपइतिस्वामी । गधप्रचानोरसोस्यगंधरसः ॥ १०४ ॥ डिंडीरः । “डिंडीरइत्यपि” हिंडिरइति
 शब्दरत्नावल्यां । अब्धिकफः । फेनः । त्रयं । सागरमलाख्यस्य । समुद्रेफेनस्य । सिंदूर । नागसंभवं । द्वे । सिंदूरइतिख्यातस्य । “नागासीसांसांभवोऽस्यना
 गसंभवं । नागं । सीसकं । योगेष्ठं । वप्रे । “वर्द्धमितिमुकुटः । द्युवर्द्धने । दधिवपिभ्यांरन्” । चत्वारिसीसस्य । “शिशोइतिख्यातस्य” । त्रयं । सिं-

रंगं । बंधं । चत्वारिंशे । “कथिलइतिव्याते ।” पिचुः । तूलः । द्वे कार्पासस्य । कर्मलोत्तरं । कुलुभं । वह्निशिखं । महारजनं । चत्वारिकुसुंभ-
स्य । रज्यते बभ्राद्येनेरजनं । महश्चतद्रजनचमहारजनं ॥ १०६ ॥ मेपकंबलः । ऊर्णायुः । द्वे कंबलस्य । ऊर्णायुः । ऊर्णयुः । ऊर्णयुः । शश-
लोच । द्वे शशलोचः । मधु । क्षौद्रं । माक्षिक । त्रीणिमधुर्नः । आदिनाभ्रमरपौत्तिकादिग्रहणं । मधुच्छिदं । सिक्कयकं । द्वे “मेणइतिव्यातस्य” ।

रंगवंगेअथपिचुस्तूलोऽथकमलोत्तरं ॥ स्यात्कुसुंभवह्निशिखंमहारजनमित्यपि ॥ १०६ ॥
मेपकंबलऊर्णायुःशशोर्णशशलोमनि ॥ मधुक्षौद्रंमाक्षिकादिमधुच्छिद्रंनुसिक्कयकं ॥ १०७
मनःशिलामनोगुप्तामनोवहानागजिब्हिका ॥ नैपालीकुनटीगोलायवक्षारोयवाग्रजः ॥ १०८ ॥

मधुनाउच्छिद्यतेमधुच्छिदं ॥ १०७ ॥ मनःशिला । “मनःशिलइतिद्विरूपकोश ।” मनोगुप्ता । मनोवह । नागजिब्हिका । चत्वारिंशेनःशिला-
याः । “मनःशब्दवाच्याशिलामनःशिला ।” नैपाली । कुनटी । गोला । त्रीणिनेपालदेशोद्भवायांमनःशिलायां । सतैकार्थादित्येके । यवक्षारः ।
यवाग्रजः ॥ १०८ ॥

पाक्यः । त्रीणिदधयवाङ्कुरेभ्योजायमानस्यक्षारभेदस्य । “जवखारदतिख्यातस्य । सर्जिकाक्षारः । सृजिकाक्षारदतिराभनाथः । कापौतः । सुखव
चक्रः । त्रीणिक्षारभेदस्य । “सजीखारदतिख्यातस्य ” । सर्जिकादग्वाक्षार्थनियःससर्जिकाक्षारः । सौवर्चक । रुचकं । द्वेक्षारभेदस्य । “संचळखार
दतिख्यातस्य” । प्रागुक्तमपि क्षारप्रसगात्पुनरुक्तं । पंचापिसर्जिकाक्षारस्येतिसुभूत्यादयः । त्वकूक्षीरी । वंशरोचना । “वंशलोचनेतिहमचंद्रः” । द्वे

पाक्योथसंज्ञिकाद्वारःकार्पातःसुखवर्चकः॥ सौवर्चकंस्याद्रुचकंत्वक्दोरीवंशरीचन॥ १०९॥
शिग्रुजंश्चेतमरिचंमोरंरुमूलमैदवं॥ ग्रंथिकं पिपलीमूलं चटिकाशिरडृत्यपि॥ ११०॥

पुनरन्यस्यौपधिविशेषस्य “वंशलोचनइतिख्यातस्य” । त्वक्क्षीरीवराजाशुभावंशक्षीरीचवैणवोक्तिकोशांतर ॥ १०९ ॥ शिमुज । श्वेतमरिचं । द्वेसौभाजनबीजस्य “ । शेदग्याचेर्वीइतिख्यातस्य ” । दधुसवंधिमूलकंभोटंस्यात् । एकं । “ दधुमूलस्य ” । मंथिकं । पिप्पलीमूल । चटिकाशिरः । “ चटकाशिरदतिहेमचंद्रः । चटकाशिरद्व । चटका । शिरः । इतिपृथगपि । शिरोनापिप्पलीमूलइतिमेदिनी ” । त्रयपिप्पलीमूलस्य । “ पिप्पलीमूलइतिख्यातस्य ” ॥ ११० ॥

गोलोमी । भूतकेशः । द्वे " जटामांसीदतिप्रसिद्धायाः " । गोरिवलोमान्यस्यासागोलोमी । पत्रांगं । रक्तचंदनं । द्वेरक्तचंदनसदृशस्पर्शरक्तसारस्य ।
 " कृष्णशिसवः पतंगदतिचक्ष्मातस्य । पत्राण्यमेऽस्यपत्रांगं । " त्रिकटु । द्र्युषणमिति द्विरुपकोशः । " व्योष । त्रीणिशुंठपिप्पलीमरीचाना
 समानादस्य । त्रिकला । " तृफला । तृफलात्रिकलाचेतित्रिकाशेषः । " फलत्रिकं । द्वेहरीतक्यामलकविभीतकफलानां स माह्वारस्य ॥ १११ ॥
 ॥ इतिवैश्यवर्गः ॥ शूद्रः । अवरवर्णः । दण्डः । जयन्यजः । चंडालो ब्राह्मण्यां शूद्राज्जातस्तमभिव्याप्यवक्ष्यमाणा अंबष्ठकरणाद

गोलोमी भूतकेशो नापत्रांगं रक्तचंदनं ॥ त्रिकटुद्र्युषणं व्योपं त्रिफला तु फलत्रिकं ॥ १११ ॥ इतिवैश्यवर्गः ॥
 अयश्शूद्रवर्गः ॥ ॥ शूद्राश्चावरवर्णाश्च दण्डाश्च जयन्यजाः ॥ आचंडालास्तु संकीर्णा अंबष्ठकरणादयः ॥ १॥
 शूद्राविशोऽस्तु करणोऽवष्टो वैश्याद्विजन्मनोः ॥ शूद्रास्तत्रिययोरुन्नो मागधः क्षत्रियाविशोः ॥ २ ॥

यः । " आदिना उपादयः । " संकीर्णाः । प्रतिलोमानुलोमजत्वान्मिश्राः । एकं ॥ १ ॥ शूद्राश्च जातिरंगनाचिद्वैश्यः तयोः सुत इति वक्ष्यमाणेनान्वयः सुक
 रणदत्येकं । सनुलेखनवृत्तिः । वैश्यायां ब्राह्मणाज्जातः सुतोऽबष्ठः । सतुचिकित्सावृत्तिः । शूद्रायां क्षत्रियाज्जातः उग्रः । सतुशस्त्रवृत्तिः । क्षत्रियाया वै
 श्याज्जातो मागधः । सतुराजादिस्तुतिपाठवृत्तिः । एकैक ॥ २ ॥

अर्यावैरया । वैश्यायां क्षत्रियाज्जातो माहिपः । अस्य ज्योतिषं शाकुनं शाखं च स्वरशाखं च जीविका । अर्यां क्षत्रियात्स्यां शूद्राज्जातः क्षत्ता । तस्य वृत्तिः पार्षिकादिः । क्षत्तागौ । ब्राह्मण्याक्षत्रियाज्जातः भूतद्व्युच्यते । तस्य गजवधनमश्वानां वाहनं कर्मसारथेरित्यादिर्जीविका । तस्यां ब्राह्मण्यां वैश्याज्जातो यो माहिष्यद्वैश्याक्षत्रिययोः जाताज्जातो रथकारः स्यात् । अस्य वर्तनं तु । रथकर्मधनादिभिः । ब्राह्मण्यां वृषलेन शूद्रेण यउत्पादितः स चंडालः स्यात् । “चां

माहिपोर्याक्षत्रिययोः क्षत्तार्यां शूद्रयोः सुतः ॥ ब्राह्मण्यां क्षत्रियात्सूतस्तस्य वैदेहको विशः ॥ ३ ॥

रथकारस्तु माहिष्यात्करणायस्य संभवः ॥ स्याच्चंडालस्तु जनितो ब्राह्मण्यां वृषलेन यः ॥ ४ ॥

कारुः शिल्पोसंहतैस्ते द्वयोः श्रेणिः सजानिभिः ॥ कुलैकः स्यात्कुलश्रेष्ठी मालाकारस्तु मालिकः ॥ ५ ॥

बालद्व्यपि । “नृत्तचैर्लेनियमांसेः श्मशानेतस्य जीविनमित्येकैकं ॥ ४ ॥ कारुः । शिल्पी । द्वे चित्रकारादेः । शिल्पंकलासां स्वस्य शिल्पी । “तक्षाच सखीपुंसलिङ्गः । एकं । कुलकः । “कुलिकः । कुलिको नागभेदे स्याद्भुभेदे कुलसत्तम इति मेदिनी” कुलश्रेष्ठी । द्वे शिल्पिकुलप्रधानस्य । शिल्पिभे बानाह । मालाकारः । मालिकः । द्वे “माळीद्विति प्रसिद्धस्य ।” पुष्पमालापण्यमस्य मालिकः ॥ ५ ॥

कुंभकारः । कुलालः । “द्वे कुंभकारदितिव्यातस्य ।” पलंगः । लेपकः । द्वे गृहादौलेपकारस्य । “गंवडीदत्यादिव्यातस्य ।” तंतुवायः । “तंत्र
वायः । तंत्रवायः । तंत्रवापदतिओष्ठ्यातोपि ।” कुविदः । “कुपिदइत्यपि । कुपक्रोदे ।” द्वे पटानां निर्मातरि । “कोठीइतिख्याते” तंतुनवायः । सौचि
कः । द्वे कचुक्यदेर्निर्मातरि । “शिपीइतिख्याते ।” सूत्र्यावानं शिल्पमस्य सौचिकः ॥ ६ ॥ रंगाजीवः । चित्रकरः । द्वे “चितारी. रंगरीइत्यादिव्यातस्य ।”
रंगं ध्वेतपोतरक्तादिकमाजीवति रंगाजीवः । शस्त्रमार्जः । असिधावकः । द्वे शस्त्रघर्षणोपजीविनः । “शिकलगारदितिव्यातस्य ।” पादूकृत् । चर्म

कुंभकारः कुलालः स्यात्पलंगं डस्तुलेपकः ॥ तंतुवायः कुविदः स्यात्तन्त्रवायस्तु सौचिकः ॥ ६ ॥

रंगाजीवश्चित्रकरः शस्त्रमार्जोऽसिधावकः ॥ पादूकृच्चर्मकारः स्याद्व्योकारो लोहकारकः ॥ ७ ॥

नाडौयमः स्वर्णकारः कलादोरुक्मकारकः ॥ स्याच्छांखिकः कांवविकः शौल्विकस्तान्त्रकुट्टकः ॥ ८ ॥

कारः । द्वे “वाभारइतिख्यातस्य” पादू. पादघ्राणिकरोति पादूकृत्तात । व्योकारः । लोहकारकः । द्वे “लोहारदितिव्यातस्य । व्योइत्यंब्यं यलोहबीजवा
चीति श्रीभोजः” ॥ ७ ॥ नाडौयमः । स्वर्णकारः । कलादः । रुक्मकारकः । चत्वारिस्वर्णकारस्य । “सोनारदितिव्यातस्य” । शांखिकः । कांवविकः । द्वे शंखव
ल्यादेः कर्तारि । कंकणकार “कासार” इतिख्याते । शौल्विकः । तान्त्रकुट्टकः । “ताबटदितिव्यातस्य” शुल्बंताम्रतद्वटनं शिल्पमस्य शौल्विकः ॥ ८ ॥

तक्षा । वर्द्धकिः । त्वष्टा । रथकारः । काष्ठतद् । पंच वर्द्धके । “सुतारदतिख्यातस्य” । वर्द्धयति छिनत्तिकांश्च वर्द्धकिः । तक्षाणो । त्वष्टारौ । काष्ठतक्षो
 तितनूरुरेतिकावतद् । काष्ठतक्षो । ग्रामाधीनोयस्तक्षासपामतक्षदत्येकं । “गावचासुतारदतिख्यातस्य” । ग्रामकौटाभ्यांचतक्षणदतिटच् । अनधीन
 कः । स्वाधीनोयस्तक्षासकौटतक्षः स्यात् । एकं १ ॥ क्षुरो । मुंडो । निपातः । अंतावसायी । पंच । नापितस्य । “नाहात्रीदतिख्यातस्य”
 निर्णेजकः । रजकः । द्वे वस्त्राणां यावकस्य । “परोटदतिख्यातस्य” । शौद्धिकः । मंडहारकः । द्वे सुराजीविनः । “कलालदतिख्यातस्य” । शुंडासुरासा

तस्यानुवर्द्धकिस्त्वष्टारथकारस्तुकाष्ठतद् ॥ ग्रामाधीनोग्रामतक्षःकौटतक्षोऽनधीनकः ॥ ९ ॥ क्षुरीमुंडीदि
 वाकीर्तिनापितावसायिनः ॥ निर्णेजकः स्याद्रजकः शौद्धिको मंडहारकः ॥ १० ॥ जाबालः स्यादजाजी
 वोदेवाजीवस्तुदेवलः ॥ स्यान्मायाशांबरीमायाकारस्तुप्रतिहारकः ॥ ११ ॥

अजाजीवः । द्वे अजापालस्य । “मंडपाक. मंडक्या. धनगरदतिख्यातस्य” । देवाजीवः । “देवाजीवीत्यपि” देवलः । द्वे देवसेवोपजीविनः । “गुरव.
 देवळीदतिख्यातस्य । देवलक्षणयातस्वलातीतिदेवलः” । माया । शांबरी । द्वे इंद्रजालस्य । “गारुडदतिख्यातस्य” शंबराख्यस्यासुरस्येयं शां
 बरी । मायाकारः । प्रतिहारकः । “प्रातिहारकदत्यपि । द्वे मायाविनः । गारुडीतिख्यातस्य” । प्रतिहारोव्याजः प्रयोजनमस्य । सतथा ॥ ११ ॥

शैलाली । शैलूयः । जायाजीवः । कृशाश्वी । भरतः । “भारतइत्यपि । कृशाश्वेनचयत्थात्किनटसूत्रमधायत । रगावताराशूलूपानटाभरतभारताव
तिवाचस्पतिः ।” नटः । पदंनटेषु । “नटवाडतिख्यातेषु ।” नटतिनृत्यतिनटः । चारण । कुशीलवः । द्वे कथकानाननटविशेषाणां । “कुत्सितंशी
लमस्यस्यकुशीलवः” ॥ १२ ॥ मारुगिकाः । मौरविकाः । द्वे मृदगवादनकुशलानां । “मृदंगी पखवाजीइतिख्यातानां ।” पाणिवादाः । पाणि
घाः । द्वे येपाणिनिलेनेवपाण्यंतरेमृदगादिष्वनिमनुकुर्वन्तितेषां । “हाताचेतालधारीइतिख्यातानां ।” वेणुधमाः । वेणविकाः । द्वे वेणुनादिना । ‘पवे

शैलालिनस्तुशैलूपाजायाजीवाःकृशाश्विनः ॥ भरताइत्यपिनटाश्रयास्तुकुशीलवाः ॥ १२ ॥
मारुगिकामौरविकाःपाणिवादास्तुपाणिघाः ॥ वेणुधमाःस्युर्वैणविकावीणावादास्तुवैणिकाः ॥ १३ ॥
जीर्वान्तकःशाकुनिकोद्वैवागुरिकजालिकौ ॥

करीइतिख्यातानां ।” वेणुधमाआदंतः सोमपावत् । वीणावादाः । वेणिकाः । द्वे वीणावादनंशिल्पमेषां । “विणेकरीइतिख्यातानां” ॥ १३ ॥ जी
वातकः । “जीवंतिकइत्यपि ।” शाकुनिकः । द्वे पक्षिणाहंतरि । “पक्ष्याचापारीइतिख्याते ।” वागुरिकः । जालिकः । द्वे जालिनमृगान्बध्नतः ।
वागुरामृगबंधनी तथाचरतिवागुरिकः ॥

वैतंसिकः । कौटिकः । मांसिकः । त्रयं यो मांसविक्रयेण जीवति तस्य । “खाटकीदिति ख्यातस्य । वितंसेन मृगपक्ष्यादिवंधनोपायेन चरति त्रैतंसिकः । मांसं पृथगनस्य मांसिकः” ॥ १४ ॥ भृतकः । भृतिभुक् । कर्मकरः । चत्वारि वेतनोपजीविनः । “चाकर मज्जूदति प्रसिद्धस्य ।” भृतिवैतनं । भृतिवैतनं भुंक्ते भृतिभुक् । वार्ताविहः । वैवधिकः । “विवधिक इत्यपि ।” द्वे वार्तायावाहके । “कावह्यादिति ख्याते ।” विवधः पर्याहारः । तं वहति वैवधिकः । भारवाहः । भारिकः । “द्वे ओझे करीदिति ख्यातस्य । भारोति नांतोप्यन्यत्र” ॥ १५ ॥ विवर्णः । पामरः । नीचः । प्राकृतः । पृथ

वैतंसिकः कौटिकश्च मांसिकश्च समन्त्रयं ॥ १४ ॥ भृतको भृतिभुक् कर्मकरो वैतनिको पिसः ॥ वार्ताविहो वैवधिको भारवाहस्तु भारिकः ॥ १५ ॥ विवर्णः पामरो नीचः प्राकृतश्च पृथक् जनः ॥ निहीनोपसंदोजात्मः क्षुल्लकश्चेतरश्च सः ॥ १६ ॥ भृत्यदासे रदासे यदासं गोप्यकचेटकाः ॥ नियोज्यकिंकरप्रेष्यभुजिष्यपरिचारकाः ॥ १७ ॥

क्जनः । निहीनः । अपसदः । “अपरोददति भरतमालार्या ।” जाल्मः । क्षुल्लकः । “क्षुल्लकस्त्रिपुनीचेत्यडतिरभसः ।” उतरः । दशनीचस्य ॥ १६ ॥ भृत्यः । दासेरः । दासेयः । दासः । “दाशदतितालव्यां तोपि ।” गोप्यकः । चेटकः । “चेटक इत्यपि” । नियोज्यः । किंकरः । प्रेष्यः । “प्रेष्य इत्यपि ।” भुजिष्यः । परिचारकः । एकादशदासस्य । प्रेष्यः प्रादूहोदिति वृद्धिः ॥ १७ ॥

[illegible]

पराचितपरिस्कंदपरजातपरैधिनाः ॥ मंदस्तुंदपरिभृजआलस्यःशोतर्कोऽलसोनुष्णः ॥ १८ ॥
दक्षेनुचनुरपेशलपदवःसूथानउष्णश्च ॥ चंडालपुवमातंगदिवाकीर्तिजनंगमाः ॥ १९ ॥
निपादश्चर्पचर्वेनेवासिचांडालपुक्कसाः ॥ भेदाःकिरातशबरपुलिदाम्लेउजातयः ॥ २० ॥

निपादश्चपचावनवासचाडालपुक्कसाः ॥ मदाः ॥ १५२ ॥
शलः । पदुः । सुत्यानः । उणाः । पदूक्षस्य । “उणत्वंशीघ्रकारित्वमस्यास्तीत्युणाः ।” चडालः । दुवः । मातंगः । दिवाकीर्तिः । जनंगमः । “अ
लंगमदत्यपि” ॥ १९ ॥ निपादः । श्वपचः । “श्वपाकदत्यपि” अतैवासी । चाडालः । पुक्कसः । “पुक्कसः श्वपचेऽघमइति मेदिनी” दवाचाडालस्य ।
अत्रावातरभेदोस्ति किंचित्सोनादृतः । किरातादयस्त्रयो म्लेच्छजातयश्चंडालानां भेदाः । किरातिशरायुकिरातः । अरण्यचरापते । “पुलिंव. कथ्यते
म्लेच्छेपुलिंदोपि निगद्यतदतितारपालः” ॥ २० ॥

ध्यायः । मृगप्रधाजीनः । मृगयुः । लुब्धकः । चत्वारिध्यायस्य । विव्यतिमृगान्व्याधः । कौलेयकः । सारमेयः । कुक्कुरः । “कुक्कुर इत्यनादिकोशः । कुक्कुर इति गजमुकुटः ।” मृगदशकः ॥ २१ ॥ शुनकः । भपकः । श्वा । सप्तशुनकस्य । श्वानौ । “कुक्कुर म्नुशुनिः श्वानः कपिलो मूलः शुन इति वाचस्पतिः ।” योगितः प्रायोगेण उन्मत्तत्वं प्रापितः श्वा अलर्कः स्यात् । “अलर्क इति मुकुटः ।” एकं । यो मृगया कुशलः श्वासविश्वकट्टुरित्येकं । ‘पारवीकु

व्याधो मृगवधाजीवो मृगयुर्लुब्धकोपिसः ॥ कौलेयकः सारमेयः कुक्कुरो मृगदशकः ॥ २१ ॥
 शुनको भपकः श्वा स्यादलर्कस्तनयौ गितः ॥ श्वा विश्वकट्टु मृगया कुशलः सरमाशुनी ॥ २२ ॥
 विटचरः सूकरो ग्राभ्यो वर्क रस्तरुणः पशुः ॥ आच्छोदनं मृगव्यं स्यादाखेटो मृगयास्त्रियां ॥ २३ ॥

त्रादितिख्यातस्य । विश्वकंदते । कदिआच्छोने” शुनी सरमास्यात् । एकं । सरमादेव शुनी । सामान्याभिधानंतूपचारान् ॥ २२ ॥ योषाम्यः सूकरः स विटचरः स्यात् । एकं । “गायडुकर इति ख्यातस्य । यस्तरुणः पशुरजाडिः सर्वकरः । एकं । वकरा इत्यादि ख्यातस्य तरुणपशुमात्रस्य ।” आच्छोद न । मृगव्य । आखेटः । मृगया । चत्वारिषाषर्द्धः । “शिकारी इति ख्यातायाः । मृगयास्त्रिया” ॥ २३ ॥

लुब्धयोगालुब्धकमंबंधादक्षिणारुर्दक्षिणेपार्श्वेऽरुर्द्वर्णमन्यसकुरंगकोदक्षिणेर्मास्यात् । एकं । “पचाद्यच्चिचोरदत्यपि” एका
 गारिकः । स्तेनः । दस्युः । तस्करः । मोपकः ॥ २४ ॥ प्रतिरोधिः । परास्कंदिः । पाटच्चरः । “पाटच्चरइत्यपि” । चोरजीर्णपटयोः पटच्चरइतिनामानुशा
 सनं” । मलिम्बुचः । दशचोरस्य । चौरिका । “चौरिकेत्यपि” । स्तेन्य । स्तेयं । स्तेयं स्तेन्यं च चौर्येऽस्याच्चौरिका चौरिके स्त्रियाभिनिवाचस्यतिः” ।

दक्षिणारुर्लुब्धयोगादक्षिणेर्माकुरंगकः ॥ चौरिकागारिकस्तेनदस्युतस्करमोपकाः ॥ २४ ॥
 प्रतिरोधिपरास्कंदिपाटच्चरमलिम्बुचाः ॥ चौरिकासैन्यचौर्येचस्तेयंलोम्ब्रंतुतद्धने ॥ २५ ॥
 वीतंसस्तूपकरणंबंधनेमृगपक्षिणां ॥ उन्माथः कूटयंत्रस्याद्वागुरामृगमृगबंधनी ॥ २६ ॥

चौर्य । त्रीणिस्तेयस्य । चौरस्यभावः चौरिका । चौर्यबंधनं लोम्ब्रं स्यात् । ‘लोत्रं । लोत्रमश्रुणिचोरितइतिविश्वः । लोत्रमितिजटाधरः । एकं ॥ २५ ॥
 मृगपक्षिणांबंधनमिति तं यदुपकरणं पाशजालादि सवीतंसदत्येकं । “वितंसदत्येकं” उन्माथः । कूटयंत्रं । द्वेमृगपक्षिबंधनार्थं छलेन यद्यंत्रं निवेश्य
 तेतत्र । “सांपळाइतिख्याते” । वागुरा । मृगबंधनी । द्वेजालीकृतरज्जुविशेषे । “मृगांचिजाळेंइतिख्याते” ॥ २६ ॥

शुल्वं । “ शुल्वेत्यपि । ङीपतापि ” वराटकं । रज्जुः । वटी । गुणः । पंच रज्जोः । “ भुवदोरी चण्डादतिव्यातायाः । ” तत्रवराटकोस्त्रियां । रज्जुः स्त्रियां । वटीत्रिपु । रज्जुःशुल्वावराटोनेतिरत्नकोशः । “ शुष्यं वटाकरदतिस्त्रामिपाठः । ” प्रहेःकूपासलिलमध्ववाहनेयेनतस्मिन्ग्रन्थे । “ राहाट्, लाटदतिव्याते । ” उद्धाटनंघटीयंत्रचेतिद्वयमित्यर्थः ॥ ३७ ॥ वेमा । “ वेमदत्यपि ” । वायददः । “ वापदंडदत्योष्ठयमध्योपि ” । द्ववस्त्रव्यूतिदंड

शुल्वं वराटं कंस्त्रीतुरज्जुःस्त्रिपुवटीगुणः ॥ उद्धाटनं घटीयंत्रं सलिलोद्वाहनं प्रहेः ॥ ३७ ॥
पुंसि सेवेमावायदंडः सूत्राणि नरितंतवः ॥ वाणिर्व्यूतिः स्त्रियौ तुल्येषु संलेप्यादिकर्मणि ॥ ३८ ॥

स्य । “ कोष्ठ्याचैर्घोटदतिव्यातस्य ” । वयतितंतूनेनेवेमा । वेमानौ । ऊयतेइतिवायः । वानं तदर्थोवायदंडः । तालंब्यमध्यः । सूत्राणि । तंतवः । द्वे “ सूत्रदतिव्यातस्य । सूत्रतंतुरितिसमस्तं हारावल्यां ” । तंतुः पुंसि । वाणिः । व्यूतिः । “ व्युतिरिति द्विरूपकोशः । विशिष्टाऊतिर्व्यूतिः । ” द्वे तंतुवा नस्य । “ विण्णैर्दतिव्यातस्य ” । लेप्यं मृदापुत्तलिकादिकरणं । आदिनाकाष्ठपुत्तलिकाकर्मगृह्यते तत्रपुत्तमित्येकं । “ यदुक्तं । मृदावादारुणावाथव सेणाप्यथचर्मणा । लोहरत्नेः कुनंवापिपुत्तमित्यभिधीयतइति ” ॥ ३८ ॥

यस्य दंतादिभिः कृतापुत्रिकापाचालिकास्यात् । "पंचालिकेत्यपि" । पंचभिर्वर्णैरल्यते भूप्यते । घञ् । एक । बाहुली इति ख्यातस्य । पुत्र इवेति कन् ।
 दंतो गजदंतः । आदिना चर्मलेस्यादिपहणं । जनुलाक्षा तद्विकारो जनुपुं । अण् । अणुजनुनोऽष्टु ॥ २९ ॥ पिठकः । पेठ
 कः । पेठा । "पेठेति मुकुटः ।" पीठेति स्वामी । मंजूया । चत्वारिंशत्तालंकारादिस्थापनार्थकृतायामंजूयायाः । "पेठो इति ख्यातायाः ।" आपो
 पेठारि कायापरोमहत्यामित्यस्वामी । विहंगिका । भार्याष्टिः । द्वेशिक्याधारलुगुहस्य । "खुंटी इत्यादि ख्यातस्य" । इयभारोद्वाहनार्थं चतुर्वहिकेति

पांचालिकापुत्रिकास्याहखदंतादिभिः कृता ॥ जनुत्रपुविकारितुजानुपंचापुपंचिपु ॥ २९ ॥
 पिठकः पेठकः पेटां मंजूपाथविहंगिका ॥ भारयष्टिस्तदालंविशिक्यंकाचोथपाठुका ॥ ३० ॥
 पादूरुपानस्त्रोसैवानुपदीनापदायता ॥

सभ्या । शिक्याभारस्कधप्राहयोर्लुगुहडिति द्विविधाः । विहंगमेत्यपि पाठः । तस्याभारयष्ट्यामालंवेततस्तदालं विशिक्यकाच स्यात् । काचः शिक्येयम
 णेनेत्ररोगभेदे मृदं तदिति विश्वः । द्वे आलबमानस्यरज्जुपंजरस्य । "शिक इति ख्यातस्य" पाठुका ॥ ३० ॥ पादूः । उपानत् । त्रयमपि स्त्रिया पादत्राण
 स्य । "जोडा इति ख्यातस्य" सैवोपानत्पदायता पादायामेन बद्धा अनुपदीना । एक । "बाहाण इति ख्यातस्य" ॥

नभी । वधू । वरत्रा । त्रयं चर्ममय्यरज्ज्वाः । “वाधीतिख्यातायाः” अथादेस्ताडनीरज्जुः कशास्यान् । एकं । “जेरवंदतिख्यातस्य । आदिनाउट्टु
गर्दभचोरादिग्रहः” ॥ ३१ ॥ चांडालिका । “चंडालिकेत्यपि । “चंडालीतिपृथगपि । “चंडालवल्ली । त्रये
किनरीतिख्याताया अंत्यजवीणायाः । नाराची । एषणिका । द्वे त्वर्णकारणानाराचाकृतियालीहशलाकातत्र । “कांडा. तराजूइतिख्याते ।” शा
णः । निरुपः । कपः । त्रीणि त्वर्णादियत्रयवर्णेन परीक्ष्यते तस्याः शलाकायाः । “कसोटी. निसाणा इत्यादिख्यातायाः” ॥ ३२ ॥ ब्रश्वनः । पत्रपरशुः ।

नभीवधोवरत्रास्यादश्वादेस्ताडनीकरा ॥ ३१ ॥ चांडालिकतुकंडोलवीणाचंडालवल्ली ॥ नाराचीस्यादेपणिका
शाणस्तुनिरुपःकपः ॥ ३२ ॥ ब्रश्वनःपत्रपरशुरीपिकतूलिकासमेतैजसावर्तनीमूपाभस्त्राचर्मप्रसेविका ॥ ३३ ॥

द्वे त्वर्णादिछेदनार्यस्य परशोः । “कानमइतिख्यातस्य” इपिका । “इपिका । इपीका इत्यपि” । तूलिका । द्वेशलाकाभेदस्य । “सळइइतिख्यातस्य” ।
तेजसं आवर्त्यते यस्य स तेजसावर्तनी । त्वर्णादिपाकार्थः पात्रविशेषः मूपास्यात् “मसइतिख्याता । मूपा । मूपी । मूपा । मूपात्वावर्तनी मूपीति शब्दाणां
वः । मूप्तेय इत्यस्माद्विदाद्यङिह्रस्वादिरपि । जह्रस्वामुपमूपी । “एक । भस्त्रा । चर्मप्रसेवक इत्यपि । “चर्मप्रसेवक इत्यपि ।” द्वे अभिज्वलनार्थस्य च
भर्मप्रसेवकस्य । “भाताइतिख्यातस्य” ॥ ३३ ॥

आस्फोटनी । " लास्फोटनी । वेधनीतुलास्फोटन्यास्फोटनीत्यपदंशिकेतिवाचस्पतिः । " वेधनिका । द्वेमण्यादेर्वेधोपयुक्तस्यशस्त्रभेदस्य । " सा मतादतिख्यातस्य" । कृपाणि । कर्तरी । द्वेत्स्वर्णपात्रादिविच्छिद्यतेयेनतस्यकान्तदतिख्यातस्य । वक्ष्यादनी । वक्षभेदी । द्वेवक्षभेदनाथस्यशस्त्रभेदस्य । " बांकस. तासणीदतिख्यातस्य" । टंकः । " तंकद्वत्यपि" । पापाणदारण । द्वेपापाणदारणार्थस्यघनभेदस्य । " टाकादितिप्रसिद्धस्य" ॥ ३४ ॥ क्रकचः । करपत्रं । द्वेकाद्यादिविदारणार्थस्येकरवतदतिख्यातस्य । आरा । चर्मत्रभेदिका । द्वेचर्मखंडनार्थस्यशस्त्रभेदस्य । आरीदतिख्यातस्य । सूर्म । " सूर्मिरिति

आस्फोटनीवेधनिकारुपाणीकर्तरीसमे ॥ वक्ष्यादनीवक्षभेदीटंकःपापाणदारणः ॥ ३४ ॥

क्रकचोऽस्त्रोकरपत्रमाराचर्मप्रभेदिका ॥ सूर्मस्यूणायःप्रतिमाशिल्पकर्मकलादिकं ॥ ३५ ॥

प्रतिमानंप्रतिविंबंप्रतिमाप्रतियातनाप्रतिच्छाया॥प्रतिकृतिरचापुंसिप्रतिनिधिरुपमोपमानंस्यत् ॥ ३६ ॥

वा" । स्थूणा । अयःप्रतिमा । त्रयंलोहप्रतिमायाः । कलागीतनृत्यादिकंयत्कर्मतच्छिल्पं । आदिनारथकारादिकर्म ॥ ३५ ॥ प्रतिमानं । प्रतिविंबं । प्रतिमा । प्रतियातना । प्रतिच्छाया । प्रतिकृतिः । अर्चा । प्रतिनिधिः । अष्टौप्रतिमायाः । " प्रतिकृत्यभीयतेऽभेनप्रतिमान । माङ्गमते" । प्रतिनिधिःपुंसि । उपमा । उपमानं । देउपमितकरणस्य । " भवेकर्णेच । येनोपमीयेतयाचोपमितिस्तयोरेतेनामनीद्वत्यर्थः । केचिन्तुपूर्वाच्चितेद्वत्याहुः" ॥ ३६ ॥

समादिसप्तक्रं समांतरस्य । 'सहमानेनवर्ततेसमानमानमस्येतिसमासादयःउत्तरपदेस्थिताःसदृशपर्यायावाच्यलिङ्गाश्चस्युः । यथापितृनिभपुत्रः । नित्यसमासोयं । पित्रासदृशद्व्यर्थः । मातृनिभाकन्यामातुःसदृशीत्यर्थः । आदिनाभूनरूपकल्यादिग्रहः । "यथापितृभूतःपितृरूपःपितृकल्पः"कर्मण्या । विद्या । भृत्या । भृतिः । भर्म । वेतनं ॥ ३८ ॥ भरणं । "भरणेत्यपि ।" भरणं । भू

वाच्यलिङ्गाःसमस्तुल्यःसदृशःसदृक् ॥ साधारणःसमानश्चस्युरुत्तरपदेत्वमी ॥ ३७ ॥ निभसंकाशनीका । "शत्रुनीकाशोपमादयः ॥ कर्मण्यातुविद्याभृत्याभृतयोभर्मवेतनं ॥ ३८ ॥ भरणंभरणंमूल्यंनिर्वेशःपणइत्यपि ॥ सुराहलिप्रियाहालापरिसुहृरूणात्मजा ॥ ३९ ॥ गंधोत्तमाप्रसन्नैराकादंबर्यःपरिसुता ॥ मदिराकश्यमद्येवाप्यवदंशस्तुभक्षणां ॥ ४० ॥

ल्यं । निर्वेशः । पणः । एकादशवेतनस्य । सुरा । हलिप्रिया । हाला । परिसुत । वरुणात्मजा ॥ ३९ ॥ गंधोत्तमा । प्रसन्ना । दरा । कादंबरी । परिसुता । मदिरा । कश्यं । मद्यं । त्रयोदशमद्यस्य । कदंबेजातोरसःकादंबस्तंरातिकादंबरी । "तत्रगौडीपैटीचमाध्यं च विज्ञेयात्रिविधासुरेतिवचनात् । सुरादिद्वयगौड्यादि त्रिविधमद्यस्य । शेषंमद्यमात्रस्येत्येके । पानरुचिजननार्थयद्वाजनंभक्ष्यतेसोवदंशइत्येकं । "भजितचणकादि भक्षणस्य ।" ॥ ४० ॥

शुंढापानं । मदस्थानं । द्वे मद्यगृहस्य । “शुंढा । पान । इति पृथगपि । शुंढापानगृहेमता । अप्यंबुहस्तिनीविश्याहस्तिहस्तसुरासुचेति मेदिनी । शुंढा
 पि जलहस्तिन्यामदिराकरिहस्तयोरिति विश्वः । पानं पीति भाजनरक्षणे इति मेदिनी ।” मधुवारः । मधुक्रमः । द्वे मधुपानपरिपा
 त्याः “मधुनोवारः समयः मधुवारः ।” मध्वामवः । माधवकः । मधु । माध्वीकं । “मार्द्धीकमित्यपि । मृद्धिकाद्राक्षा तस्याः विकारः । तस्य विकारद
 त्यम् ।” चत्वारि मधुक्रयुष्योद्भवस्य मद्यस्य ‘द्वौ द्वौ पर्यायावित्यपि मतं । मार्द्धीकमिति पाठे भव्यादिद्वयद्राक्षारसस्य ।” तत्र माध्वीकं मधुचद्वयोः न किंतु

शुंढापानं मदस्थानं मधुवारामधुक्रमाः ॥ मध्वासवो माधवको मधुमार्द्धीकमद्वयोः ॥ ४१ ॥

भैरेयमासवः सीधुर्मेदको जगलः समौ ॥ संधानं स्यादभिषवः किं प्वं पुंसितु न ग्रहः ॥ ४२ ॥

छवि एव ॥ ४१ ॥ भैरेय । आसवः । सीधुः । “तालव्यादिरपिरीधुरिति । यद्यपि शीधुरिक्षुरसैः पक्कैरपक्कैरासवो भवेत् । भैरेयं धातकी पुष्पगुहधानां बुसंह
 तमिति माघयः । तथापि भेदमनाहृत्योक्तं “त्रयमिक्षुराकादिजन्यस्य मद्यविशेषस्य । सीधुरस्त्रिया । आसवः पुंसि । मेदकः । द्वे सुराजल्कस्य ।
 मद्यभेदस्येत्येके । “जगलो मदनद्भुमे । मेदके पिष्टमयेचेति कोशातर” । संधानं । अभिषवः । द्वे मद्यसंधानस्य । फलवंशकुण्डिकं दीर्घकालं यत्संधीय
 ते तन्मयेत्येके । किं प्वं । “कण्वमित्यपि ।” नग्रहः । द्वे तंडुलादिद्रव्यकृतसुराबीजस्य । “मत्तनग्रकृताब्धानस्येत्यन्ये ।” नग्रहौ ॥ ४२ ॥

सुरायामंडअथभागःकारोत्तरः । “कारेणक्रिययाउत्तरःकारोत्तरः” । एकं । आपानं । पानगोष्ठिका । द्वेपानार्थायाःसभायाः । “आ
संभूयपिबंत्यत्रआपानं” । चपकः । पानपात्रं । द्वे” मयपात्रस्य । चपकोऽस्त्रोसुरापात्रोमधमयप्रभेदयोरितिमेदिनी” । सरकः । अनुतर्पणं । द्वे मद्य
पानस्य । अपिराब्दात्सरकोप्यस्त्रीसरकं वानानुतर्पेन्निरत्नकोराः । सरकःसीधुषानेक्षुशीधुनेमयभाजनद्वयजय.” ॥ ४३ ॥ धूर्त्तः । “धार्तद्वयपि

कारोत्तरःसुरामंडआपानंपानगोष्ठिका॥ चपकोऽस्त्रोपानपात्रंसरकोप्यनुतर्पणं ॥ ४३ ॥
धूर्त्तैःक्षदेवकितवोऽस्यधूर्त्तैर्घृतकृतसमाः॥ स्युर्लभकाःप्रतिभुवःसभिकाद्यतकारकाः॥ ४४ ॥

पाठः । धावनेनआर्त्तः । अक्षदेवी । कितवः । अक्षधूर्त्तः । घृतकृतः । पंच घृतकृतः । “सौगदीवाज. जुवेवाजदतिख्यातस्य ” अक्षैर्वीव्यतिअक्षेदे
वी । दन्तः । लयकः । प्रतिभूः । द्वे ऋणादौप्रतिनिधिभूतस्य । “जामीनदतिख्यातस्य । प्रतिप्रतिनिधिर्भवनिप्रतिभूः” सभिकाः । द्यूतकारकाः ।
द्वयं येघृतंकारयंतितेषां । “सभाघृतमाश्रयत्वेनास्यास्ति सभिकः” ॥ ४४ ॥

यूतः । अक्षवती । केतयः । पणः । चत्वारिधूतस्य । “अक्षा.पाशकाः सत्यस्यांसाअक्षवती ।” पणः ग्लहः । इति द्वे धूतजयेयत्भाषाबन्धेन पाशतस्य ।
 अक्षः । देवनः । पाशकः । नयं शशिपरिणयेनेहेतुभूतस्य पाशस्य । “कासेदतिख्यातस्य” ॥ ४५ ॥ शारीणामितस्तोनयनेपरिणायइत्येकं । अत्रि
 यामित्यस्य अटपट्टेनशब्देनसंबंधः । अटपट्टं । द्वे शारीणामाधारस्यकोष्ठकयुक्तस्यब्रह्मदेवः । “सारीपट्टतिख्यातस्य ।” शारयस्तु

धूतोस्त्रियामक्षवतीकैतवंपणइत्यपि ॥ पणोऽक्षेपुग्लहोक्षस्तुदेवनाः पाशकाश्चेत्ते ॥ ४५ ॥
 परिणायस्तुशारीणांसमंतान्नयनेस्त्रियां ॥ अष्टापदशरिफलंप्राणिर्धूतंसमाब्ध्यः ॥ ४६ ॥

काष्ठादिरचितोयूतोपकरणविशेषः । प्राणिर्धूतंप्राणिनामेषकुंकुटादीर्नायूतंमिथोयुद्धलक्षणः कौट्टाविशेषः । “अप्राणिभिः कृतंयत्तुतल्लो
 केधूतमुच्यते । प्राणिभिः कियतेयत्तुस विज्ञेयः समाब्ध्यदंत्युक्तेः । एक ॥ ४६ ॥

अनकपाचिह्निगभेदविधानाभावात्तामपूर्णत्वपरिहरति । उक्तादिति । अत्रशूद्रवर्गयोगिकाः कुंभकारमालाकारप्रभृतयः शब्दाः काव्यपुराणादिषु पुंस्ये
वभूरिप्रयोगत्वात्पचुरप्रयोगदर्शनादेकस्मिन्नेवलिङ्गे उक्तानिर्दिष्टास्तेऽन्योन्यत्रस्वीत्वादिविशिष्टे विशिष्टांताद्धर्म्यान् विशिष्टानां विशेष्यधर्म
त्वाह्निगान्तेस्त्रीलिङ्गादावप्युहनीया । अपिशब्दात्तद्वत्त्वात् अयिकरणकुलालादयो जातिवचनानुसिद्धिर्वाच्यवततद्विज्ञेयं यस्यावयवशक्यएवाथौबुध्य

उक्ताभूरिप्रयोगत्वादेकस्मिन्नेऽत्रयौगिकाः ॥ ताद्धर्म्यादन्यतोवृत्तावस्थालि
गांतेरेषिते ॥ ४७ ॥ ॥ इति शूद्रवर्गः ॥ ॥ इत्यमरसिंहकृतौ ना
मालिङ्गानुशासने ॥ द्वितीयः कांडोभूम्यादिः सांगएव समर्थितः ॥ १ ॥ ॥ ४८

तेसयौगिकः । यस्यावयवशक्तिमनपेक्ष्यसमुदायशक्तिमन्त्रिणार्थौबुध्यतेसत्त्वः । तत्रयौगिकोलिङ्गांतरे यथाकुंभकारी स्त्री । कुंभकारकुलं । एवंमा
लाकारी । मालाकारं । अणंतत्वात्स्त्रियांङीप् । अयौगिकोयथा । करणी । कुलाली । अबजान्तेस्त्रीविषयादितिङीप् ॥ ४७ ॥ ॥ इति शूद्रवर्गः ॥
॥ श्रीमत्समरविवेके महेश्वरेण विरचित एवायं भूम्यादिद्वितीयः कांडः समाप्तः ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥

इत्यमरकोशेमटीकोद्वितीयकांडः समाप्तः

अथामरकोशसटीकतृतीयकांडप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ अथ तृतीयकांडो व्याख्यायते । तत्र वक्ष्यमाणवर्गनाह । विशेष्यनिघ्नैरिति । सामान्येसाधारणत्वात्सामान्याख्येस्मिन्कांडिविशेष्यनिघ्नैर्विशेष्यस्त्रीदारादिपूर्वोक्ततदधीनलिगवचनेः सुकृत्यादिभिः शब्दैः तथासंकीर्णैः परस्परविजातीयार्थैः कर्मपारायणादिभिः तथानानार्थैः अनेकार्थैर्मुवर्तमानैर्निकलोकादिभिः अव्ययेराडादिभिलिगसंग्रहैः स्त्रियामीदूद्विरामेकाजित्यादिभि रादिशब्दान्नामसंग्रहैश्च लंकारोफालिकेत्यादिभिः शब्दैरुपलक्षितास्तत्तन्नामकावर्गाः वक्ष्यन्तइति शेषः । ते च वर्गाः स्वतंत्रानेत्याह । वर्गसंश्रयायेति । वर्गः संश्रयायेपाते । पूर्वोक्तस्वर्गादिवर्गसंबन्धिनएवेत्य

विशेष्यनिघ्नैः संकीर्णैर्नानार्थैरव्ययैरपि ॥ लिगादिसंग्रहैर्वर्गाः सामान्येवर्गसंश्रयाः ॥ १ ॥
स्त्रीदाराद्यैर्यद्विशेष्यं चाहरैः प्रस्तुतं पदैः ॥ गुणद्रव्यक्रियाशब्दास्तथास्युस्तस्य भेदकाः ॥ २ ॥

र्थः ॥ १ ॥ इह शान्तेरूपादिभेदेनैव प्रायशो लिगनिर्णयः तद्वदेवात्रापि वर्गैस्तथादिति भ्रमनिरासार्थं व्यापकं लक्षणमाह । स्त्रीदाराद्यैरिति । यादृशैः स्त्रीलिङ्गत्वादिभ्युक्तेः स्त्रीदाराद्यैः पदैर्यद्विशेष्यं स्त्रीदारादिरूपं यथा प्रस्तुतं प्रकृतं तस्य विशेष्यस्य भेदका व्यावर्तका गुणद्रव्यक्रियाविशिष्टाः शब्दास्तथास्यु । विशेष्ययादृशो लिगवचनेनादृशलिगवचनाएव भवेयुरित्यर्थः । तत्र गुणः सुकृतादिस्तद्विशिष्टो यथा । सुकृतिनीस्त्री । सुकृतिनोदाराः । सुकृति कुलं । इव्यं दं इति द्विशिष्टो यथा । दं हिनीस्त्री । दं हिनीदाराः । दं हि कुलं । क्रियावचनादिव्यापारस्तद्विशिष्टो यथा । पाचिकास्त्री । पाचकादाराः । पाचकं कुलं ॥ २ ॥

सुरुती । पुण्यवान् । धन्यः । अयं भग्न्यसंपन्नस्य । “धन्याधात्र्यामलक्योः स्याद्धन्यपुण्यवतित्रिविविधमेदिन्यो । सुकृतमस्यास्ति सुकृती ।”
 सुहृदयः । सुहृदयः । सुहृदयः । सुहृदयः । “आशयः स्यादभिप्रायेमानसाधारयो रपीति मेदिनी ।” सुहृदयः । “सहृदय इति
 महेच्छः । महाशयः । द्वे उदारचित्तं यस्य तस्य दयालोः ।” अत्र प्रशस्तपरत्वं हृदयशब्दस्य । हृदयवान् । हृदयिक इत्यपि । “द्वे यस्य चित्तं प्रशस्तं तस्य । महोत्साहः । महोद्यमः । द्वे दुरोपेपिकृत्येऽध्यव
 पाठः । अत्र प्रशस्तपरत्वं हृदयशब्दस्य । हृदयवान् । हृदयिक इत्यपि । “द्वे यस्य चित्तं प्रशस्तं तस्य । महोत्साहः । महोद्यमः । द्वे दुरोपेपिकृत्येऽध्यव
 सितक्रियस्य । “महानुद्यमोऽस्य महोद्यमः ।” ३ ॥ प्रवीणः । निपुणः । अभिज्ञः । विज्ञः । निष्णातः । शिक्षितः । वेदानिकः “ब्रीह्यादित्वाष्टानि

सुकृती पुण्यवान् धन्यो महेश्चस्तु महाशयः ॥ हृदयालुः सुहृदयो महोत्साहो महोद्यमः ॥ ३ ॥

प्रवीणे निपुणाभिज्ञविज्ञनिष्णातशिक्षिताः ॥ वैज्ञानिकः कृतमुखः कृती कुशल इत्यपि ॥ ४ ॥

पूज्यः प्रतीक्ष्यः सांशयिकः संशयापन्नमानसः ॥ दक्षिणीयो दाक्षिणाहः स्तत्र दक्षिण्य इत्यपि ॥ ५ ॥

विज्ञानिक इत्यपि । कृतमुखः । कृती । कुशलः । दशप्रवीणस्य । “कृतं कर्म प्रशस्तमस्य कृती” ॥ ४ ॥ पूज्यः । प्रतीक्ष्यः । द्वे एतल्लक्ष्यं । भक्तिः प्र
 तीक्ष्येपुकुलोचितोति । सांशयिकः । संशयापन्नमानसः । द्वे संशयमापन्नमानसं यत्र स्थापणावदौतस्य । तथा च संशयविषयीभूतोऽर्थः सांशयिक
 इति दीक्षिताः । संशयमापन्न इति ठञ् । दक्षिणीयः । दक्षिणाहः । दक्षिण्य इत्यपि । “दाक्षिण्य इत्यपि” त्रीण्यो दक्षिणामर्हति तस्य ॥ ५ ॥

वदान्यः । “वदन्यइत्यपि” स्थूललक्ष्यः । “स्थूललक्ष्यइत्यपि” दानशौडः । बहुप्रदः । चत्वारिदानशरूस्थः । “मांयाचस्वेतिवदतिवदान्यः । स्थूले
महर्दिलक्ष्येतेस्थूललक्ष्यः ।” जैवातृकः । आयुष्मान् । द्वे “जैवातृकः पुमान्सोमेकपकायुष्मतोस्त्रिष्विति विश्वमेदिन्यौ । अतिशयितमायुरस्यायु
ष्मान् ।” अंतर्वाणिः । शास्त्रविन् । द्वे शास्त्रज्ञस्य । “अंतर्वाणयति । वणशब्दे ।” ६ ॥ परीक्षकः । कारणैरर्थनिश्चायकस्य ।

स्युर्वेदान्यस्थूललक्ष्यदानशौडावहुप्रदे ॥ जैवातृकः स्यादायुष्मानंतर्वाणिस्तुशास्त्रविन् ॥ ६ ॥
परीक्षकः कारणिकोवरदस्तुसमर्द्धकः ॥ हर्षमाणो विकुर्वाणः प्रमनात् हृष्टमानसः ॥ ७ ॥
दुर्मनाविमना अंतर्मनः स्यादुत्क उन्मनाः ॥ दक्षिणे सरलोदारौ सुकलोदाहभोक्तरि ॥ ८ ॥

“करणैश्चरति कारणिकः ।” वरदः । समर्द्धकः । द्वे वराणां दातरि । हर्षमाणः । विकुर्वाणः । प्रमनाः । हृष्टमानसः । चत्वारिहृष्टचेतसः । “प्रकटं म
नोयस्य प्रमनाः ।” ७ ॥ दुर्मनाः । विमनाः । अंतर्मनाः । त्रीणि सांतानि व्याकुलचेतसः । “दुःस्थितं मनोऽस्य दुर्मनाः ।” उत्कः । उन्मनाः । द्वे उ
त्कंठितस्य । “उद्धतं मनोऽस्य उन्मनाः ।” दक्षिणः । सरलः । उदारः । त्रयं सरलस्य । दक्षतिवर्द्धते कज्वाशयत्वाद्दक्षिणः । यो दाता चासौ भोक्ता च तत्र
सुकल इत्येकं ॥ ८ ॥

तत्परः । प्रसितः । आसक्तः । श्रीणि “ तत्परं उन्तं मेयस्य तत्परः । ” इष्टार्थोयुक्तः । उत्सुकः । द्वे अभिमतार्थे सोयोगस्य । प्रसितासक्ताविष्टाउद्युक्तइति पाठे आविष्टान्तं चतुष्कमासक्ते । “ वंचायितत्परपर्यायाइत्येके ” प्रतीतः । प्रथितः । ख्यातः । विज्ञातः । विश्रुतः । विख्यातस्य । “ प्रथनेस्मप्रथितः । प्रथप्रख्याने ” ॥ ९ ॥ कृतलक्षणः । आहतलक्षणः । “ आहितलक्षणइत्यपि ” । द्वे शौर्यादिभिः ख्याते । “ लक्षणं नाम्नि चिह्ने चैति विश्वः । आहतमभ्यस्तलक्षणमस्य । आहतं गुणिते पि स्यादिति विश्वः । ” यल्लक्ष्यं । ककुत्स्थइत्याहतलक्षणोभूदिति । इभ्यः । आभ्यः । धनी । श्रीणि “ इ

तत्परे प्रसितासक्तविष्टार्थोयुक्तउत्सुकः ॥ प्रतीते प्रथितस्यातवित्तविज्ञानविश्रुताः ॥ ९ ॥

गुणैः प्रतीते सुकृतलक्षणाहतलक्षणौ ॥ इभ्य आढ्यो धनी स्वामी त्वीश्वरः पतिरीशिता ॥ १० ॥

अधिभूनायकोनेताप्रभुः परिवृढोऽधिपः ॥ अधिकर्द्धिः सचृद्धः स्यात्कुटुंबव्यापंतस्तुयः ॥ ११ ॥

भ्योधनवतीभ्यानुकरणसल्लकीतराविहिमचंद्रः । बटुधनमस्यर्धनी । ” स्वामी । ईश्वरः । पतिः । ईशिता ॥ १० ॥ अधिभूः । नायकः । नेता । प्रभुः । परिवृढः । अधिपः । दशप्रभोः । ईशितारो । अधिभूवो । नेतारो । अधिकर्द्धिः । सचृद्धः । द्वे सुसंपन्नस्य । “ अधिकान्नाद्विर्यस्य अधिकर्द्धिः । ” कुटुंबव्यापृतः ॥ ११ ॥

अभ्यागारिकः । उपाधिः । त्रीणिकुटुंबोपपादिव्यापापयुक्तस्य । “अभ्याहारेनियुक्तः अभ्यागारिकः ।” उपाधिर्नित्यं पुंसि । अंगान्यवयवाः रूपं लावण्यं वरैरंगरूपैरुपेतोयः ससिंहहननदत्त्येकं ॥ १२ ॥ यः सत्त्वसंपदाव्यसेनप्यक्षुब्धं मनः सत्त्वं तत्संपत्त्या संपन्नः सन्कार्यकरो तिस निर्वायदत्त्येकं । “निर्वायदत्त्यपि । संपन्नदत्त्यत्र संयुक्तदत्तिपाठः ।” अवाक् । मूकः । द्वे “मूयते बध्यते वागस्य” मनोजवसः । “मनोजव इत्यपि । मनोजवपितृसधर्माणद्

स्यादभ्यागारिकस्तस्मिन्नुपाधिश्च पुमानयं ॥ वरांगरूपोपेतोयः सिंहसंहननो हि सः ॥ १२ ॥ निर्वायः कार्यकर्तायः संपन्नः सत्त्वसंपदा ॥ अवाचि मूकोऽथ मनोजवसः पितृसन्निभः ॥ १३ ॥ सत्कृत्यालंकृतां कन्यां यो ददाति सकुंकुदः ॥ लक्ष्मीवौ लक्ष्मणः श्रीलः श्रीमान्निस्त्रयस्तु वत्सलः ॥ १४ ॥ स्याद्दयालुः कारुणिकः कृपालुः सूरतः समाः ॥ स्वतंत्रापावतः स्वैरी स्वच्छंदो निरवग्रहः ॥ १५ ॥

तिनाममाला । “पितृसन्निभः । द्वे पितृतुल्यस्य ॥ १३ ॥ परिणेत्रे आदरपूर्वकमलं कृतां कन्यां यो ददाति सकुंकुददत्त्येकं । “कुंकुद इत्यपि” लक्ष्मीवान् । लक्ष्मणः । श्रीलः । “श्लील इत्यपि ।” श्रीमान् । चत्वारि लक्ष्मीवतः । स्निग्धः वत्सलः । द्वे स्नेहयुक्तस्य ॥ १४ ॥ दयालुः । कारुणिकः । कृपालुः । सूरतः । “सूरत इत्यपि” । चत्वारि दयाशीलस्य । स्वतंत्रः । अपावतः । स्वैरी । “स्वैर इत्यपि” स्वच्छंदः । निरवग्रहः । पंचस्वच्छंदस्य । “स्वः आत्मानं त्रं प्रधानं यस्य स्वतंत्रः ।” ॥ १५ ॥

परंतत्रः पराधीनः । परवान् । नाथवान् । चत्वारिपराधीनस्य । “परः स्वाम्यस्यास्ति परवान् ।” परवन्तौ । अधीनः । निघ्नः । आयत्तः । अस्वच्छंदः ।
 गृहकः । पञ्चकमधीनमात्रे । “नस्वच्छंदोऽस्यास्वच्छंदः ।” नवानामेकार्थत्वमित्येके ॥ १६ ॥ खलपूः । बहुकरः । द्वे संमार्जनादिकारिणः । स्व
 लंबत्वंपुनातिमार्जयति खलपूः । खलप्वौ । दीर्घसूत्रः । चिरक्रियः । द्वेयः स्वल्पकालसाध्यं चिरणकरोति तस्यालसविशेषस्य । चिरेण क्रियाऽस्य

परतंत्रः पराधीनः परवान् नाथवानपि ॥ अधीनो निघ्न आयत्तः स्वच्छंदो गृह्यकोप्यसौ ॥ १६ ॥
 खलपूः स्याद्बहुकरो दीर्घसूत्रश्चिरक्रियः ॥ जाल्मो समीक्ष्यकारी स्यात्कुंठो मंदः क्रियासुयः ॥ १७ ॥
 कर्मक्षमो लंकर्मणिः क्रियावान् कर्मसूदनः ॥ सकर्मः कर्मशीलो यः कर्मभूरस्तु कर्मठः ॥ १८ ॥

चिरक्रियः । जाल्मः । अंसमीक्ष्यकारी । द्वे योगुणदोषानविमृश्यकरोति तस्य । यः क्रियासु मंदोऽलसो मोबासकुंठइत्येकं ॥ १७ ॥ कर्मक्षमः । अलंक
 मीणः । द्वे कर्मणिशक्तस्य “कर्मणे क्रियायै अलंसमर्थः अलंकर्मणिः ।” कर्मसुयं युक्तः स क्रियावान् । एकं । कर्मः । कर्मशीलः । द्वे नित्यं कर्मण्येव
 दत्तस्य । त्रियानुकारि । कर्मशूरः । कर्मठः । द्वे प्रयत्नेन य आरब्धं कर्म परिसमापयति तस्य “कर्मणि घटने कर्मठः ।” ॥ १८ ॥

लुब्धः । अभिलाषुकः । नृणक् । श्रीणि अभिलाषशीलस्य । "लुब्धतिस्मलुब्धः ।" पंचापिलुब्धस्येतिकेचित् । नृणजैः । लोलुपः । लोलुभः ।
 द्वे अतिनृणशीलस्य । "गर्हितंलुपतिलोलुपः ।" ॥ २२ ॥ सोन्मादः । "उन्मदइतिस्मादइतिचापाठः । मुअतिशयितउन्मादोऽस्य । "उन्मदिणुः ।
 द्वे उन्मादशीलस्य । अवितीतः । समुद्धतः । द्वे दुर्विनीतस्य । "नव्यनायिअविनीतः ।" प्रसक्तः । शौडः । उत्कटः । क्षीबः । "क्षीबन्निनिनातोप्यस्ति" ।

लुब्धोभिलापुकस्तृणकसमौलोलुपलोलुभौ ॥ २२ ॥ सोन्मादस्तन्मदिणुः स्यादविनीतः समुद्धतः ॥
 मत्तेशोडोत्कटत्पीचाः कामुकैकमिताः नुकः ॥ २३ ॥ कर्मः कामयिताः भीकः कर्मनः कामनोऽभि
 कः ॥ विधेयो विनयग्राही वचने स्थित आश्रवः ॥ २४ ॥

चत्वारिमत्तस्य । "उत्कटस्तीव्रमत्तयोरितिहैमः ।" कामुकः । कामिता । कामिता । अभीकः । कर्मनः । कामनः । अभि
 कः । नव कामुकस्य । अनुकामयते अनुकः । अभीकोदोषमध्योऽहस्वमध्यश्च । विधेयः । विनयग्राही । वचने स्थितः । आश्रवः । चत्वारिवचनेषोद्दि
 णि । "प्रवृत्तौ निवृत्तौ वा विधानुशक्यः विधेयः । वचने निष्ठतिस्मवचने स्थितः । तत्पुरुषे कर्तृत्यलुक् ।" ॥ २४ ॥

वश्यः प्रणेयोनिभृतविनीतप्रतिश्रुताः समाः ॥ पृष्टेयुर्णां विद्यातश्च प्रगल्भः प्रतिभान्वितः ॥ २५ ॥
 स्यादपृष्टतुशालीनो विलसो विस्मयान्वितः ॥ अर्धैरकतरस्रस्ते भीरुभीरुकभीलुकाः ॥ २६ ॥ आ
 शंभुराशंसितरिगृहचालुर्गृहीतरि ॥ श्रद्धालुः श्रद्धया युक्ते पतया लुप्तप्राप्तुके ॥ २७ ॥
 रः । ईषदर्थे च निकोः क्रोदेशः । "चलः" । "चलुरित्यपि" भीरुः । "भीतइत्यपि" भीरुकः । भीलुकः । चत्वारि भयशीलस्य ॥ २६ ॥ आशंसुः । आ
 शंसिता । द्वे बालशरीलस्य । गृहचालुः । गृहीता । "गृहीतेत्यपि" द्वे ग्रहणशीलस्य । श्रद्धा आस्तिक्यबुद्धिस्तया युक्ते श्रद्धालुरित्येकं । पतया लुः पा
 नुकः । द्वे पतनशीलस्य । "पतयति तच्छीलः पतया लुः" ॥ २७ ॥

लज्जाशीलः । अपत्रपिणुः । द्वे लोकलज्जायुक्तस्य । “लज्जाशीलमस्यलज्जाशीलः । ”वंदारुः । अभिवादकः । द्वे वंदनशीलस्य । “वंदतेतच्छीलः वंदारुः । ”शरारुः । यानुकः । हिंस्रः । त्रीणिहिंसाशीले । “शृणान्तिच्छीलः शरारुः । ”वर्धिणुः । वर्द्धनः । द्वे वर्धनशीलस्य । “वर्द्धतेतच्छीलः । ”वर्द्धिणुः ॥ २८ ॥ उत्पत्तिणुः । उत्पत्तिता । द्वे उत्पत्तनशीलस्य । “उत्पत्तितच्छीलः उत्पत्तिणुः । ” अत्रयेतृन्निणुञ्जल्लुकुक्करजित्यादयः प्रत्ययास्तेतच्छीलतद्धर्मतत्साधुकारिषुबोद्धव्याः । ताच्छील्येप्रयोगः प्रायेण । अलंकरिणुः । मंडनः । द्वे अलंकरणशीले । भूणुः । भविष्युः । भविता । त्रीणिभ

लज्जाशीलेऽपत्रपिणुर्वंदारुभिवादके ॥ शरारुर्धातुकोहिंस्रः स्याद्द्विंशसुवर्द्धनः ॥ २८ ॥
उत्पत्तिणुस्तत्पत्तिताऽलंकरिणुस्तुमंडनः ॥ भूणुर्भविणुर्भवितावर्तिष्युर्वर्तनः समौ ॥ २९ ॥
निराकरिणुः क्षिप्तुः स्यात्सांद्रस्निग्धस्तुमैदुरः ॥ ज्ञातानुविदुरोविंदुर्विकसोतुर्विकस्वरः ॥ ३० ॥

वनशीले । वर्तिणुः । वर्तनः । द्वे वर्तनशीले ॥ २९ ॥ निराकरिणुः । क्षिप्तुः । “क्षिणुरितिकेचित् । ”द्वेनिराकर्तरि । सांद्रोघनः सचासौस्निग्धश्चसांद्रस्निग्धः मैदुरः स्यात् । एकं । यल्लक्ष्यं । मैदुर्मैदुरमवरमिति । ज्ञाता । विदुरः । विदुः । त्रयंज्ञातरि । “वेदनशीलः विदुरः । ”विकसो । “तालव्यांतोवि” विकस्वरः । “विकस्वरदत्यपि । ” द्वेविकसशीले ॥ ३० ॥

निमृतरः । धिमुमरः । प्रसारी । विमारी । चत्वारिंशत्प्रसरणीले । सहिष्णुरित्यादिभट्टश्रमाशीले ॥ ३१ ॥ क्रीधनः । अमर्षणः । क्रीपी । चीणिक्कोप
 शीलस्य । "अयथं कृष्यतिक्रीपी ।" चंडः । अत्यंतकोपनः । द्वेअतिक्रीयशीले । जागरिता । द्वेजागरणीले । घूर्णितः । प्रचलायि
 तः । द्वेनिद्राघूर्णितस्य । घूर्णप्रमणं । "प्रचलाया जाताः स्येति प्रचलायितः ।" ॥ ३२ ॥ स्वमर्कः । रायालुः । निद्रालुः । चीणिनिद्राशीलस्य । "श
 यालुः स्यात् नगरे निद्राशीलं च कुंजं दति विश्वमेदिन्यौ ।" स्वमर्जो । निद्राणः । निद्रितइत्यपि शयितः । द्वेसुप्तस्य । पराङ्मुखः । पराचीनः । द्वेवि

विस्त्वरो विस्तुमरः प्रसारी च विसारिणि ॥ सहिष्णुः सहनः संतानितिसुः क्षमिताक्षमी ॥ ३१ ॥

क्रीधनोऽमर्षणः क्रीपी चंडस्त्वत्यंतकोपनः ॥ जागरुको जागरिता घूर्णितः प्रचलायितः ॥ ३२ ॥

स्वमर्कश्चायालुर्निद्रालुर्निद्रांशचिंतोसमौ ॥ पराङ्मुखः पराचीनः स्यादवाहुः प्यधोमुखः ॥ ३३ ॥

देवानं च निदेवद्यद्दुर्विष्वद्यद्दुर्विष्वगंचति ॥ यः सहंचितिसध्व्यद्दुःससतिर्यद्दुःयस्तिर्यंचति ॥ ३४ ॥

मुराग्य । "प्राचक्ष्य न भिमृषी भवति मुखमस्य पराङ्मुखः ।" अवाहुः । आधोमुखः । द्वे "अवांचित्यधोमुखी भवति अवाहुः ।" अवांचौ ॥ ३३ ॥ योदेवानं
 च निगच्छति नृपं यतिशसेदयन्यद्दु । एकं । चान्ते । "स्त्रियां देवद्वीची" यो विष्वक् स मतादृचति गच्छति स विष्वन्यद्दु "विष्वन्यद्दु इति तालव्यमध्योपि ।"
 स्त्रियां विष्वद्वीची । चान्ते एकं । यः सहंचति नृपं चति सध्व्यद्दु । एकं । सध्वंचौ । "स्त्रियां सध्वीची । यस्तिरो वक्रमंचति सतिर्यद्दु । एकं ॥ ३४ ॥

वदः । वदाश्च । वक्तः । धीनिवक्तारि । वागीशः । वाक्यपतिः । द्वे अनत्रयोद्दामवादिनि । वाचोयुक्तिपटुः । “पटुरिति पृथगपि । वाग्मीपटोसुराचा
 धेइनिविश्वेदिन्यौ । वाग्मी । द्वे नेयायिकस्य । वाचोयुक्तीति वाग्दिगिति पठ्या अलुक् । “प्रशस्तावागस्य वाग्मी ।” वावदूकः । अतिवक्ता । द्वे
 बहुभाषिणि ॥ ३५ ॥ जल्पाकः । वाचालः । वाचाटः । बहुगर्धवाक् । चत्वारि योबहुअबाण्यं वक्तितस्य । “जल्पाकी । षित्वात्त्रियांङीष्” इमु

वदोवदावदोवक्तावागीशोवाक्यपतिः समौ ॥ वाचोयुक्तिपटुर्वाग्मीवावदूकोऽतिवक्तारि ॥ ३५ ॥
 स्याजल्पाकस्तुवाचालोवाचाटोबहुगर्धवाक् ॥ दुर्मुखे मुखराबद्धमुखोऽशक्नुः प्रियंवदे ॥ ३६ ॥
 लोहलः स्यादस्फुटवागर्धवादीतुकद्वदः ॥ समोऽकुवादकचरोऽसौ म्यस्वरोऽस्वरः ॥ ३७ ॥

म्यः । मुखरः । अथ दुर्मुखः । चयमनर्गलमुखस्य । “निर्दिशं मुखमस्य मुखरः । नवद्वं नियमितं मुखमस्य अबद्धमुखः ।” शक्नुः । प्रियंवदः । द्वे मि
 ययादिनि । शक्नोति नक्तुमिति शक्तद्वित्वाभी । शक्नुवदिति सर्वधरः ॥ ३६ ॥ लोहलः । अस्फुटवाक् । द्वे अस्फुटवादिनि । “नस्फुटावागस्यास्फुट
 वाक् ।” गर्धवादी । कद्वदः । द्वे कुत्सितभाषिणि “गर्धवदनिगर्धवादी ।” कुवादः । कुचरः । द्वे दोषकयनशीले । “कुत्सितंचरनिकुचरः ।” असौ
 म्यस्वरः । अस्वरः । द्वे काकादिस्वरवदपसरयुक्तस्य ॥ ३७ ॥

निमृतरः । निमृतरः । विसारी । चत्वारिप्रसरणशीले । सहिष्णुरित्यादिपटुश्रमाशीले ॥ ३१ ॥ क्रोधनः । अमर्याणः । कोपी । त्रीणि कोप
शीलस्य । “अयं पुण्यतिकोपी । चंद्रः । अत्यंतकोपनः । द्वेअतिकोचशीले । जागरुक्कः । जागरिता । द्वेजागरणशीले । वर्णितः । प्रचलायि
तः । द्वेनिद्रार्णितस्य । पूर्णभ्रमणे । ‘प्रचलाया जाताः स्येति प्रचलायितः ।” ॥ ३२ ॥ स्वमक्र । शयालुः । निद्रालुः । त्रीणि निद्राशीलस्य । “श
यालुः स्यात्तज्जगरे निद्राशीले च कुंजगदनि विश्वमेदिन्यौ ।” स्वमज्जौ । निद्राणः । निद्रितइत्यपि शयितः । द्वेमुमस्य । पराङ्मुखः । पराचीनः । द्वेवि

विस्तृत्यरोविस्तृमरः प्रसारी च विसारिणि ॥ सहिष्णुः सहनः क्षंतानि तिस्रः क्षमिताक्षमी ॥ ३१ ॥

क्रोधनोऽमर्षणः कोपी चंद्रस्त्वत्यंतकोपनः ॥ जागरुक्को जागरिता पूर्णितः प्रचलायितः ॥ ३२ ॥

स्वमक्रशयालुर्निद्रालुर्निद्राणं शयितो समौ ॥ पराङ्मुखः पराचीनः स्यादवाडः प्यधोमुखः ॥ ३३ ॥

देवानं च निदेवयद् विष्वयद् विष्वगंचति ॥ यः सहां च निसध्यद् ससतिर्यद् यस्तिर्यंचति ॥ ३४ ॥

मुखस्य । ‘परां न त्यजति भुग्वी भवति मुखस्य पराङ्मुखः ।” अवाड् । आधोमुखः । द्वे “अवांचत्यधोमुखी भवति अवाड् ।” अवांचौ ॥ ३३ ॥ यो देवानं
च तिगच्छति पुं स यतिनामं देवयद् । एकं । चांति । ‘स्त्रियो देवद्वीची’ यो विष्वक् स मंतादृ च तिगच्छति स विष्वच्यद् “विष्वच्यद् इति तालव्यमध्योपि ।”
स्त्रियो दिप्यद्वीची । भांति एकं । यः सहां च नितुल्यंगच्छति स सध्यद् । एकं । सध्यंचो । “स्त्रियां सप्रीची । यत्तिरो वक्रमंचति सतिर्यद् । एकं ॥ ३४ ॥

वटः । वशाश्च । वक्ता । श्रीणिषकरि । यागीशः । वाक्पतिः । द्वे अनवयोद्दामवादिनि । वाचोयुक्तिपटुः । “पटुरितिपृथगपि । वाग्मीपटोसुराचा
येदतिविश्वमेदिन्यौ । वाग्मी । द्वे नेयायिकस्य । वाचोयुक्तीतिवाग्दिगितिपठ्याअलुक् । “प्रशस्तात्रागस्यवाग्मी ।” बावदूकः । अतिवक्ता । द्वे
बहुभाषिणि ॥ ३५ ॥ जल्पाकः । वाचालः । वाचाटः । बहुगर्हवाक् । चत्वारि योबहुअवाक्यंवक्तिस्तस्य । “जल्पाकी । पित्वात्त्रियाङीष्” इमुं

वदोवटावदोवक्तावागीशोवाक्पतिःसमौ ॥ वाचोयुक्तिपटुर्वाग्मीवावदूकोऽतिवक्तरि ॥ ३५ ॥
स्याजल्पाकस्तुवाचाटोबहुगर्हवाक् ॥ दुर्मुखेमुखराबद्धमुखौशङ्खःप्रियंवदे ॥ ३६ ॥
लोहलःस्यादस्फुटवागगर्हवादीतुकद्वदः ॥ समौकुवादकुचरोस्यादसौम्यस्वरोऽस्वरः ॥ ३७ ॥

स्यः । मुखरः । अबद्धमुखः । त्रयमनर्गलमुखस्य । “निर्दितंमुखमस्यमुखः ।” शङ्खः । प्रियंवदः । द्वे प्रि
यवादिनि । शङ्कोतिनकुमितिशक्तदित्वाभी । शङ्कदतिसर्वधरः ॥ ३६ ॥ लोहलः । अस्फुटवाक् । द्वे अस्फुटावागस्यास्फुट
वाक् ।” गर्हवादी । कद्वदः । द्वे कुत्सितप्राषिणि “गर्हवदतिगर्हवादी ।” कुवादः । कुचरः । द्वे दोषकथनशरीले । “कुत्सितंचरतिकुचरः ।” असौ
म्यस्वरः । अस्वरः । द्वे काकादिस्वरवदपस्वरयुक्तस्य ॥ ३७ ॥

रवणः । शब्दनः । द्वे शब्दशीलस्य । नांदीवादी । नांदीकरः । द्वे स्तुतिविशेषवादिनः । “नांदीवदतितच्छीलः नांदीवादी” आशीर्वचनसंयुक्तास्तुति
 र्धस्मात्पयतीति । देवद्विजनृपादीनां तस्मान्नांदीतिकीर्त्यतइति भरतः । जडः । अज्ञः । द्वे अत्यंतमूढस्य । यदुक्तं । इदं वा निदं वा सुखदुःखेवानचेहयोमो
 हान् । विदति परशराजः स भवेद्विजडसंज्ञकः पुरुष इति । यो वक्तुं श्रानुं च शिक्षितो न भवति स एडमूकः । अनेडमूक इति पाठेनास्येडोमूकोऽस्मादिति वि
 ग्रहः । एडो बधिरः । त्रिलिंगोऽनेडमूकः स्याच्छेठे वा कृश्रुतिविजित इति भरतः ॥ ३८ ॥ तूष्णीशीलः । तूष्णीकः । द्वे तूष्णीभावयुक्तस्य । “तूष्णींशीलं

रवणः शब्दनो नांदीवादी नांदीकरः समौ ॥ जडोऽज्ञ एडमूकस्तु वक्तुं श्रोतुं नाशिक्षिते ॥ ३८ ॥ तूष्णींशीलस्तु तूष्णीको नम्रो
 वासादिगंवरे ॥ निष्कांसितो वरुष्टः स्यादपथ्वस्तु धिक्कृतः ॥ ३९ ॥ आत्तगर्वोऽभिभूतः स्यादापितः साधितः समौ ॥

यस्य तूष्णीशीलः । नम्रः । अवासाः । दिगंबरः । त्रीणि नम्रस्य अवाससौ । निष्कांसित इत्यपि । निष्कामित इत्यपि । अवकटः । द्वे निर्गमितस्य ।
 अपथ्वस्तः । धिक्कृतः । द्वे निर्भस्मितस्य ॥ ३९ ॥ आत्तगर्वः । “आत्तगंधः ।” गंधोगंधक आमोदिलेशे संबंधगर्वयोरिति विश्वः गंधोगर्वौ लवोऽपि चे
 ति त्रिकांडशेषः । अभिभूतः । द्वे भग्नदर्पस्य । “चत्वारोऽपि पर्याया इत्येके ।” दापितः । “दायित इत्यपि । तत्र दयदाने दिति धातुः ।” साधितः । द्वे
 “धनादिकं प्रदापितस्य । प्रदापितस्य धनो देवा ।” धनादिकं प्रदापयतीति दापित इति राजमुकुटः ॥

प्रत्यादिष्टादिचतुष्कं निराकृतस्य ॥ ४० ॥ निरुक्तः । विप्रकृतः । द्वे विवर्णीकृतस्य । विप्रलब्धः । वंचितः । द्वे “वंचनप्राप्तस्य ।” मनोहतः । प्रतिहतः । प्रतिबद्धः । हतः । चत्वारि मनसि हतस्य । “कृतमनो भंगस्येत्यर्थः” ॥ ४१ ॥ अधिक्षिप्तः । प्रतिक्षिप्तः । द्वे “कृताक्षेपस्य ।” कस्य चिच्छौर्यादिकं प्रतिसर्धमाप्तस्य । दुर्वचनमधिक्षेपदतिराजमुकटः । बद्धः । कीलितः । संयतः । चीणिरज्ज्वादिनानिबद्धस्य । आपन्नः । आपत्प्राप्तः । द्वे आपदंगतस्य । “आ

प्रत्यादिष्टो निरस्तः स्यात्प्रत्याख्यातो निराकृतः ॥ ४० ॥ निरुक्तः स्याद्विप्रकृतो विप्रलब्धस्तु वंचितः ॥ मनोहतः प्रतिहतः प्रतिबद्धो हतश्च ॥ ४१ ॥ अधिक्षिप्तः प्रतिक्षिप्तो वद्रे कीलितसंयतो ॥ आपन्न आपत्प्राप्तः स्यात्कांदिशीको भयद्रुतः ॥ ४२ ॥ आक्षारितः क्षारितोऽभिशस्ते संकमुकोऽस्थिरः ॥ व्यसनार्तो परक्तौ द्वौ विहस्तव्याकुलौ समौ ॥ ४३ ॥

पयेतस्मात्पन्नः । “कादिशीकः । भयद्रुतः । द्वे भयात्पलायितस्य । कांदिशंगच्छमीति चितयन्पलायितः कांदिशीकः ॥ ४२ ॥ आक्षारितः । क्षारितः । अभिभस्तः । नयं लोकापवादेन दूषितस्य । “आक्षारो भैथुनं प्रत्याक्रोशो जातोऽस्य आक्षारितः ।” संकमुकः । अस्थिरः । द्वे चलप्रकृतेः । “संकसतीति संकमुकः । कसगती ।” व्यसनार्तः । उपरक्तः । द्वे व्यसनपीडितस्य । विहस्तः । व्याकुलः । द्वे शोकादिभिरितिकर्तव्यतामूढस्य । “विश्विमीहस्तो यस्य विहस्तः ।” ॥ ४३ ॥

विक्रयः । विवहलः । द्वे शोकादिनागात्रभंगप्राप्तस्य । “विवहलतीतिविवहलः । बहलचलने ।” विवशः । अरिष्टदुष्टधीः । द्वे आसन्नमरणदूषितबुद्धेः । “अरिष्टेनदुष्टार्थीर्यस्य ।” कश्यः । कशार्हः । द्वे कशाघातमर्हतः । कशावेत्रं । सन्नद्धवर्मितिजिघांसौअततायीत्येकं । “आततंयथातथाऽयितुंशीलमस्य अयगतौ ।” ॥ ४४ ॥ द्वेष्यः । अक्षिगतः । द्वे द्वेषार्हस्य । “द्वेष्टमर्हद्वेष्यः ।” वध्यः । शीर्षच्छेद्यः । द्वे बधार्हस्य । “बधमर्हतिवध्यः ।” योविवेकध्वङ्गत्वव्यसविव्यदत्येकं । योमुसलेनवध्यःसमुसल्यः । एकं ॥ ४५ ॥ शिथ्विदानः । अकृष्णकर्म । द्वे पुण्यकर्मणः । “शिथ्विदानःकृष्णकर्मैति

विक्रवोविवहलःस्यात्तुविवशोऽरिष्टदुष्टयोः ॥ कश्यःकशार्हसन्नद्धत्वान्तायावयोद्यते ॥ ४४ ॥
द्वेष्यवक्षिगतोवध्यःशीर्षच्छेद्यइमौसमौ ॥ विष्योविवेणयोवध्योमुसल्योमुसलेनयः ॥ ४५ ॥
शिथ्विदानौकृष्णकर्मचपलश्चकुरःसमौ ॥ दोषकदृक्पुरुषागोनिहृतस्त्वनृजुःशठः ॥ ४६ ॥

द्वेद्वेषापकर्मणः । अत्रश्वितावर्णेइतिश्रुतः । अत्रश्वितानोःश्वितेइंश्चत्वानञ्चद्वयंसनोलुक्च । श्वेनितुमिच्छितिशिथ्विदानः । “चपलः । चिकुरः । द्वे योविचारमन्तरणेइतिवयादिकार्यमाचरतितस्मिन् । दोषकदृक् । पुरुषागो । द्वे दोषमात्रं पश्यतः । “दोषएकस्मिन्कृत्स्नानयस्यदोषकदृक् ।” निहृतः । अनृजुः । शठः । त्रयं यस्यातःकरणवक्रंतस्य “निरुंनतिनिहृतः । कृतीच्छेदने ।” ॥ ४६ ॥

कर्णेजपः । सूचकः । द्वेकर्णेपरापवाद्वदतः । विस्पृतयोधकस्येतिकथित् । पिशुनः । दुर्जनः । खलः । त्रयंपरस्परभेदनशीलस्य । पिशुनः सूचकस्या
विपर्यायोवा । नृशंसः । पातुकः । क्रूरः । पापः । चत्वारिपरद्रोहशीले । “नृशंसस्तिनृशंसः ।” धूर्तः । बंचकः । द्वेषतारणशीलस्य । “धूर्वतिहिंसतिधू-
र्तः” ॥ ४७ ॥ अज्ञः । मूढः । “मृगधइत्यपि” यथाज्ञातः । मूर्खः । वैधेयः । बालिशः । पणमूर्खस्य । “जातजन्मकालविशेषमनतिक्रम्यवर्त्ततेतद-

कर्णेजपः सूचकः स्यात्पिशुनो दुर्जनः खलः ॥ नृशंसो पातुकः क्रूरः पापो धूर्तः सुवंचकः ॥ ४७ ॥
अज्ञो मूढो यया जानमूर्खवैधेय बालिशः ॥ कदर्यैरुपणक्षुद्रैर्किंपचानमितंपचाः ॥ ४८ ॥
निःस्वस्तु दुर्विधो दीनो दरिद्रो दुर्गतो पिसः ॥ वनीचको याचनको मार्गो याचकारि धिनो ॥ ४९ ॥

स्यात्पि यथाज्ञातः । “कदर्यः । रुपणः । क्षुद्रः । किंपचानः । मितंपचः । पंच योधर्माल्पुत्रदारादिकंपीडयन्लोभादर्थसंचयकरोति तस्य । “कुत्सितो
ऽर्थः स्वाभीकदर्यः । किंपचः अनमितंपचोऽस्तिच्छेदोवा । तत्र नमितंपचोऽस्ति पचः तद्विन्नो नमितंपचः” ॥ ४८ ॥ निस्वः । दुर्विधः । दीनः । दरिद्रः । दु-
र्गतः । पंचदरिद्रस्य । “स्यान्निष्क्रांतो निःस्वः । “वनीचकः । मार्गणः । याचकः । अर्थी । पंच याचकस्य ॥ ४९ ॥

अहंकारवान् । अहंयुः । द्वे अहंकारिणः । शुभंयुः । शुभान्वितः । द्वे “शुभयुक्तस्य ।” अकस्मादुपपद्येतदत्युपपादुकाः दिविभवाः दिव्याः दिव्याश्च
ते उपपादुकाश्च । नारकव्यावृत्त्यर्थं दिव्यपदं । मातापित्रादिदृष्टकारण निरेपेक्षाऽदृष्टसहकृतेभ्योगुणेभ्योजाता ये देवास्ते दिव्योपपादुका उच्यन्ते । एकं । नृ
गवाद्याजरगुजाः स्युः । एकं । आद्यशब्दादश्वादयः । गर्भाशयो जरायुस्ततो जातारगुजाः । कमिदंशद्याः स्वेदजाः स्युः । एकं । आद्यशब्दान्मत्कुण

अहंकारवानहंयुः शुभंयुस्तु शुभान्वितः ॥ दिव्योपपादुका देवानृगवाद्याजरगुजाः ॥ ५० ॥ स्वेदजाः
कमिदंशद्याः पक्षिसर्पादयोऽङ्गजाः ॥ इति प्राणिवर्गः ॥ उद्भिदस्तत्तुलमाद्या उद्भिदुद्भिज्जमुद्भि

दं ॥ ५१ ॥ सुंदरं रुचिरं चारु सुपमं साधु शोभनं ॥ कांतं मनोरंमं रुच्यं मनोज्ञं मंजु मंजुलं ॥ ५२ ॥

मशकादयः ॥ ५० ॥ स्वेदेहेतुत्वाद्गुणस्वेदः । ततो जातः स्वेदजाः । पक्ष्यादयोऽङ्गजाः । एकं । अङ्गेभ्योजाता अङ्गजाः । आदिनामत्स्यादिग्रहः ।
॥ इति प्राणिवर्गः ॥ तरुगुल्माद्या उद्भिदः । ते हि जायमाना भुवमुद्भिदंतीत्युद्भिदः आद्यशब्दात्तृणादिग्रहः । एकं । उद्भित् । उद्भिज्जं । उद्भिदे । त्रय
मुद्भिदि ॥ ५१ ॥ सुंदरं । रुचिरं चारु । सुपमं । साधु । शोभनं । कांतं । मनोरंमं । ‘मनोहरमित्यपि ।’ रुच्यं । मनोज्ञं । मंजु । मंजुलं । द्वादशसुंद

॥ ५२ ॥

यस्यदर्शनाद्भनसोऽस्तुतेरानास्ति यद्बहुशोऽष्टमप्यधिका मेव प्रीतिजनयतीति यावन् तदा सेचनकं स्यात् । “असेचनकमित्यपि” अभीष्टं । अभीष्टि-
तं । हयं । दयितं । बहुभं । प्रियं । पडभीष्टस्य । “अभ्याप्तुमिष्यतेस्म अभीप्सितं” ॥ ५३ ॥ निकटः । प्रतिकटः । अर्वा । रेफः । रेपः । रेपः ।
स्यान्निधितेऽकुरदिति विश्वः ।” याप्यः । अवमः । अधमः । कुपूयः । “कपूयइत्यपि । पृषोदरादित्वादत्वं ।” कुत्सितः । अवयः । खेटः । गर्भः ।

तदासेचनकं तृतेनास्त्यंतो यस्य दर्शनान् ॥ अभीष्टेऽभीप्सितं तद्वदयितं वल्लभं प्रियं ॥ ५३ ॥ निकटप्रतिकृष्टावरे
फं याप्यावमाधमाः ॥ कुपूयकुत्सितावयखेटगर्त्याणकाः समाः ॥ ५४ ॥ मलीमसंतुमलिनं कच्चरं मलदूषितं ॥ पू-
तं पवित्रं मेध्यं च वीधंतु विमलार्थकं ॥ ५५ ॥ निर्णिकं शोधितं च घृष्टं निःशोध्य मनवस्करं ॥ असारं फलगुशून्यं तु व-
शिकं तुच्छं रित्तके ॥ ५६ ॥

अणकः । “आणकइत्यपि ।” त्रयोदशाधमेस्य । “खेटतित्रासयति खेटः” । अर्वा नांतः ।
अर्धतो ॥ ५४ ॥ मलीमसं । मलिनं । कच्चरं । मलदूषितं । चत्वार्यनुज्वलस्य । “कुत्सितं चरतिकच्चरं” । पूतं । पवित्रं । मेध्यं । वीधं । वीध-
मित्येकं विमलार्थकं स्वभावनिर्गलस्येत्यर्थः । “विमलात्मकमित्यपि पाठः ।” ॥ ५५ ॥ निर्णिकं शोधितं च घृष्टं निःशोध्य मनवस्करं । असारं । फलगु । द्वे-
निर्वलस्य । शून्यं । शुन्यमित्यपि । शुनः संप्रसारणं वाचदीर्घत्वमित्ययत् ॥ वशिकं । तुच्छं । रित्तकं । चत्वारि “रित्तस्य” ॥ ५६ ॥

प्रधानं । प्रमुखः । प्रवेकः । अनुत्तमः । उत्तमः । मुख्यः । वर्यः । वरेण्यः । प्रवर्हः । अनवरात्थ्यः ॥ ५७ ॥ परार्थ्यः । अग्रः । प्राग्रहरः । प्राग्र्यः । अग्र्यः । अग्र्यीयः । अप्रियः । सप्तदशप्रधानस्य । “मुखमिवमुख्यः । अवरस्मिन्नेर्भवः अवरात्थ्यः न अवरात्थ्यः अनवरार्थ्यः ।” तत्र प्रधानं नित्यं ह्येवे । पूर्वाक्षराव्यास्तुल्यार्थानि वताज्ञापितं । श्रेयान् । श्रेष्ठः । पुष्कलः । सत्तमः । अतिशोभनः । पंचात्यंतशोभनस्य । “अतिशयेन सत्सत्तमः ।” श्रेयांसौ ॥ ५८ ॥

ह्येवे प्रधानं प्रमुखं प्रवेकानुत्तमोत्तमाः ॥ मुख्यवर्गवरेण्याश्च प्रवर्हानवरात्थ्यवत् ॥ ५७ ॥ परार्थ्याग्रप्राग्रहरप्राग्र्या
श्याग्रीयमग्रियं ॥ श्रेयान् श्रेष्ठः पुष्कलः स्यात्सत्तमश्चातिशोभने ॥ ५८ ॥ स्युत्तरपदे व्याघ्रपुंगवर्षभकुंजराः ॥ सं
हर्षादूलनागाद्याः पुंसि श्रेष्ठार्थगोचराः ॥ ५९ ॥ अप्राग्र्यं द्वयर्हाने द्वे अप्रधानोपसर्जने ॥ विशंकटं पृथुबृहद्विशालं पृ
थुलं महत् ॥ ६० ॥

व्याघ्रादय एते शब्दा उत्तरपदे श्रेष्ठार्थगोचरो विषयो ये पाते । “गोचरादित्यत्र वाचका इति पाठः क्वचित् ।”
ये इति विशेष्यस्य पूर्वनिपाते व्याघ्रादेरुत्तरपदत्वं । आद्यशब्दात्सोमादयः । नृसोमः । व्याघ्रादिराकृतिगणः । उपमितं व्याघ्रादिभिः सामान्याप्रयो
नोपसर्जने द्वे । द्वयर्हाने द्वयं स्त्रीपुंसोताभ्यां हीने ह्येवेदत्यर्थः । विशंकटं । पृथु । बृहत् । विशालं । पृथुलं । महत् ॥ ६० ॥

वद्गु । उरु । विपुलं । नवविस्तीर्णम्य । पीनं । पीव । स्थूलं । पीवरं । चत्वारिस्थूलस्य । स्त्रीपुंसयोस्तुपीवा । स्तोत्रकः । अल्पः । क्षुल्लकः । त्रयमल्पम्य । मृदमे । श्लक्ष्णं । दध्नं । कशं । तनु ॥ ६१ ॥ मात्रा । वृद्धिः । लवः । लेशः । कणः । अणुः । एकादशसूक्ष्मस्य । स्तोत्रकाद्यपञ्चताएकाद्यादत्येके । तत्रमानानुद्वीच्यो । "नुद्वीतिद्वीधेनोपिकचित् ।" लवाद्विपुंसि । शेषविशेष्यनिघ्नं । अत्यल्पेऽल्पिष्ठमल्पीयः कनीयोणीय इत्यपिदिति कोभार्तरं । "एतन्मृदगतमेवार्थ । सर्वत्राऽस्यमूलमथएवदर्शनात् । रामाश्रम्यादिव्वपितथाग्रहणाच्च । अल्पिष्ठं । अल्पीयः । कनीयः । अणीयः ।

वद्वोरुविपुलं पीनपीनीतुस्थूलपीवरे ॥ स्तोत्रकाल्यक्षुल्लकाः सूक्ष्मं श्लक्ष्णं दध्नं रुशं तनु ॥ ६१ ॥ स्त्रियां मात्रा नुद्वीपुंसिलवलेशकणाऽणवः ॥ अत्यल्पेऽल्पिष्ठमल्पीयः कनीयोणीय इत्यपि ॥ ६२ ॥ प्रभूतं प्रचुरं प्राज्यमदध्नं बहुलं बहु ॥ पुरुद्वैः पुरुभूयिष्ठं स्फारं भूयश्च भूरिच ॥ ६३ ॥ परः शताद्यास्ते येषां परासंख्याशतादिकान् ॥

चत्वार्यल्पले ॥ ६२ ॥ प्रभूतं । प्रचुरं । प्राज्यं । अदध्नं । बहुलं । बहु । पुरुद्वैः । "पुरुद्वैमित्यपि ।" पुरु । भूयिष्ठं । स्फारं । "स्फिरमित्यपि ।" भूरि । द्वादशायद्वलस्य । पुरुद्वौ । क्वीवेतुपुरुद्व ॥ ६३ ॥ येषां सत्येयानां संख्याशतात्सहस्राच्च पराते क्रमेण परशता परः सहस्राः स्युरित्यर्थः । एकैकं । राजद्वैतादित्याच्छतसहस्रयोपरनिपातः पारस्करादित्वात्सुद्व । विशेष्यनिघ्नत्वाद्वाव्यलिङ्गता । यल्लक्ष्यं । परः शतानां विदुषा समाजइति ।

गणनीयं । गणयं । द्वेगणयितुंशक्यस्य । संख्यातं । गणितं । द्वेयस्य संख्याकृतातस्य । समं । सर्वं ॥ ६४ ॥ विश्वं । अशेषं । कृत्स्नं । समस्तं । निखिलं । निःशेषं । समयं । सकलं । पूर्णं । “पूर्वमित्यपिपाठः । पूर्वपरणे ” अखंडं । अनूतकं । चतुर्दशसमग्रस्य ॥ ६५ ॥ धनं । निरंतरं । सांद्रं । त्रीणि निविडस्य । “निर्गतमंतरमस्मात्तन्निरंतरं ” पेलवं ॥ विरलं । तनु । त्रीणि विरलस्य । समीपः । निकटः । आसन्नः । सन्निकटः । सनीहः ॥ ६६ ॥ संदेशः ।

गणनीयेतुगणये संख्याते गणितमयसमं सर्वं ॥ ६४ ॥ विश्वमशेषं कृत्स्नं समस्तं निखिलाखिला निनिः शेषं ॥ समग्रं सकलं पूर्णं मखंडं स्यादनुतेके ॥ ६५ ॥ धनं निरंतरं सांद्रं पेलवं विरलं तनु ॥ समीपे निकटा सन्न सन्निकट सनीहवत् ॥ ६६ ॥ संदेशाभ्याशं सविधसमर्यादसवेशवत् ॥ उपकंठांतिकाभ्यर्णाभ्य न्नाअप्यभितीयं ॥ ६७ ॥ संसर्गैस्त्वव्यवहितमपदांतरमित्यपि ॥ नेदिष्टुमंतिकतमं स्यादूरं विप्रकट्टकं ॥ ६८ ॥

अभ्याशः । “अभ्यास इति दंल्यात इति मुकुटः ।” सविधः । समर्यादः । सवेशः । उपकंठः । अंतिकः । अभ्यर्णाः । अभ्ययः । अभितः । पंचदशसमीप स्य । तत्राऽभित इत्यव्ययं । “समानेनीडं वा सस्थानमस्य सनीहः । उपगतः कंठः सामीप्यमस्य उपकंठः” ॥ ६७ ॥ संसर्गः । अव्यवहितं । अपदांतरं । “अपदांतरमित्यपि” त्रीणिसंलग्नस्य । “नव्यवधीयेते स्म अव्यवहितं ।” नेदिष्टं । अंतिकतमं । द्वे अति निकटस्य । दूरं । विप्रकट्टकं । द्वे ॥ ६८ ॥

द्वीयः । दविष्टं । मुदूरं । त्रयमत्यंतदूरस्य । द्वीयांसो । दीर्घं । आयतं । द्वे "दीर्घस्य । "वर्तुलं । निललं । वृत्तं । "त्रीणि वर्तुलस्य ।" यत्स्वभावाद्
 अनमुपाधिवशादीपन्नतंचतदंघुरमित्यर्थः । "बंधूरमित्यपि" एक ॥ ६९ ॥ उच्चः । प्राशुः । उन्नतः । उदयः । उच्छ्रितः । तुंगः । पटुः उन्नतस्य ।
 "उच्चस्त्वमस्य उच्चः । उन्नतित्स्म उन्नतः । "वामनः । न्यक् । नीचः । खर्वः । ऋत्स्वः । पंचऋत्स्वस्य । न्यक् चार्तिः । स्त्रियां तु नीची । अवापं । अबनतं

द्वीयथ्यदविष्टं वमुदूरं दीर्घमायतं ॥ वर्तुलं निस्तलं वत्तं वंधूरं तून्नताननं ॥ ६९ ॥ उच्चप्रांशून्नतोदयोच्छ्रितास्तुंगेतुवा
 मनै ॥ न्यट् नीचखर्वऋत्स्वाः स्युरवाग्रेऽवनताननं ॥ ७० ॥ अरालं वजिनं जिहसूंर्मिमत्कुंचितं नतं ॥ आविद्धं कुटिलं भु
 म्रं वैलितं वक्रमित्यपि ॥ ७१ ॥ ऋजावजिहसप्रगुणौ व्यस्ते त्वप्रगुणाकुलो ॥ शाश्वतस्तुध्रुवो नित्यसदा तनसनातनाः ॥ ७२

आनतं । त्रयमधोमुखस्य । "अवनतमयमस्य अवाप ।" ॥ ७० ॥ अरालं । वजिनं । जिहस । कर्मिभत् । कुंचितं । नतं । आविद्धं । कुटिलं । भुम्रं । वै
 जितं । वक्रं । एकादश वक्रस्य । "कुटिकोटिल्यं लातिकुटिलं ।" ॥ ७१ ॥ ऋजुः । अजिहसः । प्रगुणः । त्रीण्यवक्रस्य । "भिन्नो जिह्वादिजिह्वः । "व्य
 स्तः । अप्रगुणः । आकुलः । त्रयमाकुलस्य । "भिन्नः प्रगुणाप्रगुणः ।" शाश्वतः । ध्रुवः । नित्यः । सदातनः । सनातनः । पंच नित्यस्य "शाश्वद्वचः शा
 श्वतः" ॥ ७२ ॥

स्थानुः । स्थितरः । स्थेयान् । शीघ्र्यतिस्थिरस्य । “स्थानशीलः स्थासुः ।” स्थेयांसो । यण्कलूपतया एकैव स्वभावेन कालव्यापी कालस्य व्याप-
 रिणु । जंगम । चरं । वसं । जंगं । चराचरं । पट्चरस्य । “चरणशीलं चरिणु ।” चलनं । कंपनं । कंपं । त्रयं कंपशीलस्य । चलं । लोलं । चला-
 स्थानुः स्थिरतरः स्थेयानेकरूपतया तु यः ॥ कालं व्यापी सकूटस्यः स्यावरो जंगमेतरः ॥ ७३ ॥ चरिणु जंगमचरं त्र-
 समिगं चराचरं ॥ चलनं कंपनं कंपं चलं लोलं चलाचलं ॥ ७४ ॥ चंचलं तरलं चैव पाणिषु वपरिप्लवे ॥ अतिरिक्तः सम-
 धिको दृढसंधिस्तु संहतः ॥ ७५ ॥ कर्कशं कठिनं क्रूरं कठोरं निष्ठुरं दृढं ॥ जठरं मूर्तिमन्मूर्तं प्रवृद्धं प्रौढमेधितं ॥ ७६ ॥

चलं ॥ ७४ ॥ चंचलं । तरलं । पारिप्लवं । समकं चलस्य । “परिप्लवने पारिप्लवं । चपलं चटुलं चैव त्यपि पाठः ।” अतिरिक्तः । समधिकः । द्वे अधिकभूतस्य
 क्रूरं । कठोरं । निष्ठुरं । दृढं । जठरं । मूर्तिमन् । मूर्तं । नव कठिनस्य । “मूर्तिः काठिन्यमस्यास्ति मूर्तिमन् ।” जठरं दवर्गद्वितीयमध्यं । प्रवृद्धं । प्रौढं ।
 एधितं । त्रय प्रवृद्धस्य ॥ ७६ ॥

पुराणं । प्रतनं । प्रलं । पुरातनं । चिरंतनं । पंच पुरातनस्य । प्रत्यग्रः । अभिनवः । नव्यः । नवीनः । नूतनः । नवः ॥ ७७ ॥ नूलः । सत नूतनस्य ।
 “प्रतिनवमपमस्यप्रत्यपः ।” सुकुमारं । कोमलं । मृदुलं । मृदु । चत्वारि कोमलस्य । अन्वक् । अन्वक्ष । अनुगं । अनुपदं । चत्वारि पथादित्यर्थं ।
 अन्ययीभावत्वात्क्षीबमव्ययं च । “पदस्यपश्चादनुपदं ।” ॥ ७८ ॥ प्रत्यक्षं “समक्षमित्यपि ।” ऐंद्रियकं । द्वे इंद्रियेणाश्रयस्य । इंद्रियेणानुभूतं ऐंद्रिय

पुराणेप्रतनप्रलपुरातनचिरंतनाः ॥ प्रत्यग्रोऽभिनवनवनवीननूतननोनवः ॥ ७७ ॥ नूलश्रगुकुमारंतु
 कोमलंमृदुलंमृदु ॥ अन्वगन्वक्षमनुगोऽनुपदंक्षीबमव्ययं ॥ ७८ ॥ प्रत्यक्षंस्यादैंद्रियकमप्रत्यक्षमनोद्वि
 यं ॥ एकतानाऽनन्यवृत्तिरेकाग्रैकायनावपि ॥ ७९ ॥ अप्येकसर्गएकाग्र्योप्येकाग्र्यनगतोपिसः ॥ पुंस्या
 दिःपूर्वपौरस्त्यप्रथमाद्याअयास्त्रियां ॥ ८० ॥

कं । अपत्यक्षं । अतींद्रियं । द्वे इंद्रिये रणाश्रयस्य । धर्मादिः । अनव्यक्षमित्यपि पाठः । “अपरोक्षमैंद्रियकंपरोक्षं स्यादतींद्रियमिति ।” एकतानः ।
 अनन्यवृत्तिः । एकाग्रः । एकाग्रनः ॥ ७९ ॥ एकसर्गः । एकाग्र्यः । एकाग्र्यनगतः । समैकाग्रस्य । “एकंतानग्रति एकतानः । तनुश्रद्धोपकरणयोः ।”
 आदिः । पूर्वः । पौरस्त्यः । प्रथमः । आयः । पंचक्रमाद्यस्य । “आप्रथमंदीयते गृह्यते आदिः” । तत्रादिः पुंस्त्वेव ॥ ८० ॥

परिक्षिप्तं । निवृत्तं । द्वे प्राकारादिनामवर्ततेवेष्टितस्य । “ निव्रियतेस्मनिवृत्तं । वञ्ज् आवरणे । ” मूपितं । मुपितं । द्वे चोरितस्य । “ मुप्यतेस्ममूपितं । ” प्रलब्धं । प्रसृतं । द्वे प्रसरणयुक्तस्य “ प्रसरतिस्मप्रसृतं । ” न्यस्तं । निसृष्टं । द्वे निक्षिप्तस्य । “ निसृज्यतेस्मनिसृष्टं । सृजविसर्गे ” गुणितं । आहृतं । द्वे अभ्यावर्तितस्य । यथापञ्चभिर्गद्गताश्चत्वारोविंशतिः ॥ ८८ ॥ निदिग्धं । उपचितं । द्वे समृद्धस्य । निदिक्ष्यतेस्मनिदिग्धं । दिहृउपचये । ” गुहं ।

परित्यज्य तं निवृत्तं मुपितं मुपितार्थकं ॥ प्रवृद्धप्रसूतो न्यस्तनिस्त्रुणनाहते ॥ ८८ ॥ नि
दिग्धोपचितैर्गतुगुप्तगुंठिनरूपितैः ॥ हुतावर्धोर्णोऽद्गुणोऽयनेकाचितशिक्षितैः ॥ ८९ ॥ घ्राण
घ्रातेदिग्धलिप्तसमुदकैर्हृतेसमैः ॥ वृष्टितं स्याद्द्वल्ययितं संवीतं रुद्धमावृतं ॥ ९० ॥

गुप्तं । द्वे गोपनयुक्तस्य । यथा मंत्रो गतो विधातव्यः । गुणितं । "गुडितमित्यपि । गुह्यवेष्टने । गुडवेष्टने । "रूपितं । द्वे धूलिलिप्तस्य । "गुंडाकलेल्लेदतिस्थान
स्वया " हुनं । अवदीर्णं । द्वे द्रवीभूतस्य । उद्घूर्णं । उद्यतं । द्वे "उत्सोलितस्य शस्त्रादेः ।" काचित् । शिक्थितं । द्वे "शिक्येस्थापितस्य ।" ॥८९॥
घ्राणं । घ्रातं । द्वे नासिकागाग्रहीनगंधस्य पुष्पादः । दिग्धं । लिप्तं । द्वे "विलिप्तस्य" समुद्रकं । उद्धृतं । द्वे उन्नीतस्य । "कूपोर्जेलदिः ।" वेष्टि
तं । वलयिनं । संवीनं । रुद्धं । आहतं । पंच वेष्टितस्य । "नयादिना नगरोदः ।" ॥ ९० ॥

रुग्णं । भुग्रं । द्वे व्यथितस्य । “भग्नस्य वाकाष्टहस्तपाददेः ।” निशितं । “निशातमित्यपि” क्षणतं । शान्तं । तेजितं । चत्वारि शाणादिनातीक्ष्णीकृत
 स्य शब्दादेः । “निशायेतेस्मनिशान्ते । शोतनूकरणे । विनाशोन्मुखं । प्रत्यासन्नविनाशोपकंस्यात् । एकं । “पच्यतेस्मपकं ।” ज्हीणः । ज्हीनः । लज्जि
 तः । त्रयं संजातलज्जस्य ॥ ९१ ॥ वृत्तः । वृत्तः । वृतः । व्यावृत्तः । “वावृत्तदतिकेचित् ।” त्रयं कृतवरणस्य । यल्लक्ष्यं । परोहित्याय भगवान् वृतः काव्यः कि
 लामुरैरिति संयोजितः । “संयोगितइति भ्रतमालायां ।” उपाहितः । द्वे संयोगप्रापितस्य । प्राप्यं । गम्यं । समासाद्यं । त्रीणि प्राप्तुं शक्यस्य । “समास

रुग्णं भुग्रेयनिगितं क्षणतशान्तिनितेजिते ॥ स्याद्विनाशोन्मुखं पकं ज्हीणहीनौतुलज्जिते ॥ ९१ ॥
 वृत्तेन वृत्तव्यावृत्तौ संयोजित उपाहितः ॥ प्राप्यं गम्यं समासाद्यं स्यन्नं रीणं स्तुतं सुतं ॥ ९२ ॥ संगूढः
 स्यात्संकलितोऽवगीतः स्यातगर्हणे ॥ विविधः स्याद्बहुविविधो नानारूपः पृथग्विधः ॥ ९३ ॥

ते प्राप्यते तत्समासाद्यं ।” स्यन्नं । रीणं । स्तुतं । स्तुतं । स्तुतं । चत्वारि प्रस्तुतस्य । “स्यंथते स्मस्यन्नं । स्यंदूप्रस्तवणे” ॥ ९२ ॥ संगूढः । संकलितः । द्वयो
 नतस्यांकादे । यथाद्वौ त्रयः पंचच संकलितादश भवंति । अवगीतः । ख्यातगर्हणः । द्वे निदितस्य । “अवगीयते निचयेते स्म अवगीतः ।” विविधः । बहु
 विधः । नानारूपः । पृथग्विधः । चत्वारि “नानारूपस्य नानारूपः । ९३ ॥

परिहितं । निवृत्तं । द्वे प्राकारादिनामवर्तौघोष्टितस्य । “ निव्रियतेस्मनिवृत्तं । वञ्जनावरणे । ” मूपितं । मुपितं । द्वे चोरितस्य । “ मुप्यतेस्ममूपितं । ” प्रवृद्धं । प्रमृतं । द्वे प्रसरणयुक्तस्य “ प्रसरनिस्प्रमृतं । ” न्यस्तं । निसृष्टं । द्वे निक्षिप्तस्य । “ निसृज्यतेस्मनिसृष्टं । सृजविसर्गं ” गुणितं । आहतं । द्वे अभ्यावर्तितस्य । यथापञ्चभिराहृताथ्यत्यारोविशतिः ॥ ८८ ॥ निदिग्धं । उपचितं । द्वे समृद्धस्य । निदिश्यतेस्मनिदिग्धं । दिहउपचये । ” गूढं ।

परिद्विप्तं नु निवृत्तं मूपितं मूपितार्थकं ॥ प्रवृद्धप्रस्तनोन्यस्तनिसृष्टगुणिताहते ॥ ८८ ॥ निदिग्धोपचिते गूढगुणैर्गुणितरूपिते ॥ द्रुतावदीर्णे उद्गुणोद्यते काचित् शिक्वियते ॥ ८९ ॥ घ्राणघ्राणे दिग्धलिप्ते समुदक्तेऽद्भुते समे ॥ वेष्टितं स्याद्द्वलत्रितं संवीतं रुद्धमावृतं ॥ ९० ॥

गुप्तं । द्वे गोपनयुक्तस्य । यथामञ्जोगुप्तोविधातव्यः । गुंष्टिनं । “ गुंष्टितमित्यपि । गुडवेष्टने । ” हूपितं । द्वे धूलिलिप्तस्य । “ गुहाकलेल्लेदनिस्थानस्यवा ” हुनं । अवदीर्णं । द्वे द्रवीभूतस्य । उद्गुणं । उद्यतं । द्वे “ उत्तोलितस्य शस्त्रादिः । ” काचितं । शिक्वियतं । द्वे “ शिक्व्ये स्यापितस्य । ” ॥ ८९ ॥ घ्राण । घ्राणं । द्वे नासिकया गृहीतगन्धस्य पुण्यादः । दिग्धं । लिप्तं । द्वे “ विलिप्तस्य ” समुदकं । उद्धृत । द्वे उन्नीतस्य । “ कूपोद्दीर्जलादिः । ” वेष्टितं । बलयितं । संवीतं । रुद्धं । आवृतं । पञ्च वेष्टितस्य । “ नद्यादिनानगरादः । ” ॥ ९० ॥

पुटं । पुपितं । द्वे कृतपोषणस्य । “सोढं । क्षातं । द्वे क्षमांशपितस्य ।” उद्धातं । “उद्धातमितिमुकुटः । उद्धातमितिगमनाथः ।” उद्धतः । द्वे “वम
नेनस्य कस्यान्नादेः” दांतः । दमितः । द्वे दमंप्रापितस्य । यथादमितमिद्रियं । शांतः । शमितः । द्वे शमनंप्रापितस्य । यथाशांतोरोगः निवर्तितइत्य
र्थः । प्रार्थितः । अर्धितः । द्वे याचितस्य ॥ ९७ ॥ जप्तः । जपितः । द्वे “बोधंप्रापितस्य ।” छन्नः । छादितः । द्वे “आच्छादितस्य ।” पूजितः ।

पुष्टेनुपुपितंसोढेक्षांनमुद्धांतमुद्धने ॥ दांतस्तुदमितेक्षांतःशमितेप्रार्थितेर्दितः ॥ ९७ ॥
जप्तस्तुज्ञापितेछन्नश्छादितेपूजितेचिंतः ॥ पूर्णस्तुपरितेक्लिष्टःक्लिष्टशितेऽवसितेसितः ॥ ९८ ॥
नुष्टपुष्टोपितादग्धेनष्टत्वष्टौतनूरुते ॥ वेधितच्छिद्रितौविद्धेविन्नविसौविचारिते ॥ ९९ ॥

अंचितः । “अंचितद्वयपिपाठः । अर्चपूजायां” द्वे । पूर्णः । पूरितः । द्वे वाङ्मातृशांतपूर्णेत्यादिनाणिचिनिष्ठांतनिपातिताः । छिष्टः । छिश्चितः । द्वे
क्षेत्रंप्राप्तस्य । अवसितः । सितः । द्वे समाप्तस्य । पौतकर्मणीत्यनोनिष्ठा ॥ ९८ ॥ पुष्टः । पुष्टः । उपितः । दग्धः । चत्वारि दग्धस्य । तष्टः । त्वष्टः ।
तनूरुतः । त्रीणि “अतनुस्तनुरकारितनूरुतः ।” यथातष्टं काण्डशस्त्रेणाल्पीकृतमित्यर्थः । विद्धः । विद्धितः । छिद्रितः । विद्धितः । त्रीणि यथाकर्णोविद्धौ । वि
न्नः । वित्तः । विचारितः । त्रीणि “ग्रामविचारस्य” ॥ ९९ ॥

अधारणः । धृक्कृतः । द्वे । नादतमात्रस्य । अवध्वस्तः । अपध्वस्तः । "अपध्वस्तः ।" अवचूर्णितः । द्वे चूर्णीकृतस्य । अनायासकृतं अनायासेनकृतः कपायविरोपः फाण्टं स्यात् । एकं । क्षुब्धस्वतित्यादिनाऽनायासे निपातितं । स्व नितं । ध्वनितं । द्वे शब्दितस्य ॥ ९४ ॥ बद्धं । संदानितं । मूतं । "मूर्णमिति मुकुटः ।" उद्दिनं । "उद्दितमित्यपि" संदितं । सितं । पट्बद्धस्य । मूढबन्धनेक्तः । मूतं । दो अवखंडने । उत्पूर्वः संगूर्वश्रवणार्थः । उद्दिनं । संदितं । निष्पकं । कथितं । द्वे साकल्येनपकस्य । "कपायादेः ।" क्षीरादीनां पाके शृतमित्येकं । यथाशृतं क्षीरं पकमित्य

अवरीणोऽधिकृतश्चाप्यवध्वस्तोऽवचूर्णितः ॥ अनायासकृतं फाण्टं स्व नितं ध्वनितं स मे ॥ ९४ ॥
वद्धं संदानितं मूर्तं मुद्दितं संदितं सितं ॥ निष्पकं कथितं पाके क्षीराज्यहविषां शृतं ॥ ९५ ॥ निर्वाणो मु
निवन्द्वाद्यौ निर्वातस्तु गतेऽनिले ॥ पक्वं परिणते गूहन्ने मीढं तु मूत्रिते ॥ ९६ ॥

र्थः ॥ ९५ ॥ निर्वाणदत्येकं मुनिवन्द्वाद्यौ प्रयुज्यते न तु वाते । यथानिर्वाणो मुनिः निर्मुक्त इत्यर्थः । निर्वाणो वह्निः निर्गत इत्यर्थः । आदिशब्दान्निर्वाणो हस्ती । "निर्मग्न इत्यर्थः" निर्वाणो वात इति निः पूर्वाद्वाते निर्वातस्य नत्वं । एकं । गते अनिले निर्वात इत्येकं । पक्वं । परिणतं । द्वे पाकं प्राप्तस्य । गूहं । द्वे कृतपुरीषोत्सर्गस्य । "हृद्यते स्म । हृदपुरीषोत्सर्गे ।" मीढं । मूत्रितं । द्वे कृतमूत्रोत्सर्गस्य ॥ ९६ ॥

पुष्टं । पुषितं । द्वे कृतपोषणस्य । “सोढं । क्षातं । द्वे क्षमांप्रापितस्य ।” उद्धांतमितिमुकुटः । उद्धांतमितिमुकुटः । उद्धतः । द्वे “वम
नेनत्यक्तम्यान्नादिः” दंतः । दमितः । द्वे दमंप्रापितस्य । यथादमितमिद्रियं । शांतः । शमितः । द्वे शमनंप्रापितस्य । यथाशांतोरोगः निवर्तितइत्य
र्थः । प्रादितः । अर्दितः । द्वे याचितस्य ॥ ९७ ॥ ज्ञपितः । द्वे “बोधंप्रापितस्य ।” लब्धः । लब्धः । द्वे “आच्छादितस्य ।” पूजितः ।

पुष्टेनुपुषितं सोढेक्षांतमुद्धांतमुद्धने ॥ दांतस्तु दमिते शांतः शमिते प्रार्थिते दितः ॥ ९७ ॥
ज्ञप्तस्तु ज्ञपिते छन्नश्छादिते पूजिते चितः ॥ पूर्णस्तु पूर्णिते क्लृष्टः क्लृष्टिते वसिते सितः ॥ ९८ ॥
पुष्टपुष्टोपिता दग्धतृप्त्यष्टौ तनूकृते ॥ वेधितच्छिद्रितौ विद्धे विन्नविन्नौ विचारिते ॥ ९९ ॥

अंचितः । “अंचितद्वयपिपाठः । अर्चपूजायां” द्वे । पूर्णः । पूरितः । द्वे वादांतशांतपूर्णत्यादिनाणिचिनिष्ठातानिपातिताः । छिष्टः । छिष्टितः । द्वे
क्षेरांप्राप्तस्य । अवसितः । सितः । द्वे समाप्तस्य । पौतकर्मणीत्यतो निष्ठा ॥ ९८ ॥ पुष्टः । पुष्टः । द्वे दग्धः । चत्वारि दग्धस्य । तष्टः । त्वष्टः ।
तनूकृतः । त्रीणि “अननुस्तनुरकारितनूकृत ।” यथातटं काष्ठशेखेणाल्पीकृतमित्यर्थः । वेधितः । छिद्रितः । विद्धः । त्रीणि यथाकर्णौ विद्धौ । वि
न्न । वित्तः । विचारितः । त्रीणि “ग्रामविचारस्य” ॥ ९९ ॥

अवरिणः । धिक्कृतः । द्वे निर्दितामात्रस्य । अवध्वस्तः । “अपध्वस्तः ।” अपध्वस्तपरित्यक्ते विहितेऽप्यवचूर्णित इति विश्वः । “अवचूर्णितः । द्वे चूर्णीकृतस्य । अनायासकृतं अनायासेन कृतः कपायविशेषः फाण्टं स्यात् । एकं । क्षुब्धस्वातित्यादिनाऽनायासे निपातितं । स्वनिनं । ध्वनिनं । द्वे शब्दितस्य ॥ ९४ ॥ बद्धं । संदाभिनं । मूतं । “मूर्णमिति मुकुटः ।” उद्धितं । “उद्धितमित्यपि” संदितं । सिनं । पट्टचट्टस्य । मूढ्बन्धनेक्तः । मूतं । दो अवखंडने । उत्पूर्वः संपूर्वश्चबन्धनार्थः । उद्धितं । संदितं । निष्पकं । कथितं । द्वे साकल्येन पकस्य । “कपायादेः ।” क्षीरादीनां पाके शृतमित्येकं । यथाशृतं क्षीरं पक्कमित्य

अवरीणोऽधिकृतश्चाप्यवध्वस्तोऽवचूर्णितः ॥ अनायासकृतं फाण्टं स्वनिनं ध्वनिनं समं ॥ ९४ ॥
वद्धे संदानितं मूतं मुद्धितं संदितं सिनं ॥ निष्पकं कथितं पाके क्षीराज्यहविषाशृतं ॥ ९५ ॥ निर्वाणो मु
निवन्ध्यादौ निवातस्सुगतेऽनिले ॥ पक्षं परिणते गूढं हन्ने मीढं तु मूत्रितं ॥ ९६ ॥

र्थः ॥ ९५ ॥ निर्वाण इत्येकं मुनिवन्ध्यादौ प्रयुज्यते ननु वाते । यथानिर्वाणो मुनिः निर्मुक्त इत्यर्थः । निर्वाणो वह्निः निर्गत इत्यर्थः । आदिशब्दान्निर्वाणो
हन्ती । “निर्मग्न इत्यर्थः” निर्वाणो वातदतिनिः पूर्वाद्वाते निर्घातस्य नत्वं । एकं । गते अनिले निर्वात इत्येकं । पक्षं । परिणतं । द्वे पाकं प्राप्तस्य । गूढं ।
हन् । द्वे कतपुरीपोत्सर्गस्य । “हृद्यते स्म । हृदपुरीपोत्सर्गं ।” मीढं । मूत्रितं । द्वे कतमूत्रोत्सर्गस्य ॥ ९६ ॥

पुष्टं । पुष्टितं । द्वे कृतपोषणस्य । “सोढं । क्षातं । द्वे क्षमांप्रापितस्य ।” उद्धातमितिकुटः । “उद्धातमितिरामनाथः ।” उद्धतः । द्वे “वम
नेनत्यक्तस्यान्नादेः” दांतः । दमितः । द्वे दमंप्रापितस्य । यथादमितमिद्वियं । शांतः । शमितः । द्वे शमनंप्रापितस्य । यथाशांतोरोगः निवर्तितइत्य
र्थः । प्रार्थितः । अर्दितः । द्वे याचितस्य ॥ ९७ ॥ जप्तः । ज्ञापितः । द्वे “बोधंप्रापितस्य ।” छलः । छादितः । द्वे “आच्छादितस्य ।” पूजितः ।

पुष्टेनपुपितंसोढेक्षांतमुद्धांतमुद्रने ॥ दांतस्तुदमितेशांतःशमितेप्रार्थितेदितः ॥ ९७ ॥
 ज्ञप्तस्तुज्ञापितेछन्नश्छादितेपूजितेचिंतः ॥ पूर्णस्तुपरितेक्लिष्टःक्लिशितेऽवसितेसितः ॥ ९८ ॥
 द्रुष्टुपुष्टोषितादग्धेनष्टत्वष्टौतनूरुते ॥ वेधितच्छिद्रितौविद्धेविन्नवितौविचारिते ॥ ९९ ॥

अंचितः । “अर्चितइत्यपिपाठः । अर्चपूजायां” द्वे । पूर्णः । पूरितः । द्वे वाचांतांतापूर्णेत्यादिनाणिचिनिष्ठांनानिपातिताः । छिद्यः । छिद्यितः । द्वे
क्लेशंप्राप्तस्य । अवसितः । सितः । द्वे समाप्तस्य । घातकर्मणीत्यतोनिष्ठा ॥ १८ ॥ प्रुष्टः । उषितः । दग्धः । चत्वारि दग्धस्य । तष्टः । त्वष्टः ।
तनुकृतः । त्रीणि “अतनुस्तनुरकारितनूकृत ।” यथातटं काष्ठंशस्त्रेणाल्पीकृतमित्यर्थः । वेधितः । छिद्रितः । विद्धः । त्रीणि यथाकर्णोविद्धो । वि
न्मः । वित्तः । विचारितः । त्रीणि “प्राप्तविचारस्य” ॥ १९ ॥

नेष्यभः । विगतः । अरोकः । ययं दीपिणीनस्य । विगतोवीननिष्प्रभाविनिरुद्रः । विलीनः । विद्रुतः । द्रुत । त्रीणि द्रवीभूतस्य घृतादेः । सिद्धः । नि-
तः । निष्पन्नः । यय सिद्धस्य । दारितः । भिन्नः । भेदितः । त्रीणि “भेदंप्रापितस्य ।” ॥ १०० ॥ उतं । स्यूतं । उतं । चितयं । नतु संतेते । यथा प्रोतः
दः ननु भिरनुस्यूतदन्वर्थः । अर्हितं । नमस्यितं । नमसितं । अपचायितं । अर्चितं । अपचितं । पङ्कचितस्य ॥ १०१ ॥ वरिवसितं । वरिवस्यितं । उपासि-
कां

निष्प्रभे विगता रोको विलोने विद्रुतद्रुतौ ॥ सिद्धनिर्वृत्तनिष्पन्नौ दारिते भिन्नभेदिनौ ॥ १०० ॥
उतंस्यूतमुतंचेति नितयंतनु संतेते ॥ स्यादार्हितेनमस्यितनमसितमपचायितार्चितापचितं ॥ १०१ ॥
वरिवसिते वरिवस्यितमुपासितंचोपचरितंच ॥ संतापितसंतनौ धूपितधूपायितौ च दूनश्च ॥ १०२ ॥
लृष्टमत्तस्तृतः प्रल्हन्नः प्रमुदितः प्रीतः ॥ छिन्नं छातं लूनं कृतं दानं दितं छितं वृक्कणं ॥ १०३ ॥

। उपचरितं । चत्वारि शुश्रूषितस्य । संतापितं । संतप्तं । धूपितं । धूपायितं । दूनं । पंच संतापितस्य । “एभ्यः अकर्मकेभ्यः कर्तरि क्त्वेत्येतान्येचत्वाणि ।
०२ ॥ लृष्टः । मत्तः । तृप्तः । प्रल्हन्नः । प्रमुदितः । प्रीतः । यट्प्रमुदितस्य । छिन्नं । छातं । लूनं । कृतं । दानं । दितं । छितं । वृक्कणं । अष्टौ खंडितस्य ॥ १०३ ॥

निष्प्रभः । विगतः । अरोकः । ग्रयं दीप्तिहीनस्य । विगतोवीननिष्प्रभावितिरुद्धः । विलीनः । विद्रुतः । द्रुतः । त्रीणि द्रवीभूतस्य घृतादेः । सिद्धः । निर्यतः । निष्पन्नः । ग्रयं सिद्धस्य । दारितः । भिन्नः । भेदितः । त्रीणि “भेदंगापितस्य ।” ॥ १०० ॥ उतं । स्यूतं । उतं । अत्रियं । नंतुसंतते । यथाप्रोतः । यदः नंतुभिरनुस्यूतदत्वर्थः । अर्हितं । नमस्यितं । नमसितं । अपचायितं । अर्चितं । अपचितं । पडचितस्य ॥ १०१ ॥ वरिवसितं । वरिवस्यितं । उपासि

निष्प्रभं विगतारोकौ विलीनं विद्रुतद्रुतौ ॥ सिद्धं निर्वृत्तनिष्पन्नौ दारिते भिन्नभेदिनौ ॥ १०० ॥
ऊनं स्यूतमुतं चेतित्त्रितयंतुसंतते ॥ स्यादार्हितेनमस्यितनमसितमपचायितार्चितापचितं ॥ १०१ ॥
वरिवसिते वरिवस्यितमुपासितंचोपचरितंच ॥ संतापितसंततौ धूपितधूपायितौ च दूतश्च ॥ १०२ ॥
हृष्टमत्तस्तृप्तः प्रहृष्टः प्रमुदितः प्रीतः ॥ छिन्नं छातं लूनं कृतं दातं दितं छितं वृक्कणं ॥ १०३ ॥

। उपचरितं । चत्वारि शुश्रूषितस्य । संतापितं । संतप्तं । धूपितं । धूपायितं । दूतं । पंच संतापितस्य । “एभ्यः अकर्मकेभ्यः कर्तरि क्तेऽप्येतान्ये बहूपाणि । १०२ ॥ हृष्टः । मत्तः । तृप्तः । प्रहृष्टः । प्रमुदितः । प्रीतः । पट्प्रमुदितस्य । छिन्नं । छातं । लूनं । कृतं । दातं । दितं । छितं । वृक्कणं । अटो खंडितस्य ॥ १०३ ॥

सस्तं । अस्तं । अष्टं । स्कन्धं । पन्नं । च्युतं । गलितं । सप्त च्युतस्य । “एभ्योगत्यर्थार्कर्मकेतिकर्तारिके एतान्येव ह्रस्वाणि” लब्धं । प्राप्तं । विन्नं । भाविनं । आसाविनं । भूतं । पट्प्राप्तस्य ॥ १०४ ॥ अन्वेपितं । गवेपितं । अन्विष्टं । मार्गितं । मृगितं । पञ्च गवेपितस्य । यथा इतस्तनोगवेपितोपि चोरोनदृष्टः । आर्द्रं । सार्द्रं । छिन्नं । तिमित । स्तिमितं । समुन्नं । उत्तं । सप्त छिन्नस्य । यथा स्तिमितलोचनोऽशुभिः ॥ १०५ ॥ ज्ञातं । ज्ञाणं । रक्षितं । रक्ष

सतं ध्वस्तं अष्टं स्कन्धं पन्नं च्युतं गलितं ॥ लब्धं प्राप्तं विन्नं भावितमासादितं च भूतं च ॥ १०४ ॥ अन्वेपितं गवेपितं मन्विष्टं मार्गितं मृगितं ॥ आर्द्रं सार्द्रं छिन्नं तिमितं स्तिमितं समुन्नं मुत्तं च ॥ १०५ ॥ ज्ञातं ज्ञाणं रक्षितं मवितं गोपायितं च गुप्तं च ॥ अवगणितं मवमतावज्ञानेव मानितं च परिभूतं ॥ १०६ ॥ त्यक्तं हीनं विधुतं समुद्भूतं धूतं मुत्सृष्टं ॥ उत्कं भापितं मुदितं जल्पितं माख्यातं मभिहितं लपितं ॥ १०७ ॥ बुद्धं बुधितं मनितं विदितं प्रतिपन्नं मवसितं अवगते ॥ ऊरीकृतं तमुरीकृतं मंगीकृतं माश्रुतं प्रतिज्ञातं ॥ १०८ ॥ तं । अवितं । गोपायितं । गुप्तं । पट्प्राप्तस्य । अवगणितं । अवमतां । अवज्ञातं । अवमानितं । परिभूतं । पञ्च “अवमानितस्य” ॥ १०६ ॥ त्यक्तं । हीनं । विधुतं । समुद्भूतं । धूतं । उत्सृष्टं । पट्प्राप्तस्य । उत्कं । भापितं । उदितं । जल्पितं । आख्यातं । अभिहितं । लपितं । पट्प्राप्तस्य ॥ १०७ ॥ बुद्धं । बुधितं । मनितं । विदितं । प्रतिपन्नं । अवगतं । समाचगतस्य । उरीकृतं । “उरीकृतमित्यपि” उरीकृतं । अंगीकृतं । आश्रुतं । प्रतिज्ञातं ॥ १०८ ॥

बाह्यदोनामतिशयेसादिषादयःस्युः। अत्रव्यायतबहुवामनादीर्घस्तिरह्स्वानांपर्यायाः। अतिशयेनबाहःसाधिष्ठः। एवंवृंदांरकांतेषुअतिशयविशिष्टेषु
 द्राघिष्ठादिक्रमेणैकैकंक्षेपं। "वृंदांरकोमुख्यः"॥इतिविशेष्यनिम्नवर्गः॥ पूर्वकांद्वयेस्वर्गादिनामानिप्रकरणैःसजातीयानिनिबद्धानि। अत्रापिकांद्वे
 सुकस्यादीनिविशेष्यनिष्ठाभिन्यवन्नात्। इदानींपूर्वेषांसंकीर्णत्वापत्तिभयेनयेपूर्वनोक्तास्तत्संग्रहार्थंप्रकरणमारभते ॥ अत्रहि कर्मक्रियादयो

बाह्व्यायतबहुगुरुवामनवृंदांरकातिशये ॥ इतिविशेष्यनिम्नवर्गः ॥ ६३ ॥
 प्रकृतिप्रत्ययार्थाद्यैःसंकीर्णैर्लिङ्गमुन्नयेत् ॥ कर्मक्रियातत्सानत्येगम्येस्युपरस्परः ॥ १ ॥

भाववचनाःअपरस्परादिविशेष्यनिष्ठः। स्तंबभादिःकरणवचनः। तथासमूहवचनआपूपिकादिः। एवंसंकीर्णैःसंकीर्णार्थैःसंकीर्णलिङ्गैश्चकथनात्संकी
 र्णवर्गोयं। भिन्नजात्यर्थसंसर्गएवहिंसंकरः। सचात्रत्रायेणविद्यतइतिदेहवतव्यपदेशः। नन्वत्रसंकीर्णत्वेविशेषविधानाभावेचकथमत्रलिङ्गज्ञानंस्यादि

संगीर्णं । विदितं । संश्रुतं । समाहितं । उपश्रुतं । प्रतिश्रुतमित्यपि "उपगतं । एकादशांगीकृतस्य । ईलितं । शस्त्रं । पणायितं । पनायितं । प्रणुतं । पणितं । पनितं ॥ १०९ ॥ गीर्णं । वर्णितं । अभिद्युतं । ईडितं । स्तुतं । द्वादशा स्तुतार्थानि । भाक्षितं । चर्वितं । लीढं । "लिप्तमित्यपि" प्रत्यवसितं । गिलितं । स्वादितं । प्सातं ॥ ११० ॥ अभ्यवहतं । अन्नं । जगवं । यत्नं । अशितं । भुक्तं । चतुर्दश स्वादितस्य । प्याभ्यन्ते पादं । "अन्ते

संगीर्णविदितसंश्रुतसमाहितोपश्रुतोपगतं ॥ इलितशस्तपणायितप्रणतपणितपनितानि ॥ १०९ ॥ अ
पिगीर्णवर्णिताभिपुनेडितानिस्तुतार्यानि ॥ भक्षितचर्वितलीढप्रत्यवासितगलितखादितप्सातं ॥ ११० ॥ अभ्यव
त्ततान्नजग्धस्तग्लस्ताशितंभुक्ते ॥ क्षेपिपुद्गोदिपुप्रेपुवरिपुस्थविपुवंहिष्ठाः ॥ १११ ॥ क्षिप्रक्षुद्राभीप्सितपृथु
नं ॥ क्षेपिष्ठादयः क्षिप्रादीनामक्यार्थाः प्रक्यार्थोमेति

अतिशयेनभुद्रः क्षोदिष्ठः । अत्रमेष्टादिचतुष्टयेप्रियोऽस्यलूबहुलाएवेष्टनः प्रकृतयः । अभीप्सितादीनां निर्देशस्तु तत्पर्यायत्वान् । अतिशयेनप्रियः प्रे
: इत्यादि । एकैक ॥ ११२ ॥

मुष्टिवंधः । संपाहः । द्वे मुष्टिनादृढग्रहणस्य । द्विभ्रः । इभ्रः विप्लवः । त्रयं नरलुठनादेरुपसर्गविशेषस्य । प्रलयस्यवा । बधनं । प्रसितिः । चारः ।
 त्रीणि बंधनस्य । “चारस्थानेस्वारपठित्वास्वारादीनाचतुर्णांपर्यायतामाहस्वामी । स्थशब्दोपतापयोः । अच् । प्रज्ञायण । त्वारः । ” स्पर्शः । ” स्प
 शब्दतिरेकहीनोपि ” स्पष्टा । “स्पष्टेत्यपि” उपतप्ता त्रयं उपतापाख्यरोगविशेषस्य । “संतप्तस्यवा” । स्पृशतीतिस्पर्शः । स्पर्शोरुजायादानेचेति

मुष्टिवंधस्तुसंग्राहोद्विबेडभ्रविप्लवौ ॥ बंधनंप्रसितिश्चारःस्पर्शःस्पृष्टोपतत्परि ॥ १४ ॥ निकारो
 विप्रकारःस्यादाकारस्त्विगङ्गितं ॥ परिणामोविकारोद्वेसमेविकृतिविक्रिये ॥ १५ ॥ अपहार
 स्त्वपचयःसमाहारःसमुच्चयः ॥ प्रत्याहारउपादानंविहारस्तुपरिक्रमः ॥ १६ ॥

विश्वः ॥ १४ ॥ निकारः । विप्रकारः । द्वे अपकारस्य । आकारः । दंगः । दंगितं । त्रयं “अभिप्रायानुरूपचेष्टितस्य । ” परिणामः । विकारः ।
 द्वे प्रवृत्तेरन्यथाभावे । यथामृद्विकारोघटः । विकृतिः । विक्रिया । द्वे विरुद्धक्रियायाः । परिणामस्यैवपर्यायाविभावविवा । यथाकुंडलंकनकस्य
 वविकृतिः । परिणामद्वयार्थः ॥ १५ ॥ अपहारः । अपचयः । द्वे अपहरणस्य । समाहारः । समुच्चयः । द्वे राशीकरणस्य । प्रत्याहारः । उपादानं ।
 द्वे दंष्ट्रियाकर्षणस्य । विहारः । परिक्रमः । द्वे पञ्चागतेः । यल्लक्ष्यं । सुगगनानामवनोपरिक्रमइति ॥ १६ ॥

अभिहारः । “अभ्याहारइत्यपि” अभिग्रहणं । द्वे चौर्यकरणस्य । निर्हारः । अभ्यवकर्पणं । द्वे शल्यादेर्निष्काशनस्य । अनुहारः । अनुकारः । द्वे
 विवंचनस्य । यथाखणत्वेनेतिनृपुण्यनेरनुकारः । अर्थस्यचनोदरपगमेव्ययइत्येक ॥ १७ ॥ प्रवाहः । पवतिः । द्वे जलादीर्गान्तिरंतरगतेः । द्वे
 हिर्गमनं प्रवहइत्येकं । वियामः । वियमः । यामः । यमः । संयमः । पट् संयमस्ययोगस्य ॥ १८ ॥ हिंसाकर्म हिंसाफलकं कर्म जारण
 भारणादिअभिचारः स्यात् । एकं । जागर्या । “अपिया । जागर्तिश्चेतिराजमुकुटः ।” जागरा । द्वे जागरणस्य । तत्र जागरास्त्रीपुंसयोः । विघ्नः । अं
 अभिहारोऽभिग्रहणं निर्हारोऽभ्यवकर्पणं ॥ अनुहारोऽनुकारः स्यादर्थस्यापगमेव्ययः ॥ १७ ॥ प्रवाहस्तु प्रवृत्तिः स्या
 त्प्रवहोगमनंवहः ॥ वियामो वियमो यमः संयामसंयमौ ॥ १८ ॥ हिंसाकर्मोभिचारः स्याज्जागर्त्यं जागराद्व
 विश्लेषोऽभिप्रायश्छंदः आशयः ॥ १९ ॥ निर्वेश उपभोगः स्यात्परि सर्पः परिक्रिया ॥ विधुरं तु प्र
 वा ।” ॥ ११ ॥ निर्वेशः । उपभोगः । द्वे “उपभोगस्य ।” परि सर्पः । परिक्रिया । तत्राशयः । आशयः । छंदः । आशयः । त्रीणि “अभिप्रायस्य ।” छंदोऽदंतः ॥ २० ॥

तरायः । प्रत्यूहः । त्रीणि विघ्नस्य । समीपभूतआश्रये उपग्रइत्येकं । “आश्रयणस्य
 गस्य । “वै कल्पेपिचविश्लेषेविधुरं विकलेत्रिष्विति मेदिनी ।” अभिप्रायः । छंदः । आशयः । त्रीणि “अभिप्रायस्य ।” छंदोऽदंतः ॥ २० ॥

संक्षेपणं । समसनं । द्वे अविस्तारस्य । पर्यवस्था । विरोधनं । द्वे विरोधस्य । परिसर्या । परीसारः । “परिसारइतिशब्दार्थकोशः ।” द्वे परितःसर
णस्य । आस्या । आसना । स्थितिः । त्रीणि “आसनस्य ।” ॥ २१ ॥ विस्तारः । विग्रहः । व्यासः । त्रयं विस्तृतेः । विस्तारशब्दसंबन्धीचेद्विस्तार
इत्येकं । सवाहनं । मदनं । द्वे अंगमर्दनस्य । यथापादसंवाहनं । विनाशः । अदर्शनं । द्वे तिरोधानस्य ॥ २२ ॥ संस्तवः । परिचयः । द्वयं परिचि
११

संक्षेपणं समसनं पर्यवस्था विरोधनं ॥ परिसर्या परीसारः स्यादास्यात्वासनास्थितिः ॥ २१ ॥ विस्तारो विग्रहो व्या
सः सचशब्दस्य विस्तारः ॥ संवाहनं मदनं स्याद्विनाशः स्याददर्शनं ॥ २२ ॥ संस्तवः स्यात्परिचयः प्रसरस्तु विसर्पणं
नीवाकः स्तुप्रयामः स्यात्संनिधिः संनिकर्षणं ॥ २३ ॥ लवो भिलावो लवने निष्पावः पवने पवः ॥ प्रस्तावः स्यादव
सरस्वसरः सूत्रवेष्टनं ॥ २४ ॥ . तो । प्रसरः । विसर्पण । द्वे “व्रणादिप्रसरणस्य ।” नीवाकः । प्रयामः । द्वे धनधान्यादिषु जननानामादं
रातिशयस्य । नितराभुष्यते नीवाकः । संनिधिः । “संनिधेः ।” सन्निकर्षणं । द्वे निकट्यस्य । संनिधिः पुंसि ॥ २३ ॥ लवः । अभिलावः । लवन ।
त्रयं धान्यादिछेदनस्य । निष्पावः । पवनं । पत्रः । त्रीणि धान्यादीनामपूतीकरणस्य । संकीर्णत्वाद्धिगसंकरः । प्रस्तारः । अवसरः । द्वे प्रसंगस्य । यथा ।
अवसरपठितावाणीत्यादि । प्रसरः । “तसरदतिवापाठः ।” सूत्रवेष्टनं । द्वे तनुवायकतसूत्रवेष्टनभेदस्य तसरीदतिप्रसिद्धस्य ॥ २४ ॥

प्रजन । उपसरः । द्वे गर्भपट्टणस्य । प्रश्रयः । प्रणयः । द्वे प्रेम्णः । प्रसरत्तिवापाठः । प्रसरः प्रणायेवेगेदतिमेदिनी । धीशक्तिः । निष्क्रमः । द्वे बुद्धि
 सामर्थ्ये । निष्क्रमोत्तुद्विसंपत्ताविति विव्यः । “श्रुत्याश्रवणचेवग्रहणं थारणं तथा । ऊहापोहौ च विज्ञानतत्त्वज्ञानचयीगुणादिति” संक्रमः । दुर्गसंचरः ।
 द्वे दुर्गमार्गस्य । “दुर्गादिप्रवेशक्रियायावा ।” संक्रमते संक्रम्यते वाऽनेन संक्रमः । सनस्रियां । “दुर्गसंचारइत्यभ्यन्न ।” ॥ २५ ॥ प्रत्युक्रमः । “प्र
 त्युक्तानिरिचयि” प्रयोगः । द्वे सुद्वार्यमतशयितोयोगस्य । प्रयोगोर्थोयस्यसः । “प्रयुद्धार्थइत्यपिपाठः । प्रत्युक्रमः प्रयुद्धार्थइति भागुरिः ।” प्रक्रम
 प्रजनः स्यादुपसरः प्रश्रयप्रणयौ समौ ॥ धीशक्तिर्निष्क्रमोऽस्तीनुसंक्रमोऽदुर्गसंचरः ॥ २५ ॥ प्रत्युक्रमः प्रयोगार्थः
 प्रक्रमः स्यादुपक्रमः ॥ स्यादभ्यादानमुद्घात आरंभः संश्रमस्त्वरा ॥ २६ ॥ प्रतिबंधः प्रतिपुंभोऽवनायस्तु निपात
 ने ॥ उपलंभः स्वनुभवः समालंभो विलेपनं ॥ २७ ॥

मः । उपक्रमः द्वे प्रथमारंभस्य । अभ्यादानं । उद्घातः । आरंभः ।
 प्रथमारंभमाश्रयस्य । यल्लक्ष्यं उद्घातः प्रणवोयासामिति । प्रक्रममादिपंचाव्येकार्थ्यावा । संश्रमः त्वरा । द्वे सर्वगस्य । आविगस्तु त्वरात्वरिति वाचस्पतिः
 ॥ २६ ॥ प्रतिबंधः । प्रतिपुंभः । द्वे कार्यप्रतिपातस्य । ययामणिमत्रादिप्रतिबंधादपेक्षनुणेतति । अवनायः । निपातनं । निपातनमित्यपि पाठः ।
 द्वे अभोनयनस्य । उपलंभः । अनुभवः । द्वे साक्षात्कारस्य । समालंभः । विलेपनं । द्वे कुंकुमादिनाविलेपने ॥ २७ ॥

विप्रलंभः। विप्रयोगः। द्वे सागिणोर्विच्छेदस्य । विलंभः । अतिसर्जनं । द्वे अतिदानस्य । विश्रावः । प्रतिख्यातिः । “प्रविख्यातिरित्यपि” द्वे अतिप्रसिद्धेः । अवेसा । प्रतिजागरः । द्वयं वस्तूनां अवेक्षणस्य ॥ २८ ॥ निपाठः । निपठः । त्र्याणि “पठनस्य” तेमः । स्तोमः । समुदने । त्रयमाद्रीभाषस्य । आदीनवः । आत्मवः । क्लेशः । त्र्याणि क्लेशस्य । आसवंती । द्रियाण्यनेनेति । आश्रवोतालव्यमध्यदतिकेचित् । मेलकः ॥ संगः । संगमः । त्र्याणि

विप्रलंभो विप्रयोगो विलंभस्त्वतिसर्जनं ॥ विश्रावस्तु प्रतिख्यातिरवेसा प्रतिजागरः ॥ २८ ॥ निपाठनिपठोपाठे तेमस्तेमौ समुदने ॥ आदीनवासवौ क्लेशे मेलके संगसंगमौ ॥ २९ ॥ संवीक्षणं विचयनं मार्गणं मृगणा मृगः ॥ परि रंभः परिष्वंगः संश्लेष उपगूहनं ॥ ३० ॥ निर्वर्णनं तु निख्यानं दर्शनालोकेनेक्षणं ॥ प्रत्याख्यानं निरसनं प्रत्यादेशो नि

राकृतिः ॥ ३१ ॥

“संगमस्य । नो मेलः संगमो नो वेत्यमरमाला ।” ॥ २९ ॥ संवीक्षणं । अन्वीक्षणं । अन्वेष्टनं । गन्धेषणं चेत्यपि । विचयनं । मार्गणं । मृगणा । मृगः । पंच तात्पर्येण वस्तुना गन्धेषणस्य । परि रंभः । “परि रंभ इत्यपि” परिष्वंगः । संश्लेषः । उपगूहनं । चत्वारि । आलिंगनस्य ॥ ३० ॥ निर्वर्णनं । निरर्थ्यानं । दर्शनं । आलोचनं । ईक्षणं । पंच निरीक्षणस्य । “दर्शनालोके कलक्षणमित्यपि पाठः ।” प्रत्याख्यानं । निरसनं । प्रत्यादेशः । निराकृतिः । चत्वारि निरकरणस्य ॥ ३१ ॥

प्रजनः । उपसरः । द्वे गर्भपट्टणस्य । प्रश्रयः । प्रणयः । द्वे प्रेम्णाः । प्रसरदतिवापाठः । प्रसरः प्रणायेवेगेदतिमेदिनी । धीशक्तिः । निष्क्रमः । द्वे बुद्धि-
सामर्थ्ये । निष्क्रमो बुद्धिसंपत्ताविति विश्वः । “शुश्रूषाश्रवणचेव घट्टणधारणंतथा । ऊहापोहौ च विज्ञानंतत्त्वज्ञानचवीगुणादिति” संक्रमः । दुर्गसंचरः ।
द्वे दुर्गमार्गस्य । “दुर्गादिप्रवेशक्रियायावा ।” संक्रमते संक्रम्यते वाऽनेन संक्रमः । सनस्त्रियां । “दुर्गसंचारदत्यन्यत्र ।” ॥ २५ ॥ प्रत्युक्रमः । “प्र-
त्युक्तानिरिच्यपि” प्रयोगः । द्वे युद्धार्थमतिशयितोयोगस्य । प्रयोगो रथो यस्य सः । “प्रयुद्धार्थदत्यपि पाठः । प्रत्युक्रमः प्रयुद्धार्थदतिभागुरिः ।” प्रक्र-

प्रजनः स्यादुपसरः प्रश्रयप्रणयौ समौ ॥ धीशक्तिर्निष्क्रमोऽस्त्रीनुसंक्रमोऽदुर्गसंचरः ॥ २५ ॥ प्रत्युक्रमः प्रयोगार्थः
प्रक्रमः स्यादुपक्रमः ॥ स्यादभ्यादानमुद्घातआरंभः संश्रमस्त्वर ॥ २६ ॥ प्रतिबंधः प्रतिष्ठंभोऽवनायस्तु निपातं
नं ॥ उपलंभः स्त्वनुभवः समालंभो विलेपनं ॥ २७ ॥

मः । उपक्रमः । द्वे प्रथमारंभस्य । अभ्यादानं । उद्घातः । आरंभः ।
॥ २६ ॥ प्रतिबंधः । प्रतिष्ठंभः । द्वे कार्यप्रतिपातस्य । यथामणिमत्रादिप्रतिवधादयेरनुणेतिति । अवनायः । निपातनं । निपातनमित्यपि पाठः ।
द्वे अधोनयनस्य । उपलंभः । अनुभवः । द्वे साक्षात्कारस्य । समालंभः । विलेपनं । द्वे कुंकुमादिनाविलेपने ॥ २७ ॥

मारुतेत्रायोबेपसिब्रस्रणिब्रस्रैर्येकदत्वेकाक्षरानाम । तद्वपंतु । कः । को । काः । इत्यादिदेववत् । सिरसिजलेचक्रमितिह्रीं । मुखेपिकं । “ कोब्र
 स्त्रणिसमीरात्मयमदंभेयुभास्करे । मयूराद्यौचपुंसस्यासुखशीर्षजलेयुक्मितिमेदिनी । ” तुच्छधान्येतिडुलभून्धेधान्येसंक्षेपेअबिस्तारेभक्तसिक्थ
 केअन्नाद्येबेपुलाकदत्तेकं ॥ ५ ॥ करिणोगजस्यपुच्छमूलोपातेगुदाच्छादकमांसपिंडे । उलूकःपक्षिभेदस्तत्रचपेचकः । कमंडलौचकाराद्वर्षोपले

मारुतेवेयसिब्रधंपुंसिकःकंशिरोवुनोः ॥ स्यात्पुलाकस्तुच्छधान्येसंक्षेपेभक्तसिक्थके ॥ ५ ॥ उलूकैकरिणःपुच्छ
 मूलोपातेचपेचकः ॥ कमंडलौचकरकःसुगतेचविनायकः ॥ ६ ॥ किष्कुर्हस्तेवितस्तौचशूककीटचट्टश्रिकः ॥ प्रति
 कूलेप्रतीकस्त्रिष्वेकदेशेतुपुंस्ययं ॥ ७ ॥ स्याद्भूतिकंतुभूनिवेकत्तृणभूस्तृणेष्विच ॥ ज्योत्स्निकायांचघोषेचकोशात
 क्ययकट्फलं ॥ ८ ॥

दाडिमादौचकरकः । सुगतेवुद्धेचकाराद्विघराजेगठडेचविनायकः ॥ ६ ॥ हस्तेहस्तप्रमाणेवितस्तौचकिष्कुःप्रकोष्ठे
 प्यनपुंसकदतिष्ठः । शूककीटशूकसदृशरोमव्यातेकीटविशेष । चकारादलोककटेट्टक्षविशेषऽष्टमराशौचट्टश्रिकः । प्रतिकूलेचप्रतीकः । तत्रप्रति
 कूलेप्रिणुअवयवेषुसि ॥ ७ ॥ भूनिवेकिरातितिकेकत्तृणभूस्तृणंघगधतृणविशेषोतत्रभूतिकं । ज्योत्स्निकायांपटोल्यां “ घोषेअपामार्गेच ” कोशा
 तकी । कोशातकःकंचपुंसिपटोल्यांघोषकेस्त्रियाभितिमेदिनी ॥ ८ ॥

नाकदत्येकं नामककारांतं । आकाशेश्वर्यगचवर्तते । “नअकंदुःखमत्रनाकः ।” भुवनेस्वर्गादोजनेचलोकदत्येकं । “लोक्यतेलोकः ।” पद्येअनुटु
बादोदत्तेयशसिकीर्तोऽलोकदत्येकं । “श्लोक्यतेऽलोकः ।” यशसियथा । उत्तमश्लोकोहरिः । शरेवाणस्वदेचसायकः ॥ २ ॥
कोटासृगलः । वरुण.प्रसिद्धः । उभोजंयुकशब्दवाच्यौ । “जंयुक.फेरवेनीचेपश्चिमाशापतावपीतिमेदिनी ।” चिपिटोभ्रटव्रीहितंदुलः । अर्भकः
शिशुः । तावुभौपृथुकौ । दर्शनप्रकाशश्चालोकौ । “आलोकस्तुपुमान्द्योतेदर्शनं वदिभाषणडतिमेदिनी ।” भेरीपटहंवाद्यविशेषो । नुर्यागत्वादकव

आकाशेचिदिवेनाकोलोकस्तुभुवनैजने ॥ पद्येयशसिचश्लोकःशरेस्वदेचसायकः ॥ २ ॥
जंयुकौक्रोष्टुवरुणोष्टुयुक्चिपिटार्भकौ ॥ आलोकौदर्शनद्योतौभेरीपटहमानकौ ॥ ३ ॥
उत्संगचिन्ह्योरंकःकलंकौकापवादयोः ॥ तत्सक्रोनागवर्द्धक्योरंकःस्फटिकसूर्ययोः ॥ ४ ॥

ज्ञावः । उभावानकौ ” आनक.पटहेभेर्यामृदुगध्वनद्वुदतिमेदिनी ।” ॥ ३ ॥ उत्संगःक्रोडः । तत्रचिन्हेचांकः । “अंकोरूपकभेदोऽगचिन्हरेखा
जिभूयणे रूपकारातिकोत्संगस्थानेकपापदुःखयोरितिमेदिनी ।” चिन्हेदोषारोपेचकलंकः । “कलंकोकेऽपवादेचकालायसमलेपिचेतिमेदिनी ।”
नागविशेषेत्वष्टरिचतक्षकः । स्फटिकसूर्ययोरंकशब्दोवर्तते । “अर्कोर्किर्णोस्फटिकरेवोताश्रेदिवस्पतावितिमेदिनी ॥ ४ ॥

शीलं स्वभावोऽन्वयो वंशः तत्रानूकमिति “अनूकपुत्रकुलेशीलेषु सित्याद्रतजन्मनीतिमेदिनी ।” शकलं खड्गं । वल्कलं त्वक् । द्वे शकले दिति । सुवर्णा-
नां हेतुः कर्षणां सादृशतेऽष्टाधिकं शतके निष्कः । सहादृशं भवति तदति सादृशं जलस्वयमिति वत् । तथा हि सुवर्णमात्रे उरसा वक्षसो भूषणे द्वे मपले च द्वी-
नारे सांख्यद्वारिके द्रव्यभेदे च निष्कः । पलं कर्पवत्तुटयं । गुजानामरातिः कर्पः ॥ १३ ॥ शमलं पुरीषं । एनः पापं । “त्रिपुपापशये कल्कोऽस्त्री विदू-

शीलान्वयावनूके द्वे शकले शकलवल्कले ॥ सादृशते सुवर्णानां हेतुयुरो भूषणे पले ॥ १३ ॥ दो-
नारेऽपि च निष्कोऽस्त्री कल्कोऽस्त्री शमलं नसोः ॥ दंभेऽप्यथ पिनाकोऽस्त्री शूलशंकरधन्वनोः ॥ १४ ॥
धेनुक्रातुकरेणवांचमेघजाले च कालिका ॥ कारिकायातनावृत्योः कर्णिका कर्णभूषणे ॥ १५ ॥

किदृशं दंतयोरिति विश्वः । कल्कोऽस्त्री घृततैलादिशेषे दंभे विभीतकं दन्तिमेदिनी ” पिनाकोऽस्त्री रुद्रचापेऽपुं सुवर्षं त्रिशूलयोरिति मेदिनी ॥ १४ ॥ करेणवां-
हस्तिन्यांच कारान्नवप्रसूतायां गवि धेनुका । मेघजाले भेदं दृष्टे च काराद्वेवताविशेषेऽपि कालिका । दन्तिर्विवरणश्लोकाः । यथा गृह्यकारिका । “यातना-
कृत्योरित्यपि पाठः । कारिकानदृशोऽपि । कृतौ विवरणश्लोके शिल्पयातनयोऽपि । नपुंसकं तु कर्मार्थे कारकेर्त्तरि चित्रिचित्तिमेदिनी ॥ १५ ॥

कद्रुफलं काय कलदतिख्यातेऽक्षभेदेऽशुक्रवद्विरेचसोमवल्कः । मिलहकेपण्यभेदेऽतिलकल्के नि. खेतिलचूर्णेचपिण्याकः । रामठेहिगुनि । चकाराद्वा
द्विद्वेदेशेऽथेधीरेच । न्हस्यमध्यचवाल्लिकमितिवाल्हीकमित्यपि ॥ ९ ॥ व्यालयाह्याद्वितुंडिकः । कौशिको नकुले व्यालयाहे गुगुलुशुक्रयोः वि
श्वामित्रेचकोभज्ञोलूकयोरपिकौशिकदर्शनविश्वः । रुकरोगः तापः । संतापः शंकाभयं अथातकदतिनाम । स्वल्पे अपिशब्दान्नीचक निष्ठदरिद्रेष्वपि क्षु

सिनेचखद्विरेसोमवल्कः स्यादथसिलहकं ॥ तिलकल्केचपिण्याकौवाल्हीकरामठेपिच ॥ ९ ॥ महेंद्रगुगुलुलूकव्या
लयाद्विपु कौशिकः ॥ रुक्मनापशंकास्वानंकः स्वल्पेपि क्षुल्लकस्त्रिपु ॥ १० ॥ जैवातकः शशकैपिशुरेप्यश्वस्यवर्तकः ॥
व्याघ्रेपिपुंडरीकोनायवान्यामपिदीपकः ॥ ११ ॥ शालातृकाः कपिकेऽपुश्वानः स्वर्णेपिगैरिकं ॥ पीडाथैपिव्यलीकं
स्यादलीकंत्वप्रियेऽनृते ॥ १२ ॥

लूकः ॥ १० ॥ जैवातृकः पुमान्सोमेदीर्घायुः कुशयोस्त्रिपु । अपिशब्दात्पक्षिभेदेचवर्तकः । अपिश
ब्दादशोदिग्गजादौचपुंसिपुंडरीकः । सितांभोजादौस्त्रीपेच । पक्षानीलोपधीभेदः अजमोडाश्वः । अपिशब्दाद्वाहिचूडपिदीपकः । प्रकाशेपि । “ दी
प्य रुद्रत्सपि ” ॥ ११ ॥ कप्यादयः शालातृकाः स्युः । अपिशब्दान्नेरुदतिख्याते । धातोचंगैरिकं “ गैरिकधातुरुक्मयोरितिमेदिनी । ” व्यलीकमप्रि
याकार्यैर्बलक्ष्येष्वपिपीडनेदतिविश्वः ॥ १२ ॥

इति काना । ॥ " रानानाह " त्विदं करज्वालासुमयूखः । अनलितशोभा । कर किरण । अमरशरीरशिलीमुखौ । निधौनिधिभेदे । कंबोचश
रः । अपिशब्दादाकारोपिदूम्येखं । खमित्रियेपरेक्षेनेशून्यविदोविहायसि । सवेदनेदेवलेकिशर्मण्यपिनपुंसकमितिमेदिनी ॥ १८ ॥ घृणिः

आत्रायामपिलुब्धकइत्यपिपाठः ॥ पेटकस्त्रिपुवंदेपिगुरौदेश्येचदेशिकः ॥ खेटकौग्रामफलकौवीवरेपिचजालि
कः ॥ ३ ॥ पुष्परणौचकिंजल्कःशुल्कोऽखौखीधनेपिच ॥ स्यात्कह्नोलेष्युत्कलिकावार्द्धकंभावदं दयोः ॥ ४ ॥ करि
ण्यांचापिगणिमाठारकौवालभेठकौ ॥ अंधेष्यनेडमुकःस्यानृंदकौदर्पाश्मदारणौ ॥ ५ ॥ ॥ इतिपंचक्षेपकाः ॥
इतिकान्तवर्गः ॥ मयूखस्त्रिवट्करज्वालास्त्रिलिवाणौशिलीमुखौ ॥ शंखानिधौललाटारिश्रकंबोनखींद्रियेपिखं
॥ १८ ॥ घृणिज्वालेअपिशिखे ॥ खांताः ॥ शैलटक्षौमगवगौ ॥ आशुगौवायुविशिखौशरार्कविहगाःखगाः ॥ १९ ॥

किरणः । अपिराब्दाच्चबायात्रपदेवर्हिनुहायाचशिखा । इतिस्वांतवर्गः । गातानाह । शैलटक्षौमगसंज्ञकावगसंज्ञकोच । विशिखोबाणः । बाणार्कप
क्षिण स्वगशाब्दवाच्या । अर्केतिग्रहणमुपलक्षणं ॥ १९ ॥

करिहस्तांगुलौगजशृङ्गापेकमलांतगतकोशेचकर्णिका । “कर्णिकाकरिहस्तापेकरमध्यांगुलावपि । क्रमुकादिच्छटांशेज्वराटकर्णभूषणइतिमेदिनी” । उत्तरेअतःपरखानेभ्यःप्राक्शब्दास्त्रिपुत्रिलिगाइत्यर्थः । “दंदारकःसुरेपुंसिमनोज्ञश्रेष्ठयोस्त्रिष्वितिमेदिनी” मुख्यश्चान्यश्वकेवलश्चेतिएकेस्युः ॥ १६ ॥ दांभिकोमायावी । योदूरेरितेक्षणःसचकोक्तिकइत्युच्यते । योभृत्यःकोपप्रसादचिन्हज्ञानायप्रभोर्भालंललाटेमेवपरयति । भावद

करिहस्तांगुलौपद्मबीजकोश्यान्निपूत्तरे ॥ दंदारकौरूपिमुख्यावेकमुख्यान्यकेवलाः ॥ १६ ॥ स्यादांभिकःकौकुटिकोचश्चादूरेरितेक्षणः ॥ लालाटिकःप्रभोर्भालदर्शीकार्यद्वयमश्रयः ॥ १७ ॥ “भभृन्नितंवलयचक्रैपुकटकोऽस्त्रियां ॥ सूच्यग्रैक्षुद्रशक्तौचरोमहर्षचंकटकः ॥ १ ॥ पाकौपक्तिशिशूमध्यरत्नेनतरिनायकः ॥ पर्येकःस्यात्परिकरेस्याद्याद्येपिचलुब्धकः ॥ २ ॥

शीत्यपिपाठःयश्चकार्यक्षमःप्रभोःकार्यकर्तुमशक्तःतत्रुभौलालाटिकौ । लालाटिकःसदालस्यप्रभुभावनिदर्शनीत्यजयः । इतोभूभृन्नितंवत्यादयःकेचिदमूलकाएवश्लोकाः । अतस्तेषांब्याख्यानाभावः ॥ १७ ॥

तथादिभृतोपपत्त्याणां । आदिशब्दाद्धस्यश्चादिकर्मकराणां भृतौमूल्येपालनेभरणेवाभोगः । पालनेभ्यवहारेचनिर्वेशेपण्ययोपितामिति विश्वः । अ
 हेः सर्पस्य । शबलेकबुरेद्विलिग्या । “सारंगःपुंसिहरिणचातकेचमतेगजेशबलेचिष्वितिमेदिनी” ॥ २३ ॥ कपौवानरेचकाराद्रैकसारथ्यादौचछव
 गः । शपेअक्रोशेपराभवेतिरस्कारेऽभिपगः । यानाद्यंगेरथशकटादीनामवयवेयुगः । युग्मेद्वयैकतत्रेताविपुहस्तचतुष्टयेऽप्यपधमेदेचयुगं ॥ २४ ॥ इ
 पु.शरः । परासुरभितपौ । घृणोरदिमः . स्वर्गादीनादशानाद्द्वैक्यं । लक्ष्यदृष्ट्याप्रयागनुसारेणगोशब्दःस्त्रियापुंसिचोन्नेयः । यथासुरभौस्त्रियां । दपभे

भोगःसुखेरुचादिभृतावहेश्वफणकाययोः ॥ चातकेहरिणेपुंसिसारंगःशबलेत्रिपु ॥ २३ ॥
 कपौचप्लवगःशापेत्वभिवंगःपराभवे ॥ यानाद्यंगेयुगःपुंसियुगंयुग्मेकतादिपु ॥ २४ ॥
 स्वर्गेपुपशुवाग्वज्रदिङ्नेत्रघृणिभूजले ॥ लक्ष्यदृष्ट्यास्त्रियापुंसिगौलिगंचिन्हशेफसोः ॥ २५ ॥

पुंसि । गोः स्वर्गेदपभेरश्मोदज्जेशीतकरेषुमान् । अर्जुनीनेचद्विग्वाणभूवागादिषुयोषितीतिविश्वः । योषिति । स्त्रीलिङ्गे । कोशातरेतुगोर्नीदित्येबली
 वेदकिरणक्रतुभेदयो । स्त्रीतस्याद्विरिभारच्या भूमौचसुरभात्रपि । नृस्त्रियोःस्वर्गवज्रावुरदिमद्वग्वाणलोमस्त्विति । शेफः शिशुः । अनुमानेहरमूर्ति
 भेदेचलिङ्गे । “लिङ्गंचिन्हेऽनुमानेचसाख्योक्तप्रकृतावपि । शिवमूर्तिविशेषेपिमेहनेपिनपुंसकमितिमेदिनी” ॥ २५ ॥

चकारच्छालिप्रभेदपतंग । ऋमुकीटक्षभेद । तत्फलं तु क्लीवंपतंगं । अपिशब्दतन्मृगशीर्षमार्गणायांचमृगः । जवोरं
हः । अपिशब्दाद्विष्ठादेर्वह्निर्निर्गमेपि ॥ २० ॥ कुसुमसंवंधिनिर्गौ । त्वात्यनेन स्नानीयंगंधचूर्णविशेषः । आदिनासुरतादिश्रमशान्तयेकामशास्त्रा
शुक्तयत्कपूर्वगदिचूर्णतद्ग्रह । अपिशब्दादुपरगेपि पराग । रजसि यूतौ । नागमातंगैर्गजे वर्तेते । अपिशब्दात्काद्रवेयनागकेशरनागकल्लीहास्तिनपुर
मेघमुल्मकादीनागपुंसि । क्लीपंसौ सलवंगयोः । अपिशब्दाच्चंडालेपि मातंगः । “अपिशब्दात् नेत्रस्यान्तेऽगहीनिचापांगः ॥ २१ ॥ स्वभावः प्रकृ

पतंगौ पाक्षिभूवौ च पूगः ऋमुकवृंदयोः ॥ पशवोऽपि मृगावेगः प्रवाहजवयोरपि ॥ २० ॥

परागः कौसुमरेणौ स्नानीयादौ रजस्यपि ॥ गजेपि नागमातंगावपांगस्ति लकेपि च ॥ २१ ॥

सर्गः स्वभावनिर्मादनिश्चयाध्यायस्तृष्टिषु ॥ योगः सन्नहनोपायध्यानसंगतियुक्तिषु ॥ २२ ॥

तिः । निर्मोक्षस्याग । निश्चयेयथा । गृहाणशास्यदिसर्गएषतदतिरघुः अध्यायः काव्यादिविरामस्थान । सृष्टिर्निर्माणं एतेषु सर्गः । “सर्गस्तु निश्च
याध्यायमोहोत्साहालदृष्टिष्विति मेदिनी । ‘सन्नहनं कवच । उपाय सामादिः । ध्यानं चित्तवृत्तिनिरोधः । संगतिः संगम इत्यादिषु योगशब्दः । “यो
गो पूर्वार्थसंप्राप्तौ संगतिध्यानयुक्तिषु । वपुस्त्वर्थप्रयोगे च विष्कंभादिषु भेषजे । विश्वब्दघातके द्रव्योपायसन्नहनेष्वपि । कामणेपि चेत्येति मेदिनी ॥ २२ ॥

मास्याषाढेअमात्येसचिवेअत्युपधेउपधाधर्माद्यैः परीक्षणंतामतिक्रान्तेशुद्धचित्तेइत्यर्थः । “एतेषुचपुंसि ।” शुचिर्षीष्माग्निशृंगारेष्वाषाढेशुद्धमंत्रिणि
ज्येष्ठेषुपुंसिबलेशुद्धेऽनुपहृतेत्रिविन्तिमेदिनी । मध्येपविबेसितेशुद्धचत्रिषु । स्पृहायामस्यासक्तौगभस्तौकिरणेचकारादीप्तौशोभायांचरुचिः ॥ २ ॥
इतिचाताः । “अपिशब्दास्फटिकेअच्छः । स्तबेकलापेचगुच्छः । तुन्वदक्षेनाबरुखीदतिप्रसिद्धेनौकागेचकच्छः ॥ १ ॥ इतिछांताः ।” केकि

मास्यमात्पेचात्युपधेपुंसिमेध्येसितेत्रिषु॥ अभिष्वंगेस्पृहायांचगभस्तौचरुचिःसियां॥ २ ॥ इतिचांताः॥
“प्रसन्नेभहुकेप्यच्छोगुच्छस्तबकहारयोः॥ परिधानांचलेकच्छोजलप्रतिचित्रलिंगकः॥ १ ॥ इतिक्षेपक
श्रुतः॥” केकिताश्यावहिभुजौदंतविश्रांजद्विजाः॥ अजाविष्णुहरच्छागागोष्ठाध्यनिवहाब्रजाः॥ ३० ॥

ताश्यामयूरगरुढौ । अहीभुंक्तेइत्यहिभुक् । विप्रेत्युपलक्षणं । क्षत्रवस्थयौः । विप्रक्षत्रियविट्शूद्रावर्णस्त्वाद्याद्विजाः स्मृताइतिस्मृतेः । अंब्रजाः पक्षि
णः । एतेद्विजा । छागोबल. अजोहरिहरीकामेविधौछागेरचोऽसुतइतिविश्वः । गोष्ठगोस्थानकं । अज्वाभार्गः । निवहःसंचः । एतेब्रजाः ॥ ३० ॥

प्राधान्यं । प्रभुत्वं । सानुःशिखरं । चकारात्पशोरवयवेऽशुंगं । “शुंगप्रभुत्वेऽशिखरेचिह्नेऽकीडांबुयं चक्रे । पापाणोत्कर्षयोश्चापिशुंगः स्यात्कूर्चशीर्षकइति मेदिनी” । मूर्धामस्तकः । गुह्ययोनिः । श्रीः संपच्छोभा । कामदच्छात्र । महात्म्येऽथर्व्यं । यत्नः प्रयत्नः । अर्ककोर्त्तिसूर्ययशसीभगं । “भगं श्रीयोनि वीर्येच्छाज्ञानवैराग्यकीर्तिषु । माहात्म्येऽथर्व्ययत्नेषु धर्मोक्षेऽथ नारावाविति मेदिनी ।” ॥ इति गांतवर्गः ॥ २६ ॥ परिघातेपरितोहनने अखिलोहमयल गुह्येऽपिशब्दायोगेऽेचपरिघः । अंभसारयेजलप्रवाहेऽओचः । परंपरायां नृत्यभेदे च । मूल्येऽपण्येषूजोपहारे चार्घ्यः । अंहः पापं । दुःखं जरामरणादि

शृंगं प्राधान्यसाम्बोऽश्वरंगं मूर्द्धगुह्ययोः ॥ भगं श्रीकाममाहात्म्यवीर्यरत्नार्ककीर्तिषु ॥ २६ ॥ इति गांताः ॥ परिघः परिघातेऽस्त्रेष्वप्योयोर्वेदंभसारये ॥ मूल्येषूजाविधावर्घोहोदुःखव्यसनेष्वधं ॥ २७ ॥ त्रिष्वितृत्पेलषु ॥ इति चांताः ॥ काचाः शिक्क्यमृद्देहद्रुजः ॥ विपर्यासे विस्तरचप्रपंचः पावकैऽयुचिः ॥ २८ ॥

कं । व्यसनं भृगयायुतादि । विपद्गागेद्वेपादिवा तत्राप्यं ॥ २७ ॥ इष्टे । “मनोऽज्ञेत्पेगुरौ” लघुस्त्रिषु । “निःसारे च त्रिषु ।” इति चांताः ॥ ॥ चांतकं यथानंतरंचकारांतास्तृताः । शिक्क्यं । दधिभांडादिलंबनार्यरज्जुसमूहकृत आश्रयविशेषः । मृद्देहो मृद्विशेषः । यल्लक्ष्यं । काचः काचो मणिर्मणिरिति । दृषुकृत्नेऽधरोगः पटलप्रायः । एते च यः काचाः । विपर्यासे विपरीत्ये । चायतारणे प्रपंचः । पावकेऽग्नौ युचिः पुंसि ॥ २८ ॥

काकश्चेभ्रगंढोहस्ति कयोऽलश्चकाकेभ्रगंढो । “करटौ स्यातां । करटौ गजगण्डे स्यात्कुसुमे निधज्जीवने । एकादशाहादिश्राद्धे दुर्दुर्लभे पिवायसे । करटो वा यभेदे इति मेदिनी” । गजगण्डः कटिश्च करटौ स्याता । कटिः श्रोणिः । “कट श्रोणौ क्रियाकारे कालिजेऽतिशये शब्दे । समये गजगण्डेऽपि पिप्पल्यानुकटी मतेति विश्व ।” रुजानिष्केशशिराः खलनि तस्मिन्दुश्चर्मणि निष्कुपितत्वाच्चिमेहश्चरेशिपि विटः । “शिपविटः शिपिपिड इति राजमुकुटः ।” ॥ ३४ ॥

काकेभ्रगंढौ करटौ गजगण्डकटीकटौ ॥ शिपिर्विष्टस्तुखलतौ दुश्चर्मणि महेश्वरे ॥ ३४ ॥
 देवशिल्पिन्यपित्वशदिष्टं देवपिनद्वयोः ॥ रसेकदुःकद्वकार्ये त्रिपुमत्सरतीक्ष्णयोः ॥ रिष्टं
 क्षेमाशुभाभावेऽप्यरिष्टे तु शुभाशुभे ॥ ३५ ॥

६३

देवशिल्पिनि विश्वकर्मण्यपिशब्दाद्भविभेदकाष्टतक्षेत्वया । देवप्राक्तनकर्मणि न पुसकं । अपिशब्दात्काकेतुना । रसे पिप्पल्यादिरसभेदे कदुःपुंसि । अकार्ये करणार्थे कदुह्नीवं । मत्सरतीक्ष्णयोश्चिपु । क्षेमे कल्याणे । अशुभेऽमंगले । अभावे अशुभस्यैवाभावे रिष्टमिति । शुभाशुभे अरिष्टे । सूतिकाग्रं हंचारिष्टं । “अरिष्टमशुभेन केसूतिकागारआसवे । शुभे मरणचिन्हे चेति मेदिनी ।” ॥ ३५ ॥

जिनोबुद्धः । युधिष्ठिरेऽपि धर्मराजशब्दः । दंतिदंतेकुंजः । अपिशब्दाभिकुंजे “हर्नोचापि पुनः पुनः सकलिंगः ।” क्षेत्रेनगरद्वारे च वलजं क्लृवं । “वलजोपुरेक्षेत्रे सस्यसंगरोरपीति भेदिनी ।” वल्युदर्शनावरखीत्यर्थः ॥ ३१ ॥ समः क्षमांशे भूभागे तत्र आजिरिति । रणे संग्रामे । संततिरपत्यं । चकाराद्धन्यंतरायन्नः । पदोऽपि अजं ॥ स्वके आत्मीये नित्ये चिरस्थिते । यथा धर्मो निजः नित्य इत्यर्थः । दंतिजांता. ॥ ३२ ॥ यातानाह । आत्मनि पुरुषेक्षेत्रे पुंसि ।

धर्मराजौजिनयमौक्रजोदंतपिनस्रियां ॥ वलजेक्षेत्रपद्वैरेवलजावल्गुदर्शना ॥ ३३ ॥ समेक्ष्मांशेरणे
प्याजिःप्रजास्यात्संतनैजने ॥ अक्षौशंखशशंकौचस्वर्कनित्येनिजंत्रिपु ॥ ३२ ॥ इतिजांताः ॥ पुंस्यात्म
निप्रवीणेचक्षेत्रज्ञोवाच्यलिंगकः ॥ संज्ञास्याच्चैतनानामहस्ताद्यैश्वर्यसूचना ॥ ३३ ॥ इतिजांताः ॥

प्रवीणेतुवाच्यलिंगकः । चेतनाधीः । नामाभिधानं । हस्ताद्यैर्हस्तभूलोचनादिभिर्यार्थसूचनाप्रयोजनविज्ञापनं सापिसंज्ञा । “गायत्रोऽसूर्यस्त्रीच संज्ञा ।” ॥ ३३ ॥ अत्र शेषकोयं । दोषज्ञैर्वैद्यविद्वांसो मजोऽपि च । विज्ञोऽप्रवीणकुशलौ कालज्ञौ ज्ञानिकुक्कुटाविति आन्ताः ॥ ३४ ॥

द्वौकटपट्टबाध्यलिङ्गो ॥ ॥ इतिटाताः । अपिशब्दान्मयूरेपिनीलकंठः ॥ ३९ ॥ अंतर्जठरंजठरस्यांतरं । कुसूलोधान्यागारं । अंतर्गृहं गृहाभ्यं
तरंचएतेषुकोष्ठःपुसि । त्रिष्यत्तिर्निष्पादनं । नाशःअदर्शनं । अंतःप्रव्यंसः । स्थितौमयावायांकालविशेषपि ॥ ४० ॥ अतिशस्तेसुप्रशस्ते । अपिश
ब्दादितिद्वे । अप्रजेमासिच । अतियूनिबाले । अनुजेऽपिकनिष्ठः ॥ इतिठाताः ॥ ॥ दंडोदमेमानभेदलगुहयमसैन्ययोः । व्यूहभेदेप्रकाहेभ्ये

पट्टद्वौवाच्यलिङ्गौच ॥ इतिठाताः ॥ नीलकंठः शिवेपिच ॥ ३९ ॥ पुंसिकौष्ठोतर्जठरं कुसूलोतर्गृहंतथा ॥ निष्ठानि
प्यत्तिनाशांताः काष्ठौत्कर्षस्थिनौदिशि ॥ ४० ॥ त्रिषुज्येष्ठेऽतिशस्तेऽपिकनिष्ठोऽनियुवात्पयोः ॥ इतिठा
ताः ॥ दंडोऽस्त्रीलगुहपिस्याद्रुडोऽगोलेक्षुपाकयोः ॥ ४१ ॥ सर्पमांसात्पशूव्याडौगोभूवाचंस्त्वडाइलाः ॥

कोणमंथानयोरपि । अभिमानेग्रहेदंडश्चङ्गोः पारिषाश्विकइत्यपिशब्दात्तज्ञेयाः । गोलोच्छ्वादिगुहकः इक्षुपाकः इक्षुविकारः "इस्ति सन्नाहि प्यिगुहः ।"
सुहृगुडिकयोर्गुडा ॥ ४१ ॥ मासात्पशुव्याधः । मांसमत्तीतिमांसात्सचासौपथुश्चेति । इलयोरेकत्वेनव्यालश्च । "खलेऽपिच " गौर्धनुः । इलयोरै
क्यादिबाह्याश्च इलावुधपत्नीच ॥

मायादिपुनवमुकूटं । तदस्त्रियां । अन्यथाकारदर्शनमाया । निश्चलमविकारमाकाशादि । यंत्रमृगबंधनविशेषः । कैतवंकपटं । अनृतं असत्यं । राशिः पुंजः । अयोधनोलोहहननार्थं आयुधविशेषः । सीरायंहलायं ॥ ३६ ॥ सूक्ष्मैलाप्रसिद्धा । कालेन्हस्वाक्षरचतुर्थभागग्रहणात्मकेकालभेदे । अल्पे लेशे । सशयेसंदेहे । अतिश्रयायं । उत्कर्षः प्रकर्षः । संख्याभेदेपिकोटिः स्यात्कोटिरदमौचापाग्रेसंख्याभिदप्रकर्षयोरिति विश्वः । मूले

मायानिश्चलचंत्रैपुकैतवानृतराशिषु ॥ अयोधनेशैलशृंगेसीरांगेकूटमस्त्रियां ॥ ३६ ॥ सूक्ष्मैलायां त्रुटिः स्त्री
स्यात्कालेल्पे संशयेऽपि सा ॥ अत्युत्कर्षाश्रयः कोट्यो मूले लघ्नकचेजटा ॥ ३७ ॥ व्युष्टिः फले समृद्धौ च द्वष्टिर्ज्ञाने
क्षिणदर्शने ॥ इष्टिर्यागेच्छयोः स्तुष्टिनिश्चिते बहुनित्रिषु ॥ ३८ ॥ कष्टे तु रुद्धगहने दक्षामंदागदे पुच ॥

संश्लिष्टकरोजटा । मांस्यावेदविकृतौ च ॥ ३७ ॥ फले साध्ये । समृद्धौ संपदिव्युष्टिः । अक्षिचक्षुषि । यागो यज्ञः । दृच्छा स्पृहा “ इष्टिर्मताभि
लापेपिसंप्रहृष्टलोकयागयोरिति मेदिनी ” बहुनिप्रचुरे । मुक्तनिर्मितयोश्च सूटं ॥ ३८ ॥ कष्टं दुःखं । गहनं दुरधिगमांतःप्रांतं । उभे कष्टे । दक्षोऽनल
सः । अमंदस्तीक्ष्णः । अगदो रोगहीनः । एते पटवः ॥

युतमक्षादिभिः कीटा । आदिनामेव कुक्कुटादियुद्धादिकं । तत्र उत्सृष्टेन्यस्यार्थे भृतौ वेतने मूल्ये विक्रेयवस्तुद्रव्ये धने काकिणी चतुष्टयेपणः । “अपिश
 ब्दात् लङ् कृत्यशकादिकायांच” भौयोज्यायां द्रव्याश्रितेरसंगधादौ । आदिशब्दस्य प्रत्येकसंबधात्सत्वरज आदौ शौर्यचातुयादौ संधिविग्रहादौ । इ
 द्वये अदेडियुक्ते च गुणः । “गुणे मोक्ष्यामप्रधानेरूपदौ सद्द्रिद्ये ॥ त्यागे शौर्यादिसत्त्वादिसंख्याद्याह त्तिरजुषु । शुक्लादावपि वत्थां चेति मेदिनी” ॥ ४६ ॥

पणोग्रतादिपूस्तृष्टभृतौ मूल्ये घनेपि च ॥ मोक्ष्याद्रव्याश्रिते सत्त्वशौर्यसंध्यादिके गुणः ॥ ४६ ॥
 निर्व्यापारस्य तोकालविशेषोत्सवयोः क्षणः ॥ वर्णो द्विजादौ शुक्लादौ स्तुतौ वर्णतुवाक्षरे ॥ ४७ ॥

निर्व्यापारस्थितौ तूष्णीमवस्थाने कालविशेषे मुहूर्तस्य द्वादशभागे उत्सवेषु त्रयजन्मादौ क्षणः । “पर्वणि च” विप्रक्षत्रियादौ शुक्लपीतादौ स्तुतौ सत्त्ववर्णः । अ
 क्षरवर्णवाक्क्षीबेषु सितेत्यर्थः । “वर्णो द्विजादिशुक्लादियं शो गुणकथासु च ॥ स्तुतौ नानसियां भेदरूपपाक्षरविलेपन इति मेदिनी” ॥ ४७ ॥

वंशशालाकापजरायथविणुशलाका । अपिशब्दाद्विपेपुंसि । “सिंहनदेचस्त्रियां ।” पट्क्षणाभितेकालेऽपिशब्दाच्छिरादिपुचनङी । “शिरायांगंडदू
र्वायांचर्यायांकुहनस्यचेतिमेदिनी ।” ॥ ४२ ॥ दंडादिषु पट्सुकांडः । सचपुन्वपुंसकयोः । अर्वाकुत्सितः । वर्गः परिच्छेदः । यथाप्रथमकांडेऽभि
हितं । अचसरः प्रस्तावः । अमत्रेपात्रे । मूलं यद्वणिक्कूधनंतत्रचभांडं । कांचनादिनिमित्तिऽश्वाभरणे भूषणमात्रेच ॥ ४३ ॥ इति दंडांताः । भृशमत्स्यार्थेन

दंडावंशशलाकापिनाडानालेपिपट्क्षणे ॥ ४२ ॥ कांडोऽस्त्रीदंडवाणार्धवर्गविसरवारिषु ॥ स्या
द्रांडमश्वाभरणे मन्त्रे मूलवणिग्नने ॥ इति दंडांताः ॥ ४३ ॥ भृशप्रतिज्ञयोर्वा दं प्रगाढं भृशरुद्धयोः ॥
शक्तस्यूलौत्रिपुहृदौ व्यूढौ विन्यस्तसंहतौ ॥ ४४ ॥ ॥ इति दंडांताः ॥ अत्रूणो भिकेऽस्त्रैण गर्भवाणो व
लिमुनेशरे ॥ कणोऽति सूक्ष्मेधान्यांशे संघाते प्रमथे गणः ॥ ४५ ॥

तिज्ञास्वीकारः । दृढेपिप्रगाढं । “शक्तः समर्थः तत्रस्थूले च दृढः । विन्यस्ते संहते च व्यूढः । पृथुले च ।” इति दंडांताः । स्त्रिया अयं स्त्रैणः । स्त्रैणश्चासौ गर्भ
श्चतस्मिन् । बलिपुत्रे बाणः । “बाणः स्याद्रोस्तनैदस्य भेदे केवलकांडयोरिति मेदिनी ।” अतिसूक्ष्मवस्तुनिधान्यांशे च कणः । प्रमथेरुद्रानुचरे ॥ ४५ ॥

मृदाचांछा । विद्यामायनेच्छा । जुगुप्सा निदा । “ करुणा च घृणे लुप्यते ” वणिकपथे पण्यवीथी । आपणे पण्ये च विपणिः । सुरामयं । प्रत्यक्प्रती
चोरिक् । उभे वारुण्यौ । “ गण्डदूर्वापि वारुणी । ” ॥ ५१ ॥ इभ्यां हस्तिन्यां करेणुः स्त्रीलिङ्गा । इभे हस्तिनिकरेणुर्नपुलिङ्गः । बलं पराक्रमः । गृहे रक्षि
तारिरणं । “ वधरक्षणयोरपिरारणं । ” चकारादग्रिमं ये च श्रीपर्णं ॥ ५२ ॥ अभिमरो यद्धं । स्वरेति गमे । “ तीक्ष्णसामुद्रलवणे विषलोहाजिमुष्कके ।

तृष्णे स्पृहापि दासे द्वे जुगुप्सा करुणे घृणे ॥ वणिकपथे च विपणिः सुराप्रत्यक् च वारुणी ॥ ५१ ॥ करे
णुभिभ्यां स्त्रीनेभेद्रविणं तु वलं धनं ॥ शरणं गृहे रक्षितोः श्रीपर्णं कमलेपि च ॥ ५२ ॥ विषाभिमरलो
हेषु तीक्ष्णं हृद्यैस्वरे त्रिषु ॥ प्रमाणं हेतुमर्यादाशस्त्रे च त्ता प्रमातृषु ॥ ५३ ॥

ह्रीबधयापजेतुं सितिग्मात्सत्यागिनोस्त्रिष्विति मेदिनी । “ हेतुर्धूमादिः । मर्यादासीमा । इयत्तापरिच्छेदः । प्रमाताज्ञाता । “ प्रमाणं नित्यमर्यादारात्वे
पुसत्यवादिनि । इयत्ताया च हेतौ च ह्रीबैकत्वे प्रमातरीति मेदिनी ” ॥ ५३ ॥

“गणं भेदे कृत्ति ।” अपिशब्दार्थः । “अव्यक्तरागसंध्या रागे च ।” अपिशब्दः । “संभावोऽस्थेयुषि च स्थाणुः ।” अपि गम्यन् । “अभ्यासाः । पितरि परिमाणविशेषे च द्रोणः । आजो युद्धे रवेशब्दे ॥ ४८ ॥ श्रेष्ठो मुख्यः । “यामणी भौगिकं पत्यौ प्रधानेनापि ते पिचेति विभक्त्याः । भेषजोऽत्र भुयोरंतरावर्ते ऊर्णा ” आदिना शरोद्गादीनां च लोमसाऊर्णा । सोर्णानुचक्रवत्यादीनां महायोगिनां च महापुरुषलक्षणभूताम्

अरुणोभास्करेऽपि स्याद्द्वर्गभेदेऽपि च त्रिषु ॥ स्याणुः शर्वोऽप्ययद्रोणः काकेऽप्यजैरवेरणः ॥ ४८ ॥ ग्रामणीर्तापितेऽपि सत्रेषु ग्रामाधिपे त्रिषु ॥ ऊर्णमिषादिलोमस्य दावर्ते चांतराश्रुवोः ॥ ४९ ॥ हरिणी स्यान्मृगोऽहमप्रतिमा हरिता च यः ॥ त्रिषु पांडौ च हरिणः स्यूणास्तं भेषि वेऽमनः ॥ ५० ॥

पातन्नुभयमागुभ्यायतामरा स्नावर्तनायेण भवति ॥ ४९ ॥ हेमः सुवर्णस्य प्रतिमाया च हरिता हरिद्वर्णा “हरिणी हरितायां च नारी भिदृत्तभेदयोः । सुवर्णप्रतिमायां चेति भेदिनी ।” पांडौ पांडुरवर्णं च कारान्तरभेदे । वेऽमनो गृहस्य स्तंभे स्यूणा । अपिशब्दाहो हस्यप्रतिमायां ॥ ५० ॥

अथ तो नानाह । नद सरि विशेषः । नां ह्यो गच्छः । भासः पक्षि भेदो गोप कृष्ण टाण्डः । पक्षी पक्षिमात्रं ॥ ५७ ॥ उत्पत्तिो धूमगगीतारा " घटभा रापधूम
केनः । नीमुतोऽद्वीपतिके रेवतारेपयो धरेद तिभेदिनी । " पाणि. करः । नक्षत्रं प्रयोक्तृशं । पवनो थायुर मरु मरुत्सक्षी ॥ ५८ ॥ महा माध सारथी यत्ता
रो । पाताधारकः । " ह्याभिष्य निभार्ता " यानपाप्रेष हृदिने । " गृहस्थानेपास सिष्ययोतः । धाण्यंतरे सुततिरे । केतुनीरुक्पताकारिषक्षोत्पातेपुलक्षणी
तिभेदिनी " ॥ ५९ ॥ पाथियेराक्षितनयेपुत्रे । कातः शिलीतत्रेदे । अविशद्यात्तंशुष्किभि । जीयेद्विगाजकेनरथपतिः । भूमिधरः सेलः ॥ ६० ॥

देवसूर्यो विवस्वंतो सरस्वंतो नदार्णवो ॥ पक्षिता ह्यो गरुत्मंतौ शकुंतौ भासपक्षिणौ ॥ ५७ ॥ अद्भुत्पत्तौ धूमकेतू
जीमंतौ भेषपर्वतौ ॥ हस्तौ तपाग्निनक्षत्रे मरुतौ पचनामरौ ॥ ५८ ॥ यं तादृशं पके मृतं भर्ता धातुरि पाटुरि ॥ यानपा
त्रेशिशोपोतः प्रेतः प्राण्यंतरे मृतौ ॥ ५९ ॥ ग्रहो भेदध्वजकेतुः पाथिवेन नये मृतः ॥ रथपतिः कारुभेदपि भूगृह्णमिधरे
नृपे ॥ ६० ॥ मूर्धाभिपिक्तो भूवेऽपि क्रतुः स्त्रीकुसुमेपि च ॥ विणा वप्यजिता व्यक्तौ सूतस्त्वष्टरि सारथौ ॥ ६१ ॥

" अविशब्दान् " पथान्नेन विगमोनेन मूर्धाभिपिक्तः । स्त्रीकुसुमेरजसि । हेमंता वीचक्रतुः । अजितश्राव्यक्तश्चेति तत्कारंताधिगो विणाययिष्यन्ते । अ
पिशब्दान्परि मृतेशंकरे स्वाजितः । अस्यक्तं शंकरे विणा वप्यक्तं महदाविके । आत्मस्य पितृव्यव्यक्तं महकुटेत्यभिधेयवदिति विश्वः । त्यदरिशिल्पि
भेदे । कात्रियात्रा (सग्री) जेपि मृतः सारथिर्बन्धिनोरिति विश्वः ॥ ६१ ॥

साधकतमक्रियासिद्धौ प्रकटो हेतुः । क्षेत्रं सस्योत्पत्तिस्त्यान । करणं साधने क्षेत्रे च द्वैतविविधम् । अपिशब्दात्कर्ममिति । “करणं करणे काये साधनेन्द्रियकर्म सु । कायस्येव तत्र वेचनाद्व्यागीतप्रभेदयोः । पुमानशूद्राविशो पुत्रवानरादौ च कीर्त्यतिदित्यजयः । प्राणिनामुत्पादे जन्मनि । असबाधचमूगतौ निर्वोदसे न्यगमने घंटापथे च ससरण ॥ ५४ ॥ उन्नये जलपात्रादौ हृदयनयने । “उन्मूलिते च उद्भरणम् ।” अतः परं वक्ष्यमाणानां शब्दान्ते त्रिषु । पशुशृङ्गचभेदं त

करणं साधकतमं क्षेत्रगान्त्रिद्वयेष्वपि ॥ प्राण्युत्पादे ससरणमसंवाधचमूगतौ ॥ ५४ ॥ घंटापथेऽथवा नान्ने समुद्भरणमुन्नये ॥ अतः स्त्रिषु विषाणं स्यात्पशुशृङ्गे भेदतयोः ॥ ५५ ॥ प्रवणं क्रमनिम्नोर्ध्वप्रवहेनानुचतुष्पथे ॥ संकीर्णो निश्चिताशुद्धौ विरिणं शून्यमूपरं ॥ ५६ ॥ ॥ सेतौ च वरणो विणी नदीभेदकोच्चये ॥” इति णांताः ॥

श्रतयोः । त्रिधा विषाणी ॥ ५५ ॥ क्रमेण निम्नाक्रमनिम्नासाचासौ उर्वोच्चपृथ्वी, तत्र प्रवहेनानुचतुष्पथे प्रवणः पुंस्येव । निश्चितो व्याप्तः । अशुद्धो अभिन्नः । “संकीर्णं संकेटव्यामे कुनचिद्वर्णसकरदित्यजयः ।” शून्यं निराश्रयो देशः । ऊपरं स्थलभेदः । तद्विरिणमित्युक्तम् । “दीर्घादिरपि । इरणमित्यपि” ॥ ५६ ॥ सेतौ च वरणो विणी नदीभेदकोच्चये दित्यमूलकः ॥ इति णांताः ॥

[illegible]

काससामर्थ्ययोः शक्तिर्मतिः काठिण्यकाययोः ॥ विस्तारवह्नयो ब्रतनिर्वसती रात्रिर्वेदमनोः ॥ ६६ ॥ क्षयाचर्योरप
चित्तिः सातिर्दानावसानयोः ॥ अर्तिः पीडाधनुष्कोट्योर्जातिः सामान्यजन्मनोः ॥ ६७ ॥ प्रचारस्यंदयोरीतिरीतिर्दि
व्यप्रवासयोः ॥ उदयेऽधिगमे प्राप्तिस्त्रेतात्वाग्नित्रयेयुगे ॥ ६८ ॥ वीणाभेदेऽपि महती भूतिर्भस्मनि संपदि ॥ नदीनगर्यो
र्नागानां भोगवत्यथ संगरे ॥ ६९ ॥ दृष्टिरनादृष्टिः शलभामूषकाः शुकाः । स्वचक्रं परचक्रं च संतेतार्द्रतयः स्थिता इति भेदात् । उदये उत्पत्तौ ।
अधिगमेलाभे । अग्नित्रये । दक्षिणगार्हपत्याहवनीयाख्ये । द्वितीयेयुगे । त्रेताशब्द आबंतः ॥ ६८ ॥ वीणाभेदो नारदीवीणा । महत्त्वयुक्तायां भार्यादौ च
अणिमादौ च भूतिः । "भूतिर्भस्मनि संपदि । मांसपाकविशेषे च ज्ञानने गजमंडन इत्यमरशेषः ।" नागानां नद्यां नगर्योश्च भोगवती । संगरा विप्रये समितिः ॥ ६९

अधिगमेलाभे । अग्नित्रये । दक्षिणगार्हपत्याहवनीयाख्ये । द्वितीयेयुगे । त्रेताशब्दआवतः ॥ ६८ ॥ वाणाभदानारदावाणा । महत्त्वयुक्ताया । माया । अणिमादौ च भूतिः । भूतिर्भस्मनिसंपदि । मांसपाकविशेषे च ज्वनने गजमंडन इत्यमरशेषः । नागानानयानगयौ च भोगवती । संगराविप्रये स भितिः ॥ ६९

स्फुटेऽपि व्यक्तः । शास्त्रं तर्कादि । निदर्शनमुदाहरणं । इमे उभे दृष्टांतौ । द्वाः स्थे द्वारपाले । वैश्यायामित्यपपाठः । क्षत्ताशूद्राक्षत्रियाजेदतिविश्वकोशा
त् । चान्धुजिष्यातनये ॥ ६२ ॥ प्रकरणं प्रस्तावः प्रकारो भावः कात्स्न्यं साकल्यं । वार्ताजनश्रुतिः । नृत्यस्थाने नृत्यमंडपे । नार्वा द्विशेषो जनपदविशेषः । स
चपश्चिमसागरस्योद्धारवती ॥ ६३ ॥ यमो धर्मराजः । देवंप्राकृतनंकर्म । अकुशलकर्मपापं । श्लेष्मादयो घातशब्दवाच्याः । आदिशब्दात्पित्तादिग्रहः ।

व्यक्तः प्राज्ञेऽपि दृष्टांतावुभौ शास्त्रनिदर्शने ॥ क्षत्तास्यात्सारथौ द्वाः स्थे क्षत्रियायांच शूद्रजे ॥ ६२ ॥ वृत्तांतः स्यात्प्रक
रणं प्रकारकात्स्न्यं वातयोः ॥ आनंतः समरे नृत्यस्थाननी वृद्धिशेषयोः ॥ ६३ ॥ कृतांतोचमसिद्धांतैर्देवाकुशलकर्म
सु ॥ श्लेष्मादिरसरक्तादिमहाभूतानि तदुणाः ॥ ६४ ॥ इंद्रियाण्यंश्मविकृतिः शब्दयोनिश्च यातवः ॥ कक्षांतरैरपि शु
द्धांतौ नृपस्यासर्वगोचरे ॥ ६५ ॥

रसआहारपरिणामजो भागविशेषः रसरक्तादीत्यादिनावसामज्जादिग्रहः । महाभूतानि पृ
थिव्यादीनि पंच । तदुणांगंधादयः ॥ ६४ ॥ इंद्रियाणि चक्षुरादीनि । अंश्मविकृतिः मनःशिलादि । शब्दयोनिः भूमन्तायामित्यादिः । भूवादयो घात
वदति सूत्रान् । नृपस्य कक्षांतराजधानीस्थानविशेषे । असर्वगोचर इति कक्षांतरस्य विशेषणं । अपिशब्दादंतःपुरे आशौचंति च ॥ ६५ ॥

॥ ७० ॥ जगतिलोके सितौभुवि छंदोविशेषेद्वादशाक्षरपादकवृत्ते वासोनिवासः । अपिशब्दान्मेदिन्यां । कालभेदेचक्षितिः । सूर्यप्रभादिपुहेतिः ॥ ७० ॥ जगतिलोके सितौभुवि छंदोविशेषेद्वादशाक्षरपादकवृत्ते जगती । “अपिशब्दाज्जने” दशमंलृट्-दशाक्षरपादकं । आवलिरपिपणक्तिः । उत्तरकालेप्यायतिः । “आयतिःसवमेद्वैद्यप्रभावागामिकालयोरिति विश्वः ।” ॥ ७१ ॥ घोरभेदेसैन्यभेदेचपत्तिः । पक्षभेदयोरितिपठ्ठी । पक्षशब्दोमासार्धवाचीखगावयववाचीच अतोद्विवचनं । मासार्धस्यगूले

संगेसभायांसमितिःक्षयवासावपिक्षिती ॥ खर्वचिश्चशस्त्रं चवन्हिज्वालाचहेतयः ॥ ७० ॥ जग
तो जगतिच्छंदोविशेषेपिपक्षितावपि ॥ पंक्तिश्छंदोपिदशमंस्यात्प्रभावेपिचायतिः ॥ ७१ ॥ पत्ति
र्गतौचमूलेतुपक्षतिःपक्षभेदयोः ॥ प्रकृतिर्योनिलिंगेचकैशिक्षमाद्याश्रवत्तयः ॥ ७२ ॥

प्रतिपदीत्यर्थः । पक्षिपक्षस्यमूलेऽधोदेशे । योनिलिंगेद्वैक्यं । योनौलिंगेचप्रकृतिः । चकाराद्यधानतत्वेअमात्यादौस्वभावेच । आद्यशब्दादारभटीसा
त्यनीभारत्यः । चकाराज्जीविकायांसूनविवरणेचवृत्तिः ॥ ७२ ॥

रूप्यरजत । लक्ष्मचिह्नं । अवधृतमाकर्णित । युगेप्रथमयुगेपयप्तिअलमर्थेकत ॥ ७६ ॥ जीवानपेक्षिसाहसखपंकर्ममहाभीतिर्महद्भयं अत्याहितं
स्यात् । युक्तेन्याय्ये । क्षमादोक्षित्यादिपचके । ऋतेसत्ये । प्राणिनिजंतौ । अतीतिवृत्ते । प्राण्यतीतदतिद्वेद्वक्य । समेसदृशं । भूतंक्षमादोपिशाचादौ
न्याय्येसत्योपमानयोरितिबिम्बः ॥ ७७ ॥ पद्येऽश्लोके । अतीतिभूतेदृढगोढेनितलेवर्तुलेऽतीतादौत्रिलिग्यावृत्त । राज्यंचकारानवृहच्चमहत् । महा

कलयौतंरूप्यहंसोनिमित्तैहेतुलक्ष्मणोः ॥ श्रुतंशास्त्रावधृतयोर्युगपर्याप्तयोःकृतं ॥ ७६ ॥
अत्याहितंमहाभीतिःकर्मजीवानपेक्षिच ॥ युक्तेक्षमादावृत्तेभूतंप्राण्यतीतेसमेत्रिषु ॥ ७७ ॥
वृत्तंपद्येचरित्रेचिष्वतीतेदृढनितले ॥ महद्भ्राज्यंचावगीतंजन्यस्याद्गहितेत्रिषु ॥ ७८ ॥
श्वेतंरूप्येपिरजतंहेमिरूप्येसितेत्रिषु ॥ त्रिष्वतीजगदिंगेपिरक्तेनील्यादिरागिच ॥ ७९ ॥

राज्येविरालेधेतिबिम्बः । जन्येजनापवादेगहितेनिहितेऽवगीत ॥ ७८ ॥ अपिशब्दान्छुभ्रेपिष्वेत । श्वेतंरूप्येऽन्यवच्छुभ्रेष्वेतोद्वीपाद्विभेदयोरिति
बिम्बः । हेमिरूप्येसितेचरजतं । अतोरजतानूपरेताता शब्दास्त्रिषु । इंगेजंगमेभुवनेचजगत् । नील्यादिरागयुक्त । रक्तेऽनुरक्तेनील्यादिरंजितेलोहि
तेत्रिषु । स्त्रीवतुकुंकुमेतन्निमित्तमेदिनी ॥ ७९ ॥

आराधनध्वना । आतरिक्षके दारुणरणेभीषणेयुद्धे । अनुरागेऽनुग्रहे । प्रसन्नातायांकाव्यगुणेच “प्रसादोऽनुग्रहेकाव्यगुणस्यास्थप्रसन्निष्कृतिमे
दिनी ।” व्यंजनेनेमनसृपकारचसूदः ॥ ९० ॥ गोष्ठगोस्थानंतस्याध्यक्षेगोपालादीवृहस्पतौकृष्णेपि । दकारांतआमोदशब्दोऽथाहर्षवर्ततेअपिश
ब्दादतिनिर्हारिणेच तथा मशोऽपिद्वर्थः पिशब्दद्विगजदानेनतःसुचेत्यर्थः । प्रधानमेवप्रधान्यं । राजलिगेच्छत्रादौऽवपागेवषावयवे ॥ ९१ ॥ संभाषासं

आशवेरुदितेचातर्य्याकंदोदारुणरणे ॥ स्यात्प्रसादोऽनुरागेपिसूदः स्याद्व्यंजनेपिच ॥ ९० ॥ गोष्ठाध्यक्षेपिगोवि
दोहर्षप्यामोदवन्मदः ॥ प्राधान्येराजालिगेचवृषांगेकुक्कुदोऽश्वियां ॥ ९१ ॥ स्त्रीसंविद्ज्ञानसंभाषाक्रियाकाराजिना
मसु ॥ धर्मेरहस्युपनिषत्स्याहृतौवत्संशरत् ॥ ९२ ॥ पदं व्यवसितत्राणस्यानलक्ष्मांघ्रिवस्तुषु ॥ गोष्पदंसेवितेमा
नेप्रतिष्ठाकृत्यमास्पदं ॥ ९३ ॥

भाषणं । क्रियाकारःकर्मनियमः । आजिर्युद्धं । नामसंज्ञा । एतेपुसंकेतेच स्त्रीलिङ्गसंविदिति
वेदतेष्युपनियत् ॥ ९२ ॥ व्यवसितिर्यवसायः । “पदंस्यानेविभक्त्येतशब्देवाक्येकवस्तुनोः । त्राणेपादेष्विन्द्वेव्यवसायापदेशयोरितिहेमः ।”
सेवितेगोभिरवसेवितेदेशेमानेखुरप्रमाणेगोष्पदं । प्रतिष्ठास्थानं । कृत्यंकार्यं ॥ ९३ ॥

अतः परं वर्गसमाप्तेर्दीप्तास्त्रिषु । दृष्टो मनोहरः । उभौ स्वादू । उभौ मृदू । मृदुः स्यात्कोम-
लेस्वरे इति विश्वः । मूढो मूर्खः । अल्पेयया मंदोदरी । अपटुरतीक्ष्णः । निर्भाग्योहीनभाग्यः । एते मंदाः ॥ ९४ ॥ प्रत्ययो भिनवः । अप्रतिभोऽप्रगल्भः ।
द्वाविमौ शारदौ । 'प्रगल्भो धृष्टः । विशारदो बुधे धृष्टदन्ति हेमः ।' इति दाताः । प्रसारितभुजद्वयकुण्डलं व्यामः । बटो वक्षभेदः । द्वयं न्यग्रो धाव्यं । कायो दे-

त्रिष्विष्टमयुरौ स्वादू मृदू चातीक्ष्णकोमलौ ॥ मूढात्मापटुर्निर्भाग्या मंदाः स्युर्द्वौ तु शारदौ ॥ ९४ ॥
प्रत्यग्राप्रतिभौ विद्वत्सु प्रगल्भौ विशारदौ ॥ 'इति दाताः ॥ व्यामो घटश्च न्यग्रो धावुत्सेधः कायउन्ने-
तिः ॥ ९५ ॥ पर्याहारश्च मार्गश्च विवधौ वावधौ चतौ ॥ 'परिधिर्च ज्ञियतरोः शाखायामुपसूयके-
॥ ९६ ॥ बंधकं व्यसनं चेतःपीडाधिष्ठानमाधयः ॥ स्युः समर्थननीचाकनियमाश्च समाधयः ॥ ९७ ॥

हः । उन्नतिरुद्गायः ॥ ९५ ॥ परित आह्वियते सौपर्षाहरो ध्यानादिः । मार्गः पंथाः । एतौ विवधसंज्ञौ च भारिष्येती । यज्ञियतरोः पलाशादेः शाखायां समि-
धितचउपसूयके सूर्यरासीपमंडले परिवेपाख्ये ॥ ९६ ॥ उत्तमगृहे ऋणभोचनपर्यंतं विश्वासारथ्यद्वस्तुस्थाप्येते तद्वंधकं । व्यसनमापत्तिः । चेतःपी-
डामानसीव्यथा । अधिष्ठानमध्यासनं । एते आधयः । समर्थनं चोद्यपरिहारः । नीचाकोवचनाभावः । नियमोऽंगीकारः । एते समाधयः ॥ ९७ ॥

यो यो त्यादं देशो त्यादस्तत्र प्रकृत्यादिपुनरुत्तिप्रत्ययागमादेशेषु यन्मन्त्रमिति संज्ञा लोपाभ्यामदर्शनशीलमक्षरं तत्र । यो मुख्यं पित्रादिकमनुयातितस्मि
न्देशो । प्रकृतस्य मन्त्रात्स्यपदनिवृत्त्यभावः । तत्रैतेषु अनुबंधः । “विष्णु शशांके कपूरहृषिकेशो चराक्षसदतिविश्वः ॥” ९८ ॥ परिच्छेदेसीम्नि । विले
र्गं । कालेपि । ग्रिधानेकनये देवे वा क्तनशुभाथुमरुर्मणिन्नक्षत्रयपिविधिः ॥ ९९ ॥ बुधरक्षौ धातौ पठिते पिवर्तते । अपिशब्दाद्बुधः सौम्ये ॥ वृद्धः स्थविरे

दोषोत्पादेनुबंधः स्यात्प्रकृत्यादिविनश्वरे ॥ मुख्यानुयायिनिशि शौ प्रकृतस्य नुवर्तने ॥ ९८ ॥ वि
धुर्विष्णौ चंद्रमसि परिच्छेदे विलेखः । विधिर्विधाने देवैर्विप्रप्रणिधिः प्रार्थने चरे ॥ ९९ ॥ बुधरु
क्षापं छिते पिष्कंधः समुदये पिच ॥ देशे नदविशेषेऽप्यौ सिन्धुनां सरिति स्त्रियां ॥ १०० ॥

समुदये ममुहे । यथा । अनलस्कंधवपुपदति । अपिशब्दात्काहेनृपे मेच । “स्कंधः प्रकोटे कायैः से विज्ञानादिपुपंचसु । नृपसमूहे व्यूहे चेति हेमः ॥”
देशाभेदेऽप्यौ समुद्रे सिन्धुशब्दोऽसि । “इमदनेच” नदीसामान्ये नुर्गालिगे ॥ १०० ॥

विधौ विधाने । प्रकरेयथा द्विविधं किं विधिमित्यादि । अपिशब्दाद्विधौ पिकसज्जने “चारावपि” सधुः । जायाभाया स्तुपापुत्रस्य पत्न्या तत्राभात्र च
वधूः । जायास्तुपयोः पार्थक्यं वर्तत इति बोधनाय पृथक् कृतद्रवणं । देवालयादियेन लिप्यते सः लेप्यवर्णविशेषः । मुधाप्रसादभाक्कद्रव्यं मुधा विद्युत्सुधा
मृत । मुधा हि भोजनं ज्ञेयं मुधाधात्री मुधा स्नुहीति मजरी ॥ १०१ ॥ प्रतिज्ञास्वीकार । तत्रयथासत्यसंघः । संप्रत्यय आदरः । स्पृहाकाशात्तत्र श्रद्धेति ।

विधाविधौ प्रकरे च साधूरम्येपि च त्रिषु ॥ वधूर्जायास्तुयास्त्री च मुधा लेपो मृतं स्नुही ॥ १०१ ॥
संधाप्रतिज्ञामर्यादाश्रद्धासंप्रत्ययः स्पृहा ॥ मधुमधेपुष्परसेक्षौद्रप्यंधतमस्यपि ॥ १०२ ॥
अनस्त्रिपुसमुन्नदौ पंडितं मन्यगर्वितौ ॥ ब्रह्मबंधुरधिक्षेपे निर्देशे थावलंबितः ॥ १०३ ॥

सौद्रमाक्षिके । इत्येवैव त्रवर्तते पुटुभेदे च पुमान्मधुः । अस्निहीनेप्यंधाब्दः ॥ १०२ ॥ अतः परेधातवर्गपर्यं तास्त्रिषु । पंडितं मात्मानं मन्यते पंडितं मन्यः ।
अधिक्षेपे निदाप्रयोगो यथा । हे ब्रह्मबंधो दुष्टोसीति । ब्रह्मबंधुरधिक्षेपे निर्देशे च द्विजन्मनामिति विश्वः ॥ १०३ ॥

अवलंबितः आश्रितः । अविदूरः सन्निहितः । उभाववटव्यो । अपिशब्दाद्वदोपि ॥ इतिधाताः ॥ चित्राभानवोरश्मयो योस्तौ । लेशोपि गघः संवा
धोगुप्तसंकटयोर्द्वयोः । वायानिपेधेदु स्वेच्छानृचाट्टिमुरावृषाः ॥ १०४ ॥ वाताचेदेहश्च । नीचोहीनजातिः । पृथग्जनइतिचतुरक्षरं । “पृथक्का
योजन पृथग्जनः ।” यावायस्तारेजलादेगिराविति विश्वः । “पञ्चीश्येनेरथेकहिस्वगदुरथिकाद्रिष्विति विश्वः ।” ॥ १०५ ॥ बर्हिमयूरः । “शिरवी

अविदूरोप्यवटव्यः प्रमिद्धोऽस्मात्तभूपितौ ॥ इतिधाताः ॥ सूर्यवन्होचित्रभानुभानरश्मिदिवाक
री ॥ १०४ ॥ भूनात्मानौ यातुदेहोमखनौचौपृथग्जनौ ॥ ग्रावाणौ शैलपापाणौ पत्रिणौ शरपाद्वि
णौ ॥ १०५ ॥ तरुशैलौ गिरिणौ शिखिनौ बन्धिवर्हिणौ ॥ प्रतियत्नावुभौ लिप्सोपग्रहावथसादि
नौ ॥ १०६ ॥ दोसारग्रहयारोहोवाजिनोऽथेपुपत्विणः ॥ कुलेप्यभिजनो जन्मभूम्यामप्यथहायनाः ॥ १०७ ॥

त्यगौदभंकेनृपदेशरे । चूडायतिबलीवर्धमयूरमुक्तेदेहयदतिहमः ।” लिप्सावाद्या । उपग्रहअनुकूलनं । उभौप्रतिबलौ “प्रतियत्नसुसंस्कारलिप्सो
पग्रहणेषु च निमिद्विनी ।” ॥ १०६ ॥ सारथिरश्वारोहश्चसादिनौ । “सादीतुरंगमारोहे निपादिरथिनोरपीतिहमः ।” अश्वोहयः । द्युः शरः पक्षीचैते
वाजिनः । कुलकुलमुख्ये च जन्मभूम्या जननस्थाने अभिजनः कुलेऽप्यानो जन्मभूम्या कुलध्वजइति विश्व ॥ १०७ ॥

यञ्जं कृत्विशं । तद्विद्विपुन । चंदाद्यक्षेविजातीयप्ररोहे । योऽपि न्मात्रे विलासिन्यामपिकामिनी । तनुःकायेत्वचिंस्त्रीस्यान्निष्वल्येविरलेकशदिति मेदिनी ।
अथो जिह्वाकागलकंठिकामासना । अपिशब्दात्युच्चांविधस्थानेपि ॥ ११२ ॥ कतुर्यज्ञः । तुच्छकेशून्येर्मदेचवितानं त्रिपु । मदेयथावितानभूतहृदयः
केनौप्यजेउपनिमंघणे । निघासेपिकेतनं ॥ ११३ ॥ तत्त्वंचेतन्यं । तपोब्रह्मायथाब्रह्मचारीति । वेदादित्रयेब्रह्मशब्दः क्लीवे । विप्रबोधसोः पुंसि । “क

त्वादिन्यौवज्जतद्विनौवदायामपिकामिनी ॥ त्वग्देहयोरपितनुःसूनाथोजिह्विकापिच ॥ ११२ ॥ कतुर्विस्तारयो
रस्त्रीवितानं त्रिपुतुच्छके ॥ मदेयकेतनं कृत्येकेतावुपनिमंघणे ॥ ११३ ॥ वेदस्तत्वं तपोब्रह्मब्रह्माविप्रः प्रजापतिः ॥ उ
तावयं वष्वपि ॥ ११५ ॥ स्यात्कौलीनं लोकवादेयुदेयश्चक्षिणां ॥ स्यादुद्यानं निःसरणं वनभेदप्रयोजने ॥ ११६ ॥
तिगुयोगभिदेश्च । सूचने । आशयप्रकारेणपि ॥ ११४ ॥ प्रतीवापः श्रीरादौ तकादेर्निक्षेपः । जवनं वेगः । आप्यायनं ग्रीणनं । एतदर्थकमातंचनं ।
लालनं चिह्नं । निष्ठानं नेमनं । अवयवोऽवयवभेदः । स्त्रीपुंसयोरितियावत् । एतेपुव्यं जनं नाम ॥ ११५ ॥ लोकवादे लोकापवादे पश्वादीनां युद्धे च

“कौलीनत्वे च” कौलीनं । निःसरणे गृहादेर्निगमिवनभेदे उपवने ययोजने च उद्यानं नाम ॥ ११६ ॥

“स्थानं नित्यावकाशयोः । सादृश्ये सन्निवेशे चेति द्वैमः ।” क्रीडायां व्यवहारे जिगीषा दीदिवनं । अक्षेणुद्वनः प्रोक्त इति विश्वः । पौरुषे उद्योगे । तत्र कु
दुर्बलत्वे स्यात्सिद्धाते चौषधोत्तमे । सन्निविष्टस्योद्गमस्यैव भवने । “उत्थान उद्यमे तत्रैव पौरुषे पुस्तकेरणे । प्रागणोद्गमहर्षे पुमल्लोके गेपिन द्वयोरिति मेहिनी ।”
॥ ११७ ॥ प्रतिरोधेति स्कारे । “स्वातन्त्र्यकृत्येऽपि व्युत्थानं ।” मारणाद्यदकैसैन्ये मेद्वेचसायनमिति नाम । तत्र मारणे यथापार इसाधनं । मृतसंस्कारेऽग्नि
दोहे । गतौ गमने । द्रव्ये धूने । अर्थस्वधनादेर्दापने ॥ ११८ ॥ निर्वर्तनं । अर्थनिष्पादन । उपकरणं परिकरः । उपाय इति केचित् । अनुव्रज्या अनुगमनं । दाने

अवकाशे स्थितौ स्थानं क्रीडादावपि देवनं ॥ उत्थानं पौरुषे तन्त्रे सन्निविष्टो द्रुमे पिच ॥ ११७ ॥ व्युत्थानं प्रतिसिद्धे च
विशेषाचरणे पिच ॥ मारणे मृतसंस्कारेण तौ द्रव्येऽर्थदापने ॥ ११८ ॥ निर्वर्तनोपकरणानुब्रज्या सुचसाधनं ॥ नि
र्धानं वैरशुद्धौ दाने न्यासापणे पिच ॥ ११९ ॥ व्यसनं विपदि अंशे दोषे कामजं कोपजे ॥ पक्ष्माक्षिलो मृत्किंजल्के
नंत्वा घंशेऽप्यणीयसि ॥ १२० ॥ त्यागे । न्यासापणे निक्षिप्तद्रव्यस्य अपर्णं निर्यातनं ॥ ११९ ॥ अंशे अपाये पतने च । दोषद्रव्यस्य प्रत्येकं स

तत्वाद्यशेष्यणीचसि ॥ १२० ॥ त्यागे । न्यासार्पणे निक्षिप्तद्रव्यस्य अपर्णे निर्यातनं ॥ ११९ ॥ अंशे अपाये पतने च । द्वौ पदस्य स्म्यप्रत्येकं सं
बंधः । कामजदोपलुप्तमृगयाद्युत्तस्त्रीमद्यपानेपुत्रसक्तिः । कोषजदोपलुप्तवाक्पारुष्यादिः । “व्यसनं त्वशुभे स कौपानस्त्रीमृगयादिषु । दैवानिष्टफले पापे
विपत्तौ निष्कलोद्यमदतिमेदिनी ।” अक्षिलोमित्रचक्षुर्लोमि । अणीयसितं त्वां अंशे अव्यनरे सूत्राद्यशे पक्ष्मेति जातं ॥ १२० ॥

तिथिभेदेऽटमीर्द्वादी क्षणेऽत्सवेपथ्वं । “पर्वप्रस्तावोत्सवयोर्ग्रथौ विपुवदादिषु । दर्शप्रतिपत्संघौ चतिथिग्रंथविशेषयोरिति हेमः ।” नेत्रपिचायकचर्म
पुटेऽव्यनिमार्गेयत्वं ॥ अकार्येऽकरणाद्गुप्तेऽपस्येऽकौपीनं ॥ “वस्त्रमेदपि” । संगतौ भार्यादिसंबन्धे । रतेसुते ॥ १२१ ॥ धीः बुद्धिः । महामात्रे ।
“प्रकृतौ प्रज्ञायां” च प्रधानं । बुद्धिचिह्नयोः प्रज्ञानं । “प्रसूनो वाच्यवजातेच्छीवन्तु फलपुष्पयोरिति मेदिनी ।” कुलेवंशे ॥ १२२ ॥ आह्वानमारा

तिथिभेदेऽक्षणेऽत्सवेपथ्वं । अकार्यगुह्येऽकौपीनं मैथुनसंगतौ रते ॥ १२१ ॥ प्रधानं परमात्माधीः प्रज्ञा
देहत्विद्रूपभावाधामान्ययचतुष्पये ॥ १२२ ॥ क्रंदनेऽशेदनाह्वाने वस्त्रमेदहप्रमाणयोः ॥ गृह
मपवारणमित्युभे ॥ १२४ ॥

मरश्मौ गृहेऽहस्थानेऽजन्मप्रभावयोरिति हेमः ॥ “चतुष्पथेशृंगाटके ॥ १२३ ॥ सन्निवेशोऽवयव
स्थितिः । उभे आच्छादनसंज्ञे । वसेप्याच्छादनं ॥ १२४ ॥

संपिधानं तिरोधानं । अपवारणं वस्त्रादिनाप

परिच्छदः पटमं हपाद्युपकरणं । पर्याप्तिः सर्वतो वपनं । हुवपूर्वजीजसंतनेधातुः । सलिलस्थितोजलाधारेपरीवापः । गांदोग्धीति गोधुगोपालः गोष्ठा
ध्यक्षश्च गोपो । “गोपोपामौघगोष्ठाधिकृतयोर्वस्त्रेन पट इति विश्वः ।” दृपाकपिसंज्ञो हरो विष्णुश्च । “अग्निश्च १” ॥ १२९ ॥ ऊष्मोष्णं । अश्रुनेत्रो
दं कंचयाणसंज्ञं । अन्वभोजन । आच्छादनं वस्त्रं । एतद्व्यंककशिपुमंज्ञं । वक्ष्यमाणमस्त्रियामितिकशिपौ तल्पे चान्वीयते । अदोहालिका । दाराः स्त्री ।

परिच्छदेपरीवापः पर्युतो सलिलस्थितौ ॥ गोधुगोष्ठपतंगोपो हरे विष्णवृपाकपी ॥ १२९ ॥ वाप्य
मूष्माश्रुकशिपुत्वन्नमाच्छादनं द्वयं ॥ तत्पंशय्यादृदारेपुस्तं वैपिविटपोस्त्रियां ॥ १३० ॥ प्रासरू
पस्वरूपाभिरुपावुधमनोज्ञयोः ॥ भेद्यलिगा अमीकूर्मीवीणाभेदश्च कच्छपी ॥ १३१ ॥

अनययागुरुनल्यः । स्तंघेनृणादिगुच्छे । अपिशब्दाद्विस्तारशाखयोश्च । “पल्लवे विटाधिषेपि ।” विटपः ॥ १३० ॥ अमीमातरूपादयस्त्रयः पांता
भेद्यलिगाः बुधेपं द्विनेमनोक्षेमने हरे च वर्तते । “प्रातरूपेन प्राप्तरूपः । स्वमेवरूपेन यस्य स्वरूपः । अभिलक्ष्यरूपमस्याभिरूपः ।” कूर्मीकमठी । वी
णाभेदः सारस्यतीवीणा । द्वेकच्छपी सन्ने । कच्छपी वहक्रीभेदुलौक्षुद्रगदांतरदति विश्वः ॥ १३१ ॥

कचिदपस्तोमेत्यादिपद्यममलकमस्ति । अपिशब्दात्स्वेदांभसिघर्मः । चेष्टालंकारोहावः । शोभायांचविभ्रमः । ” १ ४ १ ॥ रुक्मरोगेभेदः स्त्रीहाव्यः । स्तं
 व मुशदिगुच्छोवेदतिरप्यातः । सैन्यरक्षणेचगुल्मशब्दः । ” गुल्म सेनाघट्टभिदोः सैन्यरक्षणरुभिदोः । स्तं वदतिमेदिनी ” स्वसाभगिनी । कुलस्त्रीकु
 लग्रथ । तयोर्जाभिगन्तः । ” नहरेसयमेयामोयामि स्वसृकुलस्त्रियोरितिरभसात् । यामि कुलस्त्रीस्वस्त्री स्त्रीतिकोशातराच्च अंतस्थादिरपि । ” क्षितिभू
 मि । क्षातिस्तिनिशा । तयो क्षमा । युक्तेयोग्ये ” क्षमं । ” शक्तेहितक्षमस्त्रिलिङः । ” धरणिस्तु । योग्येशक्तेहितक्षममित्याह । ” १ ४ २ ॥ हरित्याला
 स्तोमः स्तोत्रेऽध्वरेष्टं देजिह्वस्तुकुटिले लसे ॥ उष्णोपिघर्मश्चेष्टालंकरिभ्रांतौचविभ्रमः ॥ १ ४ ३ ॥ गुल्मारुक् स्तं वसे
 नाथ्यजामिः स्वसृकुलस्त्रियोः ॥ क्षितिदांत्योः क्षमायुक्तेक्षमं शक्तेहितं त्रिपु ॥ १ ४ २ ॥ त्रिपुश्यामौ हरित्कृष्णौ श्या
 मास्याच्छारिवानिशा ॥ ललामंपुच्छपुंदाश्वभूपात्रावान्यक्रेतुपु ॥ १ ४ ३ ॥
 शराताररीनिशाचश्यामा । ” श्यामोवटेप्रयागस्यचारिदेवद्वदारके । पिक्रेचकृष्णहरितोऽपुंसित्यात्तद्वतित्रिपु । मरीचेसिंधुलवणेक्ष्मीवंस्त्रीशारिवौष
 धौ । अप्रसूतगनार्धाचप्रियंगावपिचोच्यते । यमुनायात्रियामायां कृष्णधिरतिकोपधौ । नीलिकायामितिमेदिनी । ” पुंद्गमश्वादीनाललाटचित्रं ।
 अश्वोचोटरुः । ” भूरा । सामीप्यावश्वस्यैव । ” प्रधानमेवप्राधान्य । केतुर्ध्वजः । पट्सुललामं । ” ललामित्यपि । प्रधानध्वजशंगेषु पुंद्गवालधि
 लक्ष्मसु ॥ भूरावाजिभभोरपुललामंस्याललामचेतिरुदः । ” १ ४ ३ ॥

अध्यात्मं आत्मन्यधिकतं लिङ्गे ह । अपिशब्दाल्लिङ्गे ह । सूक्ष्मं स्यात्केतवेऽध्यात्मे पुंस्यणो चिषु चाल्पक इति मे दिनी । आद्ये आदौ प्रधाने मुख्ये प्रथमः । त्रि
 विधितया वन्मातमधिकारः । प्रतीपोचिपरीतः । वल्गुर्यथा । वामलोचिनाः स्त्रियः । “वामः कर्मसंबन्धे पयोधरे । उमानाथे प्रतीकूले चारौ वामा तु योऽपि
 तीति हेमः ।” न्यूनश्च कुत्सितश्चाधमौ ॥ १४४ ॥ जीर्णप्राप्तपरिणामं । पर्यभुक्तं भुक्तोद्भिन्नं । द्वयं यातयामसंज्ञं ॥ इति माताः । अश्वगरुडो ताक्ष्यसंज्ञौ ।

सूक्ष्ममध्यात्ममप्याद्ये प्रधाने प्रथमं स्त्रिषु ॥ वामौ वल्गुप्रतीपौ द्वावधमौ न्यूनकुत्सितौ ॥ १४४ ॥ जी
 र्णं च परिभुक्तं च यातयाममिदं द्वयं ॥ इति माताः ॥ ॥ तुरंगगरुडौ ताक्ष्यौ निलयापंचयौ क्षयौ ॥
 श्वश्रुयौ देवश्रया लोभात्तव्यौ भ्रातृजद्विपौ ॥ १४५ ॥ पंजन्योरसदब्देन्द्रो स्यादयः स्वामिवैश्ययोः ॥

तिप्यः पुष्ये कलियुगे पर्यायो वसरे क्रमे ॥ १४६ ॥

“ताक्ष्यस्तु स्यंदने वा हे गरुडे गरुडायजे ॥ अश्वकर्णो बहयतरो स्यादिति हेमः ।” निलयो गृहं । अपंचयो ज्हासः । उभोक्षयो । “क्षयोगे हे कल्पानेऽपंचये
 रुजोति हेमः ।” श्यालो भ्रातृभ्राता । श्वश्रुः शत्रुपुत्रश्च भ्रातृव्यौ ॥ १४५ ॥ रसदब्दो ज्वनदंबुदः । इंद्रः शक्रः । उभौ पंजन्यौ ।
 “मेघवाब्देऽपि पंजन्यः ।” प्रभुवैश्ययो रयः । पुष्यर्क्षे नुयुगे च तिप्यः । अवसरे प्रस्ताने । “पर्यायस्तु प्रकरे स्यान्निर्माणेऽवसरे क्रम इति विश्वः” ॥ १४६ ॥

अधीनादिपुसप्तप्रत्ययशब्दस्तत्राऽधीनेयथा । राजप्रत्ययाः प्रजाः । शपथः शपनं । ज्ञानेयथा । ग्रत्यक्षप्रत्ययः । विश्वासेयथा । नशत्रोः प्रत्ययगच्छेत् । हेतोयथा । गार्हस्थ्यं भाषायां प्रत्ययं । रघेछिद्रे । शब्देयथा । चिकीर्षतीत्यत्र सन्प्रत्ययः । “ग्रत्यय शपथे रंध्रे विश्वासाचारहेतुषु ॥ प्रथितत्वे च सन्नावायधीनज्ञानयोरपीति विश्वः ।” चिद्वेपे पश्चात्तापि चानुशयः । “अनुबंधे च” ॥ १४७ ॥ असाकल्येऽकात्स्न्ये । नागानां हस्तिनां यन्त्रशीघ्रनापिमंदंगमनंतत्रेत्यर्थः । स्थूलोच्चयोगंगोपलेऽपि च । गजानां मध्यमे गतेऽप्यसाकल्यकरं हयोरिति मेदिनी । “शपथादयः समयाः । तत्र शपथेयथा । कृ

प्रत्ययोर्धीनशपथज्ञानविश्वासहेतुषु ॥ रंध्रे शब्देऽयानुशयोर्दोषद्विपानुतापयोः ॥ १४७ ॥ स्थूलोच्चयस्त्वसाकल्ये नागानां मध्यमे गते ॥ समयाः शपथाचारकालसिद्धांतसंविदः ॥ १४८ ॥ व्यसनान्ययुर्भदैवं विपदित्यनयास्त्रयः ॥ अत्ययोऽतिक्रमे कृच्छ्रे दोषे दंडेऽप्यथापदि ॥ १४९ ॥

तत्समयोपि चोरोद्व्यः । संवित्संभाषा । “समयः शपथे भाषासंपदोः कालसंविदोः । सिद्धांताचारसंकेतनियमावसरेषु च । क्रियाकारनिर्देशे चैतिहेमः” ॥ १४८ ॥ व्यसनानि युतादीनि । अशुभमिति देवविशेषणं । विषद्विषत्तिरेतन्नयं अनयसंज्ञं । अशुभदेवेयथा । निःस्वोभूदनयेन सः । अतिक्रमेऽसंगने । “अपिराब्धात्नारोचात्ययः ।” आपदादिप्रत्यये संपरायः ॥ १४९ ॥

आयतिः उत्तरकालः । अपिशब्दात्सु आर्हं विपूज्यः । सेनायाः पृष्ठभागे तिष्ठति तयस्तेन्यतस्तथादवस्था ॥ १५८ ॥
सन्निवेशे स्थानविशेषे “विस्तृतौ च संस्थायः” । अमी विलम्बादयत्तयः प्रणयाः । विलम्बो विस्वासः । “प्रसरश्च प्रणयः” वैरोन्नत्योः समुच्छ्रय इति र
भसः ॥ १५९ ॥ यस्य मत्स्यादेर्यो जलादिर्ज्ञातो नित्यसेवितस्तस्य तत्र विषयः । शब्दादिकाः शब्दस्पर्शरूपरसगंधाश्च विषयाः । देशगोचरो विषयो ॥

युद्धायत्योः संपरायः पूज्यस्तु श्वशुरेपि च ॥ पश्चादवस्थायि बलं समवायश्च सन्नयौ ॥ १५० ॥ सं
घाते सन्निवेशे च संस्थायः प्रणयास्त्वमी ॥ विलम्भयाज्जाप्रेमाणो विरोधेपि समुच्छ्रयः ॥ १५१ ॥
विषयो यस्य यो ज्ञातस्तत्र शब्दादिकेष्वपि ॥ निर्यासेपि कषायोऽस्त्रीसभायां च प्रतिश्रयः ॥ १५२ ॥
प्रायो भूकृतं तगमने मन्युर्दन्यं क्रतौ क्रुधि ॥ रहस्योपस्य योगं दुःखं सत्यं शपथतथ्ययोः ॥ १५३ ॥

निर्यासः कथं रसः ॥ अपिशब्दाद्विलेपनादौ । कषायो रसभेदे स्यादंगरोगे विलेपन इति विश्वः । आश्रये । “अभ्युपगमे” च प्रतिश्रयः ॥ १५२ ॥ भू-
म्नि बाहुल्ये ॥ यथा प्रायेण ब्राह्मणाभोज्याः ॥ बाहुल्येनेत्यर्थः ॥ अंतो नाशोगम्यतेऽनेन तत्रानशनेन यथा । प्रायोपवेशः क्रतुः । प्रायश्चानशनेन नृत्ये तुल्य
बाहुल्ययो रपीति विश्वः ॥ क्रतौ यज्ञे कपि च मन्युः ॥ “शोके च” रहस्यं गोप्यं । तथ्यमृतं । “कृतयुगे च सत्यं” ॥ १५३ ॥

यत्सामर्थ्यं । प्रभावस्तेजोविशेषः । तत्रवीर्यं । वीर्यतेजःप्रभावयोः ॥ शुक्रेशक्तचेतिहेमः । "अव्येसत्वेगुणाश्रयेपृथिव्यादौद्रविणचद्रव्यं । "द्र-
 व्यंअथेयनेदमादौजगदुद्गमविकारयोः ॥ विलेपनेमयजेरोत्यामितिहेमः ॥" भेनक्षवे । अमौबहौ । शुभाशुभमितिशुभमशुभवौजन्मातरीयंयत्कर्मन
 द्राग्यमित्युच्यते । ऐश्वर्येपि ॥ १५२ ॥ करोस्त्वनाक्षेवख्यातं । दंतिकातिकुम्भः । अपिशब्दादगिरिखगुह्यविशिराख्याः । "त्रिपुटायाच ॥
 वीर्यंयत्तेजप्रभावेचद्रव्यंभव्येगुणाश्रये ॥ धिण्यस्यस्थानेगृहेभेभौभाग्यंकर्मयुभाशुभं ॥
 ॥ १५४ ॥ कशेरुहेमोगीर्णंविशल्यादंतिकंपिच ॥ दपाकपायोऽगोर्गोयोरभिरभिर्याना
 मशोभयोः ॥ १५५ ॥ आरंभोनिष्कृतिःशिक्षापूजनंसंप्रधारणं ॥
 श्रीर्लक्ष्मीः "दपाकपापीजीवंत्यभातावर्यमद्योयियामितिहेमः ॥" नामाभियानं । शोभाकान्तिः । तत्राभिव्येति "अभिरख्यात्वभियानेस्याच्छोभा
 माचयमास्वपीतिमेविनोः ॥ १५५ ॥ आरंभाद्योनचशब्दः क्रियाशब्दव्यास्तत्रारंभेयथा । सर्वा क्रियामत्रमूलानुपाणा ॥ निष्कृतोर्थायश्वित्ते
 यथा । महापानकिनांपुसापानादिक्रियास्त्वना । शिक्षायायथा । पूजनेयथा । देवक्रियापरस्त्वपस्वी । संप्रधारणं
 विचारः । तत्रयथा । क्रियायिनाकोहिजानातिरुत्स्ये ॥

उपायेयथा । सप्तसामादिका क्रियाः । कर्मणि यथा । नि क्रियस्य कुतः सुख । चट्टाया यथा । नट्टाया यथा । . . .
मुत्पन्ने क्रियापूर्वज्वरानुगा ॥ १५६ ॥ सूर्यप्रियादिचतुर्केष्टाया शब्दः । सूर्यप्रियारानैश्वर्यमाता । कातौ यथा । प्रतिबिबेयथा । संछाया आद-
राः । आनपाप्मावेयथा । नट्टच्छायोगमध्यान्हः । छायापत्तौ प्रतिमायामर्कयोपत्यनातपे । उत्कोचे पालने कांतौ शोभाया च तमस्य पीतिमेदिनी । ” हर्म्या
दे-राजगृहदे-प्रकोष्ठेऽर्गहेयथा । सप्तकक्ष्या अतिक्रम्येति । कांचीमेखला । मध्ये भवेत्यनेवरत्रायां । मध्ये भागे यदि भवंचनतचेत्यर्थः । ” कक्ष्यागृहप्र

उपायः कर्मचेष्टार्चकित्साचनवक्रियाः ॥ १५६ ॥ छायासूर्यप्रियाकांतिः प्रतिबिबमनानपः ॥ कक्ष्याप्रकोष्ठे
हर्म्याटेः कांच्यामध्ये भवंचने ॥ १५७ ॥ कृत्या क्रियादेवतयोस्त्रिषु भेदे धनादिभिः ॥ जन्यं स्याज्जनवादेऽपि जन्योः
त्येधमेपि च ॥ १५८ ॥

कोष्ठे स्यात्सादृश्योद्योगकाचिपु । बृहत्तिके भनाज्योश्चेति हेमः । ” १५७ ॥ क्रियाकर्म । देवतानामासद्वैवत
विशेषः । यल्लक्ष्यं भागयते । तयामनिर्ममेतस्मै कृत्यां कालानलोपमा मिति । क्रियायां यथा । कांका कृत्यामकार्षी । धनल्लोभू म्यादिभिर्भेदनीयो यः पर
राट्गत्पुरुषादित्तमकृत्याशब्दोवाच्यल्लिगः । जनवादेर्निदिनवादे । अपिशब्दाद्युदादौ । ” जन्यं हेदृपरीवादे संघमेचनपुंसकमिति मेदिनी । ” अं
त्येधमेचनघन्यः । अपिशब्दाच्छिश्ने । ” जघन्यहेमलेक्षीबचमेगर्हितेऽभ्यबदिनिमेदिनी । ” १५८ ॥

चकाराद्वचनाहं पिवक्तव्यशब्दः । सज्जः सोपकरणः । निरामयोनीगणः । उभौ कल्यौ । कलासुसाधु कल्यः । उपस्यपिकल्यं ॥ कल्यं प्रभातेच्छीवं
स्यात्कल्योवाकृश्रुतिवर्जिते ॥ सज्जनीरोगक्षेपुकल्याणवचनेपिच ॥ उपायवचनेपित्यादितिभेदिनी ॥ आत्मवान् । धीमान् । अर्थोद्योऽनेपेतः अ
पगतो न भवति स चार्थः । “अर्थः संप्राप्त्यर्थं व्याप्य विज्ञयोरिति हेमः ॥” चारुसुंदरं । अपिशब्दात्सुकृतवर्मयोः । “पावनेच” पुण्यं । पुण्यं त्रिपुमनो
होस्याच्छीवंसुकृतवर्मयोरिति विश्वः ॥ १५९ ॥ प्रशस्तं रूपं यस्य तस्मिन् । अपिशब्दान् । रूप्यं स्यादाह तत्स्वर्णरजतेरजतेपिच ॥ रम्ये प्रशस्तं रूपेण तु
गत्याहीनो च वक्तव्यौ कल्यौ सज्ज निरामयो ॥ आत्मवान् च ॥

रूप्यं प्रशस्तरूपेपिवदान्योवल्गुवागपि ॥ न्यायेपिमध्यःसौम्यंतुसुंदरसामदैवते ॥ १५९ ॥
वाय्वदितिनिश्चयः । अपिशब्दाद्वातर्धेपिवदान्यः । न्यायेतुच्चित्रेऽपिशब्दः ।

मदेवतेयथा । सोमयज्ञोद्देवतमस्य सोम्यंहविः । "सोम्योज्ञेनाविष्वनुमेमनोज्ञेसोमदेवतदनिमेदिनी ।" १६० ॥ सर्वज्ञभिषजौविद्यौकुल्याकुलव
भूसरित् । फलकल्याणयोर्भव्ययोग्यसाप्रतिकेचिपु ॥ १ ॥ क्रियाचारातिकेमेपिजलाधारेपिचाशयः ॥ दैत्याचार्येपिधिष्योनाकषायःसुरभाविपि
॥२॥ चंदोद्देवितानेपिम्यादाग्रायोऽन्वयेभूतौ ॥ दतियांताः ॥

निवहोदंदः। अवसरः। प्रस्तावः। उभौवारो । वारःसूर्यादिदिवसेवारोऽवसरवद्योरात । प्रस्तरादगमु । ८६ ग्राह्यपञ्चमः .
न्दाद्देशात्पाप्यापकश्चगुरुः॥ १ ६ १ ॥ भेदोविशेषोयथा । पलांडुभेदांगुजनादयः । सादृश्यंयथा । मर्कटप्रकारं करोति । इंगितंचैष्टितं । किंशार्कनसि सस्य
शूके विशिखो कंकपक्षिणी निमेदिनी ॥ घन्वा निर्जलदेशः । धराधरः पर्वतः सोऽपि मरुस्थली संबंधान्मरुः ॥ १ ६ २ ॥ स्त्रियाः स्तनः कुचः । अब्दो मेघः । उ
भौपयोथरो । “पयोधरः कोशकारेनालि केरेस्तने पिच ॥ कशेरुमेघयोः पुंसीति मेदिनी ।” अग्निः शत्रुः दानवोऽनुजभेदः । “वज्रो मेघेरिपोऽधाते दानवे वासवे

निवहावसरोवारौ संस्तरौ प्रस्तराध्वरौ ॥ गुरुर्गोप्यति पित्राद्यौ द्वापरो युगसंशयो ॥ १६१ ॥ प्रकारौ भेदसादृश्ये आ
कारां विंगिताकृती ॥ किंशारुसस्य शूकेषु मरुधन्वधराधरौ ॥ १६२ ॥ अद्रयोऽद्रुमशैलार्कः स्त्रीस्तनाब्दोपयोधरौ ॥
ध्वान्ता रिदानवाट्टनावलिहस्तांशवः कराः ॥ १६३ ॥ प्रदराभंगनारीरुक्बाणा अस्याः कचा अपि ॥ अजानतं शृंगौ गौः
कालेऽप्यश्मश्रुर्नाचतूयरो ॥ १६४ ॥ गिराविति हैमः ॥ राज्ञाय ह्यभागे बलिः ॥ अंशुरहिमः ॥ १६५ ॥ नारीरुक् क्षणीरोगभेदः ॥ प्रदरो रौ

कालेप्यश्मश्रुर्नाचतूत्रैः॥३६४॥ गिरावितिहैमः।" राज्ञायाम्भागोबलिः। अंशुरदिमः॥३६३॥ नारीरुक्कृष्णारोगभेदः। प्रदरोरोगभेदे स्याद्विबोरेशरभंगयोरिति। कच्चाःकेशाः। अपिशब्दात्कणेष्यस्यः। नजतिशृंगेयस्य। सएवंभूतौगौः। कालेऽश्मश्रून्थानसमयेपियोनापुरुबोऽश्मश्रुःश्मश्रुरहितस्ताडुभावावपितूत्रैः। "कालेदत्तुभाभ्यांसंबध्यते। तूत्रैरेऽश्मश्रुपुरुषैर्बोधाशृंगारकेपिच। पुरुषव्यजनत्यक्तेस्यात्कवायरसेपिचेतिभेदिनी॥३६४॥

अपिशब्दाद्विज्ञानादत्येकाक्षरं । “ भवेत्स्वरिकोवातेपयंकपरिवारयोः ॥ प्रगाढगात्रिकावधेविवेकारंभयोरपीतिविश्वः । यत्नारंभौपरिकरावितित्रि
कांशेषः । ” तारोमुक्तादिमंशुद्धौतरणेशुद्धमौक्तिके । तारचरजेतुच्चस्वरेप्यन्यवदीरितिमितिविश्वः । सतु । शाशब्दः । कर्तुरःशबलवर्णः । शारः
स्याच्छत्रलेवाच्यलिंगपुसिसमीरणे ॥ १६५ ॥ आजिर्बुद्ध । संवित्क्रियाकारः । प्रतिज्ञावायथा । सत्यसंगरः । “ संगरोयुधिचापदि । क्रियाकारे

स्वर्णोपिराःपरिकरःपयंकपरिवारयोः ॥ मुक्ताशुद्धौचतारःस्याच्छारोवायौसतुत्रिपु ॥ १६५ ॥
कर्तुरेश्चप्रतिज्ञाजिसंविदापत्सुसंगरः ॥ वेदभेदेगुप्तवादेमंत्रोभिन्नोस्वावपि ॥ १६६ ॥ मखेपु
यूपखंडेपिस्वरुगुत्येप्यवस्करः ॥ आडंबरस्तूर्यवेगजेंद्राणांचगर्जिते ॥ १६७ ॥

विषेचांगीकारेक्षीयंशमीकलद्वितिमेदिनी । “ गुप्तवादेरहसिकर्तव्यवधारणमंत्रः । “ मंत्रोदेवादिसाधने ॥ वेदारेगुप्तवादेचेतिहेमः । ” अपिशब्दात्स
ल्याभिन्नक्षीयं ॥ १६६ ॥ यूपेतस्यमाणेयथपतितंशकलंयूपखंडं ” अपिराब्दाद्वैमौलौचस्वरुः । स्वरुर्बज्रध्वनौबाणेयूपखंडेपिचस्वरुः । गुह्येउपस्थे ।
अपिशब्दाद्दूथेप्यवस्करः । तूर्यवेवाद्यध्वनिः । आडंबरःसमारंभेगजगजिततूर्ययोरितिकोशांतरं ॥ १६७ ॥

अभियोगोऽभिपहणं । चोरस्यकर्मचौर्यं । सन्तहनं कचचादिग्रहणं । एतेष्वभिहारः । जंगमेजंगमविशेषपरिजनदतियावत् । खड्गकोशोसिपिधाय
 केत्रमादौपरिच्छेदेऽपकरणेपरीवारः ॥ १६८ ॥ विटपीयक्षः दर्भमुष्टिपश्मिमाणतु । पंचाशताभवेद्वल्मातर्धेनतुविटरद्वल्मादि । पीठमाद्यस्यतदासनं च
 विटरः । आद्यशब्दात्कृष्णाजिनादि । अत्रपीठकाठादिमयमासनं । द्वास्थेद्वारपालेप्रतीहारः । अनंतरोक्तेप्रतीहारेप्रतीहारीत्यविशब्दः । सतुपुंव्यक्ता

अभिहारोऽभिचोगेचचौर्येसन्तहनेपिच ॥ स्याज्जंगमेपरीवारःखड्गकोशेपरिच्छेदे ॥ १६८ ॥ वि
 पुरोविटप्रीदर्भमुष्टिःपीठाद्यमासनं ॥ द्वारिद्वास्थेप्रतीहारःप्रतीहार्यप्यनंतरं ॥ १६९ ॥ विपुलेनकु
 लेविष्णौवभ्रुनापिंगलेत्रिपु ॥ सारोबलेस्थिरांशेचन्याय्येक्कीवंवरेत्रिपु ॥ १७० ॥

वपिस्त्रियां । गौरादित्यातङ्गीप् । अपिशब्दात्द्वाःस्थितायांचयोपितीतिमेदिनी । अयमिन्नंतदतिनभ्रमितव्यं । रतिषुतस्यपाठायोगात् ॥ १६९ ॥
 विपुलदतिनकुलविशेषणं । तेनविशालनकुलेविष्णोचवभ्रुःपुंसि । पिंगलेत्रिपु । “वभ्रुःपिंगाऽग्निरूलिपु ॥ मुनौविशालेनकुलेविष्णावितिहेमः ।”
 स्थिरांशोदक्षादेकठोरभागः । तत्रयथा । शिशपासारः । न्याय्येन्यायादनपेते । वरेश्रेष्ठे । “सारोबलेस्थिरांशेचमज्जिपुंसिजलेधने न्याय्येक्कीवं
 त्रिपुवरदतिमेदिनी” ॥ १७० ॥

“युतकोपणेच ।” दुर्गेदरश्चतुर्धरः । द्यूतेदुरोदरंस्त्रीव । दुर्गपथेदुर्गमवर्त्मनि । “कांतागोऽस्त्रीमहारण्येविलेदुर्गमवर्त्मनि । पुंसि स्यादिक्षुभेद्विभेदिनी ।” १७१ ॥ अन्यशुभद्वेपेपरसंपद्यसहनेमत्सरःपुंसि । तद्वनिमात्सर्ययुक्ते । कृपणेचमत्सरोऽभिधेयलिंगकः । देवाद्देवसकाशाहृत्तेऽभीप्सिनेवरःपुंसि । श्रेष्ठेऽत्रिपु । मानकूप्रियेदंपदिष्टेऽस्त्रीव । “वरोजामातरिष्टतौदेवतादेरभीप्सिते ॥ पिंगेपुंसि त्रिपु श्रेष्ठे कुंभे नुपुंसकं । बरीप्रोक्ताशतावर्था

दुरोदरोद्युतकारेपणेद्युतेदुरोदरं ॥ महारण्येदुर्गपथेकांतारं पुनपुंसकं ॥ १७१ ॥ मत्सरोऽन्यशुभद्वेपेन हत्कृपणयोस्त्रिपु ॥ देवाहृत्तेवरः श्रेष्ठे त्रिपुर्ह्वावंमनाक्प्रिये ॥ १७२ ॥ वंशांकुरेकरीरोऽस्त्रीव । रुभेदं पृष्टेचना ॥ नाचमूजघनेहस्तसूत्रेप्रतिसरोऽस्त्रियां ॥ १७३ ॥

वगचस्यारक्तत्रिके । मनागिष्टेवंस्त्रीवैकेचिदाहस्तदव्ययमिति मेदिनी ।” १७२ ॥ वंशस्येवोणोऽंकुरेकरीरः पुनपुंसकयोः । नापुमान् । चमूजघनेसेनापश्चाज्जागेप्रतिसरोनापुल्लिङ्गः । हस्तसूत्रे मंगलार्थं मंत्रैरभिमंत्रितं सूत्रं यत्करेवध्यते तत्र । “भवेद्यप्रतिसरो मंत्रभेदे माल्ये च कंकणे ॥ त्रणशुद्धौ च सुपुष्टे पुंसि न स्त्रीनुमं हले ॥ आरक्षेकरसूत्रे च नियोज्येत्यन्यलिंगकदिति मेदिनी ।” १७३ ॥

यमादिपुत्रतुर्दशमुहूर्गशब्दोवर्तते । तत्रचयोदशसुनापुमात् । कपिलवर्णत्रिलिंगः । अनिलोवायुः अंशुःकिरणः । वाजीहयः । शुक्रःपक्षिभेदः । अ
हिःसर्पः । “लोकांतरहरिद्वर्णयोश्चहरिः” ॥ १७४ ॥ कर्परशोसिकतासु । अपिशब्दात्त्वडविकृत्यादौशर्कराशब्दः । ‘शर्करारखंडविकृताब्रुपला
कर्पगंगयोः । शर्करान्वितदेशेपिरुग्भेदशकलेपिचेतिमेदिनी । ” याप्यतेऽनेनयापनंतस्मिन् । याच्नानुयापनोपायेगतौदेवार्चनोत्सवइतिबिम्बः । >बा

यमानिलेद्रचंद्रार्कविष्णुसिंहांशुवाजिषु ॥ शुकाहिकपिभेकेपुहरिर्नाकपिलेत्रिषु ॥ १७४ ॥
शर्कराकर्परंशेपियात्रास्याद्यापनेगतौ ॥ इराभूवाकसुराप्सुस्यात्तंद्रीनिद्राप्रमालयोः ॥ १७५ ॥
धात्रीस्यादुपमातापिक्षितिरप्यामलक्यपि ॥ क्षुद्राव्यंगानटीवेश्यासरघाकंटकारिका ॥ १७६ ॥

द्विपुचतुर्पदरागबन्धः । सुरामयं । आपोजलं । श्रमादिनासर्वद्विर्यापटुत्वप्रमीला । “तद्रेतिटावन्तोपि” ॥ १७५ ॥ उपमात्राद्विपुधात्रीशब्दः । उपमा
ताक्षीरप्रदा । क्षितिः पृथ्वी । आमलकीलक्षभेदः । अपिनाजनन्यपिधात्री । “व्यंगाद्विपुक्षुद्रा । व्यंगाहीनाङ्गी । नटीनर्तनशीला । सरघामधुमक्षि
का । कंटकारिकावृद्धती । “क्षुद्राव्याघ्रीनटीव्यंगाबृद्धतीसरघासुच ॥ चांगेरिकायां हियासांमक्षिकामात्रवैश्यायोरितिहेमः” ॥ १७६ ॥

कुर्यादित्रयेक्षुद्रचिपु । “क्षुद्रोदरिद्रक्पणैर्नृकटेऽल्पनृशंसयोगितिहेमः ।” परिच्छदादित्रयेमात्रास्त्रियां । कात्स्न्यादिद्वयेङ्कीवं । परिच्छदेयथा । महामात्रः । अत्येयथा । शाकमात्रा । परिमाणेयथा । किहस्तिमात्रोक्ताः । कात्स्न्येयथा । जीवमात्रं न हि स्यात् । अवधारणे तु । पयोमात्रं भुंक्ते । धने कर्णभूयायां वर्णावयवे च मात्रा । “मात्रं त्ववधृतौ स्वार्थे कात्स्न्यं मात्रापरिच्छदे ॥ अक्षराऽवयवे द्रव्ये मानेऽल्पे कर्णभूषणे ॥ काले वृत्ते चेति हेमः ”

त्रिपुक्क्रेऽयमेऽत्येपि क्षुद्रं मात्रापरिच्छदे ॥ अल्पे च परिमाणे सामान्नं कात्स्न्येऽवधारणे ॥ १७७ ॥
आलेस्याथ र्ययोश्चिन्नं कलत्रं श्रोणिभार्ययोः ॥ योग्यभाजनयोः पात्रं पत्रं वाहनपक्षयोः ॥ १७८ ॥

॥ १७७ ॥ आलेख्यं भिन्न्यादौ नानावर्णलेखनं । “चित्रं खेतिलके कहुते ॥ आलेख्ये कर्तुं रज्जुतिहेमः ।” श्रोणिः कटिः “दुर्गस्थाने नृपादीनां कलत्रं श्रोणिभार्ययोरिति रभसः ।” योग्येयथा । दानपात्रं श्रोत्रियः । “पात्रं तु भाजने योग्ये पात्रं तीरद्वयांतरे ॥ पात्रं तु वा दौ पणं च राजमंत्रिणि चेष्यत इति विश्वः । पणं च पत्रं । पत्रं तु वाहने पणं पक्षे च ररपक्षिणोरिति विश्वः ।” ॥ १७८ ॥

निदेराआत्ता । येथोव्याकरणादिः । तत्रशास्त्रं । जटावक्षमूलं । अंशुकं वस्त्रभेदः । नेत्रं वस्त्रविशेषः स्यादिति मंजरी । “नेत्रं मथिगुणो वस्त्रभेदे मूले द्रुमस्य च ॥ रथे च क्षुपि न यातुने धेनेति विवाच्यवदिति मेदिनी ।” पत्न्या देहे च क्षेत्रं । “क्षेत्रं शरीरे केदोरे सिद्धस्थानकलत्रधोरिति मेदिनी विश्वप्रकाशौ ।” ॥ १७९ ॥ क्रीडः सुकरः । तस्य हलस्य च सुस्वप्ने पोत्रं । पोत्रं वस्त्रे मुखे च सुस्वप्ने च विविवः । चकाराद्वा त्रैशैले कुलेऽपि च ॥ “गोघ्रकुलाख्ययोः । संभावनीये बोधे च काननक्षेत्रवर्त्मस्थिति मेदिनी ।” आच्छादनं वस्त्रं । सदादानं नित्यत्यागः । “अपिशब्दाद्वेनेकैतवे च सप्तशब्दः ।” ॥ १८० ॥

निदेशग्रंथयोः शास्त्रं शास्त्रमायुधलोहयोः ॥ स्याज्जटांशुकयोर्नेत्रं क्षेत्रं पत्नीशरीरयोः ॥ १७९ ॥ मुख्याग्नेक्रोडहलयोः पोत्रं गोत्रं तुनामि च ॥ सत्रमान्छादने यज्ञे सदादाने वनेऽपि च ॥ १८० ॥ अजिरं विषये कायेऽप्यंशुरव्योमि वाससि ॥ चक्रं राष्ट्रप्यक्षरं तु मोक्षेऽपि क्षीरमप्सु च ॥ १८१ ॥

विषये रूपाशौ अपि नाचत्वरं अजिर । “अजिरं ददुरेकाये विषये प्रागणोऽनिल इति हेमः ।” व्योम्न्याकाशे । वाससि वस्त्रे । “अंबरं वाससि व्योमि शिवा र्पासे च सुगंधक इति विश्वः ।” अपिशब्दात्सैम्यरथांगयोश्चक्रं । “चक्रं प्रहरणे गणे । कुलालाद्युपकरणे राष्ट्रं भैष्यरथांगयोः । जलानर्तदं भद्रं इति हेमः ।” अपिशब्दाद्गर्जितं त्रलणोरप्यक्षरं । “अक्षरं स्यादपवर्गं परमब्रह्मवर्णयोः ॥ गगने चर्म तपसो रंबो मूलकारण इति हेमः ।” चकाराद्वा धेक्षारं ॥ १८१ ॥

भूरिशब्दश्चंद्रशब्दश्चेतौ द्वौ रातौ स्वर्णो विद्यतेति । तत्र स्वर्णो भूरिरूपभेदान्छीव । “अपिशब्दान् । भूरिर्नावासुदेवचहरेचपरमेष्ठिनि । नपुंसकंसुवर्णेष्वप्रा
 ज्येस्याद्वाच्यलिङ्गक इति मेदिनी ।” कर्पूरादौ च चंद्रः । “चंद्राकर्पूरकां पिल्लमुधां शुस्वर्णवारिष्विति मेदिनी ।” न केवलं पूर्वद्वारे किंतु द्वारमात्रेऽपि गोपुरं
 ॥ १८२ ॥ गोपुरं द्वारिपूद्वारिकैवर्ती मुस्तकेऽपि चेति मेदिनी ॥ गम्हरस्तु गृहादं भनिकुंजगहनेष्वपीति विश्वः । “रहो विजनं । अंतिकं समीपं । द्वे उपवह रसंज्ञे
 नि । तत्र पुरः पुरस्तात् । यथा अग्रगामी । अधिकं यथा । सामंशतं । उपरियथा । दक्षापं । अयं पुर

स्वर्णोऽपि भूरिचंद्रौ द्वौ द्वारमात्रेऽपि गोपुरं ॥ गृहादं भौगम्हरं द्वैर्होतृकमुपवहरे ॥ १८२ ॥
 पुरोधिकमुपर्यग्राण्यगरेनगरेपुरं ॥ मंदिरं चाथराटोऽस्ती विपच्ये स्यादुपद्रवे ॥ १८३ ॥

स्तादुपरिपरिमाणेऽपलस्य च ॥ आलंबेन समूहे च यत्ने च स्थान् नपुंसक ॥ अधिके च प्रधाने च प्रथमे चाभिधेयवदिति मेदिनी । “पुरं मंदिरं चेति द्वयमगरे
 गृहेनगरे च वर्तते । गृहोपरि गृहपुरमिति धरणिः । “पुरं शरीरेनगरे गृहपाठलिपुत्रयोरिति हैमः” मंदिरं नगरेऽस्तीति मेदिनी । विषये जनपदे उपद्रवे
 भरणादौ चराटः । “सच पुन्रपुंसकः” ॥ १८३ ॥

स्वप्नेर्गते । हीरकेमणिभेदे । पवौभिदुरे । प्रधानेयथा । स्वतंत्रः । सिद्धातेयथा । तात्रिकः । सूत्रवायपरिच्छदयोश्चतंत्रशब्दः । “तंत्रं कुटुंबकल्पे
 स्यात्सिद्धाते चोपधोत्तमे ॥ प्रधाने तंतुवाये च शास्त्रभेदे परिच्छेदे ॥ श्रुतिशास्त्रांतरहेतावुभयार्थप्रयोजने ॥ इतिकर्तव्यतायाचेति मेदिनी ।” ॥ १८४ ॥
 चामर इति दृढविशेषणं । चमरस्यायं चामरस्तत्र । शयनासनयोः समुदितयोराशोरसंज्ञेति स्वामी । सुभूतिस्तु पृथगेव व्याख्यन्त । गजशुंढायादिष्वष्टसु

दरोऽस्त्रियां भये श्वश्र्वे वज्रोऽस्त्री हीरके पवौ ॥ तंत्रं प्रधाने सिद्धाते सूत्रवाये प
 रिच्छेदे ॥ १८४ ॥ औशीरश्र्वामरे दंडव्योशीरशयनासने ॥ पुष्करं करिहस्ता
 ग्रेवाचभांडमुखे जले ॥ व्योम्नि खड्गफले पद्मे तीर्थोपधि विशेषयोः ॥ १८५ ॥

पुष्करं । बाद्यभांडादनीयपात्रतन्मुखे । खड्गफले खड्गमध्ये । पद्मे नलिने । तीर्थविशेषे कुशाख्योपधि विशेषे च । “पुष्करं द्वीपतीर्थो हि स्वगर्जा
 पधांतरे ॥ नूर्यास्येऽसिफले कोडिशुभांगे खेजलेऽबुज इति हेमः” ॥ १८५ ॥

अवकाशादिपुनयोदेशसुअंतरशब्दः अवकाशोयथा । अंतरेहिमं । अवधौयथा । मासांतरेदेयं । परिधानेयथा । अंतरेशाटकाः । परिधानीयादित्यर्थः । अंतर्धौयथा । पर्वतांतरितोरविः । भेदेयथा । यदंतरंमर्षशैलराजयोः । तादर्थ्येयथा । त्वदत्तेगणकणमेतन् । छिद्रेयथा । परांतरेवहनब्धं । आत्मीयेयथा । अयमस्यंतरोमम । विनार्थेयथा । अंतरेणपुरुषकारमिति । बर्हिर्हयथा । अंतरेचंडालगृहाः । बाह्यादित्यर्थः । अवसेरेयथा । अंतरं ग. सेवकः । मध्येयथा । आवयोंतरेजातःपर्वतः । अंतरात्मनियथा । दृष्टोऽंतरेज्योतीरूपः । चकारात्सादृश्येयथा । हकारस्यचकारोऽंतरतमः ॥ १८६ ॥

अंतरमवकाशाविधिपरिधानांतर्दिभेदनादर्थ्ये ॥ छिद्रात्मीयविनावहिरवसरमध्यंतरात्मनिच ॥ १८६ ॥
मुक्तेऽपिपिठरंराजकशेरुण्यपिनागरं ॥ शार्वरंखंधतमसेघातुकेभेद्यलिंगकं ॥ १८७ ॥

पिठरशब्दःमुक्तेमुक्ते । अपिशब्दान्मथाने । पिठरस्यान्यान्नास्तीवंपुस्तमंथानदंढयोरितिभेदिनी । राजकशेरुजलजतृणमूलं । “नागरमोथादित्थानं ।” नागरमुक्तेकेशाद्याविदग्धेनगरोद्भवदितिभेदिनी । अंधतमसेगाढांवकारे । घातुकेहिंसेशार्बरशब्दः । “घातुकेभेनूलिंगकमित्यपिपाठः । घातुकन्वासाविभश्चतत्रपुल्लिंगमित्यर्थः” ॥ १८७ ॥

“गौरः पीतेऽरुणे श्वेते विधुद्धे चाभिधेयवत् । नाश्वेतसर्पपंचद्रेन द्वयोः पद्मकेसरद्वितिभेदिनी ।” भल्लातकफलेप्यरुष्करः । “अरुष्करो व्रणकृतित्रिभुभल्ला-
नकेषुमानितिभेदिनी ।” उदरेपि जठरः । “जठरः कुक्षिद्वयो रिति हैमः ।” अधस्तादनुर्ध्वं । “हीनेऽपिच” अधरः ॥ १८८ ॥
अनाकुले स्वस्थे । अपिशब्दादेकतानेपि । व्यासक्ते द्विधा व्यापृते । आकुलेऽनेकार्थन्यस्तचित्ते व्ययः । उपर्यादिव्रजे उत्तरः । उपरियथा । इत उत्तरं ।

गौरोऽरुणे सिते पीते व्रणकार्यप्यरुष्करः ॥ जठरः कठिनेपि स्यादधस्तादपि चाधरः ॥ १८८ ॥ अना-
कुलेपि चैकाग्रो व्यग्रो व्यासक्त आकुले ॥ उपर्युदीच्य श्रेष्ठेष्वप्युत्तरः स्यादनुत्तरः ॥ १८९ ॥ एषां वि-
पर्यये श्रेष्ठदूरानात्समाः पराः ॥ स्वादुप्रियोनुमधुरौ क्रूरौ कठिननिर्दयो ॥ १९० ॥

अनात्मोऽप्येयथा । नर्मदोत्तरे विक्रमशकः । श्रेष्ठेयथा । मुनिबुत्तरो वसिष्ठः । “उत्तरं शंतिवाक्ये स्यादूर्ध्वो दीच्योत्तमेऽन्यवत् । उत्तरस्तु विराटस्य तनये दिशि-
चोत्तरं वसिष्ठे विनी” एषामुपर्यादीनां विपर्यये वैपरीत्यं श्रेष्ठे चानुत्तरः । श्रेष्ठे तु न विद्यमान उत्तरः श्रेष्ठोऽयस्मादिति विग्रहः ॥ १८९ ॥ दूरादयस्त्रयः पराः ।
अनात्मा आत्मोऽप्यः । “परः श्रेष्ठारिदूरान्योत्तरं क्खीबंतु केवल इतिभेदिनी । रसेचमधुरः । क्रूरस्तु कठिने घोरे नृशंसे त्वाभिधेयवदिति विश्वः ॥ १९० ॥

दक्षिणेघोदारस्त्रिषु । नीचःपामरः । त्वच्छन्दःस्वाधीनः । प्रदीनेशुक्लचशुभ्रं । “शुभ्रंस्यादभ्रकेच्छीवमुद्दीप्तशुक्लयोस्त्रिष्वितिमेदिनी” ॥ १९१ ॥ इतिरांताः ॥
चूडाशिखा । किरांटमुकुटं । संयतावद्वायेचकेशास्तेत्रयोमौलयः । त्रयद्वितीमौलः पुंस्त्वसूचनायोक्तं । “मौलिःकिरीटयन्मिहचूडायामनपुंसकं ॥
नाशोकद्वौस्त्रियांभूमावितिनुमेदिनी ।” पीलुःपुमान्प्रसूतेस्यात्परमाणौमतंगजे ॥ अस्थिखंडेचतालस्यकाण्डपादपभेदयोरितिमेदिनी । मातंगजो ग
जः । “काण्डोवाणः” ॥ १९२ ॥ अनेहाःसमयः । “कालोमृत्यौमहाकालेसमयेयमरुणयोरितिमेदिनी ।” कलहेपिकलिः । “कलिःस्त्रीकलिकायां

उदारोदात्तमहतोरितरस्त्वन्यनीचयोः ॥ मंदस्वच्छंदयोःस्वरःशुभ्रमुद्दीप्तशुक्लयोः ॥ १९१ ॥ इतिरांताः ॥ चूडाकि
रीटकेशाश्चसंयतामौलयस्त्रयः ॥ हुमप्रभेदमातंगकाण्डपुष्पाणिपीलवः ॥ १९२ ॥ कृतांतानेहसोःकालश्चतुर्थेपि
युगेकलिः ॥ स्यात्कुरंगेपिकमलःप्रावारेपिचकंवलः ॥ १९३ ॥ करोपहारयोःपुंसिबलिःप्राण्यंगजस्त्रियां ॥ स्थौ
ल्यसामर्थ्यसैन्येपुवलंनाकाकसीरिणोः ॥ १९४ ॥

ध्वोन्निभेपजे ॥ प्राविद्यतद्विप्रावारः । सास्त्रायांनागराजेषु । अपिशब्दात्कमलंसलिलेताम्रेजलजे
लिःपुंसि । “द्वैत्यप्रभेदेचबलिः ।” प्राण्यंगजेत्वकंसकोचेबलिःस्त्रियां । स्थौल्याद्वित्रयेवलं । “बलंगंधरसेरूपेस्थामनिस्थौन्यसैन्ययोरितिमेदिनी”
कालेहलायुथेचबलोनापुमान् । “बलिस्तुबलिनिकाकेदत्यहलायुधद्विहेमः” ॥ १९४ ॥

वास्यायां वातसमूहे । वातविकारसहेप्राणिनिवातूलस्त्रिषु । “वातूलो वातुलोपि स्यादिति द्विरूपकोशात् स्वमध्योपि ।” शठिव्यालो वा व्यलिङ्गः । दुदगजे । ‘सिंहे’ । पिचव्यालः ॥ १९५ ॥ विट् विष्टा । किंहेत्वेदादिजन्यमलं । “कृपणे च विशेष्यलिङ्ग । शूलोऽस्त्रीरोगआयुधे । मृत्युकेतनयोगे ब्विति मेदिनी ।” शंकोलो हादिभयकीलके । अपिशब्दाज्ज्वालायामपिकीलः । स्त्रियातुकीला । “कीलोऽग्नितेजसि । कफग्निसंभयोः शंकाविति

वातूलः पुंसि वात्यायामपि वातासहे त्रिषु ॥ भैद्यलिङ्गः शठिव्यालः पुंसि श्वापदसर्पयोः ॥ १९५ ॥ म
लोऽस्त्रीपापविट्क्विव्यालः शूलरुगायुधं ॥ शंकावपि द्वयोः कीलः पालिः रुयश्चयं कपंक्तिषु ॥ १९६ ॥

तुहैमः । ” पालिः स्त्रीलिङ्गा । अतः पालीच । अश्रिर्धाराकोणोवा । अंकउत्तंगः । चिन्हंवा । पंक्तिः श्रेणिः । “पालिः कर्णलतायां स्यात्पदेशे पंक्तिचि
न्हयोरित्यजयः । सश्मश्रुयुवती पालिः पंक्तिः कर्णलतापि चोतिनिर्निर्दिशेषः । पालिः कर्णलतायेऽश्रौपंक्तावंकप्रभेदयोः । छात्रादिदेये स्त्रीपालीयूका
सश्मश्रुयोपिनोरिति मेदिनी ” ॥ १९६ ॥

शिल्पेगीतवाद्यादिनैपुण्ये । कालभेदे निरात्काष्टात्मके कलिकला । "अपिना । कलास्यान्मूलरैरेवद्वौ शिल्पादावंशमात्रके ॥ षोडशशोचचंद्रस्य कल
नाकालमानयोदिति मेदिनी ।" सख्यां पञ्चौ चालिः । "आलिर्विशदाशये । त्रिपुस्तियावयस्यायां सेतोपत्तौ चकीर्तितेति मेदिनी । अढ्यं पु विद्वत्तौ
शब्दोदयादिना जलधिजलद्वौ । काले मर्धादायां च वेला । "वेलाकाले च जलधेस्तरि नरविकारयोः । अस्ति मरणे रोगसोन्निवाच्चिबुधस्त्रिधा ।
भोजने पोश्वराणां स्यादिति विश्वप्रकाशः" ॥ १९७ ॥ कृत्तिकाः तारा बहुत्वात् बहुलाख्याः । अग्नौ च बहुलः पुंसि । शितौ कृष्णव

कला शिल्पे कालभेदेऽप्याली सख्यावली अपि ॥ अढ्यं पु विद्वत्तौ वेला कालमर्थादयोरपि ॥ १९७ ॥
बहुलाः कृत्तिकागवो बहुलोऽग्नौ शितौ त्रिपु ॥ लीला विलासक्रियोरुपलाशर्करापि च ॥ १९८ ॥

र्ने त्रिपु । "बहुलानीलिकायां स्यादेलायां गवियोपिति । कृत्तिकायां स्त्रियां भूम्नि विहाय सितं पुंसकं । पुंस्यग्नौ कृष्णपक्षे च वाच्यवत्याज्यकृष्णयोरिति
मेदिनी ।" विलासे क्रियायां च लीला । "लीलां विदुः कलि विलामखेलां गृह्यभाष्ये भवक्रियास्विति विश्वप्रकाशः । शर्कराः सिकताः खंडविकृति
र्वा । अश्मनि पुंसि । उपलः प्रसरेत् प्रसरेत् शर्करायां स्मृतोपला ॥ १९८ ॥

शोणिते रक्ते अंभसि जले । कीलालं नाय । आये शिफायां वक्षजटायां भेनक्षत्रविशेषे मूलं । आधेयथा । मूलप्रकृतिः । “मूलं पार्श्वार्थयो रुडौ । विकुंज शिफयोः स्त्रीये शिलायां च वशीकृतौ । प्रतिष्ठाया मिति हिमः ।” अर्थयोरिति पाठे मूलं धनं । समूहो जालं । यथा जनजालं । आनायः शणसूत्रादिकृतौ रज्जुसंघः । गवाक्षो बातायनं । क्षारकोऽस्तु दकलिका । एतेषु जालं । “दंभेऽपि जालं ।” १९९ ॥ स्वभावे प्रकृतौ । सहने सञ्चरिते । शीलं । स

शोणितैः भसि कीलालं मूलमाधेशिफाभयोः ॥ जालं समूह आनायगवाक्षसारकावपि ॥ १९९ ॥
शीलं स्वभावे सहते सस्य हेतुकृते फलं ॥ छदिर्नेत्ररुजोः क्लीवं समूहे पटलं नना ॥ २०० ॥

स्वयक्षादीनां फले सस्यमित्युक्ते हेतुकृते हेतुना साधिते । यथा यागस्य फलं स्वर्गः । बाणाग्रेऽपि फलं । “फलं हेतुकृते जाती फले फलकसस्य योः । त्रि फलायां च कक्षोले शस्त्रापेभ्युपि लाभयोरिति हिमः” छदिश्च नेत्ररुक्कलदिर्नेत्ररुजौ तयोः । छदिपि गृहाच्छादने । समूहेनेत्युक्ते पटलं पटलेति च । “अथ पटलं पिठके च परिच्छेदे ॥ छदिर्द्वारोगात्तिलके क्लीबं देपुर्नेनेति मेदिनी ।” २०० ॥

अथोयथा । रसानलं । मरुपेयथा । वक्षस्तलं । तलंस्वरूपपाथयोःखड्गमुष्टिचेपेयोरिति । “तलंस्वरूपेऽनूर्ध्वेऽस्त्रीक्रीवंज्याघानवारणे । कानेकार्यवीजेऽपुंभितान्महीरुहे ॥ चपेटेचत्सरोतंत्रीचाऽस्येनपाणिनेतिभेदिनी ।” पलमुन्मानमांसयोरितिरुद्रः । और्वानलेर्वाहवाग्नौ । “विबेरपातालं ।” पातालं नागलोकेस्यात्पातालं बहवानले ॥ वसेचैलच्छीवंअधमेत्रिपु । स्त्रीत्वेतुचैली । “चेलमित्यपिपाठः” ॥ २०१ ॥ शंकुभिःकीर्णै

अयःस्वरूपयोरस्त्रीतलंस्याच्चाभिपेपलं ॥ और्वानलेपिपातालं चैलंवस्त्रेऽधमेत्रिपु ॥ २०१ ॥
कुक्कूलंशंकुभिःकीर्णैश्चभ्रानतनुपानले ॥ निर्णतिकेवलमितित्रिलिंगत्वेककृत्स्नयोः ॥ २०२ ॥
पर्यामिक्षेमपुण्यपुकुशलंशिक्षितेत्रिपु ॥ प्रवालमंकुरेप्यस्त्रीत्रिपुस्यलंजडेपिच ॥ २०३ ॥

कीलव्यामेवभेगंतेकुक्कूलं । तुषामौकुक्कूलः । निर्णतिनिश्चितेयथा । केवलंमूर्खः । एकस्मिन्यथा । केवलंयंब्रजति । कृत्स्नेयथा । केवलाभिक्ष
वः । स्त्रील्लिगैकेवलौ । “केवलःकुरुहनेपुमानितिभेदिनी” ॥ २०२ ॥ पर्यामिःसामर्थ्यं । शिक्षितेकुशलंत्रिपु । यथाकुशलाकुलवधूः । प्रवालौस्त्रीकिस
लपंवीणाद्वेचविदुमवतिभेदिनी । स्थूलंपीबरेपेत्रिपु । “स्थूलंकटेऽधनिष्पन्नैपीबरेचान्यलिगकदतिभेदिनी ।” ॥ २०३ ॥

वंतु उन्नतदंतयुक्ते । यथादंष्ट्राकरालः । तुगे उन्नते “करालोऽंतुरेतुं गेभीषणे चाभिधेयवन् । ससर्जरसतैलेनाच्छीवं कृष्णकुठेरकदतिमेदिनी ।” चारुदक्ष
 यो.पेरालः । “बालोऽज्ञेऽश्वे भपुच्छयोः । शिशोर्हार्च्ये कचयो गितिहेमः ।” सतृष्णाः साक्रांसः ॥ २०४ ॥ इति लांताः ॥ अरण्यवन्दिहः व
 नाग्निः । तत्र चानौद्वदवो । भवः क्षेमे च संसारे सत्ताया प्राप्तिजन्मनोरिति मेदिनी । मंत्रीप्रधानं । सहायः सखा । पतिर्भर्ता । शाखी वृक्षभेदः । नरो मनुज्यः
 एते धवाः । “धवो यूते नरे पवौ हनुते दतिहेमः ।” ॥ २०५ ॥ “अविनाथे रवौ मेवेशे लेमूषिकं कंबलदतिमेदिनी ।” आज्ञादयस्त्रयो हवसंज्ञाः । आब्धानं हू

करालोऽंतुरेतुं गेचरौ रौद्रे च वेगलः ॥ मूर्खे भर्के पिबालः स्याल्लोलश्चलसतृष्णायोः ॥ २०४ ॥ इति लांताः ॥ द्वदा
 वौवनारण्यवन्दी जन्महरौ भवौ ॥ मंत्री सहायः सच्चिवौ पतिशाखिनराधवाः ॥ २०५ ॥ अवयः शैलमेपाका आ
 ज्ञाब्धानाध्वराहवाः ॥ भावः सतास्वभावाभिप्रायचेष्टात्मजन्मसु ॥ २०६ ॥ स्यादुत्पादे फलेषुष्ये प्रसवो गर्भमोच
 ने ॥ अविश्याग्नेऽपहृत्रे पिनिरुतावपि निह्वः ॥ २०७ ॥ तिः । अध्वरो यज्ञः । सत्तादिपदे भावः । सत्तायां यथा । पटभावाः

पटभावाः । आत्मनियथा । स्वभावं भावयेद्योगी । “क्रियालीलापदार्थे भूतिवृधजंतुषु रत्यादौ च भावः ।” ॥ २०६ ॥ उत्पादे उत्पत्तौ । गर्भमोच
 ने प्रसूतौ प्रसवः । “अपत्ये च प्रसवः ।” अपहृत्रे अपलापे । निरुतौ राठ्ये ॥ २०७ ॥

उत्सेकउद्गतिः । अमर्षः क्रोधः । दृच्छायाः प्रसरो वेगः । महः क्षणानन्दानन्दवसरदत्तियावत् । एतेषु उत्सवः । सतां मतेर्ज्ञानस्य निश्चये यथा । महानुभावा इति । “भायसूचने चानुभावः ।” ॥ २०८ ॥ आद्योपलब्ध्यये प्रथमज्ञानाय यत्स्थानं । “यश्च जन्महेतुस्तत्र प्रभवः । जन्महेतुः पित्रादिः । स्थानं यथा । गंगाप्रभवो हिमवान् । गंगाज्ञानस्य प्रथमस्थानं हिमवानित्यर्थः । जन्ममूलमपि प्रभवः । यथा वाल्मीकिः काव्यप्रभवः ।” प्रभवो जन्ममूलेऽस्याज्जन्म

उत्सेकामर्षयोरिच्छाप्रसरे महउत्सवः ॥ अनुभावः प्रभावे च सतां च मतिनिश्चये ॥ २०८ ॥ स्या
जन्महेतुः प्रभवः स्थानं चाद्योपलब्ध्यये ॥ शूद्रायां विप्रतनये शस्त्रे पारशवो मतः ॥ २०९ ॥ ध्रुवो भ
भेदं ह्येवं तु निश्चितेश्च ते त्रिषु ॥ स्वाज्ञातावात्मनि स्वं त्रिष्वाल्मीयेऽसौ स्त्रियां धने ॥ २१० ॥

हेतौ पराक्रमे ॥ ज्ञानस्य चादिमस्थानदतिमेदिनी । शूद्रायां विप्रज्जाते तनये । शस्त्रे परश्वद्याख्ये पारशवः ॥ २०९ ॥ भभेदेन क्षत्रविशेषे ध्रुवः पुंसि । नि
श्चिते अद्यथारिते ध्रुवं ह्येवं । यथा ध्रुवं मूर्खः । शाश्वते नित्ये ध्रुवस्त्रिषु । यथा जातस्य द्विषु बोधन्युर्ध्वं जन्ममृतस्य चेति । “ध्रुवः शंको हरे विष्णौ वटे चोत्ता
नपावजे ॥ वसुयोगभिदोः पुंसि ह्येवं निश्चिततर्कयोरिति मेदिनी ।” ज्ञातौ सगोत्रे आत्मनि क्षेत्रज्ञेऽसौ पुंसि । आत्मीयेऽस्य संबन्धिनि । “स्वं त्रिलिंगं । धने
स्वपुन्यपुंसके ॥ २१० ॥

स्त्रीकथायांबलस्यबंधस्तत्र परिपणे । “राजपुत्रादेर्बंधके । अपिना ।” वणिजांमूलधनेनीवी । “नीवीस्त्रीकटिवल्लंबयने । मूलद्रव्येपरिपणदिति हेमः ।” केरबःसृगालः । “शिवाक्षाटामलोमयोः । केरौशम्यापृथ्याथाक्योरितिहेमचंद्रः ।” युग्मेद्वयोः । “द्वंद्वरहस्येकलहेतथामिथुनयुग्मयोरिति विश्वः ।” ॥ २११ ॥ द्रव्येबस्तुनि । असुप्राणेषु । व्यवसायेवीर्यातिशये । यथासत्त्ववान् । जंतुषुसत्वमस्त्रियां ॥ “सत्त्वंद्रव्येगुणेचित्तेव्यवसायस्वभावयोः॥ पिशाचादात्माभावबलेप्राणेषुजंतुष्वितिहेमचंद्रः । पंढेत्तृतीयप्रकृतौ ह्नीबभितिवकारानंताम नपुंसकंनपुंसकलिङ्गे । अविक्रमेऽलसेह्नीबो ” वा

स्त्रीकटीवस्त्रबंधेपिनीवीपरिपणेपिच ॥ शिवागौरीफेरवयोर्द्वंद्वकलहयुग्मयोः॥ २११ ॥ द्रव्यासु व्यवसायेषुसत्वमस्तीजंतुषु ॥ ह्नीवंनपुंसकंपठेवाच्यालिङ्गमविक्रमे ॥ २१२ ॥ इतिवांताः ॥ द्वौ विशौवैश्यमनुजौद्वौचराभिमरीस्पर्शौ ॥ द्वौराशीपुंजमेपाद्यौद्वौवंशौकुलमस्करौ ॥ २१३ ॥

व्यलिङ्गः” बबयोःसावण्यादित्यात्रपाठः । “अस्तीनपुंसकेह्नीबंबाच्यालिङ्गमविक्रमदतिरुद्रः ॥ ह्नीवोऽपौरुषबंधयोरितिहेमः । ह्नीवंस्यात्वंदकेनस्त्रीबा व्यलिङ्गस्त्वविक्रमइतिभेदिनी ॥ २१२ ॥ इतिवांताः ॥ मनुजाभिनुष्यः । “वितृस्तृतौविश्यमनुजप्रवेशेषुमनीषिभिरिति विश्वः ।” च्चरोगुदपुरुषः । अभि मरोयुद्धं । तन्नस्पशोऽदंतः । आद्यशब्दादुबभादिरपिराशिः । मस्करोवेणुः । “वंशःसंघेऽन्वघेवेणौपृष्ठाद्यवधवेपिचेतिहेमः ।” ॥ २१३ ॥

रहोपि जनः । “विकाशश्च यपि । विकाशो रहमिव्यक्तद्विहमः ॥” भृतिर्वतनं । “भोगउपभोगः । मूर्छनेचनिर्देशः ।” कर्तृनीयमः । क्षुद्रः कृपणः ।
 कर्पः रूपा मलः । “कीनाशः र्पकक्षुद्रोपांशुघातिपुवाच्यवत् । यमेनेति मेदिनी ।” ॥ २१४ ॥ पटे व्याजे । अपदेशः स्तुतौ लक्ष्ये निमित्तव्याजयो
 रानतिविश्वः । कुशोराममुनेदर्भे । “योक्तेर्द्वापेच” पुंस । जलेच्छाव । अनेकविधवाल्यादिरूपादशा । अपिशब्दाद्वस्वतेपि दशाः स्त्रिया बहुत्वे । इ

रहः प्रकाशावीकागौनिर्वेशोभृतिभोगयोः ॥ कृतानिपुंसिकीनाशः क्षुद्रकर्पकयोस्त्रिपु ॥ २१४ ॥
 पटलक्ष्येतिमित्तैः पदेशः स्यात्कुशमप्सुच ॥ दशावस्थानेकविधाप्याशातृष्णापिचायता ॥ २१५ ॥
 वशास्त्राकरिणीचस्यात्तद्गज्ञानज्ञातरित्रिपु ॥ स्यात्कर्कशः साहसिकः कठोरामस्तृणावपि ॥ २१६ ॥

भायर्तामवभ्यायवसनेत्युर्दशा अपि । आयनादीर्षायातृष्णास्तृहासाआशा चकाराद्विगप्याशा ॥ २१५ ॥ योयाहस्तिन्योर्वशा । “वशावंध्यासुता
 योयास्त्रागवीकणिगुचेति मेदिनी ।” ज्ञानेनुद्धौ । दृक्स्त्रियां दर्शननेत्रेणुद्धौ च त्रिषु वीक्षक इति मेदिनी । साहसिको विवेकरहितः । अमसृणो दुःस्पर्शः ।
 “कर्कशः परपेक्षोरुपणो निदयेदृढे । दक्षो साहसिकेकासमर्दकापिल्ययोरपोतिविश्वः ॥ २१६ ॥

पिगध्यादानयेपिप्रकाशः । “प्रकारोऽतिप्रसिद्धेऽस्यासहासातपयोःस्फुटइतिविश्वः । कुञ्जलेमुकुले । खड्गस्यापिधानेआच्छादने । अर्थौघिधनस
हे । दिव्येगपथभेदेकोराःकायश्च ।” ॥ २१७ ॥ इतिशाताः ॥ आत्माक्षेत्रज्ञः । “पुरुषपद्मात्मनिरेपुन्वागेचेतिहेमचन्द्रः ।” मत्स्यमत्सिखादितिम
यात्त्रयोबकादिःखगःसचध्याक्षः । “ध्याक्षस्तुकाकचकयोस्तर्जुदेभिस्तुकेगृहइतिविश्वप्रकाशः । कार्पासबीजनिष्कासनयन्त्रतर्कुटं ।” वीरुह्यता ।

प्रकारोऽतिप्रसिद्धेपिशशावज्ञेचवाल्लिशः ॥ कोशोऽस्त्रीकुडमलेखड्गपिधानेर्थौघदिव्ययोः ॥ २१७ ॥

इतिशाताः ॥ सुरमत्स्यावनिमिपौपुरुंषावात्ममानवौ ॥ काकमत्स्याखगौध्वाक्षौकक्षौतुंतृणवीरुधौ

॥ २१८ ॥ अभीपुःप्रग्रहेरश्मौप्रेपःसहायेप्युष्णीपःशिरोवेष्टकिरीटयोः ॥ २१९ ॥

कक्षोवीरुधिगोमूलेकच्छेदुष्कतृणवनिहेमः ॥ २१८ ॥ ग्रथहेऽश्वादिरजौ । रश्मौकिरणे । मर्दनंपोडा । प्रैपःप्रेषणपीडयोरिति । “प्रेषःस्यास्त्रे
णेह्नेशोमर्दनोन्मादयोरपीतिविश्वः ।” अपिशब्दान्मासाधादौपक्षः । “पक्षोमासादिकेपार्थ्वेग्रहेसाध्यविरोधयोः । केशादेःपरतोद्वंद्वेबलेसखिसहाय
ः ॥ तुल्यीरंधेपतत्रेचराजकुंजरपार्थ्वयोरितिभेदिनी ।” वस्तुतस्तंशिरसोवेष्टनशिरोवेष्टः । किरीटमुकुटं । “उष्णीपंलक्षणांतरे । शिरोवेष्टेकिरी
टस्यादितिहेमः ॥ २१९ ॥

शुंकलातीतिशुक्लोरुपणः । मूपिकेऽदहुरे सुकृतेयम् ॥ दृपोगव्याखुधर्मयोः ॥ पुराशिभेदयोः शृंग्यावासकेशुक्ललेपिच ॥ श्रेष्ठेस्याहुत्तरस्थश्चेतिहे
मः । ” द्यूतादित्रयेआकर्षः । अक्षेपाशके । शारिफलकं शारीणां द्यूतोपकरणानां फलकपीठिका । “ नाकर्षो द्यूतदं द्रिये ॥ पाशेशारिफलेचैवकोदंडा
भ्यासयस्तु नि । आकर्षणेपिपुंसिस्यादितिमेदिनी । ” दं द्रियेऽक्षस्त्रीवं । “ अक्षसौवर्चलेतुल्येहृटीकेदतिहेमः । अक्षोज्ञातार्थशकटव्यवहारेषुपाशके ॥
रुद्राक्षं द्वाक्षयोः सर्वे विभीतकतरावपि ॥ चक्रैकैर्येषुमानितिमेदिनी । ” द्यूतांगादौपुंसि ॥ २२० ॥ द्यूतगोपाशके । कर्षेमानभेदे । चक्रैरथावयवे ।

शुक्ललेमूपिकेश्रेष्ठेसुकृतेवपभेदपः ॥ द्यूतेऽक्षेशारिफलकेप्याकर्षोपाक्षामिंद्रिये ॥ २२० ॥ नाद्युतंगैकर्षचक्रेव्य
वहारेकलिङ्गमे ॥ कर्षपूर्वार्ताकरीपाग्निः कर्षूः कल्याभिधायिनी ॥ २२१ ॥ पुंभावेतक्रियायांचर्षोरुपंविपमप्सुच ॥
उपादानेप्यामिपंस्यादपराधेपिकिल्मिपं ॥ २२२ ॥

रीपाग्निः पुमान्कर्षूः कल्यायामपिचस्त्रियां । कल्यानदीभेदः ॥ २२१ ॥ पुंभावेपुरुषस्यभावेतक्रियायांपुरुषस्यकर्मणिपौरुषं । “ पौरुषंपुरुषस्यस्या
द्वाधेकर्मणिनेजसि । ऊर्ध्ववित्तृतदोः पाणिनृमानेत्वभिधेयवादितीमेदिनी । चकारादरलेपिविपं । उपादानेउत्कोचेप्यामिपं । ‘ आमिपंपुन्रपुंसकं ।
भोग्यवस्तुनिसंभोगेप्युत्कोचेपललेपिचेतिमेदिनी । ” पापेपिकिल्मिपं । “ रोगेपिच ” ॥ २२२ ॥

घवर्षणे । लोकधत्तेलोकधानुर्ज्वद्वोपस्तस्याशेभारतादिवंदे । वत्सरेऽब्दे । नृत्येक्षणं । प्रज्ञाचेतिद्वयं प्रेक्षासंज्ञं । “प्रेक्षाधीरीक्षणंनृत्तमितिहै
 भ्रंनृत्यंचेतिपृथगपि ।” अर्थनायाजा । भूमिर्वेतन । “भिक्षितवस्तुनिचिभिक्षा” ॥ २२३ ॥ अपिशब्दाल्कातौवाचिरुचौत्विट्छीतिरभ्रमः ।
 यमाणाश्वयःशब्दात्त्रिषु । वाच्यलिगाइत्यर्थः । कात्स्न्येसाकल्ये । निकटेऽर्धेन । परशुरामोपिन्यक्षः । “नियतानिअसाणिहृषीकाणियस्मि

स्यादृष्टौलोकधात्वंशेवत्सरेवर्षमस्त्रियां ॥ प्रेक्षानृत्येक्षणंप्रज्ञाभिद्यासेवार्थनाभृतिः ॥ २२३ ॥
 त्विट्शोभापित्रिषुपरन्यदंकात्स्न्यनिरुषयोः ॥ प्रत्यक्षेऽधिकृतेऽध्यक्षोरुदयस्त्वप्रेम्णयचिक्कणे ॥ २२४ ॥
 इतिपांताः ॥ रविर्ध्वेतच्छदौहंसौसूर्यवन्हीविभावसू ॥ वत्सोत्तर्णकवपौहोसारंगाश्चदिवौकसः ॥ २२५ ॥

।” प्रत्यक्षेसाक्षत्पन्तिअधिकृतेनियुक्तेऽध्यक्षः । “अधिकृतान्यक्षायस्याध्यक्षः ।” अप्रेम्णिस्नेहाभावे । अचिक्कणेअमसृणे ॥ २२४ ॥
 ः ॥ श्वेतच्छदोविहगभेदः । “हंसःस्याभ्यानसौकसि । निर्लोभनृपविष्ण्वर्कपरमात्मनिमत्सरे ॥ योगिभेदेमंत्रभेदेशरीरमरुदेतरडतिमेदि
 तर्णकोगोवत्सः । “वत्सःपुत्रादिवर्षयोः । तर्णकेनौरसिच्छीबभितिमेदिनी ।” सारंगाश्वातकाः । देवाअपिदिवौकसः । “दिवौकाश्चदिवौका
 देवेचचातकदितिद्विरूपकोशः ।” ॥ २२५ ॥

शृंगारादौशृंगारवीरकरुणादौनवविधे । विधेगलं । वीर्यतेजसि । गुणस्वादुम्लादौ । रागेयथा रसिकोयुवा । रसोगधरसेजले । शृंगारादौविषेर्वीर्येति
 क्तादीद्रनरागयो । देहयानुप्रभेदेचपारदस्वादयोःपुमानितिमेदिनी । ” उत्तंसश्चावतंसश्चेतिसातद्वयं कर्णपूरकर्णाभरणविशेषे शेषरे , शिरोभूषणेच
 वर्तते ॥ २२६ ॥ देवभेदेयथा । अद्यैवसव । चनरत्नयोर्वसुहोवं । ” वसुनिदिवभेदाग्निभायोऽवकराजसु ॥ ह्यीदंदृष्ट्वौपदेश्यालरेरत्नमधुरेत्रिवि

शृंगारादौविषेर्वीर्येगुणेरग्रेद्रवेरसः ॥ पुंस्युत्तंसावनंसौहोकर्णपूरेशेषरे ॥ २२६ ॥
 देवभेदेनलेरश्मौवसरत्नेयनेवसु ॥ विष्णोचवेधाःस्नात्वाशीहिताशसाहिदंष्ट्रयोः ॥ २२७ ॥
 लालसेप्रार्थनौत्सुक्येहिंसाचौर्यादिकर्मच ॥

तिमेदिनी । ” चमाराद्विरिचोपिवेधा । ” वेधाधातुनविष्णुव्वितिहैमः । ” हितस्याशसाहिताशसा । अहे सर्पस्यदंष्ट्राचतयोराशीरितिसातंनामवर्त
 ते । ” तस्मिया ” ॥ २२७ ॥ नार्थनायाज्ञा । औत्सुक्यमयुक्ता । उभेलालसे । ” तृणानिरेकेचलालसा । लालसौत्सुक्यतृणानिरेकयाज्ञासुच
 द्वयोरितिमेदिनी । ” चशब्दाद्वेपिहिंसा । आदिनाष्टत्तिनाशादिकर्म ॥

इवा । जनन्यामपि प्रसूः । “प्रसूश्वाजनन्योश्चकंदलीबीरुधोःस्त्रियाभितिभेदिनी ।” रोदसी । रोदम्यौ । इतिसांतद्विवचनतेस्यातामेकयो
 मियाबोदेअप्युच्येते । पृथगपिप्रयोगेस्ति । यदुक्तं । रोदश्चरोदसोचापिद्विभूमौपृथक्पृथक् ॥ सहप्रयोगेप्यनयोरोदस्यावपिरोदसीइति ।
 अत्यव्ययमप्यस्ति । यदुक्तं । यावापृथिव्यौरोदस्यौरोदस्यौरोदसीरोदसीतिचेति ॥ २२८ ॥ ज्वालायांभासिचदीप्तौअर्चिः । भादित्रयेज्योतिः ।

प्रसूश्वापिभूद्यावौरोदस्यौरोदसीचते ॥ २२८ ॥ ज्वालाभासौनपुंस्यर्चिर्ज्योतिर्भ
 द्योतदृष्टिषु ॥ पापापराधयोरागःखगवात्यादिनोर्वियः ॥ २२९ ॥ तेजःपुरीषयोर्वर्चो
 महस्तूत्सवतेजसोः ॥ रजोगुणेचस्त्रीपुष्पेराहोर्ध्वान्तेगुणेनमः ॥ २३० ॥

। योतःप्रकाशः । दृष्टिःकंतीनिकामध्यभागः । “अग्नीदिवाकरेचज्योतिःपुंसि ।” आगःपापेपराधेच । “आगःस्यादेनोबद्धयेमंतावितिहे
 आदिनायौघनाद्विधयः ॥ २२९ ॥ पुरीषगून् । “वर्चोऽनपुंसकंरूपेविष्टायामपितेजसि । पुंसिचंद्रस्यतनयइतिभेदिनी ।” उत्सवेतेजसिच
 ‘गुणेगुणभेदे ।” स्त्रीणांपुष्पेर्आर्तवेच । “रेणुपरागयोश्चरजः । अदंतोप्ययं । रजोयंरजसासाद्धेस्त्रीपुष्पगणधूलिष्वित्यजयः ।” राक्हादि
 मः । “पापेरागेच ॥ २३० ॥

पयेगाचन्द्र्यादिवत्ते । अभिलाषेदच्छाया । “छंदःपद्येऽभिलाषेचस्वेराचाराभिलाषयोरितिमेदिनी ।” कृच्छ्रंसांतपनादिव्रतं । आदिनाचांद्रायणादि । तपोलोकातरेपिच । “धर्मचपतः ।” वलेसहस्रोद्वं । मार्गोमार्गशीर्षः । अत्रपुंसि । “सहोबलेज्योतिपिचपुंसिहेमंतमार्गयोरितिमेदिनी ।” स्वमाकाशः । तद्यनभःस्त्रीदे । श्रावणेपुंसि । “नभोज्योऽग्निनभाघाणे विसततोपतद्गृहे । प्रावपिश्रावणेइतिहेमः ।” ॥ २३१ ॥ सप्तगृहं । “ओकःअदंतो

छंदःपद्येऽभिलाषेचतपःकृच्छ्रादिकर्मच ॥ सहोबलंमहामार्गोनभःखंश्रावणोनभाः ॥ २३१ ॥ ओ
कःसद्माश्रयश्रौकाःपयःस्यारंपयौवुच ॥ ओजोदोसौवलेसोतद्विद्वेनिमगारये ॥ २३२ ॥ तेजः
प्रभावेदोसौचवलेशुकेप्यतस्त्रिपु ॥ विद्वान्विदंश्चवीभत्सोहिसोप्यतिशयेत्वमी ॥ २३३ ॥

प्ययं । ओकउचःकडुतिनिपातनात् । “आश्रयआश्रयपात्रं ।” ओकात्स्वाश्रयमात्रेस्यादितिहेमः । ओजोदोसिप्रकाशयो । अवदंभेचलेधातुतेज
सीतिहेमः । “इंद्रियनदीवेगयोःस्रोतः ॥ २३२ ॥ प्रभावादिचतुकेतेजः । “तेजस्विद्रेतसोर्वले । नवनीतेप्रभात्रेऽग्रावितिहेमः ।” अतःपरंसांतस
मासिपर्यतावाध्यलिगाः । विदन्ज्ञाता । चकारादाल्लज्ञोपिविद्वान् । विद्वानाल्मविदिप्राप्तेपंडितेचाभिधेयवदितिविध्वः । हिंसेकूरे । अपिशब्दाद्रस
भेदपिचीभत्सः । “वीभत्सोविकृतेकूरेसेपार्थेघृणाल्मनीतिहेमः ।” ॥ २३३ ॥

विष्यमाणज्यायआदयःसाधीयःपर्यता सांतावृद्धादीनांबाढपर्यतानांअतिशयेनेयाः । अतिशयेनवृद्धप्रशस्येस्तुत्येचज्यायान् । अतिशयितयो
 ल्ययो'कनीयान् । ऊरुर्महान्वरश्रेष्ठस्तयोरतिशयितयोर्धरीयान् । अतिरायेनसाधुःसाधीयान् । अतिशयितंबाढसाधीयः ॥ २३४ ॥ इतिसानाः ॥
 रत्रेअपिशब्दात्पिच्छेपिबर्ह । "बर्हतर्णेपरीवारकलापेदतिहैमः ।" निर्बधादयोपहा । निर्बधआग्रहविशेषः । उपरागश्चद्रार्कग्रहणं । ग्रहोनिग्रह
 यग्रहणेपुरणोधमे । सूर्यादौपूतनादौचसंहिकेयोपरागयोः ॥ द्वारिद्वारे । आपीडेशेखरे । कायरसेकथितद्रव्यरसे ॥ नागदतकेगृहादिभिन्नस्थ

वृद्धप्रशस्ययौर्ज्यायान्कनीयांस्तुबुवात्पयोः ॥ वरीयांस्तरुवरयोःसाधीयान्साधुवाढयोः ॥ २३४ ॥
 इतिसानाः ॥ दलेपिबर्हनिर्बधोपरागार्कादयोग्रहाः ॥ द्वार्यापीडकाथरसेनिर्व्यूहोनागदंतके ॥ २३५ ॥
 तुलासूत्रेश्वादिरश्मौग्रमाहःप्रग्रहोपिच ॥ पत्नीपरिजनादानमूलशापाःपरिग्रहाः ॥ २३६ ॥

द्वयेनिर्व्यूहः ॥ २३५ ॥ हस्तेयद्गृहीत्वातुलयाद्रव्यमुन्मीयतेतत्तुलासूत्रत्रय । अश्वदपादिरश्मौचप्रयाहप्रयहौ । "ग्रमाहःस्यात्तुलासूत्रेष्टषादी
 बंधने ॥ ग्रमाहःकिरणेभुजे ॥ तुलासूत्रेश्वादिरश्मौसुवर्णेहरिपादपे । बंधेबध्यामितिहैमः ।" परिजनःपरिवार । आदानंस्वीकारः । "परिग्रहः
 त्रेचमूलस्वीकारयोरपि । शपथेपरिवारचराहुवक्रस्थभास्करइत्यजयः ।" ॥ २३६ ॥

आशीर्वादाः । तत्रयथा । स्वस्तिने भूयान् । क्षेमैरुपद्रवेयथा । स्वस्तिगच्छ । "पुण्येयथा । स्वस्तिमान्स्वर्गमश्नुते । आदिना । स्वस्तिस्थान्मं गलेपुण्येव्याशंसायामपिक्वचिदितिमेदिनी । प्रकर्षेति यथा । अत्युत्तमोविष्णुः । अतिप्रकर्षेऽलंघनेभूशे । स्तुतावसंप्रतिक्षेपेपीतिहैमः । " अतिवे लंजलधितलं ॥ २४० ॥ प्रश्रवितर्कटुःस्वित् । प्रश्रयथा । किंस्वित्कुशलमस्ति । वित्तकोनानापक्षविमर्शः । यथासर्वेश्वरत्वंविष्णोराहोस्विच्छिव स्य । " स्वित्प्रश्रवितर्कचतथेवपादपूरणदितिमेदिनी । " भेदावधारणयोस्तुशब्दीयथा । क्षीरान्मांसंतुष्टिस्तु । शिष्टैर्मतंतुष्टुक्तं । " तुषादपूरणे ।

स्वस्याशीःक्षेमपुण्यादौप्रकर्षेऽलंघनेप्यति ॥ २४० ॥ स्वित्प्रश्रवितर्कचतुस्त्याङ्गेदेवधारणे ॥
सकृत्सहैकवारोप्याराहूरसर्मापयोः ॥ २४१ ॥ प्रतीच्यां चरमेपश्चादुताप्यर्थविकल्पयोः ॥

भेदेसमुच्चयेऽवधारणे । पक्षांतरेनियोगेचप्रशंसायांविनियहदितिमेदिनी । " सहार्थैरेकवारोचसकृद्यथा । सकृद्यांति । सकृदपिकुर्याद्रियाश्चाङ्गे । दूरे " आरात् " यथाआराच्छत्रो सदावसेत् । सर्मापेत् । सखायस्थापयेदारात् ॥ २४१ ॥ प्रतीच्यांपश्चिमदिशि । चरमेत्येव । " पश्चाद्यथा । पश्चाद स्तंगतोरविः । पश्चिमेवयसिर्नेमिपंक्षरी । " अपिशब्दस्यार्थसमुच्चयस्तत्रविकल्पेचोतराब्दोयथा । उतभीमउतार्जुनः । विष्णुरुतशिब सेव्यः । " उतप्रश्रवितर्कयोः । समुच्चयेविकल्पेचेतिहैमः । अजयस्तुउतापीहोचवाढ्यार्याविति । "

प्रयोगतदतिशययोगानुसारेणप्रतिशब्दस्यप्रक्षेपः। “प्रतीत्यंभूतभागयोः। प्रतिदानेप्रतिनिधौवीप्सालक्षणघोरपीतिहेमः।” हेत्वर्थेइतिशब्दोयथा। रा
मोहंतीतिरायणः पलायते। प्रकरणप्रकारः। यथाविप्रक्षत्रियविदूशद्रावृत्तिवर्णाः। इतिपाणिनिः। प्रकाशेयथा। इतिपाणिनिः। प्राणिनिशब्दोकिंप्रकाशतेइत्य
र्थः। “प्रकर्षइतिपाठः।” आदिशब्दादेवमर्थेयथा। क्रमादमुंनारदइत्यवोधि। समाप्ताववसानेयथा। धर्ममाचरेदिति। “इतिस्वरूपेसान्निध्येवि
वक्षानिपमेपिच। हेतोप्रकारप्रत्यक्षप्रकर्षव्यवधारणे। एवमर्थसमाप्तोस्यादितिहेमः।” ॥ २४४ ॥ प्राच्याद्यर्थचतुष्केपुरस्तात्। प्राच्यापूर्वदिशि।

इतिहेतुप्रकरणप्रकाशादिसमाप्तिपु ॥ २४४ ॥ प्राच्यांपुरस्तात्प्रथमेपु
रार्थेऽग्रतइत्यपि ॥ यावत्तावच्चसाकल्येऽवधौमानेऽवधारणे ॥ २४५ ॥

प्रथमेयथा। पुरस्ताद्धुक्ते। पुरार्थेऽतीतेयथा। पुरस्ताद्वासोभूत्। अगतोयेयथा। पुरस्तात्पुस्तकं। यद्वाग्रतइति। अपिशब्दःप्राच्याद्यर्थेऽस्यात्।
साकल्यादौयावत्तावच्छब्दोयथा। यावद्वृत्ततावद्धुकं। अवधौयथा। मूलाच्छाखायावत्प्रकाशः। मानेपरिमाणेयथा। यावत्स्वर्णतावद्भजतं। अव
धारणेनिश्चयेयथा। श्रुतियतावदामंत्रयस्व। “यावत्कार्त्स्न्यवधारणे। प्रशंसायांपरिच्छेदमानाधिकारसंभ्रमे। प्रक्षान्तरेचेतिमेदिनी।” ॥ २४५ ॥

प्रश्नादिपंचकेननुयथा ।” प्रश्नेयथा । ननुकिमेतत् । अवधारणे । नन्वययोगी । “ अनुज्ञायांयथा । ननुगच्छ ।” अनुज्ञयःसांत्वनं । ननुकोपंमुंचद
यांकुरु । आमंत्रणंसंयोजनं । ननुराजन् । “ नन्वाक्षेपेपरिप्रश्नेप्रत्युक्तावधारणे । वाक्यारंभेप्यनुनयामंत्रणानुज्ञयोरपीतिहेमः” ॥ २४७ ॥ गर्हादि
पंचकेक्रमादपिषाब्ध्येयथा । अपिसिचेत्सलांडुं । सियंपालयपुत्रमपि । अपिजानासिकिंचित्त्वं । अपिचोरोभवेत् । अपिस्थाजुंजयेद्रामः । युक्तप
वार्थक्यामचारंक्रियास्तुचअपिषाब्दः ।” उपमायांयथा । आशोविषोवास्तुक्रुद्धः । विकल्पेयथा । शिवंबायदिवंबिष्णुं । “ वास्याद्विकल्पोपमयोर

प्रश्नावधारणाऽनुज्ञानुनयामंत्रणेननु ॥ २४७ ॥ गर्हासमुच्चयप्रश्नशंकासंभावनास्वपि ॥ उपमायांविकल्पेवासा
मित्वर्थेजुगुप्सिते ॥ २४८ ॥ अमासहसमीपेचकंवारिणचमूर्द्धनि ॥ इवेत्यमर्थयोरेवंनूनंतर्कैर्यनिश्चये ॥ २४९ ॥

वार्थेचसमुच्चयदतिविश्वः ।” अर्थेसामियथा । सामिसंमिताक्षी । जुगुप्सितेयथा । सामिक्तमकल्याणकारि ॥ २४८ ॥ सहार्थेयथा । पुत्रेणामाभुं
क्ते । समीपेयथा । अमात्यःसमीपवर्तित्यर्थः । कंशिरःसुखवारिधिनिमेदिनी । इवार्थेइत्यमर्थेचएवंशब्देयथा । अग्निरेवंद्विजः । अग्निरिवेत्यर्थः ।
इत्यमर्थेप्रकारे । एवंवादिनिदेवर्षी । “ एवंप्रकारोपमयोरंगीकारोऽवधारणेदतिधरणिहेमचंद्रो । तर्कनूनंयथा । नूनमयमनियज्वनांप्रियः । अर्थनि
श्चयेयथा । क्षुद्रेपिनूनंशरणंपन्न ।” नूनंनिश्चिततर्कयोरिति विश्वः ॥ २४९ ॥

तूष्णीमर्थं मैनेयथा । जोषनिष्ठ । "सुखेयथा । जोषमासीतवर्षासु । जोषसुखेस्तुतो । मौनलघनयोश्चापीतिहेमः । पृच्छायां कियथा । किमाद्रयेन
रसिका.कृतिने । " जुगुप्सने कियथा । सकिराजाय प्रजानरक्षति । " किंवितर्कपरिप्रश्नेक्षेपनिदाप्रकारयोरिति विश्वः । " प्राकाश्यादिपंचकेनामशब्दः ।
प्राकाशप्रसिद्धिः । यथा हिमालयोनो नामनगाधिराजः । स भाव्ये कथयिदर्थेयथा । भविष्यति युद्धं नाम । क्रोधममवेरीरावणो नाम पापः । उपगमः स द्वेषा
गीकारः । " यथा । शत्रो.सकाशाद्गृह्णाति नाम । कुत्सने । कोनाभायं प्रलपति मे विशत.सभायां । नामकोपेभ्युपगमे विस्मये स्मरणेपि च । संभाव्यकुत्सा

तूष्णीमर्थं सुखे जोषं किं पृच्छायां जुगुप्सने ॥ नाम प्राकाशसंभाव्यक्रोधोपगमकुत्सने ॥ २५० ॥ अलं भूषणप

र्यामि शक्तिवारणवाचकं ॥ हुंवितर्के परिप्रश्ने समयांतिकमध्ययोः ॥ २५१ ॥

प्राकाशयविकल्पेष्वपि दृश्यत इति मे दिनी । " अलं भूषणमलंकारः । पर्याप्ति परिपूर्णता । शक्तिः सामर्थ्यं । वारणं चेतदर्थः लंशब्दः क्रमेण यथा । अलंकृतः शिशुः । अलं भुक्तवान् । अलं
महोमहाय । अलमहीपालतवश्रमेण । " अलं त्रिरर्थके इति हेमः । " वितर्कपरिप्रश्नयोर्दुकारः । " वितर्कः । हुजलं मृगतृणाहुं । परिप्रश्ने । हुं देव इ
त्तोयं । हुंवितर्कंचानुमताविति त्रिकांशशेषः । " हुंवितर्कपरिप्रश्ने हुंरुपोक्त्यनुनीतिष्विति विश्वः । " हुंवितर्के परिप्रश्ने हुंलजायां निवारणे इति हेमः । "
समीपमध्ययो समया " समीपेयथा । समयापत्तनं नदी । मध्येयथा । समयाशैल योर्यामः । " ॥ २५१ ॥

निषेधेऽखलुयथा । खलुर्हृदि त्वा । वाक्यालंकारिवाक्यभूषायां । एतत्खल्व्वाहुः । जिज्ञासायां खलु जानासि । अनुनये । देहि खलु वाचकं । “खलु
स्याद्वाक्यभूषायां जिज्ञासायां च सात्वने ॥ वीक्षामाननिषेधेषु पूर्णे पदवाक्ययोरिति मेदिनी ।” समीपादिपंचकेऽभितः । “समीपेयथा । वाराणसी
मभितः आगीरथी ।” उभयतस्तत्पुत्रयार्थेयथा । अभितः कुरुचामरौ । शीघ्रार्थे । अभितो धीष्व । साकल्ये । अभितो वनदाहः । “अभिमुखेयथा ।
अभितो हिलको हंति मामेव परिधावति ।” ॥ २५४ ॥ नास्मि प्राकाश्ये च प्राहुः । “नास्मि यथा । प्रादुरासीच्चक्रपाणिः” प्राकाशेयथा ॥ प्रादुर्बुद्धिर्भ

निषेधवाक्यालंकारजिज्ञासानुनये खलु ॥ समीपोभयतः शीघ्रसाकल्याऽभिमुखेभितः ॥ २५४ ॥

नामप्राकाश्ययोः प्रादुर्मिथोन्योन्यरहस्यपि ॥ तिर्यगेति र्यगर्थे हाविषादधुगतिषु ॥ २५५ ॥

विष्यति । “अन्योन्यार्थे मिथोयथा । वासिष्ठकोऽडिन्यमैत्रावरुणानां मिथोन विवाहः ।” रहसि मिथोयथा । मिथो मंत्रयते । मिथोन्योन्यमिथोरह
दतिविश्वः । अंतर्धानि तिर्यगर्थे च तिरः । “अंतर्धानि तिरोभूयास्ते । तिर्यगर्थे तिरोवर्तते चंद्रः ।” विषादाद्यर्थत्रये हाकारः । विषादेयथा । हारमणीयो
गतः कालः । शुचिशोकेयथा । हारमव नंगतोसि । अतोपीडायां । हाहतोऽस्मीति । “कुंत्सार्थे च हाशब्दः ।” ॥ २५५ ॥

स्नाक । झटिति । अंजसा । अन्हाय । द्राक् । मंक्षु । सपदि । एतसमद्भुतेशीघ्रे । “यथा । स्नाक्वयोयातिदेहिनां । दक्षं झटित्यारोह । अंजसाया
तिदुरगः । अन्हायसूर्येणतमोनिगस्तं । द्राक्भविष्यतिसुखंतवयिषे । मंक्षुसपादिसरित्पटलैरलीना । वचसस्तस्यसपदि क्रियाकेवलमुत्तरं ।” वृ
लवत् । सुष्ठु । किमुत । सु । अति । अतीव । पट्निर्भरे अतिशये । “यथापुनर्वशिवाचलवन्निगृह्य । सुष्ठुपीतमयाधृतं । किमुतावर्द्धनक्षेत्र । अति

स्नाकझटित्यंजसान्हायद्राड्भंक्षुसपदिद्रुते ॥ बलवत्सुष्ठुकिमुतस्वत्यतीवचनिर्भरे ॥ २ ॥ पृथग्वि
नांतरेणर्तेहिरुड् नानाचवर्जने ॥ चतग्रतस्ततोहेतावसाकल्येतुचिच्चन ॥ ३ ॥

दृष्टिः । अतीवशोभतेराजा ।” ॥ २ ॥ पृथक् । विना । अंतरेण । ऋते । हिरुक् । नाना । एतेपट्वर्जने । “विनार्थेयथा । किञ्चिद्वत्वापृथक्रिया ।
क्षणमप्युत्संदेतेनमाविना । अंतरेणसुतनास्ति सुखंससारिणांशुवि । ऋतेपुण्यात्स्वर्गतिर्न । हिरुक्कर्मनमोक्षः स्यात् । विणुंनानामोक्षदोनास्तिदेवः ।”
यत् । तत् । यतः । ततः । चत्वारिहेतौकारणे । “यथा । यन्तरम्यंतरस्विभ्यः । तदिदंपरिरक्षशोभने । यतो गंगाभसित्वातः । ततो निष्कल्मषो नरः ।
चिन् ॥ चन । द्वयंसाकल्ये । यथाकश्चित् । कंचन ॥ ३ ॥

प्याद् । पाद् । अंग । हे । हे । भोः । एतेपट्संबोधनार्थकाःस्युः । “यथा । व्याट्भीमयज्ञरक्षस्व । एवंपाडित्यादि ।” समया । निकषा । हिरुकू । त्रयंमामोप्ये । यथाग्रामंसमया । विलंघ्यलंकांनिकषाहनिष्यति । “पर्वतस्यहिरुकनदी ।” सहसैत्येकमताकिते . अकस्मादित्यर्थे । यथा । दिवः त्रयमूनंसहसापपात । सहसाविदधीतनक्रियां । पुरः । पुरतः । अयतः । त्रयमयेदत्यर्थे । “यथा । पुरःपथ्यसिक्किबाले । पुरतःस्याप्यसर्वेशं । ले

स्यःप्याट्पाडुंगहेहैभोःसमयानिकषाहिरुकू ॥ अतर्किनेतुसहसास्यापुरःपुरतोऽग्रतः ॥ ७ ॥ स्वा
हादेवहविर्दिनेश्रौपट्वौपट्वपट्स्वधा ॥ किंचिदीषन्मनागल्पेप्रेत्यामुत्रभवांतरे ॥ ८ ॥

स्वःप्रत्ययिनोऽग्रतः । ” ७ ॥ स्वाहा । श्रौपट् । औपट् । वपट् । स्वधा । पंचैतेदेवेभ्योहविर्दिनविशेषेययुज्यंते । तत्रपितृदानेस्वधाशब्दःप्रसिद्धः । किंचित् । ईपत् । मनाक् । त्रयमल्पे । “यथाकिंचिद्विकसितंसुमं । ईषदुष्णांपयःपिव । मनाक्विहस्यसंतुष्टः । ” प्रेत्य । अमुत्र । द्वयंजन्मांतरे । “यथा । त्रेत्यस्यैर्महीयते । दहचामुत्रचफलं । ” ८ ॥

कदाचित् । जातु । द्वे । कस्मिंश्चित्काले “स्युतिः कदाचित्भवति । ज्ञानं ते जातु सुत्तमं ।” सार्धं । साकं । सत्रा । समं । सह । पंचकंसहेत्यर्थे । “यथा । सार्धं दानववैरिणा । पत्न्या साकं पतिर्भुंक्ते । सत्राकलत्रेण सुखं समश्नुते । समं घृष्टमिस्तरुणा रभते । विश्वासधूमं सहरत्नभाभिः ।” प्राध्वमित्येकमे । “यथा । देव आहो गंधर्वः । उता हो ब्रह्म चोच्यते । किमुत त्वशिषो ब्रह्मा । स्याणुरयं किंपुरुषः । गृहं किमु वनं गतः । विष्णुरुत शिवः सेव्यः ।” तु ।

कदाचि जातु सार्धं तु साकं मन्त्रा समं सह ॥ आनुकूल्यार्थं कं प्राध्वं व्यर्थं केतुव्यामुया ॥ ४ ॥ आहो उता हो किमुत विकल्पे किं किमुत च ॥ तु हि च स्मह वै पादपूरेण पूजने स्वति ॥ ५ ॥ दिवा न्हीत्यथ दोषाच नक्तं च रजनाविति ॥ तिर्यगर्थं साचि तिरोप्यथ संबोधनार्थकाः ॥ ६ ॥

हि । च । स्म । ह । वै । पट्टश्लोकचरणपूर्णार्था । “यथारामस्तुलक्ष्मणं ग्राह । अहं हि यास्ये नगरं । स च ग्राह च राजानं । मया स्मभुक्तं । सह तं ग्राहलक्ष्मणः । तेनैवैहतः ।” सु । अति । द्वे पूजने । “सुत्तमं । अत्युत्तमः” ॥ ५ ॥ अन्हीत्यर्थे दिवाशब्दः । दोषा । नक्तं । द्वे रात्रावित्यर्थे । “यथा । चोराश्च दोषा ययुः । नक्तं गृहस्थो भुंजीत ।” साचि । निरः । द्वेतिर्यगर्थे । “कृतं साचि धनुस्तेन । निरोगत्वा समीक्षेत ।” ॥ ६ ॥

प्रागित्येकंअतीतार्थकं यथाप्राक्कर्म । नूनं । अवश्यं । द्वयंनिश्चिते । नूनंशरणंप्रपन्ना । अवश्यंयातारःश्चिरतरमुपित्वापिविपयाः । "नूनंनिश्चितत
कंयोरितिविद्वन् । संवदित्येकंवर्यं । यथा । प्रशवास्यासंवत् । अर्वामित्येकंअवरे । "कुलेऋतुत्रयादर्वाकर्मडनान्तुमुहन् ।" आ । एवं । द्वयंअंगी
कारे । यथा । आंकुर्मः । "एवंकुर्मः ।" स्वयमित्येकंआत्मनेत्यर्थे ॥ १६ ॥ नीचैरित्येकमल्पे । "तथापिनीचैर्विनयाददृश्यत ।" उच्चैरित्ये

प्रागतीतार्थकंनूनमवश्यंनिश्चयेद्वयं ॥ संवद्वर्षैर्वरेत्वर्वागामेवंस्वयमात्मना ॥ १६ ॥
अल्पेनीचैर्महत्युच्चैःप्राचोभूभ्यद्रुनेशनैः ॥ सनानित्येवहिर्वत्थ्येस्मातीतेःस्तमदर्शने ॥ १७ ॥

कंमहति । "यथाभृंगामुच्चैर्गिरिदिदं ।" प्रायदतिभृन्निबाहुल्ये । यथा । प्रायोनवबधूकृतं । शनैरिति अद्रुतेमांसे । यथा । शनैर्यातिपिपी
लिका । सनेत्येकंनित्ये । यथासनातनः । बहिरितिबासे । "यथा । भिष्कासितोबहिर्घामात् ।" स्मेत्यतीति । यथा । बक्तिस्त्वव्यासः । अस्तमिति
दर्शनाभावे । यथा । सायमस्तमितोरविः ॥ १७ ॥

पूर्व्वेगतेवर्बेपरुवित्येकं । पूर्व्वतरेगतवर्णान्यूर्ववर्षपरारीत्येकं । यतिवर्तमानेन्द्वेऐषमइत्येकं । त्रयाणांयथा । परारिगतःकांतः परुन्नगतऐषमोपिनाग
तः । ” यतीतिशब्दंतस्येणसप्तम्यारूपं । अत्राह्निअस्मिन्नहनीत्यर्थेअथशब्दः । “ यथा । अद्यगत्रनशक्रोणि ’ अथपूर्व्वेन्हीत्यादिशब्देनउत्तरेन्ही
त्यादिपदस्यग्रहणं । पूर्व्वेन्हीत्याद्यर्थेपूर्वादिशब्देभ्यएयुसप्तत्ययेपूर्व्वेदुर्गुरित्यादयःसप्तशब्दाभवति । कमेणयथा । पूर्व्वस्मिन्नहनीत्यर्थेपूर्व्वेदुः । पूर्व्वेदुर्गु

परुत्परायैषमोऽब्देपूर्वपूर्वतरेयति ॥ अद्यान्त्रान्त्यथपूर्वेन्हीत्यादौपूर्वत्तरापरात् ॥ २० ॥

व्यतेप्रातःपूर्वेभ्यःपूर्ववासरइतिरुद्रः ।" उत्तरस्मिन्महनिउत्तरेभ्यः । "नादीमुखोत्तरेभ्युर्विवाहःपरिकीर्तितः ।" अपरस्मिन्महनिअपरेभ्यः । "आगतानपरेभ्युत्तान् ।" अधरस्मिन्महनिअधरेभ्यः । "अधरेभ्यःप्रसृतासा । अघरस्तुपुमानोष्ठेहीनेऽनूर्ध्वचवाष्यवत् ।" अन्यस्मिन्महनिअन्येभ्यः । "अन्येभ्युरात्मानुचरस्यभाब । 'अन्यतरस्मिन्महनिअन्यतरेभ्यः । 'अन्यतरेभ्युपितरद्रध्यसि ।" इतरस्मिन्महनीनरेभ्यः । 'कटदिनादिनरेभ्युपियोद्रटव्यः ॥ २० ॥

अस्तीतिसत्वे । यथा । अस्तिपरलोकदतिमतिर्यस्यसआस्तिकः । “रूपोक्तौकोपेनोक्तौउ । यथा । उआगतःशत्रुः । उसंबोधनरोपोक्तयोरनुकंपा
नियोगयो । पादपूर्णेच । पादपूर्णेऽपिचदृश्यतदतिमेदिनी ।” ऊमितिप्रश्ने । ऊगच्छसिवहिर्धव । ऋस्वपाठेउमित्यपि । ” अयीत्यनुनयेसांत्व
ने । ” यथा । अधिक्रियार्थमुलभंसमित्कुशं । ” हुमितिर्क्तं । ” स्याच्चेत्किदुंशपयते । ” उपेतिरात्रेरवसाने । यथाउपातनोवायुः । नमःप्रणामे

अस्तिसत्त्वरूपोक्तावुं प्रश्नेऽनुनयेत्वचि ॥ हुं तर्कस्यादुपारात्रे रवसाने न मो न तौ ॥ १८ ॥
पुनरर्थगानिदायादुष्टुमुष्टुप्रसंशने ॥ सायंसांचिप्रगे प्रातःप्रभातेनिकृपांतिके ॥ १९ ॥

“नमोऽत्र स्रण्यदेवाय ।” ॥ १८ ॥ अगेतिपुनरर्थं । यथामूर्खोपि नावमन्यते किमंगविद्वान् । किंपुनरित्यर्थः । हुहुनिदायां । यथा । हुष्टुखलत्वं ।
सुष्टुप्रशंसने । यथा । सुष्टुकाव्यं । सायमिति सायेदिनान्तरे । यथा । सायंसंध्यामुपासिष्ये । श्रगे । प्रातः । द्वेप्रभाते । “यथा श्रगेनूपाणामथेतोरणा
दहि । यः पठेत्प्रातरुत्थाय ” निकृपेति समीपार्थं ॥ १९ ॥

पूर्वब्देगेतेवैषेप रुदित्येकं । पूर्वतरेगतवर्षास्यैवैषेपरारोत्येकं । यतिवर्तमानेब्देऽपमदित्येकं । त्रयाणांयथा । परारिगतःकांतः परुन्नागतऐषमोपिनाग
तः । " यनीतिशचंतस्येणःसप्तम्यारूपं । अत्राग्निहस्मिन्हनीत्यर्थेअथशब्दः । " यथा । अद्यगंतुनशक्तोमि" अथपूर्वेन्हीत्यादिशब्देनउत्तरेन्ही
त्यादिपदस्यग्रहणं । पूर्वन्हीत्याद्यर्थेपूर्वादिशब्देभ्यएद्युसप्रत्ययेपूर्वेद्युरित्यादयःसप्तशब्दाभवति । क्रमेणयथा । पूर्वस्मिन्हनीत्यर्थेपूर्वेद्युः । पूर्वद्युरि

परुत्तरार्धैषमोऽब्दे पूर्वपूर्वतरेयति ॥ अद्यात्रान्त्यथ पूर्वपूर्वत्तारापरात् ॥ २० ॥

व्यतेप्रातःपूर्वयुःपूर्ववासरःतिरुद्रः ।" उत्तरस्मिन्नहनिउत्तरेयुः । "नादीमुखाउत्तरेयुर्विवाहःपरिकीर्तितः ।" अपरस्मिन्नहनिअपरेयुः । "आगतापरेयुस्तान् ।" अधरस्मिन्नहनिअधरेयुः । "अधरेयुःप्रसृतासा । अधरस्तुपुमानोष्ठेहानिऽनूर्ध्वचवाच्यवत् ।" अन्यस्मिन्नहनिअन्येयुः । "अन्येयुस्तानुचरस्यभावं ।" अग्यतरस्मिन्नहनिअन्यतरेयुः । 'अन्यतरेयुःपितरद्रक्ष्यसि ।' अतस्मिन्नहनीतरेयुः । 'कठदिनादितरेयुःप्रियोद्रष्टव्यः॥२०

उभयेद्युः । उभयेद्युः । द्वेउभयस्मिन्नहनीत्यर्थे “उभयेद्युरुपोषणं ।” परेद्यव्रीत्येकंपरेहनि । “मित्रदृष्टंपरेद्यवि” ॥ २१ ॥ सइत्येकंगतेहनि ।
 “सःसर्वमभवत्कार्यं” इत्येकमनागते आगामिन्यहनि । ततःपरेहनिपरश्वदत्येकं । “श्वःपरश्वश्चयथा । अद्यश्वोवापरश्वोवासर्वकर्मभविष्यति”

तथाधरान्यान्यतरेतरात्पूर्वेद्युरादयः ॥ उभयेद्युश्वोभयेद्युःपरेत्वन्हिपरेद्यवि ॥ २१ ॥
 ल्योगतेऽनागतेऽन्हिश्वःपरश्वस्तुपरेहनि ॥ तदातदानौयुगपदेकदासर्वदासदा ॥ २२ ॥

तदा । तदानी । द्वेतस्मिन्कालद्वयार्थे । “यथा । तदाचक्षुष्मतांप्रीतिः । यदाम्यालिययासंगस्तदानीमेवमेसुखं ।” युगपत् । एकदा । एकस्मिन्काल
 द्वयार्थे । “यथा । गान्धिमित्रेदासीनाः युगपदाहूताः । गवांशतमेकदादत्तं ।” सर्वदा । सदा । द्वे “सर्वदासर्वदासीतियाचेतेयाचकःसदा ।” ॥ २२ ॥

एतर्हि । संप्रति । ददानीं । अधुना । सांप्रतं । पंचकमस्मिन्कालइत्यर्थः । यथा । एतर्हि क्रियेतकार्यं । संप्रत्यसौगुहंयानि । इदानीमात्म्येसवृत्तः । ब०७१७
लेपादधुना । तत्रास्तेसांप्रतमुनिः ।” नथेति समुच्चये । पूर्वादौदिशि । पूर्वादौदेशे । पूर्वदौकालेवाप्रागादयः स्युः । “दिशिप्राग्दिगित्यादि । देशेप्राग्देशइत्या
दि । कालेप्राक्कालइत्यादि ।” पूर्वदौइत्यादिशब्देनोत्तरपश्चिमदक्षिणाघेर्वादीनामहण । प्रत्यगादयइत्यादिशब्देनत्ववागित्यादिग्रहः । “उत्तरात् ।
अधरात् । दक्षिणात् । उत्तरेण । अधरेण । दक्षिणेन । दक्षिणां । दक्षिणाहि । दक्षिणतः । उत्तरतश्चसंगृह्यते ।” ऊर्ध्वतूपरिउपरिष्टादिति ॥ २ ३ ॥ इत्यव्य

एतद्विसंप्रतीदानीमधुनासांप्रतंतया ॥ दिग्देशकालेपूर्वाद्दीप्रागुदक्प्रत्यगादयः ॥ २३ ॥ इत्यव्ययवर्गः ॥
सलिंगशालैः सन्नादिकृत्तद्धितसमासजैः ॥ अनुक्तैः संग्रहेलिंगसंकीर्णवदिहोन्नयेत् ॥ १ ॥

यत्रगं॥ अथलिंगसंपहवर्गमाह॥ सलिंगशास्त्रे पाणिन्यायुक्तलिंगानुशासनसहितैः सन्नादिप्रत्ययजैश्चिकीर्षाविशब्दैः कृजैः श्वपाकादिभिः तद्धितप्रत्ययजैः अणायैः समासजैरदन्तान्नपदोद्धिगुरित्यादिनौकैः बाहुल्येन पूर्वमनुक्तैः शब्दैरयं सग्रहः क्रियत इति शेषः । इहास्मिन्संग्रहवर्गे लिंगमुन्नयेदूहेतु कथमित्याकांक्षायां संकीर्णविदिति । यथासंकीर्णवर्गे प्रकृत्यादिभिरुनेयं तथात्राप्युन्वयेत् । तत्र प्रकृत्यर्थे न यथा । अर्धचाः पुंसि चेति । प्रत्ययार्थे न यथा । स्त्रियां क्तिन् । प्रकृतिप्रत्ययायां धेरित्यायशब्दाः क्रियाविशेषणानि न पुंसकलं एव कलंच यथा । शोभनं पचतीत्यादि ॥ १ ॥

सन्नादिकृत्तद्वितसमासजविषयपूर्वोक्तशब्दलिङ्गादन्यलिङ्गलिङ्गशेषः । तस्य विधिः व्यापीस्वविषयस्य व्यापको भवति । यदि प्रागुक्तैरिहोक्तैश्च विशेष विधिभिः न बाधितः स्यात् । तर्ह्येव व्यापी भवेदित्यर्थः । एतेनास्य लिङ्गविशेषविधेरुत्सर्गभूतस्य स्वर्गादिवर्गा अपवादावेदितव्याः । तत्र प्रागुक्तानां विशेष पाणानुनक्तिके दोषसंगो द्विस्तरभयाच्च न पुनरिदं विधानं । तथा हि । स्वर्गपर्याय इह पुंसि वक्ष्यते । तस्य यो दिवौ द्वे स्त्रियां ह्यो द्वे त्रिविष्टपमिति पूर्वोक्तमप यादः । नो प्रभृतीनां नुक्तकर्तरि त्यादिना वक्ष्यते । यद्यपि पूर्वलिङ्गमुक्तं तथाप्यप्राप्तप्रापणार्थतया लिङ्गानुशासनमिहापि प्रधानमेव । स्त्रियामित्याधिका

लिङ्गशेषविधिव्यापी विशेषैर्यद्यत्राधितः ॥ स्त्रियामौदूद्विरामैकान्चस्योनिप्राणिनामच ॥ २ ॥

शयं मसीशब्दपर्यन्तज्ञेयः । ईदूतौ ईकारोकारौ विरामौ अवसानस्थौ यस्य तदौदूद्विरामंतच्च तदेकाच्च ईदूद्विरामैकाच् । ईदंतमदंतवायदेकस्वरशब्दरूपंत स्त्रियामित्यर्थः । यथा । श्रीः । भूः । भूः । नयतीति नीरित्यादौ कृतकर्तरीति बाधितत्वाद्वाच्यलिङ्गत्वं । यो निर्भगस्तद्विज्ञानां प्राणिनां नामस्त्रि एवमुनेयमन्यत्रापि ॥ २ ॥

विष्णुदादिद्विपयैतानां अष्टानां घन्नामतस्त्रियां । यथा । विद्युत् तडित् । रात्रिः रजनिः । बह्वी व्रततिः वीरुत् । वीणा विपंचीत्यादि । “वीणादिग्भूनदी
धिया भितिपाठ क्वचित् ।” अदंतेर्मूलादिशब्दैर्यैकार्थः समाहारार्थो द्विगुसमासः सस्त्रियां स्यात् । यथा । पंचानां मूलानां समाहारः पंचमूली । एवं त्रि
लोकीष्वध्यायीत्यादि । अदंतेरिति किं । पंचानां कुमारीणां समाहारः पंचकुमारि । पंचराजमित्यादौ टचि अदंतत्वे सत्यपि पात्रादित्वान्नपुंसकत्वमित्ये
के । एकार्थदिति किं । पंचसुकपाले पुंसस्कृतः पुरोडाशः पंचकपालः । न स इति । पात्रयुगाद्युत्तरपदेः अदंतैः एकार्थो द्विगुः स्त्रियां न स्यादयथा । पंचपात्रं ।
चतुर्युगं । त्रिभुवनं ॥ ३ ॥ तत्प्रत्ययः स्त्रियां सतु भावाद्यर्थे विहित । तत्र भावे यथा । शुक्लता । कर्मणि ब्राह्मणता । समूहयामता । स्वार्थे देवता । दृढ इति ।

नामविद्युन्निशावह्वी वीणादिग्भूनदीन्हियां ॥ अदंतेर्द्विगुरेकार्थेन सपात्रयुगादिभिः ॥ ३ ॥ तत्तद्वदेयेनिकट्यत्रावै

रमैथुनिकादिवुन् ॥ दंदेसमूहे यद्वनिकट्यत्र एते च त्वारः प्रत्ययाः स्त्रिया । यथा । पाशाविभ्यो यः । पाशानां समूहः पाश्या । वात्या । खला
दिभ्य इति । खलिनी । पद्मिनी । रथादिभ्यः कट्यच् । रथकट्या । एवं गोत्रा । दंदे किं । मुखे भवो मुख्यः । दंदोऽस्सस्य दंडी । वैभेति । मिथुनस्य कर्ममेशु
निका । वैरमैथुनादौ च यो वृन्मत्ययः सस्त्रिया । तत्र वैरे विरोधार्थे यथा । अश्वमहिपिका । अश्वमहिपस्येदं वैरमित्यर्थः । एवं काकोलूकिका । मैथुनि
काया यथा । अत्रिभरद्वाजिका । अत्रिभरद्वाजयो रियं मैथुनिका । विवाहरूपसवध इत्यर्थः । एचकुत्सश्च कुशिका चतयोर्भैथुनिका कुत्सकुशिवि
का । “वन्पहणं बुनउपलक्षणं । यथाकाशिका गार्गिकया श्लाघते । क्वचित् वैरमैथुनिकादिवुरिति पाठः ।” आदिना वीप्सादौ बुनोयहणं ।

श्रियाभावादिःस्त्रीभावोदितस्मिन् । श्रियामित्यधिकृत्यभावादौघेविहिताप्रत्ययाअनिकिन्नादयस्तास्त्रयास्तुरित्यर्थः । अनिर्यथा । आक्रोशेनञ्च
नि । अकम्पिः । अजीवनिः । क्लिन्यथा । कृतिः । गतिः । पुल्लयथा । प्रच्छर्दिक्वा । प्रवाहिका । आसिका । णच्चेयथा । व्यावक्रोशी । प्लुच्चू
या । शायिका । दधुभक्षिका । क्षप्पयथा । वज्या । इज्या । “ स्त्रीभावादौकिं । वदःमुपिक्वप्च । नृपोद्यं । ब्रह्मभूयं ” युच्चेयथा । कारणा । आसना ।
दब्धयथा । वापिः । वासिः । कांकारिमकार्षीः । दञउपलक्षणार्थत्वादिण्डक्चयथा । आजिः । कपिः । अड्यथा । पचा । घण्टा । छिन्नः । नि
निः । म्लानिः । हानिः । शप्रत्ययोयथा । क्रिया । उच्छ्रा ॥ १॥ उत्पत्तिरनेति

स्त्रीभावादावनिक्तिण्णुलृणच्ण्वुचम्ब्युजिअङ्निशाः॥४॥उणादिपुनिरूरीश्रद्ध्याबूढं तंचलंस्यिरं॥तत्त्वहीदा
यांप्रहरणंचैन्मौष्टापाह्रवाणदिक्॥५॥

ईदंतोयथा । तंत्रीः । “तरीः ।” क्वान्तं आवतं ऊढं तंच यच्च लज्जं मंस्थिरं स्थावरं वातत्स्त्रिया स्यात् । जगमयथा । नारी । शिवा । ब्रह्मवधूः । स्थावरं यथा ।
कदली । माला । करुंधूः । तच्छब्देनाऽत्र मुष्ट्यादिकं निर्दिश्यते । तेनायमर्थः । तन्मुष्ट्यादिकं प्रहरणं यदिक्रीडायां वर्तते तर्हि तस्मिन् ध्वेविहितोणप्रत्ययः
स्त्रियो । दिगित्यनेनोक्तो दाहरणो देशः । तेन दांतामौसलेति चोदाहृतव्यं । मुष्टिः प्रहरणमस्यां क्रीडायां मौटा । पल्लवः प्रहरणमस्यां क्रीडायां पाल्लवा ॥ ५ ॥

साधयतवाप्याददपातादि क्रियाऽस्याफाल्गुन्यादिकायामित्यर्थे घञं ताद्विहिते योजयत्ययः सस्त्रिया स्यात् । उदाहरति । दंडपातोऽस्यां फाल्गुन्यादादपा
ताफाल्गुनी । एवश्येन पातोऽस्याऽप्येन पातामृगया । तिलपातोऽस्यास्वधा क्रियाया तैलं पाता । श्येन तिलस्येति मुम् । पितृदाने स्वधामतमित्यमरमाला । व
रुचि ननु स्वधा क्रिया प्रवेणीति स्त्रीलिङ्गतोक्ता । ” इति शब्देन मुसलपातोऽस्याभूमिरित्यादिसिद्धिः । कचिद्वेशे फाल्गुनपौर्णमास्यां दंडपा
तेन क्रीडा भवतीति दिगित्यनेन दंडपातादिक उदाहरणमिति सूचितं ॥ ६ ॥ यदि अपचयेऽल्पत्वे विवक्षावक्तुमिच्छा स्यात्तर्हि मृणाल्यादयः स्त्रीलिङ्गाः स्युः ।

घञोऽयः सा क्रिया स्याच्चैद्वाडपाताहि फाल्गुनी ॥ श्येनं पाताचमृगया तैलं पातास्वधेति दिक् ॥ ६ ॥
स्त्री स्यात्काचिन्मृणाल्यादि विवक्षाऽपचये यदि ॥ लंकाशे फालिकाटीका धातकीपंजिकाढकी ॥ ७ ॥

यथा । अत्यमृणालं मृणाली । आदिशब्दावयवा । जह्स्वोऽंशो वशी । गौरादित्वान्ढीप् । एवं कुंभीप्रणाली लघ्वीपटीतटीमठीत्यादयः । जह्स्वार्थे कन्मत्य
यस्त्रिया । यथापेटिका । काचिदिदितिकि । अल्पोऽक्षो दक्षक इत्यादिनस्त्रिया । अथ ज्वाबुडतमित्यादिनोक्तलिङ्गानामपिके पाचिन्नाम्नासुखेन लिङ्गज्ञा
नाय पृथक् पाठकातादिक्रमेणाह । लंकेति । लंकाराक्षसपुरी । शेफालिका पुष्पभेद इक्षुभेदश्च । “सनुनिर्गुडोदिति प्रसिद्धः ।” टीकाविषमपदव्या
ख्या । धातकी दक्षभेदः । “घायटीदिति प्रसिद्धा ।” पञ्जिकानि शेषपदव्याख्या । आढकी तु वरी । “तूरदिति प्रसिद्धा ।” ॥ ७ ॥

सिधकादक्षभेदः । सारिकापक्षिभेदः । "साळकीतिप्रसिद्धा ।" हिक्कास्वरभेदः । ऊर्ध्ववातप्रवृत्तौ शब्दविशेषः । उचकीतिप्रसिद्ध । "प्राचिकावनमक्षिका ।
 "पक्षिभेदप्रसिद्धा ।" उल्कादेजः पुंजः । विपीलिकाकीटभेदः । मुंगीतिप्रसिद्धा । शनैर्यातिपिपीलिकदतिपुंस्त्वमपीतिस्वामी । "तिडुकी दक्षभेदः ।
 "टैगुरणीतिप्रसिद्धा ।" कणिकापरमाणुः । भंगिः कोटिल्यभेदः । "विच्छिन्निर्वा । व्याजच्छलनिर्भंगिर्विदिर्भीतिनिमीलिकैतिरभसः ।" सुरंगावि
 वरभेदः । "सुरंगदतिल्यातः ।" सूचिर्न्यधनी । सीसूचिनृत्यभेदेचन्यधनी शिखयोः रपीतिरत्नकोशः । "माढिः पञ्चशिरा" माढिर्न्यपञ्चशिरैतिहेमः ॥ ८ ॥

सिधकासारिका हिक्का प्राचिकोल्का विपीलिका ॥ तिडुकी कणिका भंगिः सुरंगासूचिमादयः ॥ ८ ॥ पिच्छा विनंदा
 काकिण्यश्रूणिः शानीदृणीदरत् ॥

पिच्छा । शाल्मलिः । "निर्यासः । पिच्छाशाल्मलिवेष्टके । पंक्तिपूगच्छटाकोशमंडेष्वश्व
 दुम्भानस्याशकेरिचैतिभेदिनी । रभसस्तुनतेष्वप्याह । पणोदमानंदहानानुयोदोपिचकाकिनोति । आदकस्यपंचाशतमोभागउदमानं । उक्तंचगणि
 तावल्या । कुल्यास्यादृष्टिर्द्रोणैर्द्रोणपादेनचाटकः । अतोर्वाशतिकोभागउदमानमुदाहृतमिति । चूर्णिः चूर्णिका । शानीशणपटविशेषः । "निक
 वदतिस्वामी ।" दृणीकर्णजलोका । "दृणीकूर्म्याजलद्रोण्यामितिहेमः ।" दरत् । म्लेच्छजातिः ।

अथपुष्टिगमं ग्रहः ॥ पुंस्त्वेदं तिपतद्ग्रहशब्दपर्यंतमधिकारः । भेदास्तु पितृसाध्यादयः । अनुचराः सुनंदादयः । तैः सहिताः सुरासुराः देवदेव्याः पर्यायैः सहपुंसि
 मुपपर्यायाग्रया । अमगनिर्जरावेवामरुतस्यादयः । तद्भेदाग्रया । नृपिताः साध्याः । इंद्रो मरुत्वान्मघवाः सूरः सूर्योयमा । हाहा हूहूहूः तुवुरुहिरित्यादि । अनुच
 राः कुरुमा इमुंदादयः । एधमुभेयं सर्वत्र । एतेपामपि देवतानि पुंसि वा देवतास्त्रियामित्यादि बाधकं स्मारयिष्यति । अवाधिता इति वक्ष्यमाणेन । असुरानुच
 श्रानविशतिः स भेदाः स पर्यायाश्च पुंसि स्युः । स्वर्गपर्यायोयथा । स्वर्गेनाकस्त्रिदिवदित्यादिः । द्योदिवो द्वेस्त्रियास्त्रिवेविष्टपमिति बाधकं वलवत्तरंतद्विना

पुंस्त्वे स भेदानुचराः स पर्यायाः सुरासुराः ॥ स्वर्गयागादिभेदाव्यङ्गकालासि शरास्यः ॥ ११ ॥

पुंस्त्वं । यागोयज्ञः । मखः क्रतुः । तद्भेदा अग्निटोमादयः । इष्ट्यादेर्वाधितत्वं वक्ष्यति । अद्रिः गिरिः पर्वतः । तद्भेदा मेरुसह्यादयः । एषां मध्येऽपवादः चेदुक्तः ।
 शैलवर्गे । मेपोद्यन इत्यादिः पर्यायः । भेद आवर्तादिः । अभ्रस्य तु अभ्रमेघ इति क्ठो व पाठो बाधकः । अब्धिः समुद्र इत्यादयः समुद्रपर्यायाः । क्षीरोदादिर्भेदः ।
 इन्द्रक्षः । शास्त्रीत्यादि पर्यायः । वटादिर्भेदः । अत्रापि क्विष्टपभेदादिना । “पाटलाशिशापादौ” अपवादा उक्ताः । कालो दिटः समयः एवं पर्यायः । मासाद्
 यो भेदाः । असिः खड्गः । नंदकादयो भेदाः । ईल्यादौ बाधः । शरो बाणः । भेदो नाराचादिः । द्रुपद्वयोरिति विशेषो दर्शितः । अरिः शत्रुः । भेद आतताय्यादिः ॥ ११ ॥

करो गजयात्राभोगोरश्मिःपाणिश्च । दीधित्यादीनांनुपुंस्त्वंवाधितं । गंडःकपोलः । ओष्ठोदंतच्छदः । दशनवसनोदितुल्यभेदात्वाधितं । दोःप्रवेष्टः ।
भुजबाह्वोस्तद्वयोरिति विशेषः । दंतोरदः । भेदोजंभेः । कंठोगलः । "समीपगलभेदेषुकंठत्रिषु विदुर्बुधादतिशाश्रवतः ।" केशःकचः । नखःकरुहः ।
नखोःस्थीत्यादिनावाधितं । स्ननःकुचः । एतेययासंभवंसभेदपर्यायाःपुंसि । अन्हःअहश्चएतदंताःपुंसिस्युः । यथा । अन्हःपूर्वपूर्वाक्तः । "अन्हःअ
पंअप्राक्तः ।" द्वेअहनीममाल्तेद्वहः । द्वेहभेदाविषविशेषाःपुंस्त्वस्युः । यथा । सौराष्ट्रिकः । अत्रगरलं विपंपुंसिस्त्रीबेच । काकोलंदत्यादिबाधि
तं । रात्रांतादतिसमासांतस्यैकदेशानुकरणं । एवमुत्तरत्रापि । रात्रशब्दोऽत्रेयेपातेयदिशक्असंख्यावाचकशब्दरहितास्तर्हिपुंसि । यथा । अहश्चरात्रि

करगंडोष्ठदोर्दिनकंठकेशनखस्तनाः ॥ अन्हाहिताःद्वचङ्गताराःनापान्नाः ॥ पुण्यरात्रस्यार्ध
सा असन्नंता अवाधिताः ॥
श्राहोरात्रः सर्वरात्रः पूर्वरात्रः अपररात्रः । प्रागुसंख्यकादिति किं । पंचरात्रं । गणरात्रं । पुण्यरात्रस्यार्ध

[illegible]

अथपुच्छिगसंघः॥ पुंस्त्वैतिपतद्ग्रहश्चपर्यंतमधिकारः। भेदास्तुपितसाध्यादयः। अनुचराःसुनंदादयः। तैःसंहिताःसुरासुराःदेवदेव्याःपर्यायैःसहपुंसि
सुगर्थायिचया। अमगनिर्जरादेवामरुतदस्यादयः। तद्देवायथा। तुपिताःसाध्याः। द्रोमरुत्वान्मघवा सूरःसूर्योयमा। हाहाहूहूःतुंवुरित्यादि। अनुच
रायथा। विणोःसुचराजयविजयप्रभूनयः। रुद्रानुचरानंदिकेश्वरादयः। एवंअसुरपर्यायादेत्यादानवाइत्यादयः। तद्देवावलिनमुख्यादयः। असुरानुच
रा रुद्रमादुमुंदादय। एवमुन्नेयसर्वन। एतेपामपिदेवनानिपुंसिवादेवतास्त्रियामित्यादिबाधकंस्मारयिष्यति। अबाधितादतिवक्ष्यमाणेन। स्वर्गादय
श्चानविशति। सभेदाःसपर्यायाश्चपुंसिभ्यः। स्वर्गपरायोयथा। स्वर्गेनाकस्त्रिविद्वद्व्यादिः। द्योविद्वेस्त्रियाक्त्रिविष्टपमितिबाधकंवलवत्तरंतद्विना

पुंस्त्वैसभेदानुचराःसपर्यायाःसुरासुराः॥ स्वर्गयागाद्रिमेवाब्धिद्रुकालासिशारस्यः॥ ११ ॥

पुंस्त्वं। यागोयज्ञ। मरःक्रतु। तद्देवाअग्निदोमादयः। इत्यादेर्बाधितत्वंवक्ष्यति। अद्रिःगिरिःपर्वतः। तद्देवामेरुसहादयः। एषामध्येऽपवादःचेदुक्तः।
शैल्यर्गे। मेघोघनदत्यादिपर्यायः। भेदआवर्तादिः। अभ्रस्यतुअभ्रमेयदतिह्रीवपाठोबाधकः। अब्धिःसमुद्रदत्यादयःसमुद्रपर्यायाः। क्षीरोदादिर्भेदः।
दुर्दक्षः। शास्वीत्यादिपर्यायः। वटादिर्भेदः। अत्रापिकचिद्रूपभेदादिना। “पाटलाशिशपादौ” अपवादाउक्ताः। कालोदितःसमयःएवंपर्यायः। मासाद्
योभेदा। असिःखड्गः। नंदकः। द्योभेदा। “ईल्यादौबाधः शरोबाणः। भेदनाराचादिः। द्रुपद्वयोरिति विशेषोदर्शितः। अरि शत्रु। भेदआतताय्यादिः॥ ११ ॥

कोराजपासभागेरद्विःपाणित्र । दीधित्यादीनांतुपुंस्त्वबाधितं । ओष्ठोदंतच्छदः । दशनवसनदितु रूपभेदात्बाधितं । दोःप्रवेष्टः ।
 भ्रजबाष्पोस्तुब्रयोरिति विशेषः । दंतोरदः । भेदोजंभेः । कंठोगलः । "समीपगलभेदेदुक्कंठं त्रिपुविदुर्ध्यादतिशयाश्वतः ।" केशः कुचः । नखः करुहः ।
 नखोः स्त्रीत्यादिना बाधितं । स्तनः कुचः । एते ययासंभवं भेदपर्यायाः पुंसि । अन्हः अहश्च एतदंतोः पुंसि स्युः । यथा । अन्हः पूर्वं पूर्वाह्निः । "अन्हः अ
 परं अपराह्नः ।" द्वे अंहनी समाहृते द्यहः । क्ष्वेहभेदाविषविशेषाः पुंस्त्वस्युः । यथा । सौराष्ट्रिकः । अत्र गरलं विपं पुंसि क्लीबे च । काकोलं इत्यादि बाधि
 तं । रात्रांतादतिसमासांतस्यैकदेशानुकरणं । एवमुत्तरत्रापि । रात्रशब्दोऽन्ते ये पाते यदि प्राक् असंख्यावाचकशब्दरहितास्तर्हि पुंसि । यथा । अहश्चरात्रि
 ॥ १ ॥ रात्रांतादतिसमासांतस्यैकदेशानुकरणं । एवमुत्तरत्रापि । रात्रशब्दोऽन्ते ये पाते यदि प्राक् असंख्यावाचकशब्दरहितास्तर्हि पुंसि । यथा । अहश्चरात्रि

करगंडोष्ठोदंतकंठकेशनखस्तनाः ॥ अन्होहाताः क्ष्वेहभेदारात्रांताः प्रागसंख्यकाः ॥ १ ॥ श्रीविष्ठाद्याश्वनिर्या

सा असन्नंता अवाधिताः ॥
 श्राहोरात्रः । सर्वरात्रः । अपररात्रः । प्रागसंख्यकादति किं । पंचरात्रं । गणरात्रं । पुण्यरात्रस्यार्ध

चादिपाठात् स्त्रीत्वंच ॥ १ ॥ श्रीवेष्टादयो ये निर्यासाः द्रवसारवाचकास्तु पुंसि स्युः । श्रीवेष्टः सरलः । "श्रीपिष्ट इति क्वचित्पाठः ।" अयिन श्रीवासहकधू
 पादयः । चकारादुगुलुसिलहकादयः । अस्त्वचनचत्वावतो ये पाते असन्नंताः । द्यच्चमसि सुसन्नंति मित्यादिनावक्ष्यमाणेन अपर आदीनां पूर्वोक्तेन च बाध
 केना बाधिता ये पुंसि स्युस्तत्र असंता यथा । अंगिराः विधाः । चंद्रमाः । अनंता यथा । कृष्णवर्त्मा । मघवा । अबाधितादति किं । इदं वयः इदं लोम ।

गङ्गुर्गलंगः "गङ्गुः पृथगुद्बेकुञ्जदतिविश्वः " करंडो वंशादिकृतभाणभेदः । " करंडो मधुकोशो सौकारं डवेदलाढकइतिहैमः । " लगुडो वंशादिदंडः । वरंडो मुख
 रोगः । " वरंडो वदनव्यया । अंतरागेदिसंधौचेतिहैमः । " किणो मांसयथिभेदः । सतुखनिचदंडादिसंघर्षणात्करतलादौस्पटः । " व्रणजंचिन्हंचकिणः "
 पुणः काठकमिः । " घुणः स्यात्काठवधकइतिरत्नकोशः । " ॥ १८ ॥ दृतिः चर्मपुटकः । " दृतिश्चर्मपुटमत्स्येनेतिमेदिनी । " सीमंतः केशवेशः । हरित्याला
 शर्णः । " हरिद्विशिसियापुंसिहयवर्णविशेषयोः । अस्त्रियांस्याचृणेचेतिमेदिनी । " रोमंथः परानांचवितचवर्ण । उद्गीथः सामभेदः । " उद्गीथः प्रवणः सा

गङ्गुः करंडो लगुडो वरंडश्च किणो घुणः ॥ १८ ॥ दृतिः सीमंतहरितो रोमंथो द्गीथबुहुटाः ॥ कासमर्दो
 बुदः कुंदः फेनस्तूपौ ससूयपौ ॥ १९ ॥ आतपः क्षत्रियेनाभिः कुणपदुरकेदराः ॥

मवेदश्चनिरित्यरुणः " बुहुदो जलविकारः । कासमर्दो गुल्मभेदः । अर्बुदो दराकोटयः । अर्बुदो मांसकीलेस्यात्पुरुषेदशकोटिपुदतिमेदिनी । " अर्दनिरग्निः ।
 कुंदः शिरःपाण्डि । " कुंदोऽभ्युतेनिधौ । चक्रभ्रमौ च माघेचेतिहैमः । " फेनो जलविकारः । स्तूपो वटकादिः । एतौ यूपश्च । " पूषदत्यपि ॥ " १९ ॥ आ
 तपः सूर्यालोकः । क्षत्रियेनाभिः । क्षत्रियवाचीनाभिश्चान्दः पुंसीत्यर्थः । कुणपः शवभेदः । " कुणपः पूतिगंधो शवेपिचेतिमेदिनी । " क्षुरो वपनशस्त्रं ।
 क्षुरः स्याच्छेदनद्रव्येको किलाक्षेचगोक्षुरदतिमेदिनी । " केदरो व्यववहारपदार्थः ॥

पूरोजलप्रवाहः । "परः स्यादंभसावट्ठौन्नणसंशुद्ध्रवाद्ययोरितिहेमः । "धुरप्रोबाणभेदः । "खुरप्रइतिकवर्गद्वितीयादिरपि" चुक्रः शाकभेदः । "चुक्रः
स्त्वन्लेऽस्त्येतत्तदतिहेमः । "गोलोर्वरुल् पिंडः । हिंगुलोरागद्रव्यभेदः । ह्रीबेचोक्तौ वैश्यवर्गे । "हिंगुलोवर्णकर्णद्रव्येनाभंटाक्यांतुहिंगुलीतिमेदिनी । हिंगु
लुः स्यात्तुहिंगुलमितिमुकुटः । "पुद्गलः आत्मा । "पुद्गलः सुंदराकारेभिषुपुंस्यात्मदेहयो रितिमेदिनी । "२०॥ वेतालो भूताधिष्ठितशवः । ग्रहः स्यात्पुंसि
भङ्गकदतिमेदिनी । महोबाहुपुच्छकुशलः । पुरोडाशोहविर्भेदः । "पुरोडाशोहविर्भेदचमस्यापिष्टकस्य च । रसे सोमलतायाश्च द्रुतशेषे च कीर्तित इति बिम्बः" ।

पूरक्षुरप्रचुक्राथगालाहगुलपुद्गलाः॥ २७॥ इतिपुष्टिगशेषः॥

[illegible]

शालार्थगृहार्थापिशब्दास्तहृत्यर्थाचयासभासाअराजकान्तराजशब्दविवर्जितान्तराजामनुष्यार्थान्तराजपर्यायात्अमनुष्यार्थान्तराजपर्यायात् रक्षआद
शब्दात्पठ्यतात्पराचेतुल्लीबे। शालागृहं। अर्थोऽभिधेयोयस्या साशालार्थाअराजकराजपर्यायात्तथा। इनसभां प्रभुसभांअमनुष्यार्थायथा। रक्षःसंज्ञं।
पिशाचसभ। अराजकात्कि। राजसभा। “राजपर्यायग्रहणान्देह। चक्रगुप्तसभा। राजविशेषोयं।” षष्ठ्यादितिकिं। नृपतिविषयेसमानूपतिसभा। नृणां प
तिर्यस्यासाचासौसभाचेतिवानूपतिसभा। अमनुष्यार्थादितिकि। दासीसभा। दासीनाशालेत्यर्थः। इमाविशद्विदासीसभमित्यादीनिक्रमेणत्रीण्युदाह
रणानीत्यर्थः। तनदासीसभमित्यादितुसंहतावित्यस्यैवदत्तेनुशालासहतिसाधारणे॥२७॥ तयोरुपज्ञोपक्रमयोरारवित्वंप्राथम्यंतस्यप्रकाशनेद्योतनेउपज्ञा

शालार्थापिप्रराराजामनुष्यार्थादराजकान्तराजशब्दःसभामिमादिशः॥२७॥उपज्ञोपक्रमांतश्चतदा

दित्वप्रकाशने॥ कोपज्ञकोपक्रमदिकंयोशीनरनामसु॥२८॥तउपक्रमातश्चतसमास छीबेस्यात्। उदाहरणमाह। उपज्ञायतइत्युप

ज्ञा। कोब्रह्मातस्योपज्ञाकोपज्ञप्रजा। कत्योपराक्रम कोपक्रमलोकः। प्रजापतिनाप्रथमंसृष्टत्वात्तेनादावुपज्ञाताप्रजेत्यर्थः। तदादित्वेतिकिं। देवहस्तेपुज्ञा
मृन्मय प्रकार। मृत्प्रकारस्यानेकारणत्वात्। देवदत्तेतिसामान्यशब्देनचतदादित्वप्रतिपादनाभावेछीबत्वाभावा एवदेवदत्तोपक्रमोऽर्थः। अत्रापिपठ्या
दित्यनवर्तते। उशीनराणाममुमध्यपठ्यतात्पराकयाल्लीबे। सौशमीनाकंयासौशमिकंथं। उशीनरादन्यत्रदाक्षिकंथा। नामसुदितिकिं। वीरणकंथा॥२८

चकारदत्तानुबन्धोयस्यसचित् । नश्चणश्चकश्चिच्चनणकचितः । तेभ्योऽन्येतदव्यदादयोऽदन्ताधातुप्रत्ययाः भावेविहितास्तेछीवे । तत्रधातुप्रत्ययाया
 धा । भवितव्यं । भाव्यं । सहितं । भुक्तं । नणकचिद्भ्योन्यदतिकिं । प्रश्नः । न्यादः । आखूथः । वेपथुः । नणकेतिघञउपलक्षणं । पाकः । भावेकिं । कर्ते
 व्योधर्मसंपह । मृतोद्यैरी । समूहार्थेयथा । शिक्षाणांसमूहोभिक्षं । गार्भिणं । औपगवकं । काकमित्यादि । भावेदन्तायथा । गोमविः गोत्वं । शुचेर्भावः शौचं
 कर्मणियथा । शौद्र्यं । राज्ञ कर्मराज्यं । चौर्य । तलूप्रत्ययस्यतुल्यत्वमुक्तं । पुण्यसुदिनाभ्यांपरोविहितसमासांतोऽहनशब्दःछीवे । अन्हाहंतादितिपुंस्त्व

भावेनणकचिद्भ्योन्येभ्यमूहेभावकर्मणोः ॥ अदंतप्रत्ययाः पुण्यसुदिनाभ्यांत्वहःपरः ॥ २९ ॥ क्रि
 याव्ययानांभेदकान्येकत्वेप्युक्त्यतोऽटके ॥ चोचंपिच्छंगृहस्थूणंतिरोटंमर्मचोजनं ॥ ३० ॥

स्यापवादोयं । पुण्याहं । सुदिनाहं सुदिनशब्दप्रशस्तार्थः ॥ २९ ॥ क्रियाणामव्ययानांचभेदकानिविशेषणानिछीवेएकवचनेचस्युः । क्रियाविशेषणय
 धा । मंदंपचति । मुखंतिष्ठतियोगिनः । सलीलंनृत्यतिवाला । अव्ययविशेषणयथा । रम्यंस्वः । सुखदंघ्रातः । अथकानिचित्कंठरेवणाह । उक्थंसामभेदः ।
 तोटकंठभेदः । चोचमुपमुक्तफलावशिष्टतालफलंवा । कदल्याःफलमितिकश्चित् । पिच्छंवहं । गृहस्थूणंगेहस्तंभः । तिरोटंचेटनं । “शिरोभूषणमितिके
 चित् ।” मर्मसंधिस्थानं । योजनंक्रोशचतुष्टयं । “योजनंपरमात्मनि” चतुक्रोश्यांचयोगेदतिमेदिनी” ॥ ३० ॥

राजसूयवाजपेयेयागभेदो । “राज्ञालतात्मकः सोमः सूयतेऽत्राजसूयं । वाजपेयीसुरापेयमत्रवाजपेयं ।” कवेः कृतौवर्तमानंगद्यं । पदसमूहः पद्यं श्लो-
कः । “पद्यं श्लोकेऽपुमान्द्रूपेद्यावत्स्यनिकीर्तितेतिमेदिनी ।” कवेः कृतावितिकं । गद्यापद्धतिः । माणिक्यरत्नभेदः । “माणिक्यमणिपूरा-
ख्यनगरेभ्रवमाणिक्यं ।” भाष्यपदार्थविदतिः । “सूत्रार्थोवर्णयतेयत्रवाक्यैः सूत्रानुकारिभिः ॥ स्वपदानिचवर्णयन्तिभाष्यविदोविदुरिति ।” सिद्धर-
त्नचूर्णभेदः । “सिद्धरत्नरुमेवेस्यात्सिद्धरत्नचूर्णकं । सिद्धरीरोचनारत्नवेष्टिकायातकीषुचेतिविश्वप्रकाशः” चीरवस्त्रभेदः । “चीरीभिस्तृणानपुंसकं ।

राजसूयवाजपेयंगद्यपद्येकृतौकवेः ॥ माणिक्यभाष्यसिद्धरचीरचीवर-
पिंजरं ॥ ३१ ॥ लोकायनंहरितालंविदलस्यालवाल्लिकं ॥ इतिनपुंसकसंग्रहः ॥

गोस्ननेवस्त्रभेदेचरेखालिखनभेदयोरितिमेदिनी । “चीरवस्त्रनिवासः ।” शाक्यभिक्षुप्रावरणमितिमुभूतिः । “पिंजरोऽश्वा-
नरेपीतेह्रीयंस्वर्णचपीतकदतिकोशांतरं । पंजरमित्यपिपाठः” ॥ ३१ ॥ लोकायतंचार्वाकशास्त्रं । हरितालंधानुभेदः । “हरितालंधानुभेदस्त्रीदूवाकाशोर-
स्त्रयोरितिमेदिनी ।” विदलंवशादलकृतपात्रभेदः । स्थालभांडभेदः बाल्लिकंकंकुमादि । “बाल्लहवमित्यपि । बाल्लहदेशेभ्रवंबाल्लहं” ॥ इतिनपुंसकसंग्रहः ॥

कवियं महापराभापयारुहियाळीतिप्रसिद्धं । “नार्यकवीखलीनंकवियंवानातुरंगमुखभांडमितिबोपालितः ।” कंदंपद्मिनीमूलादि । “कंदोऽखीसू
र्योसस्यमृदेजलधरेषुमानितिमेदिनी । कचित्कर्मेतिपाठः ।” कार्पासवस्त्रयोनिभेदः । “पारावारःपयोराशौपारावारंतटद्वयमितिहेमः । युगंधरंकवरं ।”
यूपयज्ञागोभेदः । नयीवंदुमरीर्यकं । “वातायनंमुखशालावा ।” पात्रीव्यंजपात्रभेदः । धूपंमंडइतिप्रसिद्धं । “मुद्रामलकयूपस्तुमाहीपित्तकफेहितइत्यु

कवियंकंदकार्पासंपारावारंयुगंधरं ॥ यूपंप्रग्रीवपात्रीवैयंपंचमसच्चिक्कसौ ॥ ३५ ॥
अर्धचर्चिदौघृतादीनांपुंस्त्वाद्यंवेदिकंध्रुवं ॥ तन्नोक्तंमिहलोकैपितच्चेदस्यस्तुशेषवत्
॥ ३६ ॥ इतिपुन्नपुंसकसंग्रहवर्गः ॥ स्त्रीपुंसयोरपत्वांताद्विचतुःपट्पदोरगाः ॥

कंदैगके”चमसचिक्कसौअर्धचर्चिदौअस्मिन्वर्गेपुन्नपुंसकाधिकारेइतियावत् । घृतादीनांपुंस्त्वाद्यंपाणिन्यादिभिरुक्तंतनुवैदिकं । वेदेषसिद्धमित्यर्थः ।
अतस्तदिहोक्तं तस्मैकेय्यस्तिचेन्गोपचत्उक्तादन्यःशेषस्तद्वदस्तुशेषयोगतोयाह्यमित्यर्थः ॥ ३६ ॥ इतिपुन्नपुंसकसंग्रहवर्गः ॥ अपत्वांताअ
पत्यप्रत्ययांताःस्त्रीपुंसयोःस्युः । यथा । उपगोःअपत्यंपुमान्औपगवः । उपगोरपत्यंस्त्रीऔपगवी । वैदेही । गार्ग्यः । गार्गी । द्विचतुःपट्पदोरगाः ।
द्विपट्चतुषपट्पदवाचिनोभुजगवाचिनश्च

जातिभेदाः स्त्रीपुंसयोः । तत्र द्विपदजातिभेदो यथा । मानुषः पुमाश्च । मानुषी स्त्री । ब्राह्मणः । ब्राह्मणी । “शूद्रः । शूद्रा । अजादित्वाद्वाप् ।” चतुष्पदो भेदो यथा । नृगः । नृगी । हयः । हयी । षट्पदभेदो यथा । भृंगः । भृंगी । उरगो यथा । उरगः । उरगी । नागः । नागी । स्त्रीयोगैः सह पुमाख्याः पुन्ना मानि स्त्रीपुंसयोः । यथा । दंष्ट्रः । दंष्ट्राणी । मानु भर्ता मानुलः । तस्य स्त्री मानुली । पुंसि वर्तमानो मानुलः । स्त्रीयोगात् स्त्रीत्वेऽपि वर्तते । शूद्रस्य स्त्री शूद्री । मल्लका दयश्च स्त्रीपुंसयोः । मल्लकः पुष्पवल्लीभेदः । स्त्रियां तु मल्लिका ॥ ३७ ॥ ऊर्मिस्तरंगः । “मुनिरिति पाठः । मुनिर्यती गुदी बुद्धपिलाया गस्ति किं शुक्र इति वि

जातिभेदाः पुमाख्याश्च स्त्रीयोगैः सह मल्लकः ॥ ३७ ॥ ऊर्मिर्वराटकः स्वातिर्वर्णको द्वाटलिर्मनुः ॥

मूपास्तपाटी कर्कधूर्यष्टिः शटी कटी कुटी ॥ ३८ ॥ इति स्त्रीपुंसशेषसंग्रहवर्गः ॥

श्वप्रकाशः । ” वराटकः कपर्दकः । स्त्रियां तु वराटिका । स्वातिर्नक्षत्रं । “वर्णकश्चंदनं । विलेपने चंदने च वर्णकं पुन्यं पुंसकमिति रभसः । वर्णकश्चाणो स्त्री तु चंदने च विलेपने । द्वयोर्नील्यादिषु स्त्री स्यादुत्कर्षेण चानस्य चेति भेदिनी । द्वाटलिः किंशुकदक्षसदृशः । मनुः स्वायं भुवादिः मञ्जो वा । मूपाते जसा वर्तनी । सृपाटी परिमाणभेदः । “कर्कधूर्बदरी । शटी पटभेदः । कटी देहावयवः कुटी गृहकोष्टकः । अत्र मूषानकारांतः ॥ ३८ ॥ इति स्त्रीपुं

भाषक्रिययोः भाषेकर्मणि चतुर्तमानः पञ्चप्रत्ययो वृज्प्रत्ययश्च क्वचित्स्त्रीनपुंसकयोर्वर्तते । तत्र पञ्चप्रत्ययमुदाहरति । औचित्यमिति । उचितस्य भा
वः औचित्यं । औचितीच । मित्रस्य कर्ममैत्र्यमेत्रीवा । “एवसा मध्यमा मयीवा । आर्हत्यं आर्हती” वृज्प्रत्ययस्तु वैरमैथुनिकादिवुम् इत्थं प्रागुदाह
तः । तथा मिथुनस्य भाषः कर्मभाषे गुनिका । मैथुनकं च ॥ ३९ ॥ तत्पुरुषे पठयत पठ्ठी विभक्त्यन्तं प्राक्पदं यामाता पठयंत प्राक्पदं । सेनायाः स्त्रियाः क्लीबे
चस्युः । उदाहरति । नृणां सेना नृसेन । नेति विकल्पाच्च सेनापि । उतर इति एव मन्यन्नाप्युदाहर्तव्यमित्यर्थः । यवसुरं यवसुरा । कुड्यस्य च्छाया कुड्यच्छा
या

स्त्रीनपुंसकयोर्भाषक्रिययोः पञ्चकचिच्चवुञ् । औचित्यमौचितीमैत्रीमैत्र्यं वृज्प्रागुदाहृतः ॥ ३९ ॥ पष्ठयंत
प्राक्पदाः सेनागुदायाशालासुरानिशा ॥ स्याद्दानृसेनंश्च निशंगोशालमित्रे च विकृ ॥ ४० ॥ आवन्तं तोत्तरं पदादि
गुश्चापुंमिनश्चलुप् ॥ त्रिखट्वं च त्रितक्षं च त्रितक्ष्यपि ॥ ४१ ॥ इति स्त्रीनपुंसकं शेषः ॥

यत्तु च चर्त प्राक्पदोच्छायाः क्लीब एवेति प्राग्दर्शित ॥ ४० ॥ आवन्तोत्तरपदोऽन्तोत्तरपदश्च द्विगुसमासः पुंसिनस्यात् । किन्तु स्त्रीनपुंसकयोः । अन्
तोत्तरपदस्य योऽत्यन्तकारस्तस्य लुप्लोपश्च स्यात् । आवन्तात्यपदमुदाहरति । त्रिखट्वमिति । त्रिखट्वाः समाहृताः त्रिखट्वं । त्रिखट्वादीच । अन्तो
त्तरपदो यथा । त्रयस्तक्षाणाः समाहृतास्त्रितक्षं । त्रितक्षीच । तक्षश्चब्दस्यात्यन्तकारोलुप्तः ॥ ४१ ॥ इति स्त्रीनपुंसकसंग्रहः ॥

पात्रादयोदाडिमांतास्त्रिपुत्रिलिंगाः । पात्रं पात्रः । इत्यादि । पात्र्यमत्रैत्रिष्विति मेदिनी । पात्रंतुकूलयोर्मध्ये पर्णेनृपतिमंत्रिणि । योग्यभाजनयां यज्ञ
भावेनाद्यानुकर्तरीति हेमः । वाटः पथिवृतौ वाटं वरेडः गान्धर्वः ॥ वाटी वास्तौ गृहोद्यानकट्योरिति हेमः । "कुवल्बदरीफलं । " कुवल्बोत्पलेमुक्ता
फले पिवद्गीफले । कुड्मले मुकुटोपसिनद्धयोर्नरकांतरदिति मेदिनी । " इति त्रिलिंगशेषः ॥ ॥ द्वैकत्वस्याव्ययीभावस्य च लिंगं प्रागुक्तं । स्वप्रधाने उ
भयपदप्रधाने देते रराख्ये द्वंद्वसमासे च तत्पुरुषे च यत्परमपि मपदस्थं लिंगं तदेव लिंगं स्यात् । तच्च द्वेद्वयथा । कुक्कुटमयूरयोर्विभे । मयूरी कुक्कुटाविभौ । त
त्पुरुषे यथा । धान्येनार्थो धान्यार्थः । सर्पाद्वीतिः सर्पभीतिः । सर्पभयं । वाप्यश्वः ॥ ४२ ॥ उक्तस्य तत्पुरुषलिंगस्यापवादमाह । अर्थेति । अर्थीतश

त्रिपुपात्रीपुटीवाटीपेटीकुवल्बदाडिमौ ॥ इति त्रिलिंगशेषसंग्रहः ॥ परं लिंगं स्वप्रधाने द्वेद्वे ।

तत्पुरुषेऽपि तत् ॥ ४२ ॥ अर्थात्ताः प्राचलं प्राप्तापन्नपूर्वाः परोपगाः ॥

ब्दाः परोपगाः परगामिनः वाच्यलिंगादत्यर्थः । यथा द्विजायायं द्विजार्थः स्वपः । द्विजार्थायं वागूः । द्विजार्थं पयः । अर्थेन नित्यं समासो विशेष्यलिंग
ताचेति वक्तव्यमिति वार्तिकं । त्रेति । प्राचलं प्राप्तापन्नपूर्वाः परोपगाः । "परविशेष्यमुपगच्छतीत्यर्थः । " तत्र प्रादिपूर्वो यथा । अतिक्रान्तो मालां मतिमा
लोहारः । अतिक्रान्ता मालामतिमालेयं । अतिमालमिदं । अवकुटः कोकिलया अवकोकिलः । अलं पूर्वो यथा । अलं कुमार्पेदित्यलं कुमारिरयं । अ
लं कुमारिरयं । अलकुमारिदं । प्रातज्जीविको द्विजः । प्रातज्जीविकमिदं । एवमापन्नजीविकः ।

